

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

Ilmoitusnumero

Sisältö

Sivu

I Tiedonantoja

.....

II Valmistavat säädökset

Komissio

2001/C 270 E/01	Ehdotus neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisön liittymisestä Codex Alimentarius-komissioon (KOM(2001) 287 lopull. – 2001/0120(CNS)).....	1
2001/C 270 E/02	Muutettu ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen toteuttamisesta mahdollisuuksissa työhön, ammatilliseen koulutukseen ja uralla etenemiseen sekä työoloissa annetun neuvoston direktiivin 76/207/ETY muuttamisesta (KOM(2001) 321 lopull. – 2000/0142(COD)) ⁽¹⁾	9
2001/C 270 E/03	Ehdotus neuvoston asetukseksi jäsenvaltioiden toimintaohjelmien toteuttamisesta EMOTR:n tukiosaston menojen valvonnan osalta annetun asetuksen (EY) N:o 723/97 muuttamisesta (KOM(2001) 308 lopull. – 2001/0130(CNS))	22
2001/C 270 E/04	Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yhteisön työvoimaa koskevan otantatutkimuksen järjestämisestä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 577/98 muuttamisesta (KOM(2001) 319 lopull. – 2001/0127(COD)) ⁽¹⁾	23
2001/C 270 E/05	Ehdotus neuvoston asetukseksi (EY) N:o yleisen tullietuusjärjestelmän soveltamisesta 1 päivästä tammikuuta 2002 alkaen 31 päivään joulukuuta 2004 (KOM(2001) 293 lopull. – 2001/0131(ACC)).....	24

FI

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2001/C 270 E/06	Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi tiettyjen moottoriajoneuvo- luokkien nopeudenrajoittimien asentamisesta ja käytöstä yhteisössä annetun neuvoston direktiivin 92/6/ETY muuttamisesta (KOM(2001) 318 lopull. – 2001/0135(COD)) ⁽¹⁾	77
2001/C 270 E/07	Ehdotus neuvoston päätökseksi yhteisön kalastusalan uudelleenjärjestelyn tavoitteista ja yksityiskohtaisista säännöistä 1 päivästä tammikuuta 1997 31 päivään joulukuuta 2001 kestävän tasapainon löytämiseksi kalavarojen ja niiden hyödyntämisen välillä tehdyn neuvoston päätöksen 97/413/EY muuttamisesta (KOM(2001) 322 lopull. – 2001/0128(CNS)) ⁽¹⁾	79
2001/C 270 E/08	Ehdotus neuvoston asetukseksi kalatalousalan rakenteellisia toimia koskevista yksityis- kohtaisista säännöistä ja edellytyksistä annetun asetuksen (EY) N:o 2792/1999 muutta- misesta (KOM(2001) 322 lopull. – 2001/0129(CNS)) ⁽¹⁾	80
2001/C 270 E/09	Muutettu ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi neuvoston asetuksen (EY) N:o 2223/96 muuttamisesta swap- ja korkoterminijärjestelyjen alaisten maksujen uudelleenluokitteluksi (KOM(2001) 328 lopull. – 2000/0019(COD)) ⁽¹⁾	82
2001/C 270 E/10	Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi hallinnollisesta yhteistyöstä arvonlisäverotuksen alalla (KOM(2001) 294 lopull. – 2001/0133(COD))	87
2001/C 270 E/11	Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten keskinäisestä avusta välittömien ja välillisten verojen alalla annetun neu- voston direktiivin 77/799/ETY muuttamisesta (KOM(2001) 294 lopull. – 2001/0134(COD))	96
2001/C 270 E/12	Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi tupakkatuotteiden mainontaa ja sponsorointia koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä (KOM(2001) 283 lopull. – 2001/0119(COD)) ⁽¹⁾	97
2001/C 270 E/13	Ehdotus neuvoston asetukseksi viinin yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen (EY) N:o 1493/1999 muuttamisesta (KOM(2001) 332 lopull. – 2001/0132(CNS))	101
2001/C 270 E/14	Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi 4 päivänä huhtikuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 685/2001 muuttami- sesta tietyistä maanteiden tavaraliikenteen ehdoista ja yhdistettyjen kuljetusten edistämi- sestä Euroopan yhteisön ja Romanian välillä tehdyn sopimuksen nojalla saatujen lupien jakamiseksi jäsenvaltioiden kesken (KOM(2001) 334 lopull. – 2001/0138(COD)) ⁽¹⁾	102
2001/C 270 E/15	Muutettu ehdotus neuvoston asetukseksi Eurooppalaisten poliittisten puolueiden sään- nöistä ja rahoituksesta (KOM(2001) 343 lopull. – 2001/0011(CNS))	103
2001/C 270 E/16	Muutettu ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi lemmikkieläinten muuhun kuin kaupalliseen kuljettamiseen sovellettavista eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista (KOM(2001) 349 lopull. – 2000/0221(COD)) ⁽¹⁾	109

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

2001/C 270 E/17	Ehdotus neuvoston asetukseksi Galileo-yhteisyrityksen perustamisesta (KOM(2001) 336 lopull. – 2001/0136(CNS))	119
2001/C 270 E/18	Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi yhteisön toimintaohjelmasta ensisijaisesti ympäristönsuojelun alalla toimivien valtioista riippumattomien järjestöjen tukemiseksi (KOM(2001) 337 lopull. – 2001/0139(COD)) ⁽¹⁾	125
2001/C 270 E/19	Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi lähtö- ja saapumisaikojen jakamista yhteisön lentoasemilla koskevista yhteisistä säännöistä 18 päivänä tammikuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 95/93 muuttamisesta (KOM(2001) 335 lopull. – 2001/0140(COD)) ⁽¹⁾	131
2001/C 270 E/20	Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin ja heidän perheenjäseniinsä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71 ja asetuksen (ETY) N:o 1408/71 täytäntöönpanomenettelystä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 574/72 muuttamisesta Euroopan parlamentin jäsenten henkilökohtaisten avustajien osalta (KOM(2001) 344 lopull. – 2001/0137(COD)) ⁽¹⁾	141
2001/C 270 E/21	Ehdotus neuvoston puitepäätökseksi laittoman huumausainekaupan rikostunnusmerkistöjen ja seuraamusten vähimmäissäännöksistä (KOM(2001) 259 lopull. – 2001/0114 (CNS))	144
2001/C 270 E/22	Ehdotus neuvoston päätökseksi luvan antamisesta Ranskalle jatkaa alennetun valmisteverokannan soveltamista sen merentakaisissa departementeissa valmistettuun perinteiseen rommiin (KOM(2001) 347 lopull. – 2001/0142(CNS))	148
2001/C 270 E/23	Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella (KOM(2001) 257 lopull. – 2001/0111(COD)) ⁽¹⁾	150
2001/C 270 E/24	Muutettu ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi sähköisen viestinnän verkkojen ja niihin liittyvien toimintojen käyttöoikeuksista ja yhteenliittämisestä (KOM(2001) 369 lopull. – 2000/0186(COD)) ⁽¹⁾	161
2001/C 270 E/25	Muutettu ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi sähköisen viestinnän verkkoja ja palveluja koskevista valtuutuksista (KOM(2001) 372 lopull. – 2000/0188(COD)) ⁽¹⁾	182
2001/C 270 E/26	Muutettu ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi sähköisen viestinnän verkkojen ja palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä (KOM(2001) 380 lopull. – 2000/0184(COD)) ⁽¹⁾	199
2001/C 270 E/27	Muutettu ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yhteisössä jäsenvaltion alueelle tai sen alueelta taikka yhden tai useamman jäsenvaltion alueen kautta tapahtuvan maanteiden tavaraliikenteen markkinoille pääsystä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 881/92 muuttamisesta yhdenmukaisen kuljettajatodistuksen osalta (KOM(2001) 373 lopull. – 2000/0297(COD)) ⁽¹⁾	231

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

2001/C 270 E/28	Ehdotus neuvoston asetukseksi toimenpiteistä, joita yhteisö voi toteuttaa polkumyynti-toimenpiteitä ja tukien vastaisia toimenpiteitä koskevan WTO:n riitojenratkaisuelimen hyväksymän raportin johdosta (KOM(2001) 379 lopull. – 2001/0146(ACC))	242
2001/C 270 E/29	Ehdotus neuvoston direktiiviksi edellytyksistä, joiden täyttyessä kolmansien maiden kansalaiset voivat matkustaa vapaasti jäsenvaltioiden alueella enintään kolmen kuukauden ajan, erityisen matkustusluvan käyttöön ottamisesta ja maahantulon edellytysten vahvistamisesta enintään kuuden kuukauden matkaa varten (KOM(2001) 388 lopull. – 2001/0155(CNS)) (1)	244
2001/C 270 E/30	Ehdotus neuvoston asetukseksi Euroopan talousyhteisön ja Madagaskarin demokraattisen tasavallan hallituksen välisen Madagaskarin rannikon edustalla harjoitettavasta kalastuksesta tehdyssä sopimuksessa määrättyjen kalastusmahdollisuuksien ja taloudellisen korvauksen vahvistamista 21 päivän toukokuuta 2001 ja 20 päivän toukokuuta 2004 väliseksi ajaksi koskevan pöytäkirjan tekemisestä (KOM(2001) 409 lopull. – 2001/0161(CNS)) (1)	251
2001/C 270 E/31	Ehdotus neuvoston direktiiviksi säästöjen korkojen muodossa tuottamien tulojen tosiasiallisen vähimmäisverotuksen varmistamisesta yhteisössä (KOM(2001) 400 lopull. – 2001/0164(CNS))	259
2001/C 270 E/32	Ehdotus neuvoston asetukseksi vuoteen 1999 asti Marokon kalastussopimuksen alaisina olleiden alusten ja kalastajien toimintasuunnan muuttamisen edistämisestä (KOM(2001) 384 lopull. – 2001/0163(CNS)) (1)	266
2001/C 270 E/33	Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi rajatylittävistä euromääräisistä maksuista (KOM(2001) 439 lopull. – 2001/0174(COD))	270

II

(Valmistavat säädökset)

KOMISSIO

Ehdotus neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisön liittymisestä Codex Alimentarius -komissioon

(2001/C 270 E/01)

KOM(2001) 287 lopull. — 2001/0120(CNS)

(Komission esittämä 1 päivänä kesäkuuta 2001)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37, 95 ja 133 artiklan sekä 152 artiklan 4 kohdan yhdessä 300 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan kanssa,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Codex Alimentarius -komission tavoite on muun muassa kehittää ja yhdenmukaistaa kansainvälisiä terveysstandardeja sekä antaa ohjeita ja suosituksia, jotka koskevat maatalous- ja kalastustuotteita, elintarvikkeita, elintarvikelisiä aineita, vieraita aineita, rehuja, eläinlääkkeitä, torjunta-aineita, pakkausmerkintöjä ja määritys- ja näytteenottomenetelmiä, sekä eettisiä sääntöjä ja hyvää maatalouskäytäntöä ja hygieniakäytäntöä koskevia ohjeita kuluttajien terveyden suojelemiseksi ja hyvän kauppatavan mukaisen kansainvälisen kaupan varmistamiseksi. Kyseiset tavoitteet ovat yhdenmukaisia Euroopan yhteisön tavoitteiden kanssa seuraavien osalta: ihmisten, eläinten ja kasvien terveyden tai ympäristön suojelemiseksi toteutettavat toimenpiteet, asiaa koskevat kansainvälisen kaupan toimenpiteisiin liittyvät toimenpiteet sekä kansallisen erityisesti elintarvikkeita, elintarvikelisiä aineita, vieraita aineita, torjunta-aineita, päällyksmerkintöjä sekä määritys- ja näytteenottomenetelmiä koskevan lainsäädännön yhdenmukaistaminen vapaan liikkuvuuden varmistamiseksi sisämarkkinoilla ja kolmansiin maihin suuntautuvan viennin yhteydessä.
- (2) Sen jälkeen kun WTO-sopimukset, erityisesti sopimus terveys- ja kasvinsuojelutoimista (SPS-sopimus) ja sopimus kaupan teknisistä esteistä (TBT-sopimus) tulivat voimaan vuonna 1994, Codex Alimentariuksen standardien, ohjeiden ja suositusten oikeudellinen merkitys on kasvanut, koska WTO-sopimuksissa viitataan Codex Alimentariukseen ja koska asiaan liittyvien kansallisten toimenpiteiden oletetaan olevan vaatimustenmukaisia silloin kun ne perustuvat Codex Alimentarius -komission vahvistamiin standardeihin, ohjeisiin tai suosituksiin.
- (3) Euroopan yhteisön pitäisi voida käyttää toimivaltaansa ja pystyä vaikuttamaan kun Codex Alimentarius -komission ja sen alaisuuteen kuuluvien elinten standardeja, ohjeita ja

suosituksia valmistellaan, niistä neuvotellaan ja niitä vahvistetaan. Euroopan yhteisön liittyminen jäsenvaltioidensa keralla täysjäseneksi Codex Alimentarius -komissioon on olennaisen tärkeää sen varmistamiseksi, että Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden ensisijaiset terveyteen liittyvät ja muut edut otetaan huomioon Codex Alimentarius -komission standardien, ohjeiden, suositusten ja muiden säännösten valmistelussa, niistä neuvotellessa ja niitä vahvistettaessa.

- (4) Kun Euroopan yhteisö liittyy täysjäseneksi Codex Alimentariukseen, Codex Alimentarius -komission vahvistamien standardien, ohjeiden, suositusten ja muiden säännösten ja Euroopan yhteisön muiden asiaankuuluvien kansainvälisten velvoitteiden välistä johdonmukaisuutta voidaan parantaa.
- (5) Euroopan yhteisöstä tuli 26 päivänä marraskuuta 1991 YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestön (FAO) jäsen samanaikaisesti yhteisöön kuuluvien jäsenvaltioiden kanssa.
- (6) Codex Alimentarius -komission perustamissääntöjen 2 artiklan mukaan Euroopan komissio voi FAO:n jäsenenä olla myös Codex Alimentarius -komission täysjäsen.
- (7) Neuvosto valtuutti 21. joulukuuta 1993 tekemällään päätöksellä komission neuvottelemaan edellytyksistä ja yksityiskohtaisista säännöistä, joilla Euroopan yhteisö voi liittyä täysjäseneksi Codex Alimentarius -komissioon, samalla kun otetaan huomioon Euroopan yhteisön toimivalta ja sen asema FAO:ssa sekä Codex Alimentarius -komission tavoitteet ja erityispiirteet.
- (8) FAO:n jäsenorganisaatioiden oikeuksia ja velvoitteita voidaan soveltaa soveltuvin osin Euroopan yhteisön jäsenyyteen Codex Alimentarius -komissiossa, ja Codex Alimentarius -komission ja sen alaisuuteen kuuluvien elinten työjärjestyksen asiaankuuluvien säännösten vaadittavia muutoksia koskevat asianmukaiset päätökset on jo tehty.
- (9) Euroopan komission käymien neuvottelujen tuloksia pidetään tyydyttävänä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden etujen sekä Codex Alimentarius -komission erityispiirteiden kannalta.

- (10) On tarpeen säätää yksityiskohtaisista käytännön säännöistä, jotka koskevat Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden osallistumista Codex Alimentarius -komission ja sen alaisuuteen kuuluvien elinten työhön, siten että Euroopan yhteisölle ja sen jäsenvaltioille varmistetaan paras mahdollinen hyöty yhteisön liittymisestä Codex Alimentariukseen.
- (11) Edellä esitetyn perusteella Euroopan yhteisön on tarpeen liittyä Codex Alimentarius -komissioon,

kirja, jossa yhteisö ilmoittaa hyväksyvänsä liittymishetkellä voimassa olevista Codex Alimentarius -komission perustamissäännöistä johtuvat velvoitteet (tämän päätöksen liite I), sekä julistus toimivallan käyttämisestä (tämän päätöksen liite II).

2. Neuvoston puheenjohtaja vastaa tarvittavien menettelyjen saattamisesta päätökseen tätä tarkoitusta varten.

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

1. Euroopan yhteisö tekee Codex Alimentarius -komissioon liittymistä koskevan hakemuksen, johon liitetään virallinen asia-

2 artikla

Tähän päätökseen liitetä III Neuvoston ja komission välinen järjestely Codex Alimentarius -kokouksiin valmistautumisesta, julkilausumista ja äänioikeuksien käytöstä sovelletaan komission, neuvoston ja jäsenvaltioiden välisiin suhteisiin.

LIITE I

CODEX ALIMENTARIUS -KOMISSIOON LIITTYMISASIAKIRJA

Arvoisa herra pääjohtaja

Minulla on kunnia ilmoittaa Euroopan yhteisön päättäneen FAO:n jäsenenä hakea Codex Alimentarius -komission jäsenyyttä. Pyydän Teitä tässä tarkoituksessa hyväksymään tämän asiakirjan, jolla Euroopan yhteisö hyväksyy Codex Alimentarius -komission muutetun työjärjestyksen sen II säännön mukaisesti, ja Euroopan yhteisön julistuksen toimivallan käyttämisestä.

Euroopan yhteisö hyväksyy virallisesti ja varauksetta Codex Alimentarius -komission perustamissäännöissä vahvistetut velvoitteet, jotka sille Codex Alimentarius -komission jäsenyydestä johtuvat, ja sitoutuu vilpittömästi ja rehellisesti täyttämään liittymishetkellä voimassa olevat velvoitteet.

Mitä kunnioittavimmin,

Euroopan unionin vuorossa oleva puheenjohtaja

Pääjohtaja Diouf
Yhdistyneiden kansakuntien elintarvike- ja maatalousjärjestö
Via delle Terme di Caracalla
I-00100 Rome

LIITE II

EUROOPAN YHTEISÖN JULISTUS TOIMIVALLAN KÄYTTÄMISESTÄ CODEX ALIMENTARIUS -KOMISSION TYÖJÄRJESTYKSEN VI SÄÄNNÖN MUKAISESTI

Tässä julistuksessa tarkennetaan Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden toimivallan käyttäminen Codex Alimentarius -komission perustamisasiakirjoissa tarkoitetuilla aloilla. Se ei vaikuta yhteisön ja sen jäsenvaltioiden puheenvuoroja koskevaan järjestelyyn.

Tätä julistusta sovelletaan kaikkiin Codex Alimentarius -komission ja sen alaisten elinten kokouksiin, jollei ennen kokousta Euroopan yhteisö anna tai joku Codex Alimentarius -komission jäsen pyydä erityistä julkilausumaa jostakin esityslistan kohdasta.

Jos jäljempänä kuvattua toimivallan jakoa Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden kesken muutetaan, tämä julistus päivitetään sen mukaisesti.

1. Euroopan yhteisön toimivalta

Yleissääntönä on, että Euroopan yhteisöllä on yksinomainen toimivalta esityslistan kohdissa, jotka liittyvät eräitä maataloustuotteita, elintarvikkeita, elintarvikelisiä aineita, vieraita aineita, eläinlääkkeitä, torjunta-aineita, kaloja, kalastustuotteita, päällysmarkintöjä, määrittämis- ja näytteenottomenetelmiä sekä hygieniakäytäntöön liittyviä sääntöjä ja -ohjeita koskevien standardien yhdenmukaistamiseen, siltä osin kuin kyseisiin aloihin kuuluvat asianmukaiset osa-alat on yhdenmukaistettu joko kokonaan tai suurelta osin yhteisön lainsäädännössä, sekä esityslistan kohdissa, jotka liittyvät kansainväliseen kauppaan, siltä osin kuin ne liittyvät Codex Alimentarius -komission tavoitteisiin erityisesti kuluttajien terveyden suojelemisen ja hyvän kauppatavan mukaisen elintarvikekaupan varmistamisen osalta.

2. Jäsenvaltioiden toimivalta

Yleissääntönä on, että Euroopan yhteisön jäsenvaltioilla on toimivalta esityslistan kohdissa, jotka liittyvät organisaatorisiin (esimerkiksi oikeudelliset tai talousarvioseikat) ja menettelyä koskeviin seikkoihin (esimerkiksi puheenjohtajien valinta, esityslistan ja kertomusten hyväksyminen).

3. Jäsenvaltioiden ja yhteisön toimivalta

Euroopan yhteisöllä ja jäsenvaltioilla on molemmilla ennakoilta toimivalta seuraavilla aloilla siltä osin kuin niillä aiotut toimenpiteet kuuluvat Codex Alimentariuksen toimialaan ja jos yhteisöllä on valtuudet yhdenmukaistaa kyseiset alat, jotka on yhdenmukaistettu vain osittain:

- a) maatalouspolitiikka yleensä, mukaan luettuina eläinten ja kasvien elämää ja terveyttä koskevien standardien yhdenmukaistaminen (perustamissopimuksen 32–38 artikla);
- b) jäsenvaltioiden ihmisten, eläinten ja kasvien elämän ja terveyden aloilla vahvistamien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentäminen (perustamissopimuksen 94 ja 95 artikla);
- c) kansanterveyspolitiikkaan liittyvät toimenpiteet (perustamissopimuksen 152 artikla) ja kuluttajansuojaa koskevat toimenpiteet (perustamissopimuksen 153 artikla);
- d) tutkimusta ja teknologista kehittämistä koskeva politiikka (perustamissopimuksen 163–173 artikla);
- e) ympäristöpolitiikka (perustamissopimuksen 174–176 artikla);
- f) kehityspolitiikka (perustamissopimuksen 177–181 artikla);
- g) muut Euroopan yhteisön politiikat, jotka osittainkin saattavat liittyä Codex Alimentarius -komission erityistoimiin.

LIITE III

NEUVOSTON JA KOMISSION VÄLINEN JÄRJESTELY CODEX ALIMENTARIUS -KOKOUKSIIN VALMISTAUTUMISESTA, JULKILAUSUMISTA JA ÄÄNIOIKEUKSIEN KÄYTÖSTÄ**1. Yhteensovittamismenettelyn soveltamisala**

Yhteensovittamismenettelyjä sovelletaan kaikkiin Codex Alimentarius -komission ja sen alaisuuteen kuuluvien elinten, työryhmät mukaan luettuina, kokouksiin sekä kaikkiin ryhmäkirjeisiin annettaviin vastauksiin.

2. Codex Alimentarius -komission ryhmäkirjeet

2.1 Jotta Codex Alimentarius -komission ryhmäkirjeisiin vastaamisen määräaika voitaisiin noudattaa, Euroopan komissio lähettää säännöllisin, enintään kahden kuukauden mittaisin väliajoin jäsenvaltioille taulukon, jossa luetellaan erikseen kaikki käsiteltävinä olevat, ilmoitetut ja odotettavissa olevat ryhmäkirjeet. Komissio ilmoittaa samalla, mihin ryhmäkirjeisiin se aikoo luonnostella yhteisön puolesta annettavan yhteisen vastauksen sekä vastausten laatimisen aikataulun. Se esittää samalla kantansa kutakin kirjettä koskevasta toimivallasta.

2.2 Jos komissio ilmoittaa, että on laadittava yhteinen vastaus, jäsenvaltiot pidättyvät vastaamasta itse suoraan kyseisiin ryhmäkirjeisiin. Ne voivat kuitenkin osoittaa komissiolle erityiset seikat tai kohdat, jotka aiheuttavat niille ongelmia, sekä suunnan, jonka ne haluaisivat vastauksessa omaksuttavan.

2.3 Komissio laatii yhteisestä vastauksesta luonnoksen, jossa se ottaa huomioon jäsenvaltioiden mielipiteet. Se toimittaa luonnoksen pikaisesti jäsenvaltioille lisähuomioita varten kansallisten Codex Alimentarius -yhteysviranomaisten tai jäsenvaltion nimeämien erityisten yhteysviranomaisten välityksellä. Komissio tarkistaa yhteistä vastausta saamiensa huomautusten perusteella. Se tekee myös selkoa saamistaan huomautuksista ja selittää tarvittaessa, miksi joitakin niistä ei otettu huomioon.

2.4 Jäsenvaltiot voivat myös esittää komissiolle, että johonkin tiettyyn ryhmäkirjeeseen olisi laadittava yhteinen vastaus. Tällaisissa tapauksissa komissio valmistele vastausluonnoksen asianomaisen jäsenvaltion avustuksella.

2.5 Jos komissio katsoo, ettei yhteisen vastauksen laatiminen ole tarpeen, jäsenvaltiot voivat vastata suoraan niihin ryhmäkirjeisiin, joihin yhteistä vastausta ei aiota esittää. Tällaisissa tapauksissa niiden jäsenvaltioiden, jotka aikovat lähettää huomautuksensa suoraan Codex Alimentarius -komissiolle, on esitettävä luonnoksensa muille jäsenvaltioille ja komissiolle ennen sen lähettämistä Codex Alimentarius -komissioon sen varmistamiseksi, etteivät komissio tai muut jäsenvaltiot vastusta asiaa.

2.6 Komissio ja jäsenvaltiot pyrkivät vakaasti saavuttamaan yhteisen kannan mahdollisimman pian. Jos kaikki jäsenvaltiot hyväksyvät yhteisen kannan, se lähetetään Codex Alimentarius -komission sihteeristölle. Mutta jos mielipiteet eroavat vielä huomattavasti, komissio lähettää luonnoksen neuvoston sihteeristölle yhteensovittamiskokouksen järjestämiseksi, jotta jäljellä olevat mielipide-erot voidaan ratkaista. Tällöin noudatetaan jäljempänä 3 jaksossa vahvistettua asianomaista menettelyä.

3. Yhteensovittamismenettely neuvostossa

3.1 Kaikkiin Codex Alimentarius -kokouksiin valmistautumiseksi pidetään yhteensovittamiskokouksia:

— Brysselissä neuvoston toimivaltaisessa työryhmässä (tavallisesti Codex Alimentarius -työryhmässä) mahdollisimman pian ja niin usein kuin on tarpeen ennen Codex Alimentarius -kokouksia, ja lisäksi

— paikalla erityisesti Codex Alimentarius -kokousten alussa ja tarvittaessa niiden aikana ja lopussa; uusia yhteensovittamiskokouksia pidetään tarvittaessa kokoussarjan aikana.

3.2 Yhteensovittamiskokouksissa sovitaan julkilausumista, jotka laaditaan joko ainoastaan yhteisön puolesta tai yhteisön ja sen jäsenvaltioiden puolesta. Ainoastaan jäsenvaltioiden puolesta laadittavat julkilausumat eivät sinällään kuulu yhteisön yhteensovittamismenettelyyn, mutta niitä voidaan luonnollisesti yrittää yhteensovittaa näissä kokouksissa, jos jäsenvaltiot niin päättävät.

Yhteisön kanta tai yhteiset kannat hyväksytään tavallisesti neuvottelukantana, julkilausumana tai julkilausumaluonnoksena. Kun tässä järjestelyssä viitataan ”julkilausumaan”, tämän katsotaan kattavan myös kaikki muut muodot, joissa yhteisön tai yhteinen kanta hyväksytään.

- 3.3 Komissio lähettää Codex Alimentarius -kokousten esityslistat ne saatuaan neuvoston sihteeristölle jäsenvaltioille lähettämistä varten. Samalla se osoittaa ne esityslistan kohdat, joista aiotaan laatia julkilausuma sekä esittää, tehdäänkö tämä julkilausuma yhteisön vai yhteisön ja sen jäsenvaltioiden puolesta.

Jos kyseessä ovat esityslistan kohdat, joista voidaan Codex Alimentarius -kokouksessa tehdä päätös yksimielisesti tai äänestämällä, komissio esittää, suorittaako äänestyksen yhteisö vai jäsenvaltiot.

- 3.4 Komissio lähettää luonnokset julkilausumista ja kannanotoista neuvoston sihteeristölle jäsenvaltioille lähetettäväksi mahdollisimman pian mutta vähintään viikkoa ennen yhteensovittamiskokousta. Komissio käyttää jäsenvaltioiden asiantuntija-apua julkilausumista ja kannanotoista tehtävien luonnosten valmistelemiseksi. Neuvoston sihteeristö varmistaa, että julkilausumaluonnokset lähetetään pikaisesti kansallisten Codex Alimentarius -yhteysviranomaisten tai jäsenvaltioiden nimeämien erityisten yhteysviranomaisten välityksellä.

- 3.5 Yhteensovittamiskokouksessa päätetään julkilausumia ja äänestyksiä koskevasta vastuunjaosta jokaisen sellaisen Codex Alimentarius -kokouksen esityslistan kohdan osalta, jonka osalta saatetaan laatia julkilausuma tai voidaan äänestää.

- 3.6 Komissio ilmoittaa jäsenvaltioille ennen yhteensovittamiskokouksia neuvoston sihteeristön välityksellä seuraavista seikoista:

a) komission ehdotukset erityisiä aiheita koskevasta vastuunjaosta;

b) komission ehdotukset erityisiä aiheita koskevasta julkilausumista.

- 3.7 Jos komissio ja jäsenvaltiot eivät pääse neuvoston toimivaltaisessa työryhmässä tai paikalla pidettävissä yhteensovittamiskokouksissa yksimielisyyteen yhteisestä kannasta edellä 3.6 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuissa kysymyksissä esimerkiksi toimivallan jakoon liittyvien kiistakysymysten vuoksi, asia siirretään pysyvien edustajien komitean käsiteltäväksi. Kyseinen komitea päättää asiasta enemmistöllä, joka vahvistetaan käsiteltävästä aiheesta annetussa asianomaisessa yhteisön lainsäädännössä.

- 3.8 Edellä 3.7 kohdassa tarkoitettut päätökset eivät rajoita yhteisöllä ja sen jäsenvaltioilla harkittavina olevilla aloilla olevaa asianomaista toimivaltaa.

- 3.9 Jos komissio ei pysty laatimaan julkilausumia ajoissa yhteensovittamiskokouksia varten (koska Codex Alimentarius -komission asiakirjoja ei ole saatavilla), komissio esittää jäsenvaltioille vähintään viikkoa ennen Codex Alimentarius -kokousta luonnoksen yhteisön tai yhteisestä kannasta sekä sen perusteella laadittavasta julkilausumasta. Jos se on tarpeen poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi, kantaa ja julkilausumaa tarkastellaan uudelleen paikalla pidettävässä yhteensovittamiskokouksessa kokoukseen osallistuvien komission ja jäsenvaltioiden edustajien kanssa.

- 3.10 Jos yhteisön edustajan tarvitsee esittää neuvottelutilanteen kehittymisen vuoksi Codex Alimentarius -kokouksessa yhteisön taikka yhteisön ja sen jäsenvaltioiden puolesta julkilausuma, julkilausumaluonnos yhteensovitaan paikalla ja edellä olevan 3.9 kohdan asianomaista osaa sovelletaan.

- 3.11 Vastatakseen ehdotuksiin, joita sovittu yhteisön kanta ei kata, jäsenvaltioiden ja komission on Codex Alimentarius -keskustelujen kuluessa esitettävä mahdollisuuksien mukaan toteutetun asianmukaisen yhteensovittamisen jälkeen ehdotukseen alustava vastaus ja tutkittava vaihtoehtoja antamatta virallista sitoumusta. Komission ja jäsenvaltioiden on otettava yhteisön vahvistettu kanta ja sen perustelut täydellisesti huomioon ja huolehdittava yhteensovittamisesta paikalla mahdollisimman pian alustavien kantojen vahvistamiseksi tai muuttamiseksi.

4. Julkilausumat ja äänestäminen Codex Alimentarius -kokouksissa

- 4.1 Jos esityslistalla on asioita, jotka kuuluvat yksinomaan yhteisön toimivaltaan, komissio käyttää puheenvuoroja ja äänestää yhteisön puolesta. Asianmukaisen yhteensovittamisen jälkeen myös jäsenvaltiot voivat käyttää puheenvuoroja tukeakseen ja/tai kehittääkseen yhteisön kantaa.
- 4.2 Jos esityslistalla on asioita, jotka kuuluvat yksinomaan kansalliseen toimivaltaan, jäsenvaltiot käyttävät puheenvuoroja ja äänestävät.
- 4.3 Jos esityslistalla on asioita, jotka sisältävät sekä kansalliseen että yhteisön toimivaltaan kuuluvia osatekijöitä, puheenjohtajavaltio ja komissio ilmaisevat yhteisen kannan. Asianmukaisen yhteensovittamisen jälkeen jäsenvaltiot voivat käyttää puheenvuoroja tukeakseen ja/tai kehittääkseen yhteistä kantaa. Tapauksen mukaan jäsenvaltiot tai komissio äänestävät yhteisön ja sen jäsenvaltioiden puolesta yhteisen kannan mukaisesti. Päätös siitä, kuka huolehtii äänestämisestä, tehdään sen mukaan, kenellä on eniten toimivaltaa (eli kuuluvatko asiat enimmäkseen jäsenvaltioiden vai yhteisön toimivaltaan).
- 4.4 Jos esityslistalla on asioita, jotka sisältävät sekä kansalliseen että yhteisön toimivaltaan kuuluvia osatekijöitä, eivätkä komissio ja jäsenvaltiot ole pystyneet sopimaan yhteisestä kannasta siten kuin 3.7 tarkoitetaan, jäsenvaltiot voivat käyttää puheenvuoroja ja äänestää selvästi niiden toimivaltaan kuuluvista asioista. Codex Alimentarius -komitean työjärjestyksen mukaisesti komissio voi käyttää puheenvuoroja ja äänestää selvästi yhteisön toimivaltaan kuuluvista asioista, joiden osalta on hyväksytty yhteisön kanta.
- 4.5 Jos komissio ja jäsenvaltiot eivät ole päässeet yksimielisyyteen toimivallan jaon suhteen tai jos yhteisön kantaan tarvittavaa enemmistöä ei ole ollut mahdollista saada syntymään, tilanteen selvittämiseen tai yhteisön kannan saavuttamiseen pyritään kaikin mahdollisin keinoin. Ennen tätä ja asianmukaisen yhteensovittamisen jälkeen jäsenvaltiot ja/tai komissio voivat tapauksen mukaan käyttää puheenvuoroja sillä edellytyksellä, että ilmaistu kanta on johdonmukainen yhteisön politiikan ja yhteisön aiempien kannanottojen kanssa sekä noudattaa yhteisön lainsäädäntöä.
- 4.6 Neuvoston työryhmissä pidettyjen yhteensovittamiskokousten, jotka liittyvät vastuunjakoon Codex Alimentarius -kokousten esityslistalla olevia kohtia koskevien julkilausumien ja äänestysten suhteen, tulokset lähetetään Codex Alimentarius komitean sihteeristölle yhteisön liittymistä Codex Alimentarius -komissioon seuraavien kahden vuoden aikana. Kahden ensimmäisen vuoden jälkeen esitettyä yleistä, yksinomaista julistusta pidetään soveltavana, jollei jokin muu Codex Alimentarius -komitean jäsen esitä erityistä selvennyspyyntöä tai jollei asiasta päätetä toisin neuvoston toimivaltaisessa työryhmässä.
- 4.7 Jos jotakin jäsenvaltiota huolestuttavat jotkin erityiset, jotakin sen alaisuuteen kuuluvaa aluetta koskevat seikat, eikä tätä voida ottaa huomioon yhteisessä tai yhteisön kannassa, kyseinen jäsenvaltio voi edellä olevan 4.1 tai 4.3 kohdan mukaisesti pidättää itsellään oikeuden äänestää ja käyttää puheenvuoroja kyseisen alueen osalta, samalla kun se ottaa huomioon yhteisön edun.

5. Luonnostelu- ja työryhmät

- 5.1 Jäsenvaltioilla ja komissiolla on oikeus osallistua vapaaehtoisesti Codex Alimentarius -komitean luonnostelu- ja työryhmiin sekä käyttää niissä puheenvuoroja, jos tällaiset kokoukset ovat luonteeltaan teknisiä ja epämuodollisia ja jos ainoastaan jotkut Codex Alimentarius -komission jäsenet osallistuvat niihin eikä niissä tehdä virallisia päätöksiä. Jäsenvaltioiden ja komission edustajien on vakavasti pyrittävä saavuttamaan kaikkien hyväksymä kanta ja puolustettava tätä luonnostelu- ja työryhmissä käytävissä keskusteluissa.
- 5.2 Codex Alimentarius -komission luonnostelu- ja työryhmiin osallistuvien komission ja jäsenvaltioiden edustajien on, sanotun kuitenkin rajoittamatta toimivallan jakoa, ilmoitettava ripeästi muille jäsenvaltiolle ryhmän raportojen laatimista kertomusluonnoksista sekä huolehdittava esitettävää kantaa koskevasta yhteensovittamisesta jäsenvaltioiden kanssa. Jos kertomusluonnoksia ei erikseen yhteensoviteta, luonnostelu- tai työryhmiin osallistuvat komission tai jäsenvaltioiden edustajat käyttävät suuntaviivoinaan yhteensovitettuja julkilausumia ja yhteensovittamiskokouksissa käytyjä keskusteluja, kuten edellä 4 jaksossa on esitetty.

6. Järjestelyn uudelleentarkastelu

Järjestelyä voidaan tarkastella uudelleen jonkin jäsenvaltion tai komission pyynnöstä järjestelyn toiminnasta saatujen kokemusten perusteella.

NEUVOSTON PÖYTÄKIRJAAN MERKITTÄVÄ JULKILAUSUMA**1. Neuvoston ja komission esittämä julkilausuma**

"Tämä järjestely heijastaa erityisiä olosuhteita, jotka liittyvät yhteisön osallistumiseen Codex Alimentarius -komission ja sen alaisuuteen kuuluvien elinten työskentelyyn. Järjestelyllä ei ole vaikutusta muiden kansainvälisten järjestöjen, Yhdistyneet Kansakunnat mukaan luettuina, osalta."

2. Komission julkilausuma

"Komissio haluaa muistuttaa, että Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 10 artiklaa sovelletaan edelleen erityisesti sellaisiin neuvoston ja komission välisiin järjestelyihin, jotka koskevat Codex Alimentarius -kokouksiin, -julkilausumiin ja -äänestyksiin valmistautumista."

3. Komission julkilausuma

"Komissio ilmoittaa järjestelyn 2.6 kohdan osalta, että yhteisymmärryksen saavuttamiseen ja ryhmäkirjeisiin vastamiseen ajoissa pyritään kaikin mahdollisin tavoin, jotta voidaan välttää tilanteet, joissa jäsenvaltioiden olennaisia etuja ei oteta huomioon ja puolusteta tehokkaasti ja mahdollisimman aikaisin Codex Alimentarius -komissiossa."

Muutettu ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen toteuttamisesta mahdollisuuksissa työhön, ammatilliseen koulutukseen ja uralla etenemiseen sekä työoloissa annetun neuvoston direktiivin 76/207/ETY muuttamisesta ⁽¹⁾

(2001/C 270 E/02)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

KOM(2001) 321 lopull. — 2000/0142(COD)

(Komission esittämä 7 päivänä kesäkuuta 2001 EY:n perustamissopimuksen 250 artiklan 2 kohdan nojalla)

⁽¹⁾ EYVL C 337 E, 28.11.2000, s. 204.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

Ei muutoksia

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 141 artiklan 3 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

toimivat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrätyn menettelyn mukaisesti,

sekä katsovat seuraavaa:

- 1) Perustamissopimuksen 3 artiklan 2 kohdassa asetetaan yhteisölle velvoite pyrkiä poistamaan eriarvoisuutta miesten ja naisten välillä sekä edistämään miesten ja naisten välistä tasa-arvoa.
- 2) Miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaate on yksi yhteisön lainsäädännön peruseriaatteista perustamissopimuksen 141 artiklan ja erityisesti sen 3 kohdan mukaisesti, jossa käsitellään sukupuoleen perustuvaa syrjintää työtä ja ammattia koskeissa kysymyksissä.

- 1) Miesten ja naisten tasa-arvo on EY:n perustamissopimuksen 2 artiklan ja 3 artiklan 2 kohdan ja Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukainen peruseriaate. Perustamissopimuksen määräyksissä miesten ja naisten tasa-arvoa kuvataan yhteisön tehtäväksi ja tavoitteeksi, ja niissä asetetaan yhteisölle myönteinen velvoite edistää sitä kaikessa toiminnassaan.
- 2) Perustamissopimuksen 141 artiklassa ja erityisesti sen 3 kohdassa käsitellään erikseen miesten ja naisten tasa-arvoisia mahdollisuuksia ja tasa-arvoisen kohtelun periaatteen soveltamista työtä ja ammattia koskeissa kysymyksissä.
- 3) Direktiivissä 76/207/ETY ei määritellä välittömän eikä välillisen syrjinnän käsitteitä. Neuvosto antoi perustamissopimuksen 13 artiklan perusteella direktiivin 2000/43/EY rodusta tai etnisestä alkuperästä riippumattoman yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta sekä direktiivin 2000/78/EY yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista. Näissä direktiiveissä määritellään välitön ja välillinen syrjintä, ja tämän vuoksi onkin aiheellista sisällyttää tähän direktiiviin sukupuoleen liittyvät määritelmät, jotka ovat yhdenmukaisia näissä direktiiveissä esitettyjen määritelmien kanssa.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

3) Miesten ja naisten arvokkuuden suojelemisesta työelämässä 29 päivänä toukokuuta 1990 annetussa päätöslauselmassa ⁽¹⁾ neuvosto vahvisti, että sukupuolinen häirintä työpaikalla voi joissakin olosuhteissa olla neuvoston direktiivissä 76/207/ETY ⁽²⁾ säädetyn tasa-arvoisen kohtelun vastaista. Tämä toteamus olisi sisällytettävä direktiiviin. Sukupuolinen häirintä vaikuttaa yleensä työntekijän työsuoritukseen ja/tai luo pelottavan, uhkaavan tai vihamielisen ympäristön.

4) Neuvoston direktiivissä 76/207/ETY ei määritellä epäsuoran syrjinnän käsitettä. Näin ollen on asianmukaista lisätä siihen sellainen määritelmä, joka on yhdenmukainen todistustaakasta sukupuoleen perustuvissa syrjintätapauksissa 15 päivänä joulukuuta 1997 ⁽³⁾ annettuun neuvoston direktiiviin 97/80/EY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 98/52/EY ⁽⁴⁾, sisältyvän määritelmän kanssa.

5) Olisi rajoitettava niitä ammatillisia toimia, jotka jäsenvaltiot voivat pyrkiä jättämään neuvoston direktiivin 76/207/ETY soveltamisalan ulkopuolelle. Olisi myös täsmennettävä, että joitain toimia ei Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti voida jättää soveltamisalan ulkopuolelle.

3a) Tosiseikkojen arviointi, jonka perusteella voidaan päätellä, onko esiintynyt välitöntä tai välillistä syrjintää, on kansallisen tuomioistuimen tai muun toimivaltaisen elimen tehtävä kansallisiin lakeihin tai käytäntöihin sisältyvien sääntöjen mukaisesti. Näissä säännöissä voidaan määrätä, että välillisen syrjinnän esiintyminen on mahdollista todeta millä tahansa tavalla, esimerkiksi tilastollisten todisteiden perusteella.

4) Miesten ja naisten arvokkuuden suojelemisesta työelämässä 29 päivänä toukokuuta 1990 annetussa päätöslauselmassa ⁽¹⁾ neuvosto vahvisti, että sukupuolinen häirintä työpaikalla on neuvoston direktiivissä 76/207/ETY ⁽²⁾ säädetyn miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun vastaista. On korostettava, että sukupuolista häirintää saattaa esiintyä työpaikan lisäksi työnsaannin ja koulutuksen yhteydessä sekä työssä ja ammatissa.

4a) Tämän vuoksi olisi toteutettava toimenpiteitä, joilla veloitetaan kansallisen lainsäädännön mukaisesti koulutukseen, työhön ja ammattiin pääsystä ja niihin liittyvistä edellytyksistä vastaavat tahot ottamaan käyttöön menettelyitä, joilla ehkäistään sukupuolista häirintää. Tällainen saattaa olla esimerkiksi luottamuksellisten neuvojen järjestelmän perustaminen työpaikoille.

Poistetaan

5) Olisi rajoitettava niitä ammatillisia toimia, jotka jäsenvaltiot voivat jättää neuvoston direktiivin 76/207/ETY soveltamisalan ulkopuolelle toimiin, jotka edellyttävät joko naisen tai miehen palkkaamista kyseisen ammatillisen toiminnan luonteen vuoksi sillä edellytyksellä, että haettu tavoite on perusteltu ja suhteellisuusperiaatteen mukainen Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL C 157, 27.6.1990, s. 3.

⁽²⁾ EYVL L 39, 14.2.1976, s. 40.

⁽³⁾ EYVL L 14, 20.1.1998, s. 6.

⁽⁴⁾ EYVL L 205, 22.7.1997, s. 66.

⁽¹⁾ EYVL C 157, 27.6.1990, s. 3.

⁽²⁾ EYVL L 39, 14.2.1976, s. 40.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

- 6) Tuomioistuin on toistuvasti tunnustanut, että tasa-arvoisen kohtelun periaatteen mukaisesti on perusteltua suojella naisia raskauden aikana ja sen jälkeen. Toimenpiteistä raskaana olevien ja äskettäin synnyttäneiden tai imettävien työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen kannustamiseksi työssä 19 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/85/ETY ⁽¹⁾ tavoitteena on varmistaa raskaana olevien, juuri synnyttäneiden ja imettävien työntekijöiden fyysinen ja psyykinen suojelu. Direktiivin johdanto-osan kappaleissa säädetään, että raskaana olevien, äskettäin synnyttäneiden tai imettävien työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden suojeleminen ei saisi johtaa naisten epäsuotuisaan kohteluun työmarkkinoilla eikä vaikuttaa haitallisesti miesten ja naisten tasa-arvoista kohtelua koskevien direktiivien soveltamiseen. Naisten työssäkäyntioikeuden suojelun ja erityisesti työhönpaluuoikeuden suojelu kuuluu neuvoston direktiivin 76/207/ETY soveltamisalaan. Tämä oikeus olisi nimenomaisesti taattava naisille, jotka ovat äskettäin synnyttäneet.

MUUTETTU EHDOTUS

- 6) Tuomioistuin on toistuvasti tunnustanut, että tasa-arvoisen kohtelun periaatteen mukaisesti on perusteltua suojella naisia raskauden aikana ja sen jälkeen. Lisäksi se on toistuvasti tunnustanut, että raskauteen tai äitiyteen liittyvä naisten epäsuotuisa kohtelu on välitöntä sukupuolista syrjintää. Toimenpiteistä raskaana olevien ja äskettäin synnyttäneiden tai imettävien työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen kannustamiseksi työssä 19 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/85/ETY ⁽¹⁾ tavoitteena on varmistaa raskaana olevien, juuri synnyttäneiden ja imettävien työntekijöiden fyysinen ja psyykinen suojelu. Direktiivin johdanto-osan kappaleissa säädetään, että raskaana olevien, äskettäin synnyttäneiden tai imettävien työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden suojeleminen ei saisi johtaa naisten epäsuotuisaan kohteluun työmarkkinoilla eikä vaikuttaa haitallisesti miesten ja naisten tasa-arvoista kohtelua koskevien direktiivien soveltamiseen. Tuomioistuin on tunnustanut naisten työssäkäyntioikeuden suojelun ja erityisesti oikeuden palata samaan työhön samoin työehdoin sekä oikeuden hyötyä työoloissa tapahtuneista parannuksista, joihin he olisivat olleet oikeutettuja poissaolonsa aikana.

- 7) Tuomioistuin on tunnustanut oikeuden työ- ja perhe-elämän yhteensovittamiseen ⁽²⁾. Päätöslauselmassaan miesten ja naisten tasa-arvoisesta osallistumisesta työ- ja perhe-elämään ⁽³⁾ neuvosto vahvisti tämän yhteisön oikeuden periaatteeksi, joka tulee esiin neuvoston direktiivissä 96/34/EY UNICE:n, CEEP:n ja EAY:n tekemästä vanhempainlomaa koskevasta puitesopimuksesta ⁽⁴⁾. Periaate sisältyy myös Euroopan sosiaaliseen toimintaohjelmaan yhtenä perustavoitteena, ja jo direktiivissä 96/34/EY tunnustettiin vanhempainlomalla olleiden työntekijöiden oikeus palata työpaikkaansa. Tällä direktiivillä ei myöskään estetä jäsenvaltioiden, joissa tunnustetaan kansallisen lainsäädännön ja/tai käytännön mukainen erillinen isyysloman käsite, oikeutta antaa isyyslomaoikeutta käyttäneitä työntekijöitä koskevia kansallisia sääntöjä.

Työ- ja perhe-elämän yhteensovittamiseen liittyviä oikeuksia ei pitäisi pitää poikkeuksina miesten ja naisten yhtäläisen kohtelun periaatteeseen vaan edellytyksinä ja keinoina, joilla pyritään täyden tasa-arvon toteutumiseen.

⁽¹⁾ EYVL L 348, 28.11.1992, s. 1.

⁽¹⁾ EYVL L 348, 28.11.1992, s. 1.

⁽²⁾ Asia C-243/95, Hill (Kok. 1998, s. I-3739).

⁽³⁾ EYVL C 218, 31.7.2000, s. 5.

⁽⁴⁾ Direktiivi 96/34/EY, 3.6.1996 (EYVL L 145, 19.6.1996).

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

- 7) Jäsenvaltioiden mahdollisuus pitää voimassa tai toteuttaa positiivisia erityistoimia on kirjattu perustamissopimuksen 141 artiklan 4 kohtaan. Kyseisen perustamissopimuksen määräyksen vuoksi direktiivin 76/207/ETY nykyinen 2 artiklan 4 kohta on turha.

Komission julkaisemat määräaikaiset kertomukset 141 artiklan 4 kohdan tarjoaman mahdollisuuden käyttämisestä auttavat jäsenvaltioita ja vertaamaan tapoja, joilla määräystä pannaan täytäntöön, ja antavat kansalaisille kokonaiskuvan eri jäsenvaltioissa vallitsevasta tilanteesta

- 8) Tuomioistuimen antaman tuomion ⁽¹⁾ mukaan oikeus tehokkaaseen oikeussuojaan on niin perusluonteinen oikeus, että työntekijä voi hyödyntää sitä myös työsuhteen päättymisen jälkeen.
- 9) Yhteisöjen tuomioistuin on päättänyt, että tasa-arvoisen kohtelun periaate ei voi toimia tehokkaasti, jollei syrjinnän kohteeksi joutunut työntekijä saa riittävää korvausta suhteessa aiheutuneeseen vahinkoon ⁽²⁾.

MUUTETTU EHDOTUS

- 8) Jäsenvaltioiden mahdollisuus pitää voimassa tai toteuttaa positiivisia erityistoimia miesten ja naisten täyden tasa-arvon toteutumiseksi työelämässä on kirjattu perustamissopimuksen 141 artiklan 4 kohtaan. Kyseisen perustamissopimuksen määräyksen vuoksi direktiivin 76/207/ETY nykyinen 2 artiklan 4 kohta on turha.

Perustamissopimuksen liitteenä olevassa julistuksessa nro 28 todetaan, että positiivisten erityistoimenpiteiden toteuttamisella olisi ensisijaisesti pyrittävä parantamaan naisten asemaa työelämässä. Komission joka toinen vuosi julkaisemat kertomukset 141 artiklan 4 kohdan tarjoaman mahdollisuuden käyttämisestä edistävät hyvien toimintatapojen levittämistä. Kertomukset auttavat jäsenvaltioita ymmärtämään toimenpiteiden merkityksen ja välttämättömyyden ja vertaamaan tapoja, joilla määräystä pannaan täytäntöön. Lisäksi ne antavat kansalaisille kokonaiskuvan eri jäsenvaltioissa vallitsevasta tilanteesta

- 9) Tuomioistuimen antaman tuomion ⁽¹⁾ mukaan oikeus tehokkaaseen oikeussuojaan on niin perusluonteinen oikeus, että työntekijä voi hyödyntää sitä myös työsuhteen päättymisen jälkeen. Työntekijöille annettu suoja työnantajan vastatoimenpiteitä kohtaan ei rajoitu irtisanomistapauksiin vaan kattaa muutkin vastatoimenpiteet työsuhteen päättymisen jälkeenkin. Sama suoja olisi tarjottava myös kaikille, jotka jollakin tavoin tukevat (oikeuskäsittelyssä tai muutoin) henkilöä, joka katsoo joutuneensa syrjinnän kohteeksi.

Poistetaan

- 10) Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on vahvistanut tehokkaan oikeussuojan ja todellisten ja tehokkaiden seuraamusten periaatteen direktiivin 76/207/ETY soveltamista koskevissa tapauksissa ⁽²⁾. Jäsenvaltioiden olisi näin ollen toteutettava toimenpiteitä, jotka ovat riittävän tehokkaita direktiivin tavoitteen saavuttamiseksi, ja varmistettava, että siinä annettuja oikeuksia voidaan tehokkaasti hyödyntää kansallisissa tuomioistuimissa ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Asia C-185/97, Coote (Kok. 1998, s. I-5199).

⁽²⁾ Asia C-180/95 Draehmpaehl (1997) ECR I-2195

⁽¹⁾ Asia C-185/97, Coote (Kok. 1998, s. I-5199).

⁽²⁾ Asia C-180/95 Draehmpaehl (1997) ECR I-2195

⁽³⁾ Asia 222/84, Johnston (Kok. 1986, s. 1651).

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

- 10) Jotta sukupuoleen perustuvan syrjinnän kohteeksi joutuneita työntekijöitä voitaisiin suojella tehokkaammin. Myös yhdistyksille, tai oikeushenkilöille olisi annettava valtuudet puolustaa tai suojella henkilöitä, jotka katsovat tulleen kohdelluksi epäoikeudenmukaisesti, koska heihin ei ole sovellettu tasa-arvoisen kohtelun periaatetta.
- 11) Jäsenvaltioiden on edistettävä työmarkkinaosapuolten välistä vuoropuhelua niin, että siinä käsitellään työpaikoilla esiintyvää sukupuoleen perustuvaa syrjintää ja sen torjumista.
- 12) Jäsenvaltioiden on säädettävä tehokkaista, rikkomukseen suhteutetuista ja ennaltaehkäisevistä seuraamuksista, joita sovelletaan, jos direktiivin 76/207/ETY mukaisia velvoitteita ei noudateta.
- 13) Perustamissopimuksen 5 artiklassa määrätyn toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen mukaisesti jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita, vaan ne voidaan saavuttaa paremmin yhteisön tasolla. Tämä direktiivi rajoittuu näiden tavoitteiden toteuttamiseksi tarpeellisiin vähimmäisvaatimuksiin eikä ylitä sitä, mikä tämän tarkoituksen kannalta on välttämätöntä.
- 14) Tämän vuoksi direktiiviä 76/207/ETY olisi muutettava vastaavasti,
- 10) Syrjintätapauksissa olisi toteutettava kansallisen lainsäädännön mukaisia kaikkein tehokkaimpia seuraamuksia Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti. Riittävä rahallinen korvaus on yksi mahdollinen seuraamus.
- 11) Miesten ja naisten yhtäläiseen kohteluun liittyviä toimia olisi toteutettava suunnitelmallisesti ja järjestelmällisesti, myös yrityksissä, joissa työnantajia olisi kannustettava laatimaan vuosittaiset tasa-arvosuunnitelmat.
- 12) Sukupuoleen perustuvan syrjinnän kohteeksi joutuneilla henkilöillä olisi oltava riittävät oikeussuojakeinot. Myös yhdistyksille, järjestöille tai oikeushenkilöille olisi annettava valtuudet aloittaa oikeudellinen, hallinnollinen tai muu menettely syrjinnän kohteeksi joutuneiden henkilöiden tai ryhmien lukuun tai puolesta näiden suostumuksella.
- 13) Jäsenvaltioiden on edistettävä työmarkkinaosapuolten välistä vuoropuhelua niin, että siinä käsitellään työpaikoilla esiintyvää sukupuoleen perustuvaa syrjintää ja sen torjumista.
- 14) Jäsenvaltioiden on säädettävä tehokkaista, rikkomukseen suhteutetuista ja ennaltaehkäisevistä seuraamuksista, joita sovelletaan, jos tämän direktiivin mukaisia velvoitteita ei noudateta.
- 15) Perustamissopimuksen 5 artiklassa määrätyn toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen mukaisesti jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita, vaan ne voidaan saavuttaa paremmin yhteisön tasolla. Tämä direktiivi rajoittuu näiden tavoitteiden toteuttamiseksi tarpeellisiin vähimmäisvaatimuksiin eikä ylitä sitä, mikä tämän tarkoituksen kannalta on välttämätöntä.
- 16) Tämän vuoksi direktiiviä 76/207/ETY olisi muutettava vastaavasti,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

Ei muutoksia

1 artikla

Muutetaan direktiivi 76/207/ETY seuraavasti:

1. Muutetaan 1 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”Tämän direktiivin tarkoituksena on panna jäsenvaltioissa täytäntöön miesten ja naisten tasa-arvoisten mahdollisuuksien ja tasa-arvoisen kohtelun periaate työtä, ammattia ja ammatillista koulutusta koskevissa kysymyksissä, joihin sisältyvät myös työolot henkilön työsuhteen oikeudellisesta luonteesta riippumatta.”

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

1. Lisätään 1 artiklaan 1 a kohta seuraavasti:

”1 a Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön tarvittavat toimenpiteet, jotta ne pystyvät edistämään aktiivisesti ja näkyvästi miesten ja naisten tasa-arvon tavoitetta sisällyttämällä sen kaikkiin lakeihin, asetuksiin, hallinnollisiin määräyksiin, toimintalinjoihin ja toimintaan 1 kohdassa tarkoitetuilla aloilla.”

2. Lisätään 1 a artikla seuraavasti:

”1 a artikla

Sukupuolista häirintää pidetään sukupuoleen perustuvana syrjintänä työpaikalla, kun esiintyy sukupuoleen perustuvaa ei-toivottua käytöstä, jonka tarkoituksena on loukata tai joka loukkaa ihmisarvoa ja/tai joka luo uhkaavan, vihamielisen, hyökkäävän tai häiritsevän ympäristön erityisesti, jos sitä, vastustaako henkilö tällaista käytöstä vai alistuuko sille, käytetään sellaisen päätöksen perustana, joka vaikuttaa tähän henkilöön.”

2. Poistetaan 1 artiklan 2 kohta.

3. Lisätään 1 artiklaan 1 a kohta seuraavasti:

”1 a Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön tarvittavat toimenpiteet, jotta ne pystyvät torjumaan eriarvoisuutta ja edistämään aktiivisesti ja näkyvästi miesten ja naisten tasa-arvon tavoitetta sisällyttämällä sen kaikkiin lakeihin, asetuksiin, hallinnollisiin määräyksiin, toimintalinjoihin ja toimintaan 1 kohdassa tarkoitetuilla aloilla.”

4. Lisätään 1 a artikla seuraavasti:

”1 a artikla

Määritelmät

1. Tässä direktiivissä tarkoitetaan
 - ’välittömällä syrjinnällä’ tilannetta, jossa henkilöä kohdellaan sukupuolen perusteella epäsuotuisammin kuin jotakuta muuta kohdellaan, on kohdeltu tai voitaisiin kohdella vertailukelpoisessa tilanteessa;
 - ’välillisellä syrjinnällä’ tilannetta, jossa näennäisesti puolueeton säännös, peruste tai käytäntö saattaa tiettyä sukupuolta olevat henkilöt erityisen epäedulliseen asemaan toista sukupuolta oleviin henkilöihin nähden, jollei kyseisellä säännöksellä, perusteella tai käytännöllä ole puolueettomasti perusteltavissa olevaa oikeutettua tavoitetta ja jolleivät tavoitteen saavuttamiseksi käytetyt keinot ole asianmukaisia ja tarpeellisia;
 - ’häirinnällä’ sukupuoleen liittyvää epätoivottua käytöstä, jota esiintyy työhönpääsyn yhteydessä tai työpaikalla, ammatissa tai koulutuksessa ja jolla tarkoituksellisesti tai tosiasiallisesti loukataan henkilön arvoa ja luodaan uhkaava, vihamielinen, halventava, nöyryyttävä, hyökkäävä tai häiritsevä ilmapiiri;
 - ’sukupuolisella häirinnällä’ kaikenlaista sanallista, ei-sanallista tai fyysistä sukupuoleen liittyvää käytöstä, jota esiintyy työhönpääsyn yhteydessä tai työpaikalla, ammatissa tai koulutuksessa ja jolla tarkoituksellisesti tai tosiasiallisesti loukataan henkilön arvoa ja luodaan uhkaava, vihamielinen, halventava, nöyryyttävä, hyökkäävä tai häiritsevä ilmapiiri.”

5. Lisätään 1 b artikla seuraavasti:

”1 b artikla

Edellä 1 a artiklassa tarkoitettua ’häirintää’ ja ’sukupuolista häirintää’ on pidettävä sukupuoleen perustuvana syrjintänä, ja se on näin ollen kiellettävä.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

3. Muutetaan 2 artikla seuraavasti:

a) Lisätään 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua epäsuoraa syrjintää on se, että näennäisesti puolueeton säännös, peruste tai käytäntö asettaa epäedullisempaan asemaan merkittävästi suuremman osan toisen sukupuolen edustajista, jollei kyseinen säännös, peruste tai käytäntö ole asianmukainen ja tarpeellinen ja jollei sitä voida perustella objektiivisin tekijöin, jotka eivät liity sukupuoleen.”

a) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

”Jäsenvaltiot voivat poikkeustilanteessa säätää, että erilainen kohtelu, joka perustuu sukupuoleen liittyvään ominaisuuteen, ei ole työhönpääsyyn liittyvää syrjintää, jos kyseinen ominaisuus on todellinen työhön liittyvä vaatimus.

Yhtäläisen kohtelun periaatteeseen sovellettavien poikkeusten on oltava asianmukaisia ja tarpeellisia halutun tavoitteen saavuttamiseksi.”

6. Lisätään 1 c artikla seuraavasti:

”1 c artikla

Syrjintään yllyttäminen, kannustaminen tai painostaminen kuuluu välittömän ja välillisen syrjinnän määritelmän piiriin.”

7. Muutetaan 2 artikla seuraavasti:

Poistetaan

Ei muutoksia

”2. Kaikenlaista yleistä toisen sukupuolen sulkemista jonkin ammatillisen toiminnan tai toimintaan vaadittavan koulutuksen ulkopuolelle tai niihin pääsyn rajoittamista on pidettävä tässä direktiivissä tarkoitettuna syrjintänä. Jäsenvaltiot voivat poikkeustilanteessa säätää, että erilainen kohtelu, joka perustuu sukupuoleen liittyvään ominaisuuteen, ei ole työhönpääsyyn liittyvää syrjintää, jos kyseinen ominaisuus on todellinen ja ratkaiseva työhön liittyvä vaatimus, edellyttäen että tavoite on oikeutettu ja että vaatimus on oikeasuhteinen.

Ei muutoksia

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

b) Lisätään 3 kohtaan alakohta 3 a seuraavasti:

”Naisella on synnytyksen jälkeen äitiysloman loputtua oltava oikeus palata työhönsä tai vastaavaan toimeen samoilla työehdoilla”

c) Lisätään 3 b kohta seuraavasti:

d) Korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Komissio hyväksyy ja julkaisee jäsenvaltioiden 9 artiklan mukaisesti antamien tietojen perusteella joka kolmas vuosi kertomuksen, jossa vertaillaan jäsenvaltioiden perustamissopimuksen 141 artiklan 4 kohdan mukaisesti toteuttamia positiivisia erityistoimia.”

b) Lisätään 3 kohtaan alakohta 3 a seuraavasti:

”Naisella on synnytyksen jälkeen äitiysloman loputtua tai raskauteen ja/tai synnytykseen välittömästi liittyvän tai niistä johtuvan poissaolokauden jälkeen oltava oikeus palata työhönsä tai vastaavaan toimeen sellaisilla ehdoilla ja edellytyksillä, jotka eivät ole hänelle epäsuotuisampia, ja saada hyötyä kaikista työoloihin liittyvistä parannuksista, joihin hänellä olisi ollut oikeus poissaolonsa aikana.”

c) Lisätään 3 b kohta seuraavasti:

”3 b. Niiden jäsenvaltioiden, jotka tunnustavat oikeuden isyyslomaan, on toteutettava tarvittavat toimenpiteet työssäolevien miesten suojelemiseksi irtisanomiselta, jos nämä harjoittavat kyseistä oikeutta, ja varmistettava että heillä on tällaisen loman päättyessä oikeus palata omaan työhönsä tai vastaavaan työhön sellaisilla ehdoilla ja edellytyksillä, jotka eivät ole heille epäsuotuisampia.

Naisten välitöntä tai välillistä epäsuotuisaa kohtelua, joka liittyy raskauteen tai äitiyteen, taikka naisen tai miehen välitöntä tai välillistä epäsuotuisaa kohtelua, joka liittyy perhe- ja työelämän yhteensovittamiseen, on pidettävä välittömänä syrjintänä.”

d) Korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle joka toinen vuosi raportit toteuttamistaan tai jatkamistaan positiivisista erityistoimista ja niiden täytäntöönpanosta. Näiden perusteella komissio laatii ja julkaisee joka toinen vuosi raportin, jossa tehdään vertaileva arvio kussakin jäsenvaltiossa perustamissopimuksen 141 artiklan 4 kohdan ja perustamissopimuksen liitteenä olevan julistuksen nro 28 mukaisesti voimassa olevista positiivisista erityistoimista.”

8. Lisätään 2 a artikla seuraavasti:

”2 a artikla

Jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön tai pitää voimassa säännöksiä, jotka ovat miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen turvaamiseksi edullisempia kuin tämän direktiivin säännökset.

Tämän direktiivin täytäntöönpano ei ole missään tapauksessa peruste alentaa jäsenvaltioissa jo saavutettua syrjinnänvastaisen suojan tasoa tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvilla aloilla.”

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

4. Lisätään 3 artiklan 2 kohtaan d alakohta seuraavasti:

"d) kaikki tasa-arvoisen kohtelun periaatteen vastaiset säännöt, jotka koskevat jäsenyyttä ja toimintaa työntekijä- tai työnantajajärjestössä tai muussa järjestössä, jonka jäsenillä on tietty ammatti, sekä näiden järjestöjen antamia etuuksia, julistetaan mitättömiksi tai muutetaan."

9. Korvataan 3 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen soveltaminen merkitsee sitä, että julkisella ja yksityisellä sektorilla, julkisyhteisöt mukaan lukien, ei saa esiintyä sukupuoleen perustuvaa välitöntä tai välillistä syrjintää, kun kyseessä ovat

- a) työn, itsenäisen ammatin harjoittamista koskevat edellytykset, myös valinta- ja työhönottoperusteet, alasta ja ammattiasemasta riippumatta, sekä uralla eteneminen
- b) kaikenlaisen ja kaikentasoisen ammatillisen ohjauksen, ammatillisen koulutuksen, ammatillisen erikoistumis- koulutuksen ja uudelleen koulutuksen saantimahdollisuudet, mukaan lukien työkokemus
- c) työolot ja -ehdot, myös irtisanominen ja palkka
- d) jäsenyys ja toiminta työntekijä- tai työnantajajärjestössä tai muussa järjestössä, jonka jäsenillä on tietty ammatti, sekä järjestöjen antamat etuudet."

10. Muutetaan 3 artiklan 2 kohdan johdantovirke seuraavasti:

"2. Tätä tarkoitusta varten ja sanotun estämättä perustamissopimuksen 141 artiklan 4 kohdan määräysten soveltamista jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että:"

11. Korvataan 3 artiklan 2 kohdan b alakohta seuraavasti:

"b) kaikki miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen vastaiset työehtosopimusten, yksittäisten työ sopimusten, yritysten sisäisten sääntöjen ja itsenäistä ammatinharjoittamista koskevien sääntöjen määräykset julistetaan mitättömiksi."

12. Lisätään 3 artiklan 2 kohtaan d alakohta seuraavasti:

"d) kaikki miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen vastaiset säännöt, jotka koskevat jäsenyyttä ja toimintaa työntekijä- tai työnantajajärjestössä tai muussa järjestössä, jonka jäsenillä on tietty ammatti, sekä näiden järjestöjen antamia etuuksia, julistetaan mitättömiksi."

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

5. Korvataan 6 artikla seuraavasti:

"6 artikla

1. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön kansallisessa oikeusjärjestelmässään tarvittavat toimenpiteet, jotta kaikki, jotka katsovat tulleen kohdelluksi väärin sen vuoksi, että heihin ei ole sovellettu 3, 4 ja 5 artiklassa tarkoitettua tasa-arvoisen kohtelun periaatetta, voivat esittää vaatimuksensa tuomioistuimessa ensin mahdollisesti saatettuaan asian muun toimivaltaisen viranomaisen käsiteltäväksi, vaikka työsuhde olisikin päättynyt.

2. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön kansallisessa oikeusjärjestelmässään tarvittavat toimenpiteet, jotta 3, 4 ja 5 artiklan vastaisen syrjinnän kohteeksi joutuneen henkilön menetykset ja vahingot korvataan niin, ettei korvausta saa rajoittaa ennalta vahvistettuun enimmäismäärään eikä siten, ettei makseta korkoa korvauksena siitä menetyksestä, joka korvauksensaajalle aiheutuu ajan kulumisesta myönnetyn pääoman tosiasialliseen maksamiseen."

13. Korvataan 4 artiklan b kohta seuraavasti:

"b) kaikki miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen vastaiset työehtosopimusten, yksittäisten työosopimusten, yritysten sisäisten sääntöjen ja itsenäistä ammatinharjoittamista koskevien sääntöjen määräykset julistetaan mitättömiksi".

14. Korvataan 5 artiklan b kohta seuraavasti:

"b) kaikki miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen vastaiset työehtosopimusten, yksittäisten työosopimusten, yritysten sisäisten sääntöjen ja itsenäistä ammatinharjoittamista koskevien sääntöjen määräykset julistetaan mitättömiksi".

15. Korvataan 6 artikla seuraavasti:

Ei muutoksia

1. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön kansallisessa oikeusjärjestelmässään tarvittavat toimenpiteet, jotta kaikki, jotka katsovat tulleen kohdelluksi väärin sen vuoksi, että heihin ei ole sovellettu 3, 4 ja 5 artiklassa tarkoitettua miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatetta, voivat esittää vaatimuksensa tuomioistuimessa ensin mahdollisesti saatettuaan asian muun toimivaltaisen viranomaisen käsiteltäväksi, vaikka työsuhde olisikin päättynyt.

2. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön kansallisessa oikeusjärjestelmässään tarvittavat toimenpiteet, jotta 3, 4 ja 5 artiklan vastaisen syrjinnän kohteeksi joutuneen henkilön menetykset ja vahingot korvataan niin, että korvaus on todellinen ja tehokas, oikeassa suhteessa ja varoitava ja ettei korvausta saa rajoittaa ennalta vahvistettuun enimmäismäärään eikä siten, ettei makseta korkoa korvauksena siitä menetyksestä, joka korvauksensaajalle aiheutuu ajan kulumisesta myönnetyn pääoman tosiasialliseen maksamiseen."

16. Muutetaan 7 artikla seuraavasti:

"7 artikla

Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön kansallisessa oikeusjärjestelmässään tarvittavat toimenpiteet tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien henkilöiden – sekä uhrien että todistajien –, mukaan lukien työntekijöiden ja ammattiliiton edustajien, suojelemiseksi irtisanomiselta tai muulta sellaiselta epäsuotuisalta kohtelulta tai kielteisiltä seurauksilta, myös oikeustoimien aloittamiselta heitä kohtaan, jotka johtuvat reagoinnista valitukseen tai menettelyyn, jonka tarkoituksena on varmistaa, että miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatetta noudatetaan."

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

6. Lisätään 8 a, 8 b ja 8 c artikla seuraavasti:

”8 a artikla

1. Jäsenvaltioiden on perustettava riippumaton elin edistämään miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatetta. Tämä elin voi olla osa jotakin jo toimivaa riippumatonta elintä, jonka tehtävänä kansallisella tasolla on suojella yksilöiden oikeuksia.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että edellä 1 kohdassa tarkoitettujen riippumattomien elinten toimintaan sisältyy yksittäisten henkilöiden tekemien sukupuoleen perustuvaa syrjintää koskevien valitusten vastaanottaminen ja hoitaminen, sukupuoleen perustuvaa syrjintää koskevien tutkimusten tai kyselyiden tekeminen ja kertomusten julkaiseminen aiheista, jotka liittyvät sukupuoleen perustuvaan syrjintään.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yhdistykset, järjestöt ja muut oikeushenkilöt, joilla kansallisessa lainsäädännössä vahvistettujen perusteiden mukaisesti on oikeutettua etua sen varmistamisesta, että tämän direktiivin säännöksiä noudatetaan, voivat aloittaa tämän direktiivin mukaisten velvoitteiden täytäntöönpanemiseksi tarkoitettua oikeudellisen ja/tai hallinnollisen menettelyn joko kantajan puolesta tai häntä tukeakseen tämän suostumuksella.

8 b artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava riittävät toimenpiteet edistääkseen työmarkkina-osapuolten vuoropuhelua, jonka tarkoituksena on tukea tasa-arvoista kohtelua muun muassa valvomalla toimintatapoja työpaikoilla, laatimalla työehtosopimuksia ja käytännesääntöjä sekä tutkimalla ja vaihtamalla kokemuksia ja hyviä toimintatapoja.

MUUTETTU EHDOTUS

17. Lisätään 8 a, 8 b ja 8 c artikla seuraavasti:

Ei muutoksia

1. Jäsenvaltioiden on perustettava riippumaton elin panemaan täytäntöön miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatetta. Tämä elin voi olla osa jotakin jo toimivaa riippumatonta elintä, jonka tehtävänä kansallisella tasolla on suojella yksilöiden oikeuksia. Näillä elimillä on toimivalta kaikilla tämän direktiivin, neuvoston direktiivin 75/117/EY, neuvoston direktiivin 79/7/EY, neuvoston direktiivin 86/378/EY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 96/97/EY, neuvoston direktiivin 92/85/EY, neuvoston direktiivin 96/34/EY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 97/75/EY, ja neuvoston direktiivin 97/80/EY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 98/52/EY, soveltamisalaan kuuluvilla aloilla.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että edellä 1 kohdassa tarkoitettujen riippumattomien elinten toimintaan sisältyy yksittäisten henkilöiden, ryhmien tai organisaatioiden tekemien sukupuoleen perustuvaa syrjintää koskevien valitusten vastaanottaminen, tarkastelu ja hoitaminen, sukupuoleen perustuvaa syrjintää koskevien tutkimusten tai kyselyiden tekeminen ja kertomusten julkaiseminen aiheista, jotka liittyvät sukupuoleen perustuvaan syrjintään.

Ei muutoksia

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

2. Jäsenvaltioiden on kannustettava työmarkkinaosapuolia tekemään asianmukaisella tasolla syrjinnänvastaisia sopimuksia miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun alalla, rajoittamatta osapuolten itsenäisyyttä.

8 c artikla

Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän direktiivin mukaisesti annettavien kansallisten säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että seuraamukset pannaan täytäntöön. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on annettava tiedoksi komissiolle nämä säännökset viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2001 ja annettava niiden muutokset tiedoksi viipymättä."

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2002 tai varmistettava, että työmarkkinaosapuolet ovat toteuttaneet tarvittavat toimenpiteet sopimuksin kyseiseen päivämäärään mennessä.

Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta ne voivat milloin tahansa varmistaa kyseisessä direktiivissä annettujen tulosten saavuttamisen. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

MUUTETTU EHDOTUS

2 a Jäsenvaltioiden on edistettävä vuoropuhelua sellaisten kansalaisjärjestöjen kanssa, joilla on jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön ja käytännön mukaisesti oikeutettua etua edistää tasa-arvoista kohtelua.

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että työnantajat edistävät miesten ja naisten tasa-arvoa työpaikalla suunnitelmallisesti ja järjestelmällisesti, mukaan lukien sama palkka samasta tai samanarvoisesta työstä.

2 b Jäsenvaltioiden on kannustettava työnantajia laatimaan vuosittainen tasa-arvoraportti, johon sisältyy tilastoja miesten ja naisten osuudesta organisaation eri tasoilla. Jos tässä on puutteita, työnantajia on kannustettava sisällyttämään vuosiraporttiin toimenpiteitä tilanteen kohentamiseksi.

Ei muutoksia

Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän direktiivin mukaisesti annettavien kansallisten säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että seuraamukset pannaan tosiasiallisesti täytäntöön. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on annettava tiedoksi komissiolle nämä säännökset viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2002 ja annettava niiden muutokset tiedoksi viipymättä."

Ei muutoksia

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

Näissä jäsenvaltioiden toteuttamissa toimenpiteissä on viitattava tähän direktiiviin, tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kolmen vuoden kuluessa tämän direktiivin voimaantulosta kaikki tiedot, jotka komissio tarvitsee voidakseen laatia Euroopan parlamentille ja neuvostolle raportin tämän direktiivin soveltamisesta.

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle joka kolmas vuosi ne positiivisia erityistoimia koskevat lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset, jotka ne ovat antaneet perustamis-sopimuksen 141 artiklan 4 kohdan mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän artiklan 2 kohdan soveltamista.

3 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle joka toinen vuosi ne positiivisia erityistoimia koskevat lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset, jotka ne ovat antaneet perustamis-sopimuksen 141 artiklan 4 kohdan mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän artiklan 2 kohdan soveltamista.

Ei muutoksia

Ehdotus neuvoston asetukseksi jäsenvaltioiden toimintaohjelmien toteuttamisesta EMOTR:n tukiosaston menojen valvonnan osalta annetun asetuksen (EY) N:o 723/97 muuttamisesta

(2001/C 270 E/03)

KOM(2001) 308 lopull. — 2001/0130(CNS)

(Komission esittämä 11 päivänä kesäkuuta 2001)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Jäsenvaltioiden toimintaohjelmien toteuttamisesta EMOTR:n tukiosaston menojen valvonnan osalta 22 päivänä huhtikuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 723/97 ⁽¹⁾ 1 artiklassa säädetään, että yhteisö osallistuu kuluihin, jotka aiheutuvat jäsenvaltioille uusiin yhteisön velvoitteisiin perustuvien komission hyväksymien toimintaohjelmien toteuttamisesta, jos toimintaohjelmilla on määrä parantaa EMOTR:n tukiosaston menojen valvonnan rakenteita tai tehokkuutta. Asetuksen 4 artiklassa säädetään, että yhteisön rahoitusosuus myönnetään kalenterivuositain viitenä perättäisenä vuonna vuodesta 1997 alkaen niiden vuosittaisten määrärahojen puitteissa, joihin budjettivallan käyttäjä antaa luvan rahoitusnäkymien rajoissa.
- (2) Komissio on esittänyt neuvostolle asetuksen (EY) N:o 723/97 soveltamista vuosina 1997–2000 koskevan kertomuksen. Kun otetaan huomioon jäsenvaltioiden laatimat arviointikertomukset sekä toteutettujen ohjelmien tehokkuus, komissio katsoo, että jäsenvaltioiden olisi edelleen saatava rahoitustukea asetuksen (EY) N:o 723/97 1 artiklassa tarkoitettujen ohjelmien täytäntöönpanemiseksi.
- (3) Koska tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevasta yhdenneystystä hallinto- ja valvontajärjestelmästä annetun asetuksen (EY) N:o 3508/92 muuttamisesta 17 päivänä heinäkuuta 2000 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1593/2000 ⁽²⁾ säädetään paikkatunnistusjärjestelmään

(GIS) ja digitaalisiin ortokuvaan tukeutuvien uusien kalliiden tekniikoiden käyttöönotosta viljelylohkojen tunnistamisjärjestelmän kehittämiseksi, yhteisön tuen myöntäminen on erityisesti perusteltua jäsenvaltioille tällä alalla aiheutuvien menojen kattamiseksi osittain. Näin ollen on tarkoituksenmukaista poistaa oikeudellisen selkeyden vuoksi asetuksen (EY) N:o 723/97 5 artiklan viimeinen luetelmakohta.

- (4) Yhteisön rahoitustuen maksamista olisi näin ollen jatkettava vuodella,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 723/97 seuraavasti:

1. Korvataan 2 artiklan 1 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Vuoteen 2002 liittyvät toimintaohjelmat on kuitenkin toimitettava komissiolle tämän asetuksen muuttamisesta annetun asetuksen (EY) N:o . . . / . . . voimaantulopäivää seuraavan ensimmäisen kuukauden loppuun mennessä.”

2. Korvataan 4 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä virkkeessä ilmaisu ”viitenä perättäisenä vuonna” ilmaisulla ”kuutena perättäisenä vuonna”.

3. Poistetaan 5 artiklan viimeinen luetelmakohta.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

⁽¹⁾ EYVL L 108, 25.4.1997, s. 6.

⁽²⁾ EYVL L 182, 21.7.1999, s. 4. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 495/2001 (EYVL L 72, 14.3.2001, s. 6).

Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yhteisön työvoimaa koskevan otantatutkimuksen järjestämisestä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 577/98 muuttamisesta

(2001/C 270 E/04)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

KOM(2001) 319 lopull. — 2001/0127(COD)

(Komission esittämä 13 päivänä kesäkuuta 2001)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 285 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

toimivat perustamissopimuksen 251 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti,

sekä katsovat, että

- (1) Yhteisön työvoimaa koskevan otantatutkimuksen järjestämisestä annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 577/98 ⁽¹⁾ säädetään työvoimaa koskevan otantatutkimuksen perusteista. Tämän tutkimuksen tarkoituksena on vertailukelpoisten tilastotietojen saaminen työllisyyden ja työttömyyden tasosta, rakenteesta ja kehityksestä jäsenvaltioissa.
- (2) Neuvoston 19 päivänä tammikuuta 2001 vahvistamassa EMU:n tilastovaatimuksia koskevassa toimintasuunnitelmassa pidetään ensisijaisena toimenä neuvoston asetuksen (EY) N:o 577/98 edellyttämän työvoimaa koskevan otantatutkimuksen nopeaa täytäntöönpanoa kaikissa jäsenvaltioissa.
- (3) Neuvoston asetuksen (EY) N:o 577/98 voimaantulosta on nyt kulunut riittävän pitkä aika asetuksen täydellisen täytäntöönpanon vaatimien järjestelyjen ja sitoumusten tekemiseksi kaikissa jäsenvaltioissa ⁽²⁾. Kaikki jäsenvaltiot eivät kuitenkaan ole tehneet näitä järjestelyjä ja sitoumuksia. Siksi poikkeukselle, jonka mukaan jäsenvaltioiden on mahdollista toteuttaa vain vuosittainen tutkimus, on asetettava aikaraja.
- (4) Menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽³⁾ voimaantulon jälkeen on otettava käyttöön uudet menettelysäännöt.
- (5) Asetusta (EY) N:o 577/98 on muutettava vastaavasti.

- (6) Neuvoston päätöksellä 89/382/ETY, Euratom ⁽⁴⁾ perustettua tilasto-ohjelmakomiteaa on kuultu mainitun päätöksen 3 artiklan mukaisesti.

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan neuvoston asetusta (EY) N:o 577/98 seuraavasti:

1. Korvataan 1 artiklan toinen kohta seuraavalla tekstillä:

”Tutkimus on toteutettava jatkuvana, ja sillä saadaan neljännesvuosittaisia ja vuosittaisia tietoja; enintään vuoden 2002 loppuun ulottuvan siirtymäkauden aikana ne jäsenvaltiot, jotka eivät pysty toteuttamaan jatkuvaa tutkimusta, saavat kuitenkin toteuttaa ainoastaan yhden vuosittaisen, keväällä toteutettavan tutkimuksen.”

2. Korvataan 8 artikla seuraavalla tekstillä:

”1. Komissiota avustaa neuvoston päätöksen 89/382/ETY, Euratom 1 artiklalla perustettu tilasto-ohjelmakomitea, joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana on komission edustaja.

2. Tähän kohtaan viitattaessa sovelletaan neuvoston päätöksen 1999/468/EY 5 artiklassa säädettyä menettelyä yhdessä sen 7 artiklan 3 kohdan ja 8 artiklan kanssa.

3. Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa säädetty määräaika on kolme kuukautta.”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

⁽¹⁾ EYVL L 77, 14.3.1998, s. 3.

⁽²⁾ Komission kertomus Euroopan parlamentille ja neuvostolle – yhteisön työvoimaa koskevan otantatutkimuksen järjestämisestä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 577/98 täytäntöönpanosta, KOM(2000) 895 lopull.

⁽³⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽⁴⁾ EYVL L 181, 28.6.1989, s. 47.

Ehdotus neuvoston asetukseksi (EY) N:o yleisen tullietuusjärjestelmän soveltamisesta 1 päivästä tammikuuta 2002 alkaen 31 päivään joulukuuta 2004

(2001/C 270 E/05)

KOM(2001) 293 lopull. — 2001/0131(ACC)

(Komission esittämä 14 päivänä kesäkuuta 2001)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 133 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan yhteisö on myöntänyt vuodesta 1971 kehitykselle kauppaehtoja yleisessä tullietuusjärjestelmässään.
- (2) Järjestelmän soveltamista vuosina 1995–2004 koskevat suuntaviivat on määritelty 1 päivänä kesäkuuta 1994 annetussa komission tiedonannossa neuvostolle ⁽¹⁾.
- (3) Yleistä tullietuusjärjestelmää sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2001 saakka 21 päivänä joulukuuta 1998 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 2820/98 ⁽²⁾. Järjestelmän soveltamista olisi jatkettava sen jälkeen 31 päivään joulukuuta 2004 samojen suuntaviivojen mukaisesti.
- (4) Siihen olisi sisällytettävä monivuotisen yleisen tullietuusjärjestelmän soveltamisesta 1 päivästä heinäkuuta 1999 alkaen 31 päivään joulukuuta 2001 annetun asetuksen (EY) N:o 2820/98 muuttamisesta tullittomuuden laajentamiseksi koskemaan vähiten kehittyneistä maista peräisin olevia tuotteita ilman määrällisiä rajoituksia 28 päivänä helmikuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 416/2001 ⁽³⁾ säännökset.
- (5) Huuhausaineiden tuotannon ja kaupan vastaisen toiminnan erityisjärjestelyjä olisi seurattava tarkasti tämän asetuksen voimassaolon ajan sen määrittelemiseksi, kannattaako niitä pitää voimassa sen jälkeen.
- (6) Etuudet olisi eriytettävä tuotteiden arkuuden mukaan. Luokittelu kahteen ryhmään, arat tuotteet ja muut kuin arat tuotteet, olisi riittävä.
- (7) Muiden kuin arkojen tuotteiden tullien suspendoimista olisi jatkettava, ja arkojen tuotteiden tullessa olisi sovellettava tullialennusta.
- (8) Tällaisen alennuksen olisi oltava riittävä kannustaakseen kaupan alan toimijoita hyödyntämään järjestelmän tarjoamia mahdollisuuksia. Arvotullien alennuksen olisi tämän vuoksi oltava kiinteä 3,5 prosenttiyksikköä suosituimmuustullista ja paljoustulleja olisi alennettava 30 prosentilla. Jos kyseisistä tulleistä on määritelty vähimmäistulli, sitä ei sovelleta.
- (9) Tullit suspendoidaan kokonaan, jos arvotulli on suosituimmuuskohtelun vuoksi enintään yksi prosentti tai paljoustulli enintään kaksi euroa.
- (10) Säännöksiä edunsaajamaiden jättämisestä soveltamisalan ulkopuolelle niiden kehityksasteen vuoksi sovellettaisiin kerran vuodessa. Maa voitaisiin kuitenkin jättää soveltamisalan ulkopuolelle jättämisen edellytykset kolmena peräkkäisenä vuotena, ja se olisi otettava takaisin järjestelmään, kun se ei täytä kyseisiä edellytyksiä kolmena peräkkäisenä vuotena.
- (11) Maat, jotka ovat olleet tähän saakka soveltamisalan ulkopuolella, olisi pidettävä tämän asetuksen ensimmäisenä soveltamisvuotena soveltamisalan ulkopuolella.
- (12) Etuuksien asteittaista vähentämistä aloittain koskevia säännöksiä olisi sovellettava kerran vuodessa. Alaan liittyviä etuuksia voitaisiin kuitenkin vähentää asteittain ainoastaan, jos se täyttää etuuksien asteittaisen vähentämisen edellytykset kolmena peräkkäisenä vuotena, ja kyseinen ala olisi otettava takaisin järjestelmään, kun se ei täytä kyseisiä edellytyksiä kolmena peräkkäisenä vuotena.
- (13) Aloihin, joihin on sovellettu tähän saakka etuuksien asteittaista vähentämistä koskevaa menettelyä, sovelletaan kyseistä menettelyä tämän asetuksen ensimmäisenä soveltamisvuotena.
- (14) Erityisten kannustusmenettelyjen mukaisten tullietuuksien olisi oltava yhtä suuret kuin yleisten järjestelmien mukaiset etuudet, jolloin etuuden määrä kaksinkertaistuu.
- (15) Erityisissä kannustusmenettelyissä olisi myönnettävä yleisten järjestelmien mukaisten etuuksien kanssa samansuuruiset tullietuudet kaikilla aloilla, joihin on sovellettu etuuksien asteittaista vähentämistä.

⁽¹⁾ KOM(94) 212 lopull.

⁽²⁾ EYVL L 357, 30.12.1998, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 60, 1.3.2001, s. 43.

- (16) Työntekijöiden oikeuksien suojelua koskevien erityisten kannustusmenettelyjen käytön edellytyksenä olisi oltava kaikkien työelämän perusperiaatteita ja -oikeuksia koskevassa Kansainvälisen työjärjestön (ILO) julistuksessa tarkoitettujen työnormien tosiasiallinen soveltaminen.
- (17) Komission asetuksessa (ETY) N:o 2454/93 ⁽¹⁾ säädettyjä alkuperäselvitystä ja hallinnollisen yhteistyön menetelmiä koskevia yleisiä sääntöjä sekä tullivelkaa koskevia sääntöjä, erityisesti neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 ⁽²⁾ 220 artiklan 2 kohdan b alakohtaa, olisi sovellettava työntekijöiden oikeuksien suojelua koskevien erityisten kannustusmenettelyjen mukaisiin tullietuuksiin.
- (18) Ympäristönsuojelua koskevissa erityisissä kannustusmenettelyissä olisi otettava huomioon kansainvälisesti sovittuja normeja ja sertifiointijärjestelmiä koskeva kehitys.
- (19) Etuuksien väliaikaisen peruuttamisen perusteiden joukkoon olisi otettava minkä tahansa työelämän perusperiaatteita ja -oikeuksia koskevassa ILO:n julistuksessa tarkoitettuna työnormin vakava ja toistuva rikkominen sekä merkittävät haitalliset ympäristövaikutukset.
- (20) Kaikkien Myanmarista peräisin olevien tuotteiden tullietuuksien väliaikaista peruuttamista olisi jatkettava,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Yhteisön yleistä tullietuusjärjestelmää sovelletaan vuosina 2002, 2003 ja 2004 tämän asetuksen säännösten mukaisesti.
2. Tässä asetuksessa säädetään:
 - yleisistä järjestelyistä,
 - vähiten kehittyneiden maiden erityisjärjestelyistä,
 - huumausaineiden tuotannon ja kaupan vastaisen toiminnan erityisjärjestelyistä,
 - työntekijöiden oikeuksien suojelua koskevasta erityisestä kannustusmenettelystä, ja
 - ympäristönsuojelua koskevasta erityisestä kannustusmenettelystä.

⁽¹⁾ EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1.

I OSASTO

YLEISET SÄÄNNÖKSET

2 artikla

Kunkin 1 artiklan 2 kohdassa luetellun järjestelyn ja menettelyn edunsaajamaat on lueteltu liitteessä I.

3 artikla

1. Edunsaajamaa poistetaan liitteestä I, kun se on täyttänyt kolmen peräkkäisen vuoden ajan seuraavat edellytykset:

— Maailmanpankki on luokitellut sen korkean tulotason maaksi, ja

— liitteessä II määritelty kehitysindeksi on korkeampi kuin – 1.

2. Jos liitteestä I poistettu maa tai alue ei ole kolmen peräkkäisen vuoden aikana täyttänyt 1 kohdassa mainittuja edellytyksiä, se sisällytetään uudelleen liitteeseen I.

3. Komissio vahvistaa kunkin vuoden syyskuun 1 päivänä käytettävissä olevien viimeisimpien tietojen perusteella, mitkä edunsaajamaat täyttävät 1 kohdassa mainitut edellytykset.

4. Komissio ilmoittaa asiasta niille edunsaajamaille, jotka täyttävät 1 kohdassa mainitut edellytykset viimeisimmän sellaisen vuoden osalta, jolta tiedot ovat käytettävissä.

5. Komissio päättää ennen kunkin vuoden loppua 37 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen niiden edunsaajamaiden poistamisesta liitteestä I, jotka täyttävät 1 kohdassa mainitut edellytykset, sekä sellaisten maiden sisällyttämisestä kyseiseen liitteeseen, jotka täyttävät 2 kohdassa mainitut edellytykset.

6. Edellä olevan 5 kohdan mukaisesti tehty päätös tulee voimaan sen tekovuotta seuraavan toisen vuoden tammikuun 1 päivänä.

7. Komissio ilmoittaa 5 kohdan mukaisesti tehdystä päätöksestä sekä sen voimaantulopäivästä kyseiselle edunsaajamaille.

4 artikla

Kunkin 1 artiklan 2 kohdassa luetellun järjestelyn ja menettelyn soveltamisalaan kuuluvat tuotteet luetellaan liitteessä IV.

5 artikla

1. Tässä asetuksessa säädettyjä tullietuuksia sovelletaan sellaisten tuotteiden tuontiin, jotka sisältyvät siihen edunsaajamaahan sovellettaviin järjestelyihin ja menettelyihin, josta ne ovat peräisin.

2. Alkuperätuotteen käsitteen määrittelyä, alkuperäselvitystä ja hallinnollisen yhteistyön menetelmiä koskevista säännöistä tämän asetuksen 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen järjestelyjen ja menettelyjen soveltamiseksi säädetään komission asetuksessa (ETY) N:o 2454/93.

3. Sen määrittämiseksi, onko jossakin alueellisessa ryhmässä jäsenenä olevassa edunsaajamaassa valmistettu tuote peräisin kyseisestä maasta, tuotteita, jotka ovat peräisin sellaisesta maasta, joka ei ole valmiiseen tuotteeseen sovellettavien järjestelyjen edunsaajamaa, kohdellaan kuin ne olisivat peräisin siitä maasta, jossa niitä on jatkojalostettu, jos molemmat maat kuuluvat samaan alueelliseen ryhmään ja niihin sovelletaan komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 mukaista alueellista kumulaatiota.

6 artikla

1. Tässä asetuksessa "yhteisen tullitariffin mukaisilla tulleilla" tarkoitetaan tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87⁽¹⁾ liitteen I toisessa osassa määriteltyjä tulleja lukuun ottamatta tariffikiintiöiden mukaisesti vahvistettuja tulleja.

2. Tässä asetuksessa "alalla" tarkoitetaan mitä tahansa liitteessä III lueteltujen tuotteiden alaa.

3. Tässä asetuksessa "komitealla" tarkoitetaan 36 artiklassa tarkoitettua yleisten tullietuuksien komiteaa.

II OSASTO

TULLIETUUKSET

1 J a k s o

Yleiset järjestelyt

7 artikla

1. Suspendoidaan kokonaan yhteisen tullitariffin mukaiset tullit liitteessä IV luetelluilta muilta kuin aroilta tuotteilta.

2. Alennetaan yhteisen tullitariffin mukaiset arvotullit 3,5 prosenttiyksiköllä liitteessä IV luetelluilta aroilta tuotteilta, jollei kyseisessä liitteessä säädetä toisin.

3. Alennetaan yhteisen tullitariffin mukaiset paljoustullit 30 prosentilla liitteessä IV luetelluilta aroilta tuotteilta, jollei kyseisessä liitteessä säädetä toisin.

4. Jos liitteessä IV lueteltujen arkojen tuotteiden yhteisen tullitariffin mukaisiin tulleihin sisältyy arvo- ja paljoustulleja, paljoustullien määrää ei alenneta.

5. Jos 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuille tulleille on vahvistettu vähimmäistulli, sitä ei sovelleta.

6. Edellä 1–3 kohdassa tarkoitettuja tullietuuksia ei sovelleta sellaisten alojen tuotteiden tuontiin, joita ei liitteen I mukaisesti oteta huomioon kyseisen alkuperämaan osalta.

7. Edellä 1–3 kohdassa tarkoitettuja tullietuuksia ei sovelleta sellaisten alojen tuotteiden tuontiin, joiden osalta kyseiset tullietuudet on poistettu asianomaiselta alkuperämaalta 12 artiklan tai aikaisemman yhteisön yleistä tullietuusjärjestelmää koskevan asetuksen muiden samankaltaisten säännösten mukaisesti.

2 J a k s o

Erityiset kannustusmenettelyt

8 artikla

1. Jollei III osaston säännöksistä muuta johdu, 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen niiden alojen tuotteiden yhteisen tullitariffin mukaisia arvotulleja, jotka otetaan liitteen I mukaisesti huomioon kyseisen alkuperämaan osalta työntekijöiden oikeuksien suojelua koskevissa erityisissä kannustusmenettelyissä, alennetaan lisäksi 3,5 prosenttiyksiköllä, jollei liitteessä IV säädetä toisin. Sellaisten tuotteiden paljoustulleja, joihin sovelletaan 7 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja tullietuuksia, alennetaan lisäksi 30 prosentilla, jollei liitteessä IV säädetä toisin.

2. Työntekijöiden oikeuksien suojelua koskevat erityiset kannustusmenettelyt eivät sisällä aloja, joita ei liitteen I mukaisesti oteta kyseisen alkuperämaan osalta huomioon yleisissä järjestelyissä.

3. Jollei IV osaston säännöksistä muuta johdu, niiden 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden yhteisen tullitariffin mukaisia arvotulleja, jotka otetaan liitteen IV mukaisesti huomioon ympäristönsuojelua koskevissa erityisissä kannustusmenettelyissä ja jotka ovat peräisin maasta, joka liitteen I mukaisesti kuuluu tämän menettelyn edunsaajiin, alennetaan lisäksi 3,5 prosenttiyksiköllä. Sellaisten tuotteiden paljoustulleja, joihin sovelletaan 7 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja tullietuuksia, alennetaan lisäksi 30 prosentilla.

4. Edellä 1 ja 3 kohdassa tarkoitettuja tullietuuksia sovelletaan samanaikaisesti, jos molemmissa kohdissa säädetty edellytykset täyttyvät.

5. Yhteisen tullitariffin mukaiset tullit niiden tuotteiden tuonnissa, joihin ei 7 artiklan 7 kohdan mukaisesti sovelleta 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tullietuuksia, suspendoidaan kokonaan, jos kyseiset tuotteet otetaan niiden alkuperämaan osalta huomioon työntekijöiden oikeuksien suojelua koskevissa erityisissä kannustusmenettelyissä.

⁽¹⁾ EYVL L 256, 7.9.1987, s. 1.

6. Yhteisen tullitariffin mukaiset tullit niiden tuotteiden tuonnissa, jotka otetaan huomioon ympäristönsuojelua koskeissa erityisissä kannustusmenettelyissä ja jotka ovat peräisin maasta, johon ei 7 artiklan 7 kohdan mukaisesti sovelleta 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tullietuuksia, suspendoidaan kokonaan, jos kyseiset tuotteet ovat peräisin maasta, joka kuuluu tämän menettelyn edunsaajiin.

7. Edellä 1–3 kohdassa tarkoitettuja tullietuuksia sovelletaan myös niiden tuotteiden tuonnissa, joihin ei 7 artiklan 7 kohdan mukaisesti sovelleta 7 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja tullietuuksia. Näiden tuotteiden A-alkuperätodistuksen tai kauppalaskuilmoituksen kelpoisuus koskee ainoastaan 1 ja 3 kohdassa tarkoitettuja tullietuuksia.

3 J a k s o

Vähiten kehittyneiden maiden erityisjärjestelyt

9 artikla

1. Yhteisen tullitariffin mukaiset tullit suspendoidaan kokonaan kaikilta liitteen I mukaisesti vähiten kehittyneiden maiden erityisjärjestelyistä hyötyvistä maista peräisin olevilta yhteisen tullitariffin 1–97 ryhmään kuuluvilta tuotteilta, lukuun ottamatta 93 ryhmän tuotteita, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 2–4 kohdan soveltamista.

2. CN-koodin 0803 00 19 tuotteita koskevia yhteisen tullitariffin mukaisia tulleja alennetaan vuosittain 20 prosentilla 1 päivästä tammikuuta 2002. Ne suspendoidaan kokonaan 1 päivästä tammikuuta 2006.

3. Nimikkeen 1006 tuotteita koskevia yhteisen tullitariffin mukaisia tulleja alennetaan 20 prosentilla 1 päivänä syyskuuta 2006, 50 prosentilla 1 päivänä syyskuuta 2007 ja 80 prosentilla 1 päivänä syyskuuta 2008. Ne suspendoidaan kokonaan 1 päivästä syyskuuta 2009.

4. Nimikkeen 1701 tuotteita koskevia yhteisen tullitariffin mukaisia tulleja alennetaan 20 prosentilla 1 päivänä heinäkuuta 2006, 50 prosentilla 1 päivänä heinäkuuta 2007 ja 80 prosentilla 1 päivänä heinäkuuta 2008. Ne suspendoidaan kokonaan 1 päivästä heinäkuuta 2009.

5. Kunnes yhteisen tullitariffin mukaiset tullit on kokonaan suspendoitu 3 ja 4 kohdassa olevien säännösten mukaisesti, jokaiselle markkinointivuodelle avataan tulliton yleinen tariffikiintiö näiden järjestelyjen edunsaajamaista peräisin olevia nimikkeen 1006 ja alanimikkeen 1701 11 10 tuotteita varten. Markkinointivuotta 2001/2002 koskevat ensivaiheen tariffikiintiöt ovat 2 517 tonnia esikuoritun riisin vastinarvona ilmaistuna nimikkeen 1006 tuotteille ja 74 185 tonnia valkoisen sokerin vastinarvona ilmaistuna alanimikkeen 1701 11 10 tuotteille. Jokaisena seuraavana markkinointivuotena kiintiöitä ko-

rotetaan 15 prosentilla suhteessa edellisen markkinointivuoden kiintiöihin.

6. Komissio antaa yksityiskohtaiset säännöt 5 kohdassa tarkoitettujen kiintiöiden avaamisesta ja hallinnoinnista 37 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Komissiota avustavat näiden kiintiöiden avaamisessa ja hallinnoinnissa yhteisten markkinajärjestelyjen hallintokomiteat.

7. Komissio seuraa tarkasti tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa 2–4 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuontia. Jäsenvaltion taikka mikä tahansa luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön, jota asia koskee, on ilmoitettava komissiolle välittömästi kaikki merkitykselliset tiedot, joiden perusteella etuuk-sien väliaikainen keskeyttäminen voi olla perusteltua. Jos komissio pitää tätä näyttöä riittävänä osoittamaan, että edellytykset etuuk-sien väliaikaiseen keskeyttämiseen täyttyvät, se toteuttaa kaikki aiheelliset toimenpiteet mahdollisimman nopeasti.

4 J a k s o

Huumausaineiden tuotannon ja kaupan vastaisen toiminnan erityisjärjestelyt

10 artikla

1. Yhteisen tullitariffin mukaiset arvotullit suspendoidaan kokonaan tuotteilta, jotka otetaan liitteen IV mukaisesti huomioon huumausaineiden tuotannon ja kaupan vastaisen toiminnan erityisjärjestelyissä ja jotka ovat peräisin maasta, joka kuuluu liitteen I mukaisesti näiden järjestelyjen edunsaajiin, jollei liitteessä IV säädetä toisin.

2. Komissio seuraa ja arvioi 1 kohdassa tarkoitettujen järjestelyjen vaikutuksia kiinnittäen huomiota kunkin edunsaajaan:

a) näiden järjestelyjen tullietuuksien käyttöön;

b) huumausaineiden tuotannon ja kaupan vastaisiin toimiin;

c) sosiaaliseen kehitykseen ja erityisesti työelämän peruseri-
aatteita ja -oikeuksia koskevassa ILO:n julistuksessa tarkoite-
tuissa ILO:n yleissopimuksissa määrättyjen normien noudat-
tamiseen ja edistämiseen;

d) ympäristöpolitiikkaan ja erityisesti trooppisten metsien kes-
tävään hoitoon ja käyttöön.

3. Edellä 2 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettua arvi-
oinnissa otetaan huomioon alalla toimivien kansainvälisten jär-
jestöjen ja muiden tahojen toteuttamat arvioinnit. Komissio
ilmoittaa arvioinnistaan kullekin edunsaajamaalle ja pyytää
sitä esittämään huomautuksensa. Arviointi ei vaikuta 1 koh-
dassa tarkoitettujen järjestelyjen soveltamiseen vuoteen 2004
saakka eikä niiden mahdolliseen jatkamiseen sen jälkeen.

4. Komissio toteuttaa ennen vuoden 2004 loppua yleisen arvioinnin 1 kohdassa tarkoitettujen järjestelyjen tuloksista. Se ottaa arvioinnin tulokset huomioon laatiessaan suuntaviivat yleistä tullietuusjärjestelmää varten kymmenvuotisjaksolle 2005–2014.

5 J a k s o

Yhteiset säännökset

11 artikla

1. Tässä asetuksessa säädettyjä tullietuuksia ei sovelleta tuotteisiin, joihin sovelletaan neuvoston asetusten (EY) N:o 384/96 ⁽¹⁾ tai 2026/97 ⁽²⁾ mukaisia polkumyynti- tai tasotustoimenpiteitä, jos kyseisten toimenpiteiden taso perustuu sellaisista tuontihinnoista johdettuun vahinkomarginaaliin, joihin kyseiset tullietuudet eivät ole vaikuttaneet.

2. Komissio julkaisee *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* ilmoituksen, jossa mainitaan tuotteet, joihin tullietuuksia ei 1 kohdan mukaisesti sovelleta.

12 artikla

1. Edellä 7 ja 10 artiklassa tarkoitettujen tullietuudet poistetaan niiden edunsaajamaiden sellaisten alojen tuotteilta, jotka ovat täyttäneet kolmen peräkkäisen vuoden ajan jommankumman seuraavista edellytyksistä:

- a) kaikkien liitteessä IV lueteltujen kyseisen alan tuotteiden tuonti kyseisestä maasta on yli 25 prosenttia samojen tuotteiden tuonnista kaikista liitteessä I luetelluista maista tai kaikilta siinä luetelluilta alueilta;
- b) alan erikoistumisindeksi ylittää liitteessä II määritellyn kyseisen maan kehitysindeksiä vastaavan raja-arvon.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta:

— edunsaajamaihin, joiden kehitysindeksi on pienempi kuin – 2,

— jos kaikkien liitteessä IV lueteltujen kyseisen alan tuotteiden tuonti edunsaajamaasta on enintään kaksi prosenttia samojen tuotteiden tuonnista kaikista liitteessä I luetelluista maista tai kaikilta siinä luetelluilta alueilta.

3. Jos ala, jota koskevat tullietuudet on poistettu tämän artiklan tai aikaisemman yhteisön yleistä tullietuusjärjestelmää koskevan asetuksen muiden samankaltaisten säännösten mukaisesti, ei ole kolmen peräkkäisen vuoden aikana täyttänyt kumpaakaan 1 kohdassa mainituista edellytyksistä, tullietuudet palautetaan.

4. Komissio vahvistaa kunkin vuoden syyskuun 1 päivänä käytettävissä olevien viimeisimpien tietojen perusteella, mitkä alat täyttävät 1 ja 3 kohdassa mainitut edellytykset.

⁽¹⁾ EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 288, 21.10.1997, s. 1.

5. Komissio antaa edunsaajamaille ilmoituksen niistä aloista, jotka täyttävät 1 kohdassa mainitut edellytykset viimeisimmän sellaisen vuoden osalta, jolta tiedot ovat käytettävissä.

6. Komissio päättää ennen kunkin vuoden loppua 37 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen niiden alojen tullietuuksien poistamisesta, jotka täyttävät 1 kohdassa mainitut edellytykset, sekä niiden alojen tullietuuksien palauttamisesta, jotka täyttävät 3 kohdassa mainitut edellytykset.

7. Edellä olevan 6 kohdan mukaisesti tehty päätös tulee voimaan sen tekovuotta seuraavan toisen vuoden tammikuun 1 päivänä.

8. Komissio ilmoittaa 6 kohdan mukaisesti tehdystä päätöksestä sekä sen voimaantulopäivästä kyseiselle edunsaajamaille.

13 artikla

1. Jos tämän osaston säännösten mukaisesti alennettu arvotulli on enintään yksi prosentti, tulli suspendoidaan kokonaan.

2. Jos tämän osaston säännösten mukaisesti alennettu paljoustulli on enintään kaksi euroa kutakin eurona laskettua yksikköä kohti, tulli suspendoidaan kokonaan.

3. Jollei 1 ja 2 kohdasta muuta johdu, tämän asetuksen mukaisesti laskettu lopullinen etuustulli pyöristetään ensimmäiseen desimaaliin.

III OSASTO

ERITYISET KANNUSTUSMENETTELYT

1 J a k s o

Työntekijöiden oikeuksien suojelua koskevat erityiset kannustusmenettelyt

14 artikla

1. Edellä 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tullietuuksia sovelletaan sellaisesta maasta peräisin olevien tuotteiden tuontiin, joka kuuluu liitteen I mukaisesti työntekijöiden oikeuksien suojelua koskevien erityisten kannustusmenettelyjen edunsaajiin tai jolle on myöhemmin myönnetty oikeus tähän menettelyyn 18 artiklan mukaisesti tehdyllä päätöksellä kyseisen alan osalta, edellyttäen, että tuotteiden mukana seuraa 19 artiklassa tarkoitettu todistus.

2. Oikeus työntekijöiden oikeuksien suojelua koskeviin erityisiin kannustusmenettelyihin voidaan myöntää maalle, jonka oma lainsäädäntö sisältää työelämän peruseriaatteita ja -oikeuksia koskevassa ILO:n julistuksessa tarkoitettujen ILO:n yleissopimusten normien olennaisen sisällön ja joka tosiasiallisesti soveltaa tätä lainsäädäntöä.

15 artikla

1. Oikeus työntekijöiden oikeuksien suojelua koskeviin erityisiin kannustusmenettelyihin myönnetään, jos:

- sitä pyytää liitteessä I lueteltu maa tai alue,
 - pyynnön tarkastelu osoittaa, että pyynnön esittänyt maa täyttää 14 artiklan 2 kohdassa säädetyt edellytykset,
 - pyynnön esittänyt maa on sitoutunut valvomaan erityisten kannustusmenettelyjen soveltamista ja osallistumaan tarvittavaan hallinnolliseen yhteistyöhön, ja
 - pyynnön esittänyt maa on ilmaissut 17 artiklassa tarkoitetun yhteisymmärryksensä.
2. Pyyntöön esittävän maan on toimitettava pyyntönsä komissiolle kirjallisesti ja annettava kattavat tiedot:

- 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitetusta lainsäädännöstään sekä toimenpiteistä sen täytäntöönpanemiseksi ja sen soveltamisen valvomiseksi, ja
- aloista, joilla kyseistä lainsäädäntöä ei sovelleta.

3. Pyyntöön on liitettävä 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun lainsäädännön ja täytäntöönpanosäädösten täydelliset viralliset tekstit.

4. Jos 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua lainsäädäntöä sovelletaan ainoastaan tietyillä aloilla, maa voi pyytää erityisten kannustusmenettelyjen soveltamista ainoastaan niillä aloilla, joilla sitä sovelletaan.

16 artikla

1. Kun komissio on vastaanottanut 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut tiedot sisältävän pyynnön, se julkaisee *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* kyseistä pyyntöä koskevan ilmoituksen. Ilmoituksessa todetaan, että komissiolle voi lähettää pyynnön kannalta merkityksellisiä tietoja, ja asetetaan määräaika, jossa asianomaisten osapuolten on ilmoitettava näkökantansa kirjallisesti.

2. Komissio tarkastelee pyyntöä, ja se voi esittää pyynnön esittäneelle maalle aiheelliseksi katsomiaan kysymyksiä.

3. Komissio hankkii kaikki tarpeellisia pitämänsä tiedot ja voi tarkastaa saamansa tiedot pyynnön esittäneeltä maalta tai miltä tahansa luonnolliselta henkilöltä tai oikeushenkilöltä.

4. Pyyntöön tarkastelu on saatettava päätökseen vuoden kuluessa sen vastaanottamisesta. Komissio voi jatkaa tätä määräaika ilmoitettuaan siitä etukäteen komitealle.

5. Komissio toimittaa päätelmänsä komitealle.

17 artikla

Pyyntöä tarkastellessaan komissio määrittelee yhteisymmärryksessä pyynnön esittäneen maan kanssa

- a) ne kyseisen maan viranomaiset, jotka vastaavat hallinnollisesta yhteistyöstä,
- b) ne kyseisen maan viranomaiset, jotka vastaavat 19 artiklassa tarkoitetun todistuksen antamisesta.

18 artikla

1. Komissio päättää 37 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen siitä, myöntääkö se pyynnön esittäneelle maalle oikeuden työntekijöiden oikeuksien suojelua koskeviin erityisiin kannustusmenettelyihin.

2. Jos pyyntö on tehty 15 artiklan 4 kohdan mukaisesti tai 16 artiklassa tarkoitettu tarkastelu osoittaa, että 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua lainsäädäntöä ei sovelleta joillakin aloilla, oikeus erityisiin kannustusmenettelyihin voidaan myöntää ainoastaan niille aloille, joilla kyseistä lainsäädäntöä sovelletaan.

3. Komissio ilmoittaa pyynnön esittäneelle maalle 1 kohdan mukaisesti tehdystä päätöksestä. Jos maalle myönnetään oikeus erityisiin kannustusmenettelyihin, sille ilmoitetaan päivämäärä, jona päätös tulee voimaan.

4. Jos pyynnön esittäneelle maalle ei myönnetä oikeutta erityisiin kannustusmenettelyihin tai jos jotkut alat jätetään sen ulkopuolelle, komissio ilmoittaa kyseisen maan pyynnöstä syyt tähän.

19 artikla

1. Edellä 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tullietuuksia sovelletaan, jos tuotteiden mukana seuraa 17 artiklan b kohdassa tarkoitettujen viranomaisten antama todistus siitä, että tuotteet on valmistettu kyseisessä maassa 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun lainsäädännön mukaisissa olosuhteissa. Todistus on vahvistettava sen antaneen viranomaisen leimalla komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettussa todistuksessa on oltava maininta

”ILO:n yleissopimukset nro 29, 87, 98, 100, 105, 111, 138 ja 182 – neuvoston asetuksen (EY) N:o ... III osasto”,

ja todistuksesta on tehtävä merkintä A-alkuperätodistuksen 4 kohtaan tai komission asetuksessa (ETY) N:o 2454/93 tarkoitettuun kauppalaskuilmoitukseen.

20 artikla

1. Komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 alkuperäselvitystä ja hallinnollisen yhteistyön menetelmiä koskevia säännöksiä sovelletaan soveltuvin osin 19 artiklassa tarkoitettuun todistukseen edunsaajamaiden osalta.

2. Komissio voi 38 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen tarkistaa ohjeellista luetteloa edellytyksistä sellaisten tapauksien määrittelemiseksi, joissa kyseisen kannustusmenettelyn käytön oikeutuksesta voi olla perusteltuja epäilyjä (¹). Luettelon muutokset julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

3. Jos A-alkuperätodistusten ja kauppalaskuilmoitusten jälkitarkastusta varten on lähetetty asetuksessa (ETY) N:o 2454/93 tarkoitettu toinen tiedonanto ja se liittyy 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin tullietuuksiin, yhteisön tulliviranomaisten on ilmoitettava tästä komissiolle, joka julkaisee välittömästi *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* ilmoituksen siitä, että tiettyjen tuotteiden, tuottajien tai viejien osalta on olemassa perusteltuja epäilyjä ja mainitsee ne.

4. Jos komission asetuksessa (ETY) N:o 2454/93 säädetyn A-alkuperätodistusten ja kauppalaskuilmoitusten jälkitarkastusmenettelyn mukaisesti on vahvistettu, että 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tullietuuksia ei sovelleta tiettyjen tuottajien tai viejien tuotteisiin, yhteisön tulliviranomaisten on ilmoitettava tästä komissiolle, joka julkaisee asiasta välittömästi ilmoituksen *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

2 J a k s o

Ympäristönsuojelua koskevat erityiset kannustusmenettelyt

21 artikla

1. Edellä 8 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja tullietuuksia sovelletaan sellaisen maan trooppisista metsistä peräisin olevien tuotteiden tuontiin, joka kuuluu liitteen I mukaisesti ympäristönsuojelua koskevien erityisten kannustusmenettelyjen edunsaajiin tai jolle on myöhemmin myönnetty oikeus tähän menettelyyn 23 artiklan mukaisesti tehdyllä päätöksellä.

2. Oikeus ympäristönsuojelua koskeviin erityisiin kannustusmenettelyihin voidaan myöntää maalle, joka tosiasiallisesti so-

veltaa lainsäädäntöä, johon sisältyy kansainvälisesti tunnustettujen metsien kestävää hoitoa ja käyttöä koskevien normien ja ohjeiden olennainen sisältö.

22 artikla

1. Oikeus 21 artiklassa tarkoitettuihin erityisiin kannustusmenettelyihin myönnetään, jos:

— sitä pyytää liitteessä I lueteltu maa tai alue,

— pyynnön tarkastelu osoittaa, että pyynnön esittänyt maa täyttää 21 artiklan 2 kohdassa säädetty edellytykset, ja

— pyynnön esittänyt maa on sitoutunut pitämään 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua lainsäädäntönsä voimassa, valvomaan erityisten kannustusmenettelyjen soveltamista ja osallistumaan tarvittavaan hallinnolliseen yhteistyöhön.

2. Pyyntönsä esittävän maan on toimitettava pyyntönsä komissiolle kirjallisesti ja annettava kattavat tiedot:

— 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua lainsäädännöstään sekä toimenpiteistä sen täytäntöönpanemiseksi ja sen soveltamisen valvomiseksi, ja

— metsänhoidon sertifiointijärjestelmästä, jos maassa käytetään sellaista.

3. Pyyntöön on liitettävä 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua lainsäädännön ja täytäntöönpanosäädösten täydelliset viralliset tekstit.

4. Komissio käsittelee 2 kohdan mukaisesti laaditut pyynnöt 16 artiklan säännöksiä noudattaen.

23 artikla

1. Komissio päättää 37 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen siitä, myöntääkö se pyynnön esittäneelle maalle oikeuden ympäristönsuojelua koskeviin erityisiin kannustusmenettelyihin.

2. Komissio ilmoittaa pyynnön esittäneelle maalle 1 kohdan mukaisesti tehdystä päätöksestä. Jos maalle myönnetään oikeus erityisiin kannustusmenettelyihin, sille ilmoitetaan päivämäärä, jona päätös tulee voimaan.

3. Jos pyynnön esittäneelle maalle ei myönnetä oikeutta erityiseen kannustusmenettelyyn, komissio ilmoittaa kyseisen maan pyynnöstä syyt tähän.

(¹) EYVL C 321, 10.11.2000, s. 18.

24 artikla

1. Jos ympäristönsuojelua koskevassa erityisessä kannustusmenettelyssä edunsaajana olevassa maassa käytetään uskottavaa metsänhoidon sertifiointijärjestelmää, 8 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja tullietuuksista hyötyvien tuotteiden mukana on seurattava kyseisen järjestelmän tunnus tai todistus siitä, että tuotteet ovat peräisin kestäväällä tavalla hoidetusta metsästä.

2. Edellä 8 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja tullietuuksia sovelletaan sillä edellytyksellä, että komission asetuksessa (ETY) N:o 2454/93 tarkoitetuissa A-alkuperätodistuksissa tai kauppalaskuilmoituksissa on seuraava merkintä:

”Ympäristölauseke – neuvoston asetuksen (EY) N:o ... III osasto”.

IV OSASTO

TULLIETUUKSIEN SOVELTAMISEN KESKEYTTÄMINEN

1 J a k s o

Väliaikainen peruuttaminen

25 artikla

1. Tässä asetuksessa säädetyt etuudet voidaan peruuttaa väliaikaisesti kaikkien tai joidenkin edunsaajamaasta peräisin olevien tuotteiden osalta mistä tahansa seuraavasta syystä:

- a) orjuus tai pakkotyö missä tahansa muodossa, sellaisena kuin ne on määritelty 25 päivänä syyskuuta 1926 ja 7 päivänä syyskuuta 1956 Genevessä tehdyissä sopimuksissa ja ILO:n yleissopimuksissa nro 29 ja 105;
- b) järjestäytymisoikeuden, kollektiivisen neuvottelu-oikeuden tai työpaikan saantiin ja ammatissa toimimiseen liittyvän syrjimättömyyden periaatteen vakava ja toistuva rikkominen tai lapsityövoiman käyttö, sellaisina kuin ne on määritelty ILO:n asiaa koskevilla yleissopimuksissa;
- c) vankiloissa valmistettujen tuotteiden vienti;
- d) puutteen tullivalvonnassa huumausaineiden viennin tai kautakuljetuksen osalta (laittomat aineet ja huumausaineiden kemialliset esiasteet) sekä rahanpesua koskevien kansainvälisten yleissopimusten noudattamatta jättäminen;
- e) petokset, väärinkäytökset taikka tuotteiden alkuperää ja sen osoittamista koskevien sääntöjen toistuva noudattamatta jättäminen tai noudattamisen valvomatta jättäminen sekä 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen järjestelyjen täytäntöönpanon ja valvonnan edellyttämän hallinnollisen yhteistyön puuttuminen;

f) epäterveet kaupan käytännöt, mukaan luettuina käytännöt, jotka on kielletty tai riitautettavissa WTO-sopimusten perusteella, sillä edellytyksellä, että toimivaltainen WTO:n elin on aikaisemmin tehnyt tällaisen päätöksen;

g) kalavarojen säilyttämistä ja hoitoa koskevilla kansainvälisissä yleissopimuksissa, kuten Luoteis-Atlantin kalastusjärjestön (NAFO), Koillis-Atlantin kalastuskomission (NEAFC), Kansainvälisen Atlantin tonnikalojen suojelukomission (IC-CAT) ja Pohjois-Atlantin lohensuojelujärjestön (NASCO) yleissopimuksissa esitettyjen tavoitteiden rikkominen;

h) näiden järjestelyjen ja menettelyjen kattamien tuotteiden tuotannosta aiheutuvat huomattavan haitalliset ympäristövaikutukset.

2. Edellä 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettu hallinnollinen yhteistyö edellyttää muun muassa, että edunsaajamaa:

a) ilmoittaa komissiolle ja saattaa ajan tasalle alkuperäsääntöjen täytäntöönpanon ja noudattamisen valvonnan kannalta tarpeelliset tiedot;

b) avustaa yhteisöä toteuttamalla jäsenvaltioiden tulliviranomaisten pyynnöstä alkuperäselvitysten jälkitarkastuksia ja ilmoittaa niiden tulokset ripeästi;

c) avustaa yhteisöä sallimalla komission jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa koordinoitusti ja tiiviissä yhteistyössä toteuttamat hallinnolliseen ja tarkastusyhteistyöhön liittyvät käynnit maassa asiakirjojen aitouden tai 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen järjestelyjen ja menettelyjen etuuksien myöntämisen kannalta merkityksellisten tietojen tarkastamiseksi;

d) toteuttaa itse tai teettää aiheelliset selvitykset alkuperäsääntöjen kiertämisen kartoittamiseksi ja estämiseksi;

e) noudattaa alueellista kumulaatiota koskevia alkuperäsääntöjä tai valvoo niiden noudattamista, jos kyseinen maa hyötyy tällaisesta kumulaatiosta.

3. Edellä III osastossa tarkoitettujen erityisten kannustusmenettelyt voidaan peruuttaa väliaikaisesti kaikkien tai joidenkin edunsaajamaasta peräisin olevien kyseisten menettelyjen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden osalta mistä tahansa seuraavasta syystä, sanotun kuitenkin rajoittamatta 1 kohdan soveltamista:

a) maan lainsäädäntö ei enää sisällä 14 artiklan 2 kohdassa tai 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja normeja tai kyseistä lainsäädäntöä ei tosiasiallisesti sovelleta;

b) 15 artiklan 1 kohdassa tai 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen sitoumusten noudattamatta jättäminen.

4. Tässä asetuksessa säädettyjä etuuksia ei peruuteta 1 kohdan f alakohdan mukaisesti sellaisten tuotteiden osalta, joihin sovelletaan neuvoston asetusten (EY) N:o 384/96 tai N:o 2026/97 mukaisia polkumyynti- tai tasoitustoimenpiteitä syistä, joiden vuoksi kyseiset toimenpiteet ovat perusteltuja, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 11 artiklan soveltamista.

26 artikla

1. Komissio toimittaa jäsenvaltioille kaikki merkitykselliset tiedot, joiden perusteella etuuksien väliaikainen peruuttaminen voi olla perusteltua.

2. Asiaa käsitellään komiteassa 15 päivän kuluessa 1 kohdassa tarkoitettujen tiedonannon päivämäärästä tai päivämäärästä, jona jokin jäsenvaltio sitä pyytää.

27 artikla

1. Komissio voi keskeyttää tässä asetuksessa säädettyjen etuusjärjestelyjen soveltamisen kaikkien tai joidenkin edunsaajamaan tuotteiden osalta, jos

- a) se katsoo, että on olemassa riittävästi näyttöä siitä, että väliaikainen peruuttaminen on 25 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettua syystä perusteltua;
- b) järjestelyjen kattama tuonti ylittää huomattavasti kyseisen maan tuotanto- ja vientikapasiteetin.

2. Komissio ilmoittaa ennen 1 kohdan mukaisen päätöksen tekemistä asiasta komitealle ja kyseiselle edunsaajamaalle.

3. Komissio julkaisee 1 kohdan mukaisesti tehdyn päätöksen perusteineen *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

4. Jäsenvaltio voi saattaa 1 kohdan mukaisesti tehdyn päätöksen neuvoston käsiteltäväksi 10 päivän kuluessa. Neuvosto voi määränemmistöllä päättää 30 päivän kuluessa asiasta toisin.

5. Soveltamisen keskeyttäminen voi kestää kolme kuukautta, ja sitä voidaan jatkaa kerran. Kestoa voidaan jatkaa 38 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

28 artikla

1. Jos komissio katsoo 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua käsittelyn jälkeen, että on olemassa riittävät perusteet tutkimukselle, se voi 38 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen päättää tällaisen tutkimuksen vireillepanosta.

2. Komissio ilmoittaa tutkimuksen vireillepanosta *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* sekä ilmoittaa asiasta kyseiselle edunsaajamaalle. Ilmoitus sisältää yhteenvedon saaduista tiedoista ja siinä kehoitetaan toimittamaan kaikki hyödylliset tiedot komissiolle. Siinä asetetaan määräaika, jossa asianomaiset voivat esittää näkökantansa kirjallisesti.

3. Komissio tekee kyseisen edunsaajamaan osallistumisen tutkimukseen kaikin tavoin mahdolliseksi.

4. Komissio hankkii kaikki tarpeellisina pitämänsä tiedot ja voi tarkastaa saamansa tiedot talouden toimijoilta ja kyseiseltä edunsaajamaalta.

5. Sen jäsenvaltion virkamiehet, jonka alueella tarkastus on määrä toteuttaa, voivat kyseisen jäsenvaltion pyynnöstä avustaa komissiota tehtävien suorittamisessa.

6. Jollei komission pyytämiä tietoja toimiteta kohtuullisessa ajassa tai jos tutkimusta merkittävästi vaikeutetaan, päätelmät voidaan tehdä käytettävissä olevien tietojen perusteella.

7. Tutkimus olisi saatettava päätökseen vuoden kuluessa. Komissio voi pidentää määräaikaan 38 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

29 artikla

1. Komissio toimittaa päätelmänsä komitealle.

2. Jos komissio katsoo, että päätelmät eivät muodosta perustetta väliaikaiselle peruuttamiselle, se päättää 38 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen tutkimuksen päättämisestä. Siinä tapauksessa komissio julkaisee *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* tutkimuksen päättämistä koskevan ilmoituksen, jossa esitetään sen tärkeimmät päätelmät.

3. Jos komissio pitää väliaikaista peruuttamista tarpeellisena, se tekee asianmukaisen ehdotuksen neuvostolle, joka ratkaisee asian 30 päivän kuluessa määränemmistöllä.

2 J a k s o

Suojalauseke

30 artikla

1. Jos edunsaajamaasta peräisin olevaa tuotetta tuodaan yhteisöön siten, että samankaltaisten tai suoraan kilpailevien tuotteiden yhteisön tuottajille aiheutuu tai uhkaa aiheutua vakavia vaikeuksia, yhteisen tullitariffin mukaiset tullit voidaan ottaa käyttöön uudelleen tälle tuotteelle milloin tahansa jäsenvaltion pyynnöstä tai komission aloitteesta.

2. Komissio tekee päätöksen 30 päivän kuluessa komitean kuulemisesta.

3. Jäsenvaltio voi saattaa komission päätöksen neuvoston käsiteltäväksi 10 päivän kuluessa. Neuvosto voi määränemistöllä päättää 30 päivän kuluessa asiasta toisin.

4. Komissio ilmoittaa 1 kohdan mukaisesti tehdystä päätöksestä asianomaiselle edunsaajajamaalle ennen päätöksen voimaantuloa.

5. Jos välitöntä toimintaa vaativat poikkeukselliset olosuhteet tekevät ilmoittamisen tai tutkimisen mahdottomaksi, komissio voi ilmoitettuaan asiasta etukäteen komitealle toteuttaa suoja-toimenpiteen, joka on ehdottoman tarpeellinen ja vastaa 1 kohdassa säädettyjä edellytyksiä.

31 artikla

1. Komissio ilmoittaa tutkimuksen vireillepanosta *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*. Ilmoitus sisältää yhteenvedon saaduista tiedoista ja siinä kehoitetaan toimittamaan kaikki hyödylliset tiedot komissiolle. Siinä asetetaan määräaika, jossa asianomaiset voivat esittää näkökantansa kirjallisesti.

2. Tutkiessaan vakavien vaikeuksien esiintyvyyttä komissio ottaa huomioon muun muassa seuraavat seikat siinä määrin kuin niistä on olemassa tietoa:

- yhteisön tuottajien markkinaosuuden pieneneminen,
- niiden tuotannon supistuminen,
- niiden varastojen kasvu,
- niiden tuotantoyksiköiden sulkeminen,
- konkurssit,
- heikko kannattavuus,
- niiden kapasiteetin heikko käyttöaste,
- työllisyys, ja
- hinnat.

32 artikla

1. Jos perustamissopimuksen liitteeseen I sisältyvien tuotteiden tuonti aiheuttaa tai on vaarassa aiheuttaa vakavia häiriöitä yhteisön markkinoille ja niiden sääntelymekanismeille, komissio voi keskeyttää kyseisille tuotteille annettujen etuuksien soveltamisen ilmoitettuaan siitä etukäteen asianomaisen yhteisen markkinajärjestelyn hallintokomitealle.

2. Jäsenvaltio voi saattaa komission päätöksen neuvoston käsiteltäväksi 10 päivän kuluessa. Neuvosto voi määränemistöllä päättää 30 päivän kuluessa asiasta toisin.

3. Komissio ilmoittaa 1 kohdan mukaisesti tehdystä päätöksestä asianomaiselle edunsaajajamaalle ennen päätöksen voimaantuloa.

33 artikla

Tämän osaston säännökset eivät koske sellaisten suojalausekkeiden soveltamista, joista on päätetty perustamissopimuksen yhteistä maatalouspolitiikkaa koskevan 37 artiklan mukaisesti tai perustamissopimuksen yhteistä kauppapolitiikkaa koskevan 133 artiklan mukaisesti, eikä myöskään muita suojalausekkeitä, joita saatetaan soveltaa.

V OSASTO

MENETTELYTAPASÄÄNNÖKSET

34 artikla

1. Yhdistettyyn nimikkeistöön tehtävien muutosten taikka maiden tai alueiden kansainväliseen asemaan liittyvien muutosten edellyttämät tämän asetuksen liitteiden mukautukset vahvistetaan 38 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

2. Jos jostakin edunsaajajamaasta peräisin olevien tuotteiden tuonnissa sovelletaan etuuskohtelua, joka on sille yhtä edullinen tai edullisempi kuin tässä asetuksessa säädetty etuuskohtelu, edunsaajajama voidaan poistaa liitteestä I tai tässä asetuksessa säädettyt tullietuudet voidaan poistaa kyseisten alojen osalta 37 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

35 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava jokaista vuosineljännestä seuraavan kuuden viikon kuluessa Euroopan yhteisöjen tilastotoimistolle niiden sellaisiin tuotteisiin liittyvät tilastotiedot, jotka on luovutettu vapaaseen liikkeeseen kyseisen vuosineljänneksen aikana tässä asetuksessa säädetyn tullietuuksin. Näistä tiedoista, jotka on toimitettava käyttäen yhdistetyn nimikkeistön (CN) koodeja ja tarvittaessa Taric-koodeja, on käytävä ilmi alkuperämaittain arvot, määrät ja paljousyksiköt, jotka vaaditaan neuvoston asetuksen (EY) N:o 1172/95 ⁽¹⁾ ja komission asetuksen (EY) N:o 1917/2000 ⁽²⁾ määrittelyjen mukaisesti.

2. Komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 308 d artiklan mukaisesti jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle sen pyynnöstä tiedot edellisen kuukauden aikana vapaaseen liikkeeseen luovutettujen sellaisten tuotteiden määristä, joihin sovelletaan tullietuusjärjestelyä.

⁽¹⁾ EYVL L 118, 25.5.1995, s. 10.

⁽²⁾ EYVL L 229, 9.9.2000, s. 14.

36 artikla

1. Tämän asetuksen täytäntöönpanossa komissiota avustaa yleisten tullietuuksien komitea, joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana on komission edustaja.
2. Komitea voi käsitellä mitä tahansa komission esille ottamaa tai jäsenvaltion pyytämää asiaa, joka liittyy tämän asetuksen soveltamiseen.
3. Komitea tarkastelee yhteisön yleisen tullietuusjärjestelmän vaikutuksia komission vuosikertomuksen perusteella. Kertomuksessa käsitellään kaikkia 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja etuusjärjestelyjä ja -menettelyjä.

37 artikla

1. Viitattaessa tähän artiklaan sovelletaan neuvoston päätöksen 1999/468/EY 5 artiklassa säädettyä sääntelymenettelyä mainitun päätöksen 7 artiklan 3 kohtaa noudattaen.
2. Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklassa säädetty määräaika on kolme kuukautta.

38 artikla

Viitattaessa tähän artiklaan sovelletaan neuvoston päätöksen 1999/468/EY 3 artiklassa säädettyä neuvoo-antavaa menettelyä mainitun päätöksen 7 artiklan 3 kohtaa noudattaen.

VI OSASTO

LOPPUSÄÄNNÖKSET*39 artikla*

1. Tämän asetuksen III osastoa koskevien pyyntöjen, jotka on tehty aikaisemman yhteisön yleistä tullietuusjärjestelmää koskevan asetuksen säännösten mukaisesti ja joista ei ole tehty päätöstä ennen tämän asetuksen voimaantuloa, katsotaan viittaavan tämän asetuksen asianomaisiin säännöksiin.
2. Yleisten tullietuuksien väliaikaisesta peruuttamisesta Myanmarin liitolta 24 päivänä maaliskuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 552/97 ⁽¹⁾, jossa viitataan neuvoston asetukseen (EY) N:o 3281/94 ⁽²⁾ ja (EY) N:o 1256/96 ⁽³⁾, katsotaan viittaavan tämän asetuksen vastaaviin säännöksiin.
3. Tämä asetus korvaa monivuotisen yleisen tullietuusjärjestelmän soveltamisesta 1 päivästä heinäkuuta 1999 alkaen 31 päivään joulukuuta 2001 annetun asetuksen (EY) N:o 2820/98 muuttamisesta tullittomuuden laajentamiseksi koskemaan vähiten kehittyneistä maista peräisin olevia tuotteita ilman määrällisiä rajoituksia 28 päivänä helmikuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 416/2001.

40 artikla

1. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.
2. Sitä sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2004. Tätä päivämäärää ei sovelleta vähiten kehittyneiden maiden erityisjärjestelyihin eikä muihin tämän asetuksen säännöksiin siltä osin kuin niitä sovelletaan yhdessä kyseisten järjestelyjen kanssa.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

⁽¹⁾ EYVL L 85, 27.3.1997, s. 8.

⁽²⁾ EYVL L 348, 31.12.1994, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 160, 29.6.1996, s. 1.

LIITE I

YHTEISÖN YLEISEN TULLIETUUSJÄRJESTELMÄN EDUNSAAJAMAAT

A. ITSENÄISET MAAT

A-sarake: Yhteisön ulkomaankauppatilastoissa käytetyn maa- ja alueluettelon mukainen maatunnus

B-sarake: Maan nimi

C-sarake: Alat, joita ei oteta huomioon kyseisen maan osalta (7 artiklan 6 kohta)

D-sarake: Alat, joita koskevat tullietuudet on poistettu kyseiseltä maalta (7 artiklan 7 kohta)

E-sarake: Maat, joihin sovelletaan 9 artiklassa tarkoitettuja vähiten kehittyneiden maiden erityisjärjestelyjä

F-sarake: Maat, joihin sovelletaan 10 artiklassa tarkoitettua huumausaineiden tuotannon ja kaupan vastaisen toiminnan erityisjärjestelyjä

G-sarake: Maat, joihin sovelletaan työntekijöiden oikeuksien suojelua koskevia erityisjärjestelyjä (III osaston 1 jakso)

H-sarake: Alat, jotka otetaan kyseisen maan osalta huomioon näissä järjestelyissä (8 artiklan 1 kohta)

I-sarake: Maat, joihin sovelletaan ympäristönsuojelua koskevia erityisjärjestelyjä (III osaston 2 jakso)

A	B	C	D	E	F	G	H	I
AF	Afgghanistan			X				
DZ	Algeria							
AO	Angola			X				
AG	Antigua ja Barbuda							
AE	Arabiemiirikunnat							
AR	Argentiina		I, III, XI, XVII					
AM	Armenia	II, XXVI						
AZ	Azerbaidžan	II, XXVI						
BS	Bahama							
BH	Bahrain							
BD	Bangladesh			X				
BB	Barbados							
BZ	Belize							
BJ	Benin			X				
BT	Bhutan			X				
BO	Bolivia				X			
BW	Botswana							
BR	Brasília		I, VI, IX, XI, XII, XVII, XX, XXIII, XXVI, XXX					
BN	Brunei		XXV					
BF	Burkina Faso			X				
BI	Burundi			X				
CL	Chile		V, IX, XV					
CR	Costa Rica				X			
DJ	Djibouti			X				

A	B	C	D	E	F	G	H	I
DM	Dominica							
DO	Dominikaaninen tasavalta							
EC	Ecuador				X			
EG	Egypti							
SV	El Salvador				X			
ER	Eritrea			X				
ZA	Etelä-Afrikka	XXVI						
ET	Etiopia			X				
FJ	Fidži							
PH	Filippiinit		X					
GA	Gabon							
GM	Gambia			X				
GE	Georgia	II, XXVI						
GH	Ghana							
GD	Grenada							
GT	Guatemala				X			
GN	Guinea			X				
GW	Guinea-Bissau			X				
GY	Guyana							
HT	Haiti			X				
HN	Honduras				X			
ID	Indonesia		X, XIX, XXIII					
IN	Intia		XVII, XVIII, XXI					
IQ	Irak							
IR	Iran							
TP	Itä-Timor							
JM	Jamaika							
YE	Jemen			X				
JO	Jordania							
KH	Kambodža			X				
CM	Kamerun							
CV	Kap Verde			X				
KZ	Kazakstan	II, XXVI	XV, XXV, XXVII					
KE	Kenia							
CF	Keski-Afrikan tasavalta			X				
CN	Kiina	XXVI	IV, VIII, XIV, XVIII, XXII, XXIII, XXIV, XXVII, XXXIII					
KG	Kirgisistan	II, XXVI						
KI	Kiribati			X				
CO	Kolumbia				X			
KM	Komorit			X				

A	B	C	D	E	F	G	H	I
CG	Kongo							
CD	Kongon demokraattinen tasavalta			X				
CU	Kuuba							
KW	Kuwait							
CY	Kypros							
LA	Laos			X				
LS	Lesotho			X				
LB	Libanon							
LR	Liberia			X				
LY	Libya		XIII					
MG	Madagaskar			X				
MW	Malawi			X				
MV	Malediivit			X				
MY	Malesia		VII, X, XVI, XIX, XXII, XXIX					
ML	Mali			X				
MA	Marokko							
MH	Marshallinsaaret							
MR	Mauritania			X				
MU	Mauritius							
MX	Meksiko		III, V, XXVI					
FM	Mikronesia							
MD	Moldova	II, XXVI				X	Kaikki	
MN	Mongolia							
MZ	Mosambik			X				
MM	Myanmar			X				
NA	Namibia							
NR	Nauru							
NP	Nepal			X				
NI	Nicaragua				X			
NE	Niger			X				
NG	Nigeria							
CI	Norsunluurannikko							
OM	Oman							
PK	Pakistan		XVII, XVIII, XXI					
PW	Palau							
PA	Panama				X			
PG	Papua-Uusi-Guinea							
PY	Paraguay							
PE	Peru				X			
GQ	Päiväntasaajan Guinea			X				
QA	Qatar							

A	B	C	D	E	F	G	H	I
RW	Ruanda			X				
KN	Saint Kitts ja Nevis							
LC	Saint Lucia							
VC	Saint Vincent ja Grenadiinit							
SB	Salomonsaaret			X				
ZM	Sambia			X				
WS	Samoa			X				
ST	São Tomé ja Príncipe			X				
SA	Saudi-Arabia		XIII					
SN	Senegal							
SC	Seychellit							
SL	Sierra Leone			X				
SO	Somalia			X				
LK	Sri Lanka							
SD	Sudan			X				
SR	Suriname							
SZ	Swazimaa							
SY	Syyria							
TJ	Tadžikistan	II, XXVI						
TZ	Tansania			X				
TH	Thaimaa		II, V, XI, XVI, XVIII, XXII, XXIII, XXV, XXXIII					
TG	Togo			X				
TO	Tonga							
TT	Trinidad ja Tobago							
TD	Tšad			X				
TN	Tunisia							
TM	Turkmenistan	II, XXVI						
TV	Tuvalu			X				
UG	Uganda			X				
UA	Ukraina	II, XXVI	VIII, XV					
UY	Uruguay							
UZ	Uzbekistan	II, XXVI						
BY	Valko-Venäjä	II, XXVI	XV					
VU	Vanuatu			X				
VE	Venezuela				X			
RU	Venäjä	II, XXVI	XIII, XV, XXVII					
VN	Vietnam							
ZW	Zimbabwe							

B. MAAT JA ALUEET

Yhteisön jäsenvaltioista tai yhteisön ulkopuolisista maista riippuvaiset tai niiden hallinnoimat maat ja alueet tai maat ja alueet, joiden ulkosuhteet ovat kokonaan tai osittain niiden vastuulla

A	B	C	D	E	F	G	H	I
AN	Alankomaiden Antillit							
AS	Amerikan Samoa							
AI	Anguilla							
AQ	Antarktis							
AW	Aruba							
BM	Bermuda							
BV	Bouvet'nsaari							
IO	Brittiläinen Intian valtameren alue							
VG	Brittiläiset Neitsytsaaret							
KY	Caymansaaret							
CK	Cookinsaaret							
GS	Etelä-Georgia ja Eteläiset Sandwichsaaret							
FK	Falklandinsaaret							
GI	Gibraltar							
GL	Grönlanti	II						
GU	Guam							
HM	Heard ja McDonaldinsaaret							
CX	Joulusaari							
CC	Kookossaaret							
MO	Macao	XXII						
YT	Mayotte							
MS	Montserrat							
NU	Niue							
NF	Norfolkinsaari							
PN	Pitcairn							
MP	Pohjois-Mariaanit							
TF	Ranskan eteläiset alueet							
PF	Ranskan Polynesia							
SH	Saint Helena							
PM	Saint Pierre ja Miquelon							
TK	Tokelau							
TC	Turks- ja Caicossaaret							
NC	Uusi-Kaledonia							
WF	Wallis ja Futuna							
VI	Yhdysvaltain Neitsytsaaret							
UM	Yhdysvaltain Tyynenmeren erillisaaret							

LIITE II

1. Kehitysindeksi

Kehitysindeksillä kuvataan maan teollistumisastetta. Indeksiksi lasketaan vertaamalla tasoa Euroopan unionin tasoon seuraavan kaavan avulla:

$$\frac{\{\log[(Y_i/POP_i)/(Y_{ue}/POP_{ue})]+\log[X_i/X_{ue}]\}}{2}$$

jossa

Y_i = on kyseisen edunsaajamaan bruttokansantulo,

Y_{ue} = on Euroopan unionin bruttokansantulo,

POP_i = on kyseisen edunsaajamaan väkiluku,

POP_{ue} = on Euroopan unionin väkiluku,

X_i = on kyseisen edunsaajamaan teollisuustuotteiden viennin arvo, ja

X_{ue} = on Euroopan unionin teollisuustuotteiden viennin arvo.

2. Erikoistumisindeksi

Erikoistumisindeksillä kuvataan jonkin alan merkittävyyttä yhteisön tuonnissa edunsaajamaasta. Se perustuu kyseisen maan kaikista maista peräisin olevan, kaikkien sekä etuusjärjestelyihin kuuluvien että niiden ulkopuolisten kyseisen alan tuotteiden tuonnin osuuden sekä kyseisen maan kaikista maista peräisin olevan kaiken tuonnin väliseen vertailuun.

3. Raja-arvot

Kehitysindeksi	Erikoistumisindeksin raja-arvo
= tai > - 1,00	100 %
< - 1,00 ja = tai > - 1,23	150 %
< - 1,23 ja = tai > - 1,70	500 %
< - 1,70 ja = tai > - 2,00	700 %

4. Tilastolähteet

Tuloa ja väkilukua koskevat luvut ovat peräisin julkaisusta World Development Report, teollisuustuotteiden vientiä koskevat luvut UNCTAD:in julkaisusta Handbook of International Trade and Development Statistics ja yhteisön tuontia koskevat tiedot COMEXT-tilastoista.

LIITE III

6 ARTIKLAN 2 KOHDASSA TARKOITETUT ALAT

N:o	Kuvaus	CN-koodi
I	Elävät eläimet ja liha	1 ja 2 ryhmä
II	Kalastustuotteet	3 ryhmä, koodit 1604, 1605, 1902 20 10
III	Eläinperäiset syötävät tuotteet	4 ryhmä
IV	Muualle kuulumattomat eläinperäiset tuotteet	5 ryhmä
V	Elävät puut ja muut elävät kasvit, leikkokukat, syötävät kasvit ja pähkinät	6–8 ryhmä
VI	Kahvi, tee, mate ja mausteet	9 ryhmä
VII	Vilja, maltaat ja tärkkelys	10 ja 11 ryhmä
VIII	Siemenet, hedelmät ja kasvit	12 ryhmä
IX	Kumilakat, kumit ja hartsit	13 ryhmä
X	Rasvat, öljyt ja vahat	15 ryhmä
XI	Lihasta tai kalasta valmistetut elintarviketeollisuuden tuotteet ja juomat	16–23 ryhmä, lukuun ottamatta koodeja 1604, 1605 ja 1902 20 10
XII	Tupakka	24 ryhmä
XIII	Kivennäist tuotteet	25–27 ryhmä
XIV	Kemian tuotteet lukuun ottamatta lannoitteita	28–38 ryhmä, lukuun ottamatta 31 ryhmää
XV	Lannoitteet	31 ryhmä
XVI	Muovit ja kumi	39 ja 40 ryhmä
XVII	Raakavuodot ja -nahat sekä muokattu nahka	41 ryhmä
XVIII	Nahkatavarat sekä turkiksista valmistetut tavarat	42 ja 43 ryhmä
XIX	Puu	44–46 ryhmä
XX	Paperi	47–49 ryhmä
XXI	Tekstiilit	50–60 ryhmä
XXII	Vaatteet	61–63 ryhmä
XXIII	Jalkineet	64–67 ryhmä
XXIV	Lasi ja keraamiset tuotteet	68–70 ryhmä
XXV	Korut ja jalometallit	71 ryhmä

N:o	Kuvaus	CN-koodi
XXVI	EHTY-tuotteet ⁽¹⁾	<p>7202 11; 7207 11 11; 7207 11 14; 7207 11 16; 7207 12 10; 7207 19 11; 7207 19 14; 7207 19 16; 7207 19 31; 7207 20 11; 7207 20 15; 7207 20 17; 7207 20 32; 7207 20 51; 7207 20 55; 7207 20 57; 7207 20 71; 7208 10 00; 7208 25 00; 7208 26 00; 7208 27 00; 7208 36 00; 7208 37; 7208 38; 7208 39; 7208 40; 7208 51 10; 7208 51 30; 7208 51 50; 7208 51 91; 7208 51 99; 7208 52 10; 7208 52 91; 7208 52 99; 7208 53 10; 7208 53 90; 7208 54; 7208 90 10; 7209 15 00; 7209 16; 7209 17; 7209 18; 7209 25 00; 7209 26; 7209 27; 7209 28; 7209 90 10; 7210 11 10; 7210 12 11; 7210 12 19; 7210 20 10; 7210 30 10; 7210 41 10; 7210 49 10; 7210 50 10; 7210 61 10; 7210 69 10; 7210 70 31; 7210 70 39; 7210 90 31; 7210 90 33; 7210 90 38; 7211 13 00; 7211 14 10; 7211 14 90; 7211 19 20; 7211 19 90; 7211 23 10; 7211 23 51; 7211 29 20; 7211 90 11; 7212 10 10; 7212 10 91; 7212 20 11; 7212 30 11; 7212 40 10; 7212 50 31; 7212 50 51; 7212 60 11; 7212 60 91; 7213 10 00; 7213 20 00; 7213 91 10; 7213 91 20; 7213 91 41; 7213 91 49; 7213 91 70; 7213 91 90; 7213 99 10; 7213 99 90; 7214 20 00; 7214 30 00; 7214 91 10; 7214 91 90; 7214 99 10; 7214 99 31; 7214 99 39; 7214 99 50; 7214 99 61; 7214 99 69; 7214 99 80; 7214 99 90; 7215 90 10; 7216 10 00; 7216 21 00; 7216 22 00; 7216 31; 7216 32; 7216 33; 7216 40; 7216 50; 7216 99 10; 7218 91 11; 7218 91 19; 7218 99 11; 7218 99 20; 7219 11 00; 7219 12; 7219 13; 7219 14; 7219 21; 7219 22; 7219 23 00; 7219 24 00; 7219 31 00; 7219 32; 7219 33; 7219 34; 7219 35; 7219 90 10; 7220 11 00; 7220 12 00; 7220 20 10; 7220 90 11; 7220 90 31; 7221 00; 7222 11; 7222 19; 7222 30 10; 7222 40 10; 7222 40 30; 7224 90 01; 7224 90 05; 7224 90 08; 7224 90 15; 7224 90 31; 7224 90 39; 7225 11 00; 7225 19; 7225 20 20; 7225 30 00; 7225 40; 7225 50 00; 7225 91 10; 7225 92 10; 7225 99 10; 7226 11 10; 7226 19 10; 7226 19 30; 7226 20 20; 7226 91; 7226 92 10; 7226 93 20; 7226 94 20; 7226 99 20; 7227; 7228 10 10; 7228 10 30; 7228 20 11; 7228 20 19; 7228 20 30; 7228 30; 7228 60 10; 7228 70 10; 7228 70 31; 7228 80 10; 7228 80 90; 7301 10 00; 7302 10 31; 7302 10 39; 7302 10 90; 7302 20 00; 7302 40 10; 7302 90 10</p>
XXVII	Epäjalot metallit, muut kuin EHTY	<p>7202 21; 7202 41; 7202 49; 7202 50 00; 7202 70 00; 7202 91 00; 7202 99 30; 7202 99 80; 7217; 7223; 7303–7326; 74–83 ryhmä</p>
XXVIII	Sähkölaitteet	Ex 84 ryhmä ja ex 85 ryhmä (muut kuin alan XXIX tuotteet)
XXIX	Kulutuselektroniikka	<p>8470; 8471; 8473; 8504; 8505; 8517; 8518; 8519; 8520; 8521; 8522; 8523; 8524; 8525 30; 8525 40; 8526; 8527; 8528; 8529; 8531; 8532; 8533; 8534; 8536; 8540 11; 8540 12; 8541; 8542</p>
XXX	Kuljetusvarusteet	86, 88 ja 89 ryhmä
XXXI	Autot	87 ryhmä
XXXII	Optiset kojeet ja laitteet sekä kellot	90–92 ryhmä
XXXIII	Muut	94–96 ryhmä

⁽¹⁾ Alan XXVI tuotteet, joita ei oteta 7 artiklan 6 kohdan mukaisesti huomioon Kiinan osalta, on alleviivattu.

LIITE IV

LUETTELO 1 ARTIKLAN 2 KOHDASSA TARKOITETTUIEN JÄRJESTELYJEN KATTAMISTA TUOTTEISTA

CN-koodi: Tuotteet on lueteltu yksinkertaisuuden vuoksi ryhmittäin. Niihin saattaa sisältyä tuotteita, joiden yhteisen tullitariffin mukaiset tullit on poistettu tai suspendoitu. Jos järjestely kattaa tuoteryhmän, josta jotkut tuotteet kuuluvat toisiin järjestelyihin, myös nämä tuotteet on lueteltu yksitellen. Tässä tapauksessa yksittäiset tuotteet, jotka kuuluvat tiettyihin järjestelyihin sisältyvään tuoteryhmään, on luetteloitu uudestaan kyseisiin järjestelyihin kuuluvina.

Kuvaus: Sen estämättä, mitä yhdistetyn nimikkeistön tulkintasäännöissä säädetään, tavaran kuvaus on ohjeellinen ja etuuskohtelu määräytyy CN-koodien mukaisesti. Jos ilmoitettu CN-koodi on "ex"-koodi, etuuskohtelu määritetään sekä CN-koodin että kuvauksen perusteella.

G-sarake: Yleisiin järjestelyihin sisältyvät tuotteet (7 artikla): NS = 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut muut kuin arat tuotteet; S = 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut arat tuotteet. Tuotteet, joita ei ole luokiteltu kumpaankaan ryhmään (S tai NS), eivät kuulu yleisten järjestelyjen piiriin.

E-sarake: Tuotteet, jotka sisältyvät ympäristönsuojelua koskeviin erityisiin kannustusmenettelyihin (8 artiklan 3 kohta).

D-sarake: Tuotteet, jotka sisältyvät huumausaineiden tuotannon ja kaupan vastaisen toiminnan erityisjärjestelyihin (10 artikla).

CN-koodi	Tavaran kuvaus	G	E	D
	Elävät hevoset, muut kuin puhdasrotuiset siitoseläimet			
0101 19 90	Muut kuin teuraseläimet	S		X
0101 20 10	Aasit	S		
0101 20 90	Muulit ja muuliaasit	S		
0104 20 10	Puhdasrotuiset siitosvuohet	S ⁽¹⁾		X
0106 00 10	Kesytt kanit	S		X
0106 00 20	Kyyhkyt	S		X
0205 00	Hevos-, aasin-, muulin- ja muuliaasinliha, tuore, jäädytetty tai jäädytetty	S		X
0206 80 91	Hevos-, aasin-, muulin- ja muuliaasin syötävät osat, tuoreet, jäädytetty tai jäädytetty, muut kuin farmaseuttisten tuotteiden valmistukseen tarkoitettut	S		X
0206 90 91	Hevos-, aasin-, muulin- ja muuliaasin syötävät osat, jäädytetty, muut kuin farmaseuttisten tuotteiden valmistukseen tarkoitettut	S		X
	Maksa, jäädytetty			
0207 14 91	Kanaa	S		
0207 27 91	Kalkkuna	S		
0207 36 89	Ankkaa, hanhea tai helmikanaa	S		
0208	Muu liha ja muut syötävät eläimenosat, tuoreet, jäädytetty tai jäädytetty	S		X
0208 10	Kania tai jänistä	S		X
0208 20 00	Sammakonreidet	NS		

CN-koodi	Tavaran kuvaus	G	E	D
0208 90	Muut, lukuun ottamatta nimikkeen 0208 90 50 tuotteita	S		X
	Liha, muu kuin sian- tai naudanliha, mukaan luettuina lihasta ja muista eläimenosista valmistettu syötävä jauho ja jauhe			
0210 90 10	Hevosenliha, suolattu, suolavedessä tai kuivattu	S		
0210 90 49	Muut naudanosat kuin pallealiha ja kuveliha	S		
0210 90 60	Lammasta tai vuohta	S		
0210 90 80	Muut eläimenosat	S		
03 ryhmä	KALAT SEKÄ ÄYRIÄISET, NILVIÄISET JA MUUT VEDESSÄ ELÄVÄT SELKÄRANGATTOMAT			X ^(?)
	Elävät kalat			
0301 10 90	Suolaisen veden akvaariokalat	NS		
0301 91 90	Muut taimenet	S		X
ex 0301 99 90	Suolaisen veden kalat: haikalaa (<i>Squalus</i> spp.), sillihaita (<i>Lamna cornubica</i> ; <i>Isurus nasus</i>), grönlanninpallasta (<i>Rheinhardtius hippoglossoides</i>) ja ruijanpallasta (<i>Hippoglossus hippoglossus</i>)	S		X
	Tuore tai jäähdetty kala, ei kuitenkaan kalafileet eikä muu nimikkeen 0304 kalanliha			
0302 11 90	Muut taimenet	S		X
	Kampelakalat (<i>Pleuronectidae</i> , <i>Bothidae</i> , <i>Cynoglossidae</i> , <i>Soleidae</i> , <i>Scophthalmidae</i> ja <i>Citharidae</i>), ei kuitenkaan maksa, mäti tai maiti			
0302 21 10	Grönlanninpallas (<i>Reinhardtius hippoglossoides</i>)	S		X
0302 21 30	Ruijanpallas (<i>Hippoglossus hippoglossus</i>)	S		X
0302 22 00	Punakampela (<i>Pleuronectes platessa</i>)	S		X
0302 62 00	Kolja (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>)	S		X
0302 63 00	Seiti (<i>Pollachius virens</i>)	S		X
0302 65	Haikalat	S		X
0302 69 33	Punasimput (puna-ahvenet) (<i>Sebastes</i> spp.) muut kuin <i>Sebastes marinus</i> -lajin kalat	S		X
0302 69 41	Valkoturska (<i>Merlangius merlangus</i>)	S		X
0302 69 45	Molvat (<i>Molva</i> spp.)	S		X
0302 69 51	Alaskan seiti (<i>Theragra chalcogramma</i>) ja lyyraturska (<i>Pollachius pollachius</i>)	S		X
0302 69 85	Mustakitaturskat (<i>Micromesistius poutassou</i> tai <i>Gadus poutassou</i>)	S		X
0302 69 86	Etelän mustakitaturska (<i>Micromesistius australis</i>)	S		X
0302 69 92	Genypterus blacodes -lajin kalat (partanilkkalaji)	S		X
ex 0302 69 98	Muut	S		X
0302 70 00	Maksa, mäti ja maiti, tuore tai jäähdetty	S		X
	Jäädytetty kala, ei kuitenkaan kalafileet eikä muu nimikkeen 0304 kalanliha			
0303 21 90	Muut taimenet	S		X

CN-koodi	Tavaran kuvaus	G	E	D
	Kampelakalat (Pleuronectidae, Bothidae, Cynoglossidae, Soleidae, Scopthalmidae ja Citharidae), ei kuitenkaan maksa, mäti tai maiti			
0303 31 10	Grönlanninpallas (Reinhardtius hippoglossoides)	S		X
0303 31 30	Ruijanpallas (Hippoglossus hippoglossus)	S		X
0303 33 00	Kielikampelat (Solea spp.)	S		X
0303 39 10	Kampela (Platichthys flesus)	S		X
0303 72 00	Kolja (Melanogrammus aeglefinus)	S		X
0303 73 00	Seiti (Pollachius virens)	S		X
0303 75	Haikalat	S		X
0303 79 37	Punasimput (puna-ahvenet) (Sebastes spp.) muut kuin Sebastes marinus -lajin kalat	S		X
0303 79 45	Valkoturska (Merlangius merlangus)	S		X
0303 79 51	Molvat (Molva spp.)	S		X
0303 79 58	Orcynopsis unicolor -lajin kala (juovaton sarda)	S		X
0303 79 83	Mustakiturska (Micromesistius poutassou tai Gadus poutassou)	S		X
0303 79 85	Etelän mustakiturska (Micromesistius australis)	S		X
0303 79 87	Miekkakala (Xiphias gladius)	S		X
0303 79 88	Antarktiset ahvenet (Dissostichus spp)	S		X
0303 79 92	Hoki (Macruronus novaezealandiae)	S		X
0303 79 93	Genypterus blacodes -lajin kalat (partanilkkalaji)	S		X
0303 79 94	Pelotreis flavilatus ja Peltorhamphus novaezealandiae-lajien kalat	S		X
0303 79 98	Muut	S		X
0303 80 90	Maksa, mäti ja maiti	S		X
	Kalafileet ja muu kalanliha			
0304 10 11	Taimenta Salmo trutta, Oncorhynchus mykiss, Oncorhynchus clarki, Oncorhynchus aguabonita ja Oncorhynchus gilae	S		X
ex 0304 10 98	Fileet, muut kuin siliä tai silakkaa olevat ns. perhosfileet: haikalaa (Squalus spp.), porbeagles (Lamna cornubica, Isurus nasus), grönlanninpallasta (Reinhardtius hippoglossoides), ruijanpallasta (Hippoglossus hippoglossus)	S		X
	Jäädetyt fileet makean veden kalaa			
0304 20 11	Elävät taimenet (Salmo trutta, Oncorhynchus gilae), kirjolohi (Oncorhynchus mykiss), punakurkkulohi (Oncorhynchus clarki) ja kultalohi (Oncorhynchus aguabonita)	S		X
0304 20 21	Gadus macrocephalus -lajin turskaa	S		X
0304 20 29	Turskaa tai Boreogadus saida -lajin kalaa (jäämerenseitiä)	S		X
0304 20 31	Seitiä (Pollachius virens)	S		X
0304 20 33	Koljaa (Melanogrammus aeglefinus)	S		X
0304 20 37	Punasimppua (puna-ahventa) (Sebastes spp.)	S		X

CN-koodi	Tavaran kuvaus	G	E	D
0304 20 41	Valkoturskaa (<i>Merlangius merlangus</i>)	S		X
0304 20 43	Molvaa (<i>Molva</i> spp.)	S		X
0304 20 55	Kummeliturskaa (<i>Merluccius</i> spp., <i>Urophycis</i> spp.)	S		X
0304 20 56		S		X
0304 20 58		S		X
0304 20 59		S		X
0304 20 61	Haikalaa (<i>Squalus acanthias</i> ja <i>Scyliorhinus</i> spp.)	S		X
0304 20 69	Muuta haikalaa	S		X
0304 20 71	Punakampela (<i>Pleuronectes platessa</i>)	S		X
0304 20 73	Kampela (<i>Platichthys flesus</i>)	S		X
0304 20 87	Miekkakalaa (<i>Xiphias gladius</i>)	S		X
0304 20 91	Hokia (<i>Macruronus novaezealandiae</i>)	S		X
ex 0304 20 95	Muuta: pallasta (<i>Rheinhardtius hippoglossoides</i> , <i>Hippoglossus hippoglossus</i> , <i>Hippoglossus stenolepsis</i>)	S		X
0304 90 39	Muuta turskaa	S		X
0304 90 41	Seitiä (<i>Pollachius virens</i>)	S		X
0304 90 45	Koljaa (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>)	S		X
0304 90 47	Kummeliturskaa (<i>Merluccius</i> spp.) tai suomuturskaa (<i>Urophycis</i> spp.)	S		X
0304 90 49		S		X
0304 90 57	Merikrottia (<i>Lophius</i> spp.)	S		X
0304 90 59	Mustakiturskaa (<i>Micromesistius poutassou</i> tai <i>Gadus poutassou</i>)	S		X
0304 90 97	Muuta suolaisen veden kalaa	S		X
	Kuivattu, suolattu tai suolavedessä oleva kala; savustettu kala, myös ennen savustamista tai sen aikana kuumakäsitelty; ihmisravinnoksi soveltuvat jauhot, jauheet ja pelletit			
ex 0305 30 90	Kuivattua <i>Clupea ilisha</i> -lajin kalaa, suolavedessä	S		X
0305 59 70	Ruijanpallas (<i>Hippoglossus hippoglossus</i>)	S		X
0305 69 30	Ruijanpallas (<i>Hippoglossus hippoglossus</i>)	S		X
0305 69 50	Tyynenmerenlohet (<i>Oncorhynchus nerka</i> , <i>Oncorhynchus gorboscha</i> , <i>Oncorhynchus keta</i> , <i>Oncorhynchus tshawytscha</i> , <i>Oncorhynchus kisutch</i> , <i>Oncorhynchus masou</i> ja <i>Oncorhynchus rhodurus</i>), merilohi (<i>Salmo salar</i>) ja tonavanjokilohi (<i>Hucho hucho</i>), suolattu tai suolavedessä	S		X
ex 0305 69 90	Suolattua <i>Clupea ilisha</i> -lajin kalaa, suolavedessä	S		X
	Äyriäiset, jäädytetyt:			
0306 11	Langustit (<i>Palinurus</i> spp., <i>Panulirus</i> spp., <i>Jasus</i> spp.)	S		X
0306 12	Hummerit (<i>Homarus</i> spp.)	S		X
0306 13	Katkaravut, lukuun ottamatta nimikkeen 0306 13 30 tuotteita	S		X (?)
0306 14	Taskuravut	S		X
0306 19 10	Jäädytetyt makean veden äyriäiset	S		X
0306 19 90	Muut, myös ihmisravinnoksi soveltuvat äyriäisistä valmistetut jauhot, jauheet ja pelletit	S		X
	Äyriäiset, jäädyttämättömät:			
0306 21 00	Langustit (<i>Palinurus</i> spp., <i>Panulirus</i> spp., <i>Jasus</i> spp.)	S		X
0306 22	Hummerit (<i>Homarus</i> spp.)	S		X

CN-koodi	Tavaran kuvaus	G	E	D
	Katkaravut			
0306 23 10	Pandalidae-heimoon kuuluvat	S		X
0306 23 90	Muut	S		X
0306 24	Taskuravut	S		X
	Muut, myös ihmisravinnoksi soveltuvat äyriäisistä valmistetut jauhot, jauheet ja pelletit			
0306 29 10	Makean veden äyriäiset	S		X
ex 0306 29 90	Puerullus spp.	S		X
	Nilviäiset, kuorineen tai ilman kuorta, elävät, tuoreet, jäädytetyt, jäädytetyt, kuivatut, suolatut tai suolavedessä; vedessä elävät muut selkärangattomat (muut kuin äyriäiset ja nilviäiset), elävät, tuoreet, jäädytetyt, jäädytetyt, kuivatut, suolatut tai suolavedessä; ihmisravinnoksi soveltuvat vedessä elävistä selkärangattomista (muista kuin äyriäisistä) valmistetut jauhot, jauheet ja pelletit			
0307 10 90	Osterit	S		X
0307 21 00	Kampasimpukat, elävät, tuoreet tai jäädytetyt	S		X
0307 29	Muut	S		X
0307 31	Sinisimpukat (<i>Mytilus</i> spp., <i>Perna</i> spp.), elävät, tuoreet tai jäädytetyt	S		X
0307 39	Muut sinisimpukat	S		X
0307 41	Seepiat ja kalmarit, elävät, tuoreet tai jäädytetyt	S		X
0307 49	Muut seepiat ja kalmarit, muut kuin nimikkeen 0307 49 59 tuotteet	S		X
0307 51 00	Meritursaat (<i>Octopus</i> spp.), elävät, tuoreet tai jäädytetyt	S		X
0307 59	Muut meritursaat	S		X
	Muut, myös ihmisravinnoksi soveltuvat vedessä elävistä selkärangattomista (muista kuin äyriäisistä) valmistetut jauhot, jauheet ja pelletit			
0307 91 00	Elävät, tuoreet tai jäädytetyt	S		X
	Jäädytetyt			
0307 99 13	Venussimpukat ja muut Veneridae-heimoon kuuluvat lajit	S		X
0307 99 18	Muut vedessä elävät selkärangattomat	S		X
0307 99 90	Muut	S		X
0403 10 51	Maustettu ja lisättyä hedelmää, pähkinää tai kaakaota sisältävä jogurtti	S		
0403 10 53		S		
0403 10 59		S		
0403 10 91		S		
0403 10 93		S		
0403 10 99		S		
0403 90 71	Kirnupiimä, juoksetettu maito ja kerma, kefiiri ja muu käynyt tai hapattettu maito tai kerma, maustettu tai hedelmää tai pähkinää sisältävä	S		
0403 90 73		S		
0403 90 79		S		
0403 90 91		S		
0403 90 93		S		
0403 90 99		S		
0405 20	Maidosta valmistetut levitteet, lukuun ottamatta nimikkeen 0405 20 90 tuotteita	S		
0407 00 90	Kuorelliset linnunmunat, tuoreet, säilötyt tai keitetyt	S		X

CN-koodi	Tavaran kuvaus	G	E	D
0409 00 00	Luonnonhunaja			X
0410 00 00	Eläinperäiset syötävät tuotteet, muualle kuulumattomat	S		X
05 ryhmä	MUUALLE KUULUMATTOMAT ELÄINPERÄISET TUOTTEET			X
0509 00 90	Pesusienet, eläinperäiset, muut kuin valmistamattomat	S		X
06 ryhmä	ELÄVÄT PUUT JA MUUT ELÄVÄT KASVIT; SIPULIT, JUURET JA NIIDEN KALTAISET TUOTTEET; LEIKKOKUKAT JA LEIKKOVIHREÄ			X ⁽³⁾
	Sipulit, juuri- ja varsimukulat sekä juurakot, lepotilassa olevat, kasvavat tai kukkivat; sikurit elävinä kasveina tai juurina, ei kuitenkaan nimikkeen 1212 juuret			
0601 10	Sipulit, juuri- ja varsimukulat sekä juurakot	S		X
0601 20	Sikurit elävinä kasveina tai juurina, muut kuin nimikkeen 1212 juuret	S		X
	Muut elävät kasvit (myös niiden juuret), pistokkaat ja varttamisoksat; sienirihmasto			
0602 10 90	Juurruttamattomat pistokkaat ja varttamisoksat, muut kuin viiniköynnös	S		X
0602 20 90	Puut ja pensaat, myös vartetut, joiden hedelmät tai pähkinät ovat syötäviä, muut kuin viiniköynnökset, vartetut tai juurrutetut	S		X
0602 30 00	Rhododendronit ja atsaleat, myös oksastetut	S		X
0602 40	Ruusut, myös vartetut	S		X
0602 90	Muut	S		X
0603	Leikkokukat ja kukannuput, jollaiset soveltuvat kukkakimppuihin tai koristetarkoituksiin, tuoreet, kuivatut, värjätyt, valkaistut, kyllästetyt tai muulla tavalla valmistetut	S		X ⁽³⁾
0604	Leikkovihreä, kasvien oksat ja muut osat, joissa ei ole kukkia tai kukkannuppua, sekä ruoho, sammal ja jäkälä, jollaiset soveltuvat kukkakimppuihin tai koristetarkoituksiin, tuoreet, kuivatut, värjätyt, valkaistut, kyllästetyt tai muulla tavalla valmistetut	S		X
0604 91 41	Kaukasianpihdan (<i>Abies nordmanniana</i> (Stev.) Spach) tai jalokuusen (<i>Abies procera</i> Rehd.) oksat	NS		
0701	Tuoreet tai jäädytetyt perunat	S		X
0703 10	Kepasipuli ja salottisipuli	S		
0703 90 00	Purjosipuli ja muut <i>Allium</i> -sukuiset kasvikset	S		
0704	Tuore tai jäädytetty keräkaali, kukkakaali, kyssäkaali ja lehtikaali sekä niiden kaltainen <i>Brassica</i> -sukuinen syötävä kaali	S		
0705	Tuoreet tai jäädytetyt salaattit (<i>Lactuca sativa</i>) sekä sikurit ja endiivit (<i>Cichorium</i> spp.)	S		
0706	Tuoreet tai jäädytetyt porkkanat, nauriit, punajuuret, kaurajuuret, mukulasellerit, retiisit ja retikat sekä niiden kaltaiset syötävät juuret	S		
0706 90 30	Piparjuuret (<i>cochleria armoricia</i>), tuoreet tai jäädytetyt			X
ex 0707 00 05	Tuoreet tai jäädytetyt kurkut, tullattaessa 16.5.–31.10.			X
0708	Tuoreet tai jäädytetyt palkokasvit, myös silvityt	S		X

CN-koodi	Tavaran kuvaus	G	E	D
	Muut tuoreet tai jäädytetyt vihannekset			
ex 0709 10 00	Latva-artisokat, tullattaessa 1.7.–31.9.	S		
0709 20 00	Parsa	S		
ex 0709 20 00	Parsa, tullattaessa 1.10.–31.12.			X
0709 30 00	Munakoisot (egg-plants)	S		X
0709 40 00	Ruoti- eli lehtiselleri	S		X
0709 51	Sienet	S		
0709 51 30	Kanttarellit			X
0709 60 10	Makeat ja miedot paprikat	S		X
0709 60 99	Capsicum tai Pimenta -sukuiset hedelmät, muut kuin makeat ja miedot paprikat	S		X
0709 70 00	Pinaatti, uudenseelanninpinaatti ja tarhamaltsa	S		
0709 90 10	Salaattikasvit, muut kuin salaatit (<i>Lactuca sativa</i>) sekä sikurit ja endiivit (<i>Cichorium</i> spp.)	S		
0709 90 20	Lehtijuurikkaat (mangoldit) ja kardonit	S		
0709 90 31	Oliivit, muuhun käyttöön kuin öljyn valmistukseen tarkoitetut	S ⁽¹⁾		
0709 90 40	Kaprikset	S		
0709 90 50	Fenkoli	S		
0709 90 70	Kesäkurpitsat			X
0709 90 90	Muut	S		X
ex 0710	Jäädytetyt kasvikset (myös höyryssä tai vedessä keitetyt), lukuun ottamatta nimikkeiden 0710 80 10, 0710 80 70 ja 0710 80 85 tuotteita	S		X
0710 80 10	Oliivit	S		
0710 80 70	Tomaatit			X
0710 80 85	Parsa			X
ex 0711	Kasvikset, väliaikaisesti (esim. rikkidioksidikaasulla tai suolavedessä, rikkihapoke- tai muussa säilöntäliuoksessa) säilöttyinä, mutta siinä tilassa välittömään kulutukseen soveltumattomina	S		X
0711 20 10	Muuhun käyttöön kuin öljyn valmistukseen tarkoitetut	S		
ex 0712	Kuivatut kasvikset, myös paloitellut, viipaloidut, rouhitut tai jauhetut, mutta ei enempää valmistetut, lukuun ottamatta oliiveja ja nimikkeiden 0712 90 11 ja 0712 90 19 tuotteita	S		X
0713	Kuivattu, silvitty palkovilja, myös kalvoton ja halkaistu			X
0713 50 00	Härkäpavut (<i>Vicia faba</i> var. major, <i>Vicia faba</i> var. equina ja <i>Vicia faba</i> var. minor)	S		X
0713 90	Muut	S		X
0714 20 10	Tuoreina, kokonaisina, ihmisravinnoksi tarkoitettuina	NS ⁽¹⁾		
0714 20 90	Bataatit, muut kuin tuoreet, kokonaiset, ihmisravinnoksi tarkoitettut	S		

CN-koodi	Tavaran kuvaus	G	E	D
0714 90 90	Maa-artisokat ja niiden kaltaiset runsaasti tärkkelystä tai inuliinia sisältävät juuret ja mukulat; saagoydin:	NS		
	Muut tuoreet tai kuivatut pähkinät, myös kuorettomat			
0802 11 90	Mantelit, kuorelliset, muut kuin karvaat	S		
0802 12 90	Mantelit, kuorettomat, muut kuin karvaat	S		
0802 21 00	Hasselpähkinät, myös filbertspähkinät (<i>Corylus</i> spp.), kuorelliset tai kuorettomat	S		
0802 22 00				
0802 31 00	Saksanpähkinät, kuorelliset	S		
0802 32 00	Saksanpähkinät, kuorettomat	S		
0802 40 00	Kastanjat (<i>Castanea</i> spp.)	S		
0802 50 00	Pistaasimantelit (pistaasipähkinät)	NS		
0802 90 50	Männynsiemenet	NS		
0802 90 60	Australianpähkinät (macadamiapähkinät)	NS		
0802 90 85	Muut	NS		
0803 00 11	Tuoreet jauhobanaanit	S		
0803 00 90	Kuivatut banaanit, myös jauhobanaanit	S		X
0804 10 00	Tuoreet tai kuivatut taatelit	S		X
0804 20	Tuoreet tai kuivatut viikunat	S		
0804 30 00	Tuoreet tai kuivatut ananakset	S		X
0804 40 00	Tuoreet tai kuivatut avokadot	S		X
	Tuoreet tai kuivatut sitrushedelmät			
ex 0805 20	Mandariinit (myös tangeriinit ja satsumat); klementiinit, wilkingit ja muut niiden kaltaiset sitrushedelmähybridit, tullattaessa 1.3.–31.10.	S		
ex 0805 20	tullattaessa 15.5.–15.9.			X
0805 30 90	Tuoreet tai kuivatut limetit (<i>Citrus aurantifolia</i>)	S		X
0805 40 00	Tuoreet tai kuivatut greipit ja pomelot	NS		
0805 90 00	Muut			X
ex 0806 10 10	Tuoreet, syötäväiksi tarkoitetut viinirypäleet, tullattaessa 1.1.–20.7. ja 21.11.–31.12., muuta kuin Emperor-lajiketta (<i>Vitis vinifera</i> c.v.) tullattaessa 1.–31.12.	S		
0806 10 90	Muut tuoreet viinirypäleet	S		
ex 0806 20	Kuivatut viinirypäleet, lukuun ottamatta nimikkeen 0806 20 92 tuotteita	S		
0807 11 00	Vesimelonit	S		X
0807 19 00	Muut melonit	S		X
0808 10 10	Omenasiiderin tai omenamehun valmistukseen tarkoitetut omenat, irtotavarana, tullattaessa 16.9.–15.12.	S		
0808 20 10	Päärynäsiiderin tai päärynämehun valmistukseen tarkoitetut päärynät, irtotavarana, tullattaessa 1.8.–31.12.	S		

CN-koodi	Tavaran kuvaus	G	E	D
ex 0808 20 50	Muut päärynät, tullattaessa 1.5.–30.6.	S		
0808 20 90	Tuoreet kvittenit	S		
ex 0809 10 00	Aprikoosit, tullattaessa 1.1.–31.5. ja 1.8.–31.12.	S		
0809 20 05	Tuoreet hapankirsikat (<i>Prunus cerasus</i>)			X
ex 0809 20 95	Kirsikat, muut kuin hapankirsikat (<i>Prunus cerasus</i>), tullattaessa 1.1.–20.5. ja 11.8.–31.12.	S		
ex 0809 30	Persikat, myös nektariinit, tullattaessa 1.1.–10.6. ja 1.10.–31.12.	S		
ex 0809 40 05	Luumut, tullattaessa 1.1.–10.6. ja 1.10.–31.12.	S		
0809 40 90	Oratuomenmarjat	S		X
ex 0810 10 00	Mansikat, tullattaessa 1.1.–30.4. ja 1.8.–31.12.	S		
0810 20	Vadelmat, karhunvatukat, mulperinmarjat ja loganinmarjat	S		X
0810 30	Musta-, valko- ja punaherukat sekä karviaiset	S		X
0810 40 30	Mustikat (<i>Vaccinium myrtillus</i> -lajin hedelmät)	S		X
0810 40 50	Pensaskarpalot ja pensasmustikat (<i>Vaccinium macrocarpon</i> ja <i>Vaccinium corymbosum</i> -lajin hedelmät)	S		X
0810 40 90	Muut karpalot, puolukat, mustikat ja muut <i>Vaccinium</i> -suvun hedelmät	S		X
0810 50 00	Kiivit	S		X
0810 90 85	Muut	S		X
0811	Jäädetyt hedelmät ja pähkinät, keittämättömät tai vedessä tai höyryssä keitetyt, myös lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät			X
0811 20	Vadelmat, karhunvatukat, mulperinmarjat, loganinmarjat, musta-, valko- ja punaherukat sekä karviaiset	S		X
ex 0811 90	Muut, lukuun ottamatta nimikkeen 0811 90 75 tuotteita	S		X
ex 0812	Hedelmät ja pähkinät, väliaikaisesti (esim. rikkidioksidikaasulla tai suolavedessä, rikkihapoke- tai muussa säilöntäliuoksessa) säilöttyinä, mutta siinä tilassa välittömään kulutukseen soveltumattomina, lukuun ottamatta nimikkeiden 0812 90 30 ja 0812 90 95 tuotteita	S		X
0812 90 30	Papajjat	NS		
0812 90 95	Muut			X
	Kuivatut hedelmät, nimikkeisiin 0801–0806 kuulumattomat; tämän ryhmän pähkinöiden ja/tai kuivattujen hedelmien sekoitukset			
0813 10 00	Aprikoosit	S		X
0813 20 00	Luumut	S		X
0813 30 00	Omenat	S		X
0813 40 10	Persikat myös nektariinit	S		X
0813 40 30	Päärynät, kuivatut	S		X

CN-koodi	Tavaran kuvaus	G	E	D
0813 40 50	Papajiat	NS		
0813 40 95	Muut	NS		
	Kuivattujen hedelmien sekoitukset, ei kuitenkaan nimikkeiden 0801–0806 hedelmien sekoitukset			
0813 50 12	papaijoista, tamarindeistä, cashew-omenoista, litseistä, jakkipuun hedelmistä, sapotilloista, passiohedelmistä, karamboloista ja pitahaijoista (pitahaya)	S	X	X
0813 50 15	Muut	S		X
0813 50 19	Luumuja sisältävät	S		X
	Sekoitukset, jotka sisältävät yksinomaan nimikkeiden 0801 ja 0802 pähkinöitä			
0813 50 31	Trooppisia pähkinöitä sisältävät	S	X	
ex 0813 50 31	Yksinomaan kookospähkinöitä, parapähkinöitä, cashew-pähkinöitä, areca- eli betelpähkinöitä tai koolapähkinöitä (colapähkinöitä) sisältävät sekoitukset			X
0813 50 39	Muut	S		
0813 50 91	Luumuja sisältämättömät	S		
ex 0813 50 91	Kuivattuja guavoja, mangoja, mangostaneja, papaijoja, tamarindeja, cashew-omenoita, jakkipuun hedelmiä, litsejä tai sapotilloja sisältävät sekoitukset			X
0813 50 99	Muut	S		
0814 00 00	Sitruhedelmien ja melonin (myös vesimelonin) kuoret, tuoreet, jäädytetyt, kuivatut tai väliaikaisesti suolavedessä, rikkihapoke- tai muussa säilöntäliuoksessa säilöttyinä	NS		
0901 12 00	Kahvi, paahtamaton, kofiiniton	S		X
0901 21 00	Kahvi, paahtamaton, kofiiniipitoinen	S		X
0901 22 00	Kahvi, paahdettu, kofiiniton	S		X
0901 90 90	Kahvia sisältävät kahvinkorvikkeet	S		X
0902 10 00	Vihreä tee (fermentoimaton), tuotetta lähinnä olevan pakkauksen nettopaino enintään 3 kg	NS		
0904 12 00	Piper-sukuinen pippuri, murskattu tai jauhettu	NS		
0904 20 10	Makeat ja miedot paprikat, kuivatut, murskaamattomat ja jauhamattomat	S		X
0904 20 90	Murskattu tai jauhettu	NS		
0905 00 00	Vanilja	S		
0907 00 00	Mausteneilikka (hedelmät, kukannuput ja kukkavarret)	S		
0910 20 90	Sahrami, murskattu tai jauhettu	NS		
0910 40	Timjami, laakerinlehdet	S		X
0910 91 90	Maustesekoitukset, murskatut tai jauhetut	S		X
0910 99 99	Muut mausteet, murskatut tai jauhetut	S		X
ex 1008 90 90	Quinoa			X
1105	Perunasta valmistetut hienot ja karkeat jauhot ja jauhe sekä hiutaleet, jyväset ja pelletit	S		X

CN-koodi	Tavaran kuvaus	G	E	D
	Jauhot ja jauhe			
1106 10 00	Nimikkeen 0713 kuivatusta palkoviljasta valmistetut	S		X
1106 30	8 ryhmän tuotteista valmistetut	S		X
1108 20 00	Inuliini	S		
ex 12 ryhmä	ÖLJYSIEMENET JA -HEDELMÄT; ERINÄISET SIEMENET JA HEDELMÄT; TEOLLISUUS- JA LÄÄKEKASVIT; OLJET JA KASVIREHU, lukuun ottamatta nimikkeiden 1212 91 ja 1212 92 tuotteita			X
1208 10 00	Soijapavuista valmistetut jauhot ja jauheet	S		X
1209 11 00	Sokerijuurikkaansiemenet, jollaisia käytetään kylvämiseen	S		X
1209 19 00	Muut juurikkaansiemenet	S		X
1209 21 00	Sini- eli rehumailasen (alfalfa) siemenet	NS		
1209 23 80	Punanadan siemenet	NS		
1209 29 50	Lupiiniinsiemenet	NS		
1209 29 80	Muut	NS		
1209 30 00	Pääasiallisesti kukkiensa vuoksi viljeltyjen ruohomaisten kasvien siemenet	NS		
1209 91	Kasvisten siemenet	NS		
1209 99 91	Pääasiallisesti kukkiensa vuoksi viljeltyjen kasvien (muut kuin alanimikkeeseen 1209 30 kuuluvat) siemenet	NS		
1209 99 99	Muut siemenet	S		
1210	Tuoreet tai kuivatut humalantähkät, myös murskatut, jauhetut tai pelleteiksi valmistetut; lupuliini	S		X
1211 90 30	Tonkapavut, tuoreet tai kuivatut, myös paloittelut, murskatut tai jauhetut	NS		
1212 10	Johanneksenleipä, myös johanneksenleivän siemenet	S		X
1214 90 10	Rehjuurikkaat, lantut ja muut rehjuuret	S		X
13 ryhmä	KUMILAKAT; KUMIT, HARTSIT JA MUUT KASVIMEHUT JA -UUTTEET			X
1302 12 00	Lakritsista saadut kasvimehut ja -uutteet	NS		
1302 13 00	Humalasta saadut kasvimehut ja -uutteet	S		X
1302 20	Pektiiniaineet, pektiinaatit ja pektaatit	S		X
1501 00 90	Siipikarjanrasva, muut kuin nimikkeisiin 0209 tai 1503 kuuluvat	S		
1502 00 90	Nautaeläinten, lampaan tai vuohen rasva	S		
1503 00 19	Laardisteariini ja oleosteariini muuhun kuin teolliseen käyttöön tarkoitettut	S		X
1503 00 90	Muut	S		X
ex 1504	Kala- ja merinisäkäsrasvat ja -öljyt sekä niiden jakeet, myös puhdistetut, mutta kemiallisesti muuntamattomat, lukuun ottamatta nimikkeen ex 1504 30 00 tuotteita (valaanöljy ja spermaseettiöljy)			X
1504 10 10	Kalanmaksaöljyt ja niiden jakeet, A-vitamiinipitoisuus enintään 2 500 ky/g	S		X

CN-koodi	Tavaran kuvaus	G	E	D
1504 20 10	Kalarasvat ja -öljyt (muut kuin kalanmaksäöljyt) sekä niiden jähmeät jakeet	S		X
ex 1504 30 10	Merinisäkäsrasvat ja -öljyt sekä niiden jähmeät jakeet, muut kuin valaanöljy ja spermaseettiöljy	S		X
1505 10 00	Villarasva, raaka	S		X
1507	Soijaöljy ja sen jakeet, myös puhdistetut, mutta kemiallisesti muuntamattomat	S		X
1508	Maapähkinäöljy ja sen jakeet, kemiallisesti muuntamattomat	S		X
1511 10 90	Raaka öljy, muuhun tekniseen tai teolliseen käyttöön kuin elintarvikkeiden valmistukseen tarkoitettu	S		X
1511 90	Muut	S		X
1512	Auringonkukka-, saflori- ja puuvillansiemenöljy sekä niiden jakeet, kemiallisesti muuntamattomat	S		X
1513	Kookos- (kopra-), palmunydin- ja babassuöljy sekä niiden jakeet, myös puhdistetut, mutta kemiallisesti muuntamattomat			X
15 13 11	Kookosöljy (kopraöljy) ja sen jakeet	S		X
1513 19	Muu kuin raakaöljy	S		X
	Palmunydin- ja babassuöljy sekä niiden jakeet			
1513 21	Raaka öljy	S		X
1513 29	Muu kuin raakaöljy	S		X
1514	Rapsi-, rypsi- ja sinappiöljy sekä niiden jakeet, kemiallisesti muuntamattomat	S		X
1515	Muut kasvirasvat ja rasvaiset kasviöljyt (myös jojobaöljy) sekä niiden jakeet, myös puhdistetut, mutta kemiallisesti muuntamattomat	S		X
1516	Eläin- ja kasvirasvat ja -öljyt sekä niiden jakeet, osittain tai kokonaan hydratut, vaihtoesteröidyt, uudelleen esteröidyt tai eläidinoidut, myös puhdistetut, mutta ei enempää valmistetut, lukuun ottamatta nimikkeen 1516 20 10 tuotteita	S		X
1516 20 10	Hydrattu risiiniöljy (opaalivaha)	NS		
1517	Margariini, syötävät seokset ja valmisteet, jotka on valmistettu eläin- tai kasvirasvoista tai -öljyistä	S		X
1518 00	Eläin- ja kasvirasvat ja -öljyt sekä niiden jakeet, keitetyt, hapetetyt, dehydratoidut, rikitetyt, puhalletut, tyhjössä tai inertissä kaasussa kuumentamalla polymeroidut tai muutoin kemiallisesti muunnetut, muut kuin nimikkeen 1516 eläin- ja kasvirasvat ja -öljyt sekä niiden jakeet; muualle kuulumattomat syötäväksi kelpaamattomat seokset ja valmisteet, jotka on valmistettu eläin- tai kasvirasvoista tai -öljyistä tai tämän ryhmän eri rasvojen ja öljyjen jakeista	S ⁽¹⁾		X
1521 90 99	Mehiläisvaha ja muut hyönteisvahat, muut kuin raa'at	S		
1522 00 10	Degras	S		X
1522 00 91	Öljyjen pohjasakat; neutralointimassa (soap-stock)	S		X
1601 00 10	Makkarat ja niiden kaltaiset tuotteet, jotka on valmistettu lihasta, muista eläimenosista tai verestä; maksasta valmistetut elintarvikevalmisteet	S		
	Muut valmisteet ja säilykkeet, jotka on valmistettu lihasta, muista eläimenosista tai verestä			
1602 20 11	Hanhien- tai ankanmaksat			X
1602 20 19				X

CN-koodi	Tavaran kuvaus	G	E	D
	Siasta valmistetut			
1602 41 90	Kinkku ja sen palat, muuta kuin kesyä sikaa			X
1602 42 90	Lapa ja sen palat, muuta kuin kesyä sikaa			X
1602 49 90	Muut, myös sekavalmistetut, muuta kuin kesyä sikaa			X
1602 50 31	Naudasta valmistetut			X
1602 50 39				X
1602 50 80				X
	Muut, myös eläimenverestä tehdyt valmisteet			
1602 90 31	Riistasta tai kanista valmistetut			X
1602 90 41	Porosta valmistetut			X
1602 90 69	Muut			X
1602 90 72				X
1602 90 74				X
1602 90 76				X
1602 90 78				X
1602 90 98				X
1603 00 10	Lihasta, kalasta, äyriäisistä, nilviäisistä tai muista vedessä elävistä selkärangattomista saadut uutteen ja mehut, tuotetta lähinnä olevan pakauksen nettopaino enintään 1 kg	S		X
1604	Kalavalmistetut ja -säilykkeet; kaviaari ja kalanmädistä valmistetut kaviaarinkorvikkeet			X (*)
	Kalavalmistetut ja -säilykkeet, kokonainen tai paloitettu kala, ei kuitenkaan murskeena tai jauheena			
1604 11 00	Tyynenmerenlohet, merilohi ja tonavanjokilohi	S		X
1604 13 11	Sardiinit oliiviöljyssä	S		X
1604 13 90	Muut	S		X
1604 15	Makrillit	S		X
1604 19 10	Lohikalat, muut kuin tyynenmerenlohet, merilohi ja tonavanjokilohi	S		X
1604 19 50	Orcynopsis unicolor -lajin kala (juovaton sarda)	S		X
1604 19 91	Fileet, raa'at, ainoastaan taikinalla tai korppujauhoilla päällystetyt, myös öljyssä esikypsytyt, jäädytetyt	S		X
1604 19 92	Turskat (Gadus morhua, Gadus ogac, Gadus macrocephalus)	S		X
1604 19 93	Seiti (Pollachius virens)	S		X
1604 19 94	Kummeliturskat (Merluccius spp.) ja suomuturskat (Urophycis spp.)	S		X
1604 19 95	Alaskanseiti (Theragra chalcogramma) ja lyyraturskat (Pollachius pollachius)	S		X
1604 19 98	Muut	S		X
1604 20 05	Surimivalmistetut	S		X
1604 20 10	Tyynenmerenlohesta, merilohesta tai tonavanjokilohesta tehdyt valmisteet	S		X
1604 20 30	Muusta lohikalasta kuin tyynenmerenlohesta, merilohesta tai tonavanjokilohesta tehdyt valmisteet	S		X
ex 1604 20 50	Sardiinista, sardasta, Scomber scombrus- ja Scomber japonicus -lajin makrillista, Orcynopsis unicolor -lajin kalasta (juovaton sarda) tehdyt valmisteet	S		X
ex 1604 20 90	Savustetusta seidistä, kilohailista (Sprattus sprattus), makrillista (Scomber australasicus) ja nahkiaisesta tehdyt valmisteet, jauheena	S		X

CN-koodi	Tavaran kuvaus	G	E	D
1604 30	Kaviaari ja kaviaarinkorvikkeet	S		X
1605	Äyriäiset, nilviäiset ja muut vedessä elävät selkärangattomat, valmistetut tai säilötyt	S		X
1702 50 00	Kemiallisesti puhdas fruktoosi	S		X
1702 90 10	Kemiallisesti puhdas maltoosi	S		X
1704	Kaakaota sisältämättömät sokerivalmisteet (myös valkoinen suklaa)	S		X ⁽⁵⁾
18 ryhmä	KAAKAO JA KAAKAOVALMISTEET			X
1803	Kaakaomassa, myös sellainen, josta rasva on poistettu	S		X
1804 00 00	Kaakaovoi, -rasva ja -öljy	S		X
1805 00 00	Kaakaojauhe, lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältämätön	S		X
1806	Suklaa ja muut kaakaota sisältävät elintarvikevalmisteet	S		X
ex 19 ryhmä	VILJASTA, JAUHOISTA, TÄRKKELYKSESTÄ TAI MAIDOSTA VALMISTETUT TUOTTEET; LEIPOMATUOTTEET, lukuun ottamatta nimikkeiden 1901 20 00, 1901 90 91, 1902 20 30, 1904 20 95 ja 1904 20 99 tuotteita	S		X
1901 20 00	Seokset ja taikinat, nimikkeen 1905 leipomatuotteiden valmistukseen tarkoitettut	NS		
1901 90 91	Muut, jotka eivät sisällä maitorasvoja, sakkaroosia, isoglukoosia tai tärkkelystä tai jotka sisältävät vähemmän kuin 1,5 painoprosenttia maitorasvaa, vähemmän kuin 5 painoprosenttia sakkaroosia (mukaan lukien inverttisokeri) tai isoglukoosia, vähemmän kuin 5 painoprosenttia glukoosia tai tärkkelystä, eivät kuitenkaan nimikkeiden 0401-0404 tuotteista jauheeksi valmistettuja elintarvikkeita	NS		
1902 20 30	Täytetyt makaronivalmisteet, myös kypsennetyt tai muulla tavalla valmistetut, joissa on enemmän kuin 20 painoprosenttia makkaraa ja sen kaltaisia tuotteita, lihaa ja muita eläimenosia (mukaan lukien rasva lajista tai alkuperästä riippumatta)			X
1904 20 95	Riisistä tehdyt elintarvikevalmisteet			X
1904 20 99	Muut			X
20 ryhmä	KASVIKSIKSI, HEDELMISTÄ, PÄHKINÖISTÄ TAI MUISTA KASVINOSISTA VALMISTETUT TUOTTEET			X
2001	Etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt kasvikset, hedelmät, pähkinät ja muut syötävät kasvinosat	S		X
2001 90 60	Etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt palmunsydämet		X	
2003	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt sienet ja multasienet (tryffelit)	S		X
2004	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt muut kasvikset, jäädytetyt, muut kuin nimikkeen 2006 tuotteet	S		X
2005	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt muut kasvikset, jäädyttämättömät, muut kuin nimikkeen 2006 tuotteet	S		X
2006	Sokerilla säilötyt (valellut, lasitetut tai kandeeratut) kasvikset, hedelmät, pähkinät, hedelmänkuoret ja muut kasvinosat	S		X
2007 10	Keittämällä valmistetut hillot, hedelmähyttelöt, marmelaatit, hedelmä- ja pähkinäsoseet sekä hedelmä- ja pähkinäpastat, myös lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät	S		X
2007 91	Sitruhedelmistä valmistetut	S		X

CN-koodi	Tavaran kuvaus	G	E	D
	Muulla tavalla valmistetut tai säilötyt hedelmät, pähkinät ja muut syötävät kasvinosat, myös lisättyä sokeria, muuta makeutusainetta tai alkoholia sisältävät, muualle kuulumattomat			
2008 11	Maapähkinät	S		X
2008 19	Pähkinät ja muut siemenet, muut kuin maapähkinät	S		X
2008 20 19	Ananakset, lisättyä alkoholia sisältävät	NS		
2008 20 39		NS		
2008 20 51	Ananakset, lisättyä alkoholia sisältämättömät	S		X
2008 20 59		S		X
2008 20 71		S		X
2008 20 79		S		X
2008 20 91		S		X
2008 20 99		S		X
2008 30 11	Sitruhedelmät, lisättyä alkoholia sisältävät	S		X
2008 30 31		S		X
2008 30 39		S		X
2008 30 51	Sitruhedelmät, lisättyä alkoholia sisältämättömät	S		X
2008 30 55		S		X
2008 30 59		S		X
2008 30 71		S		X
2008 30 75		S		X
2008 30 79		S		X
2008 30 91		S		X
2008 30 99		S		X
2008 40 11	Päärynät, lisättyä alkoholia sisältävät	S		X
2008 40 21		S		X
2008 40 29		S		X
2008 40 39		S		X
2008 60 11	Kirsikat, lisättyä alkoholia sisältävät	S		X
2008 60 31		S		X
2008 60 39		S		X
2008 60 59	Kirsikat, lisättyä alkoholia sisältämättömät	S		X
2008 60 69		S		X
2008 60 79		S		X
2008 60 99		S		X
2008 70 11	Persikat, lisättyä alkoholia sisältävät:	S		X
2008 70 31		S		X
2008 70 39		S		X
2008 70 59		S		X
ex 2008 80	Mansikat, lukuun ottamatta nimikkeen 2008 80 19 tuotteita	S		X
2008 91 00	Palmunsydämet	S	X	X

CN-koodi	Tavaran kuvaus	G	E	D
ex 2008 92	Sekoitukset, lukuun ottamatta nimikkeiden 2008 92 16 ja 2008 92 18 tuotteita	S		X
2008 99 11	Muut sekoitukset, lisättyä alkoholia sisältävät	S		X
2008 99 19		S		X
2008 99 23		S		X
2008 99 25		S		X
2008 99 26		S		X
2008 99 28		S		X
2008 99 36		S		X
2008 99 38		S		X
2008 99 40		S		X
2008 99 43		Muut sekoitukset, lisättyä alkoholia sisältämättömät	S	
2008 99 45	S			X
2008 99 46	S			X
2008 99 47	S			X
2008 99 49	S			X
2008 99 53	S			X
2008 99 55	S			X
2008 99 61	S			X
2008 99 62	S			X
2008 99 68	S			X
2008 99 72	S			X
2008 99 74	S			X
2008 99 79	S			X
2008 99 85	S			X
2008 99 91	S			X
2008 99 99	S			X
2009 11 19	Appelsiinimehu, jäädytetty		S	
2009 11 91		S		X
2009 11 99		S		X
2009 19 19	Muu kuin jäädytetty appelsiinimehu	S		X
2009 19 91		S		X
2009 19 99		S		X
2009 20 19	Greippi- tai pomelomehu	S		X
2009 20 91		S		X
2009 20 99		S		X
2009 30 19	Muun sitrushedelmän mehu	S		X
2009 30 31		S		X
2009 30 39		S		X
2009 30 51		S		X
2009 30 55		S		X
2009 30 59		S		X
2009 30 91		S		X
2009 30 95		S		X
2009 30 99		S		X

CN-koodi	Tavaran kuvaus	G	E	D
2009 40 19	Ananasmehu	S		X
2009 40 30		S		X
2009 40 91		S		X
2009 40 93		S		X
2009 40 99		S		X
2009 70 19	Omenamehu	S		X
2009 70 30		S		X
2009 70 91		S		X
2009 70 93		S		X
2009 70 99		S		X
2009 80 19	Muun hedelmän tai kasviksen mehu	S		X
2009 80 36		S		X
2009 80 38		S		X
2009 80 50		S		X
2009 80 61		S		X
2009 80 63		S		X
2009 80 69		S		X
2009 80 71		S		X
2009 80 73		S		X
2009 80 83		S		X
2009 80 84		S		X
2009 80 86		S		X
2009 80 88		S		X
2009 80 89		S		X
2009 80 95		S		X
2009 80 96		S		X
2009 80 97		S		X
2009 80 99		S		X
2009 90 19		Sekamehut	S	
2009 90 29	S			X
2009 90 39	S			X
2009 90 41	S			X
2009 90 49	S			X
2009 90 51	S			X
2009 90 59	S			X
2009 90 71	S			X
2009 90 73	S			X
2009 90 79	S			X
2009 90 92	S			X
2009 90 94	S			X
2009 90 95	S			X
2009 90 96	S			X
2009 90 97	S			X
2009 90 98	S			X

CN-koodi	Tavaran kuvaus	G	E	D
ex 21 ryhmä	ERINÄISET ELINTARVIKEVALMISTEET, lukuun ottamatta nimikkeiden 2106 90 30, 2106 90 51, 2106 90 55 ja 2106 90 59 tuotteita			X
2101 11	Kahviuutteen, -esanssit ja -tiivisteet	S		X
2101 12	Kahviuutteisiin, esansseihin tai tiivisteisiin perustuvat valmisteet tai kahviin perustuvat valmisteet	S		X
2101 30	Paahdettu juurisikuri ja muut paahdetut kahvinkorvikkeet sekä niiden uutteen, esanssit ja tiivisteet	S		X
2102 10	Elävä eli aktiivinen hiiva	S		X
2102 20 11	Kuollut eli inaktiivinen hiiva tabletteina, kuutioina tai niiden kaltaisessa muodossa taikka nettopainoltaan enintään 1 kg:n tuotetta lähinnä olevissa pakkauksissa	S		X
2102 20 19	Muu kuollut eli inaktiivinen hiiva	NS		
2102 30 00	Valmistetut leivinjauheet	S		X
2103	Kastikkeet ja valmisteet niitä varten; maustamisvalmisteita olevat sekoitukset; sinappijauho ja valmistettu sinappi	S		X
2104	Keitot ja liemet sekä valmisteet niitä varten; homogenoidut sekoitetut elintarvikevalmisteet	S		X
2105 00	Jäätelö ja mehujää	S		X
2106 90 10	Juustofonduet	S ⁽¹⁾		X
2106 90 20	Alkoholipitoiset valmisteet (seokset), jollaisia käytetään juomien valmistukseen, muut kuin hyvänhajuisiin aineisiin perustuvat	S		X
2106 90 92	Muut kuin lisätyä maku- tai väriainetta sisältävät sokerisiirapit	S		X
2106 90 98		S		X
ex 22 ryhmä	JUOMAT, ETYYLIALKOHOLI (ETANOLI) JA ETIKKA, lukuun ottamatta nimikkeiden 2204 10 11–2204 30 10, 2206 00 10 ja 2208 40 tuotteita			X
2202 10 00	Vesi, myös kivennäisvesi ja hiilihapotettu vesi, lisätyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävä tai maustettu	S		X
2202 90	Muut alkoholittomat juomat	S		X
2203 00	Mallasjuomat	NS		
2205	Vermutti ja muu tuoreista viinirypäleistä valmistettu viini, joka on maustettu kasveilla tai aromaattisilla aineilla	S		X
2206	Muut käymisen avulla valmistetut juomat (esim. siideri, päärynäviini ja sima); käymisen avulla valmistettujen juomien sekoitukset sekä käymisen avulla valmistettujen juomien ja alkoholittomien juomien sekoitukset, muualle kuulumattomat	S		X
2207	Denaturoimaton etyylialkoholi (etanoli), alkoholipitoisuus vähintään 80 tilavuusprosenttia; denaturoitu etyylialkoholi (etanoli) ja muut denaturoidut väkevät alkoholijuomat, väkevyydestä riippumatta	S ⁽⁶⁾		X
2208 90 91	Denaturoimaton etyylialkoholi (etanoli), alkoholipitoisuus pienempi kuin 80 tilavuusprosenttia	S ⁽⁶⁾		X
2208 90 99		S ⁽⁶⁾		X
2209	Etikka ja etikkahaposta valmistetut etikankorvikkeet	S		X

CN-koodi	Tavaran kuvaus	G	E	D
	Leseet, lesejauhot ja muut viljan tai palkoviljan seulomisessa, jauhamisessa tai muussa käsittelyssä syntyneet jätetuotteet, myös pelleteiksi valmistetut			
2302 50 00	Palkoviljasta peräisin olevat	S		X
2307 00 19	Muu viinisakka	S		
	Muualle kuulumattomat kasviaineet ja kasviperäiset jätteet sekä kasviperäiset jätetuotteet ja sivutuotteet, jollaisia käytetään eläinten ruokintaan, myös pelleteiksi valmistetut			
2308 90 19	Muu viinirypäleiden puristejäänös	S		
2308 90 90	Muut	NS		
2309 10 90	Koiran- tai kissanruoka vähittäismyyntipakkauksissa, muut kuin alanimikkeiden 1702 30 51–1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50 ja 2106 90 55 tarkkelystä, glukoosia, glukoosisiirappia, maltodekstriiniä tai maltodekstriinisiirappia, tai maitotuotteita sisältävät	S		X
	Valmisteet, jollaisia käytetään eläinten ruokintaan			
2309 90 10	Kala- tai merinisäksäliimavesi	NS		
2309 90 91	Lisättyä melassia sisältävä sokerijuurikasjätemassa	S		X
2309 90 93	Esiseokset	X		S
2309 90 95	Muut	S		X
2309 90 97		S		X
24 ryhmä	TUPAKKA JA VALMISTETUT TUPAKANKORVIKKEET	S		X
2519 90 10	Magnesiumoksidi, muu kuin kalsinoitu luonnon magnesiumkarbonaatti	NS		
2522	Kalkki, sammuttamaton tai sammutettu, ja hydraulinen kalkki, ei kuitenkaan nimikkeen 2825 kalsiumoksidi ja -hydroksidi	NS		
2523	Portlandsementti, aluminaattisementti ja kuonaseimentti sekä niiden kaltainen hydraulinen sementti, myös värjätty tai klinkkereinä	NS		
27 ryhmä	KIVENNÄISPOLTTOAINEET, KIVENNÄISÖLJYT JA NIIDEN TISLAUSTUOTTEET; BITUMISET AINEET; KIVENNÄISVAHAT	NS		
2801	Fluori	NS		
2802	Sublimoitu tai saostettu rikki; kolloidinen rikki	NS		
2804	Vety, jalokaasut ja muut epämetallit, lukuun ottamatta nimikkeen 2804 69 00 tuotteita	NS		
2806	Kloorivety (kloorivetyhappo eli suolahappo); klooririkkihappo	NS		
2807	Rikkihappo; savuava rikkihappo (oleum)	NS		
2808 00 00	Typpihappo; typpi-rikkihapot (nitraushapot)	NS		
2809	Difosforipentoksidi; fosforihappo ja polyfosforihapot	NS		
2810 00	Boorioksidit; boorihapot	NS		
2811	Muut epäorgaaniset hapot ja muut epäorgaaniset epämetallien happiyhdisteet	NS		
2812	Epämetallien halogenidit ja halogenidioksidit	NS		
2813	Epämetallien sulfidit; kaupallinen fosforitrisulfidi	NS		
2814	Ammoniakki, vedetön tai vesiliuoksena	S		X
2815	Natriumhydroksidi (kaustinen sooda); kaliumhydroksidi (kaustinen kali); natrium- ja kaliumperoksidit	S		X

CN-koodi	Tavaran kuvaus	G	E	D
2817 00 00	Sinkkioksidit; sinkkiperoksidi	S		X
2818 10	Keinotekoinen korundi, myös kemiallisesti määrittelemätön	S		X
2819	Kromioksidit ja -hydroksidit	S		X
2820	Mangaanioksidit	S		X
2823 00 00	Titaanioksidit	S		X
ex 2825	Hydratsiini ja hydroksyyliamiini sekä niiden epäorgaaniset suolat; muut epäorgaaniset emäkset; muut metallioksidit, -hydroksidit ja -peroksidit, lukuun ottamatta nimikkeiden 2825 10 00 ja 2825 80 00 tuotteita	NS		
2825 10 00	Hydratsiini ja hydroksyyliamiini sekä niiden epäorgaaniset suolat	S		X
2825 80 00	Antimonioksidit	S		X
2826	Fluoridit; fluorosilikaatit, fluoroaluminaatit ja muut kompleksifluori-suolat	NS		
ex 2827	Kloridit, kloridioksidit ja kloridihydroksidit; bromidit ja bromidioksidit; jodidit ja jodidioksidit, lukuun ottamatta nimikkeiden 2827 10 00 ja 2827 32 00 tuotteita	NS		
2827 10 00	ammoniumkloridi	S		X
2827 32 00	alumiini	S		X
2828	Hypokloriitit; kaupallinen kalsiumhypokloriitti; kloriitit; hypobromiitit	NS		
2829	Kloraatit ja perkloraatit; bromaatit ja perbromaatit; jodaatit ja perjodaatit	NS		
ex 2830	Sulfidit; polysulfidit, lukuun ottamatta nimikkeen 2830 10 00 tuotteita	NS		
2830 10 00	natriumsulfidit	S		X
2831	Ditioniitit ja sulfoksyalaatit	NS		
2832	Sulfiitit; tiosulfaatit	NS		
2833	Sulfaatit; alunat; perokso-sulfaatit (persulfaatit)	NS		
ex 2834	Nitriitit; nitraatit, lukuun ottamatta nimikkeen 2834 10 00 tuotteita	NS		
2834 10 00	Nitriitit	S		X
2835	Fosfinaatit (hypofosfiitit), fosfonaatit (fosfiitit), fosfaatit ja polyfosfaatit	S		X
ex 2836	Karbonaatit; peroksokarbonaatit (perkarbonaatit); kaupallinen ammoniumkarbonaatti, jossa on ammoniumkarbamaattia, lukuun ottamatta nimikkeiden 2836 20 00, 2836 40 00 ja 2836 60 00 tuotteita	NS		
2836 20 00	dinatriumkarbonaatti	S		X
2836 40 00	kaliumkarbonaatti	S		X
2836 60 00	bariumkarbonaatti	S		X
2837	Syanidit, syanidioksidit ja kompleksisyaniidit	NS		
2838 00 00	Fulminaatit, syanaatit ja tiosyanaatit	NS		
2839	Silikaatit; kaupalliset alkalimetallisilikaatit	NS		
2840	Boraatit; peroksoboraatit (perboraatit)	NS		
ex 2841	Oksometallihappojen ja perokso-metallihappojen suolat, lukuun ottamatta nimikkeen 2841 61 00 tuotteita	NS		
2841 61 00	Kaliumpermanganaatti	S		X

CN-koodi	Tavaran kuvaus	G	E	D
2842	Epäorgaanisten happojen tai peroksohappojen muut suolat, ei kuitenkaan atsidit	NS		
2843	Kolloidiset jalometallit; jalometallien epäorgaaniset tai orgaaniset yhdisteet, myös kemiallisesti määrittelemättömät; jalometallien amalgaamat	NS		
ex 2844 30 11	U-235:n suhteen köyhdytetty uraani, muut kuin muokkaamattomat kermetit, jätteet ja romu	NS		
ex 2844 30 51	Torium, muut kuin muokkaamattomat kermetit, jätteet ja romu	NS		
2845 90 90	Muut kuin deuterium ja sen yhdisteet; vety ja sen yhdisteet, deuteriumrikasteiset; näitä tuotteita sisältävät seokset ja liuokset (Euratom)	NS		
2846	Harvinaisten maametallien, yttriumin, skandiumin tai näiden metallien seosten epäorgaaniset ja orgaaniset yhdisteet	NS		
2847 00 00	Vetyperoksidi, myös kiinteytettynä virtsa-aineella	NS		
2848 00 00	Fosfidit, myös kemiallisesti määrittelemättömät, ei kuitenkaan ferrofosfidi	NS		
ex 2849	Karbidit, myös kemiallisesti määrittelemättömät, lukuun ottamatta nimikkeiden 2849 20 00 ja 2849 90 30 tuotteita	NS		
2849 20 00	piin	S		X
2849 90 30	volframini	S		X
ex 2850	Hydridit, nitridit, atsidit, silisidit ja boridit, myös kemiallisesti määrittelemättömät, muut kuin yhdisteet, jotka ovat myös nimikkeen 22849 karbideja, lukuun ottamatta nimikkeen 2850 00 70 tuotteita	NS		
2850 00 70	Silisidit	S		X
2851 00	Muut epäorgaaniset yhdisteet (myös tislattu vesi, vesi sähkön- tai lämmönjohtokyvyn mittaamista varten ja puhtaudekseen sitä vastaava vesi), nestemäinen ilma (myös jos jalokaasut on poistettu); puristettu ilma; amalgaamat, ei kuitenkaan jalometalliamalgaamat	NS		
2901	Asykliset hiilivedyt	NS		
2903	Hiilivetyjen halogeenijohdannaiset	S		X
2904 10 00	Johdannaiset, jotka sisältävät ainoastaan sulforyhmiä, niiden suolat ja etyyliesterit	NS		
2904 20 00	Johdannaiset, jotka sisältävät ainoastaan nitro- tai nitrosoryhmiä	S		X
2904 90	Muut johdannaiset	NS		
ex 2905	Asykliset alkoholit ja niiden halogeeni-, sulfo-, nitro- ja nitrosojohdannaiset, lukuun ottamatta nimikkeiden 2905 43 00, 2904 44 ja 2905 45 00 tuotteita	S		X
2905 45 00	Glyseroli	NS		
2906	Sisäiset eetterit ja niiden halogeeni-, sulfo-, nitro- ja nitrosojohdannaiset:	NS		
2907 11 00	Monofenolit	NS		
2907 12 00		NS		
2907 13 00		NS		
2907 14 00		NS		
2907 15 90	Naftolit ja niiden suolat	S		X
2907 19 00	Muut	NS		
2907 21 00	Polyfenolit	NS		

CN-koodi	Tavaran kuvaus	G	E	D
2907 22 10	Hydrokinoni (kinoli)	S		X
2907 22 90	Muut	NS		
2907 23 00	Polyfenolit	NS		
2907 29 00		NS		
2907 30 00	Fenolialkoholit	NS		
2908	Fenolien ja fenolialkoholien halogeeni-, sulfo-, nitro- ja nitrosojohdannaiset	NS		
2909	Eetterit, eetterialkoholit, eetterifenolit, eetterialkoholifenolit, alkoholiperoksidit, eetteriperoksidit, ketoniperoksidit (myös kemiallisesti määrittelmättömät) sekä niiden halogeeni-, sulfo-, nitro- ja nitrosojohdannaiset	S		X
2910	Epoksidit, epoksialkoholit, epoksifenolit ja epoksieetterit, 3-atomisin renkain, sekä niiden halogeeni-, sulfo-, nitro- ja nitrosojohdannaiset	NS		
2911 00 00	Asetaalit ja puoliasetaalit, myös muita happifunktioita sisältävät, sekä niiden halogeeni-, sulfo-, nitro- ja nitrosojohdannaiset	NS		
ex 2912	Aldehydit, myös muita happifunktioita sisältävät; aldehydien sykliiset polymeerit; paraformaldehydi, lukuun ottamatta nimikkeen 2912 41 00 tuotteita	NS		
2912 41 00	Vanilliini (4-hydroksi-3-metoksibentsaldehydi)	S		X
2913 00 00	Nimikkeen 2912 tuotteiden halogeeni-, sulfo, nitro- ja nitrosojohdannaiset	NS		
ex 2914	Ketonit ja kinonit, myös muita happifunktioita sisältävät, sekä niiden halogeeni-, sulfo-, nitro- ja nitrosojohdannaiset, lukuun ottamatta nimikkeiden 2914 11 00, 2914 21 00 ja 2914 22 00 tuotteita	NS		
2914 11 00	Asetoni	S		X
2914 21 00	Kamferi	S		X
2914 22 00	Sykloheksanoni ja metyyliisykloheksanonit	S		X
2915	Tyydyttyneet asykliset monokarboxyylihapot sekä niiden anhydritit, halogenidit, peroksidit ja peroksihapot; niiden halogeeni-, sulfo-, nitro- ja nitrosojohdannaiset	S		X
2916 11 10	Akryylihapo	S		X
2916 11 90	Akryylihapon suolat	NS		
2916 12	Akryylihapon esterit	S		X
2916 13 00	Metakryylihapo ja sen suolat	NS		
2916 14	Metakryylihapon esterit	S		X
2916 15 00	Öljy-, linoli- ja linoleenihapot, niiden suolat ja esterit	NS		
2916 19	Muut	NS		
2916 20 00	Syklaani-, sykleeni- ja sykloterpeenimonokarboxyylihapot, niiden anhydritit, halogenidit, peroksidit ja peroksihapot sekä niiden johdannaiset	NS		
2916 31 00	Aromaattiset monokarboxyylihapot, niiden anhydritit, halogenidit, peroksidit ja peroksihapot sekä niiden johdannaiset	NS		
2916 32		NS		
2916 39 00		NS		
ex 2917	Polykarboxyylihapot, niiden anhydritit, halogenidit, peroksidit ja peroksihapot; niiden halogeeni-, sulfo-, nitro- ja nitrosojohdannaiset, lukuun ottamatta nimikkeiden 2917 11 00, 2917 12 10, 2917 14 00, 2917 32 00, 2917 35 00 ja 2917 36 00 tuotteita	NS		

CN-koodi	Tavaran kuvaus	G	E	D
2917 11 00	Oksaalihappo, sen suolat ja esterit	S		X
2917 12 10	Adipiinihappo ja sen suolat	S		X
2917 14 00	Maleiinihappoanhydridi	S		X
2917 32 00	Dioktyyliortoftalaatit	S		X
2917 35 00	Ftaalihappoanhydridi	S		X
2917 36 00	Tereftaalihappo ja sen suolat	S		X
ex 2918	Muita happifunktioita sisältävät karboksyylihapot sekä niiden anhydritit, halogenidit, peroksidit ja peroksihapot; niiden halogeeni-, sulfo-, nitro- ja nitrosojohdannaiset, lukuun ottamatta nimikkeiden 2918 14 00, 2918 15 00, 2918 21 00, 2918 22 00 ja 2918 29 10 tuotteita	NS		
2918 14 00	Sitruunahappo	S		X
2918 15 00	Sitruunahapon suolat ja esterit	S		X
2918 21 00	Salisylihappo ja sen suolat	S		X
2918 22 00	O-asetyyლისalisylihappo, sen suolat ja esterit	S		X
2918 29 10	Sulfosalisylihapot, hydroksinaftoehapot, niiden suolat ja esterit	S		X
2919 00	Fosforihappoesterit ja niiden suolat, myös laktofosfaatit; niiden halogeeni-, sulfo-, nitro- ja nitrosojohdannaiset	NS		
2920	Muiden epäorgaanisten happojen esterit ja niiden suolat; niiden halogeeni-, sulfo-, nitro- ja nitrosojohdannaiset	NS		
2921	Amiinifunktioniset yhdisteet	S		X
2922	Happifunktioniset aminoyhdisteet	S		X
2923	Kvaternaariset ammoniumsuolat ja -hydroksidit; lesitiinit ja muut fosforiaminolipidit	NS		
2924 10 00	Asykliset amidit (myös asykliset karbamaatit) ja niiden johdannaiset; niiden suolat	S		X
2924 21	Ureiinit ja niiden johdannaiset; niiden suolat	S		X
2924 29 30	Parasetamoli (INN)	S		X
2924 29 90	Muut karboksiamidifunktioniset yhdisteet	S		X
2925	Karboksiimidifunktioniset yhdisteet (myös sakkariini ja sen suolat) ja imiinifunktioniset yhdisteet	NS		
ex 2926	Nitriilifunktioniset yhdisteet, lukuun ottamatta nimikkeen 2926 10 00 tuotteita	NS		
2926 10 00	Akrylonitriili	S		X
2927 00 00	Diatso-, atso- ja atsoksiyhdisteet	S		X
2928 00 90	Hydratsiinin ja hydroksyyliamiinin orgaaniset johdannaiset	NS		
2929 10	Isosyanaatit	S		X

CN-koodi	Tavaran kuvaus	G	E	D
2930 10 00	Orgaaniset rikkiyhdisteet	NS		
2930 20 00		NS		
2930 30 00		NS		
2930 40 90	Orgaaniset rikkiyhdisteet	S		X
2930 90 12		S		X
2930 90 14		S		X
2930 90 16		S		X
2930 90 20		S		X
2930 90 70		S		X
2931 00	Muut orgaaniset metalli- ja epämetalliyhdisteet	NS		
ex 2932	Heterosykliset yhdisteet, jotka sisältävät ainoastaan happiheteroatomien tai -atomeja, lukuun ottamatta nimikkeiden 2932 12 00, 2932 13 00 ja 2932 21 00 tuotteita	NS		
2932 12 00	2-furaldehydi (furfuraldehydi)	S		X
2932 13 00	Furfuryylialkoholi ja tetrahydrofurfuryylialkoholi	S		X
2932 21 00	Kumariini, metyylikumariinit ja etyylikumariinit	S		X
ex 2933	Heterosykliset yhdisteet, jotka sisältävät ainoastaan typpiheteroatomien tai -atomeja, lukuun ottamatta nimikkeen 2933 61 00 tuotteita	NS		
2933 61 00	Melamiini	S		X
2934	Nukleiinihapot ja niiden suolat; muut heterosykliset yhdisteet	NS		
2935 00 90	Sulfonamidit	S		X
2938	Glykosidit, luonnolliset tai synteettisesti valmistetut, sekä niiden suolat, eetterit, esterit ja muut johdannaiset	NS		
2940 00 10	Ramnoosi, raffinoosi ja mannoosi	NS		
2940 00 90	Kemiallisesti puhtaat sokerit, muut kuin sakkaroosi, laktoosi, maltoosi, glukoosi ja fruktoosi (levuloosi); sokerieetterit ja sokeriesterit sekä niiden suolat, ei kuitenkaan nimikkeen 2937, 2938 tai 2939 tuotteet, muut kuin, raffinoosi ja mannoosi	S		X
2941 20 30	Dihydrostreptomysiini, sen suolat, esterit ja hydraatit	NS		
2942 00 00	Muut orgaaniset yhdisteet	NS		
3102	Typpilannoitteet, kivennäiset tai kemialliset	S		X
3103 10	Superfosfaatit	S		X
3105	Kivennäis- tai kemialliset lannoitteet, joissa on kahta tai kolmea seuraavista lannoittavista aineista: typpeä, fosforia tai kaliumia; muut lannoitteet; tämän ryhmän lannoitteet tabletteina tai niiden kaltaisessa muodossa tai bruttopainoltaan enintään 10 kg:n pakkauksissa	S		X
ex 3201 90 90	Kasviperäiset parkitusuutteet; tanniinit sekä niiden suolat, eetterit, esterit ja muut johdannaiset, lukuun ottamatta eukalyptusperäisiä parkitusuutteita, gambiiri- ja myrobalaanihedelmäperäisiä parkitusuutteita ja muita kasviperäisiä parkitusuutteita	NS		
3203 00 90	Eläinperäiset väriaineet ja niihin perustuvat valmisteet	NS		
3204	Synteettiset orgaaniset väriaineet, myös kemiallisesti määritellyt; tämän ryhmän 3 huomautuksessa tarkoitettujen synteettisiin orgaanisiin väriaineisiin perustuvat valmisteet; synteettiset orgaaniset tuotteet, jollaisia käytetään fluoresoivina kirkasteina tai luminoforeina, myös kemiallisesti määritellyt	S		X

CN-koodi	Tavaran kuvaus	G	E	D
3205 00 00	Substraattipigmentit; tämän ryhmän 3 huomautuksessa tarkoitettujen substraattipigmentteihin perustuvat valmisteet	NS		
3206	Muut väriaineet; tämän ryhmän 3 huomautuksessa tarkoitettujen valmisteet, muut kuin nimikkeisiin 3203, 3204 ja 3205 kuuluvat; epäorgaaniset tuotteet, jollaisia käytetään luminoforeina, myös kemiallisesti määritellyt	S		X
3207	Valmistetut pigmentit, valmistetut samennusaineet ja valmistetut värit, lasiintuvat emalit ja lasitteet, enkopit, nestemäiset lysterit ja niiden kaltaiset valmisteet, jollaisia käytetään keraamisessa, emaloimis- ja lasiteollisuudessa; lasisulate (fritti) ja muu lasi jauheena, rakeina, suomuina tai hiutaleina	NS		
3208	Maalit ja lakat, jotka perustuvat muuhun kuin vettä sisältävään väliaineeseen dispergoituihin tai liuotettuihin synteettisiin polymeereihin tai kemiallisesti muunnettuihin luonnonpolymeereihin; tämän ryhmän 4 huomautuksessa määritellyt liuokset	NS		
3209	Maalit ja lakat, jotka perustuvat vettä sisältävään väliaineeseen dispergoituihin tai liuotettuihin synteettisiin polymeereihin tai kemiallisesti muunnettuihin luonnonpolymeereihin	NS		
3210 00	Muut maalit ja lakat; valmistetut vesipigmenttivärit, jollaisia käytetään nahan viimeistelyyn	NS		
3211 00 00	Valmistetut kuivikkeet (sikkatiivit)	NS		
3212	Nestemäiset tai tahnamaiset, muuhun kuin vettä sisältävään väliaineeseen dispergoituidut pigmentit (myös metallijauheet ja -hiutaleet), jollaisia käytetään maalien valmistuksessa; pronssi- ja värilehtiset; vähittäismyyntimuodoissa tai -pakkauksissa olevat värit ja väriaineet	NS		
3213	Taiteilijan-, koulu- ja julistevärit, sävytysvärit, harrastevärit ja niiden kaltaiset värit, tabletteina, putkiloissa, tölkeissä, pulloissa tai niiden kaltaisissa muodoissa tai pakkauksissa	NS		
3214	Ikkunakitti, oksastusvaha, hartsisementit sekä muut täyte- ja tiivistystahnat; silotteet; muut kuin tulenkestävät julkisivujen, sisäseinien, lattioiden, sisäkattojen ja niiden kaltaisten pintojen peittämiseen tarkoitettujen valmisteet	NS		
3215	Painovärit, kirjoitus- ja piirustusmusteet, myös tussi, sekä muut musteet, myös tiivistetyt ja kiinteät	NS		
33 ryhmä	HAIHTUVAT ÖLJYT JA RESINOIDIT; HAJUSTE-, KOSMEETTISET JA TOALETTIVALMISTEET;	NS		
34 ryhmä	SAIPPUA JA SUOPA, ORGAANISET PINTA-AKTIIVISET AINEET, PESUVALMISTEET, VOITELUVALMISTEET, TEKOVAHAT, VALMISTETUT VAHAT, KIILLOTUS-, HANKAUS- JA PUHDISTUSVALMISTEET, KYNTTILÄT JA NIIDEN KALTAISET TUOTTEET, MUOVAILUMASSAT, "HAMMASVAHAT" JA KIPSIIIN PERUSTUVAT HAMMASLÄÄKINNÄSSÄ KÄYTETTÄVÄT VALMISTEET	NS		
3501	Kaseiini, kaseiinaatit ja muut kaseiinijohdannaiset; kaseiiniliimat	S		X
3502 90 90	Albumiinaatit ja muut albumiinijohdannaiset	NS		
3503 00	Gelatiini (myös suorakaiteen tai neliön muotoisina lehtisinä, myös pintakäsittelyinä tai värjättyinä) ja gelatiinijohdannaiset; kalanrakkoselvikkeet; muut eläinperäiset liimat, ei kuitenkaan nimikkeen 3501 kaseiiniliimat	NS		
3504 00 00	Peptonit ja niiden johdannaiset; muut proteiiniaineet ja niiden johdannaiset, muualle kuulumattomat; vuotajauhe, myös kromikäsittely	NS		
3505 10 50	Tärkkelys, esteröity tai eetteröity	NS		

CN-koodi	Tavaran kuvaus	G	E	D
3506	Valmistetut liimat ja liisterit, muualle kuulumattomat; liimana tai liisterinä käytettäväksi soveltuvat tuotteet, liimana tai liisterinä myytävät, nettopainoltaan enintään 1 kg:n vähittäismyyntipakkauksissa	NS		
3507	Entsyymit; muualle kuulumattomat entsyymivalmisteet	S		X
36 ryhmä	RÄJÄHDYSAINEEET; PYROTEKNISET TUOTTEET; TULITIKUT; PYROFORISET SEOKSET; HELPOSTI SYTTYVÄT AINEET	NS		
37 ryhmä	VALOKUVAUS- JA ELOKUVAUSVALMISTEET;	NS		
3801	Keinotekoinen grafiitti; kolloidinen tai puolikolloidinen grafiitti; grafiittin tai muuhun hiileen perustuvat valmisteet, massana, möhkälänä, levyinä tai muina puolivalmisteina	NS		
3802	Aktiivihiihi; aktivoitunut luonnon kivennäistuotteet; eläinhiihi, myös käytetty	S		X
3803	Mäntyöljy, myös puhdistettu	NS		
3804	Puumassan valmistuksessa syntyvät jätelimet, myös jos ne on väkevöity tai niistä on sokerit poistettu tai niitä on käsitelty kemiallisesti, myös ligniinisulfonaatit, ei kuitenkaan nimikkeen 3803 mäntyöljy	NS		
3805	Pihka-, puu- ja sulfaattitärpätti sekä muut havupuun tislauksessa tai muussa käsittelyssä saadut terpeenipitoiset öljyt; raaka dipenteeni; sulfittitärpätti ja muu raaka parasymeeni; "pine oil", jonka pääasiallisena aineosana on alfaterpineoli	NS		
3806	Kolofoni ja hartsihapot sekä niiden johdannaiset; pinoliini ja hartsioöljyt; sulatuksella muunnetut luonnonhartsit (run gums)	NS		
3807 00	Puuterva; puutervaöljyt; puukreosotti; raaka metanoli; kasvipiki; panimopiki ja sen kaltaiset kolofoniin, hartsihappoihin tai kasvipikeen perustuvat valmisteet	NS		
3808	Hyönteisten torjunta-aineet, rotanmyrkyt, sienitautien ja rikkakasvien torjunta-aineet, itämistä estävät aineet, kasvien kasvua säättävät aineet, desinfioimisaineet ja niiden kaltaiset tuotteet, vähittäismyyntimuodoissa tai -pakkauksissa tai valmisteina tai tavaroina (esim. rikitetyt nauhat, sydämet ja kynttilät sekä karpäpaperi)	NS		
ex 3809	Viimeistelyvalmisteet, valmisteet, jotka nopeuttavat värjäytymistä tai väriaineiden kiinnittymistä, sekä muut tuotteet ja valmisteet (esim. liistausaineet ja peittäusaineet), jollaisia käytetään tekstiili-, paperi-, nahka- tai niiden kaltaisessa teollisuudessa, muualle kuulumattomat, lukuun ottamatta nimikkeen 3809 10 tuotteita	NS		
3810	Metallipintojen peittäusvalmisteet; sulamista edistävät aineet ja muut apuvalmisteet metallien juottamista tai hitsausta varten; juotos- tai hitsausjauheet ja -tahnat, joissa on metallia ja muita aineita; valmisteet, jollaisia käytetään hitsauselektrodien ja -puikkojen täytteenä tai päällysteenä	NS		
3811	Nakutusta, hapettumista, hartsiumista tai syöpymistä estävät valmisteet, viskositeettia parantavat valmisteet ja muut kivennäisöljyjen (myös bensiniin) ja muiden nesteiden, joita käytetään samaan tarkoitukseen kuin kivennäisöljyjä, lisäainevalmisteet	NS		
3812	Valmistetut vulkanoinnin kiihdyttimet; muualle kuulumattomat kumin tai muovin pehmitinseokset; hapettumisen estoaineet ja muut kumin tai muovin stabiilaattoriseokset	NS		
3813 00 00	Valmisteet ja panokset tulensammuttimia varten; tulensammutusgranaatit ja -pommit	NS		

CN-koodi	Tavaran kuvaus	G	E	D
3814	Orgaaniset liuotin- ja ohennusaineseokset, muualle kuulumattomat; valmistetut maalin- ja lakanpoistoaineet	NS		
3815	Reaktion käynnistäjät (initiaattorit), reaktion kiihdyttimet (akseleraattorit) ja katalyyttiset valmisteet, muualle kuulumattomat	NS		
3816 00 00	Sementti, laasti, betoni ja niiden kaltaiset seokset, tulenkestävät, muut kuin nimikkeen 3801	NS		
3817	Seostetut alkyylibentseenit ja seostetut alkyylinaftaleenit, muut kuin nimikkeisiin 2707 ja 2902 kuuluvat	S		X
3819 00 00	Hydrauliset jarrunesteet ja muut hydraulisessa voimansiirrossa käytettävät nestemäiset valmisteet, joissa ei ole lainkaan tai on vähemmän kuin 70 painoprosenttia maaöljyä tai bitumisista kivennäisistä saatuja öljyjä	NS		
3820 00 00	Jäätymistä estävät valmisteet sekä valmistetut huurteen- ja jäänpoistonesteet	NS		
3821 00 00	Valmistetut elatusaineet mikro-organismien viljelyä varten	NS		
3823	Teolliset monokarbonsyylirasvahapot; puhdistuksessa saadut happamat öljyt; teolliset rasva-alkoholit	S		X
ex 3824	Valmistetut sitomisaineet valumuotteja ja -sydämiä varten; kemialliset tuotteet ja kemian- tai siihen liittyvän teollisuuden valmisteet (myös jos ne ovat luonnontuotteiden seoksia), muualle kuulumattomat; kemian- tai siihen liittyvän teollisuuden jätetuotteet, muualle kuulumattomat 3824 60	NS		
3901	Eteenipolymeerit, alkumuodossa	S		X
3902	Propeeni- ja muut olefiinipolymeerit, alkumuodossa	S		X
3903	Styreenipolymeerit, alkumuodossa	S		X
3904	Vinyylikloridi- ja muut halogeeniolefiinipolymeerit, alkumuodossa	S		X
3905	Vinyyliasetaatti- ja muut vinyylisteripolymeerit, alkumuodossa; muut vinyylipolymeerit, alkumuodossa	NS		
3906 10 00	Polymetyylimetakrylaatti	S		X
3906 90	Muut akryylipolymeerit, alkumuodossa	NS		
ex 3907	Polyasetaalit, muut polyeetterit ja epoksihartsit, alkumuodossa; polykarbonaatit, alkydihartsit, polyallyyliesterit ja muut polyesterit, alkumuodossa, lukuun ottamatta nimikkeen 3907 10 00, 3907 60 00 ja 3907 99 tuotteita	NS		
3907 10 00	Polyasetaalit	S		X
3907 60 00	Polyeteenitereftalaatti	S		X
3907 99	Muut polyesterit, muut kuin tyydyttymättömät	S		X
3908	Polyamidit, alkumuodossa	S		X
3909	Aminohartsit, fenolihartsit ja polyuretaanit, alkumuodossa	NS		
3910	Silikonit, alkumuodossa	NS		
3911	Maaöljyhartsit, kumaroni-indeeni-hartsit, polyterpeenit, polysulfidit, polysulfonit ja muut tämän ryhmän 3 huomautuksessa tarkoitettut tuotteet, muualle kuulumattomat, alkumuodossa	NS		
3912	Selluloosa ja sen kemialliset johdannaiset, muualle kuulumattomat, alkumuodossa	NS		

CN-koodi	Tavaran kuvaus	G	E	D
3913	Luonnonpolymeerit ja muunnetut luonnonpolymeerit, muualle kuulumattomat, alkumuodossa	NS		
3914	Nimikkeiden 901-3913 polymeereihin perustuvat ioninvaihtimet, alkumuodossa	NS		
3915	Muovijätteet, -leikkeet ja -romu	NS		
3916	Monofilamenttilanka, jonka poikkileikkauksen suurin mitta on suurempi kuin 1 mm, sauvat, tangot ja profiilit, myös pintakäsittelyt, mutta ei muulla tavalla valmistetut, muovia	NS		
3917	Putket ja letkut sekä niiden liitos- ja muut osat, muovia	NS		
3918	Muoviset lattianpäällysteet, myös itsekiinnittyvät, rullina tai laattoina; tämän ryhmän 9 huomautuksessa määritellyt muoviset seinän- ja katonpäällysteet	NS		
3919	Itsekiinnittyvät laatat, levyt, kalvot, teippi, kaistaleet ja muut litteät tuotteet, muovia, myös rullina	NS		
3920	Muut laatat, levyt, kalvot, kaistaleet ja nauhat, muovia, ei kuitenkaan huokoista muovia eikä muihin aineisiin vahvistamalla, kerrostamalla, tukemalla tai vastaavalla tavalla yhdistetyt	S		X
ex 3921	Muut laatat, levyt, kalvot ja kaistaleet, muovia, lukuun ottamatta nimikkeen 3921 90 19 tuotteita	NS		
3921 90 19	Muut laatat, levyt, kalvot ja kaistaleet, muovia, muuta kuin huokoista tuotetta, polyestereistä valmistetut, muut kuin aallotetut levyt ja laatat	S		X
3922	Muoviset kylpyammeet, suihkualtaat, pesualtaat, pesuistuimet, wc-altaat, -istuinrenkaat ja -kannet, huuhtelusäiliöt ja niiden kaltaiset saniteettitavarat	NS		
ex 3923	Tavaroiden kuljettamiseen tai pakkaamiseen käytettävät muovitavarat; muoviset tulpat, kannet, kapselit, korkit ja muut sulkimet, lukuun ottamatta nimikkeen 3923 21 00 tuotteita	NS		
3923 21 00	Säkit, kassit ja pussit (myös tötteröt), eteenipolymeereista valmistetut	S		X
3924	Pöytä- ja keittiöesineet, muut talous- ja toalettiesineet, muovia	NS		
3925	Muoviset rakennustarvikkeet, muualle kuulumattomat	NS		
3926	Muut muovitavarat ja muista nimikkeiden 3901-3914 aineista valmistetut tavarat	NS		
ex 40 ryhmä	KUMI JA KUMITAVARAT, lukuun ottamatta nimikkeen 4010 tuotteita	NS		
4010	Kuljetus- ja käyttöhihnat, vulkanoitua kumia	S		X
ex 4104	Nauta- ja hevoseläinten nahka, muokattu, karvapeitteetön, muu kuin nimikkeen 4108 tai 4109 nahka, lukuun ottamatta nimikkeen 4104 10 91 tuotteita	S		X
4105 20 00	Lampaan- ja karitsannahka, pergamenttinahaksi valmistettu tai parkituksen jälkeen valmistettu, villapeitteetön, muu kuin nimikkeen 4108 tai 4109 nahka	S		X
4106 20 00	Pergamenttinahaksi valmistettu tai parkituksen jälkeen valmistettu	S		X
ex 4107	Muiden eläinten nahka, muokattu, karvapeitteetön, muu kuin nimikkeen 4108 tai 4109, nahka, lukuun ottamatta nimikkeiden 4107 10 10, 4107 29 10 ja 4107 90 10 tuotteita	NS		

CN-koodi	Tavaran kuvaus	G	E	D
4108 00	Säämiskänahka	S		X
4109 00 00	Kiiltonahka ja laminoitu kiiltonahka; metallipinoitettu nahka	S		X
4111 00 00	Nahkaan, myös nahkakuituihin, perustuva tekonahka, laattoina, levyinä tai kaistaleina, myös rullina	S		X
4201 00 00	Satula- ja valjasteokset kaikkia eläimiä varten (myös vetohihnat, taluttimet, polvensuojukset, kuonokopat, satulahuovat, satulalaukut, koirien takit ja niiden kaltaiset tavarat), mitä tahansa ainetta	NS		
4202	Matka-arkut, matkalaukut, toalettilaukut (vanity-cases), kiikarikotelot, kameralaukut, soittimien kotelot ja laukut, aseketelot sekä niiden kaltaiset säilytysesineet; matkakassit ja -pussit, meikkilaukut ja -pussit (toilet bags), selkäreput, käsilaukut, ostoslaukut ja -kassit, lompakot, rahakukkarot, karttakotelot, savukeketelot, tupakkapussit, työkalulaukut ja -salkut, urheiluvälineaukut, pullokotelot, korulippaat ja -rasiat, puuterirasiat, kotelot ruokailuvälineitä varten ja niiden kaltaiset säilytysesineet, jotka on valmistettu nahasta, tekonahasta, muovilevystä, tekstiiliaineesta, vulkaanikuidusta, kartongista tai pahvista tai kokonaan tai suurimmaksi osaksi päällystetty näillä aineilla tai paperilla	S		X
4203	Vaatteet ja vaateustarvikkeet nahasta tai tekonahasta	S		X
4204 00	Nahasta tai tekonahasta valmistetut tavarat, jollaisia käytetään koneissa tai mekaanisissa laitteissa tai muihin teknisiin tarkoituksiin	NS		
4205 00 00	Muut nahasta tai tekonahasta valmistetut tavarat	NS		
4206	Suolesta, kullantaontanahasta, rakoista tai jänteistä valmistetut tavarat	NS		
43 ryhmä	TURKISNAHAT JA TEKOTURKIKSET; NIISTÄ VALMISTETUT TAVARAT	NS		
4407	Puu, sahattu tai veistetty (chipped) pituussuunnassa, tasoleikattu tai viiluksi sorvattu, myös höylätty, hiottu tai sormijatkettu, paksuus suurempi kuin 6 mm:	NS		
4407 24	Virola, mahogany (Swietenia spp.), imbuia ja balsa		X	
4407 25	Dark red meranti, light red meranti ja meranti bakau		X	
4407 26	White lauan, white meranti, white seraya, yellow meranti ja alan		X	
4407 29	Keruning, ramin, kapur, teak, jongkong, merbau, jelutong, kempas, okoumé, obeche, sapelli, sipo, acajou d'Afrique, makoré, iroko, tiama, mansonia, ilomba, dibétou, limba, azobé, palissandre de Rio, palissandre de Para ja palissandre de Rose		X	
4408	Vaneriviilu (myös saamaamalla tehty) ja muu puu, sahattu pituussuunnassa, tasoleikattu tai viiluksi sorvattu, myös höylätty, hiottu tai sormijatkettu, paksuus enintään 6 mm	NS		
4408 31	Dark red meranti ja meranti bakau		X	
4408 39	Muut		X	
4410	Puusta tai muusta puumaisesta aineesta valmistettu lastulevy ja sen kaltainen levy, myös hartsilla tai muulla orgaanisella sideaineella yhteenpuristettu	S		X
4411	Puusta tai muusta puumaisesta aineesta valmistettu kuitulevy, myös hartsilla tai muulla orgaanisella sideaineella yhteenpuristettu	S		X
4412	Ristiinliimattu vaneri, vaneroidut puulevyt ja niiden kaltainen kerrostettu puu	S		X
4412 13	Yksinomaan enintään 6 mm:n paksuisista puuviiluista koostuva ristiinliimattu vaneri, joissa ainakin yksi pintaviiluista on tämän ryhmän 1 alanimikehuomautuksessa mainittua trooppista puulajia		X	
4412 22	Muut, joissa ainakin yksi pintaviiluista on lehtipuuta, joissa ainakin yksi pintaviiluista on tämän ryhmän 1 alanimikehuomautuksessa mainittua trooppista puulajia		X	

CN-koodi	Tavaran kuvaus	G	E	D
4412 92	Muut, joissa ainakin yksi pintaviiluista on tämän ryhmän 1 alanimikehuomautuksessa mainittua trooppista puulajia		X	
4414 00 10	Puiset maalausten, valokuvien, peilien ja niiden kaltaisten tavaroiden kehykset trooppista puulajia, joka määritellään tämän ryhmän 2 lisähuomautuksessa	NS	X	
4415	Puiset pakkauslaatikot, -rasiat, -häkit, -pytyt ja niiden kaltaiset päällykset; puiset kaapeli- ja johdinkelat; kuormalavat, laatikkokuormalavat ja muut puiset lastauslavat; puiset kuormauslavojen lavakaulukset	NS		
4418 10	Rakennuspuusepän ja kirvesmiehen tuotteet, myös puiset solulevyt, yhdistetyt parkettilaatat, kattopäreet ja -paanut	S		X
4418 20 10		S		X
4418 30 10		S		X
4418 10 10	Ikkunat, ranskalaiset ikkunat (lasiovet) ja niiden kehykset, tämän ryhmän 2 lisähuomautuksessa mainittua trooppista puulajia		X	
4418 20 10	Ovet sekä niiden kehykset ja kynnykset, trooppista puulajia, joka määritellään tämän ryhmän 2 lisähuomautuksessa		X	
4420 10 11	Puumosaiikki ja upotekoristeinen puu; puiset koru- tai ruokailuväline-lippaat ja -kotelot sekä niidenkaltaiset tavarat; puiset pienoisveistokset ja muut koriste-esineet; puiset 94 ryhmään kuulumattomat kalusteet	S	X	X
ex 4420 90 10		S	X	X
4420 90 91		S	X	X
ex 45 ryhmä	KORKKI JA KORKKITAVARAT, lukuun ottamatta nimikkeen 4503 tuotteita	NS		
4503	Luonnonkorkkitavarat	S		X
46 ryhmä	OLJESTA, ESPARTOSTA TAI MUISTA PUNONTA- TAI PALMIKointi-aineista valmistetut tavarat; KORI- JA PUNONTATEOKSET	S		X
4601 20 90	Kasviaineista valmistetut matot ja säleiköt palmikoista tai alanimikkeen 4601 10 kaltaisista tuotteista valmistetut		X	
ex 48 ryhmä	PAPERI, KARTONKI JA PAHVI; PAPERIMASSA-, PAPERI-, KARTONKI- JA PAHVITAVARAT, lukuun ottamatta nimikkeen 4820 10 30 tuotteita	NS		
4820 10 30	Muistikirjat, kirjepaperilehtiöt ja muistilehtiöt	S		X
4903 00 00	Lasten kuva-, piirustus- ja värityskirjat	S		X
4905 10 00	Karttapallot	S		X
4908	Siirtokuvat (dekalkomaniat)	S		X
4909 00	Painetut postikortit ja kuvapostikortit; painetut kortit, joissa on henkilökohtainen tervehdys, onnittelu, viesti tai tiedonanto, myös kuvalliset, myös kirjekuorineen tai koristeineen	S		X
4910 00 00	Kaikenlaiset painetut kalenterit, myös irtolehtikalenterit	S		X
4911	Muut painotuotteet, myös painetut kuvat ja valokuvat	S		X
50 ryhmä	SILKKI	S (?)		X
ex 51 ryhmä	VILLA SEKÄ HIENO JA KARKEA ELÄIMENKARVA; JOUHILANKA JA JOUHESTA KUDOTUT KANKAAT, lukuun ottamatta nimikkeen 5105 tuotteita	S (?)		X
52 ryhmä	PUUVILLA	S (?)		X
53 ryhmä	MUUT KASVITEKSTIILIKUIDUT; PAPERILANKA JA KUDOTUT PAPERILANKAKANKAAT	S (?)		X
54 ryhmä	TEKOKUITUFILAMENTIT	S (?)		X
55 ryhmä	KATKOTUT TEKOKUIDUT	S (?)		X
56 ryhmä	VANU, HUOPA JA KUITUKANGAS; ERIKOISLANGAT; SIDE- JA PURJELANKA, NUORA JA KÖYSI SEKÄ NIISTÄ VALMISTETUT TAVARAT	S (?)		X

CN-koodi	Tavaran kuvaus	G	E	D
57 ryhmä	MATOT JA MUUT LATTIANPÄÄLLYSTEET, TEKSTIILIAINETTA	S (?)		X
58 ryhmä	KUDOTUT ERIKOISKANKAAT; TUFTATUT TEKSTIILIKANKAAT; PIT-SIT; KUVAKUDOKSET; KORISTEPUNOKSET; KORUOMPelukset	S (?)		X
59 ryhmä	KYLLÄSTETYT, PÄÄLLYSTETYT, PEITETYT TAI KERROSTETUT TEKSTIILIKANKAAT; TEKSTIILITAVARAT, JOLLAISET SOVELTUVAT TEKNIISIIN TARKOITUKSIIN	S (?)		X
60 ryhmä	NEULOKSET	S (?)		X
61 ryhmä	VAATTEET JA VAATETUSTARVIKKEET, NEULOSTA	S (?)		X
62 ryhmä	VAATTEET JA VAATETUSTARVIKKEET, MUUTA KUIN NEULOSTA	S (?)		X
63 ryhmä	MUUT SOVITETUT TEKSTIILITAVARAT; SARJAT; KÄYTETYT VAATTEET JA KÄYTETYT TEKSTIILITAVARAT	S (?)		X
64 ryhmä	JALKINEET, NILKKAIMET JA NIIDEN KALTAISET TAVARAT; NIIDEN OSAT	S		X
65 ryhmä	PÄÄHINEET JA NIIDEN OSAT	NS		
66 ryhmä	SATEENVARJOT, PÄIVÄNVARJOT, KÄVELYKEPIT, ISTUINKEPIT, RUOSKAT, RATSUPIISKAT SEKÄ NIIDEN OSAT	S		X
67 ryhmä	VALMISTETUT HÖYHENET JA UNTUVAT SEKÄ HÖYHENISTÄ TAI UNTUVISTA VALMISTETUT TAVARAT; TEKOKUKAT; HIUKSISTA VALMISTETUT TAVARAT	NS		
68 ryhmä	KIVESTÄ, KIPSISTÄ, SEMENTISTÄ, ASBESTISTA, KIILTEESTÄ TAI NIIDEN KALTAISESTA AINEESTA VALMISTETUT TAVARAT	NS		
69 ryhmä	Keraamiset tuotteet	S		X
70 ryhmä	Lasi ja lasitavarat	S		X
ex 71 ryhmä	LUONNONHELMET JA VIJELLYT HELMET, JALO- JA PUOLIJALOKIVET, JALOMETALLIT, JALOMETALLILLA PLETEROIDUT METALLIT JA NÄISTÄ VALMISTETUT TAVARAT; EPÄAIDOT KORUT; METALLIRIHAT, lukuun ottamatta nimikkeen 7117 tuotteita	NS		
7117	Epäaidot korut	S		X
ex 72 ryhmä	RAUTA JA TERÄS, lukuun ottamatta nimikkeen 7202 tuotteita	NS		
7202	Ferroseokset	S		X
73 ryhmä	RAUTA- JA TERÄSTAVARAT	NS		
74 ryhmä	KUPARI JA KUPARITAVARAT	S		X
75 ryhmä	NIKKELI JA NIKKELITAVARAT	NS		
ex 76 ryhmä	ALUMIINI JA ALUMIINITAVARAT, lukuun ottamatta nimikkeen 7601 tuotteita	S		X
ex 78 ryhmä	LYIJY JA LYIJYTAVARAT, lukuun ottamatta nimikkeen 7801 tuotteita	S		X
ex 79 ryhmä	SINKKI JA SINKKITAVARAT, lukuun ottamatta nimikkeiden 7901 ja 7903 tuotteita	S		X
ex 81 ryhmä	MUUT EPÄJALOT METALLIT; KERMETIT; NIISTÄ VALMISTETUT TAVARAT, lukuun ottamatta nimikkeiden 8101 10 00, 8101 91 10, 8102 10 00, 8102 91 10, 8104 11 00, 8104 19 00, 8107 10 10, 8108 10, 8109 10 10, 8110 00 11, 8112 20 31, 8112 30 20, 8112 91 ja 8113 00 20 tuotteita	S		X

CN-koodi	Tavaran kuvaus	G	E	D
82 ryhmä	TYÖKALUT JA -VÄLINEET SEKÄ VEITSET, LUSIKAT JA HAARUKAT, EPÄJALOA METALLIA; NIIDEN EPÄJALOA METALLIA OLEVAT OSAT	S		X
83 ryhmä	ERINÄISET EPÄJALOSTA METALLISTA VALMISTETUT TAVARAT	S		X
ex 84 ryhmä	YDINREAKTORIT, HÖYRYKATTILAT, KONEET JA MEKAANISET LAITTEET; NIIDEN OSAT, lukuun ottamatta nimikkeiden 8401 10 00 ja 8407 21 10 tuotteita	NS		
8401 10 00	Ydinreaktorit	S		X
8407 21 10	Perämoottorit, iskutilavuus enintään 325 cm ³	S		X
ex 85 ryhmä	SÄHKÖKONEET JA -LAITTEET SEKÄ NIIDEN OSAT; ÄÄNEN TALLENNUS- TAI TOISTOLAITTEET, TELEVISIOKUVAN TAI -ÄÄNEN TALLENNUS- TAI TOISTOLAITTEET SEKÄ TÄLLAISTEN TAVAROIDEN OSAT JA TARVIKKEET, lukuun ottamatta nimikkeiden 8516 50 00, 8519, 8520 32 99, 8520 39 90, 8521, 8525, 8527, ex 8528, 8529, 8540 11 ja 8540 12 tuotteita	NS		
8516 50 00	Mikroaltouunit	S		X
8519	Levysoittimet (joko sähkövahvistimella tai ilman), kasettisoittimet ja muut äänen toistolaitteet, joissa ei ole äänen tallennuslaitetta	S		X
8520 32 99	Digitaali-audiotyyppiset, muut kuin kasettityyppiset	S		X
8520 39 90	Magneettinauhurit ja muut äänen tallennuslaitteet, muut kuin joissa käytetään kelalla olevaa magneettinauhaa, jolloin äänen tallennus tai toisto tapahtuu joko ainoastaan nopeudella 19 cm sekunnissa tai useilla nopeuksilla, jotka ovat enintään 19 cm sekunnissa	S		X
8521	Videosignaalin tallennus- tai toistolaitteet, myös samaan ulkokuoreen yhdistetyin videovirttimin	S		X
8525	Radiopuhelin, radiolennätin-, yleisradio- tai televisiolähettimet, myös yhteenrakennetuin vastaanottimin tai äänen tallennus- tai toistolaittein; televisioskamerat; yksittäisiä kuvia ottavat videokamerat ja muut videokameranauhurit	S		X
8527	Radiopuhelin-, radiolennätin- tai yleisradiovastaanottimet, myös samaan ulkokuoreen yhdistetyin äänen tallennus- tai toistolaittein tai kelloin	S		X
ex 8528	Televisiovastaanottimet, myös samaan ulkokuoreen yhdistetyin yleisradiovastaanottimin tai äänen tai videosignaalin tallennus- tai toistolaittein; lukuun ottamatta nimikkeen 8528 13 00 tuotteita, videomonitorit ja videoprojektorit	S		X
8529	Osat, jotka soveltuvat käytettäväksi yksinomaan tai pääasiallisesti nimikkeiden 8525-8528 laitteissa	S		X
8540 11	Televisiovastaanottimien katodisädekuvaputket, myös videomonitorien katodisädeputket	S		X
8540 12		S		X
86 ryhmä	RAUTATIEVETURIT, RAITIOMOOTTORIVAUNUT JA MUU LIIKKUVA KALUSTO SEKÄ NIIDEN OSAT; RAUTATIE- JA RAITIOTIERADAN VARUSTEET JA KIINTEÄT LAITTEET SEKÄ NIIDEN OSAT; KAIKENLAISET MEKAANISET (MYÖS SÄHKÖMEKAANISET) LIIKENNEMERKINTÖLAITTEET	NS		
8702	Moottoriajoneuvot vähintään 10 henkilön (kuljettaja mukaan lukien) kuljettamiseen	S		X
8703	Autot ja muut moottoriajoneuvot, pääasiallisesti henkilökuljetukseen suunnitellut (muut kuin nimikkeeseen 8702 kuuluvat), myös farmariautot ja kilpa-autot	S		X
8704 21	Tavarankuljetukseen tarkoitettavat moottoriajoneuvot	S		X
8704 22		S		X
8704 23		S		X
8704 31		S		X
8704 32		S		X
8704 90 00		S		X

CN-koodi	Tavaran kuvaus	G	E	D
8705	Erikoismootoriajoneuvot, muut kuin pääasiallisesti henkilö- tai tavarankuljetukseen suunnitellut (esim. hinausautot, nosturiautot, paloautot, betoninsekoitinautot, kadunlakaisuaatot, ruiskuautot, työpaja-autot ja röntgenautot)	S		X
8706 00	Alustat, moottorein varustetut, nimikkeiden 8701-8705 moottoriajoneuvoja varten	S		X
8707	Korit (myös ohjaamot), nimikkeiden 8701-8705 moottoriajoneuvoja varten	S		X
8708	Nimikkeiden 8701-8705 moottoriajoneuvojen osat ja tarvikkeet	S		X
8709	Itseliikkuvat trukit, joissa ei ole nosto- eikä käsittelylaitteita ja jollaisia käytetään tehtaissa, varastoissa, satama-alueilla tai lentokentillä tavarankuljetukseen lyhyitä matkoja; traktorit, jollaisia käytetään rautatieasemilla; edellä mainittujen ajoneuvojen osat	S		X
8710 00 00	Panssarivaunut ja muut panssaroidut taisteluaajoneuvot, moottoroidut, myös aseistetut, sekä tällaisten ajoneuvojen osat	NS		
8711	Moottoripyörät (myös mopot) ja apumoottorilla varustetut polkupyörät, myös sivuvaunuineen; sivuvaunut	S		X
8712 00	Polkupyörät (myös kolmipyöräiset tavarankuljetuspolkupyörät), moottorittomat	S		X
8714	Nimikkeiden 8711-8713 kulkuneuvojen osat ja tarvikkeet	S		X
8715 00	Lastenvaunut, lastenrattaat ja niiden kaltaiset lasten kuljettamiseen tarkoitettut laitteet sekä niiden osat	NS		
8716	Perävaunut ja puoliperävaunut; muut kuljetusvälineet, ilman mekaanista kuljetuskoneistoa; niiden osat	NS		
88 ryhmä	ILMA-ALUKSET, AVARUUSALUKSET SEKÄ NIIDEN OSAT	NS		
89 ryhmä	ALUKSET JA UIVAT RAKENTEET	NS		
90 ryhmä	OPTISET, VALOKUVAUS-, ELOKUVA-, MITTAUS-, TARKISTUS-, TARKKUUS-, LÄÄKETIETEELLISET TAI KIRURGISET KOJEET JA LAITTEET; NIIDEN OSAT JA TARVIKKEET	S		X
91 ryhmä	KELLOT JA NIIDEN OSAT	S		X
92 ryhmä	SOITTIMET; NIIDEN OSAT JA TARVIKKEET	NS		
ex 94 ryhmä	HUONEKALUT; VUOTEIDEN JOUSTINPOHJAT JA VUODEVARUSTEET, KUTEN PATJAT JA TYNYT, SEKÄ NIIDEN KALTAISET PEHMUSTETUT SISUSTUSTAVARAT; VALAISIMET JA VALAISTUSVARUSTEET, MUUALLE KUULUMATTOMAT; VALOKILVET JA NIIDEN KALTAISET TAVARAT; TEHDASVALMISTEISET RAKENNUKSET, lukuun ottamatta nimikkeen 9405 tuotteita	NS		
ex 9401 50 00	Istuimet, rottingista tai bambusta		X	
ex 9403 40	Puuhuonekalut, jollaisia käytetään keittiöissä, 44 ryhmän 1 alanimikehuomautuksessa mainittua trooppista puulajia		X	
ex 9403 80 00	Huonekalut, muista aineista, myös rottingista, koripajusta, bambusta tai niiden kaltaisista aineista valmistetut		X	
ex 9403 90 30	Nimikkeiden 9403 30, 9403 40, 9403 50, 9403 60 ja 9403 80 00 huonekalujen osat, 44 ryhmän 1 alanimikehuomautuksessa mainittua trooppista puulajia, bambusta tai rottingista		X	
ex 9403 90 90			X	
9405	Valaisimet ja valaistusvarusteet, myös hakuvalot ja valonheittimet, sekä niiden osat, muualle kuulumattomat; valokilvet, kuten valaistut merkit ja valaistut nimikilvet, joissa on pysyvästi asennettu valonlähde, sekä niiden osat, muualle kuulumattomat	S		X

CN-koodi	Tavaran kuvaus	G	E	D
ex 95 ryhmä	LELUT, PELIT JA URHEILUVÄLINEET; LELUT, PELIT JA URHEILUVÄLINEET; lukuun ottamatta nimikkeen 9503 tuotteita	NS		
9503	Muut lelut; pienoismallit ja niiden kaltaiset mallit ajanvietetarkoituksiin, myös liikkuvat; kaikenlaiset palapelit	S		X
96 ryhmä	ERINÄISET TAVARAT	NS		

(1) Tähän alanimikkeeseen luokiteltuun tuontiin sovelletaan asianomaisissa yhteisön säännöksissä vahvistettuja ehtoja.

(2) CN-nimikkeen 0306 13 katkarapujen, jotka ovat peräisin maasta, joka kuuluu liitteen I mukaisesti huumausaineiden tuotannon ja kaupan vastaisen toiminnan kannustusmenettelyn edunsaajamaihin, etuustulli on 3,6 prosenttia.

(3) Sellaisen nimikkeen 0603 leikkokukkien osalta, jotka ovat peräisin liitteen I mukaisesti huumausaineiden tuotannon ja kaupan vastaisen toiminnan erityiseen kannustusmenettelyyn oikeutetusta maasta, tietyn maan katsotaan täyttävän 30 artiklassa säädetty edellytykset, kun etuuskohteluun kuuluvan tuonnin määrä kyseisestä maasta ylittää määrän, joka vastaa suurimman tuontimaan viimeisten neljän vuoden suurimman ja keskimääräisen tuonnin puoliväliä.

(4) CN-koodeihin 1604 14 11, 1604 14 18, 1604 14 90, 1604 19 39 ja 1604 20 70 kuuluvan, sellaisesta maasta peräisin olevan tonnik-alavalmisteen ja -säilykkeen osalta, joka on liitteen I mukaisesti huumausaineiden tuotannon ja kaupan vastaisen toiminnan erityisen kannustusmenettelyn edunsaaja, 30 artiklassa säädettyjen edellytysten täytyminen tutkitaan tietyn maan osalta, kun etuuskohtelulla tapahtuva kyseisten tuotteiden tuonti kyseisestä maasta ylittää kolmen viimeisimmän vuoden keskimääräisen tuonnin.

(5) Sellaisesta maasta peräisin olevien CN-koodeihin 1704 10 91 ja 1704 10 99 kuuluvien tuotteiden paljoustulli, joka on liitteen I mukaisesti huumausaineiden tuotannon ja kaupan vastaisen toiminnan erityisen kannustusmenettelyn edunsaaja, on enintään 16 prosenttia tullausarvosta.

(6) Asetuksen 7 artiklan 2 ja 3 kohdassa ja 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu tullinalennus koodeihin 2207, 2208 90 91 ja 2208 90 99 kuuluville tuotteille on 15 prosenttia yhteisen tullitariffin mukaisesta tullista.

(7) Asetuksen 7 artiklan 2 ja 3 kohdassa ja 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu tullinalennus tämän ryhmän tuotteille on 30 prosenttia yhteisen tullitariffin mukaisesta tullista.

Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi tiettyjen moottoriajoneuvoluokkien nopeudenrajoittimien asentamisesta ja käytöstä yhteisössä annetun neuvoston direktiivin 92/6/ETY muuttamisesta

(2001/C 270 E/06)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

KOM(2001) 318 lopull. — 2001/0135(COD)

(Komission esittämä 14 päivänä kesäkuuta 2001)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 71 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Liikenneturvallisuus ja liikenteeseen liittyvät ympäristönäkökohdat ovat ensiarvoisen tärkeitä kestävän liikkuvuuden varmistamiseksi.
- (2) On osoitettu, että raskaiden ajoneuvoluokkien nopeudenrajoittimilla on myönteinen vaikutus sekä liikenneturvallisuuden että ympäristönsuojelun kannalta.
- (3) Tutkimustulosten perusteella näillä aloilla edistytään edelleen, jos nopeudenrajoittimien asennus ja käyttö tehdään pakolliseksi myös kevyemmissä moottoriajoneuvoluokissa.
- (4) Neuvoston direktiivissä 92/6/ETY säädetään, että teknisten mahdollisuuksien ja jäsenvaltioiden saamien kokemusten perusteella nopeudenrajoittimien asennusta ja käyttöä koskevat vaatimukset voitaisiin ulottaa koskemaan kevyempiin luokkiin kuuluvia ajoneuvoja.
- (5) Komission neuvostolle, Euroopan parlamentille, talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle antamassa EU:n liikenneturvallisuuden painopisteitä koskevassa tiedonannossa⁽¹⁾ esiteltiin yhtenä painopisteenä direktiivin 92/6/ETY soveltamisalan laajentaminen kevyempiin moottoriajoneuvoluokkiin.

(6) Nykyisellä tekniikalla nopeudenrajoittimissa saavutetaan tekninen mittapoikkeama, joka on alle 5 km/h. Nopeudenrajoittimien suurinta nopeutta asetettaessa olisi otettava huomioon nykyisin saavutettavissa olevat teknisen tarkkuuden marginaalit ja mittausvirheen aste.

(7) Perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen ja suhteellisuusperiaatteen mukaisesti jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita eli niiden yhteisönlaajuisten järjestelyjen muuttamista, jotka liittyvät nopeudenrajoittimien asentamiseen tiettyihin raskaisiin ajoneuvoluokkiin ja käyttöön kyseisissä ajoneuvoluokissa, minkä vuoksi tavoitteet voidaan toiminnan laajuuden takia paremmin saavuttaa yhteisön tasolla. Tässä direktiivissä rajoitetaan kyseisten tavoitteiden saavuttamisen edellyttämiin vähimmäistoiimiin eikä ylitetä sitä, mikä on tämän kannalta tarpeen.

(8) Direktiivi 92/6/ETY olisi muutettava vastaavasti,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivi 92/6/ETY seuraavasti:

1. Korvataan 1 artikla seuraavasti:

"1 artikla

Tässä direktiivissä 'moottoriajoneuvolla' tarkoitetaan kaikkia moottorikäyttöisiä ajoneuvoja, jotka kuuluvat M2-, M3-, N2- tai N3-luokkaan ja jotka on tarkoitettu käytettäväksi maantiellä ja joissa on vähintään neljä pyörää ja joiden suurin rakenteellinen nopeus ylittää 25 kilometriä tunnissa.

M2-, M3-, N2- ja N3-luokilla tarkoitetaan neuvoston direktiivin 70/156/ETY⁽²⁾ liitteessä II määriteltyjä luokkia."

2. Korvataan 2 artiklassa ilmaus "M3-luokan" ilmauksella "M2- ja M3-luokan".

⁽¹⁾ KOM(2000) 125 lopullinen, 17 maaliskuuta 2000, ei vielä julkaistu.

⁽²⁾ EYVL L 42, 23.2.1970, s. 1. Liite II sellaisena kuin se esitetään neuvoston direktiivissä 92/53/ETY (EYVL L 225, 10.8.1992, s. 1).

3. Korvataan 3 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että N2- ja N3-luokan moottoriajoneuvoja käytetään tiellä ainoastaan, jos niihin on asennettu sellainen laitevarustus, joka estää niiden nopeuden kohoamisen suuremmaksi kuin 90 kilometriä tunnissa. Tämän laitteen suurin nopeus on asetettava 85 kilometriin tunnissa, kun tekninen mittapoikkeama on sallitussa enimmäisarvossaan 5 kilometriä tunnissa; jos tekninen mittapoikkeama on alle 5 kilometriä tunnissa, tämän laitteen suurin nopeus on asetettava sellaiseen arvoon, jolla varmistetaan, että todellinen nopeus ei ylitä 90 kilometriä tunnissa.”

4. Korvataan 4 artikla seuraavasti:

”4 artikla

1. Edellä olevaa 2 ja 3 artiklaa sovelletaan M3-luokan moottoriajoneuvoihin, joiden suurin sallittu massa on enemmän kuin 10 metristä tonnia ja jotka on rekisteröity 1 päivästä tammikuuta 1994 alkaen, ja N3-luokan moottoriajoneuvoihin, jotka on rekisteröity 1 päivästä tammikuuta 1994 alkaen.

2. Edellä olevaa 2 ja 3 artiklaa sovelletaan muihin moottoriajoneuvoihin, jotka on rekisteröity 1 päivästä tammikuuta 2004 alkaen.

3. Edellä olevaa 2 ja 3 artiklaa sovelletaan viimeistään 1 päivästä tammikuuta 1995 M3-luokan moottoriajoneuvoihin, joiden suurin sallittu massa on enemmän kuin 10 metristä tonnia ja jotka on rekisteröity 1 päivän tammikuuta 1988 ja 1 päivän tammikuuta 1994 välisenä aikana, ja N3-luokan moottoriajoneuvoihin, jotka on rekisteröity 1 päivän tammikuuta 1988 ja 1 päivän tammikuuta 1994 välisenä aikana.

4. Edellä olevaa 2 ja 3 artiklaa sovelletaan viimeistään 1 päivästä tammikuuta 2005 muihin moottoriajoneuvoihin, jotka on rekisteröity 1 päivän tammikuuta 2001 ja 1 päivän tammikuuta 2004 välisenä aikana.

5. Jos ajoneuvoja kuitenkin käytetään yksinomaan kansallisessa liikenteessä, 2 ja 3 artiklaa voidaan soveltaa viimeistään 1 päivästä tammikuuta 1996 M3-luokan moottoriajoneuvoihin, joiden suurin sallittu massa on enemmän kuin 10 metristä tonnia, ja N3-luokan moottoriajoneuvoihin sekä 1 päivästä tammikuuta 2006 muihin moottoriajoneuvoihin.”

2 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 1 päivään tammikuuta 2003 mennessä. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiivin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

3 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Ehdotus neuvoston päätökseksi yhteisön kalastusalan uudelleenjärjestelyn tavoitteista ja yksityiskohtaisista säännöistä 1 päivästä tammikuuta 1997 31 päivään joulukuuta 2001 kestävästä tasapainon löytämiseksi kalavarojen ja niiden hyödyntämisen välillä tehdyn neuvoston päätöksen 97/413/EY muuttamisesta

(2001/C 270 E/07)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

KOM(2001) 322 lopull. — 2001/0128(CNS)

(Komission esittämä 14 päivänä kesäkuuta 2001)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon yhteisön kalastus- ja vesiviljelyjärjestelmän perustamisesta 20 päivänä joulukuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3760/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1181/98⁽²⁾, ja erityisesti sen 11 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Yhteistä kalastuspolitiikkaa uudistetaan ennen 1 päivää tammikuuta 2003. Kalatalousalan rakenneuudistuspolitiikan ja muun yhteisen kalastuspolitiikan välisen johdonmukaisuuden varmistamiseksi neuvoston päätöksen 97/413/EY soveltamista on tarpeen jatkaa 31 päivään joulukuuta 2002.

(2) Jotta pyrkimyksessä saavuttaa kalavarojen ja niiden käytön välinen tasapaino edistyttäisiin yhä, yhteisön laivaston pyyntiponnistuksia on vähennettävä edelleen päätöksen soveltamisen jatkovuoden aikana.

(3) Turvallisuuden parantamiseen tähtäävien toimenpiteiden ei pitäisi johtaa pyyntiponnistusten kasvuun, minkä vuoksi tällaisia toimenpiteitä olisi sovellettava laivaston nykyisten kapasiteettitavoitteiden rajoissa.

(4) Päätös 97/413/EY olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Muutetaan neuvoston päätös 97/413/EY seuraavasti:

1. Muutetaan 2 artikla seuraavasti:

- a) Korvataan 1 kohdassa ilmaisu ”joulukuun 31 päivänä 2001” ilmaisulla ”joulukuun 31 päivänä 2002”.

b) Korvataan 2 kohdassa prosenttiluku ”30” luvulla ”36” ja prosenttiluku ”20” luvulla ”24”.

c) Korvataan 3 ja 4 kohdassa ilmaisu ”vuosille 1997–2001” ilmaisulla ”vuosille 1997–2002”.

2. Muutetaan 3 artikla seuraavasti:

a) Korvataan ilmaisu ”joulukuun 31 päivään 2001” ilmaisulla ”joulukuun 31 päivään 2002”.

b) Poistetaan ilmaisu ”paitasi merenkulun turvallisuuden parantamista koskevien ohjelmien yhteydessä”.

3. Poistetaan 4 artiklan 2 kohta.

4. Korvataan 7 artiklassa ilmaisu ”31 päivälle joulukuuta 2001” ilmaisulla ”31 päivälle joulukuuta 2002”.

5. Korvataan 9 artikla seuraavasti:

”9 artikla

Komissio panee täytäntöön tässä päätöksessä säädetyt tavoitteet ja yksityiskohtaiset säännöt asetuksen (EY) N:o 2792/1999 (*) 4 artiklan mukaisesti. Komissio muuttaa 31 päivään joulukuuta 2001 mennessä tämän päätöksen mukaisesti yksittäisten jäsenvaltioiden kalastuslaivastojen monivuotisia ohjausohjelmia. Ohjelmia pidennetään niin, että ne kattavat 1 päivän tammikuuta 1997 ja 31 päivän joulukuuta 2002 välisen ajanjakson, ja ne on toteutettava vuosittaisten välitavoitteiden mukaisesti.

(*) EYVL L 337, 30.12.1999, s. 10.”

2 artikla

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2002.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

⁽¹⁾ EYVL L 389, 31.12.1992, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 164, 9.6.1998, s. 1.

Ehdotus neuvoston asetukseksi kalatalousalan rakenteellisia toimia koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja edellytyksistä annetun asetuksen (EY) N:o 2792/1999 muuttamisesta

(2001/C 270 E/08)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

KOM(2001) 322 lopull. — 2001/0129(CNS)

(Komission esittämä 14 päivänä kesäkuuta 2001)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 36 ja 37 artiklan,

1 artikla

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

Muutetaan asetus (EY) N:o 2792/1999 seuraavasti:

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

1. Korvataan 4 artiklan 3 kohdassa ilmaisu ”1 päivään toukokuuta 2001” ilmaisulla ”1 päivään toukokuuta 2002”.

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

2. Poistetaan 6 artiklan 2 kohta.

sekä katsoo seuraavaa:

3. Lisätään 7 artiklan 3 kohdan b alakohtaan alakohta seuraavasti:

(1) Neuvoston asetus (EY) N:o 2792/1999 ⁽¹⁾ sisältää erityisesti kalastuslaivastojen monivuotisten ohjausohjelmien täytäntöönpanoon liittyviä säännöksiä.

”iv) mikäli kolmas maa, johon alus aiotaan siirtää, ei ole asianomaisten alueellisten kalastusjärjestöjen jäsen tai yhteistyökumppani, tällaiset järjestöt eivät ole todenneet kyseisen maan sallivan kansainvälisten kalavarojen säilyttämistoimenpiteiden tehokkuutta uhkaavan kalastuksen.”

(2) Neuvoston päätöksellä 2001/. . ./EY muutetaan useita yhteisön kalastusalan uudelleenjärjestelyn tavoitteista ja yksityiskohtaisista säännöistä 1 päivästä tammikuuta 1997 31 päivään joulukuuta 2001 kestävä tasapainon löytämiseksi kalavarojen ja niiden hyödyntämisen välillä 26 päivänä kesäkuuta 1997 tehdyn neuvoston päätöksen 97/413/EY ⁽²⁾ säännöksiä. Erityisesti siinä jatketaan päätöksen voimassaoloa 31 päivään joulukuuta 2002.

4. Korvataan 9 artiklan 1 kohta seuraavasti:

(3) Jotta voidaan varmistaa, että pyyntiponnistus ei kasva, asetuksen (EY) N:o 2792/1999 säännöksiä laivaston uudistamista ja nykyaikaistamista koskevasta julkisesta tuesta olisi vahvistettava edellyttämällä erityisesti, että pyyntiponnistustavoitteet saavutetaan kaikilla laivastosegmenteillä ennen kuin tukea voidaan myöntää, ja että tukea myönnetään, jos nämä tavoitteet on saavutettu pikemminkin toimintaa kuin kapasiteettia vähentämällä.

”1. Rajoittamatta 3 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa asetettujen edellytysten soveltamista laivaston uudistamiseen ja nykyaikaistamiseen myönnetään julkista tukea ainoastaan seuraavin edellytyksin sekä 6 artiklassa ja liitteessä III säädetyin edellytyksin ja edellyttäen, että monivuotisen ohjausohjelman vuosittaisia tavoitteita noudatetaan kaikilla segmenteillä:

(4) Julkista tukea ei pitäisi myöntää kalastusalueiden siirtämiseen pysyvästi tiettyihin kolmansiin maihin, joiden asianomaiset alueelliset kalastusjärjestöt ovat todenneet sallivan kansainvälisten kalavarojen säilyttämistoimenpiteiden tehokkuutta uhkaavan kalastuksen.

a) julkista tukea voidaan myöntää ainoastaan aluksille, jotka kuuluvat sellaisiin segmentteihin, joiden monivuotisen ohjausohjelman vuosittaiset tavoitteet on saavutettu ainoastaan kapasiteettia eikä toimintaa vähentämällä,

(5) Asetus (EY) N:o 2792/1999 olisi näin ollen muutettava,

b) kun vuosittavoitteita noudatetaan kyseisten segmenttien osalta, jäsenvaltioiden on varmistettava, että uuden kapasiteetin käyttöönotto julkisella tuella korvataan ohjelmakauden 2000–2006 aikana poistamalla ilman julkista tukea kyseisistä laivastosegmenteistä kapasiteettia käyttöön otettua uutta kapasiteettia vastaava määrä yhteenkasketusta arvosta sekä vetoisuutena että tehona,

⁽¹⁾ EYVL L 337, 30.12.1999, s. 10.

⁽²⁾ EYVL L 175, 3.7.1997, s. 27.

c) julkista tukea voidaan myöntää myös alusten varustamiseen tai uudenaikaistamiseen silloin, kun se ei koske joko vetoisuutena tai tehona mitattua kapasiteettia.

Neuvosto päättää perustamissopimuksen 37 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen 31 päivään joulukuuta 2002 mennessä tarvittavista mukautuksista, joita sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2003 alkaen tämän kohdan säännöksiin.”

5. Korvataan 10 artiklan 1 kohdan d alakohdassa ilmaisu ”vuosittaisia kokonaistavoitteita” ilmaisulla ”vuositavoitteita kaikilla laivastosegmenteillä”.

6. Korvataan 16 artiklan 2 kohdassa ilmaisu ”jos neuvoston päätöksestä aiheutuu teknisiä rajoituksia” ilmaisulla ”jos yhteisön lainsäädännöstä aiheutuu teknisiä rajoituksia”.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Muutettu ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi neuvoston asetuksen (EY) N:o 2223/96 muuttamisesta swap- ja korkoterminijärjestelyjen alaisen maksujen uudelleenluokittelumiseksi ⁽¹⁾

(2001/C 270 E/09)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

KOM(2001) 328 lopull. — 2000/0019(COD)

(Komission esittämä 15 päivänä kesäkuuta 2001 EY:n perustamissopimuksen 250 artiklan 2 kohdan nojalla)

⁽¹⁾ EYVL C 116 E, 26.4.2000, s. 63.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

Ei muutoksia

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 285(1) artiklan,

ottavat huomioon komission muutetun ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa tarkoitettua menettelyä,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Euroopan kansantalouden tilinpidon ja aluetilinpidon järjestelmästä yhteisössä 25 päivänä kesäkuuta 1996 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 2223/96 ⁽¹⁾ sisältää yhteisten standardien, määritelmien, luokittelujen ja tilinpitosääntöjen muodostaman viitekehyksen jäsenvaltioiden tilien laatimiseksi Euroopan yhteisön tilastollisia tarpeita varten, minkä avulla jäsenvaltioiden tulokset saadaan keskenään vertailukelpoisiksi.

(2) EKT-95:ssä kuten SNA 93:ssäkin swapit määritellään (5.67) siten, että ne ovat ”kahden osapuolen välisiä sitoumuksia, joissa vaihdetaan samasta velkamäärästä koituvia maksuvirtoja tietyksi ajaksi ja määrätyn ehdoin”, ja niissä täsmennetään, että ”yleisimpiä ovat korko- ja valuuttaswapit”.

⁽¹⁾ EYVL L 310, 30.1.1996, s. 1.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

(3) EKT-95:n ja SNA 93:n alkuperäisissä tosinnoissa kaikkiin swap-järjestelyihin sekä korkoterminisopimuksiin liittyvät, sopimuspuolten välillä vaihdettavat korkovirrat on katsottu muiksi kuin rahoitustaloustoimiksi, jotka kirjataan omaisuustulojen korkoihin.

(4) Mainittu toteamus on aiheuttanut ongelmia, ja komissio katsoo tämän vuoksi tarpeelliseksi lukea kyseiset korkovirrat omaisuustuloihin kuulumattomiksi tarkistettua SNA 93:a vastaavalla tavalla.

(5) Tämän vuoksi on tarkoituksenmukaista kirjata nämä virrat rahoitustaloustoimiin johdannaisten kohtaan, joka EKT-95:ssä sisältyy luokkaan F.3 "Muut arvopaperit kuin osakkeet".

(6) Näiden virtojen erityinen käsittely olisi määriteltävä niiden tietojen osalta, jotka on annettu liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn mukaisesti.

(7) Päätöksellä 89/382/ETY, Euratom ⁽¹⁾ perustettua Euroopan yhteisöjen tilasto-ohjelmakomiteaa ja päätöksellä 91/115/ETY ⁽²⁾ perustettua rahoitus-, finanssi- ja maksutasetilastoja käsittelevää komiteaa on kuultu molempien edellä mainittujen päätösten 3 artiklan mukaisesti,

Ei muutoksia

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan neuvoston asetuksen (EY) N:o 2223/96 liite A tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

⁽¹⁾ EYVL L 181, 28.6.1989, s. 47.

⁽²⁾ EYVL L 59, 6.3.1991, s. 19. Päätöksellä 96/174/EY muutettu päätös (EYVL L 51, 1.3.1996, s. 48).

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

LIITE

Muutetaan neuvoston asetuksen (EY) N:o 2223/96 liite A seuraavasti:

Ei muutoksia

1. Korvataan luvussa 4 oleva 4.47 kohta seuraavasti:

"4.47. Mitään maksua, joka seuraa jostakin swap-järjestelystä, ei katsota koroksi ja kirjata omaisuustuloihin (ks. 5.67.d ja 5.139.c johdannaisista).

Vastaavasti korkoterminisopimuksia koskevia taloustoimia ei kirjata omaisuustuloihin (ks. 5.67.e)."

2. Luvussa 5:

a) korvataan 5.67.d ja e kohta seuraavasti:

"d) swapit, mutta vain jos niillä joko käydään kauppaa markkinoilla ja niille siten voidaan määritellä markkina-arvo tai jos ne voidaan korvata vastakkaisella sopimuksella. Swapit ovat kahden osapuolen välisiä sitoumuksia, joissa vaihdetaan samasta velkamäärästä koituvia maksuvirtoja tietyksi ajaksi ja määrätyn ehdoin. Yleisimpiä ovat korkoswapit, termiineihin rinnastettavissa olevat valuuttaswapit ja valuuttaswapit (joita nimitetään myös koron- ja valuutanvaihtosopimuksiksi). Korkoswapissa vaihdetaan kahden eri perusteen mukaisia korkomaksuja, esimerkiksi kiinteäkorkoinen vaihdetaan vaihtuvakorkoiseen, vaihdetaan kaksi eri vaihtuvakorkoista keskenään, yhden valuutan mukainen kiinteä korko vaihdetaan toisen valuutan mukaiseen vaihtuvaan korkoon jne. Termiineihin rinnastettavissa olevat valuuttaswapit (mukaan luettuna kaikki termiinisopimukset) ovat valuuttatoimia, joissa käytettävä kurssi on määritelty etukäteen. Valuuttaswapeissa vaihdetaan tietty määrä kahta eri valuuttaa sekä niitä seuraavia maksuvirtoja tietyksi ajaksi ja määrätyn ehdoin. Tilinpitojärjestelmässä mitään maksuja, jotka seuraavat edellä mainituista, ei katsota omaisuustuloksi, ja kaikki suoritukset kirjataan rahoitustiliin;

e) korkoterminisopimukset (FRA:t), mutta vain jos niillä joko käydään kauppaamarkkinoilla ja niille siten voidaan määritellä markkina-arvo tai jos ne voidaan korvata vastakkaisella sopimuksella. Korkoterminisopimukset ovat kahden osapuolen välisiä sitoumuksia, joissa osapuolet suojautuakseen korkovaihteluilta sopivat selvityspäivänä sovellettavasta korkotasosta, joka perustuu nimelliseen pääomaan; pääomaa ei käytännössä kuitenkaan vaihdeta. Selvityspäivänä suoritettavat maksut riippuvat sopimuskoron ja sen hetkisen markkinakoron erotuksesta. Tilinpitojärjestelmässä näitä maksuja ei katsota omaisuustuloksi, vaan ne kirjataan johdannaisiin."

b) korvataan 5.139.c ja d kohta seuraavasti:

"c) Välittäjien maksamat tai saamat palkkiot optioista, futuureista, swapeista ja muista johdannaissopimuksista käsitellään palvelumaksuina asianomaisella tilillä. Swap-sopimuksen osapuolten ei katsota tarjoavan palveluksia toisilleen, mutta kaikki swap-sopimukseen liittyvät kolmannelle osapuolelle maksetut maksut käsitellään palvelumaksuina. Kun pääomia vaihdetaan swap-sopimuksen nojalla, vastaavat virrat kirjataan perustana olevaan instrumenttiin kohdistuvana taloustoimena; muista maksuista (palkkiot pois luettuina) aiheutuvat virrat kirjataan johdannaisiin (F.34). Vaikka option myyjälle maksetun maksun voidaan käsitteellisesti katsoa sisältävän palvelumaksun, ei palvelun osuutta ole käytännössä yleensä mahdollista erottaa. Siksi koko option hinta kirjataan sen ostajalle rahoitusvarojen hankinnaksi ja myyjälle velkojen lisäykseksi;

d) Jos swap-sopimukseen liittyy pääomien vaihto kuten esimerkiksi valuuttaswappien yhteydessä, tulee ensimmäinen pääomien vaihto kirjata taloustoimena, joka kohdistuu vaihdon perustana olevaan instrumenttiin sen sijaan, että se kohdistuisi johdannaisinstrumenttiin (F.34). Mikäli sopimukseen ei liity pääomien vaihtoa, mitään taloustointa ei aluksi kirjata. Molemmissa tapauksissa tässä vaiheessa syntyvän johdannaisten arvo on aluksi nolla. Myöhemmin swapin arvo vastaa seuraavia:

1. pääoman osalta takaisinvaihdettavan määrän odotetun markkina-arvon ja sopimukseen kirjatun määrän välisen erotuksen nykyinen markkina-arvo; ja
2. muiden maksujen osalta sopimuksessa määriteltyjen tulevien virtojen nykyinen markkina-arvo.

Johdannaissopimusten arvon muutokset tulisi kirjata uudelleenarvostusten tilillä.

Pääomien takaisinvaihto tehdään swap-sopimuksessa määritellyin ehdoin ja rahoitusvarojen vaihto saattaa tapahtua muulla kuin vallitsevalla markkinahinnalla. Sopimusosapuolten väliset maksut suoritetaan sopimuksen mukaisesti. Vallitsevan markkinahinnan ja sopimushinnan välinen erotus on yhtä suuri kuin saatavan/velan purkuarvo sopimuksen päätöspäivänä, ja se kirjataan johdannaisiin (F.34) kohdistuvana taloustoimena. Sitä vastoin muut swap-järjestelyyn liittyvät virrat kirjataan johdannaisiin kohdistuvana taloustoimena tosiasiallisesti vaihdetun määrän osalta. Kaikkien johdannaisiin kohdistuvien taloustoimien tulee täsmätä koko swap-sopimuksesta sen olemassaoloaikana saatuihin uudelleenarvostusvoittoihin tai -tappioihin yhteensä. Käsitteilytapa on yhdenmukainen päättymispäivänä toteutettavan option käsittelyn kanssa (ks. a yllä).

Institutionaalisten yksiköiden osalta swap- tai korkoterminisopimus kirjataan johdannaisiin varojen puolelle, jossa sillä on varojen nettoarvo, jota positiiviset nettomaksut kasvattavat (ja päinvastoin). Silloin, kun swapilla on velan nettoarvo, se kirjataan velkojen puolelle, ja negatiiviset nettomaksut kasvattavat nettoarvoa (ja päinvastoin)."

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

3. Neuvoston asetuksen (EY) N:o 2223/96 liitteeseen A lisätään liite V seuraavasti:

LIITE V

JULKISEN TALOUDEN ALIJÄÄMÄN MÄÄRITTELY LIALLISIA ALIJÄÄMIÄ KOSKEVAN MENETTELYN OSALTA

Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn liallisia alijäämiä koskevasta menettelystä tehdyn pöytäkirjan soveltamisesta annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 3605/93, sellaisena kuin se on muutettuna ⁽¹⁾, "julkisyhteisöjen alijäämällä" tarkoitetaan julkisyhteisöjen tasapainoerää "nettoluotonotto/nettoluotonanto", mukaan lukien korkovirrat, jotka perustuvat swap-sopimuksiin ja korkotermiineihin. Tästä tasapainoerästä käytetään koodia EDPB9. Korkoihin on tässä yhteydessä sisällytettävä edellä mainitut virrat ja niistä käytetään koodia EDPD41.

⁽¹⁾ EYVL L 332, 31.12.1993, s. 7, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 475/2000 (EYVL L 58, 3.3.2000, s. 1).

Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi hallinnollisesta yhteistyöstä arvonlisäverotuksen alalla

(2001/C 270 E/10)

KOM(2001) 294 lopull. — 2001/0133(COD)

(Komission esittämä 18 päivänä kesäkuuta 2001)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 95 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon,

toimivat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Jäsenvaltioiden rajojen yli harjoitettava petoksellinen toiminta ja veronkierto johtavat taloudellisiin tappioihin ja oikeudenmukaisen verotuksen periaatteen rikkomiseen ja saattavat aiheuttaa vääristymiä pääomien liikkeisiin ja kilpailuolosuhteisiin. Tämä vaikuttaa siten sisämarkkinoiden toimintaan.
 - (2) Arvonlisäveropetosten torjunta edellyttää alan säännösten täytäntöönpanosta kussakin jäsenvaltiossa vastaavien hallintoviranomaisten tiivistä yhteistyötä.
 - (3) Sen vuoksi olisi määriteltävä säännöt, joiden mukaan jäsenvaltioiden on autettava vastavuoroisesti toisiaan ja toimittava komission kanssa yhteistyössä arvonlisäveron moitteettoman soveltamisen varmistamiseksi.
 - (4) Hallinnollisesta yhteistyöstä välillisen verotuksen (ALV) alalla 27 päivänä tammikuuta 1992 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 218/92/ETY⁽¹⁾ perustettiin järjestelmä jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten sekä niiden ja komission tiivistä yhteistyötä varten.
 - (5) Mainittu asetus täydentää jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten keskinäisestä avusta välittömien ja välillisten verojen alalla 19 päivänä joulukuuta 1977 annetun neuvoston direktiiviä 77/799/ETY⁽²⁾, sellaisena kuin se
- on viimeksi muutettuna Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirjalla.
 - (6) Kyseiset kaksi oikeudellista välinettä ovat osoittautuneet tehokkaiksi, mutta yksin niiden avulla ei enää kyetä täyttämään hallinnollisesta yhteistyöstä johtuvia uusia tarpeita kansantalouksien integroitua yhä tiiviimmin sisämarkkinoihin.
 - (7) Kahden erillisen välineen käytön arvonlisäveroon liittyvän yhteistyön yhteydessä on todettu heikentävän verohallintojen yhteistyön tehoa.
 - (8) Koska kaikkien asianomaisten osapuolten oikeuksien ja velvollisuuksien täyttymistä ei valvota riittävästi, on osoitettanut välttämättömäksi määritellä jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä varten aiempaa selkeämmät ja sitovammat säännöt.
 - (9) Petosten torjunnasta vastaavien paikallisten virastojen välillä sekä kansallisten virastojen välillä on myös liian vähän suoria yhteyksiä, ja yleensä yhteydenpito tapahtuu keskusvirastojen välillä. Tämä alentaa tehokkuutta, heikentää hallinnollisen yhteistyön järjestelmän käyttöä sekä aiheuttaa liian pitkiä viivästyksiä tietojen toimittamisessa. Yhteistyön tehostamiseksi ja nopeuttamiseksi olisi sen vuoksi paikallaan määrätä yksiköiden välisistä suorista yhteyksistä.
 - (10) Yhteistyö on vielä riittämätöntä sikäli, että jäsenvaltioiden välillä on VIES-järjestelmän ulkopuolella on liian vähän ilman erillistä pyyntöä tai oma-aloitteisesti tapahtuvaa tietojenvaihtoa. Petosten torjunnan tehostamiseksi olisi lisättävä ja nopeutettava sekä hallintojen välistä että niiden ja komission välistä tietojenvaihtoa.
 - (11) Tämän vuoksi on tarpeen muuttaa asetusta (ETY) N:o 218/92 ja sisällyttää siihen direktiivin 77/799/ETY säännökset arvonlisäveron osalta. Selkeyden vuoksi olisi korvattava mainittu asetus.
 - (12) Asetuksella (ETY) N:o 218/92 ja direktiivillä 77/799/ETY ei kummallakaan pyritä yhdenmukaistamaan verotussäännöksiä, vaan niillä pyritään varmistamaan sisämarkkinoiden moitteeton toiminta edistämällä kansallisten viranomaisten hallinnollista yhteistyötä välillisen verotuksen alalla. Tähän asetukseen liittyvä sama tavoite.

⁽¹⁾ EYVL L 24, 1.2.1992, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 336, 27.12.1977, s. 15.

(13) Tämä asetus ei saa vaikuttaa muihin yhteisön toimenpiteisiin, jotka liittyvät arvonlisäveropetosten torjuntaan.

2 artikla

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

(14) Yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 95/46/EY ⁽¹⁾ säädetty tietyt oikeudet ja velvollisuudet olisi rajoitettava tätä asetusta sovellettaessa mainitun direktiivin 13 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettujen perusteiden turvaamiseen.

1. "toimivaltaisella viranomaisella": 3 kohdan 1 kohdan mukaisesti nimettyä viranomaista;

2. "pyynnön esittävällä viranomaisella": avunantopyynnön esittävän jäsenvaltion keskusvirastoa tai toimivaltaisen viranomaisen nimissä pyynnön esittävää toimivaltaista virkamiestä;

(15) Koska tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavat toimenpiteet ovat menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽²⁾ 2 artiklassa tarkoitettuja laajakantoisia toimenpiteitä, toimenpiteistä olisi päätettävä mainitun päätöksen 5 artiklassa säädettyä sääntelymenettelyä noudattaen.

3. "pyynnön vastaanottavalla viranomaisella": jäsenvaltion keskusvirastoa tai kyseisen jäsenvaltion toimivaltaista virkamiestä, joka ottaa vastaan avunantopyynnön toimivaltaisen viranomaisen nimissä,

(16) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet,

4. "alueellisella yksiköllä": hallinnollista yksikköä, jolla on toimivalta tarkastaa arvonlisäverolainsäädännön asianmukainen soveltaminen määritellyllä alueella;

5. "rakenteellisella tietojenvaihdolla": keskusviraston tai toimivaltaisen viranomaisen ilman edeltävää pyyntöä järjestelmällisesti suorittamaa ennalta määriteltyjen tietojen keräämistä ja niiden välittämistä toiselle jäsenvaltiolle sitä mukaa kuin tiedot ovat sen käytettävissä;

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

1. Tällä asetuksella määritellään edellytykset, joiden mukaisesti arvonlisäverolainsäädännön soveltamisesta vastaavat jäsenvaltioiden hallintoviranomaiset toimivat yhteistyössä keskenään sekä komission kanssa tämän lainsäädännön noudattamisen varmistamiseksi.

Tätä varten tässä asetuksessa määritellään säännöt ja menettelyt, joiden ansiosta jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat toimia yhteistyössä ja vaihtaa keskenään sekä komission kanssa kaikkia kyseisen veron täsmällisessä määräämisessä mahdollisesti auttavia tietoja.

Lisäksi määritellään säännöt ja menettelyt tiettyjen, erityisesti yhteisön sisäisessä kaupassa kannettavaa arvonlisäveroa koskevien tietojen toimittamiselle sähköisessä muodossa.

2. Tämä asetus ei vaikuta rikosoikeuden alalla annettavaa keskinäistä apua koskevien sääntöjen soveltamiseen jäsenvaltioissa.

6. "säännöllisellä tietojenvaihdolla": keskusviraston tai toimivaltaisen viranomaisen ilman edeltävää pyyntöä järjestelmällisesti suorittamaa ennalta määriteltyjen tietojen keräämistä ja niiden välittämistä toiselle jäsenvaltiolle ennakolta vahvistetuin säännöllisin väliajoin;

7. "henkilöllä":

a) luonnollista henkilöä,

b) oikeushenkilöä,

c) jos voimassa olevassa lainsäädännössä niin säädetään, oikeustoimikelpoiseksi tunnustettua henkilöiden yhteenliittymää, jolla ei ole oikeushenkilön oikeudellista asemaa;

8. "käytettäväksi antamisella": luvan antamista kirjeenvaihtajan sähköisen tietokannan käyttöön ja tietojen saantiin sieltä sähköisesti;

9. "sähköisellä muodolla (sähköisesti)": tietojen välittämistä sähköiseen tietojenkäsittelyyn ja -tallennukseen tarkoitettuilla laitteilla (myös tietojen digitaalinen pakkaaminen) johtimella, radioteitse, optisesti tai muulla sähkömagneettisella menetelmällä;

⁽¹⁾ EYVL L 281, 23.1.1995, s. 31.

⁽²⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

10. "arvonlisäverotunnisteella": numeroa, jota tarkoitetaan neuvoston direktiivin 77/388/ETY (¹) 22 artiklan 1 kohdan c, d ja e alakohdassa, sellaisena kuin ne ovat muutettuna direktiivin 28 h artiklalla;
11. "yhteisöliiketoimilla": yhteisön sisäisiä tavaroiden luovutuksia ja palvelujen suorituksia;
12. "tavaroiden yhteisöluovutuksella": tavaroiden luovutusta, joka on mainittava direktiivin 77/388/ETY 22 artiklan 6 kohdan b alakohdassa, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivin 28 h artiklalla, tarkoitettuna yhteenvetoilmoituksessa;
13. "yhteisöpalvelujen suorituksella": palvelujen suoritusta, jota koskevat direktiivin 77/388/ETY 9 artiklan 2 kohdan e alakohdan (²) ja 28 b artiklan C, D, E ja F kohdan säännökset;
14. "tavaroiden yhteisöhankinnalla": hallintaoikeuden saamista omistajana irtaimeen aineelliseen omaisuuteen direktiivin 77/388/ETY 28 a artiklan 3 kohdan mukaisesti;
15. "hallinnollisella tutkimuksella": kaikkia tarkastuksia ja toimia, joita toimivaltaisten viranomaisien edustajat suorittavat hoitaessaan arvonlisäverolainsäädännön asianmukaiseen soveltamiseen tähtääviä tehtäviään.

3 artikla

1. Jokainen jäsenvaltio ilmoittaa muille jäsenvaltioille ja komissiolle toimivaltaiseksi nimetyn ainoan viranomaisen, jonka nimissä tämän asetuksen säännöksiä sovelletaan joko suoraan tai valtuutuksen välityksellä 2 kohdassa tarkoitettuun keskusvirastoon tai 3 kohdassa tarkoitettuihin virkamiehiin.
2. Jokainen toimivaltainen viranomaisnimeää yhden keskusviraston, joka vastaa valtuutuksen välityksellä yhteydenpidosta muihin jäsenvaltioihin hallinnollisen yhteistyön alalla. Se ilmoittaa tämän komissiolle ja muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille.
3. Jokaisen toimivaltaisen viranomaisen on määritettävä toimivaltaiset virkamiehet, joilla on oikeus esittää valtuutuksen välityksellä tässä asetuksessa tarkoitettuja avunantopyyntöjä ja vastata niihin. Tätä varten jokaisesta alueellisesta yksiköstä on nimettävä ainakin yksi virkamies. Yhteydenpitoa hoitavan keskusviraston tehtävänä on pitää virkamiehiä koskeva luettelo ajan tasalla ja asettaa se muiden jäsenvaltioiden keskusvirastojen käyttöön.

(¹) EYVL L 145, 13.6.1977, s. 1.

(²) [Jos ehdotus neuvoston direktiiviksi direktiivin 77/388/ETY muuttamisesta tiettyihin sähköisessä muodossa toimitettaviin palveluihin sovellettavien arvonlisäverojärjestelyjen osalta hyväksytään, viittaukseen lisätään kuudennen direktiivin 9 artiklan 2 kohdan uusi f alakohta.]

4. Tämän asetuksen säännökset eivät estä eri jäsenvaltioissa arvonlisäverolainsäädännön soveltamisesta vastaavia virkamiehiä, muita kuin 3 kohdassa tarkoitettuja, ottamasta toisiinsa yhteyttä, vaihtamasta tietoja ja toimimasta yhteistyössä tässä asetuksessa säädetyin edellytyksin.

5. Jos 4 kohdan säännöksiä sovellettaessa jonkin jäsenvaltion virkamies esittää avunantopyynnön arvonlisäverolainsäädännön soveltamisesta toisessa jäsenvaltiossa vastaavalle virkamiehelle ja jos tämä avunantopyyntö edellyttää toimenpiteitä viimeksi mainitun virkamiehen maantieteellisen toiminta-alueen ulkopuolella, hänen on toimitettava kyseinen pyyntö keskusvirastolle. Tässä tapauksessa 10 artiklassa vahvistettujen määräaikojen lasketaan alkavan siitä, kun keskusvirasto on vastaanottanut pyynnön.

6. Komissio julkaisee *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* luettelon toimivaltaisista viranomaisista ja pitää sitä ajan tasalla.

4 artikla

Tämän asetuksen mukainen avunantoa koskeva velvollisuus ei koske sellaisten tietojen ja asiakirjojen luovuttamista, joita 1 artiklassa tarkoitettujen hallintoviranomaiset ovat saaneet toimiesaan luvanvaraisesti tai oikeusviranomaisen pyynnöstä. Tällaiset tiedot ja asiakirjat luovutetaan kuitenkin avunantopyynnön yhteydessä, jos oikeusviranomaisena, jota on kuultava asiassa, tämän hyväksyy.

Tällä tavoin saadut sellaiset arvonlisäverolainsäädännön soveltamiseen tai ainakin asianomaisen tapauksen pääkohtiin liittyvät tiedot, joiden johdosta voidaan lopettaa petoksellinen toimintatapa, on kuitenkin aina ilmoitettava tässä asetuksessa tarkoitettujen hallinnollisen yhteistyön puitteissa. Tällaiseen tietojen ilmoittamiseen on kuitenkin saatava ennakolta lupa oikeusviranomaiselta, jos tällainen lupa on kansallisen oikeuden mukaan tarpeen.

II LUKU

PYYNTÖÖN PERUSTUVA YHTEISTYÖ

1 j a k s o

Tietopyyntö

5 artikla

1. Pyyntöön saava viranomaisnimeää toimittamaan pyynnön esittäneelle viranomaiselle 1 artiklassa tarkoitettuja tietoja, myös yhden tai useamman yksilöidyn tapauksen osalta.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen toimittamista varten pyynnön vastaanottaneen jäsenvaltion toimivaltainen viranomaisnimeää tietojen hankkimiseksi tarvittavat tutkimukset.

3. Pyydettyjen tietojen hankkimista varten pyynnön vastaanottanut viranomainen tai hallintoviranomainen, jonka käsiteltäväksi se on asian saattanut, toimii aivan kuin se toimisi omaan lukuunsa tai jäsenvaltionsa jonkin toisen viranomaisen pyynnöstä.

6 artikla

Edellä 5 artiklan nojalla esitettävät tietopyynnot toimitetaan lomakkeella, jonka malli on hyväksytty 40 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

7 artikla

1. Pynnön vastaanottanut viranomainen toimittaa pyynnön esittäneelle viranomaiselle raporttien, todistusten ja muiden mahdollisten asiakirjojen muodossa tai niiden oikeaksi todistettuina jäljennöksinä tai niiden otteina kaikki käytettävissään olevat tai tätä varten hankkimansa tiedot.

2. Alkuperäiset asiakirjat toimitetaan kuitenkin ainoastaan, jos pyynnön vastaanottaneen viranomaisen kotipaikkajäsenvaltiossa voimassa olevat säännökset eivät sitä estä.

2 j a k s o

Pyyntö hallinnollisista tutkimuksista

8 artikla

Pyynnön vastaanottanut viranomainen suorittaa tai antaa suoritettavaksi pyynnön esittäneen viranomaisen pyynnöstä aiheelliset hallinnolliset tutkimukset, jotka koskevat:

1. liiketoimia, jotka ovat tai pyynnön esittäneen viranomaisen mielestä näyttävät olevan arvonlisäverolainsäädännön vastaisia ja joiden verotuksen oletetaan tapahtuneen pyynnön esittäneen viranomaisen kotipaikkajäsenvaltiossa, sekä
2. liiketoimia, jotka voivat tarjota näyttöä pyynnön esittäneen viranomaisen kotipaikkajäsenvaltiossa tapahtuneista arvonlisäverolainsäädännön rikkomuksista.

9 artikla

1. Pynnön vastaanottaneen viranomaisen tai hallintoviranomaisen, jonka käsiteltäväksi se on asian saattanut, on toteutettava hallinnolliset tutkimukset aivan kuin se toimisi omaan lukuunsa tai jäsenvaltionsa toisen viranomaisen pyynnöstä.

2. Pynnön vastaanottaneen viranomaisen on ilmoitettava hallinnollisten tutkimusten tulokset pyynnön esittäneelle viranomaiselle.

3 j a k s o

Määräaika tietojen toimittamiselle

10 artikla

Pyynnön vastaanottanut viranomainen toimittaa 5, 7 ja 9 artiklassa tarkoitettut ilmoitukset mahdollisimman nopeasti ja vii-

meistään kolmen kuukauden kuluttua pyynnön vastaanottamisesta.

Jos kyseiset tiedot ovat jo pyynnön vastaanottaneen viranomaisen käytettävissä, määräaika on kuukausi.

11 artikla

Erikoistapauksia koskevia luokkia varten voidaan määrittää 10 artiklassa säädetystä poikkeava määräaika 40 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

12 artikla

Jos pyynnön vastaanottanut viranomainen ei kykene vastaamaan pyyntöön säädettyssä määräajassa, se ilmoittaa välittömästi pyynnön esittäneelle viranomaiselle syyt, miksi se ei voi noudattaa tätä määräaika ja sen, milloin se pystyy toimittamaan vastauksen.

4 j a k s o

Läsnäolo virastoissa ja osallistuminen hallinnollisiin tutkimuksiin

13 artikla

1. Pynnön esittäneen viranomaisen asianmukaisesti valtuutamat edustajat voivat kyseisen viranomaisen sekä pyynnön vastaanottaneen viranomaisen sopimuksesta ja viimeksi mainitun vahvistamia yksityiskohtaisia sääntöjä noudattaen saada virastoissa, joissa pyynnön vastaanottaneen viranomaisen kotipaikkajäsenvaltion tätä asiaa hoitavat viranomaiset suorittavat tehtäviään, pyynnön esittäneen viranomaisen tarvitsemia arvonlisäveron soveltamiseen liittyviä tietoja lähteistä, joiden käyttöön kyseisten virastojen toimihenkilöillä on oikeus. Näillä edustajilla on oikeus ottaa jäljennöksiä näistä asiakirjoista.

2. Pynnön esittäneen viranomaisen nimeämät edustajat voivat sen ja pyynnön vastaanottaneen viranomaisen sopimuksesta olla läsnä 8 artiklassa tarkoitettuja hallinnollisia tutkimuksia suoritettaessa. Pynnön vastaanottaneen viranomaisen edustajat valvovat hallinnollisten tutkimusten suorittamista niiden kaikissa vaiheissa. Pynnön esittäneen viranomaisen edustajat eivät voi omasta aloitteestaan käyttää pyynnön vastaanottaneen viranomaisen edustajille myönnettyjä tarkastusvaltuuksia. Niillä on kuitenkin oikeus päästä samoihin toimitiloihin ja saada pyynnön vastaanottaneen viranomaisen edustajien välityksellä käyttöönsä samoja asiakirjoja meneillään olevan hallinnollisen tutkimuksen tarpeita varten.

3. Pynnön esittäneen viranomaisen edustajien, jotka 1 ja 2 artiklaa sovellettaessa ovat läsnä toisessa jäsenvaltiossa, on milloin tahansa voitava esittää kirjallinen valtuutus, josta ilmenee heidän henkilöisyytensä ja virka-asemansa.

14 artikla

Jos rangaistusmenettelyyn liittyvillä kansallisilla säännöksillä varataan tietyt toimenpiteet kansallisella lailla erityisesti nimetyille toimihenkilöille, pyynnön esittäneen viranomaisen edustajat eivät ole mukana näitä toimenpiteitä toteutettaessa.

He eivät missään tapauksessa osallistu muun muassa kotitarkastuksiin tai rikoslain mukaisiin henkilöiden virallisiin kuulusteluihin. Heillä on kuitenkin 4 artiklassa säädetyn edellytyksin mahdollisuus saada käyttöönsä näin hankitut tiedot.

5 j a k s o***Samanaikaiset tarkastukset****15 artikla*

Jäsenvaltiot suorittavat kukin omalla alueellaan ja riippumattomasti yhden tai useamman verovelvollisen tilanteen samanaikaisia tarkastuksia, jos niiden suorittaminen on yhteisen edun mukaista tai täydentävää.

Jäsenvaltiot suorittavat samanaikaisia tarkastuksia ja toimittavat toisilleen näin saamansa tiedot aina, kun tällaiset tarkastukset arvioidaan tehokkaammiksi, kuin yhden jäsenvaltion tarkastus.

16 artikla

1. Jokaisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen yksilöi riippumattomasti verovelvolliset, joiden osalta se aikoo ehdottaa samanaikaisten tarkastusten suorittamista. Se ilmoittaa muiden jäsenvaltioiden, joita asia koskee, toimivaltaisille viranomaisille mahdollisten samanaikaisten verotarkastusten kohteiksi valitsemansa tapaukset. Se perustelee valinnan mahdollisimman hyvin ja toimittaa tiedot, joiden perusteella siihen on päädytty. Aina kun jonkin tapauksen yhteydessä ehdotetaan samanaikaisten tarkastusten suorittamista, se ilmoittaa, millaisia tapauksen vanhenemista koskevia sääntöjä sovelletaan.

2. Tämän jälkeen kukin jäsenvaltio päättää, haluaako se osallistua samanaikaisiin tarkastuksiin. Toimivaltainen viranomainen, jolle samanaikaista tarkastusta on esitetty, vahvistaa vastavalle viranomaiselle, suorittaako se tarkastuksen.

3. Toimivaltaiset viranomaiset nimeävät edustajan, jonka tehtävänä on tarkastuksen johto ja koordinointi.

6 j a k s o***Pyyntö tiedoksi antamisesta****17 artikla*

Pyynnön vastaanottanut viranomainen antaa pyynnön esittäneen viranomaisen pyynnöstä vastaanottajalle tiedoksi kaikki hallintoviranomaisten asiakirjat ja päätökset, jotka koskevat ar-

vonlisäveron soveltamista pyynnön esittäneen viranomaisen kotipaikkajäsenvaltiossa, noudattaen tässä omassa kotipaikkajäsenvaltiossaan voimassa olevia vastaavien asiakirjojen tiedoksi antamista koskevia säännöksiä.

18 artikla

Pyynnössä tiedoksi antamisesta, jossa on mainittava tiedoksi annettavan asiakirjan tai päätöksen asia, ilmoitetaan vastaanottajan yksilöimiseksi nimi, osoite ja muut mahdolliset tarvittavat tiedot.

19 artikla

Pyynnön vastaanottanut viranomainen ilmoittaa viipymättä pyynnön esittäneelle viranomaiselle pyynnön tiedoksi antamisesta jatkosta, erityisesti päivän, jona päätös tai asiakirja on toimitettu vastaanottajalle.

III LUKU

TIETOJENVAIHTO ILMAN EDELTÄVÄÄ PYYNTÖÄ*20 artikla*

Rajoittamatta IV luvun säännösten soveltamista kunkin jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen ilmoittaa rakenteellisella tai säännöllisellä tietojenvaihdoilla tätä pyytävän minkä tahansa toisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle 1 artiklassa tarkoitetut tiedot seuraavissa tilanteissa, joissa:

1. verotuksen oletetaan tapahtuneen määräjäsenvaltiossa ja tarkastusjärjestelmän tehokasta toimintaa varten tarvitaan alkuperäjäsenvaltion toimittamia tietoja;
2. toisessa jäsenvaltiossa on tapahtunut tai on voinut tapahtua arvonlisäverolainsäädäntöä koskeva rikkomus;
3. toisessa jäsenvaltiossa on petoksen tai veronkierron vaara;
4. jäsenvaltion alueella on tapahtunut tai on voinut tapahtua arvonlisäverolainsäädännön rikkomus, jolla voi olla vaikutuksia toisessa jäsenvaltiossa.

21 artikla

Jäljempänä 40 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen määritetään:

1. selvästi rajatut tietoluokat;
2. kunkin jäsenvaltion osalta, onko kyseessä organisoitu vai säännöllinen tietojenvaihto ja viimeksi mainitussa tapauksessa tietojen toimittamisen säännöllisyys;
3. yksityiskohtaiset säännöt tietojenvaihdoista.

22 artikla

Kaikissa muissa tilanteissa jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat toimittaa toisilleen tiedossaan olevat 1 artiklassa tarkoitetut tiedot oma-aloitteisesti ilman edeltävää pyyntöä.

23 artikla

Jäsenvaltiot toteuttavat tarvittavat hallinnolliset ja organisatoriset toimenpiteet, jotta tässä luvussa tarkoitettu tietojenvaihto olisi mahdollista.

24 artikla

Tämän luvun säännösten täytäntöönpanosta ei saa aiheutua jäsenvaltiolle velvollisuuksia asettaa arvonlisäverovelvollisille tietojen keruuta koskevia uusia velvollisuuksia.

IV LUKU

ERITYISESTI YHTEISÖLIIKETOIMIIN LIITTYVIEN TIETOJEN TALLENNUS JA VAIHTO*25 artikla*

1. Jokaisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ylläpidettävä sähköistä tietokantaa direktiivin 77/388/ETY 22 artiklan 6 kohdan b alakohdan, sellaisena kuin se on muutettuna 28 artiklan h alakohdan mukaisesti, vastaanottamiensa tietojen säilyttämistä ja käsittelyä varten.

Jotta näitä tietoja voitaisiin käyttää tässä asetuksessa tarkoitettujen menettelyjen puitteissa, ne on säilytettävä vähintään viisi vuotta sen kalenterivuoden päättymisestä, jona ne on saatettava käytettäväksi.

2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että tietokanta on ajan tasalla, aukoton ja täsmällinen.

Jäljempänä 40 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen on vahvistettava perusteet, joilla päätetään, mitkä muutokset eivät ole asiaankuuluvia, olennaisia tai hyödyllisiä ja jotka siten voidaan jättää tekemättä.

26 artikla

Jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on 25 artiklan mukaisesti säilytettävien tietojen perusteella saatava kaikista muista jäsenvaltioista ilman eri toimenpiteitä ja viipymättä kaikki seuraavat tiedot, jotka voivat myös olla suoraan kyseisen viranomaisen käytettävissä:

1. arvonlisäverotunnisteet, jotka tiedot vastaanottava jäsenvaltio on antanut;

2. niiden tavaroiden yhteisluovutusten kokonaisarvo, jotka tiedot antavalta jäsenvaltiolta arvonlisäverotunnisteen saaneet liikkeenharjoittajat ovat suorittaneet näiden tunnisteiden haltijoille.

Ensimmäisen kohdan 2 alakohdassa tarkoitetut arvot annetaan kultakin kalenterivuoden neljännekseltä, ja ne ilmaistaan tiedot toimittavan jäsenvaltion valuuttana.

27 artikla

Veropetosten torjumiseksi jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on aina, kun se katsoo tavaroiden ja palvelujen yhteisö-hankintojen valvonnan kannalta tarpeellisiksi, saatava ilman eri toimenpiteitä ja viipymättä kaikki seuraavat 25 artiklan mukaisesti säilytettyihin tietoihin pohjautuvat tiedot, jotka voivat myös olla suoraan kyseisen viranomaisen saatavilla sähköisessä muodossa:

1. 26 artiklan ensimmäisen kohdan 2 alakohdassa tarkoitettuja luovutuksia suorittaneiden henkilöiden arvonlisäverotunnisteet,

2. tällaisten kunkin henkilön kullekin kyseiselle 26 artiklan ensimmäisen kohdan 1 tarkoitettujen arvonlisäverotunnisteen saaneelle henkilölle suorittamien luovutusten kokonaisarvo,

3. mahdollisten lisätietojen antamiseen kaikkien näiden henkilöiden osalta toimivaltaisen alueellisen yksikön täydelliset yhteystiedot.

Ensimmäisen kohdan 2 alakohdassa tarkoitetut arvot annetaan kultakin kalenterivuoden neljännekseltä, ja ne ilmaistaan tiedot toimittavan jäsenvaltion valuuttana.

28 artikla

1. Jos jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on 25, 26 ja 27 artiklan mukaan velvollinen antamaan tiedot käytettäväksi, viranomaisen on 26 ja 27 artiklassa tarkoitettujen tietojen osalta tehtävä se mahdollisimman pian ja viimeistään kolmen kuukauden kuluttua sen kalenterivuoden neljänneksen päättymisestä, jota tiedot koskevat.

2. Poiketen siitä, mitä säädetään 1 kohdassa, jos tiedot on lisätty tietokantaan 25 artiklassa säädettyissä olosuhteissa, ne on annettava käytettäväksi mahdollisimman pian, viimeistään kolmen kuukauden kuluttua sen kalenterivuoden neljänneksen päättymisestä, jonka aikana täydentävät tiedot on kerätty.

3. Edellytykset, jotka koskevat mahdollisuuksia korjattujen tietojen käyttöön, on määriteltävä 40 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

29 artikla

Jos jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset 25–28 artiklaa soveltaessaan rekisteröivät tietoja sähköisiin tietokantoihin ja toimittavat toisilleen näitä tietoja sähköisessä muodossa, niiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet 37 artiklan noudattamisen varmistamiseksi.

30 artikla

1. Jokaisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ylläpidettävä sähköiseen tietokantaan sisältyvää rekisteriä henkilöistä, joille kyseisessä jäsenvaltiossa on annettu arvonlisäverotunniste.

2. Jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi milloin tahansa saada suoraan tai välitettynä 25 artiklan mukaisesti säilytettävien tietojen perusteella vahvistuksen sellaisen arvonlisäverotunnisteen voimassaolosta, jolla henkilö on toimittanut tai vastaanottanut tavaroiden yhteisöluovutuksen tai yhteisöpalvelun.

Pyynnön vastaanottaneen viranomaisen on erityisestä pyynnöstä annettava tieto myös arvonlisäverotunnisteen antopäivästä ja tarvittaessa sen voimassaolon päättymispäivästä.

3. Toimivaltaisen viranomaisen on pyynnöstä annettava viipymättä myös sen henkilön nimi ja osoite, jolle numero on annettu edellyttäen, ettei pyynnön esittävä viranomainen tallenna näitä tietoja mahdollista myöhempää käyttöä varten.

4. Jokaisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on huolehdittava, että henkilöt, joita tavaroiden yhteisöluovutukset tai yhteisöpalvelujen suoritukset koskevat, ovat oikeutetut saamaan vahvistuksen tietyn henkilön arvonlisäverotunnisteen voimassaolosta.

Vahvistuksen toimittaminen sähköisessä muodossa on sallittua edellytyksin, jotka vahvistetaan 40 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

5. Jos jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset tämän artiklan 1–4 kohtaa soveltaessaan rekisteröivät tietoja sähköisiin tietokantoihin ja vaihtavat näitä tietoja sähköisesti, niiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet 37 artiklan noudattamisen varmistamiseksi.

V LUKU

SUHTEET KOMISSIOON*31 artikla*

1. Jäsenvaltiot ja komissio tarkastelevat ja arvioivat tällä asetuksella perustetun hallinnollista yhteistyötä koskevan järjestelmän toimivuutta. Komissio keskittää jäsenvaltioiden asiantunteumuksen parantaakseen näin järjestelmän toimivuutta.

2. Jäsenvaltiot ilmoittavat komissiolle kaikki tämän asetuksen soveltamiseen kyseisissä jäsenvaltioissa liittyvät tiedot, mukaan lukien kaikki tämän soveltamisen arvioinnissa tarvittavat tilastotiedot.

Nämä tilastotiedot määritetään 40 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

3. Jäsenvaltiot ilmoittavat komissiolle kaikki tiedot, jotka koskevat arvonlisäverolainsäädännön rikkomiseen käytettyjä tai oletettavasti käytettyjä menetelmiä ja menettelyjä ja joiden avulla on voitu todeta puutteita tässä asetuksessa tarkoitettussa hallinnollisen yhteistyön järjestelmässä.

4. Tämän hallinnollisen yhteistyön järjestelmän tehokkuuden petosten ja veronkierron torjunnassa arvioimiseksi, jäsenvaltiot voivat toimittaa komissiolle kaikkia muita 1 artiklassa tarkoitettuja tietoja.

5. Komissio ilmoittaa 2, 3 ja 4 kohdassa tarkoitettua tietoja muille jäsenvaltioille, joita asia koskee.

VI LUKU

SUHTEET YHTEISÖN KOLMANSIIN MAIHIN*32 artikla*

1. Kun jokin kolmas maa ilmoittaa tietoja jollekin jäsenvaltiolle, tämän on ilmoitettava ne sellaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, joille nämä tiedot saattavat olla merkityksellisiä, ja kaikissa tapauksissa tätä pyytävien jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille.

Nämä tiedot on lisäksi toimitettava komissiolle aina, kun niillä on merkitystä yhteisön tasolla.

2. Jos kolmas maa on sitoutunut oikeudellisesti toimittamaan tarvittavaa apua, jotta kaikki osoitukset arvonlisäverolainsäädännön vastaisilta näyttävistä liiketoimista saadaan koottua yhteen, sille voidaan toimittaa tätä asetusta sovellettaessa saadut tiedot ne toimittaneiden toimivaltaisten viranomaisten suostumuksella ja noudattaen näiden sisäisiä, henkilötietojen toimitamista kolmansille maille koskevia määräyksiä.

VII LUKU

TIETOJENVAIHDON SÄÄNTELYN EDELLYTYKSET*33 artikla*

Tämän asetuksen nojalla toimitettavat tiedot toimitetaan mahdollisuuksien mukaan sähköisessä muodossa 40 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistettujen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.

34 artikla

Avunantopyyntöjen, mukaan lukien pyynnöt tiedoksi antamisesta, ja niihin liitettyjen asiakirjojen ohella toimitetaan käännös pyynnön vastaanottavan viranomaisen kotipaikkajäsenvaltion virallisella kielellä tai yhdellä sen virallisista kielistä 40 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistettujen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.

Pyynnön vastaanottava viranomainen voi luopua vaatimasta tällaisen käännöksen toimittamista.

35 artikla

1. Jäsenvaltiot luopuvat kaikista tämän asetuksen soveltamisesta johtuvia kustannuksia koskevista korvausvaatimuksista lukuun ottamatta niitä, jotka koskevat asiantuntijoille tarvittaessa maksettua palkkioita.

2. Jos keskinäinen apu aiheuttaa erityisiä vaikeuksia ja jos siihen liittyvät kustannukset ovat hyvin korkeat tai kyse on järjestäytyneen rikollisuuden torjunnasta, avunantopyynnön esittävä ja sen vastaanottava viranomainen voivat sopia kyseistä tilannetta koskevista erityisistä korvausjärjestelyistä.

3. Yksityiskohtaiset säännöt 2 kohdan soveltamisesta vahvistetaan 40 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

36 artikla

1. Pyynnön vastaanottanut jäsenvaltion viranomainen toimittaa pyynnön esittäneelle toisen jäsenvaltion viranomaiselle 1 artiklassa tarkoitettut tiedot edellyttäen, että

- a) pyynnön esittäneen viranomaisen tietopyyntöjen määrä ja luonne tietyinä ajanjaksona eivät aiheuta pyynnön vastaanottaneelle viranomaiselle kohtuutonta hallinnollista rasitusta;
- b) pyynnön esittänyt viranomainen on käyttänyt kaikki tavantomaiset tietolähteet, joita se kyseisissä olosuhteissa on voinut käyttää, pyydettyjen tietojen saamiseksi vaarantamatta tavoitellun lopputuloksen saavuttamista.

2. Tämä asetus ei velvoita tekemään selvityksiä tai antamaan tietoja silloin, kun sen jäsenvaltion, jonka on annettava tiedot, lainsäädännön tai hallinnollisen käytännön mukaan toimivaltainen viranomainen ei saa tehdä näitä selvityksiä eikä koota tai käyttää näitä tietoja kyseisen jäsenvaltion omiin tarpeisiin.

3. Tietojen antamisesta voidaan kieltäytyä, jos se johtaisi liike-, elinkeino- tai ammattisalaisuuden, kaupallisen menettelyn taikka sellaisen tiedon ilmaisemiseen vastoin yleistä järjestystä.

4. Pyynnön vastaanottanut viranomainen ilmoittaa pyynnön esittäneelle viranomaiselle syyt, joiden vuoksi avunantopyyntöä

ei voida täyttää. Tämä perusteltu kieltäytyminen on annettava tiedoksi myös komissiolle.

5. Yksityiskohtaiset säännöt avunantopyyntöön oikeuttavan arvonlisäveron vähimmäismäärän määrittämiseksi vahvistetaan 40 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

37 artikla

1. Tätä asetusta sovellettaessa missä tahansa muodossa ilmoitetut tiedot ovat luottamuksellisia. Niitä koskee salassapitovelvollisuus, ja niihin sovelletaan tiedot vastaanottaneen jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä samanlaisille tiedoille säädettyä tietosuojaa sekä vastaavia yhteisön toimielimiin sovellettavia säännöksiä.

Kaikissa tapauksessa näitä tietoja saa antaa vain henkilöille, jotka suoraan osallistuvat verojen määrittämiseen, kantoon tai hallinnolliseen valvontaan, taikka yhteisön palveluksessa oleville henkilöille, joiden toiminta edellyttää näiden tietojen käyttöä.

Niitä voidaan käyttää verolainsäädännön rikkomisesta johtuvassa oikeudellisessa tai hallinnollisessa menettelyssä, joka voi johtaa seuraamusten määrittämiseen, sekä neuvoston direktiivin 76/308/ETY⁽¹⁾ 2 artiklassa tarkoitettujen muiden verojen ja maksujen vahvistamiseen.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, tiedot toimittavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on sallittava näiden tietojen käyttö muihin tarkoituksiin pyynnön esittäneen viranomaisen jäsenvaltiossa, jos tietojen käyttö vastaaviin tarkoituksiin on pyynnön vastaanottaneen viranomaisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan sallittua.

3. Jos pyynnön esittänyt viranomainen katsoo pyynnön vastaanottaneelta viranomaiselta saamiensa tietojen voivan olla hyödyksi jonkin muun jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, se voi toimittaa ne edelleen.

4. Jäsenvaltiot rajoittavat direktiivin 95/46/EY 6 artiklan 1 kohdassa, 10 artiklassa, 11 artiklan 1 kohdassa ja 12 ja 21 artiklassa tarkoitettujen velvollisuuksien ja oikeuksien soveltamista siinä määrin kuin se on tarpeen mainitun direktiivin 13 artiklan e) kohdassa tarkoitettujen perusteiden turvaamiseksi.

38 artikla

Pyynnön esittäneen viranomaisen toimivaltaiset elimet voivat käyttää kaikkia pyynnön vastaanottaneen viranomaisen edustajien saamia ja pyynnön esittäneelle viranomaiselle toimitettuja selvityksiä, todistuksia, tietoja, asiakirjoja ja oikeaksi todistettuja jäljennöksiä näyttönä tässä asetuksessa tarkoitetuissa avunantotapauksissa samaan tapaan kuin vastaavia maansa jonkin toisen viranomaisen toimittamia asiakirjoja.

(¹) EYVL L 73, 19.3.1976, s. 18.

39 artikla

1. Tätä asetusta sovellettaessa jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet, joilla
 - a) varmistetaan tehokas sisäinen koordinointi 3 artiklassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten välillä;
 - b) saadaan aikaan suora yhteistyö erityisesti tähän koordinointiin valtuutettujen viranomaisten välillä;
 - c) taataan tässä asetuksessa säädetyn tietojenvaihtojärjestelmän moitteeton toiminta.
2. Komissio toimittaa saamansa tiedot mahdollisimman nopeasti jokaisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle ja siinä laajuudessa kuin se voi ne toimittaa.

VIII LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

40 artikla

1. Komissiota avustaa hallinnollisen yhteistyön pysyvä komitea, jäljempänä "komitea", joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana on komission edustaja.
2. Viitattaessa tähän kohtaan sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 artiklassa säädettyä sääntelymenettelyä ja otetaan huomioon mainitun päätöksen 7 artikla ja 8 artikla.
3. Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa säädetty määräaika on kolme kuukautta.

41 artikla

Komitea voi tutkia kaikkia tämän asetuksen soveltamiseen liittyviä kysymyksiä jotka komitean puheenjohtaja saattaa sen käsiteltäväksi joko omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion edustajan pyynnöstä.

42 artikla

1. Joka kolmas vuosi tämän asetuksen voimaantulosta komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän asetuksen soveltamisen edellytyksistä.
2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kirjallisina ne kansalliset säännökset, jotka ne antavat tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvissa kysymyksissä.

43 artikla

1. Tämän asetuksen säännökset eivät estä noudattamasta laaja-alaisempia muihin oikeussäännöksiin, myös mahdollisiin kahden- tai monenvälisiin sopimuksiin, perustuvia tietojenvaihtovelvollisuuksia.
2. Kun toimivaltaiset viranomaiset sopivat keskenään tässä asetuksessa tarkoitettujen alojen kahdenvälisistä kysymyksistä muutoin kuin erikoistapauksissa, niiden on ilmoitettava siitä komissiolle viipymättä. Komissio puolestaan ilmoittaa asiasta muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille.

44 artikla

Kumotaan asetus (ETY) N:o 218/92.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen.

45 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten keskinäisestä avusta välittömien ja välillisten verojen alalla annetun neuvoston direktiivin 77/799/ETY muuttamisesta

(2001/C 270 E/11)

KOM(2001) 294 lopul. — 2001/0134(COD)

(Komission esittämä 18 päivänä kesäkuuta 2001)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA
EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 95 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Arvonlisäveropetosten torjunta edellyttää yhteisiä periaatteita noudattaen verohallintojen yhteistyön lujittamista yhteisössä niiden ja komission välillä.

(2) Tätä tarkoitusta varten neuvoston asetus (ETY) N:o 218/92⁽¹⁾, jolla täydennettiin neuvoston direktiivillä 77/799/ETY⁽²⁾ perustettua järjestelmää arvonlisäveroon liittyviltä osin, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirjalla on korvattu hallinnollisesta yhteistyöstä arvonlisäverotuksen alalla . . . päivänä . . . kuuta 2001 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o . . ./2001. Mainittuun asetukseen on koottu kaikki hallinnollista yhteistyötä arvonlisäverotuksen alalla koskevat säännökset lukuun ottamatta säännöksiä keskinäisestä avusta, josta säädetään keskinäisestä avunannosta Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston rahoitusjärjestelmään kuuluvista toimista aiheutuvien saatavien sekä maatalousmaksujen ja tullien perinnässä 15 päivänä maaliskuuta 1976 annetussa neuvoston direktiivissä 76/308/ETY⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä . . ./2001/EY.

(3) Direktiivissä 77/799/ETY vahvistettu keskinäisen avun soveltamisala on laajennettava koskemaan direktiivissä 76/308/ETY tarkoitettuja vakuutusmaksuista perittäviä veroja niin, että jäsenvaltioiden taloudelliset edut ja sisämarkkinoiden puolueettomuus voidaan suojata paremmin.

(4) Sen vuoksi olisi muutettava direktiiviä 77/799/ETY,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivi 77/799/ETY seuraavasti:

1. Korvataan nimi seuraavasti:

”Neuvoston direktiivi, annettu 19 päivänä joulukuuta 1977, jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten keskinäisestä avusta välittömien verojen, tiettyjen valmisteverojen ja vakuutusmaksuista perittävien verojen alalla”.

2. Korvataan 1 artiklan 1 kohdan ensimmäinen luetelmakohta seuraavasti

”neuvoston direktiivin 76/308/ETY (*) 3 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettujen vakuutusmaksuista perittävien verojen

(*) EYVL L 73, 19.3.1976, s. 18.”

2 artikla

Direktiiviin 77/799/ETY tehdyt arvonlisäveroa koskevat viittaukset katsotaan (hallinnollisesta yhteistyöstä arvonlisäverotuksen alalla annettuun) asetukseen (EY) N:o . . ./2001 tehdyiksi viittauksiksi.

3 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava voimaan tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2002 Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kirjallisina ne kansalliset säännökset, jotka ne antavat tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvissa kysymyksissä.

4 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

5 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

⁽¹⁾ EYVL L 24, 1.2.1992, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 336, 27.12.1977, s. 15.

⁽³⁾ EYVL L 73, 19.3.1976, s. 18.

Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi tupakkatuotteiden mainontaa ja sponsorointia koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä

(2001/C 270 E/12)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

KOM(2001) 283 lopull. — 2001/0119(COD)

(Komission esittämä 20 päivänä kesäkuuta 2001)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 47 artiklan 2 kohdan, 55 ja 95 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon,

toimivat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen ⁽¹⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Tupakkatuotteiden mainontaa ja sponsorointia koskevat jäsenvaltioiden lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset eroavat toisistaan. Mainonta ja sponsorointi voivat tiettyissä tapauksissa ylittää jäsenvaltioiden rajat tai niihin voi liittyä kansainvälisesti järjestettyjä tapahtumia, ja ne ovat toimintaa, johon sovelletaan perustamissopimuksen 49 artiklaa. Jäsenvaltioiden lainsäädännön eroavaisuudet todennäköisesti aiheuttavat lisäesteitä sellaisten tuotteiden tai palveluiden vapaalle liikkuvuudelle, joilla tuetaan kyseisenlaista mainontaa ja sponsorointia. Tiettyjä esteitä on jo havaittu lehdistössä esiintyvän mainonnan osalta. Sponsoroinnin osalta kilpailuolosuhteiden vääristyminen todennäköisesti lisääntyy, ja tämä on jo todettukin joidenkin suurten urheilu- ja kulttuuritapahtumien järjestämisen yhteydessä.

(2) Nämä esteet olisi poistettava, ja näin ollen tupakkatuotteiden mainontaa ja sponsorointia koskevia sääntöjä olisi erityistapauksissa lähennettävä. Erityisesti on tarpeen tämentää, missä määrin tupakkamainonta voidaan sallia tiettyyn kategoriaan kuuluvissa julkaisuissa.

(3) Perustamissopimuksen 95 artiklan 3 kohdassa edellytetään, että komissio ottaa terveyteen liittyvissä sisämarkkinoiden perustamista ja toimintaa koskevissa ehdotuksissa perustaksi suojelun korkean tason. Myös Euroopan parlamentti ja neuvosto pyrkivät toimivaltansa rajoissa tähän tavoitteeseen. Lähennettävällä jäsenvaltioiden lainsäädännöllä pyritään suojelemaan kansanterveyttä sääntelemällä tupakan myynninedistämistä; tupakkahan on riippuvuutta aiheuttava tuote, joka aiheuttaa yli puolen miljoonan ihmisen kuoleman yhteisössä vuosittain. Pyrkimyksenä on myös välttää se, että nuoret aloittaisivat myynninedistämisen vaikutuksesta tupakoinnin jo varhain ja tulisivat siitä riippuvaisiksi.

(4) Aikakaus- ja sanomalehtien tapaisten julkaisujen sisämarkkinalevitykseen liittyy suuri riski, että niiden vapaa liikkuvuus kohtaa esteitä jäsenvaltioiden niiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten vuoksi, joissa kielletään tupakan mainonta kyseisessä tiedotusvälineessä tai säännellään sitä. Tällaisten tiedotusvälineiden vapaan liikkuvuuden varmistamiseksi kaikkialla sisämarkkinoilla on tarpeen rajoittaa tupakan mainonta niihin aikakauslehtiin, joita ei ole tarkoitettu suurelle yleisölle, esimerkiksi ammattilehtiin ja myös kolmansissa maissa julkaistut ja painetut julkaisut, joita ei ole ensisijaisesti tarkoitettu yhteisön markkinoille.

(5) Vaikutuksiltaan rajatylittävään tupakkatuotteiden tietyn tyyppistä sponsorointia koskeviin jäsenvaltioiden lakeihin, asetuksiin ja hallinnollisiin määräyksiin liittyy suuri riski, että toiminnan kilpailuedellytykset vääristyvät sisämarkkinoilla. Vääristymien poistamiseksi on tarpeen kieltää tällainen sponsorointi ainoastaan sellaisissa toiminnoissa tai tapahtumissa, joilla on maiden rajat ylittäviä vaikutuksia, sääntelemättä pelkästään kansallisella tasolla tapahtuvaa sponsorointia, jota muutoin voitaisiin hyödyntää suoraa mainontaa koskevien rajoitusten kiertämiseen.

(6) Tietoyhteiskunnan palveluiden käyttö tupakkatuotteiden mainonnassa on lisääntymässä, kun palveluiden yleinen saatavuus paranee. Nämä palvelut samoin kuin radiolähettykset, joita voidaan lähettää myös tietoyhteiskunnan palveluiden kautta, houkuttelevat erityisesti nuoria kuluttajia ja ovat heidän saatavillaan. Tupakkamainonta näissä välineissä on luonteeltaan rajatylittävää, ja sitä olisi säänneltävä yhteisön tasolla.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin lausunto [. .].

- (7) Tupakkatuotteiden ilmaisjakelua rajoitetaan useissa jäsenvaltioissa, koska siihen liittyy suuri riippuvuuden luomisesta. Ilmaisjakelutapauksia on esiintynyt maiden rajat ylittävien sponsoroitujen tapahtumien yhteydessä, ja ne olisi näin ollen kiellettävä.
- (8) Tupakkatuotteiden mainontaan ja sponsorointiin sovellettavista kansainvälisistä standardeista neuvotellaan laadittaessa tupakoinnin rajoittamista koskevaa Maailman terveysjärjestön WHO:n puiteyleissopimusta. Neuvotteluiden tavoitteena on luoda sitovat kansainväliset säännöt, jotka täydentävät tähän direktiiviin sisältyviä sääntöjä.
- (9) Tämän direktiivin täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa ja sisämarkkinoiden sujuvalle toiminnalle aiheutuvia lisäesteitä olisi tarkasteltava. Tämän vuoksi olisi säädettävä siitä, että komissio laatii kertomuksen, johon tilanteen vaatiessa liitetään tarvittavat ehdotukset. Asianmukaisissa yhteisön ohjelmissa olisi säädettävä tämän direktiivin kansanterveysvaikutusten seurannasta.
- (10) Jäsenvaltioiden olisi toteutettava riittäviä ja tehokkaita toimia, joilla ne voivat varmistaa tämän direktiivin nojalla annettujen toimenpiteiden täytäntöönpanon valvomisen kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti siten, kuin se vahvistetaan komission tiedonannossa Euroopan parlamentille ja neuvostolle seuraamusten merkityksestä yhteisön lainsäädännön täytäntöönpanossa sisämarkkinoiden alalla⁽¹⁾ ja 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetussa neuvoston päätöslauselmassa yhteisön oikeuden yhdenmukaisesta ja tehokkaasta soveltamisesta ja tämän oikeuden rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista sisämarkkinoiden alalla⁽²⁾. Näihin toimiin olisi sisällyttävä säännöksiä sellaisten henkilöiden tai organisaatioiden, joilla on asiassa oikeutettu etu, oikeudesta puuttua asiaan tämän direktiivin vastaisten toimintojen lakkauttamiseksi.
- (11) Tässä direktiivissä säädetyt seuraamukset eivät saisi rajoittaa jäsenvaltioiden lainsäädäntöön sisältyvien muiden seuraamusten soveltamista tai oikeuskeinojen käyttämistä.
- (12) Ihmisille tarkoitettujen lääkevalmisteiden mainonnasta säädetään ihmisille tarkoitettujen lääkkeiden mainonnasta 31 päivänä maaliskuuta 1992 annetussa neuvoston direktiivissä 92/28/ETY⁽³⁾. Tupakkariippuvuudesta selviytymiseen tarkoitettujen tuotteiden mainonta ei kuulu tämän direktiivin soveltamisalaa.
- (13) Tällä direktiivillä ei saisi rajoittaa 3 päivänä lokakuuta 1989 televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun neuvoston direktiivin 89/552/ETY⁽⁴⁾ soveltamista. Kyseisessä direktiivissä kielletään savukkeiden ja muiden tupakkatuotteiden kaikenlainen televisiomainonta. Direktiivissä 89/552/ETY säädetään, että televisio-ohjelmia eivät saa sponsoroida luonnolliset tai oikeushenkilöt, joiden pääasiallisena toimintana on sellaisten tuotteiden valmistus tai myynti taikka sellaisten palveluiden tarjonta, joiden mainonta on kielletty kyseisellä direktiivillä. Direktiivillä 89/552/ETY kielletään myös tupakkatuotteiden teleostoslähetykset.
- (14) Mainonnan rajatylittävä luonne tunnustetaan harhaanjohtavaa mainontaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 10 päivänä syyskuuta 1984 annetussa neuvoston direktiivissä 84/450/ETY⁽⁵⁾. Tupakkatuotteiden valmistamista, esittämismuotoa ja myyntiä koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä X päivänä Xkuuta 2001 annettuun direktiiviin 2001/37/EY sisältyy säännöksiä harhaanjohtavien kuvausten käytöstä tupakkatuotteiden pakkausmerkinnöissä.
- (15) Euroopan yhteisöjen tuomioistuin kumosi asiassa C-376/98⁽⁶⁾ Saksan liittotasavalta v. Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto antamallaan tuomiolla tupakkatuotteiden mainontaa ja niiden hyväksi tapahtuvaa sponsorointia koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 6 päivänä heinäkuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/43/EY⁽⁷⁾. Viittauksia direktiiviin 98/43/EY olisi sen vuoksi pidettävä viittauksina tähän direktiiviin.
- (16) Suhteellisuusperiaatteen mukaisesti on välttämätöntä ja aiheellista sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan perustavoitteen toteuttamiseksi säätää tupakkatuotteiden mainonnasta ja sponsoroinnista. Tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen aiottujen tavoitteiden saavuttamiseksi, kuten perustamissopimuksen 5 artiklan kolmannessa kohdassa määrätään.
- (17) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet yhteisön oikeuden yleisinä periaatteina. Tämän direktiivin tarkoituksena on erityisesti varmistaa, että oikeutta sananvapauden täysin kunnioitetaan,

⁽¹⁾ KOM(95) 162 lopullinen.

⁽²⁾ EYVL C 188, 22.7.1995, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 113, 30.4.1992, s. 13.

⁽⁴⁾ EYVL L 298, 17.10.1989, s. 23. Direktiivi on muutettu direktiivillä 97/36/EY (EYVL L 202, 30.7.1997, s. 60).

⁽⁵⁾ EYVL L 250, 19.9.1984, s. 17. Direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 97/55/EY (EYVL L 290, 23.10.1997, s. 18).

⁽⁶⁾ EYVL L 213, 30.7.1998, s. 9.

⁽⁷⁾ [2000] Kok. I-8419.

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Asiasisältö ja soveltamisala

Tällä direktiivillä lähennetään jäsenvaltioiden lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, jotka koskevat tupakkatuotteiden mainontaa ja myynninedistämistä

- lehdissä ja muissa painotuotteissa;
- radiolähetysissä;
- tietoyhteiskunnan palveluissa;
- tupakkaan liittyvällä sponsoroinnilla, mukaan lukien tupakkatuotteiden ilmaisjakelu.

Tarkoituksena on varmistaa kyseisten tiedotusvälineiden ja niihin liittyvien palveluiden vapaa liikkuvuus ja poistaa sisämarkkinoiden toimintaa haittaavat esteet.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- "tupakkatuotteilla" kaikkia tupakasta kokonaan tai osittain valmistettuja, poltettavaksi, sieraimiin vedettäväksi, imeskeltäväksi tai pureskeltäväksi tarkoitettuja tuotteita;
- "mainonnalla" kaikkea kaupallista viestintää, jonka tavoitteena taikka suorana tai epäsuorana vaikutuksena on tupakkatuotteen myynninedistäminen;
- "sponsoroinnilla" kaikkea sellaista julkista tai yksityistä tapahtumalle, toiminnalle tai henkilölle annettavaa tukea, jonka tavoitteena taikka suorana tai epäsuorana vaikutuksena on tupakkatuotteen myynninedistäminen;
- "tietoyhteiskunnan palveluilla" Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/34/EY⁽¹⁾ 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja palveluita.

3 artikla

Mainonta painetuissa tiedotusvälineissä ja tietoyhteiskunnan palveluissa

- Tupakkatuotteiden mainonnan lehdissä ja muissa painotuotteissa on rajoitettava julkaisuihin, jotka on tarkoitettu yksinomaan tupakkateollisuudessa toimiville ammattilaisille ja jotka julkaistaan ja painetaan kolmansissa maissa, jos kyseisiä julkaisuja ei ole ensisijaisesti suunnattu yhteisön markkinoille.

Muu tupakkatuotteiden mainonta lehdissä ja muissa painotuotteissa kielletään.

- Mainonta, joka ei ole sallittua lehdissä ja muissa painotuotteissa, ei ole sallittua tietoyhteiskunnan palveluissa.

4 artikla

Radiomainonta ja sponsorointi

- Kaikenlainen tupakkatuotteiden radiomainonta kielletään.
- Radio-ohjelmia eivät saa sponsoroida yritykset, joiden pääasiallisena toimintana on tupakkatuotteiden valmistus tai myynti.

5 artikla

Tapahtumien sponsorointi

- Sellaisten tapahtumien tai toiminnan sponsorointi, joissa on mukana useampia jäsenvaltioita tai jotka tapahtuvat useassa jäsenvaltiossa tai joilla on muutoin rajatylittäviä vaikutuksia, on kielletty.
- Kaikenlainen tupakkatuotteiden ilmaisjakelu, jonka tarkoituksena taikka suorana tai epäsuorana vaikutuksena on tupakkatuotteiden myynninedistäminen 1 kohdassa tarkoitettujen sponsoroitujen tapahtumien yhteydessä, on kielletty.

6 artikla

Kertomus

Komissio toimittaa Euroopan parlamentille, neuvostolle ja talous- ja sosiaalikomitealle kertomuksen tämän direktiivin täytäntöönpanosta viimeistään viiden vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta. Kertomukseen on liitettävä direktiivin muuttamista koskevat ehdotukset, joita komissio pitää tarpeellisina.

7 artikla

Täytäntöönpanon valvonta

Jäsenvaltioiden on säädettävä seuraamusjärjestelmästä, jota sovelletaan tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen ja toteutettava seuraamusten täytäntöönpanon varmistamiseksi kaikki tarvittavat toimenpiteet. Säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, suhteellisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä säännöksistä komissiolle viimeistään 10 artiklassa säädetyyn päivään mennessä ja ilmoitettava niiden muutokset mahdollisimman pian.

Seuraamusjärjestelmään on sisällyttävä säännöksiä sen varmistamiseksi, että henkilöillä tai organisaatioilla, joilla on jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti oikeutettu etu direktiivin vastaisen mainonnan, sponsoroinnin tai muun seikan lakkauttamiseen, voivat ryhtyä oikeustoimiin tällaista mainontaa tai sponsorointia vastaan tai ilmoittaa tällaisesta mainonnasta tai sponsoroinnista hallinnolliselle elimelle, joka on toimivaltainen tekemään päätöksen valituksesta tai ryhtymään asianmukaisiin oikeustoimiin.

⁽¹⁾ EYVL L 204, 21.7.1998, s. 37.

*8 artikla***Tuotteiden ja palveluiden vapaa liikkuvuus**

Jäsenvaltiot eivät saa kieltää tai rajoittaa tämän direktiivin mukaisien tuotteiden tai palveluiden vapaata liikkuvuutta.

*9 artikla***Viittaukset direktiiviin 98/43/EY**

Viittauksia direktiiviin 98/43/EY pidetään viittauksina tähän direktiiviin.

*10 artikla***Täytäntöönpano**

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan

viimeistään 31 päivänä heinäkuuta 2005. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

*11 artikla***Voimaantulo**

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

*12 artikla***Osoitus**

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

**Ehdotus neuvoston asetukseksi viinin yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen (EY)
N:o 1493/1999 muuttamisesta**

(2001/C 270 E/13)

KOM(2001) 332 lopull. — 2001/0132(CNS)

(Komission esittämä 20 päivänä kesäkuuta 2001)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Useat jäsenvaltiot harjoittavat maatalousalalla aktiivista sukupolvenvaihdospolitiikkaa. Poliittika on osoittautunut menestyksekkääksi erityisesti viinialalla, jossa sukupolvenvaihoksen tarve on huomattava.
- (2) Tällaisen politiikan soveltamisen helpottamiseksi viinialalla ja kunnes istutusoikeuksien varannot otetaan käyttöön on syytä säätää mahdollisuudesta, jonka mukaan nuorille viljelijöille myönnetyt uusien viljelmien istutusoikeudet ovat tilapäisesti tukikelpoisia viinin yhteisestä markkinajärjestelystä annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1493/1999 ⁽¹⁾ käyttöön otetussa rakenneuudistukseen liittyvässä tukijärjestelmässä. Kyseistä mahdollisuutta on sovellettava myös maatalouden rakenteiden tehokkuuden parantamisesta 20 päivänä toukokuuta 1997 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 950/97 ⁽²⁾ tarkoitettujen aiempien kehityssuunnitelmien yhteydessä myönnettyihin uusien viljelmien istutusoikeuksiin, jotta helpotettaisiin entisistä järjestelmistä siirtymistä.
- (3) Tämän vuoksi asetus (EY) N:o 1493/1999 on syytä muuttaa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 1493/1999 seuraavasti:

1. Lisätään 11 artiklan 3 kohtaan kolmas alakohta seuraavasti:

”Se kattaa sekä asetuksessa (EY) N:o 950/97 tarkoitettujen kehityssuunnitelmien yhteydessä myönnetyt uusien viljelmien istutusoikeudet että nuorille maanviljelijöille myönnetyt uusien viljelmien istutusoikeudet, jotka käytetään viinivuosiin 2000/01, 2001/02 ja 2002/03 aikana.”

2. Korvataan 15 artiklan toisen kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) suunnitelmien soveltamisesta johtuvaa uudelleenistutusoikeuksien sekä kehityssuunnitelmien yhteydessä myönnettyjen uusien viljelmien istutusoikeuksien ja nuorille maanviljelijöille myönnettyjen uusien viljelmien istutusoikeuksien käyttöä koskevia säännöksiä.”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

⁽¹⁾ EYVL L 179, 14.7.1999, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2826/2000 (EYVL L 328, 23.12.2000, s. 2).

⁽²⁾ EYVL L 142, 2.6.1997, s. 1.

Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi 4 päivänä huhtikuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 685/2001 muuttamisesta tietyistä maanteiden tavaraliikenteen ehdoista ja yhdistettyjen kuljetusten edistämisestä Euroopan yhteisön ja Romanian välillä tehdyn sopimuksen nojalla saatujen lupien jakamiseksi jäsenvaltioiden kesken

(2001/C 270 E/14)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

KOM(2001) 334 lopull. — 2001/0138(COD)

(Komission esittämä 20 päivänä kesäkuuta 2001)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 71 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa säädettyä menettelyä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan yhteisö on tehnyt neuvoston päätöksellä . . . Romanian kanssa sopimuksen tietyistä maanteiden tavaraliikenteen ehdoista ja yhdistettyjen kuljetusten edistämisestä.
- (2) Sopimuksessa määrätään, että yhteisö saa maantieliikenteen kauttakulkulupia Romanian tasavallalta samalla tavoin kuin se saa niitä miltei täysin samanlaisten sopimusten perusteella Bulgarian ja Unkarilta.
- (3) Johdonmukaisuuden vuoksi on tarpeen, että mainittujen lupien jakamista ja hallinnointia koskevat säännöt ovat samat kuin Bulgarian ja Unkarin kanssa tehtyjen sopimusten perusteella saatujen lupien jakamiseen sovellettavat säännöt.
- (4) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 685/2001 ⁽¹⁾ olisi muutettava tältä osin.
- (5) On tarpeen, että tämä asetus tulee voimaan mahdollisimman pian,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 685/2001 seuraavasti:

1. Korvataan 1 artikla seuraavasti:

"1 artikla

Tällä asetuksella vahvistetaan lupien jakamista jäsenvaltioiden kesken koskevat säännöt niiden lupien osalta, jotka ovat yhteisön käytettävissä tietyistä maanteiden tavaraliikenteen

ehdoista ja yhdistettyjen kuljetusten edistämisestä Euroopan yhteisön ja Bulgarian tasavallan, Euroopan yhteisön ja Unkarin tasavallan välillä sekä Euroopan yhteisön ja Romanian välillä tehtyjen sopimusten, jäljempänä 'sopimukset', 6 artiklan 2 kohdan nojalla."

2. Korvataan liite seuraavasti:

Jäsenvaltio	Luvat käytettäväksi seuraavissa maissa:		
	Bulgaria	Unkari	Romania
Belgia	103	103	104
Tanska	110	110	111
Saksa	134	133	137
Kreikka	11 468	10 974	12 457
Espanja	100	100	100
Ranska	102	102	102
Irlanti	100	100	100
Italia	102	102	102
Luxemburg	100	100	100
Alankomaat	150	147	154
Itävalta	119	118	120
Portugali	100	100	100
Suomi	102	102	102
Ruotsi	107	106	107
Yhdistynyt kuningaskunta	103	103	104
Yhteensä	13 000	12 500	14 000

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan Euroopan yhteisön virallisessa lehdessä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 685/2001, annettu 4 päivänä huhtikuuta 2001, tietyistä maanteiden tavaraliikenteen ehdoista ja yhdistettyjen kuljetusten edistämisestä Euroopan yhteisön ja Bulgarian tasavallan sekä Euroopan yhteisön ja Unkarin tasavallan välillä tehtyjen sopimusten nojalla saatujen lupien jakamisesta jäsenvaltioiden kesken (EYVL L 108, 18.4.2001, s. 1).

Muutettu ehdotus neuvoston asetukseksi Eurooppalaisten poliittisten puolueiden säännöistä ja rahoituksesta ⁽¹⁾

(2001/C 270 E/15)

KOM(2001) 343 lopull. — 2001/0011(CNS)

(Komission esittämä 21 päivänä kesäkuuta 2001 EY:n perustamissopimuksen 250 artiklan 2 kohdan nojalla)

⁽¹⁾ EYVL C 154 E, 29.5.2001, s. 283.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

Ei muutoksia

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 308 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Perustamissopimuksen 191 artiklassa tunnustetaan Euroopan tason poliittisten puolueiden merkitys yhdentymiselle Euroopan unionissa, eurooppalaisen tietoisuuden muodostumiselle ja kansalaisten poliittisen tahdon ilmaisemiselle.

(1) Perustamissopimuksen 191 artiklassa ja perusoikeuskirjan 12 artiklan 2 kohdassa tunnustetaan Euroopan tason poliittisten puolueiden merkitys yhdentymiselle Euroopan unionissa, eurooppalaisen tietoisuuden muodostumiselle ja kansalaisten poliittisen tahdon ilmaisemiselle.

(2) On tarpeen säätää eurooppalaisten poliittisten puolueiden säännöistä ja varmistaa, että ne noudattavat demokraattisia periaatteita, perusoikeuksia ja oikeusvaltion periaatteita perustamissopimuksen määräysten mukaisesti, ja että niillä on omia elimiä.

(2) On tarpeen säätää eurooppalaisten poliittisten puolueiden säännöistä ja kaikkien unionin kansalaisten saatavissa olevasta ohjelmasta sekä varmistaa, että ne noudattavat demokraattisia periaatteita, perusoikeuksia ja oikeusvaltion periaatteita perustamissopimuksen ja perusoikeuskirjan määräysten mukaisesti, ja että niillä on omia elimiä.

(3) On tarpeen säätää eurooppalaisten poliittisten puolueiden rahoituksesta, jolla katetaan osa niiden kustannuksista, jotka liittyvät toimintaan ja demokratian edistämiseen jäsenyyttä hakeneissa maissa.

(3) Eurooppalaisten poliittisten puolueiden on oltava oikeushenkilöitä, sen jälkeen kun ne on tunnustettu.

(4) On tarpeen säätää eurooppalaisten poliittisten puolueiden rahoituksesta, jolla katetaan osa niiden kustannuksista, jotka liittyvät toimintaan ja demokratian edistämiseen jäsenyyttä hakeneissa maissa.

(4) Tämän asetuksen edellytyksiä olisi sovellettava samoin perustein kaikkien eurooppalaisten puolueiden rahoitukseen ottaen huomioon niiden todellisen edustuksen Euroopan parlamentissa.

(5) Tämän asetuksen edellytyksiä olisi sovellettava samoin perustein kaikkien eurooppalaisten puolueiden rahoitukseen ottaen huomioon niiden todellisen edustuksen Euroopan parlamentissa.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

- (5) Toissijaisuusperiaatteen mukaisesti olisi rahoitusta myönnettävä ainoastaan puolueille, joilla on Euroopan tasolla riittävä edustus, jotta vältetään rahoituksen myöntäminen yksinomaan kansallisille puolueille tai puolueille, joilta en evätty kansallinen rahoitus sen vuoksi, että ne eivät noudata kansanvallan periaatteita. Tämä rahoitus ei saisi korvata puolueiden omaa rahoitusta.
- (6) Menot, jotka voidaan rahoittaa tämän asetuksen perusteella EY:n perustamissopimuksen 191 artiklan ja hyväksytyjen sääntöjen tavoitteiden mukaisesti, olisi täsmennettävä.
- (7) Puolueiden rahoitukseen myönnettävistä määrärahoista olisi päätettävä vuosittaisessa talousarviomenettelyssä.
- (8) Tässä asetuksessa säädettyjen toimenpiteiden täytäntöönpanolla pyritään saavuttamaan unionin tavoitteet. Perustamissopimuksessa ei määrätä valtuuksista tämän asetuksen antamiseksi muussa kuin 308 artiklassa.
- (9) Asetuksen voimassaolon olisi päättyttävä sen voimaantuloa seuraavan toisen varainhoitovuoden lopussa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Säännöt

Eurooppalainen poliittinen puolue tai puolueiden liitto voi tallettaa eurooppalaisen poliittisen puolueen säännöt, jäljempänä "säännöt", Euroopan parlamenttiin seuraavin edellytyksin:

- a) se on perustettu Euroopan unionissa;
- b) se on muodostanut poliittisen ryhmän Euroopan parlamentissa tai pyrkinyt sellaisen muodostamiseen tai olemassa olevaan ryhmään liittymiseen;

MUUTETTU EHDOTUS

- (6) Toissijaisuusperiaatteen mukaisesti olisi rahoitusta myönnettävä ainoastaan puolueille, joilla on Euroopan tasolla riittävä edustus, jotta vältetään rahoituksen myöntäminen yksinomaan kansallisille puolueille tai puolueille, joilta en evätty kansallinen rahoitus sen vuoksi, että ne eivät noudata kansanvallan periaatteita. Tämä rahoitus ei saisi korvata puolueiden omaa rahoitusta.
- (7) Eurooppalaisille poliittisille puolueille annettavien lahjoitusten ja muiden rahoitusavustusten on oltava avoimia.
- (8) Poliittisten puolueiden Euroopan yhteisöjen budjetista saamaa rahoitusta ei Nizzan Eurooppa-neuvostossa annetun perustamissopimuksen 191 artiklaa koskevan julistuksen mukaisesti saa käyttää suoraan tai epäsuorasti kansallisten poliittisten puolueiden rahoitukseen.
- (9) Menot, jotka voidaan rahoittaa tämän asetuksen perusteella EY:n perustamissopimuksen 191 artiklan ja hyväksytyjen sääntöjen tavoitteiden mukaisesti, olisi täsmennettävä.
- (10) Puolueiden rahoitukseen myönnettävistä määrärahoista olisi päätettävä vuosittaisessa talousarviomenettelyssä.
- (11) Tässä asetuksessa säädettyjen toimenpiteiden täytäntöönpanolla pyritään saavuttamaan unionin tavoitteet demokraattisissa olosuhteissa. Perustamissopimuksessa ei määrätä valtuuksista tämän asetuksen antamiseksi muussa kuin 308 artiklassa.
- (12) Asetuksen voimassaolon olisi päättyttävä sen voimaantuloa seuraavan toisen varainhoitovuoden lopussa,

Ei muutoksia

Eurooppalainen poliittinen puolue tai pysyväksi tarkoitettu eurooppalainen puolueiden liitto voi tallettaa eurooppalaisen poliittisen puolueen säännöt, jäljempänä "säännöt", Euroopan parlamenttiin seuraavin edellytyksin:

Ei muutoksia

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

- c) se noudattaa ohjelmassaan ja toiminnassaan Euroopan unionista tehdyssä sopimuksessa määrättyjä peruseriaatteita, jotka ovat kansanvalta, perusoikeudet ja oikeusvaltio.

Säännöissä määrätään erityisesti elimistä, jotka vastaavat puolueen poliittisesta ja taloudellisesta johtamisesta.

2 artikla

Merkittävien henkilöiden suorittama riippumaton valvonta

Euroopan parlamentti päättää 1 artiklassa tarkoitettujen edellytysten noudattamista koskevista kiistoista Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteisellä sopimuksella joka viides vuosi nimitettävän ”merkittävistä henkilöistä koostuvan riippumattoman komitean” lausunnon mukaisesti.

3 artikla

Rahoitus

Rahoitusta voidaan myöntää Euroopan yhteisöjen yleisestä talousarviosta eurooppalaisille poliittisille puolueille, jotka ovat tallentaneet sääntönsä ja jotka täyttävät jonkin seuraavista edellytyksistä:

- a) puolueen tai siihen kuuluvien kansallisten puolueiden edustajia on valittu Euroopan parlamenttiin tai kansallisiin parlamentteihin tai alueparlamentteihin vähintään viidessä jäsenvaltiossa taikka

MUUTETTU EHDOTUS

Unionin kansalaisilla sekä kaikilla luonnollisilla henkilöillä, jotka asuvat jossain jäsenvaltiossa, tai kaikilla oikeushenkilöillä, joiden sääntömääräinen toimipaikka on jossain jäsenvaltiossa, on oikeus tutustua Euroopan parlamenttiin talletettuihin sääntöihin.

Aikomuksesta perustaa poliittinen ryhmä tai liittyä olemassa olevaan ryhmään on ilmoitettava Euroopan parlamentille jätettävällä virallisella ilmoituksella.

2 artikla

Oikeushenkilö

Eurooppalaisten poliittisten puolueiden on oltava oikeushenkilöitä. Ne voivat ostaa ja myydä irtainta ja kiinteää omaisuutta sekä ryhtyä oikeudellisiin toimiin.

3 artikla

Edellytysten valvonta

Euroopan parlamentin puhemiehistö päättää 1 artiklassa tarkoitettujen edellytysten noudattamista koskevista kiistoista.

4 artikla

Ei muutoksia

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

- b) puolue on saanut vähintään viisi prosenttia äänistä vähintään viidessä yhteisön jäsenvaltiossa edellisissä Euroopan parlamentin vaaleissa.

Nämä edellytykset täyttävien puolueiden on julkistettava vuosittaiset talousarvionsa ja tilinpäätöksensä

4 artikla

Menojen laji

1. Tämän asetuksen nojalla myönnettyä rahoitusta voidaan osoittaa ainoastaan menoihin joita käytetään kyseisen eurooppalaisen poliittisen puolueen säännöissä mainittuihin tarkoituksiin.

Menoihin voi sisältyä erityisesti hallintokuluja, tekniseen tukeen liittyviä kuluja sekä kokous-, tutkimus-, tiedotus- ja julkaisukuluja, jotka liittyvät suoraan puolueen säännöissä tarkoitettuihin tavoitteisiin.

2. Irtain ja kiinteä omaisuus sekä niiden poistot on arvioitava Euroopan yhteisöjen muuta kuin rahoitusomaisuutta koskevasta kirjanpidosta annetun komission asetuksen (EY) N:o 2909/2000 ⁽¹⁾ mukaisesti.

5 artikla

Täytäntöönpano ja valvonta

Puolueiden rahoitukseen varattavat määrärahat määritellään talousarviomenettelyjen mukaisesti ja pannaan täytäntöön Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavan varainhoitoasetuksen säännösten mukaisesti.

MUUTETTU EHDOTUS

Nämä edellytykset täyttävien puolueiden on julkistettava vuosittaiset talousarvionsa ja tilinpäätöksensä ja ilmoitettava rahoituslähteensä esittämällä luettelo yksilöidyistä lahjoittajista ja kunkin tekemästä lahjoituksesta. Nimettömänä tehtäviä lahjoituksia ei voida hyväksyä missään olosuhteissa.

5 artikla

Ei muutoksia

1. Tämän asetuksen nojalla myönnettyä rahoitusta voidaan osoittaa ainoastaan EY:n perustamissopimuksen 191 artiklan mukaisesta poliittisesta toiminnasta aiheutuviin menoihin, jotka liittyvät suoraan säännöissä mainittuihin tarkoituksiin.

Ei muutoksia

3. Euroopan parlamentti voi laskua vastaan antaa käyttöön teknistä tukea, tiloja ja tulkkeja. Euroopan parlamentin puhemies on laadittava yksityiskohtaiset säännöt yhdenvertaisen kohtelun periaatteen pohjalta.

4. Jos on kyse eurooppalaisten poliittisten puolueiden yhteisistä toimista kansallisten puolueiden ja muiden järjestöjen kanssa, eurooppalaisten puolueiden rahoituksen käyttöä koskevat tiedot on annettava Euroopan tilintarkastustuomioistimen käyttöön.

6 artikla

Ei muutoksia

⁽¹⁾ EYVL L 336, 30.12.2000, s. 75.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

Tämän asetuksen nojalla myönnettyä rahoitusta valvotaan varainhoitoasetuksen ja sen täytäntöönpanosäännösten mukaisesti.

Valvontaan kuuluu myös ulkopuolisen ja riippumattoman tilintarkastajan antama vuosittainen tilintarkastuslausunto. Tämä lausunto toimitetaan Euroopan parlamentille ja tilintarkastustuomioistuimelle.

Asianomaiset yksiköt voivat toimittaa tarpeellisiksi katsomiaan tarkastuksia paikalla todetakseen myönnetyn rahoituksen käytön laillisuuden ja sääntöjenmukaisuuden. Tehtäviään suorittaessaan ne voivat hankkia tietoonsa kaikki tositteet ja kirjanpitoasiakirjat samoin kuin kaikki hyödyllisiksi arvioimansa asiakirjat ja pyytää kaikkia tietoja, joita katsovat tarvitsevansa valvontatehtävänsä suorittamiseksi.

Talousarviorahoitusta saavat poliittiset puolueet antavat tilintarkastustuomioistuimelle kaikki sen pyytämät asiakirjat ja tiedot, jotka ovat sen tehtävän täyttämiseksi tarpeen.

6 artikla

Jakaminen

Edellä 1 ja 3 artiklaa sovellettaessa rahoitus jaetaan vuosittain seuraavasti:

- a) 15 prosenttia vuotuisesta määrärahasta jaetaan yhtä suuriin osiin niiden puolueiden kesken, jotka täyttävät edellytykset ja jotka tekevät perustellun rahoitushakemuksen;
- b) 85 prosenttia jaetaan edustajien määrään mukaisessa suhteessa niiden eurooppalaisten puolueiden kesken, joilla on edustajia Euroopan parlamentissa.

MUUTETTU EHDOTUS

Valvontaan kuuluu myös ulkopuolisen ja riippumattoman tilintarkastajan antama vuosittainen tilintarkastuslausunto. Tämä lausunto toimitetaan Euroopan parlamentille ja tilintarkastustuomioistuimelle kuuden kuukauden kuluessa kyseisen varainhoitovuoden päättymisestä.

Seuranta varten toimivaltaisten yksiköiden tehtävään pätevät virkamiehet voivat toimittaa tarpeellisiksi katsomiaan tarkastuksia paikalla todetakseen myönnetyn rahoituksen käytön laillisuuden ja sääntöjenmukaisuuden. Tehtäviään suorittaessaan ne voivat hankkia tietoonsa kaikki tositteet ja kirjanpitoasiakirjat samoin kuin kaikki hyödyllisiksi arvioimansa asiakirjat ja pyytää kaikkia tietoja, joita katsovat tarvitsevansa valvontatehtävänsä suorittamiseksi.

Puolueiden rahoitusta koskevien sääntöjen ja sisäisten tarkastusmenettelyiden on vastattava ohjeita, jotka annetaan, kun Euroopan tilintarkastustuomioistuinta on kuultu asiasta.

Aiheettomasti saadut tuet on maksettava takaisin.

Ei muutoksia

7 artikla

Ei muutoksia

Edellä 1, 2 ja 4 artiklaa sovellettaessa rahoitus jaetaan vuosittain seuraavasti:

Ei muutoksia

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

Euroopan yhteisöjen yleisestä talousarviosta myönnettyä rahoitusta, tämän asetuksen mukainen rahoitus mukaan lukien, voidaan myöntää eurooppalaiselle poliittiselle puolueelle ainoastaan jos se kykenee todistamaan, että vähintään 25 prosenttia sen talousarviosta rahoitetaan muusta lähteestä kuin Euroopan yhteisöjen yleisestä talousarviosta.

7 artikla

Kertomus

Komissio laatii kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle 18 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta.

8 artikla

Voimaantulo ja voimassaolon päättyminen

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sen voimassaolo päättyy sen voimaantuloa seuraavan toisen varainhoitovuoden lopussa.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

8 artikla

Ei muutoksia

9 artikla

Ei muutoksia

Muutettu ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi lemmikkieläinten muuhun kuin kaupalliseen kuljettamiseen sovellettavista eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista ⁽¹⁾

(2001/C 270 E/16)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

KOM(2001) 349 lopull. — 2000/0221(COD)

(Komission esittämä 21 päivänä kesäkuuta 2001 EY:n perustamissopimuksen 250 (2) artiklan nojalla)

⁽¹⁾ EYVL C 29 E, 30.1.2001, s. 239.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN
NEUVOSTO, jotka

Ei muutoksia

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan ja 152 artiklan 4 kohdan b alakohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) On tarpeen yhdenmukaistaa jäsenvaltiosta toiseen ja kolmansista maista tapahtuvaan lemmikkieläinten muuhun kuin kaupalliseen kuljettamiseen sovellettavat eläinten terveyttä koskevat vaatimukset. Tämä tavoite on mahdollista saavuttaa ainoastaan yhteisön tasolla vahvistettavilla toimenpiteillä.
- (2) Tämä asetus koskee perustamissopimuksen liitteessä I tarkoitettujen elävien eläinten kuljettamista. Joidenkin asetuksen säännösten, erityisesti raivotautia koskevien säännösten, välittömänä tavoitteena on kansanterveyden suojeleminen. On myös yksinomaan eläinten terveyttä koskevia säännöksiä. Perustamissopimuksen 37 artikla ja 152 artiklan 4 kohdan b alakohta muodostavat asianmukaisen oikeusperustan.
- (3) Raivotautitilanne on parantunut merkittävästi koko yhteisön alueella kymmenen viime vuoden aikana. Tämä on seurausta rokotusohjelmista, joissa ketuille on annettu syöttirokotteita Koillis-Euroopassa 1960-luvulta alkaen valitun sylväattisen raivotautiepidemian esiintymisalueilla.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

- (4) Yhdistynyt kuningaskunta ja Ruotsi ovat tautitilanteen parantumisen vuoksi luopuneet vuosikymmeniä voimassa olleesta kuuden kuukauden karanteenijärjestelmästä ja korvanneet sen vaihtoehtoisella järjestelmällä, joka on vähemmän rajoittava ja antaa vastaavan turvallisuustason.
- (5) Raivotautia esiintyy nykyään lemmikkieläiminä pidettävissä lihansyöjissä yhteisössä pääasiassa silloin, kun eläimet ovat peräisin sellaisista kolmansista maista, joissa esiintyy endeemistä urbaania raivotautia.
- (6) Näin ollen olisi tiukennettava eläinten terveyttä koskevia vaatimuksia, joita jäsenvaltioissa on tähän asti yleisesti sovellettu lemmikkieläiminä pidettävien lihansyöjien tuontiin tällaisista kolmansista maista.
- (7) Yhteisön alueelle tuonnissa sovellettaviin tarkastuksiin olisi kuitenkin myönnettävä poikkeuksia, jos eläimiä kuljetetaan sellaisista kolmansista maista tai sellaisilta alueilta, jotka kuuluvat eläinten terveyden kannalta yhteisön kanssa samaan maantieteelliseen kokonaisuuteen.
- (8) Tässä asetuksessa säädettyjen toimenpiteiden tavoitteena on varmistaa riittävä turvallisuustaso kyseisiä eläinten terveyteen liittyviä riskejä vastaan. Toimenpiteet eivät luo perusteettomia esteitä asetuksen soveltamisalaan kuuluville kuljetuksille, sillä ne perustuvat asiasta kuultujen asiantuntijaryhmien päätelmiin 16 päivänä syyskuuta 1997 annettu eläinlääkintäalan tiedekomitean kertomus mukaan lukien.
- (9) Olisi myös vahvistettava oikeudellinen kehys sellaisten eläinten, jotka eivät ole alttiita raivotaudille tai jotka ovat raivotaudin kannalta epidemiologisesti merkityksettömiä, muussa kuin kaupallisessa tarkoituksessa toteutettaviin kuljetuksiin sovellettaville terveysvaatimuksille.
- (10) Tätä asetusta olisi sovellettava rajoittamatta niiden säännösten soveltamista, joista säädetään luonnonvaraisten eläinten ja kasvien suojelusta niiden kauppaa sääntelemällä 9 päivänä joulukuuta 1996 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 338/97 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1476/1999 ⁽²⁾.
- (11) Koska tämän asetuksen täytäntöönpanon edellyttämät toimenpiteet ovat menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 annetun neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽³⁾ 2 artiklassa tarkoitettuja laajakantoisia toimenpiteitä, olisi niistä päätettävä kyseisen päätöksen 5 artiklassa säädettyä sääntelymenettelyä noudattaen.

⁽¹⁾ EYVL L 61, 3.3.1997, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 171, 7.7.1999, s. 5.

⁽³⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tässä asetuksessa vahvistetaan vaatimukset, joita on noudatettava muissa kuin kaupallisissa lemmikkieläinten kuljetuksissa, ja näiden vaatimusten noudattamisen valvontaa koskevat säännöt.

2 artikla

Tätä asetusta sovelletaan jäsenvaltiosta toiseen tai kolmansista maista tapahtuviin, sellaisten liitteessä I mainittuihin lajeihin kuuluvien eläinten kuljetuksiin, jotka kulkevat omistajansa tai muun niistä kuljetuksen aikana vastaavan luonnollisen henkilön mukana ja joita ei ole tarkoitettu myytäväksi tai luovutettaviksi uudelle omistajalle, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 4 artiklan toisen kohdan soveltamista.

Asetusta sovelletaan rajoittamatta kuitenkaan asetuksen (EY) N:o 338/97 nojalla annettujen säännösten soveltamista.

3 artikla

liitteessä I olevassa A osassa tarkoitettuihin lajeihin kuuluvat eläimet katsotaan tunnistusmerkityiksi, jos niissä on:

a) tatuointi, jonka merkinnät ovat selkeästi luettavissa, tai

b) elektroninen tunnistusmerkintä (mikrosiru).

Edellä b alakohdassa tarkoitettussa tapauksessa silloin, kun mikrosiru ei ole ISO 11784 -standardin tai ISO 11785 -standardin liitteen A mukainen, eläimestä vastaavalla henkilöllä on tarkastuksissa oltava mikrosirun lukemiseen tarvittavat välineet.

(12) Komissio veloitetaan tarkistamaan voimassaolevaa lainsäädäntöä, joka koskee liitteessä I olevassa A osassa tarkoitettujen eläinlajien kauppaa, sen yhdenmukaistamiseksi tämän asetuksen säännösten kanssa,

Ei muutoksia

Tämän asetuksen voimaantulosta alkaen 8 vuotta kestävä siirtymäkauden ajan liitteessä I olevassa A osassa tarkoitettuihin lajeihin kuuluvat eläimet katsotaan tunnistusmerkityiksi, jos niissä on:

Ei muutoksia

Jäsenvaltiot, jotka vaativat muuhun kuin karanteeniin alueelleen tulevien eläinten merkitsemistä b alakohdan mukaisesti, voivat toimia näin siirtymäkauden ajan.

Edellä mainitun siirtymäkauden jälkeen ainoastaan b alakohdan vaihtoehto hyväksytään eläimen merkintäkeinoksi.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

4 artikla

Liitteessä I olevassa B osassa tarkoitettuihin lajeihin kuuluvien eläinten kuljetuksiin jäsenvaltiosta toiseen tai liitteessä II olevassa B osassa mainituista kolmansista maista tai mainituilta alueilta ei sovelleta eläinten terveyttä koskevia vaatimuksia.

Vaatimukset, joita sovelletaan muihin kuin liitteessä I mainittuihin lemmikkieläinlajeihin kuuluvien eläinten kuljetuksiin jäsenvaltiosta toiseen, vahvistetaan 16 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Vaatimukset, joita sovelletaan sellaisiin liitteessä I olevassa B osassa tarkoitettuihin lajeihin kuuluviin eläimiin, jotka tulevat muista kuin liitteessä II olevassa B osassa mainituista kolmansista maista, samoin kuin eläinten mukana olevan todistuksen malli vahvistetaan 16 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

5 artikla

Liitteessä I olevassa A osassa tarkoitettuihin lajeihin kuuluvien eläinten, joita kuljetetaan jäsenvaltiosta toiseen tai liitteessä II olevassa B osassa mainituista kolmansista maista, on täytettävä liitteessä III olevassa A osassa vahvistetut vaatimukset.

Kun määräjäsenvaltiona on jokin liitteessä II olevassa A osassa mainituista valtioista, voidaan soveltaa liitteessä III olevassa B osassa säädettyjä lisävaatimuksia.

Poiketen siitä, mitä toisessa kohdassa säädetään, liitteessä II olevassa A osassa mainitut määräjäsenvaltiot voivat vapauttaa samassa luettelossa mainituista jäsenvaltioista tai liitteessä II olevan B osan 1 jaksossa mainituista kolmansista maista alueelleen tulevien eläinten kuljetukset kaikista raivotautia koskevista vaatimuksista. Niiden on ilmoitettava asiasta komissiolle ja muille jäsenvaltioille.

Silloin, kun jonkin jäsenvaltion tai liitteessä II olevassa B osassa mainitun kolmannen maan raivotautitilanne sitä edellyttää, voidaan jäsenvaltion pyynnöstä tai komission aloitteesta tehdä 16 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen päätös siitä, että liitteessä I olevassa A osassa tarkoitettuihin lajeihin kuuluvien, kyseisestä jäsenvaltiosta tai kolmannesta maasta tulevien eläinten on täytettävä 6 artiklassa vahvistetut vaatimukset.

MUUTETTU EHDOTUS

Ei muutoksia

Vaatimukset, joita sovelletaan muihin kuin liitteessä I mainittuihin lemmikkieläinlajeihin kuuluvien eläinten kuljetuksiin jäsenvaltiosta toiseen, vahvistetaan 17 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Vaatimukset, joita sovelletaan sellaisiin liitteessä I olevassa B osassa tarkoitettuihin lajeihin kuuluviin eläimiin, jotka tulevat muista kuin liitteessä II olevassa B osassa mainituista kolmansista maista, samoin kuin eläinten mukana olevan todistuksen malli vahvistetaan 17 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Ei muutoksia

Myös liitteessä I olevassa A osassa tarkoitettujen eläinten pentujen on täytettävä tämän asetuksen ehdot, eikä niitä näin ollen voi kuljettaa ennen kuin ne ovat saavuttaneet rokotusiän ja, mikäli määräykset niin edellyttävät, vasta-aineet on määritetty rokotuksen jälkeen.

Ei muutoksia

Silloin, kun jonkin jäsenvaltion tai liitteessä II olevassa B osassa mainitun kolmannen maan raivotautitilanne sitä edellyttää, voidaan jäsenvaltion pyynnöstä tai komission aloitteesta tehdä 17 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen päätös siitä, että liitteessä I olevassa A osassa tarkoitettuihin lajeihin kuuluvien, kyseisestä jäsenvaltiosta tai kolmannesta maasta tulevien eläinten on täytettävä 6 artiklassa vahvistetut vaatimukset.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

6 artikla

Liitteessä I olevassa A osassa tarkoitettuihin lajeihin kuuluvien, muista kuin liitteessä II olevassa B osassa mainituista kolmansista maista tulevien eläinten on täytettävä liitteessä III olevassa C osassa vahvistetut vaatimukset.

Kuitenkin silloin, kun eläimet tuodaan suoraan liitteessä II olevassa A osassa mainitun jäsenvaltion alueelle, ne voidaan asettaa karanteeniin kyseisen jäsenvaltion vahvistamien yksityiskohhtaisten sääntöjen mukaisesti, jolloin tämän jäsenvaltion on ilmoitettava asiasta komissiolle.

7 artikla

Jos tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluviin kuljetuksiin sovellettavissa vaatimuksissa edellytetään raivotaudin osalta vasta-aineiden määritystä, kyseinen testi on suoritettava laboratoriossa, joka on hyväksytty neuvoston päätöksen 2000/258/EY⁽¹⁾ mukaisesti.

8 artikla

Sellaista tautia, josta ei säädetä tässä asetuksessa, koskevan erityistilanteen vuoksi jäsenvaltiot voivat toimittaa komissiolle lisätakeita koskevan hakemuksen alueelleen tuotavien lemmikkieläinten osalta kolmen kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta.

Hakemukseen on liitettävä jäsenvaltiossa vallitsevaa tautitilannetta koskeva selvitys, jossa perustellaan lisätakeiden tarve kyseisen taudin leviämiskaavan torjumiseksi.

Tässä artiklassa säädetty lisätakeet hyväksytään eläinlääkintöalan tiedekomitean kuulemisen jälkeen 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Tämän asetuksen voimaan tullessa voimassa olevat kansalliset toimenpiteet voidaan pitää voimassa siihen asti, kunnes tässä artiklassa säädetty lisätakeet hyväksytään.

MUUTETTU EHDOTUS

Ei muutoksia

Kun eläimet on alkujaan tuotu yhteisön alueelle sellaiseen jäsenvaltioon, jota ei mainita liitteessä II olevassa A osassa, ne voidaan myöhemmin viedä liitteessä II olevassa A osassa mainittuun maahan vain, jos ne täyttävät liitteessä III olevassa B osassa säädetty ehdot, ja vasta kuusi kuukautta vasta-ainemäärityksen jälkeen, jonka on tehnyt jonkin jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten valtuuttama eläinlääkäri.

Ei muutoksia

Tässä artiklassa säädetty lisätakeet hyväksytään eläinlääkintöalan tiedekomitean kuulemisen jälkeen 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Ei muutoksia

(¹) EYVL L 79, 30.3.2000, s. 40.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

Jäsenvaltion pyynnöstä tai komission aloitteesta voidaan erityis-tilanteen sitä edellyttäessä tehdä 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen päätös toteuttaa tarvittavat toimenpiteet kyseisestä tilanteesta aiheutuvien riskien torjumiseksi.

9 artikla

Liitteessä I olevassa A osassa mainittuihin lajeihin kuuluvien eläinten kuljetuksille voidaan vahvistaa 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen muita vaatimuksia kuin ne, jotka vahvistetaan tässä asetuksessa.

Niiden todistusten mallit, joiden on oltava liitteessä I olevassa A osassa mainittuihin lajeihin kuuluvien, tämän asetuksen mukaisesti kuljetettavien eläinten mukana, vahvistetaan 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

10 artikla

1. Liitteitä muutetaan 16 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, jos tässä asetuksessa tarkoitettujen eläinlajien tautitilanne, erityisesti raivotautitilanne, muuttuu yhteisön alueella.

2. Lisättäessä jokin kolmas maa liitteessä II olevaan B osaan on otettava huomioon seuraavat seikat:

- a) maan eläinlääkintätoimen rakenne ja organisaatio,
- b) maan raivotautitilanne,
- c) lihansyöjien tuontia koskeva sääntely,
- d) voimassa olevat raivotaudin vastaisten rokotteiden markkinoille saattamista koskevat säännökset (hyväksytyjen rokotteiden luettelo).

11 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistukseksi, että yhteisön alueella olevan saapumispaikan toimivaltainen viranomainen tarkastaa yhteisön alueelle muista kuin liitteessä II olevan B osan 1 jaksossa tarkoitetuista kolmansista maista tuotavat lemmikkieläimet.

Jäsenvaltioiden on nimettävä näistä tarkastuksista vastaava viranomainen ja ilmoitettava asiasta välittömästi komissiolle.

12 artikla

Kunkin jäsenvaltion on laadittava luettelo 11 artiklassa tarkoitetuista saapumispaikoista ja toimitettava se muille jäsenvaltioille ja komissiolle.

MUUTETTU EHDOTUS

Jäsenvaltion pyynnöstä tai komission aloitteesta voidaan erityis-tilanteen sitä edellyttäessä tehdä 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen päätös toteuttaa tarvittavat toimenpiteet kyseisestä tilanteesta aiheutuvien riskien torjumiseksi.

Ei muutoksia

Liitteessä I olevassa A osassa mainittuihin lajeihin kuuluvien eläinten kuljetuksille voidaan vahvistaa 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen muita vaatimuksia kuin ne, jotka vahvistetaan tässä asetuksessa.

Niiden todistusten mallit, joiden on oltava liitteessä I olevassa A osassa mainittuihin lajeihin kuuluvien, tämän asetuksen mukaisesti kuljetettavien eläinten mukana, vahvistetaan 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Ei muutoksia

1. Liitteitä muutetaan 17 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, jos tässä asetuksessa tarkoitettujen eläinlajien tautitilanne, erityisesti raivotautitilanne, muuttuu yhteisön alueella.

Ei muutoksia

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

Saapumispaikoissa on oltava tilat, joihin tässä asetuksessa tarkoitettut eläimet voidaan tarvittaessa sijoittaa silloin, kun niiden tuontiin yhteisön alueelle ei anneta lupaa, siihen asti, kunnes ne palautetaan tai kunnes tehdään muu hallinnollinen päätös.

13 artikla

Eläimestä vastaavan henkilön on aina kuljetuksen aikana voitava esittää tarkastusviranomaisille eläinlääkärin antama todistus, jonka mukaan eläin täyttää kyseiselle kuljetukselle säädetyt vaatimukset.

Jos tällaisessa tarkastuksessa todetaan, että eläin ei täytä tässä asetuksessa säädettyjä vaatimuksia, toimivaltainen viranomainen päättää:

- a) palauttaa eläimen, tai
- b) pitää eläintä karanteenissa terveyttä koskevien vaatimusten täyttämiseksi tarvittavan ajan, tai
- c) viimeisenä keinona lopettaa eläimen, jos sitä ei voida palauttaa tai pitää karanteenissa.

14 artikla

Kansanterveyden suojelemiseksi tarvittavat täytäntöönpanotoimenpiteet vahvistetaan 16 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Muut tarvittavat täytäntöönpanotoimenpiteet vahvistetaan 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

15 artikla

Kansanterveyden suojelemiseksi tarvittavat siirtymäsäännökset annetaan 16 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Muut tarvittavat siirtymäsäännökset annetaan 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

MUUTETTU EHDOTUS

13 artikla

Lemmikkieläinten kuljettamisesta vastaavien jäsenvaltioiden viranomaisten on annettava selkeitä ja helposti saatavissa olevia tietoja jäsenvaltioiden välillä tapahtuvaan lemmikkieläinten muuhun kuin kaupalliseen kuljettamiseen sovellettavista eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista. Niiden on myös varmistettava, että rajanylityspaikoissa työskentelevä henkilöstö on täysin tietoinen tästä asetuksesta ja kykenevä sen täytäntöönpanoon.

14 artikla

Ei muutoksia

15 artikla

Kansanterveyden suojelemiseksi tarvittavat täytäntöönpanotoimenpiteet vahvistetaan 17 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Muut tarvittavat täytäntöönpanotoimenpiteet vahvistetaan 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

16 artikla

Kansanterveyden suojelemiseksi tarvittavat siirtymäsäännökset annetaan 17 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Muut tarvittavat siirtymäsäännökset annetaan 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

16 artikla

1. Komissiota avustaa neuvoston päätöksen 68/361/ETY⁽¹⁾ 1 artiklalla perustettu pysyvä eläinlääkintäkomitea.

2. Viitattaessa tähän kohtaan sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 artiklassa säädettyä sääntelymenettelyä ja otetaan huomioon mainitun päätöksen 7 artikla.

3. Viitattaessa tähän kohtaan sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 artiklassa säädettyä sääntelymenettelyä ja otetaan huomioon mainitun päätöksen 7 ja 8 artikla.

4. Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa säädetty määräaika on yksi kuukausi.

17 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

(¹) EYVL L 255, 18.10.1968, s. 23.

LIITE I

ELÄINLAJIT

A OSA

Koira

Kissa

B OSA

Hämähäkit ja hyönteiset, kalat, sammakkoeläimet, matelijat, linnut:
kaikki lajit

Nisäkkäät: hilleri, kaniini, marsu, hamsteri

17 artikla

Ei muutoksia

18 artikla

Ei muutoksia

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

LIITE II

MAIDEN JA ALUEIDEN LUETTELOT

A OSA

Ruotsi

Irlanti

Yhdistynyt kuningaskunta

B OSA

1 jakso

Andorra

Islanti

Liechtenstein

Monaco

Norja

San Marino

Sveitsi

Vatikaani

Mansaari, Kanaalisaaret

2 jakso

LIITE III

ELÄINLÄÄKINTÄVAATIMUKSET

A OSA

Eläinten mukana on oltava toimivaltaisen viranomaisen valtuuttaman eläinlääkärin antama todistus, jonka mukaan raivotautirokotus on suoritettu:

— 3 artiklan mukaisesti tunnistusmerkitylle eläimelle,

— yli kuukausi ja alle vuosi sitten, jos kyseessä on perusrokotus, joka suoritetaan yli kolmen kuukauden ikäisille eläimille,

— alle kuukausi sitten, jos kyseessä on uusintarokotus,

— kansainvälisen standardin (WHO) mukaisella inaktiivoidulla rokotteella.

Poistetaan

— yhden vasta-aineyksikön annosta kohti sisältävällä kansainvälisen standardin (WHO) mukaisella inaktiivoidulla rokotteella.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

B OSA

Ei muutoksia

A osan mukaisen raivotautirokotusta koskevan todistuksen lisäksi eläinten mukana on oltava todistus siitä, että

— neutralisoivien vasta-aineiden pitoisuudeksi on määritetty vähintään 0,5 ky/ml näytteestä, joka on otettu

— yli kuusi kuukautta ennen kuljetusta ja

— yli 30 vuorokautta edellisen rokotuksen jälkeen.

Raivotautirokotuksen ja näytteenoton vasta-aineiden määrittämistä varten voi suorittaa vain jäsenvaltion tai liitteessä II olevassa B osassa tarkoitettua kolmannen maan toimivaltaisen viranomaisen valtuuttama eläinlääkäri.

C OSA

Eläinten mukana on oltava virallisen eläinlääkintäviranomaisen valtuuttaman eläinlääkärin antama todistus siitä, että

a) raivotautirokotus on suoritettu A osan säännösten mukaisesti,

b) neutralisoivien vasta-aineiden pitoisuudeksi on määritetty vähintään 0,5 ky/ml näytteestä, jonka valtuutettu eläinlääkäri on ottanut:

— yli kuusi kuukautta ennen kuljetusta ja

— yli 30 vuorokautta edellisen rokotuksen jälkeen.

Ehdotus neuvoston asetukseksi Galileo-yhteisyrityksen perustamisesta

(2001/C 270 E/17)

KOM(2001) 336 lopull. — 2001/0136(CNS)

(Komission esittämä 22 päivänä kesäkuuta 2001)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 171 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin päätöslauselma, annettu 13 päivänä tammikuuta 1999, komission tiedonannosta neuvostolle ja Euroopan parlamentille "Kohti Euroopan laajuista paikantamis- ja navigointiverkkoa: maailmanlaajuisista satelliittinavigointijärjestelmää (GNSS) koskeva eurooppalainen strategia" (KOM(1998) 29 lopullinen, 21.1.1998).
- (2) Komission tiedonanto, annettu 10 päivänä helmikuuta 1999, "Galileo – Euroopan osallistuminen satelliittinavigointipalvelujen uuteen sukupolveen" (KOM(1999) 54 lopullinen, 10.2.1999).
- (3) Kölnissä (3–4 päivänä kesäkuuta 1999), Feirassa (19–20 päivänä kesäkuuta 2000), Nizzassa (7–11 päivänä joulukuuta 2000) ja Tukholmassa (23–24 päivänä maaliskuuta 2001) kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmät.
- (4) Neuvoston päätöslauselma, annettu 19 päivänä heinäkuuta 1999, "Euroopan osallistumisesta satelliittinavigointipalvelujen uuteen sukupolveen – GALILEO – Määrittelyvaihe" (EYVL C 221, 3.8.1999, s. 1).
- (5) Komission tiedonanto Euroopan parlamentille ja neuvostolle Galileo-hankkeesta (KOM(2000) 750 lopullinen, 22.11.2000).
- (6) Neuvoston päätöslauselma, annettu 5 päivänä huhtikuuta 2001.

(7) Tutkimuksen ja kehittämisen neljännessä ja viidennessä puiteohjelmasta rahoitetut ensimmäiset tutkimussopimukset ja toteutettavuustutkimukset.

(8) Teknologisen kehittämisen vaiheen rahoittaminen Euroopan laajuisille liikenneverkoille varatuista määrärahoista neuvoston ja Euroopan parlamentin 23. heinäkuuta 1996 tekemän päätöksen⁽¹⁾ 4 artiklan g kohdan (mainitussa kohdassa säädetään erityisesti mahdollisuudesta rahoittaa tutkimus- ja kehittämistoimintaa) sekä Euroopan laajuisten verkkojen alaan liittyvän yhteisön rahoitustuen myöntämistä koskevista yleisistä säännöistä 18. syyskuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2236/95⁽²⁾ 17 artiklan nojalla.

(9) Galileo-satelliittinavigointiohjelman hallinto on edennyt vuoden 2001 alussa kehitysvaiheeseen, jossa on tarkoitus todentaa ja testata määrittelyvaiheessa laaditut, erityisesti järjestelmäarkkitehtuurin eri osatekijöitä koskevat hypoteesit⁽³⁾.

(10) Tätä kehitysvaihetta seuraa rakennus- ja käyttöönotto-vaihe, joka koostuu satelliittien ja maassa olevien osatekijöiden valmistamisesta, satelliittien lähettämisestä kiertoradalle ja asemien ja maassa olevien laitteiden asentamisesta siten, että järjestelmä on toimintavalmis vuonna 2008.

(11) Prosessiin osallistuvien toimijoiden suuren määrän sekä tarvittavien rahoitusvarojen ja teknisen asiantuntemuksen vuoksi on välttämätöntä perustaa oikeushenkilö, joka kykenee varmistamaan, että Galileo-ohjelman kehitysvaiheeseen myönnettyjä varoja hallinnoidaan yhtenäisesti.

(12) Tukholman Eurooppa-neuvosto totesi, että "yksityinen sektori on valmis täydentämään julkisen sektorin rahoitusta hankkeen kehitysvaiheessa". Alaan liittyvien tärkeimpien teollisuusalojen edustajat ovatkin allekirjoittaneet maaliskuussa 2001 aiesopimuksen, jossa ne sitoutuvat ilmoittamaan, kuinka suuri on niiden osuus Galileo-hankkeen kehitysvaiheen rahoituksesta. Teollisuus voi osallistua joko sijoittamalla pääomaa yhteisyritykseen tai millä tahansa muulla tavalla. Sen osuus on yhteensä 200 miljoonaa euroa.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1692/96/EY, tehty 23 päivänä heinäkuuta 1996, yhteisön suuntaviivoista Euroopan laajuisen liikenneverkon kehittämiseksi (EYVL L 228, 9.9.1996).

⁽²⁾ EYVL L 228, 23.9.1995, s. 1.

⁽³⁾ Määrittelyvaiheen tulokset on esitetty komission tiedonannossa Euroopan parlamentille ja neuvostolle Galileo-hankkeesta (KOM(2000) 750 lopullinen, 22.11.2000).

(13) Edellä esitetyistä syistä on tarpeen perustaa yhteisyritys Euroopan unionin perustamissopimuksen 171 artiklan nojalla. Galileo-ohjelmaan kuuluu olennaisena osana tutkimus ja kehittäminen, minkä vuoksi sen rahoittaminen tutkimuksen ja kehittämisen puiteohjelmista on perusteltavissa nyt ja tulevaisuudessa. Ohjelma myös edistää huomattavasti satelliittinavigointiin liittyvän teknologian kehittämistä.

(14) Yhteisyrityksen pääasiallisena tehtävänä on toteuttaa Galileo-ohjelman kehitysvaihe menestyksekkäästi ohjelmalle myönnettyjen julkisten ja yksityisten varojen avulla. Lisäksi yhteisyritys hallinnoi tärkeitä demonstraatiohankkeita.

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Perustetaan Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 171 artiklassa tarkoitettu yhteisyritys neljäksi vuodeksi toteuttamaan Galileo-satelliittinavigointiohjelma.

Yhteisyrityksen tehtävänä on huolehtia Galileo-ohjelman tutkimus-, kehittämis- ja demonstroitinvaiheen yhtenäisestä hallinnoinnista ja käyttää tätä tarkoitusta varten ohjelmalle myönnettyjä varoja.

Yrityksen päätoimipaikka on Bryssel.

2 artikla

Yhteisyritys on oikeushenkilö. Yhteisyrityksellä on kaikissa Euroopan yhteisön jäsenvaltioissa laajin kyseisten valtioiden kansallisen lainsäädännön mukaan oikeushenkilöllä oleva oikeuskelpoisuus. Se voi myös hankkia ja luovuttaa irtainta ja kiinteää omaisuutta sekä esiintyä kantajana ja vastaajana oikeudenkäynneissä.

3 artikla

Hyväksytään Yhteisyritys Galileon yhtiöjärjestys, joka on tämän päätöksen liitteenä.

4 artikla

Yhteisyritykseen sovelletaan erioikeuksia ja vapautuksia koskevaa pöytäkirjaa.

5 artikla

Tämä asetus tulee voimaan . . . päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

LIITE

YHTEISYRITYS GALILEON YHTIÖJÄRJESTYS

1 artikla

1. Yhteisyrityksen nimi on "Yhteisyritys Galileo".
2. Yrityksen päätoimipaikka on Bryssel.
3. a) Yhteisyrityksen perustajaosakkaita ovat:
 - Euroopan yhteisö, jota edustaa Euroopan komissio ja joka sijoittaa yhteisyritykseen enintään 520 miljoonaa euroa,
 - Euroopan avaruusjärjestö, joka sijoittaa enintään 550 miljoonaa euroa, joista 50 miljoonaa euroa rahana ja 500 miljoonaa euroa muuna omaisuutena 3 artiklan kolmannessa luettelukohdassa säädetyn mukaisesti,
- b) Yhteisyrityksen osakkaiksi voivat tulla:
 - Euroopan investointipankki,
 - jokainen yritys, joka sijoittaa yhteisyrityksen pääomaan vähintään 20 miljoonaa euroa. Tätä määrää on komission 3. huhtikuuta 1996 antamassa pienten ja keskisuurten yri-

tysten määritelmää koskevassa suosituksessa ⁽¹⁾ tarkoitettujen pienten ja keskisuurten yritysten osalta supistettu miljoonaan euroon. Tällaiset pienet ja keskisuuret yritykset voivat sijoittaa yhteisyritykseen pääomaa joko yksittäin tai yhteenliittyminä.

4. Yhteisyrityksen pääoma koostuu sen osakkaiden siihen sijoittamista varoista. Sijoitetut varat voivat olla myös muuta omaisuutta kuin rahaa (ns. apporttiomaisuus). Tällaisen omaisuuden arvo ja sen tarjoama hyöty yhteisyrityksen tavoitteiden saavuttamisessa arvioidaan riippumattomalla arvioinnilla.

Perustajaosakkaat sijoittavat sitoumustensa mukaiset pääomaosuudet . . . päivänä . . . kuuta: Euroopan yhteisö: . . . euroa, Euroopan avaruusjärjestö: . . . euroa.

Heti sijoitettuaan omat pääomaosuutensa perustajaosakkaat pyytävät 3 kohdan b) alakohdassa mainittuja muita osakkaita sijoittamaan osuutensa 30 päivän kuluessa. Yksityiset yritykset voivat sijoittaa vain viisi miljoonaa euroa tai 250 000 euroa, jos sijoitukset tehdään ennen 31. joulukuuta 2002.

(1) EYVL L 107, 30.4.1996.

Hallintoneuvosto päättää vuotuisista määristä, jotka jokaisen osakkaan on maksettava suhteessa sijoittamiensa varojen osuuteen pääomasta.

Yhteisyrityksen osakas, joka ei noudata apporttiomaisuutta koskevia velvoitteitaan tai maksa pääomasuoritustaan annetussa määräajassa, menettää äänioikeutensa hallintoneuvostossa, kunnes velvoite on suoritettu.

2 artikla

Yhteisyrityksen tarkoituksena on kehittää eurooppalainen satelliittinavigointijärjestelmä.

1. Yhteisyritys johtaa ohjelman kehitysvaiheen toteuttamista ja valmistelee rakennus- ja käyttöönottoaiheeseen.
2. Yhteisyritys varmistaa tämän yhtiöjärjestyksen 3 artiklan mukaisesti Euroopan avaruusjärjestön välityksellä tarvittavien tutkimus- ja kehitystoimien käynnistämisen kehitysvaiheen saattamiseksi menestykselliseksi päätökseen ja kansallisten toimien koordinoinnin tällä alalla. Yhteisyrityksen on tämän yhtiöjärjestyksen 3 artiklan mukaisesti määrää Euroopan avaruusjärjestön välityksellä lähettää radalleen ensimmäiset satelliitit, jotta uusimmat tekniikat voidaan hioa, ja demonstroida järjestelmän kapasiteettia ja luotettavuutta suuressa mittakaavassa.
3. Yhteisyritys ottaa käyttöön tarvittavat julkiset ja yksityiset varat ja perustaa hallintorakenteet ohjelman peräkkäisille eri vaiheille seuraavasti:
 - Yhteisyritys laatii kaikki ohjelman vaiheet kattavan liiketoimintasuunnitelman, joka perustuu Euroopan komission sille toimitettuihin tietoihin Galileon tarjoamista palvelu- ja tuottomahdollisuuksista sekä tarpeellisista liitännäistoimenpiteistä. Sen tulee varmistaa, että yhteisyritykseen osallistuneilla yksityisillä yrityksillä on suosituimmasasema hankittaessa osakkaita navigointijärjestelmän rakentamisesta, käyttöönotosta ja käytöstä vastaavaan yritykseen. Tällä pyritään kannustamaan yksityisten yritysten tuloa yhteisyrityksen osakkaiksi.
 - Tältä pohjalta yhteisyritys ottaa soveltuvimman katsomallaan tavalla yhteyttä yksityiseen sektoriin voidakseen laatia vuoden 2002 loppuun mennessä ohjelman lopullisen rahoitussuunnitelman, johon sisältyy selvitys tavoista, joilla yksityinen sektori voi osallistua rahoitukseen ohjelman rakennus- ja käyttöönottoaiheessa.

Yhteisyritys valmistelee näiden osatekijöiden pohjalta rakenteen (rakenteet), joka yhtäältä kantaa vastuun ohjelman rakennus- ja käyttöönottoaiheeseen toteuttamisesta ja toisaalta varmistaa järjestelmän ylläpidon.

3 artikla

Yhteisyritys tekee Euroopan avaruusjärjestön kanssa sopimuksen. Sopimukseen sisältyy seuraavaa:

- Yhteisyritys antaa Euroopan avaruusjärjestölle tehtäväksi toteuttaa järjestelmän avaruudessa toteutettavia osia ja niihin liittyviä maassa toteutettavia osia koskeva tehtäväkokonaisuus ja antaa käytettävissä

sään olevista varoista sen käyttöön mainitussa vaiheessa tarvittavat varat. Euroopan avaruusjärjestön vastuulla on hallinnoida näitä varoja yhteisyrityksen kanssa solmittavassa sopimuksessa määritellyllä tavalla, joka perustuu syrjimättömyyden, avoimuuden ja töiden tasaisen jakautumisen periaatteisiin ja ottaa huomioon ohjelman yhteisöluonteen. Yhteisyritys valvoo mainittujen toimien toteuttamista ja varaa itselleen oikeuden ehdottaa niihin tarvittavia muutoksia kehitysvaiheen aikana saavutetun edistyksen mukaisesti.

- Euroopan komissiolla on oikeus tehokkain tarkastuksin varmistaa, että Euroopan yhteisön taloudellista etua suojellaan. Komissio varaa itselleen oikeuden vähentää mitä tahansa yhteisyritykselle suoritettavia maksuja tai keskeyttää niiden suorittamisen, mikäli se toteaa sääntöjenvastaisuuksia. Komissio päättää vähennettävästä tai keskeytettävästä määrästä tosiasiallisesti havaitsemiensa sääntöjenvastaisuuksien arvon perusteella. Mahdolliset kiistat sovitellaan sopimuksessa vahvistettujen määräysten mukaisesti.
- Sopimuksessa määritellään Galileo-ohjelman toimeenpanomenetellyt ja erityisesti Euroopan avaruusjärjestön toteuttamat, ohjelmaan liittyvät toimet, jotka rahoitetaan muista kuin yhteisyrityksen varoista.

4 artikla

Sanotun rajoittamatta 3 artiklan säännöksiä yhteisyritys voi 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen toimien toteuttamiseksi tehdä tarjouspyyntömenettelyn kautta palvelusopimuksen yksityisten yritysten tai sellaisten muodostaman konsortion kanssa.

Yhteisyritys huolehtii siitä, että sopimuksessa taataan komission oikeus suorittaa yhteisyrityksen nimissä tarkastuksia sen varmistamiseksi, että yhteisön taloudellisia etuja suojellaan, ja asettaa varoitettavia ja oikeasuhteisia seuraamuksia tapauksissa, joissa todetaan sääntöjenvastaisuuksia.

5 artikla

Yhteisyritys on oikeushenkilö. Yhteisyrityksellä on kaikissa Euroopan yhteisön jäsenvaltioissa laajin kyseisten valtioiden kansallisen lainsäädännön mukaan oikeushenkilöllä oleva oikeuskelpoisuus. Se voi myös hankkia ja luovuttaa irtainta ja kiinteää omaisuutta sekä esiintyä kantajana ja vastaajana oikeudenkäynneissä.

6 artikla

Yhteisyritys omistaa kaikki aineelliset ja aineettomat hyödykkeet, jotka ovat syntyneet tai jotka sille on luovutettu Galileo-ohjelman kehitysvaiheen toteuttamista varten.

7 artikla

1. Yhteisyritystä johtavat hallintoneuvosto, hallitus ja toimitusjohtaja.
2. Hallintoneuvosto voi pyytää lausuntoa neuvoa-antavalta komitealta.

8 artikla

1. Hallintoneuvoston kokoonpano, äänioikeus

- a) Hallintoneuvosto koostuu yhteisyrityksen osakkaista.
- b) Hallintoneuvoston päätökset tehdään yksinkertaisella enemmistöllä annetuista äänistä, ellei toisaalla tässä yhtiöjärjestyksessä toisin säädetä. Komissiolla ja Euroopan avaruusjärjestöllä on kuitenkin 30 ääntä. Yhteisyrityksen muilla osakkailla on äänimäärä, joka on laskettu suhteessa niiden sijoittamien varojen osuuteen koko pääomasta.
- c) Tämän kohdan b) alakohtaa sovelletaan vasta ensimmäisen uuden osakkaan liittymispäivästä alkaen. Siihen päivään saakka kaikki hallintoneuvoston päätökset tehdään yksimielisesti.

2. Hallintoneuvoston tehtävät

- a) Hallintoneuvosto tekee ohjelman toteuttamista varten tarvittavat päätökset ja valvoo niiden toimeenpanoa.
- b) Hallintoneuvoston tehtäviä ovat erityisesti:
- nimittää toimitusjohtaja ja hyväksyä organisaatio,
 - hyväksyä yhteisyrityksen taloushallintoa koskevat säännöt 14 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
 - hyväksyä 13 artiklan mukaisesti vuosibudjetti mukaan luetuina henkilöstötaulukko, ohjelman kehitysvaiheen kehittämissuunnitelma ja ohjelman kustannusarvio,
 - hyväksyä vuosittain tuloslaskelma ja tilinpäätös,
 - päättää kaikista kiinteistöjen ja muun kiinteän omaisuuden hankinnoista, myynneistä ja kiinnityksistä, takaussitoumusten ja vakuuksien antamisesta, osakkuuksien hankkimisesta muissa yrityksissä tai instituutioissa sekä lainojen myöntämisestä ja merkitsemisestä,
 - päättää kaikkien Galileo-ohjelmaa olennaisesti muuttavien ehdotusten hyväksymisestä 75 prosentin ääntenemmistöllä,
 - hyväksyä ohjelman edistymistä ja yhteisyrityksen taloudellista tilannetta koskevat 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut vuosikertomukset,
 - käyttää kaikkea valtaa ja vastata kaikista toiminnoista, täytäntöä elinten perustaminen mukaan luettuna, jotka ovat tarpeen hankkeen toteuttamiseksi,
 - hyväksyä hallituksen tehtävät.

3. Kokoukset, hallintoneuvoston työjärjestys

- 1) Hallintoneuvosto kokoontuu vähintään kaksi kertaa vuodessa. Ylimääräisiä kokouksia voidaan pitää, jos kolmasosa hallintoneu-

voston jäsenistä, jotka edustavat vähintään 30 prosenttia äänistä, tai hallintoneuvoston puheenjohtaja, tai toimitusjohtaja sitä pyytää. Kokoukset pidetään yleensä yhteisyrityksen päätoimipaikalla. Hallintoneuvosto valitsee jäsentensä keskuudesta puheenjohtajan. Yksi hallituksen edustaja ja toimitusjohtaja osallistuvat kokouksiin, ellei erityistapauksissa toisin päätetä.

- 2) Hallintoneuvosto hyväksyy oman työjärjestyksensä.

9 artikla

1. Hallituksen kokoonpano, äänioikeus

- Hallitus koostuu yhdestä Euroopan komission edustajasta, yhdestä Euroopan avaruusjärjestön edustajasta ja yhdestä hallintoneuvoston nimeämästä edustajasta. Toimitusjohtaja on läsnä hallituksen kokouksissa.
- Hallituksen päätökset tehdään yksimielisesti.

2. Hallituksen tehtävät

Hallitus auttaa hallintoneuvostoa päätösten valmistelussa ja suorittaa kaikki muut hallintoneuvoston sille antamat tehtävät.

Hallituksen tehtävänä on erityisesti:

- antaa hallintoneuvostolle ja toimitusjohtajalle säännöllisesti tietoa ohjelman etenemisestä laatimiensa raporttien avulla,
- laatia huomioita ja antaa suosituksia hallintoneuvostolle hankkeen kustannusarviosta ja budjettiluonnoksesta, mukaan luetuina henkilöstötaulukko, jotka toimitusjohtaja laatii,
- hyväksyä hallintoneuvoston julkisista hankinnoista laatimien ohjeiden mukaisesti tarjouspyyntömenettelyt ja julkiset hankinnat ilman, että hallintoneuvosto voi vaikuttaa hallituksen niistä tekemien päätösten toimeenpanoon,
- suorittaa hallintoneuvoston sille antamat tehtävät.

3. Kokoukset, hallituksen työjärjestys

Hallitus kokoontuu vähintään kerran kuukaudessa. Kokoukset pidetään yleensä yhteisyrityksen päätoimipaikalla. Toimitusjohtaja on läsnä hallituksen kokouksissa.

Hallitus laatii työjärjestyksensä, joka tulee voimaan, jos hallintoneuvosto vahvistaa sen.

10 artikla

1. Toimitusjohtaja vastaa yhteisyrityksen päivittäisestä johtamisesta; hän on myös yhteisyrityksen laillinen edustaja. Hallintoneuvosto nimittää toimitusjohtajan Euroopan komission ehdotuksesta.

2. Toimitusjohtaja johtaa ohjelman toteuttamista hallintoneuvoston määrittelemien suuntaviivojen puitteissa. Toimitusjohtaja on vastuussa hallintoneuvostolle ja toimittaa hallintoneuvostolle, hallitukselle, neuvoo-antavalle komitealle ja kaikille muille täydentäville elimille kaikki tiedot, jotka ne tarvitsevat tehtäviensä suorittamisessa.

3. Toimitusjohtajan tehtävänä on erityisesti:

- ja johtaa ja valvoo henkilöstöä,
- tehdä hallintoneuvostolle yhteisyrityksen organisaatiota koskevat ehdotukset,
- laatia ohjelman kehitysuunnitelma ja kustannusarvio taloushallintoa koskevien sääntöjen mukaisesti, ajantasaistaa niitä säännöllisesti ja toimittaa ne hallintoneuvostolle,
- laatia taloushallintoa koskevien sääntöjen mukaisesti vuosittain budjettiluonnos, mukaan luettuna henkilöstötaulukko, ja toimittaa se hallintoneuvostolle,
- valvoa, että Euroopan komission ja yhteisyrityksen välillä tehdyssä sopimuksessa asetettuja Euroopan komissioon liittyviä velvoitteita noudatetaan; erityisesti säännöksiä, joiden perusteella Euroopan komission edustajat voivat suorittaa tarkastuksia ja sääntöjenvastaisuuksia todetessaan asettaa varoittavia ja oikeasuhteisia seuraamuksia,
- toimittaa vuosittain tuloslaskelma ja tilinpäätös hallintoneuvoston hyväksyttäväksi,
- toimittaa ohjelmaa olennaisesti muuttavat mahdolliset ehdotukset hallintoneuvoston päätettäväksi,
- vastata turvatoimista ja ryhtyä kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin turvavaatimusten täyttämiseksi,
- laatia ohjelman edistymisestä ja taloudellisesta tilanteesta vuosikertomus sekä kaikki muut hallintoneuvoston mahdollisesti pyytämät kertomukset ja toimittaa ne hallintoneuvostolle.

11 artikla

1. Henkilöstö määritellään vuosibudjettiin kuuluvassa henkilöstötaulukossa.
2. Yhteisyrityksen henkilöstön kanssa tehdään määräaikaiset työ sopimukset, joissa sovelletaan Euroopan yhteisöjen muihin toimihenkilöihin sovellettavia työ sopimuksia.
3. Yhteisyritys vastaa itse kaikista henkilöstöstään aiheutuvista kuluista.
4. Hallintoneuvosto säätää tarvittavat soveltamissäännöt ja komissio hyväksyy ne.

12 artikla

Yhteisyrityksen kaikki tuotot käytetään 2 artiklassa määritellyn tavoitteen saavuttamiseen. Ellei 20 artiklan 2 kohdasta muuta johdu, yhteis-

yrityksessä kulujen jälkeen jääviä mahdollisia tuottoja ei makseta yhteisyrityksen osakkaille.

13 artikla

1. Tilikausi on kalenterivuosi.

2. Toimitusjohtajan on joka vuosi ennen 31. maaliskuuta toimitettava osakkaille ohjelman kustannusarvio sellaisena kuin hallintokomitea on sen hyväksynyt. Ohjelman kustannusarvioon sisältyvät vuotuiset kuluennusteet seuraaville kahdelle vuodelle. Näiden ennusteiden puitteissa laaditaan jokaisen osakkaan sisäisten budjettimenettelyjen tarpeiden kannalta riittävän yksityiskohtaiset tuotto- ja kuluennusteet (budjettiluonnos) ensimmäiselle kyseisistä kahdesta tilikaudesta, ottaen huomioon osakkaan yhteisyritykseen sijoittamien varojen määrä. Toimitusjohtaja toimittaa osakkaille kaiken tässä tarvittavan tiedon.

3. Osakkaiden on ilmoitettava viipymättä toimitusjohtajalle hankkeen kustannusarviota ja erityisesti seuraavalle vuodelle ennustettuja tuottoja ja kuluja koskevat huomionsa.

4. Ohjelman hyväksytyjen kustannusarvioiden perusteella ja osakkaiden huomiot huomioon ottaen toimitusjohtaja valmistelee seuraavan vuoden budjettiluonnoksen ja toimittaa sen hallintoneuvoston päätettäväksi ennen syyskuun 30 päivää. Hallintoneuvoston on vahvistettava budjetti 75 prosentin ääntenemmistöllä.

14 artikla

1. Taloushallintoa koskevien sääntöjen tavoitteena on varmistaa terve ja taloudellinen taloushallinto yhteisyrityksessä.

2. Niissä säädetään muun muassa seuraavista asioista:

- ohjelman kustannusarvioiden ja vuosibudjetin muoto ja rakenne,
- vuosibudjetin toteuttaminen ja taloushallinnon sisäinen tarkastus,
- yhteisyrityksen osakkaiden rahoitusosuuksien maksutapa,
- kirjanpito ja inventaarit ja niiden muoto sekä vuositaseen laadinta ja muoto,
- tarjouspyyntöihin liittyvät menettelyt, jotka perustuvat syrjimättömyyteen niiden valtioiden suhteen, joista yhteisyrityksen osakkaat ovat peräisin, ja joissa otetaan huomioon hankkeen yhteisöluonne, sekä yhteisyrityksen lukuun tehdyt julkiset hankinnat ja tilaukset ja niihin liittyvät sopimuslausekkeet,

3. Hallintoneuvoston on hyväksyttävä taloushallintoa koskevat säännöt 75 prosentin ääntenemmistöllä.

4. Toteutustavat, jotka sallivat komission varmistaa, että Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 274 artiklassa määrättyjä velvoitteita noudatetaan, täsmennetään yhteisyrityksen ja komission välillä solmitavassa sopimuksessa.

15 artikla

Jokaisen tilikauden päättymistä seuraavien kahden kuukauden kuluessa toimitusjohtaja toimittaa edellisen vuoden tilinpäätöksen ja taseen Euroopan yhteisöjen tilintarkastustuomioistuimelle. Tilintarkastustuomioistuimen suorittama tarkastus perustuu asiakirja-aineistoon ja paikan päällä tehtyihin tarkastuksiin. Toimitusjohtaja esittelee tilinpäätöksen ja taseen sekä tilintarkastustuomioistuimen kertomuksen hallintoneuvostolle, jonka on hyväksyttävä se 75 prosentin ääntenemmistöllä. Toimitusjohtajalla on oikeus ja hallintoneuvoston pyynnöstä velvollisuus esittää kertomuksesta huomionsa. Tilintarkastustuomioistuin toimittaa kertomuksensa yhteisyrityksen osakkaille.

16 artikla

1. Ohjelman kehitysuunnitelmassa täsmennetään ohjelman kaikkien osatekijöiden toteutussuunnitelma. Se kattaa yhteisyrityksen koko toiminta-ajan, ja se ajantasaistetaan säännöllisesti.
2. Hankkeen edistymistä kuvataan vuosikertomuksessa; tässä tilannekatsauksessa käsitellään erityisesti ohjelman aikataulua, kustannuksia ja toteuttamista.

17 artikla

1. Yhteisyritys vastaa yksin velvoitteistaan.
2. Yhteisyrityksen sopimusperusteinen korvausvastuu määritellään voimassa olevassa sopimuslainsäädännössä ja kyseiseen sopimukseen sovellettavassa lainsäädännössä.
3. Sopimussuhteen ulkopuolisten korvausvastuiden osalta yhteisyritys korvaa kaikki aiheuttamansa vahingot, jos se on oikeudellisesti vastuussa sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaan.
4. Yhteisyrityksen kaikkien maksujen, joiden tarkoituksena on kattaa 17 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettu vastuu, sekä niihin liittyvien maksujen ja kulujen katsotaan olevan 12 artiklassa tarkoitettuja yhteisyrityksen kuluja.
5. Toimitusjohtaja ehdottaa hallintoneuvostolle kaikkia tarvittavia vakuutuksia, ja yhteisyritys ottaa kaikki ne vakuutukset, joiden ottamisesta hallintoneuvosto päättää.

18 artikla

1. Yhteisyrityksessä voi olla muitakin osakkaita kuin 1 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa mainitut osakkaat.

2. Osakkaaksi tulemista koskevat pyynnöt osoitetaan toimitusjohtajalle, joka toimittaa ne hallintoneuvostolle. Hallintoneuvosto päättää, ryhtyykö yhteisyritys neuvottelemaan pyynnön esittäjän kanssa osakkaaksi tulemisen ehdoista. Myönteisissä tapauksissa yhteisyritys neuvotelee ehdot ja toimittaa ne hallintoneuvostolle, joka hyväksyy ne 75 prosentin enemmistöllä annetuista äänistä.

3. Yhteisyrityksen osakkaan oikeuksia ei voi luovuttaa ulkopuolisille tahoille ilman hallintoneuvoston yksimielistä etukäteissuostumusta. Oikeuksien luvaton siirto johtaa välittömästi yhteisyrityksen osakkuus-oikeuksien menettämiseen ja velvollisuuteen korvata kaikki yhteisyritykselle aiheutuneet vahingot.

19 artikla

1. Yhteisyritys perustetaan neljäksi vuodeksi alkaen päivästä, jona tämä yhtiöjärjestys julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.
2. Mainittua toiminta-aikaa voidaan 2 artiklassa määriteltyjen yhteisyrityksen tavoitteiden saavuttamisessa tapahtuneen edistyksen mukaan pidentää muuttamalla tätä yhtiöjärjestystä 22 artiklassa säädetyn mukaisesti. Toiminta-aikaa jatketaan joka tapauksessa, kunnes 3 artiklassa tarkoitettu sopimuksesta aiheutuvat velvoitteet on suoritettu.

20 artikla

Yhteisyrityksen lakkauttamiseen liittyviä menettelyjä varten hallintoneuvosto nimittää yhden tai useamman selvittäjän, jotka toimivat hallintoneuvoston 75 prosentin ääntenemmistöllä tekemien päätösten mukaisesti.

21 artikla

Yhteisyritykseen sovelletaan sen valtion lainsäädäntöä, jossa yhteisyrityksen päätoimipaikka sijaitsee, kaikilta niiltä osin, joita ei käsitellä tässä yhtiöjärjestyksessä.

22 artikla

1. Jokainen yhteisyrityksen osakas voi esittää hallintoneuvoston hyväksyttäväksi muutosehdotuksia tähän yhtiöjärjestykseen.
2. Mikäli hallintoneuvosto hyväksyy tällaiset ehdotukset 75 prosentin ääntenemmistöllä, Euroopan komissio valmistelee niiden hyväksymisen ministerineuvostossa Euroopan unionin perustamissopimuksen 172 artiklan 1 kohdassa vahvistetun menettelyn mukaisesti.

Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi yhteisön toimintaohjelmasta ensisijaisesti ympäristönsuojelun alalla toimivien valtioista riippumattomien järjestöjen tukemiseksi

(2001/C 270 E/18)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

KOM(2001) 337 lopull. — 2001/0139(COD)

(Komission esittämä 22 päivänä kesäkuuta 2001)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 175 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Perustamissopimuksessa määrätään yhteisön ympäristöpolitiikan kehittämisestä ja täytäntöönpanosta sekä tavoitteista ja periaatteista, joiden olisi ohjattava tätä politiikkaa.
- (2) [Kuudennesta ympäristöä koskevasta toimintaohjelmasta tehdyssä ehdotuksessa] ⁽¹⁾ todetaan, että kansalaisille on annettava lisää valtaa, ja siinä ehdotettuihin toimenpiteisiin sisältyy laaja vuoropuhelu ympäristöpolitiikan sidosryhmien kanssa. [Ehdotuksessa kuudennessi ympäristöä koskevaksi toimintaohjelmaksi] pyritään helpottamaan valtioista riippumattomien järjestöjen osallistumista tällaiseen vuoropuheluun säätämällä niille annettavasta jatkuvasta rahoituksesta.
- (3) Yhteisön toimintaohjelmasta ensisijaisesti ympäristönsuojelun alalla toimivien valtioista riippumattomien järjestöjen tukemiseksi 16 päivänä joulukuuta 1997 tehdyssä neuvoston päätöksessä 97/872/EY ⁽²⁾ käyttöön otettu toimintaohjelma päättyy 31 päivänä joulukuuta 2001. Kyseinen päätös olisi sen vuoksi kumottava. Komissio sekä ohjelman nykyiset ja aikaisemmat avustuksensaajat ovat tehneet ohjelmasta arvion, jossa kannatetaan voimakkaasti sen uusimista tai tarkistamista.
- (4) Ympäristönsuojelun alalla toimivat valtioista riippumattomat järjestöt ovat jo osoittaneet voivansa osallistua perustamissopimuksen 174 artiklan mukaisesti Euroopan yhteisön ympäristöpolitiikkaan ottamalla aktiivisesti osaa konkreettisiin ympäristönsuojelutoimenpiteisiin ja toimintoihin, joilla lisätään yleistä tietoisuutta ympäristönsuojelun tarpeesta.
- (5) Valtioista riippumattomilla Euroopan ympäristöjärjestöillä on tärkeä merkitys niiden koordinoimissa ja ohjatessa komission käyttöön tietoa ja näkökantoja uusista ja esille tulevista näkemyksistä, muun muassa luonnonsuojelun ja valtioiden rajat ylittävien ympäristöongelmien osalta, joista ei kaikilta osin voida huolehtia tai joista ei joka suhteessa huolehdita jäsenvaltioissa tai niitä alemmalla tasolla. Koska näillä järjestöillä on laajat yhteydet kansalaisiin aina ruohonjuuritasolle asti, niiden uskotaan olevan hyvin perillä keskivertokansalaisten mielipiteistä ja huolenaiheista ja siten pystyvän tuomaan näitä näkökantoja esille ja myös komission tietoon.
- (6) Valtioista riippumattomat Euroopan ympäristöjärjestöt ovat edustettuina asiantuntijaryhmissä sekä valmistelusta ja täytäntöönpanosta vastaavissa yhteisön toimielinten komiteoissa, joissa ne osallistuvat merkittävällä tavalla yhteisön politiikan, ohjelmien ja aloitteiden laadintaan ja toteuttamiseen sekä turvaavat tarvittavan tasapainon suhteessa muihin ympäristöalan toimijoihin, joita ovat esimerkiksi teollisuus ja kauppa, ammattiliitot ja kuluttajajärjestöt.
- (7) Olisi tuettava valtioista riippumattomia järjestöjä, joilla on mahdollisuuksia edistää keskustelua yhteisön laajuisiin ympäristöongelmiin liittyvistä näkökannoista, ongelmista ja mahdollisista ratkaisuista myös kansallisen, alueellisen ja paikallisen tason sidosryhmien kanssa. Siksi toimet suunnataan ainoastaan Euroopan laajuisesti toimiviin valtioista riippumattomiin järjestöihin, joiden rakenteen ja toiminnan olisi ulotuttava vähintään kolmeen Euroopan valtioon.
- (8) Ohjelmaa on laajennettava maantieteellisesti, jotta siihen voivat kuulua myös ehdokasmaiden valtioista riippumattomat järjestöt, koska ne ovat merkittäviä yleisön hyväksynnän saamiselle ympäristöä koskevalle yhteisön sääntöille ja sen täytäntöönpanon vahvistamiselle sekä demokratioitumisprosessin edistämiseksi. Balkanilla tapahtuneet muutokset ovat myös paljastaneet, miten paljon kansalaisjärjestöt ja kansalaisten hankkeet tarvitsevat suoraa tukea edistääkseen demokratiaa ja ympäristön kannalta kestäväen tulevaisuuden rakentamista.
- (9) Ohjelman toimintaa olisi arvioitava tämän päätöksen kolmelta ensimmäiseltä toteuttamisvuodelta saadun kokemuksen perusteella, jotta voidaan päättää sen jatkamisesta.

⁽¹⁾ KOM(2001) 31 lopullinen.

⁽²⁾ EYVL L 354, 30.12.1997, s. 25.

(10) Tässä päätöksessä vahvistetaan koko ohjelman ajaksi rahoituskehys, jota on pidettävä talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja talousarviomenettelyn parantamisesta 6 päivänä toukokuuta 1999 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ⁽¹⁾ 33 kohdan mukaisena ensisijaisena ohjeena budjetivallan käyttäjälle,

OVAT PÄÄTTÄNEET SEURAAVAA:

1 artikla

1. Perustetaan yhteisön toimintaohjelma ympäristönsuojelun alalla toimivien valtioista riippumattomien järjestöjen tukemiseksi.

2. Ohjelman yleisenä tavoitteena on edistää ensisijaisesti sellaisten ympäristönsuojelun alalla Euroopan tasolla toimivien valtioista riippumattomien järjestöjen toimintaa, jotka osallistuvat tai joilla on edellytykset osallistua yhteisön ympäristöpolitiikan ja -lainsäädännön kehittämiseen ja täytäntöönpanoon. Ohjelmalla myös edistetään valtioista riippumattomien järjestöjen järjestelmällistä osallistumista yhteisön ympäristöpolitiikkaan päätöksentekoon varmistamalla niiden edustus sidosryhmien kuulemisessa ja julkisissa kuulemistilaisuuksissa.

2 artikla

Ollakseen oikeutettu avustukseen valtioista riippumattoman järjestön on täytettävä seuraavat edellytykset:

- sen on oltava riippumaton voittoa tavoittelematon oikeushenkilö, joka toimii ensisijaisesti ympäristönsuojelun alalla ja jolla on yhteistä etua palveleva ympäristötavoite;
- sen on toimittava Euroopan tasolla ja sen rakenteen (jäsenperustan) ja toiminnan on ulotuttava vähintään kolmeen Euroopan valtioon;
- sen toiminnan on vastattava [kuudennesta ympäristöä koskevasta toimintaohjelmasta tehdyn ehdotuksen] periaatteita ja tämän päätöksen liitteen 1 osassa määriteltyjä ensisijaisia toimialoja;
- sen laillisesta muodostamisesta on oltava kulunut yli kaksi vuotta ja sillä on oltava rekisteröidyn tilintarkastajan varmentama tilinpäätös kahdelta edeltävältä vuodelta.

3 artikla

Ohjelmaan voivat osallistua valtioista riippumattomat järjestöt, jotka toimivat joko

- jäsenvaltioissa

⁽¹⁾ EYVL C 172, 18.6.1999, s. 1.

b) ehdokasvaltioissa ⁽²⁾ Eurooppa-sopimuksissa, niiden lisäpöytäkirjoissa ja niitä vastaavien assosiaationeuvostojen päätöksissä vahvistettujen edellytysten mukaisesti

c) Kyproksessa, Maltassa tai Turkissa näiden maiden kanssa sovitettavien edellytysten ja menettelytapojen mukaisesti

d) Kaakkois-Euroopan maiden vakautus- ja assosiaatioprosessiin kuuluvissa Balkanin maissa ⁽³⁾ näiden maiden kanssa sovitettavien edellytysten ja menettelytapojen mukaisesti.

4 artikla

1. Komissio julkaisee kunkin vuoden 30 päivään syyskuuta mennessä *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* ehdotuspyynnön, joka koskee seuraavan kalenterivuoden avustuksia.

2. Ehdotuspyynnössä vahvistetaan avustuskelpoisuus-, valinta- ja myöntämisperusteet sekä haku-, arviointi- ja hyväksyntämenettely.

3. Komissio päättää arvioituaan ehdotukset 31 päivään joulukuuta mennessä, mille organisaatioille myönnetään rahoitusta seuraavana vuonna, jollei yhteisön talousarvion hyväksymisessä tapahdu viivytyksiä. Päätöksen johdosta tehdään komission ja avustuksensaajan välillä sopimus, jossa vahvistetaan avustuksen enimmäismäärä, maksua koskevat yksityiskohtaiset säännöt, valvonta- ja seurantatoimenpiteet sekä avustuksella saavutettavat tavoitteet.

5 artikla

Valinta- ja myöntämismenettely toteutetaan neljässä vaiheessa:

a) Ensiksi suljetaan pois hakemukset, jotka eivät täytä tästä ohjelmasta myönnettävää rahoitusta koskevalle pyynnölle asetettuja teknisiä tai hallinnollisia vaatimuksia. Varsinkaan puutteelliset tai liian vähän tietoja sisältävät hakemukset ja hakemukset, joita ei ole täytetty hakemuslomakkeen ohjeiden mukaisesti tai jotka on jätetty julkaistun määräajan jälkeen, eivät ole avustuskelpoisia tässä ohjelmassa.

b) Toisessa vaiheessa suljetaan pois hakemukset, jotka eivät täytä 2 ja 3 artiklassa ja liitteessä säädetyjä avustuskelpoisuusvaatimuksia.

⁽²⁾ Bulgaria, Latvia, Liettua, Puola, Romania, Slovakia, Slovenia, Tšekin tasavalta, Unkari ja Viro.

⁽³⁾ Entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia, Albania, Jugoslavian liittotasavalta, Bosnia ja Hertsegovina ja Kroatia.

c) Sen jälkeen suoritetaan jäljellä olevien avustuskelpoisten hakemusten vertailu arvioimalla niitä seuraavin, liitteen 2 kohdassa tarkemmin eriteltyjen perusteiden mukaisesti:

i) missä määrin hakemus ja erityisesti ehdotettu työohjelma vastaavat 1 artiklassa kuvailtuja ohjelman tavoitteita,

ii) hallinnon ja tulosten laatu,

iii) vaikutusala, toimivuus ja tehokkuus.

Jokaiselle valintamenettelyyn hyväksytylle hakemukselle annetaan vertailuarvot.

d) Viimeksi vahvistetaan hyväksyttäviksi otettavat hakemukset, jotka ovat saaneet komission määrittämät kynnykset ylittävät vertailuarvot.

6 artikla

1. Avustus voi olla enintään 70 prosenttia hakijan keskimääräisistä vuotuisista avustuskelpoisista menoista edeltävien kahden vuoden aikana, jos järjestö on sijoittautunut Euroopan yhteisöön, ja enintään 80 prosenttia näistä menoista, jos järjestö on sijoittautunut ehdokasmaihin tai Balkanin alueelle, kuitenkin enintään 80 prosenttia hakijan avustuskelpoisista kustannuksista kuluvana vuonna.

Tuen määrä vahvistetaan vuosittain sellaisen kiinteän painotusjärjestelmän mukaisesti, jossa otetaan huomioon 5 artiklassa esitetyn arvioinnin perusteella saadut vertailuarvot sekä liitteen 3 osassa hahmoteltu järjestön suhteellinen koko.

2. Ohjelman avustuksensaaja voi käyttää saamansa avustuksen kattamaan järjestön avustuskelpoisia menoja parhaalla katsomallaan tavalla avustusvuonna. Kaikki avustuksensaajan menot avustusvuonna katsotaan avustuskelpoisiksi lukuun ottamatta liitteen 4 kohdassa yksilöityjä menoja.

3. Avustuksen määrä vahvistetaan lopullisesti vasta sen jälkeen, kun komissio on hyväksynyt tarkastetun tilinpäätöksen.

Jos yhteisön avustusten summa on suurempi kuin 80 prosenttia avustuksensaajan tarkastetuista avustuskelpoisista menoista kyseisenä vuonna, loppumaksua vähennetään sen mukaisesti.

4. Jos avustusvuoden tarkastetusta tilinpäätöksestä ilmenee, että avustuksen saajan kokonaistulot lukuun ottamatta sellaisia tuloja, jotka varataan säännöllisesti avustukseen oikeuttamatto-

miin menoihin, ovat suuremmat kuin avustuskelpoiset menot, loppumaksun määrää vähennetään tai tarvittaessa ylimenevä määrä peritään takaisin. Perustamissopimuksen 256 artiklan mukaisesti takaisinperintämääräys on täytäntöönpanokelpoinen.

5. Valtioista riippumattomille ympäristöjärjestöille myönnettävien avustusten tehokkuuden varmistamiseksi komissio toteuttaa tarvittavat toimenpiteet tarkistaakseen, että valitut järjestöt täyttävät avustuksen saamista koskevat vaatimukset koko avustusvuoden ajan. Erityisesti perustetaan järjestelmällinen raportointimenettely, jolla valvotaan avustuksensaajien toimintaa avustusvuoden aikana, sekä jälkikäteen toteutettava tulosten arviointimenettely.

7 artikla

1. Tämä ohjelma alkaa 1 päivänä tammikuuta 2002 ja päättyy 31 päivänä joulukuuta 2006.

2. Rahoitusohje tämän ohjelman täytäntöönpanemiseksi ajanjaksona 2002–2006 on 32 miljoonaa euroa.

3. Budjettivallan käyttäjä hyväksyy vuosittaiset määrärahat rahoitusnäkymien rajoissa.

8 artikla

1. Komissio voi tehdä paikan päällä tähän ohjelmaan liittyviä tarkastuksia ja todentamisia 11 päivänä marraskuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (Euratom, EY) N:o 2185/96 mukaisesti Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten ja muiden väärinkäytösten estämiseksi. Euroopan petostentorjuntaviraston OLAF:n tutkimuksia säädellään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1073/1999.

2. Avustuksen saajan on pidettävä komission saatavilla kaikki avustusvuoden menoja koskevat asiakirjat, mukaan luettuna tarkastettu tilinpäätös, viiden vuoden ajan viimeisen maksun suorittamisesta.

9 artikla

1. Jos pakollisista kertomuksista ilmenee, että odotettuja tuloksia ei ole saavutettu, tästä voi seurata, että järjestö ei voi saada avustusta tästä ohjelmasta seuraavana vuonna.

2. Jos valtioista riippumattomalle järjestölle osoitetaan tahallisen tai tuottamuksellisen väärinkäytöksen tai petoksen vuoksi perintämääräys, kyseinen järjestö jätetään ilman eri toimenpiteitä ilman rahoitusta ohjelman jäljellä olevina vuosina.

3. Jos komission tilintarkastusten tai paikalla tehtyjen tarkastusten yhteydessä ilmenee avustusta koskevia väärinkäytöksiä, huonoa hallintoa tai petoksia, avustuksen saajaan sovelletaan tapauksen vakavuuden perusteella yhtä tai useampaa seuraavista hallinnollisista toimenpiteistä ja seuraamuksista:

- avustussopimus perutaan,
- maksettavaksi määrätään sakko, jonka määrä on enintään 50 prosenttia takaisinperintämääräyksen koskemasta määrästä,
- avustuksen saajalta kielletään mahdollisuus saada rahoitusta muista yhteisön ohjelmista,
- avustuksen saaja ei saa osallistua asiaa koskeviin komission vuoropuhelumekanismiin.

10 artikla

Luettelo tämän ohjelman avustuksensaajista sekä myönnetyn tuen määrä julkaistaan vuosittain *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

11 artikla

Komissio antaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2004 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen ohjelman tulosten saavuttamisesta kolmena ensimmäisenä vuonna ja tekee tarvittaessa ehdotukset mahdollisista muutoksista ohjelman jatkamisen tai päättämisen suhteen. Tämä kertomus perustuu avustusten saajien toiminnasta laadittuihin kertomuksiin, ja siinä arvioidaan erityisesti sitä, miten tehokkaasti avustusten saajat ovat edistäneet 1 artiklassa ja liitteessä vahvistettujen tavoitteiden saavuttamista.

Euroopan parlamentti ja neuvosto päättävät perustamissopimuksen mukaisesti siitä, jatketaanko ohjelmaa 1 päivästä tammikuuta 2007. Ennen kuin komissio esittää ehdotuksia ohjelman jatkamisesta, se teettää ulkoisen arvion ohjelmassa saavutetuista tuloksista.

12 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

LIITE

1. Kuudennesta ympäristöä koskevasta toimintaohjelmasta tehdyssä ehdotuksessa määritellyt ensisijaiset toimitilat

Ottaen huomioon asian tärkeys kestäväälle kehitykselle sekä Euroopan kansalaisten terveydelle ja elämänlaadulle ehdotettu ohjelma kohdistuu valikoituihin ensisijaisiin kysymyksiin, jotka on ryhmitelty neljän pääotsikon alle:

- ilmastomuutoksen rajoittaminen
- luonto ja biologinen monimuotoisuus – ainutlaatuisten luonnonvarojen suojeleminen
- terveys ja ympäristö
- luonnonvarojen ja jätteiden kestävä hallinnan varmistaminen.

Jos [kuudes ympäristöä koskeva toimintaohjelma] hyväksytään, sitä tarkastellaan uudelleen ja tarvittaessa ajantasaisesti kehityksen ja uuden tiedon huomioon ottamiseksi vuonna 2005.

Edellä mainittujen aiheiden lisäksi myös yhteisön ympäristölainsäädännön täytäntöönpano ja sen soveltamisen valvonta ovat ensisijaisia aiheita.

2. Hakijoiden arviointiperusteet

Kaksi ensimmäistä 5 artiklassa vahvistettua valintamenettelyn vaihetta läpäisseet hakijat arvioidaan seuraavin perustein:

- Missä määrin hakemus vastaa ohjelman tavoitteita. Hakijasta ja työohjelmaehdotuksesta arvioidaan ainakin seuraavia tekijöitä:
 - Poliittinen merkittävyys (suhteessa ehdotukseen kuudennessi ympäristöä koskevaksi toimintaohjelmaksi, uuteen eurooppalaiseen hallintotapaan, kestävään kehitykseen, laajentumiseen, Kaakkois-Euroopan maiden vakautus- ja assosiaatioprosessiin, Euro-Välimeri-kumppanuuden kehitykseen, yhdentymiseen ja tasa-arvokysymysten valtavirtaistamiseen).
 - Merkittävyys ja koko sekä mahdolliset vaikutukset, joita seuraa osallistumisesta yhteisön ympäristöpolitiikan määrittelyyn ja täytäntöönpanoon.
 - Kaikkien Euroopan alueiden kansalaisten mielipiteiden edustaminen sekä näiden ajatusten ja ehdotusten hyödyntäminen ympäristöongelmien ratkaisuehdotuksissa.
 - Merkittävyys ympäristötietoisuuden ja -tiedon lisäämisessä sekä yleisesti että suhteessa yhteisön ympäristöpolitiikkaan.

Kunkin edellä olevan perusteen osalta tarkastellaan hakijan vahvuuksia suhteessa johdanto-osan 5–7 kappaleessa ilmoitettujen, valtioista riippumattomilla järjestöillä olevien tehtävien täyttämiseen.

- Hallinnon ja tulosten laatu. Arvioitaviin tekijöihin sisältyvät seuraavat:
 - järjestön rakenne, henkilöstön riittävyys ja henkilöstöhallinto
 - sisäinen päätöksentekomenettely, suhteet jäseniin
 - strateginen lähestymistapa, tavoitteenasettelu, suunnittelukäytännöt
 - hallinto, varainhoidon valvonta ja taloushallinto
 - raportointimenettelyt (sisäiset ja ulkoiset)
 - itsearviointi ja laadunvalvonta, palaute kokemuksista (oppiminen)
 - tekninen ja tieteellinen pätevyys

— Vaikutusala, toimivuus ja tehokkuus. Arvioitaviin tekijöihin sisältyvät seuraavat:

- järjestön ja sen toiminnan yleinen näkyvyys
- suhteet järjestön ulkopuolisiin tahoihin (muihin ympäristöalan toimijoihin kuten paikallisiin ja alueellisiin viranomaisiin, kaupan ja teollisuuden edustajiin, kuluttajaryhmiin, ammattiliittoihin, muihin valtioista riippumattomiin järjestöihin jne.)
- julkisuudessa (myös viestimissä) esiintyvä käsitys järjestöstä

3. Avustusten määrittäminen

Avustus lasketaan hakijan odotettujen, avustusvuonna toteutuvien avustuskelpoisten menojen summan perusteella, sen määrittämisessä otetaan huomioon keskimääräiset tarkastetut menot kahden viimeksi kuluneen vuoden ajalta ja sitä myönnetään seuraavien periaatteiden mukaisesti:

1. Jos kaikkien muiden muuttujien arvo on sama, suuremmat valtioista riippumattomat järjestöt (kahden edeltävän vuoden tarkastettujen vuotuisten menojen keskiarvolla ja avustusvuoden ennakoituilla avustuskelpoisilla kokonaismenoilla mitattuna) saavat enemmän tukea kuin pienemmät. Tämä kokoon perustuva etu on kuitenkin sitä pienempi, mitä suuremmasta järjestöstä on kyse.
2. Jos kaikkien muiden muuttujien arvo on sama, suuremman vertailuarvon saaneet järjestöt saavat enemmän tukea kuin pienemmän vertailuarvon saaneet hakijat.
3. Jos järjestö on hakenut tiettyä rahamäärää, myönnetty avustus ei missään olosuhteissa saa ylittää kyseistä määrää.

4. Avustukseen oikeuttamattomat menot

Avustuksen vastaanottajan suorittamat maksut ja ulkopuolisilla teetettävistä töistä tehtävät sopimukset, joihin kuuluu osioita seuraavista luokista:

- rikollinen tai laitton toiminta,
- henkilökohtaiset kustannukset tai henkilökohtainen käyttö,
- edustuskulut, tarpeettomat tai harkitseamattomat menot,
- menot, jotka selvästi eivät kuulu avustuksen saajan hyväksytyyn, avustusvuotta koskevaan työohjelmaan,
- lainojen takaisinmaksu, korkokustannukset, edellisiltä vuosilta siirretty alijäämä,
- käytetyn pääoman tuottoon liittyvät kustannukset, avustuksen saajan varallisuuden vahvistamiseen tarkoitetut sijoitukset ⁽¹⁾ ja varaukset,
- luontoissuoritusten arvo.

⁽¹⁾ Komissio voi ottaa huomioon vain sen osan tavaran poistoa, joka vastaa sopimuksen voimassaoloaikaa.

Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi lähtö- ja saapumisaikojen jakamista yhteisön lentoasemilla koskevista yhteisistä säännöistä 18 päivänä tammikuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 95/93 muuttamisesta

(2001/C 270 E/19)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

KOM(2001) 335 lopull. — 2001/0140(COD)

(Komission esittämä 22 päivänä kesäkuuta 2001)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 80 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean ja alueiden komitean lausunnot,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa säädettyä menettelyä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Tukholmassa 23 ja 24 päivänä maaliskuuta 2001 järjestetyn Eurooppa-neuvoston päätelmien mukaisesti tämä asetus muodostaa ensimmäisen askeleen perusteellisessa muutosprosessissa. Erityisesti uusia tulokkaita sekä korvauksista vastaan tapahtuvia lähtö- ja saapumisaikojen siirtoja koskevan kehityksen huomioon ottamiseksi tätä asetusta olisi tarkistettava määrätyn soveltamisajan jälkeen.
- (2) Kokemus on osoittanut, että lähtö- ja saapumisaikojen jakamista yhteisön lentoasemilla koskevista yhteisistä säännöistä 18 päivänä tammikuuta 1993 annettua neuvoston asetusta (ETY) N:o 95/93⁽¹⁾ olisi vahvistettava, jotta voidaan varmistaa ruuhkaisten lentoasemien rajallisen kapasiteetin mahdollisimman täydellinen ja joustava käyttö.
- (3) Sen vuoksi on tarpeen muuttaa merkittävästi kyseistä asetusta sen 14 artiklan mukaisesti ja selkiyttää eräitä sen säännöksiä.
- (4) On suotavaa noudattaa kansainvälistä terminologiaa ja käyttää käsitteen "yhteensovitettu lentoasema" sijaan käsitettä "aikatauluneuvonnan alainen lentoasema" ja käsitteen "täysin yhteensovitettu lentoasema" sijaan käsitettä "yhteensovitettu lentoasema".
- (5) Lentoasemat, joilla kapasiteetin puute on vakava, olisi nimettävä yhteensovitetuiksi lentoasemiksi puolueettomien kriteerien perusteella. Yhteensovitetuilla lentoasemilla tarvitaan yksityiskohtaisia sääntöjä sen varmistamiseksi, että avoimuuden, puolueettomuuden ja syrjimättömyyden periaatteita kunnioitetaan täysin.
- (6) Aikatauluneuvonnan alaisilla lentoasemilla aikatauluneuvojan on toimittava itsenäisesti. Yhteensovitetuilla lentoasemilla taas koordinaattori on keskeisessä asemassa koordinoitiprosessissa. Tämän vuoksi koordinaattoreiden on oltava täysin riippumattomia ja niiden vastuulla olevat tehtävät on määriteltävä yksityiskohtaisesti.
- (7) On tarpeen määritellä yksityiskohtaisesti, mikä on perustettavan, lähtö- ja saapumisaikojen jakamisessa neuvoantavan ja välittävän koordinoitukomitean asema.
- (8) On myös syytä selvittää, että lähtö- ja saapumisaikojen jakamista on pidettävä käyttöoikeutena, jossa lentoliikenteen harjoittajille annetaan oikeus käyttää lentoasemapaalveluja laskeutuessaan ja lähtiessään lentoon tiettyinä päivinä ja tiettyinä kellonaikoina sinä ajanjaksona, joksi oikeus on myönnetty.
- (9) Toiminnan vakauden turvaamiseksi nykyisessä järjestelmässä säädetään vakiintuneiden lähtö- ja saapumisaikojen ("aiemmin saavutetut oikeudet") jakamisesta uudelleen lentoasemalla jo toimiville lentoliikenteen harjoittajille. Säännöllisen liikenteen edistämiseksi yhteensovitetulla lentoasemalla on tarpeen säätää, että aiemmin saavutetut oikeudet koskevat lähtö- ja saapumisaikojen sarjaa.
- (10) Tällaisten aiemmin käytettyjen lähtö- ja saapumisaikojen on oltava käyttölaskelman sekä kaikkien muiden asiaa koskevien asetuksen säännösten mukaisia, jotta lentoliikenteen harjoittajilla olisi edelleen oikeus vaatia itselleen näitä lähtö- ja saapumisaikoja seuraavaksi vastaavaksi aikataulukaudeksi. Saavutettujen oikeuksien tilannetta yhteisen liikenteen, yhteistunnusten käytön tai franchise-sopimusten yhteydessä on syytä selvittää.
- (11) Etusija olisi annettava lentoaseman säännölliselle liikenteelle, jota olisi hallinnoitava tinkimättömästi erottelematta toisistaan reitti- ja tilausliikennettä.
- (12) Jotta voitaisiin taata kapasiteetin tehokas käyttö ja vähentää ympäristövaikutuksia ruuhkautuneilla lentoasemilla sekä edistää edelleen intermodaaliliikennettä, lähtö- ja saapumisaikojen jakamisprosessissa on otettava huomioon myös muiden liikennemuotojen tyydyttävän laatuisten palvelujen riittävä tarjonta.
- (13) Uuden tulokkaan määritelmän pitäisi tehostaa riittävien alueellisten lentoliikennepalvelujen tarjontaa ja lisätä mahdollista kilpailua yhteisön sisäisillä reiteillä.

⁽¹⁾ EYVL L 14, 22.1.1993, s. 1.

- (14) Jotta voitaisiin paremmin varmistaa, että yhteisön ulkopuoliset maat tarjoavat yhteisön lentoliikenteen harjoittajille vastaavan kohtelun, olisi luotava menettely, jonka avulla yhteisö voisi ryhtyä tehokkaampiin toimiin sellaisia yhteisön ulkopuolisia maita vastaan, jotka eivät tarjoa vastaavanlaista kohtelua kuin yhteisössä.
- (15) Koska tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavat toimenpiteet ovat menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽¹⁾ 2 artiklassa tarkoitettuja laajakantoisia toimenpiteitä, ne olisi vahvistettava kyseisen päätöksen 5 artiklassa säädettyä sääntelymenettelyä noudattaen.
- (16) Lentoliikenteen harjoittajalla on pääsy yhteensovitulle lentoasemalle ainoastaan, jos sille on myönnetty lähtö- tai saapumisaika. Olisi otettava käyttöön toimenpiteitä, joilla taataan tämän asetuksen soveltamisen valvonta etenkin silloin, kun lentoliikenteen harjoittajat toistuvasti ja tarkoituksellisesti jättävät noudattamatta lähtö- ja saapumisaikojen jakamista koskevia sääntöjä.
- (17) Olisi luotava muutoksenhakumenettely koordinaattorin tekemien päätösten uudelleentarkastelua varten.
- (18) Epätietoisuuden välttämiseksi olisi tarkennettava, että tämän asetuksen säännöksiä sovelletaan rajoittamatta kuitenkin perustamissopimuksen kilpailusääntöjen ja erityisesti sen 81 ja 82 artiklan sekä yrityskeskittymien valvonnan annettua neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4064/89⁽²⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1310/97⁽³⁾, soveltamista,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (ETY) N:o 95/93 seuraavasti:

1. Korvataan 1 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”Tätä asetusta sovelletaan yhteisön lentoasemiin.”

2. Muutetaan 2 artikla seuraavasti:

- a) Korvataan a) ja b) kohta seuraavasti:

”a) ’lähtö- ja saapumisajalla’ tarkoitetaan lentoliikenteen harjoittajalle tämän asetuksen nojalla annettua oikeutta käyttää yhteensovitun lentoaseman lentosäilytysinfrastruktuuria laskeutumista ja lentoon lähtöä varten tietynä päivänä ja kellonaikana, jonka koordinaattori on jakanut tämän asetuksen mukaisesti;

- b) ’uudella tulokkaalla’ tarkoitetaan:

- i) lentoliikenteen harjoittajaa, joka pyytää – osana lähtö- ja saapumisaikojen sarjaa – lähtö- tai saapumisaikaa lentoasemalta minä tahansa päivänä, jos kyseisellä lentoliikenteen harjoittajalla olisi pyynnön hyväksymisen jälkeenkin yhteensä vähemmän kuin viisi lähtö- tai saapumisaikaa kyseisellä lentoasemalla tuona päivänä, tai
- ii) lentoliikenteen harjoittajaa, joka pyytää lähtö- ja saapumisaikojen sarjaa kahden yhteisön lentoaseman välillä harjoitettavaa välilaskutonta reittihenkilöliikennettä varten, kun enintään kaksi muuta lentoliikenteen harjoittajaa harjoittaa tuona päivänä samaa välilaskutonta reittiliikennettä samojen kahden lentoaseman tai lentoasemajärjestelmän välillä, jos kyseisellä lentoliikenteen harjoittajalla olisi pyynnön hyväksymisen jälkeenkin vähemmän kuin viisi lähtö- tai saapumisaikaa kyseisellä lentoasemalla tuona päivänä tätä välilaskutonta liikennettä varten,
- iii) lentoliikenteen harjoittajaa, joka pyytää lähtö- ja saapumisaikojen sarjaa joltain lentoasemalta kyseisen lentoaseman ja jonkin alueellisen lentoaseman välillä harjoitettavaa välilaskutonta reittiliikennettä varten, kun yksikään toinen lentoliikenteen harjoittaja ei harjoita tuona päivänä suoraa reittiliikennettä samojen kahden lentoaseman tai lentoasemajärjestelmän välillä, jos kyseisellä lentoliikenteen harjoittajalla olisi pyynnön hyväksymisen jälkeenkin vähemmän kuin viisi lähtö- tai saapumisaikaa kyseisellä lentoasemalla tuona päivänä tätä välilaskutonta liikennettä varten.

Edellä olevan i) ja ii) alakohdan soveltamiseksi lentoliikenteen harjoittajaa ei pidetä uutena tulokkaana, jos lähtö- ja saapumisajan jakamishetkellä:

— sillä on kyseisellä lentoasemalla yhteistä liikennettä tai yhteistunnusten käyttöä koskeva sopimus tai franchise-sopimus sellaisen lentoliikenteen harjoittajan kanssa, jota ei pidetä uutena tulokkaana, tai

— sen pääoman enemmistö on sellaisen lentoliikenteen harjoittajan hallussa, jota ei pidetä uutena tulokkaana (tytäryhtiö), tai

— se pitää suoraan tai välillisesti hallussaan sellaisen lentoliikenteen harjoittajan pääoman enemmistöä, jota ei pidetä uutena tulokkaana (emoyhtiö), tai

— se kuuluu lentoliikenteen harjoittajien ryhmään, johon kuuluvista lentoliikenteen harjoittajista yhtä ei pidetä uutena tulokkaana.

⁽¹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ EYVL L 395, 30.12.1989, s. 1; oikaistu toisinto (EYVL L 257, 21.9.1990, s. 13).

⁽³⁾ EYVL L 180, 9.7.1997, s. 1.

Edellä olevan ii alakohdan soveltamiseksi lentoliikenteen harjoittajaa, jolla joko yksin tai yhdessä muiden lentoliikenteen harjoittajien ryhmään kuuluvien kumppaneiden kanssa on enemmän kuin 7 prosenttia kyseisenä päivänä käytettävissä olevien lähtö- ja saapumisaikojen kokonaismäärästä tietyllä lentoasemalla tai tietyssä lentoasemajärjestelmässä, ei pidetä uutena tulokkaana kyseisellä lentoasemalla kyseisenä päivänä.”

b) Korvataan f) kohta seuraavasti:

”f) i) 'lentoliikenteen harjoittajalla' tarkoitetaan lentoliikennettä harjoittavaa yritystä, jolla on voimassa oleva toimilupa tai vastaava asiakirja viimeistään 31 päivänä tammikuuta seuraavaa kesäkautta varten tai viimeistään 31 päivänä elokuuta seuraavaa talvikautta varten. 7, 8, 8 a ja 10 artiklan soveltamiseksi lentoliikenteen harjoittajan määritelmään sisältyvät myös yritys lentotoiminnan harjoittajat;

ii) 'lentoliikenteen harjoittajien ryhmällä' tarkoitetaan kahta tai useampaa lentoliikenteen harjoittajaa, jotka harjoittavat yhteistä liikennettä, franchise-toimintaa tai yhteistunnusten käyttöä tai mitä tahansa muuta yhteistyötä tietyn lentoliikenteen harjoittamiseksi.”

c) Korvataan g) kohta seuraavasti:

”g) 'yhteensovitettulla lentoasemalla' tarkoitetaan lentoasemaa, jossa lentoliikenteen harjoittajalla tai millä tahansa muulla ilma-aluksen käyttäjällä on oltava laskeutumista tai lentoon lähtöä varten koordinaattorin myöntämä lähtö- tai saapumisaika;”

d) Lisätään i), j), k), l), m) ja n) kohta seuraavasti:

”i) 'aikatauluneuvonnan alaisella lentoasemalla' tarkoitetaan lentoasemaa, jolla on olemassa sellainen ruuhkautumisvaara tiettyinä aikoina päivästä, viikosta tai vuodesta, joka voidaan todennäköisesti selvittää lentoliikenteen harjoittajien vapaaehtoisella yhteistyöllä, ja jolle on nimetty aikatauluneuvoja helpottamaan sellaisten lentoliikenteen harjoittajien toimintaa, jotka toimivat tai aikovat toimia kyseisellä lentoasemalla;

j) 'lentoaseman hallintoelimellä' tarkoitetaan elintä, jonka tehtävänä on kansallisten lakien tai asetusten nojalla joko pelkästään tai muiden tehtävien ohella hallinnoida ja johtaa lentoasemaa sekä koordinoita ja valvoa kyseisellä lentoasemalla tai kyseisessä lentoasemajärjestelmässä toimivien erilaisten operaattoreiden toimintaa;

k) 'lähtö- ja saapumisaikojen sarjalla' tarkoitetaan vähintään viittä lähtö- tai saapumisaikaa, joita on

pyydetty aikataulukaudeksi säännöllisesti samaa aikaa ja samaa viikonpäivää varten ja jotka on jaettu sen mukaisesti, tai jos tämä ei ole mahdollista, jaettu suunnilleen samaa kellonaikaa varten;

l) 'alueellisella lentoasemalla' tarkoitetaan alueellisen ja yhdysliikenteen lentoasemaa tai yhteisön yhteyslentoasemaa siten kuin ne on määritelty yhteisön suuntaviivoista Euroopan laajuisen liikenneverkon kehittämiseksi 23 päivänä heinäkuuta 1996 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1692/96/EY⁽¹⁾ 6 jaksossa;

m) 'yritys lentotoiminnalla' tarkoitetaan sitä yleisilmailun alaa, joka koskee yritysten harjoittamaa ilma-alusten käyttöä matkustajien tai tavarankuljettamiseen oman liiketoimintansa tukemiseksi; ilma-aluksia liikennöidään tällöin tarkoituksissa, joiden ei yleensä katsota olevan julkista käyttöä varten, ja ilma-aluksia ohjaavat henkilöt, joilla on vähintään voimassa oleva ansiolentäjän lupakirja ja mittarilentokelpuus;

n) 'koordinoitiparametreilla' tarkoitetaan kaiken lentoasemalla kunkin koordinoitijakson aikana lähtö- ja saapumisaikojen jakamista varten käytettävissä olevan kapasiteetin ilmaisemista toiminnallisessa muodossa siten, että otetaan huomioon kaikki lentoasemainfrastruktuurin ja sen eri alajärjestelmien toimintakykyyn vaikuttavat tekniset, toiminnalliset ja ympäristöön liittyvät tekijät.”

3. Muutetaan 3 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. a) Jäsenvaltio on velvollinen nimeämään lentoaseman aikatauluneuvonnan alaiseksi tai yhteensovitetuksi ainoastaan tämän artiklan säännösten mukaisesti.

b) Jäsenvaltio saa nimetä lentoaseman yhteensovitetuksi ainoastaan tämän artiklan 3 kohdan säännösten mukaisesti.”

b) Korvataan 2 kohdassa ilmaus ”yhteensovitettu” ilmauksella ”aikatauluneuvonnan alainen”.

c) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Vastuullisen jäsenvaltion on varmistettava, että lentoaseman hallintoelin suorittaa perusteellisen kapasiteettitutkimuksen lentoasemalla, jota ei ole vielä nimetty aikatauluneuvonnan alaiseksi tai yhteensovitetuksi, tai aikatauluneuvonnan alaisella lentoasemalla, kun kyseinen jäsenvaltio pitää sitä tarpeellisena tai kuuden kuukauden kuluessa:

⁽¹⁾ EYVL L 228, 9.9.1996, s. 99.

- i) lentoliikenteen harjoittajien, joiden osuus on enemmän kuin puolet lentoaseman toiminnasta, tai lentoaseman hallintoelimen esittämästä kirjallisesta pyynnöstä, kun nämä katsovat, että kapasiteetti on riittämätön todelliselle tai suunnitellulle toiminnalle tietynä ajanjaksoina, tai
- ii) komission pyynnöstä etenkin tilanteessa, jossa lentoasema on tosiasiallisesti vain niiden lentoliikenteen harjoittajien käytettävissä, joille koordinaattori on jakanut lähtö- tai saapumisaikoja, tai jossa lentoliikenteen harjoittajilla ja erityisesti uusilla tulokkailla on vakavia ongelmia saada laskeutumis- ja lentoonläh- tömahdollisuuksia kyseiseltä lentoasemalta.

Tutkimuksen on perustuttava yleisesti hyväksytyihin menetelmiin, ja siinä on määritettävä kapasiteetin puutteet ottaen huomioon kyseiseen lentoasemaan sovellettavat ympäristöön liittyvät rajoitteet. Tutkimuksessa on tarkasteltava mahdollisuuksia lisätä kapasiteettia uuden tai muutetun infrastruktuurin tai toiminnallisten tai muunlaisten muutosten avulla sekä tarkasteltava suunniteltua aikataulua ongelmien ratkaisemiseksi. Tutkimus on saatettava ajan tasalle vähintään joka kolmas vuosi, jos tämän artiklan 5 kohtaa on sovellettu, tai aina kun lentoasemalla tehdään muutoksia, jotka vaikuttavat merkittävästi kapasiteettiin ja sen käyttöön. Sekä tutkimus että sen pohjana oleva menetelmä on saatettava niiden osapuolten saataville, jotka ovat pyytäneet tutkimusta, sekä pyynnöstä muille osapuolille, joita asia koskee. Tutkimus on toimitettava komissiolle samaan aikaan.”

- d) Korvataan 4 kohta 4 ja 5 kohdalla seuraavasti sekä numeroidaan nykyinen 5 kohta uudelleen 6 kohdaksi ja korvataan siinä käsite ”täysin yhteensovitettu” käsitteellä ”yhteensovitettu”:

”4. Tutkimuksen perusteella jäsenvaltion on kuultava lentoaseman kapasiteettitilanteesta lentoaseman hallintoelintä, lentoasemaa säännöllisesti käyttäviä lentoliikenteen harjoittajia, niitä edustavia järjestöjä, yleisilmailun edustajia, lennonjohtoviranomaisia sekä paikallisia matkustajajärjestöjä, jos sellaisia on olemassa.

5. Jäsenvaltion on varmistettava, että lentoasema nimetään yhteensovitetuksi niiksi ajanjaksoiksi, jolloin kapasiteettiongelmaa esiintyy, ainoastaan jos:

- a) puutteet ovat niin vakavia, että lentoasemalla ei voida välttää huomattavia viivästyksiä, ja
- b) ongelmia ei voida ratkaista lyhyellä aikavälillä.”

4. Muutetaan 4 artikla seuraavasti:

- a) Korvataan otsikko seuraavasti: ”Aikatauluneuvoja ja koordinaattori”.
- b) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Kuultuaan lentoasemaa säännöllisesti käyttäviä lentoliikenteen harjoittajia, niitä edustavia järjestöjä ja lentoaseman hallintoelintä on aikatauluneuvonnan alaisesta tai yhteensovitetusta lentoasemasta vastaavan jäsenvaltion varmistettava, että aikatauluneuvojaksi tai lentoaseman koordinaattoriksi nimetään pätevä luonnollinen tai oikeushenkilö. Sama aikatauluneuvoja tai koordinaattori voidaan nimetä useammalle kuin yhdelle lentoasemalle.”

c) Korvataan 2, 3, 4, 5 ja 6 kohta seuraavasti:

”2. Aikatauluneuvonnan alaisesta tai yhteensovitetusta lentoasemasta vastaavan jäsenvaltion on varmistettava, että:

- a) aikatauluneuvonnan alaisella lentoasemalla aikatauluneuvoja toimii tämän asetuksen nojalla itsenäisesti, puolueettomasti, syrjimättömästi ja avoimesti,
- b) yhteensovitetulla lentoasemalla koordinaattorin tosiasiallinen riippumattomuus taataan lisäksi erottamalla koordinaattori institutionaalisesti ja rahoitussellisesti kaikista yksittäisistä osapuolista, joita asia koskee. Jäsenvaltion on varmistettava, että koordinaattori toimii tämän asetuksen nojalla puolueettomasti, syrjimättömästi ja avoimesti ja että käyttöön annetaan riittävät varat siten, ettei koordinaattorin toiminnan rahoitus vaikuta koordinaattorin riippumattomuuteen.

3. Aikatauluneuvojan ja koordinaattorin on osallistuttava yhteisön oikeudessa sallittuihin lentoliikenteen harjoittajien kansainvälisiin aikataulukokouksiin.

4. Aikatauluneuvojan on toimittava lentoliikenteen harjoittajien neuvonantajana ja suositeltava vaihtoehtoisia lähtö- ja/tai saapumisaikoja, kun ruuhkautuminen vaikuttaa todennäköiseltä.

5. Ainoastaan koordinaattori vastaa lähtö- ja saapumisaikojen jakamisesta. Koordinaattorin on jaettava lähtö- ja saapumisaikat tämän asetuksen säännösten mukaisesti ja huolehdittava siitä, että lähtö- ja saapumisaikoja voidaan kiireellisissä tapauksissa jakaa myös virkajan ulkopuolella.

6. Aikatauluneuvojan ja koordinaattorin on valvottava aikataulujen ja lähtö- ja saapumisaikojen käyttöä läheisessä yhteistyössä lentoaseman hallintoelimen ja lennonjohtoviranomaisten kanssa. Koordinaattorin on annettava komissiolle vuotuinen toimintakertomus, jossa käsitellään erityisesti 8 a ja 14 artiklan soveltamista ja koordinaattorin toiminnalle mahdollisesti tehtyjä valituksia, jotka koskevat 8 ja 10 artiklan soveltamista, sekä niiden ratkaisemiseksi toteutettuja toimia.

7. Kaikkien aikatauluneuvojen ja koordinaattoreiden on verrattava tietokantojaan aikatauluissa esiintyvien epäjohtonmukaisuuksien havaitsemiseksi.”

d) Numeroidaan 7 kohta uudelleen 8 kohdaksi ja korvataan kohdan johdantovirke seuraavasti:

”Koordinaattorin on toimitettava pyynnöstä kohtuullisessa määräajassa ja korvauksetta kaikkien niiden saataville, joita asia koskee, seuraavat tiedot joko kirjallisina tai muussa helppokäyttöisessä muodossa:”

e) Lisätään 8 kohtaan seuraavat virkkeet ja numeroidaan se uudelleen 9 kohdaksi:

”Koordinaattorin on toimitettava pyynnöstä kyseiset tiedot tiivistetyssä muodossa. Tällaisten tiivistettyjen tietojen toimittamisesta voidaan periä kustannuksia vastaava maksu.”

f) Lisätään uusi 10 kohta seuraavasti:

”Jos käytettävissä on asianmukaisia ja yleisesti hyväksytyjä aikataulutietojen standardeja, aikatauluneuvojan, koordinaattorin ja lentoliikenteen harjoittajien on sovellettava niitä sillä edellytyksellä, että ne ovat yhteisön oikeuden mukaisia.”

5. Korvataan 5, 6, 7, 8 ja 9 artikla seuraavasti:

”5 artikla

Koordinointikomitea

1. Vastuullisen jäsenvaltion on varmistettava, että yhteensovitulle lentoasemalle perustetaan koordinointikomitea. Sama koordinointikomitea voidaan nimetä useammalle kuin yhdelle lentoasemalle. Komitean jäsenenä voivat olla ainakin lentoasemaa (lentoasemia) säännöllisesti käyttävät lentoliikenteen harjoittajat ja niitä edustavat järjestöt, kyseisen lentoaseman hallintoelin, asianomaiset lennonjohtoviranomaiset ja yleisilmailun edustajat.

Koordinointikomitean tehtävänä on:

a) antaa koordinaattorille ja/tai jäsenvaltiolle ehdotuksia tai neuvoja

— mahdollisuuksista lisätä 3 artiklan mukaisesti määritettyä lentoaseman kapasiteettia tai parantaa sen käyttöä

— 6 artiklan mukaisesti määritettävistä koordinointiparametreista

— 8 artiklan 5 kohdassa säädetyistä lähtö- ja saapumisaikojen jakamista koskevista paikallisista ohjeista, ottaen huomioon mahdolliset ympäristönäkökohdat

— kyseisellä lentoasemalla vallitsevien liikenneolojen parannuskeinoista

— 11 artiklan mukaisista valituksista, jotka koskevat lähtö- ja saapumisaikojen jakamista

— jaettujen lähtö- ja saapumisaikojen käytön valvontamenetelmistä

— uusien tulokkaiden kohtaamista vakavista ongelmista 10 artiklan 8 kohdan mukaisesti

— kaikista lentoaseman kapasiteettiin liittyvistä kysymyksistä

b) toimia välittäjänä kaikkien asianosaisten osapuolten välillä

— 11 artiklan mukaisissa valituksissa, jotka koskevat lähtö- ja saapumisaikojen jakamista.

2. Jäsenvaltion edustajat ja koordinaattori on kutsuttava tarkkailijoiksi koordinointikomitean kokouksiin.

3. Koordinointikomitean on laadittava kirjallinen työjärjestys, joka käsittää muun muassa osallistumisen, äänestämisen, kokoustiheyden ja käytettävän kielen (käytettävät kielet). Kuka tahansa koordinointikomitean jäsen voi tehdä ehdotuksen 8 artiklan 5 kohdan mukaisista paikallisista ohjeista. Koordinointikomitean on koordinaattorin pyynnöstä käsiteltävä ehdotettuja lähtö- ja saapumisaikojen jakamista koskevia paikallisia ohjeita. Koordinointikomitean kokouspöytäkirja on toimitettava asianomaisille jäsenvaltioille, ja siitä on käytävä ilmi komitean eri jäsenten kannat.

6 artikla

Koordinointiparametrit

1. Vastuullisen jäsenvaltion on varmistettava yhteensovitulla lentoasemalla, että lähtö- ja saapumisaikojen jakamisessa käytettävät parametrit määritetään kaksi kertaa vuodessa ottaen huomioon kaikki keskeiset tekniset, toiminnalliset ja ympäristöön liittyvät rajoitteet sekä niiden muutokset.

Tämä määrittäminen perustuu lentoliikenteen vastaanottomahdollisuuksien puolueettomaan tarkasteluun, jossa otetaan huomioon lentoasemalla harjoitettavan liikenteen eri muodot, koordinointijaksena todennäköisesti tapahtuva ilmatilan ruuhkautuminen sekä kapasiteettitilanne.

Parametrit on toimitettava lentoaseman koordinaattorille hyvissä ajoin ennen lähtö- ja saapumisaikojen alustavaa jakamista aikataulukokouksia varten.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua tehtävää varten koordinaattorin on määritettävä asianmukaiset määräajat koordinoinnille kuultuaan ensin koordinointikomiteaa ja ottaen huomioon kapasiteettitilanteen.

3. Ennen kuin lähtö- ja saapumisaikojen jakamisessa käytettävistä parametreistä tehdään lopullinen päätös, parametrien ja käytettävien menetelmien määrittämisestä sekä niiden muutoksista on keskusteltava yksityiskohtaisesti koordinoitukomitean kanssa jaettavissa olevien lähtö- ja saapumisaikojen määrän lisäämiseksi. Kaikki asiaan liittyvät asiakirjat on toimitettava pyynnöstä niille osapuolille, joita asia koskee.

7 artikla

Aikatauluneuvojalle ja koordinaattorille annettavat tiedot

1. Lentoliikenteen harjoittajien, jotka toimivat tai aikovat toimia aikatauluneuvonnan alaisella tai yhteensovitettulla lentoasemalla, on toimitettava aikatauluneuvojalle tai koordinaattorille kaikki näiden pyytämät olennaiset tiedot. Kaikki olennaiset tiedot on toimitettava aikatauluneuvojan tai koordinaattorin pyytämässä muodossa ja asettamassa määräajassa. Lentoliikenteen harjoittajan on erityisesti lähtö- ja saapumisaikojen koskevaa pyyntöä esittäessään ilmoitettava koordinaattorille, hyötyisikö se pyydettyjen lähtö- ja saapumisaikojen osalta 2 artiklan b kohdan mukaisesta uuden tulokkaan asemasta.

Kaikilla muilla lentoasemilla, joita ei ole erikseen nimetty aikatauluneuvonnan alaisiksi tai yhteensovitetuiksi, lentoaseman hallintoelimen on annettava koordinaattorille lentoliikenteen harjoittajien suunnittelemaa liikennettä koskevat tiedot koordinaattorin niitä pyytäessä.

2. Jos lentoliikenteen harjoittaja ei toimita 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja tai jos sen toimittamat tiedot ovat väärä tai harhaanjohtavia, koordinaattorin ei tule ottaa huomioon kyseisen lentoliikenteen harjoittajan pyyntöä tai pyyntöjä lähtö- tai saapumisaikojen saamiseksi, paitsi lieventävien olosuhteiden vallitessa. Koordinaattorin on annettava lentoliikenteen harjoittajalle mahdollisuus esittää omat huomautuksensa.

3. Aikatauluneuvojan tai koordinaattorin, lentoaseman hallintoelimen ja lennonjohtoviranomaisten tulee toimittaa toisilleen kaikki kunkin tehtävien hoitamisen kannalta tarpeelliset tiedot, mukaan luettuina lentotiedot ja lähtö- ja saapumisaajat.

8 artikla

Lähtö- ja saapumisaikojen jakamismenettely

1. Lähtö- ja saapumisaikojen sarjat jaetaan lähtö- ja saapumisaikojen poolista niitä hakeneille lentoliikenteen harjoittajille oikeuksina käyttää lentoaseman infrastruktuuria laskeutumista ja lentoa lähtöä varten sinä aikataulukautena, jonka ajaksi niitä on pyydetty, minkä jälkeen ne on palautettava 10 artiklan säännösten mukaisesti perustettuun lähtö- ja saapumisaikojen pooliin.

2. Tämän artiklan 1 kohtaa ei sovelleta, jos seuraavat edellytykset täyttyvät, sanotun kuitenkin rajoittamatta 7,

8 a ja 9 artiklan, 10 artiklan 1 kohdan sekä 14 artiklan soveltamista:

- lentoliikenteen harjoittaja on käyttänyt lähtö- ja saapumisaikojen sarjaa reittiliikenteen ja tilauslentosarjojen harjoittamiseen ja
- lentoliikenteen harjoittaja voi osoittaa koordinaattorille käyttäneensä kyseistä lähtö- ja saapumisaikojen sarjaa koordinaattorin luvan mukaisesti vähintään 80 prosenttia siitä aikataulukaudesta, joksi se on jaettu.

Tässä tapauksessa lähtö- ja saapumisaikojen sarja antaa lentoliikenteen harjoittajalle oikeuden samaan lähtö- ja saapumisaikojen sarjaan seuraavalla vastaavalla aikataulukaudella.

Jäsenvaltiot voivat rajoittaa tällaisen oikeuden lähtö- ja saapumisaikojen sarjaan, jota käytetään tietyn vähimmäiskoon täyttävillä ilma-aluksilla.

3. Jos kaikkia kyseisten lentoliikenteen harjoittajien lähtö- ja saapumisaikapyyntöjä ei voida täyttää, etusija annetaan kaupalliselle liikenteelle ja varsinkin reittiliikenteelle sekä tilauslentosarjoille, sanotun kuitenkin rajoittamatta 10 artiklan 2 kohdan soveltamista. Jos samassa liikenne- luokassa esitetään kilpailevia pyyntöjä, etusijalle on asetettava ympärivuotinen liikenne.

4. Lähtö- ja saapumisaikojen sarjan aikojen muuttaminen ennen jäljellä olevien lähtö- ja saapumisaikojen jakamista 10 artiklassa tarkoitettua poolista muille lähtö- ja saapumisaikojen hakeneille lentoliikenteen harjoittajille voidaan hyväksyä ainoastaan toiminnallista syistä, jotka johtuvat käytetyn ilma-alustyyppin tai liikennöidyn reitin muuttamisesta. Muutos ei astu voimaan ennen koordinaattorin nimenomaista vahvistusta.

5. Koordinaattorin on myös otettava huomioon muut lentoliikennealan vahvistamat kansainväliset säännöt ja ohjeet sekä koordinoitukomitean ehdottamat ja kyseisestä lentoasemasta vastaavan jäsenvaltion hyväksymät paikalliset ohjeet sillä edellytyksellä, että nämä säännöt ja ohjeet eivät vaikuta koordinaattorin aseman riippumattomuuteen, ovat yhteisön lainsäädännön mukaisia ja tähtäävät lentoasemakapasiteetin käytön tehostamiseen. Jäsenvaltion on toimitettava nämä säännöt Euroopan komissiolle.

6. Tilanteissa, joissa sovelletaan neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2408/92 9 artiklaa, koordinaattorin ei tule asettaa etusijalle sellaisten lentoliikenteen harjoittajien pyyntöjä, jotka aikovat käyttää lähtö- ja saapumisaikojen sarjaa reiteillä, joilla on olemassa muiden liikennemuotojen tarjoamat tyydyttävät liikennepalvelut.

7. Jos pyydettyä lähtö- tai saapumisaikaa ei voida antaa, koordinaattorin on ilmoitettava kyseiselle lentoliikenteen harjoittajalle syyt siihen ja ilmoitettava lähin vaihtoehtoinen lähtö- tai saapumisaika.

8. Aikataulukaudeksi suunniteltujen lähtö- ja saapumisaikojen jakamisen lisäksi koordinaattorin on aina pyrittävä vastaamaan kaikenlaista ilmailua koskeviin yksittäisiin ja kiireellisiin lähtö- tai saapumisaikapyyntöihin, yleisilmailu mukaan luettuna. Tätä varten voidaan käyttää 10 artiklassa tarkoitettussa poolissa jäljellä olevia lähtö- ja saapumisaikoja sen jälkeen, kun lähtö- ja saapumisajat on jaettu niitä hakeneille lentoliikenteen harjoittajille, sekä lyhyellä varoitussajalla käytettävissä olevia lähtö- ja saapumisaikoja.

8 a artikla

Lähtö- ja saapumisaikojen siirto ja vaihto

1. Lähtö- ja saapumisaikoja voidaan
 - a) siirtää saman lentoliikenteen harjoittajan reitiltä toiselle tai liikennelajista toiseen
 - b) siirtää
 - i) emoyhtiön ja tytäryhtiön välillä
 - ii) lentoliikenteen harjoittajan osakepääomaa koskevan määräysvallan hankinnan yhteydessä
 - iii) täydellisen tai osittaisen yritysoston yhteydessä, kun lähtö- ja saapumisajat liittyvät välittömästi ostettavaan yritykseen
 - c) vaihtaa kahden lentoliikenteen harjoittajan kesken, kun molemmat lentoliikenteen harjoittajat sitoutuvat käyttämään vaihdossa saamiaan lähtö- ja saapumisaikoja.
2. Lähtö- ja saapumisaikoja voidaan siirtää ainoastaan 8 a artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen lentoliikenteen harjoittajien välillä eikä millään tavalla muiden lentoliikenteen harjoittajien välillä tai lentoliikenteen harjoittajien ja muiden tahojen välillä rahallista korvausta vastaan tai korvausta.
3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuista siirroista tai vaihdoista on ilmoitettava koordinaattorille, eikä niitä saa toteuttaa ennen koordinaattorin nimenomaista vahvistusta. Koordinaattorin on pidättäydyttävä vahvistamasta siirtoja tai vaihtoja, jos ne eivät ole tämän asetuksen vaatimusten mukaisia ja jos ei ole osoitettu, että:
 - a) ne eivät haittaisi lentoaseman toimintaa, kun otetaan huomioon kaikki tekniset, toiminnalliset ja ympäristöön liittyvät rajoitteet
 - b) 9 artiklan mukaisesti asetettuja rajoituksia noudatetaan
 - c) lähtö- ja saapumisaikojen siirto ei kuulu 4 kohdan soveltamisalaan
 - d) 1 kohdassa tarkoitetuissa kahden lentoliikenteen harjoittajan välisissä vaihdoissa molemmat lentoliikenteen har-

joittajat aikovat käyttää vaihdossa tai myöhemmissä vaihdoissa saatavia lähtö- ja saapumisaikoja.

4. a) Lähtö- ja saapumisaikoja, jotka on jaettu 2 artiklan b kohdassa määritellylle uudelle tulokkaalle, ei voida siirtää 1 kohdan b alakohdassa säädetyllä tavalla kolmen vastaavan aikataulukauden aikana.
- b) Lähtö- ja saapumisaikoja, jotka on jaettu 2 artiklan b kohdan ii ja iii alakohdassa määritellylle uudelle tulokkaalle, ei voida siirtää toiselle reitille 1 kohdan a alakohdassa säädetyllä tavalla kolmen vastaavan aikataulukauden aikana.
- c) Lähtö- ja saapumisaikoja, jotka on jaettu 2 artiklan b kohdassa määritellylle uudelle tulokkaalle, ei voida vaihtaa 1 kohdan c alakohdassa säädetyllä tavalla kolmen vastaavan aikataulukauden aikana, paitsi jos lähtö- ja saapumisajat sopivat tämän jälkeen paremmin kyseiselle liikenteelle kuin sille aiemmin pyydytetyt ajat.

8 b artikla

Edellä 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu oikeus lähtö- ja saapumisaikojen sarjaan ei voi johtaa korvausvaatimuksiin, jos oikeutta rajoitetaan tai se poistetaan yhteisön lainsäädännön nojalla ja etenkin silloin, kun sovelletaan perustamissopimuksen lentoliikennettä koskevia sääntöjä.

Tämä asetus ei vaikuta julkisten viranomaisten valtaan vaatia lähtö- ja saapumisaikojen siirtämistä lentoliikenteen harjoittajien välillä EY:n perustamissopimuksen 81 tai 82 artiklan tai asetuksen (ETY) N:o 4064/89 nojalla. Tällaisia siirtoja voidaan suorittaa ainoastaan ilman rahallista korvausta.

9 artikla

Julkisen palvelun velvoitteet

1. Jos jollekin reitille on määrätty julkisen palvelun velvoitteita neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2408/92 4 artiklan mukaisesti, jäsenvaltio voi yhteensovitetulla lentoasemalla varata kyseisellä reitillä suunniteltua liikennettä varten vaadittavat lähtö- ja saapumisajat. Jos lentoliikenteen harjoittaja ei käytä reittiä varten varattuja lähtö- ja saapumisaikoja 8 artiklan 2 ja 4 kohdan mukaisesti, nämä lähtö- ja saapumisajat annetaan minkä tahansa muun sellaisen lentoliikenteen harjoittajan käyttöön, joka on kiinnostunut liikennöimään reitillä julkisen palvelun velvoitteiden mukaisesti, jollei 2 kohdassa toisin säädetä. Jos mikään muu lentoliikenteen harjoittaja ei ole kiinnostunut liikennöimään reitillä eikä kyseinen jäsenvaltio julkaise tarjouspyyntöä asetuksen (ETY) N:o 2408/92 4 artiklan 1 kohdan d alakohdan nojalla, lähtö- ja saapumisajat palautetaan pooliin.

2. Asetuksen (ETY) N:o 2408/92 4 artiklan 1 kohtien d–g ja i alakohdassa vahvistettua tarjouspyyntömenettelyä sovelletaan edellä 1 kohdassa tarkoitettujen lähtö- ja saapumisaikojen käyttöön, jos useampi kuin yksi yhteisön lentoliikenteen harjoittaja on kiinnostunut liikennöimään tällä reitillä eikä ole saanut lähtö- ja saapumisaikoja koordinaattorilta alun perin pyytämäänsä aikoja edeltävältä tai niitä seuraavalta tunnilta.”
6. Korvataan 10 artiklan 1, 2, 3, 4, 5, 7 ja 8 kohta seuraavasti:

”10 artikla

Lähtö- ja saapumisaikojen pooli

1. Koordinaattorin on muodostettava pooli, johon sisältyvät kaikki sellaiset lähtö- ja saapumisajat, joita ei ole jaettu 8 artiklan 2 ja 4 kohdan perusteella. Kaikki 3 artiklan 3 kohdan mukaisesti määritetty uusi lähtö- ja saapumisaikakapasiteetti sijoitetaan pooliin.

2. Lähtö- ja saapumisaikojen sarja, joka on jaettu lentoliikenteen harjoittajalle reittiliikenteen tai tilauslentosarjojen harjoittamista varten, ei oikeuta tuota lentoliikenteen harjoittajaa samaan lähtö- ja saapumisaikojen sarjaan seuraavalla vastaavalla aikataulukaudella, ellei lentoliikenteen harjoittaja voi osoittaa koordinaattoria tyydyttävällä tavalla käyttäneensä kyseisiä lähtö- ja saapumisaikoja koordinaattorin luvan mukaisesti vähintään 80 prosenttia siitä ajankaksosta, joksi ne on jaettu.

3. Lähtö- ja saapumisaikoja, jotka on jaettu lentoliikenteen harjoittajalle ennen 31 päivää tammikuuta seuraavaksi kesäkaudeksi tai ennen 31 päivää elokuuta seuraavaksi talvikaudeksi, mutta jotka on palautettu koordinaattorille uudelleen jakamista varten ennen näitä ajankohtia, ei oteta huomioon käyttöä laskelmissa tehtäessä.

4. Jos ei voida osoittaa, että lähtö- ja saapumisaikojen sarjan käyttöaste on 80 prosenttia, kaikki kyseisen sarjan lähtö- ja saapumisajat on sijoitettava lähtö- ja saapumisaikojen pooliin, jollei käyttämättä jättämistä voida perustella jollakin seuraavista seikoista:

- a) ennalta arvaamattomat ja väistämättömät olosuhteet, joihin lentoliikenteen harjoittaja ei voi vaikuttaa ja jotka johtavat:

- kyseiseen liikenteeseen yleisesti käytetylle ilma-alustyyppille määrättyyn lentokieltoon
- lentoaseman tai ilmatilan sulkemiseen

b) lentoliikenteen keskeytys, joka johtuu näihin vuoroihin kohdistuvista tahallisista toimista, joiden vuoksi lentoliikenteen harjoittajan on käytännössä ja/tai teknisesti mahdotonta harjoittaa toimintaa suunnitelmien mukaisesti

c) yhteisön lentoliikenteen harjoittajan vakavat taloudelliset vaikeudet, jotka aiheuttavat sen, että lupaviranomaiset myöntävät asetuksen (ETY) N:o 2407/92 5 artiklan

5 kohdan mukaisesti väliaikaisen luvan lentoliikenteen harjoittajan taloudellisten uudelleenjärjestelyjen ajaksi.

5. Pooliin sijoitetut lähtö- ja saapumisajat jaetaan niitä hakeneille lentoliikenteen harjoittajille, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän asetuksen 8 artiklan 2 kohdan ja asetuksen (ETY) N:o 2408/92 8 artiklan 1 kohdan soveltamista. Näistä lähtö- ja saapumisaajoista jaetaan ensin 50 prosenttia uusille tulokkaille, paitsi jos uusien tulokkaiden hakemuksia on vähemmän kuin 50 prosenttia. Tällaista jakamista varten aikatauluvuorokausi jaetaan yhtä pitkiin koordinoitijaksoihin, joiden kesto on enintään yksi tunti.

Uusien tulokkaiden hakemuksista pidetään ensisijaisina niitä lentoliikenteen harjoittajia, jotka ovat oikeutettuja uuden tulokkaan asemaan 2 artiklan b kohdan i ja ii alakohdan tai 2 artiklan b kohdan i ja iii alakohdan nojalla.

6. Uusi tulokas, jolle on tarjottu lähtö- ja saapumisaikojen sarjaa, joka ajoittuu yhden tunnin sisälle joko ennen pyydettyä aikaa tai sen jälkeen, mutta joka ei ole hyväksynyt tätä tarjousta, ei säilytä uuden tulokkaan asemaa kyseisellä aikataulukaudella.

7. Jos liikennettä harjoittaa lentoliikenteen harjoittajien ryhmä, vain yksi ryhmään osallistuvista lentoliikenteen harjoittajista voi hakea tarvittavia lähtö- ja saapumisaikoja. Tällaista toimintaa harjoittava lentoliikenteen harjoittaja vastaa 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen aiemmin saavutettujen oikeuksien säilymiseksi vaadittavien toiminnallisten perusteiden täyttämistä.

Muut toimintaan osallistuvat lentoliikenteen harjoittajat voivat käyttää yhdelle lentoliikenteen harjoittajalle jaettuun lähtö- ja saapumisaikoja yhteistä liikennettä varten sillä edellytyksellä, että sen lentoliikenteen harjoittajan yhtiötunnus, jolle lähtö- ja saapumisajat on jaettu, säilyy yhteisellä lennolla koordinoitua ja valvontaa varten. Tällaisen toiminnan loputtua siihen käytetyt lähtö- ja saapumisajat pysyvät sen lentoliikenteen harjoittajan käytössä, jolle ne on alun perin jaettu. Yhteiseen toimintaan osallistuvien lentoliikenteen harjoittajien on annettava koordinaattorille yksityiskohtaiset tiedot tällaisesta toiminnasta.”

7. Numeroidaan 10 artiklan 6 kohta uudelleen 8 kohdaksi.

8. Korvataan 11 artikla seuraavasti:

”11 artikla

Valitukset ja muutoksenhakuoikeus

1. Tämän asetuksen 8, 8 a ja 10 artiklan soveltamista koskevat valitukset esitetään koordinoitukomitealle. Sen on käsiteltävä asiaa kolmen kuukauden kuluessa valituksen esittämisestä ja tehtävä mahdollisuuksien mukaan koordinaattorille ehdotuksia ongelmien ratkaisemiseksi. Jos valituksia ei pystytä selvittämään, asiasta vastaava jäsenvaltio voi seuraavien kolmen kuukauden kuluessa huolehtia siitä, että asia käsitellään lentoliikenteen harjoittajia tai lentoasemia edustavan järjestön tai muun kolmannen osapuolen välitysmenettelyssä.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikilla osapuolilla, joita asia perustellusti koskee, on oikeus valittaa koordinaattorin päätöksistä kansalliseen tuomioistuimeen tai muulle riippumattomalle viranomaiselle, jos 1 kohdassa säädetty välitysmenettely ei ole johtanut tulokseen.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että muutoksenhakuelimellä on valtuudet

- a) hyväksyä mahdollisimman nopeasti välipäätösmenettelyjen avulla väliaikaisia toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on korjata väitetty rikkomus tai estää kyseessä olevien etujen vahingoittaminen edelleen, mukaan luetuina toimenpiteet, joilla keskeytetään lähtö- ja saapumisaikojen jakamismenettely tai koordinaattorin tekemän päätöksen täytäntöönpano tai varmistetaan tällainen keskeyttäminen
- b) kumota lainvastaisesti tehdyt päätökset tai varmistaa tällainen kumoaminen
- c) myöntää vahingonkorvauksia.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että muutoksenhakumenettelyt ovat sellaisten yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti, jotka jäsenvaltiot voivat laatia, vähintään kaikkien sellaisten henkilöiden käytettävissä, joilla on tai on ollut lähtö- ja saapumisaikojen jakamismenettelyihin liittyviä etuja ja jotka ovat kärsineet vahinkoa tai ovat vaarassa kärsiä vahinkoa väitetyn rikkomuksen takia.

Jos tämän kohdan nojalla on ryhdytty oikeustoimiin, tämän artiklan 1 kohdan soveltaminen lakkaa välittömästi.”

9. Korvataan 12 artiklan otsikko ja 1 kohta seuraavasti:

”Suhteet kolmansiin maihin

1. Jos käy ilmi, että jokin kolmas maa lähtö- ja saapumisaikojen jakamisessa ja käyttämisessä omilla lentotukentelillaan:
 - a) ei myönnä yhteisön lentoliikenteen harjoittajille kohtelua, joka vastaa tällä asetuksella kyseisen kolmannen maan lentoliikenteen harjoittajille myönnettävää kohtelua, tai
 - b) ei myönnä yhteisön lentoliikenteen harjoittajille tosiasiallista kansallista kohtelua taikka
 - c) myöntää muista kolmansista maista tuleville lentoliikenteen harjoittajille suotuisamman kohtelun kuin yhteisön lentoliikenteen harjoittajille,

komissio voi päättää 13 artiklan 2 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti, että jäsenvaltion tai jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä asianomaisen kolmannen maan soveltaman syrjivän kohtelun oikaisemiseksi, mukaan luetuna tämän asetuksen soveltamatta jättäminen kokonaan tai osittain kyseisen kolmannen maan lentoliikenteen harjoittajan tai harjoittajien osalta.”

10. Korvataan 13 ja 14 artikla seuraavasti:

”13 artikla

Päätöksentekomenettely

1. Kun komissio tekee päätöksiä 12 artiklan 1 kohdan mukaisesti, sitä avustaa komitea, joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana toimii komission edustaja.
2. Kun tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 artiklassa säädettyä sääntelymenettelyä kyseisen päätöksen 7 artiklan 3 kohdan ja 8 artiklan mukaisesti.
3. Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika on kolme kuukautta.
4. Komissio voi lisäksi kuulla komiteaa mistä tahansa tämän asetuksen soveltamiseen liittyvästä asiasta.
5. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

14 artikla

Täytäntöönpanon valvonta

1. Toimivaltaisten ilmaliikenteen hallintaviranomaisten on hylättävä lentoliikenteen harjoittajan lentosuunnitelma, jos tämä aikoo laskeutua yhteensovitulle lentoasemalle tai lähteä sieltä lentoon ajanjaksona, jolloin lentoasemaa koordinoidaan, ilman koordinaattorin jakamaa lähtö- tai saapumisaikaa.
2. Koordinaattorin on peruttava lentoliikenteen harjoittajan lähtö- ja saapumisaikojen sarjat ja sijoitettava ne pooliin 31 päivänä tammikuuta seuraavaa kesäkautta varten tai 31 päivänä elokuuta seuraavaa talvikautta varten, jos lentoliikenteen harjoittajalla ei tuona ajankohtana ole toimilupaa tai vastaavaa asiakirjaa.
3. Koordinaattorin on peruutettava ja sijoitettava pooliin lentoliikenteen harjoittajan lähtö- ja saapumisaikojen sarjat, jotka tämä on saanut 8 a artiklan 3 kohdan mukaisen siirron tai vaihdon seurauksena, jos lähtö- ja saapumisaikoja ei ole käytetty tarkoitettulla tavalla 8 a artiklan 3 kohdan d alakohdan mukaisesti.
4. Lentoliikenteen harjoittajat, jotka toistuvasti ja tarkoituksellisesti liikennöivät aikaan, joka poikkeaa huomattavasti osana lähtö- ja saapumisaikojen sarjaa myönnetystä lähtö- ja saapumisajasta, menettävät 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua asemaa. Koordinaattori voi päättää peruuttaa tällaisen lentoliikenteen harjoittajan kyseessä olevat lähtö- ja saapumisaikojen sarjat jäljellä olevan aikataulukauden ajaksi ja sijoittaa ne pooliin kuultuaan ensin kyseistä lentoliikenteen harjoittajaa.

5. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön toimenpiteitä, joiden mukaisesti ne voivat määrätä sakkoja ja/tai määräaikaista rangaistusmaksuja lentoliikenteen harjoittajille, jotka toistuvasti ja tarkoituksellisesti liikennöivät aikoina, jotka poikkeavat huomattavasti myönnettyistä lähtö- ja saapumisaajoista.

Sakon ja/tai määräaikaisen rangaistusmaksun suuruutta määritettäessä on otettava huomioon rikkomuksen luonne ja vakavuus sen jälkeen, kun kyseistä lentoliikenteen harjoittajaa on kuultu.

6. a) Jos lentoliikenteen harjoittaja ei pysty saavuttamaan 8 artiklan 2 kohdassa määriteltyä 80 prosentin käyttöastetta, koordinaattori voi päättää peruuttaa kyseisen lentoliikenteen harjoittajan kyseessä olevat lähtö- ja saapumisaikojen sarjat jäljellä olevan aikataulukauden ajaksi ja sijoittaa ne pooliin kuultuaan ensin kyseistä lentoliikenteen harjoittajaa, sanotun kuitenkin rajoittamatta 10 artiklan 4 kohdan soveltamista.
- b) Jos sarjan lähtö- ja saapumisaikoja ei ole vielä käytetty sellaisen ajanjakson jälkeen, joka vastaa 20 prosenttia sarjan voimassaoloajasta, koordinaattorin on sijoitettava kyseiset lähtö- ja saapumisaikojen sarjat pooliin jäljellä olevan aikataulukauden ajaksi kuultuaan ensin kyseistä lentoliikenteen harjoittajaa, sano-

tun kuitenkin rajoittamatta 10 artiklan 4 kohdan soveltamista.”

11. Lisätään 15 artikla seuraavasti:

”15 artikla

Kertomus ja yhteistyö

1. Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle tämän asetuksen toimintaa koskevan kertomuksen viimeistään kolmen vuoden kuluttua asetuksen voimaantulosta. Kertomuksessa on tarkasteltava erityisesti 8, 8 a ja 10 artiklan toimivuutta.

2. Jäsenvaltioiden ja komission on toimittava yhteistyössä tämän asetuksen soveltamiseksi, erityisesti 1 kohdassa tarkoitettujen kertomuksen laatimiseksi tarvittavien tietojen keruussa.”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmen kuukauden kuluttua siitä, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin ja heidän perheenjäseniinsä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71 ja asetuksen (ETY) N:o 1408/71 täytäntöönpanomenettelystä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 574/72 muuttamisesta Euroopan parlamentin jäsenten henkilökohtaisten avustajien osalta

(2001/C 270 E/20)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

KOM(2001) 344 lopull. — 2001/0137(COD)

(Komission esittämä 25 päivänä kesäkuuta 2001)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 42 ja 308 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

toimivat perustamissopimuksen 251 määrättyä menettelyä noudattaen,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Euroopan parlamentin puhemieshistön hyväksymien, parlamentin jäsenten kuluja ja korvauksia koskevien sääntöjen 14 artiklan mukaisesti kullakin jäsenellä on mahdollisuus saada korvausta, jolla on tarkoitus kattaa esimerkiksi yhden tai useamman avustajan palkkauksesta aiheutuvat kulut. Siinä todetaan myös, että useampi jäsen voi yhdessä palkata saman avustajan. Korvaus myönnetään puhemieshistön vahvistaman määrän rajoissa; määrä on esitetty Euroopan unionin yleisen talousarvion osassa 1 (Euroopan parlamentti).

(2) Sosiaaliturvan alalla Euroopan parlamentin jäsenten avustajiin sovellettavasta järjestelmästä säädetään toimivaltaisten jäsenvaltioiden lainsäädännössä sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71⁽¹⁾ ja sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin ja heidän perheenjäse-

niinsä annetun asetuksen (ETY) N:o 1408/71 täytäntöönpanomenettelystä 21 päivänä maaliskuuta 1972 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 574/72⁽²⁾ mukaisesti.

(3) Kun otetaan huomioon Euroopan parlamentin jäsenten avustajien erilaiset tilanteet ja heidän tehtäviensä erikoislaatu – avustajat voivat työskennellä yhden tai useamman jäsenen palkkaamina –, heihin asetuksen (ETY) N:o 1408/71 mukaisesti sovellettavan sosiaaliturvalainsäädännön määrittäminen on saattanut aiheuttaa epävarmuutta sekä käytännön vaikeuksia sosiaaliturvan kattavuuden hallinnassa. Tilanne on haitallinen niin näiden työntekijöiden ja heidän työnantajensa kuin jäsenvaltioiden sosiaaliturvalaitostenkin kannalta.

(4) Jotta voitaisiin helpommin ja yksiselitteisemmin määrittää, minkä jäsenvaltion sosiaaliturvalainsäädäntöä Euroopan parlamentin jäsenten avustajiin sovelletaan, ja jotta voitaisiin varmistaa, että avustajien sosiaaliturvan kattavuus on asianmukainen, vaikuttaa tarpeelliselta säätää heitä koskevasta oikeudesta valita, mitä sosiaaliturvalainsäädäntöä heihin sovelletaan. Kun otetaan huomioon järjestelmän poikkeuksellinen luonne, mikä on perusteltua avustajien erityisaseman vuoksi, tämä valintaoikeus olisi annettava ainoastaan palkattuina työntekijöinä toimiville avustajille.

(5) Tätä työntekijöiden erityisryhmää koskeva valintaoikeus olisi sisällytettävä asetukseen (ETY) N:o 1408/71 ja sen täytäntöönpanoasetukseen, ja siinä olisi määriteltävä, miten oikeutta käytetään, jos Euroopan parlamentin jäsenen avustaja toimii samanaikaisesti muussa palkkatyössä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana. Olisi myös annettava siirtymäsäännöksiä niiden avustajien osalta, jotka toimivat tehtävässään jo ennen tämän asetuksen voimaantuloa.

⁽¹⁾ EYVL L 149, 5.7.1971, s. 2. Asetus sellaisena kuin se on saatettuna ajan tasalle asetuksella (EY) N:o 118/97 (EYVL L 28, 30.1.1997, s. 1) ja viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1399/1999 (EYVL L 164, 30.6.1999, s. 1).

⁽²⁾ EYVL L 74, 27.3.1972, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on saatettuna ajan tasalle asetuksella (EY) N:o 118/97 (EYVL L 28, 30.1.1997, s. 1) ja viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 89/2001 (EYVL L 14, 18.1.2001, s. 16).

(6) Asetuksen (ETY) N:o 1408/71 ja sen täytäntöönpanoasetuksen mukaisten kansallisten sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamissääntöjen muuttamisella helpotetaan Euroopan parlamentin jäsenten – tässä yhteisön toimielimessä luottamustehtävänsä hoitamisessa avustamaan – palkkaamien avustajien oikeutta vapaaseen liikkuvuuteen,

män toiminnan osalta viimeksi mainitun jäsenvaltion lainsäädäntöä.

Avustajaa kohdellaan – hänen valitsemaansa lainsäädäntöä sovellettaessa – ikään kuin hän harjoittaisi kaikkea ammatillista toimintaansa kyseisen jäsenvaltion alueella.”

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1408/71 muuttaminen

Muutetaan asetus (ETY) N:o 1408/71 seuraavasti:

1. Lisätään 1 artiklaan w) alakohta seuraavasti:

”w) ’Euroopan parlamentin jäsenen avustajalla’ tarkoitetaan yhden tai useamman Euroopan parlamentin jäsenen palkkaamaa työntekijää, jonka tehtävänä on kyseisen jäsenen tai jäsenten avustaminen heidän tehtäviensä hoidossa heidän toimikautensa aikana”.

2. Muutetaan 16 artikla seuraavasti:

a) Korvataan otsikko seuraavasti:

”Diplomaattisten tai konsuliedustustojen palveluksessa olevia henkilöitä, Euroopan yhteisöjen ylimääräisiä toimihenkilöitä sekä Euroopan parlamentin jäsenten avustajia koskevat erityissäännöt”.

b) Lisätään 4 kohta seuraavasti:

”4. Euroopan parlamentin jäsenten avustajat voivat valita, sovelletaanko heihin

— 13 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tai tarvittaessa 14 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettua lainsäädäntöä

— sen jäsenvaltion lainsäädäntöä, jota heihin viimeksi sovellettiin

— sen jäsenvaltion lainsäädäntöä, jonka kansalaisia he ovat.

Valintaoikeus, jota voi käyttää vain kerran, tulee voimaan avustajan työsuhteen alkamispäivästä.

Euroopan parlamentin jäsenen avustajaan, joka harjoittaa samanaikaisesti muuta palkkatyötä ja/tai toimii itsenäisenä ammatinharjoittajana yhden tai useamman muun jäsenvaltion alueella kuin sen, jonka lainsäädännön soveltamisen hän on valinnut, sovelletaan myös tä-

2 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 574/72 muuttaminen

Korvataan asetuksen (ETY) N:o 574/72 14 artikla seuraavasti:

”14 artikla

Euroopan yhteisöjen ylimääräisten toimihenkilöiden ja Euroopan parlamentin jäsenten avustajien valintaoikeuden käyttäminen

1. Asetuksen 16 artiklan 3 ja 4 kohdassa säädettyä valintaoikeutta on käytettävä työsopimuksen teko hetkellä. Ylimääräisten toimihenkilöiden osalta sopimuksen tekevien viranomaisten ja avustajien osalta sopimuksen tekevien Euroopan parlamentin jäsenten on ilmoitettava asiasta sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen nimeämälle laitokselle, jonka lainsäädännön soveltamisen ylimääräinen toimihenkilö tai Euroopan parlamentin jäsenen avustaja on valinnut. Kyseinen laitos ilmoittaa asiasta tarvittaessa muille saman jäsenvaltion laitoksille.

2. Sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen nimeämän laitoksen, jonka lainsäädännön soveltamisen ylimääräinen toimihenkilö tai Euroopan parlamentin jäsenen avustaja on valinnut, on annettava hänelle todistus siitä, että hän kuuluu kyseisen valtion lainsäädännön piiriin sen ajan, jonka hän työskentelee Euroopan yhteisöjen palveluksessa ylimääräisenä toimihenkilönä tai Euroopan parlamentin jäsenen avustajana.

Jos Euroopan parlamentin jäsenen avustaja harjoittaa samanaikaisesti avustajan toimeen kahden tai useamman jäsenvaltion alueella taikka harjoittaa samanaikaisesti muuta palkkatyötä tai toimii itsenäisenä ammatinharjoittajana yhden tai useamman muun jäsenvaltion alueella kuin sen, jonka lainsäädännön hän on valinnut sovellettavaksi, sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen nimeämä laitos, jonka lainsäädäntöä sovelletaan, toimittaa jäljennöksen ensimmäisen alakohdan mukaisesti annetusta todistuksesta sellaisen muun jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen nimeämälle laitokselle, jonka alueella avustaja harjoittaa ammatillista toimintaa. Viimeksi mainitun laitoksen tai tapauksen mukaan viimeksi mainittujen laitosten on ilmoitettava tarvittaessa sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen nimeämälle laitokselle, jonka lainsäädäntöä sovelletaan, tarvittavat tiedot maksuista, jotka työnantajan tai työnantajien ja/tai avustajan on suoritettava kyseisen lainsäädännön mukaisesti.

3. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on tarvittaessa nimettävä toimivaltaiset laitokset Euroopan yhteisöjen ylimääräisten toimihenkilöiden ja Euroopan parlamentin jäsenten avustajien osalta.

4. Jos ylimääräinen toimihenkilö tai Euroopan parlamentin jäsenen avustaja, joka työskentelee muun jäsenvaltion kuin Saksan alueella, on valinnut sovellettavaksi Saksan lainsäädännön, tämän lainsäädännön säännöksiä sovelletaan ikään kuin ylimääräinen toimihenkilö tai Euroopan parlamentin jäsenen avustaja työskentelisi paikassa, jossa Saksan hallitus on. Toimivaltainen viranomaisnimeä toimivaltaisen sairausvakuutuslaitoksen.”

3 artikla

Siirtymäsäännökset

Euroopan parlamentin jäsenen avustaja, joka työskentelee joidenkin tai useamman Euroopan parlamentin jäsenen palkkaa-

mana tämän asetuksen tullessa voimaan, voi käyttää asetuksen (ETY) N:o 1408/71 16 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valinta-oikeutta kolmen kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta.

Tämä vaihtoehto tulee voimaan ensimmäisenä päivänä sitä kuuta, joka seuraa asetuksen (ETY) N:o 574/72 14 artiklan 1 kohdassa säädetyn ilmoituksen lähettämistä.

4 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä ... (ensimmäisenä päivänä toista kuukautta, joka seuraa sen julkaisemista *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*).

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Ehdotus neuvoston puitepäätökseksi laittoman huumausainekaupan rikostunnusmerkistöjen ja seuraamusten vähimmäissäännöksistä

(2001/C 270 E/21)

KOM(2001) 259 lopull. — 2001/0114 (CNS)

(Komission esittämä 27 päivänä kesäkuuta 2001)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 31 artiklan e alakohdan sekä 34 artiklan 2 kohdan b alakohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Huumausaineiden laitton kauppa muodostaa uhkan, joka vaikuttaa Euroopan unionin kansalaisten terveyteen, turvallisuuteen ja elämänlaatuun sekä jäsenvaltioiden lailliseen talouteen, vakauteen ja turvallisuuteen.
- (2) Lainsäädäntötoimien tarve laittoman huumausainekaupan torjumiseksi on todettu erityisesti neuvoston ja komission toimintasuunnitelmassa parhaista tavoista panna täytäntöön Amsterdamin sopimuksen määräykset vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvan alueen toteuttamisesta ⁽¹⁾, jonka neuvosto (oikeus- ja sisäasiat) hyväksyi Wienissä 3 päivänä joulukuuta 1998, Tampereella 15 ja 16 päivänä lokakuuta 1999 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmissä ja erityisesti niiden 48 kohdassa, Helsingissä 10 ja 12 päivänä joulukuuta 1999 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston hyväksymässä Euroopan unionin huumausainestrategiassa (2000–2004) sekä Santa Maria da Feirassa 19 ja 20 päivänä kesäkuuta 2000 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston vahvistamassa Euroopan unionin huumausaineita koskevassa toimintasuunnitelmassa (2000–2004).
- (3) On tarpeen hyväksyä laittomalle huumausainekaupalle yhteinen määritelmä, jonka avulla unionin tasolla voidaan torjua yhteisin toimin sekä tätä kauppaa että erityisesti kansainvälistä huumausainekauppaa ja taloudelliseen hyötyyn tähtäävää luovuttamista. Sen vuoksi olisi käytettävä kansallisten säännösten ja kansainvälisten sopimusten päätekijöitä.
- (4) On tarpeen myös omaksua yhteinen lähestymistapa laitton huumausainekaupan rikostunnusmerkistön tekijöihin.

(5) Jäsenvaltioiden säätämien seuraamusten laittomasta huumausainekaupasta olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia seuraamusten langettamisesta, mukaan lukien vapausrangaistus. Rikoksen vakavuuden arvioimiseksi eri tekijät, joita ovat muun muassa laittoman huumausainekaupan laajuus ja säännöllisyys, huumausaineiden luonne ja kaupasta saatujen tulojen määrä, olisi otettava huomioon. Rikoksista, joita pidetään jäsenvaltioiden oikeusjärjestelmien mukaan vakavina ja joihin kuuluu esimerkiksi kansainvälinen laitton huumausainekauppa, olisi määrättävä vähintään viiden vuoden vapausrangaistus. Tällä varmistetaan, että tuomioistuin voi määrätä vakavista rikoksista riittävän ankaran seuraamuksen.

(6) On tarpeen yhtäältä säätää seuraamusten koventamisesta silloin kun laittomaan huumausainekauppaan liittyy tiettyjä seikkoja, jotka tekevät siitä yhteiskunnalle erityisen uhkaavaa, esimerkiksi kun laitonta huumausainekauppaa harjoitetaan osana rikollisjärjestön toimintaa. Toisaalta on tarpeen säätää rangaistusten lieventämisestä silloin rikoksentehtäjä on antanut toimivaltaisille viranomaisille käyttökelpoisia tietoja erityisesti osallistumalla huumausainekauppaverkoston paljastamiseen.

(7) On tarpeen toteuttaa toimenpiteet sen mahdollistamiseksi, että tässä puitepäätöksessä tarkoitettujen rikosten tuotto voidaan tuomita menetetyksi.

(8) Olisi toteutettava toimenpiteet sen mahdollistamiseksi, että oikeushenkilöitä olisi pidettävä vastuussa tässä säädöksessä tarkoitetuista teoista, jotka on tehty heidän hyväksi.

(9) Olisi myös toteutettava toimenpiteet jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä varten laittoman huumausainekaupan vastaisen tehokkaiden toimien varmistamiseksi.

(10) Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan kannalta tämä puitepäätös koskee Schengenin säännösten kehittämistä siinä merkityksessä kuin siitä määrätään Euroopan unionin neuvoston ja näiden kahden valtion välillä 17 päivänä toukokuuta 1999 tehdystä sopimuksessa ⁽²⁾.

(11) Laitton huumausainekaupan torjunnan tehokkuus riippuu olennaisesti tämän puitepäätöksen kansallisten täytäntöönpanotoimenpiteiden yhdenmukaistamisesta.

⁽¹⁾ EYVL C 19, 23.1.1999, s. 1.

⁽²⁾ EYVL 176, 10.7.1999, s. 36.

(12) Tässä puitepäätöksessä kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet ja erityisesti sen VI luku, lainkäyttö,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Määritelmät

Tässä puitepäätöksessä tarkoitetaan:

1. "laittomalla huumausainekaupalla": toimintaa, joka kattaa seuraavat teot: huumausaineiden tai psykotrooppisten aineiden luvaton myynti ja kaupaksi tarjoaminen sekä voiton tavoittelemiseksi tapahtuva viljeleminen, tuotanto, valmistus, maahantuonti, maastavienti, jakelu, tarjoaminen, kuljettaminen ja lähettäminen, tai luovuttamista varten voiton tavoittelemiseksi tapahtuva huumausaineiden tai psykotrooppisten aineiden vastaanottaminen, hankkiminen ja hallussapito.
2. "huumausaineilla": kaikkia seuraavissa Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimuksissa tarkoitettuja aineita: a) narkoottisia aineita koskeva yleissopimus vuodelta 1961, sellaisena kuin se on muutettuna vuoden 1972 pöytäkirjalla; b) psykotrooppisia aineita koskeva Wienin yleissopimus vuodelta 1971; c) vuonna 1988 tehty Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimus huumausaineiden ja psykotrooppisten aineiden laittomaa kauppaa vastaan. Lisäksi siinä tarkoitetaan aineita, joiden valvonnan perusteena on yhteinen toiminta 97/396/YOS, 16 päivältä kesäkuuta 1997, jonka neuvosto on hyväksynyt Euroopan unionista tehdyn sopimuksen K.3 artiklan perusteella uusia synteettisiä huumausaineita koskevasta tiedonvaihdosta, riskien arvioinnista ja valvonnasta (¹) tai kansallinen lainsäädäntö.
3. "oikeushenkilöllä": jokaista yksikköä, jolla on oikeushenkilön asema sovellettavan kansallisen oikeuden mukaan, lukuun ottamatta valtioita tai muita julkisia elimiä niiden käyttäessä julkiseen valtaan liittyviä oikeuksiaan sekä julkisoikeudellisia kansainvälisiä järjestöjä.

2 artikla

Laittoman huumausainekaupan rangaistavaksi säätäminen

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaa, että rangaistavaksi teoksi säädetään laiton huumausainekauppa, sellaisena kuin se määritellään 1 artiklassa.

3 artikla

Yllytys, avunanto ja yritykset

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaa, että rangaistavaksi säädetään 2 artiklassa tarkoitettuun rikokseen yllytys ja avunanto sekä tällaisen rikoksen yritykset.

4 artikla

Seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaa, että 2 tai 3 artiklassa tarkoitetuista rikoksista voidaan tuomita tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia seuraamuksia, mukaan lukien vapausrangaistus, jonka enimmäismäärä on vakavissa tapauksissa vähintään viisi vuotta.
2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaa, että laittoman huumausainekaupan kohteena olevat aineet, laittomassa kaupassa käytetyt välineet ja omaisuus sekä kyseisestä kaupasta välittömästi tai välillisesti saatu tuotto ja hyöty tuomitaan menetetyiksi.
3. Jäsenvaltioiden on säädettävä mahdollisuudesta määrätä vapausrangaistusten ohella tai niiden vaihtoehtona sakkoja.

5 artikla

Rangaistusten koventamisperusteet

1. Rajoittamatta jäsenvaltioiden kansallisissa lainsäädännöissä määriteltyjen muiden koventamisperusteiden soveltamista jäsenvaltioiden on säädettävä, että 2 tai 3 artiklassa tarkoitettujen rikosten yhteydessä sovelletaan seuraavia rangaistusten koventamisperusteita:
 - a) rikosentekijällä on merkittävä asema huumausainekaupan organisaatiossa tai rikos on tehty osana rikollisjärjestön toimintaa;
 - b) väkivaltaa tai aseita on käytetty rikoksessa;
 - c) alaikäiset tai henkilöt, jotka eivät pysty hallitsemaan omaa tahtoaan, ovat myötävaikuttaneet rikokseen;
 - d) rikos on tehty oppilaitoksessa, nuorten yhteisössä, nuorisolle tarkoitettussa vapaa-ajan keskuksessa tai huumausaineiden väärinkäyttäjien hoito- ja kuntoutuslaitoksessa tai niiden läheisyydessä;
 - e) rikosentekijä on lääkäri tai apteekkari taikka työskentelee virkamiehenä oikeus- tai sosiaalialalla tai poliisissa, tullissa tai vankilassa taikka hän on opettaja tai kasvattaja tai työskentelee muuten koululaitoksen piirissä ja on tehnyt rikoksen tätä asemaansa hyväksi käyttäen;
 - f) rikosentekijä on tuomittu lainvoimaisesti yhdestä tai useammasta vastaavasta rikoksesta jossakin Euroopan unionin jäsenvaltiossa.

2. Jos jokin 1 kohdassa luetelluista edellytyksistä täyttyy, vapausrangaistuksen enimmäiskeston on oltava vähintään seitsemän vuotta.

(¹) EYVL L 167, 25.6.1997, s. 1.

6 artikla

Rangaistusten lieventämisperusteet

Rajoittamatta jäsenvaltioiden kansallisessa lainsäädännössä määriteltyjen muiden lieventävien seikkojen soveltamista jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että 4 artiklassa tarkoitettuja seuraamuksia voidaan lieventää, jos rikoksentekijä on antanut toimivaltaisille viranomaisille asian tutkinnan tai todisteiden keräämisen kannalta hyödyllisiä tietoja muiden tekijöiden henkilöllisyydestä taikka hän on avustanut huumausainekaupan reittien tunnistamisessa.

7 artikla

Oikeushenkilöiden vastuu

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että oikeushenkilöt voidaan saattaa vastuuseen 2 tai 3 artiklassa tarkoitetuista rikoksista, jotka on oikeushenkilön puolesta tai hyväksi tehnyt joko yksin tai oikeushenkilön toimielimen jäsenenä henkilö, jolla on:

- a) valta edustaa oikeushenkilöä,
- b) oikeus tehdä päätöksiä oikeushenkilön puolesta,
- c) oikeus harjoittaa valvontaa oikeushenkilössä.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että oikeushenkilö voidaan saattaa vastuuseen, jos ohjauksen tai valvonnan puutteellisuus on mahdollistanut sen, että oikeushenkilön toimeksiannosta tai alaisena toimiva henkilö on voinut tehdä kyseisen oikeushenkilön puolesta tai hyväksi 2 tai 3 artiklassa tarkoitettua rikoksen.

3. Oikeushenkilön vastuu 1 ja 2 kohdan mukaisesti ei estä rikosoikeudellisia menettelyjä niitä luonnollisia henkilöitä vastaan, jotka ovat 2 tai 3 artiklassa tarkoitettujen rikosten tekijöitä, yllyttäjiä tai osallisia.

8 artikla

Oikeushenkilöihin kohdistuvat seuraamukset

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että 7 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti vastuussa olevalle oikeushenkilölle voidaan langettaa tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia seuraamuksia, joihin kuuluu sakkoja ja joihin voi kuulua myös muita seuraamuksia, kuten:

- a) oikeuden menettäminen verohelpotuksiin tai muihin julkisiin etuuksiin taikka tukiin,
- b) väliaikainen tai pysyvä liiketoimintakielto,
- c) oikeudelliseen valvontaan asettaminen,

- d) oikeudellinen määräys purkaa oikeushenkilö,
- e) rikoksen toteuttamiseen käytettyjen laitosten sulkeminen väliaikaisesti tai pysyvästi,
- f) rikoksen kohteena olleen omaisuuden ja rikoksesta välittömästi tai välillisesti saadun tuoton ja hyödyn tuomitseminen menetetyiksi.

9 artikla

Tuomiovalta ja syytteeseen asettaminen

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet ulottaakseen tuomiovaltansa 2 tai 3 artiklassa tarkoitettuihin rikoksiin, jos:

- a) rikos on kokonaan tai osittain tehty jäsenvaltion alueella,
- b) rikoksentekijä on jäsenvaltion kansalainen,
- c) rikos on tehty kyseisen jäsenvaltion alueelle sijoittautuneen oikeushenkilön puolesta tai hyväksi.

2. Jäsenvaltio voi päättää, ettei se sovelle tuomiovaltaa koskevia 1 kohdan b ja c alakohdan sääntöjä tai että se soveltaa niitä ainoastaan erityisissä olosuhteissa tai tilanteissa, jos rikos on tehty sen alueen ulkopuolella.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava neuvoston pääsihteeristölle ja komissiolle päätöksestään soveltaa 1 kohtaa sekä mainittava tarvittaessa ne erityiset olosuhteet tai tilanteet, joissa päätöstä sovelletaan.

3. Jäsenvaltioiden, jotka eivät lainsäädäntönsä mukaan luovuta omia kansalaisiaan, on toteutettava tarvittavat toimenpiteet ulottaakseen tuomiovaltansa oman maansa kansalaisiin, jotka ovat syyllistyneet 2 tai 3 artiklassa tarkoitettuun rikokseen kyseisen jäsenvaltion ulkopuolella.

10 artikla

Jäsenvaltioiden yhteistyö

1. Jäsenvaltiot antavat toisilleen voimassa olevien yleissopimusten sekä monen- ja kahdenvälisten sopimusten ja järjestelyjen mukaisesti mahdollisimman laajalti keskinäistä apua 2 ja 3 artiklassa tarkoitettuihin rikoksiin liittyvässä oikeudenkäyntimenettelyissä.

2. Jos jokin 2 tai 3 artiklassa tarkoitettu rikos kuuluu usean jäsenvaltion toimivaltaan, näiden valtioiden on neuvoteltava keskenään toiminnan yhteensovittamisesta ja aloitettava tarvittaessa syytetoimet. Niiden on hyödynnettävä mahdollisuuksien mukaan muun muassa oikeudellisen yhteistyön järjestelyjä.

*11 artikla***Täytäntöönpano ja kertomukset**

1. Jäsenvaltioiden on saatettava voimaan tämän puitepäätöksen noudattamisen edellyttämät toimenpiteet viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2003. Niiden on ilmoitettava välittömästi neuvoston pääsihteeristölle ja komissiolle täytäntöönpanosäädökset, joilla ne saattavat tässä puitepäätöksessä määrätyt velvollisuudet osaksi kansallista lainsäädäntöään

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle ensimmäisen kerran viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2006 ja sen jälkeen joka viides vuosi yhteenvetokertomus tämän puitepäätöksen täytäntöönpanosta.

3. Komissio esittää neuvostolle 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen perusteella ensimmäisen kerran viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2007 ja sen jälkeen joka viides vuosi arviointikertomuksen tämän puitepäätöksen säännösten täytäntöönpanosta jäsenvaltioissa. Kertomus toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle sekä tarvittaessa ehdotukset tämän puitepäätöksen muuttamisesta.

*12 artikla***Voimaantulo**

Tämä puitepäätös tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Ehdotus neuvoston päätökseksi luvan antamisesta Ranskalle jatkaa alennetun valmisteverokannan soveltamista sen merentakaisissa departementeissa valmistettuun perinteiseen rommiin

(2001/C 270 E/22)

KOM(2001) 347 lopull. — 2001/0142(CNS)

(Komission esittämä 28 päivänä kesäkuuta 2001)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 299 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Lokakuun 30 päivänä 1995 tehdyllä neuvoston päätöksellä Ranskalle annettiin lupa soveltaa etyylialkoholiin sovellettavaa täyttä valmisteveroa alempaa valmisteverokantaa sen merentakaisissa departementeissa valmistettuun perinteiseen rommiin.
- (2) Kyseinen päätös tehtiin sokeriruoko-, sokeri- ja rommialan kilpailukyyn parantamiseksi merentakaisilla alueilla toteutettujen nykyisten toimenpiteiden vaikutuksia odottaessa sekä AKT-valtioista peräisin olevan rommin tuonnissa sovellettavien tariffikiintiöiden poistamisen seurausten huomioon ottamiseksi; päätöksen voimassaolo päättyy 31 päivä joulukuuta 2002.
- (3) Perustamissopimuksen erityisen syrjäisiä alueita koskevan 299 artiklan 2 kohdan puiteissa toteutettavia toimia koskevassa yhteisymmärrysasiakirjassaan Ranska toteaa, että Ranskan Euroopassa sijaitsevilla alueilla kaupan pidettyyn perinteiseen rommiin sovellettavan verotussäännöksen voimassa pitäminen on välttämätöntä.
- (4) Ottaen huomioon sokerialan yhteisen markkinajärjestelyn tarkistuksen vuonna 2001 ja alkoholijuomien suojan purkamisen vuonna 2003 sokeriruoko-, sokeri- ja rommialan parantamiseksi toteutetut yhteisön toimenpiteet ja kansalliset toimenpiteet eivät edelleenkaan yksinään mahdollista sellaisen kilpailutason saavuttamista, jolla Ranska voisi mukauttaa sen merentakaisissa departementeissa tuotetun perinteisen rommin verotusta.
- (5) Ottaen huomioon paikallisten markkinoiden rajoittuneisuuden merentakaisien departementtien tislaimot pystyvät jatkamaan toimintaansa ainoastaan säilyttämällä osuutensa Ranskan Euroopassa sijaitsevien alueiden markkinoilla, jotka muodostavat niiden rommintuotannon pääasiallisen markkina-alueen (enemmän kuin 50 prosenttia kokonaistuotannosta); yhteisön markkinoiden kehittyminen osoittaa, että kilpailu yhteisön ulkopuolelta peräisin olevan

rommin kanssa on vaikuttanut huomattavasti yhteisön markkinoilla kaupan pidettävän merentakaisista departementeista peräisin olevan rommin määrän laskuun. Näin ollen markkinoilla, joilla on tapahtunut kasvua 28 prosenttia (vuosien 1986–1999 keskiarvo), AKT-maiden osuus kasvoi 64,3 prosenttia ja yhteisön ulkopuolisten maiden osuus kasvoi 64,5 prosenttia; saman ajanjakson aikana merentakaisien departementtien osuus laski 22,4 prosenttia; vuonna 1999 yhteisön markkinoilla kaupan pidettyjen rommien markkinaosuudet jakautuivat seuraavasti: AKT-valtioista peräisin oleva rommi 64,7 prosenttia (346 084 hl puhdasta alkoholia), muista kolmansista maista peräisin oleva rommi 15,5 prosenttia (82 706 hl puhdasta alkoholia) ja merentakaisista departementeista peräisin oleva rommi 19,8 prosenttia (105 950 hl puhdasta alkoholia, josta 85 000 hl Ranskan Euroopassa sijaitsevien alueiden markkinoilla). Merentakaisista departementeista peräisin oleva rommi ei pysty kilpailemaan yhteisön markkinoilla ennen muuta korkeampien markkinointihintojen vuoksi, jotka johtuvat merentakaisissa departementeissa tuotetun rommin ja yhteisön ulkopuolisilla alueilla tuotetun rommin omakustannushintojen eroista; tässä tapauksessa merentakaisissa departementeissa tuotetun rommin osalta on otettava erityisesti huomioon sokeriruoko'n hinta paikallisilla markkinoilla (neljästä kuuteen kertaa kalliimpi kuin yhteisön ulkopuolisilla alueilla) ja työvoimakustannukset (kolmesta kolmeen ja puoleen kertaa korkeammat kuin kolmansissa maissa). Tulevaisuudessa kyseisen rommin kilpailukyky heikkenee entisestään, kun rommin omakustannushinnoissa otetaan huomioon kustannukset, jotka johtuvat merentakaisien departementtien rommin tuotantoyksiköiden saattamisesta vastaamaan yhteisön lainsäädännön mukaisia ympäristönormeja. Ainoastaan Ranskan Euroopassa sijaitsevien alueiden markkinat, joilla merentakaisista departementeista peräisin olevaan rommiin sovelletaan erityistä verotusjärjestelyä, jolla voidaan korvata korkeammista omakustannushinnoista johtuva epäedullinen kilpailuasema, mahdollistivat niiden rommintuotannon jatkumisen.

- (6) Ottaen huomioon sokeriruoko-, sokeri- ja rommialan liikevaihdon ja työpaikkojen lukumäärän merkityksen alan säilyttäminen merentakaisissa departementeissa on välttämätöntä niiden taloudellisen ja yhteiskunnallisen tasapainon varmistamiseksi; kolmessa departementissa, joita asia eniten koskee, eli Reunionissa, Guadeloupeissa ja Martiniquessa, kyseisen alan vuosittainen liikevaihto on enemmän kuin 228 673 526 euroa ja alalla on noin 40 000 työpaikkaa, joista 22 000 välitöntä työpaikkaa.
- (7) Tämän vuoksi perustamissopimuksen 90 artiklasta poiketen Ranskan alennetun valmisteverokannan soveltamisen jatkaminen sen merentakaisissa departementeissa valmistettuun perinteiseen rommiin on välttämätöntä ja perusteltua departementtien kehityksen vaarantamisen estämiseksi.

- (8) Jotta sisämarkkinoiden yhtenäisyyttä ei vahingoitettaisi, toimenpiteen kohteena olevat merentakaisista departementeista peräisin olevan rommin määrät eivät saa kuten aikaisemminkaan ylittää viime vuosina kirjattujen perinteisten kauppavirtojen tasoa.
- (9) Ottaen huomioon tarpeen luoda sokeriruoko-, sokeri- ja rommialan taloudellisille toimijoille oikeusvarmuuden ilmapiirin ja ottaen huomioon välineiden ja rakennusten poistoajat kyseisen poikkeuksen voimassaoloa on jatkettava seitsemällä vuodella.
- (10) Poikkeuksen myöntäminen kyseiseksi ajaksi edellyttää kuitenkin välivaiheen arviointikertomuksen esittämistä, jonka avulla komissio voi arvioida, onko enää olemassa niitä syitä, jotka oikeuttivat verotusta koskevan poikkeuksen myöntämisen.
- (11) Tämä päätösehdotus ei rajoita perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan määräysten mahdollista soveltamista,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Perustamissopimuksen 90 artiklasta poiketen Ranskalle annetaan lupa jatkaa neuvoston direktiivin 92/84/ETY⁽¹⁾ 3 artiklassa vahvistettua alkoholiin sovellettavaa täyttä valmisteveroa alemman valmisteverokannan soveltamista sen merentakaisissa departementeissa tuotettuun perinteiseen rommiin Ranskan Euroopassa sijaitsevilla alueilla.

2 artikla

Edellä 1 artiklassa tarkoitettu poikkeus on rajoitettu neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1576/89⁽²⁾ 1 artiklan 4 kohdan a alakohdassa määritettyyn rommiin, joka on tuotettu Ranskan merentakaisissa departementeissa tuotantopaikalla kerätystä sokeriruosta, joka sisältää muita haihtuvia aineita kuin etyyli- ja metyylialkoholia vähintään 225 grammaa hehtolitralta puhdasta alkoholia, ja jonka alkoholipitoisuus on vähintään 40 prosenttia.

3 artikla

1. Edellä 1 artiklassa tarkoitettuun tuotteeseen sovellettava alennettu valmisteverokanta rajoitetaan 90 000 hehtolitrان suoriseen vuosittaiseen kiintiöön puhdasta alkoholia.

2. Alennettu verokanta voi olla direktiivissä 92/84/ETY säädettyä alkoholin valmisteveron vähimmäismäärää pienempi, mutta se voi olla enintään 50 prosenttia alkoholin tavanomaista kansallista valmisteverokantaa pienempi.

4 artikla

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2003 31 päivään joulukuuta 2009. Viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2006 Ranska toimittaa komissiolle kertomuksen, jonka avulla komissio voi arvioida, onko enää olemassa niitä syitä, jotka oikeuttivat alennetun verokannan myöntämisen.

5 artikla

Tämä päätös on osoitettu Ranskan tasavallalle.

⁽¹⁾ EYVL L 316, 31.10.1992.

⁽²⁾ (EYVL L 160, 12.6.1989, s. 1), asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 3378/94 (EYVL L 366, 31.12.1994, s. 1).

Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella

(2001/C 270 E/23)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

KOM(2001) 257 lopull. — 2001/0111(COD)

(Komission esittämä 29 päivänä kesäkuuta 2001)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 12, 18, 40, 44 ja 52 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan unionista tehdyn sopimuksen I osaston yhteisissä määräyksissä unioni asettaa tavoitteekseen muun muassa "lujittaa jäsenvaltioidensa kansalaisten oikeuksien ja etujen suojaa ottamalla käyttöön unionin kansalaisuuden".
- (2) Henkilöiden vapaa liikkuvuus on yksi sisämarkkinoiden perusvapauksista. Sisämarkkinat käsittävät EY:n perustamissopimuksen 14 artiklan 2 kohdan mukaan alueen, jolla ei ole sisäisiä rajoja ja jolla tämä vapaus taataan perustamissopimuksen määräysten mukaisesti.
- (3) Perustamissopimuksen 17 ja 18 artiklassa käyttöön otettu unionin kansalaisuus antaa jokaiselle unionin kansalaiselle henkilökohtaisen perusoikeuden, jonka mukaan hän saa liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella.
- (4) Opiskelijoiden, tutkijoiden, opetusta seuraavien henkilöiden, vapaaehtoisten, opettajien ja kouluttajien liikkuvuuden kehittäminen on tunnustettu yhdeksi Euroopan unionin politiikan painopistealueeksi.
- (5) Tätä varten on syytä tarkastella uudelleen perustamissopimuksen 18 artiklan 2 kohdan mukaisesti vapaata liikkumis- ja oleskeluoikeutta koskevaa alakohtaista ja sirpaleista lähestymistapaa, josta säädetään työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella 15 päivänä lokakuuta 1968 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 1612/68⁽¹⁾, jäsenvaltioiden työntekijöiden ja heidän perheidensä liikkumista ja oleskelua yhteisön alueella koskevien rajoitusten poistamisesta 15 päivänä lokakuuta 1968 annetussa neuvoston direktiivissä 68/360/ETY⁽²⁾, sijoittautumiseen ja palvelujen tarjoamiseen liittyvää jäsenvaltioiden kansalaisten liikkumista ja oleskelua yhteisön alueella koskevien rajoitusten poistamisesta 21 päivänä toukokuuta 1973 annetussa neuvoston direktiivissä 73/148/ETY⁽³⁾, oleskeluoikeudesta 28 päivänä kesäkuuta 1990 annetussa neuvoston direktiivissä 90/364/ETY⁽⁴⁾, ammattitoimintansa lopettaneiden työntekijöiden ja itsenäisten ammatinharjoittajien oleskeluoikeudesta 28 päivänä kesäkuuta 1990 annetussa neuvoston direktiivissä 90/365/ETY⁽⁵⁾ ja opiskelijoiden oleskeluoikeudesta 29 päivänä lokakuuta 1993 annetussa neuvoston direktiivissä 93/96/ETY⁽⁶⁾.
- (6) Jotta jokainen unionin kansalainen voisi käyttää oikeuttaan liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella objektiivisten arviointiperusteiden mukaan vapaasti ja ihmisarvon mukaisesti, tämä oikeus on myönnettävä myös hänen perheenjäsenilleen näiden kansalaisuudesta riippumatta. Perheenjäsenen käsite on määriteltävä kaikkien oleskeluoikeuden haltijoiden osalta laajasti ja yhdenmukaisesti.
- (7) Olisi määriteltävä selkeästi, millaisia muodollisuuksia liittyy unionin kansalaisten liikkumisvapauteen jäsenvaltioiden alueella. Olisi myös helpotettava, rinnastamalla oleskelulupa lyhytaikaista oleskelua varten myönnettyyn viisumiin, sellaisten perheenjäsenten liikkumisvapautta, jotka eivät ole minkään jäsenvaltion kansalaisia ja joilta mahdollisesti vaaditaan viisumi luettelon vahvistamisesta kolmansista maista, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ulkorajoja ylittäessään, ja niistä kolmansista maista, joiden kansalaisia tämä vaatimus ei koske, 15 päivänä maaliskuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 539/2001⁽⁷⁾ perusteella.
- (8) Jotta voitaisiin vastata paremmin nykyajan liikkuvuusvaatimuksiin ja työ- ja elintapojen muuttumiseen, olisi säädettävä, että jos unionin kansalaisen oleskelu toisessa jäsenvaltiossa kestää alle kuusi kuukautta, häneltä ei edellytetä muita muodollisuuksia kuin voimassa oleva henkilötodistus tai passi.

(1) EYVL L 257, 19.10.1968, s. 13. Direktiiviä on viimeksi muutettu Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirjalla.

(2) EYVL L 172, 28.6.1973, s. 14.

(3) EYVL L 180, 13.7.1990, s. 26.

(4) EYVL L 180, 13.7.1990, s. 28.

(5) EYVL L 317, 18.12.1993, s. 59.

(6) EYVL L 81, 21.3.2001, s. 1.

(1) EYVL L 257, 19.10.1968, s. 2. Asetusta on viimeksi muutettu asetuksella (ETY) N:o 2434/92 (EYVL L 245, 26.8.92, s. 1).

- (9) Henkilöistä, joilla on oikeus liikkua vapaasti jäsenvaltioiden alueella, ei kuitenkaan saa aiheuttaa kohtuutonta rasitusta vastaanottavan jäsenvaltion julkiselle taloudelle ensimmäisen oleskelun aikana. Tätä varten säilytetään järjestely, jonka mukaan unionin kansalaisen on annettava yli kuuden kuukauden oleskeluoikeuden harjoittamisen edellytykseksi ilmoitus siitä, että hän harjoittaa taloudellista toimintaa, tai jos hän ei harjoita taloudellista toimintaa, että hänellä on riittävät varat ja sairausvakuutus, joka kattaa kaikki riskit vastaanottavassa jäsenvaltiossa sekä hänen itsensä että hänen perheenjäsentensä osalta, tai jos hän on opiskelija, että hänet on hyväksytty osallistumaan ammattilliseen koulutukseen vastaanottavassa jäsenvaltiossa, tai että hän on näistä yhden edellytyksen täyttävän unionin kansalaisen perheenjäsen.
- (10) Unionin kansalaisten henkilökohtainen perusoikeus oleskella toisessa jäsenvaltiossa ei edellytä oleskeluluvan myöntämistä. Näin ollen velvollisuutta pitää mukanaan oleskelulupa-asiakirja olisi syytä rajoittaa vain asianmukaisesti perusteltuihin tilanteisiin, erityisesti, kun kyseessä on unionin kansalaisen perheenjäsen, joka ei ole minkään jäsenvaltion kansalainen, ja kun oleskelu toisessa jäsenvaltiossa kestää yli kuusi kuukautta.
- (11) Kun oleskelu kestää yli kuusi kuukautta, unionin kansalaisen on rekisteröityvä asuinpaikkakunnan toimivaltaisessa viranomaisessa, mikä varmennetaan rekisteröintitodistuksella, sekä kotijäsenvaltion voimassa oleva henkilötodistus tai passi ovat riittävät ja oikeasuhteinen toimenpide, joka vastaa myös vastaanottavan jäsenvaltion tarvetta tietää väestön liikkeistä alueellaan.
- (12) Asiakirjat, joita hallintoviranomaiset vaativat rekisteröintitodistuksen tai oleskelulupakortin myöntämisen perusteeksi, on lueteltava tyhjentävästi, jotta voidaan välttää se, että hallintokäytännöt tai poikkeavat tulkinnat voisivat luoda kohtuuttoman esteen unionin kansalaiselle tai hänen perheenjäsenilleen kuuluvan oikeuden harjoittamiselle.
- (13) Perheenjäsenille olisi tarjottava oikeudellinen suoja siltä varalta, että unionin kansalainen kuolee tai että avioliitto purkautuu. Näin ollen on tarpeen toteuttaa toimenpiteitä, joilla vahvistetaan oleskeluoikeuden säilyminen tällaisissa tilanteissa perhe-elämän suoja ja ihmisarvoa kunnioittaen, väärinkäytösten välttämiseksi kuitenkin eräitä edellytyksiä noudattaen.
- (14) Kun unionin kansalainen on päättänyt asettua pysyvästi toiseen jäsenvaltioon, tae pysyvästä oleskeluoikeudesta vahvistaa tunnetta yhteisestä kansalaisuudesta ja on keskeinen tekijä yhteisön perustavoitteisiin kuuluvan sosiaalisen yhteenkuuluvuuden vahvistamisessa. Tätä varten olisi säädettävä, että kaikki unionin kansalaiset saavat pysyvän oleskeluoikeuden toisessa jäsenvaltiossa neljän vuoden yhtäjaksoisen oleskelun jälkeen.
- (15) Olisi kuitenkin säilytettävä tiettyjä erityisetuja, jotka koskevat toisessa jäsenvaltiossa palkattuina työntekijöinä tai itsenäisinä ammatinharjoittajina toimineiden unionin kansalaisten saavutettuja etuja ja perustuvat työntekijöiden oikeudesta jäädä jäsenvaltion alueelle työskenneltyään siinä valtiossa 29 päivänä kesäkuuta 1970 annettuun komission asetukseen (ETY) N:o 1251/70 ⁽¹⁾ ja jäsenvaltion kansalaisten oikeudesta jäädä toisen jäsenvaltion alueelle toimittuaan siellä itsenäisinä ammatinharjoittajina 17 päivänä joulukuuta 1974 annettuun neuvoston direktiiviin 75/34/ETY ⁽²⁾.
- (16) Jotta unionin kansalainen voisi käyttää oikeuttaan oleskella maassa pysyvästi on välttämätöntä myöntää tämä oikeus myös hänen perheenjäsenilleen. Jos palkattuna työntekijänä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana toiminut unionin kansalainen kuolee työelämässä ollessaan, ennen kun hän on saanut pysyvän oleskeluoikeuden, hänen perheenjäsenilleen on myönnettävä pysyvä oleskeluoikeus tietyn edellytyksin.
- (17) Jotta pysyvä oleskeluoikeus voisi todella edistää unionin kansalaisen kotoutumista vastaanottavan jäsenvaltion yhteiskuntaan, sille ei saa asettaa mitään ehtoja ja sen on taattava täysin tasavertainen kohtelu jäsenvaltion omien kansalaisten kanssa sekä annettava mahdollisimman korkea suoja karkottamista vastaan.
- (18) Pysyvän oleskeluoikeuden saaminen merkitsee näin ollen unionin kansalaiselle ja hänen perheenjäsenilleen uusia oikeuksia ja tehostunutta suojaa. On siis syytä todeta tämä oikeus myöntämällä heille määräämättömän ajan voimassaoleva oleskelulupakortti.
- (19) Syrjintäkiellon periaatteen mukaisesti jokaista unionin kansalaista ja hänen perheenjäseniään on kohdeltava tasavertaisesti jäsenvaltion omien kansalaisten kanssa perustamissopimuksen soveltamisaloilla. Vastaanottavan jäsenvaltion on kuitenkin ennen pysyvän oleskeluoikeuden myöntämistä päätettävä, antaako sosiaalivastustusten luonteisia etuuksia henkilöille, jotka eivät harjoita taloudellista toimintaa, tai toimeentulotukea sellaisille unionin kansalaisille, jotka tulevat kyseeseen jäsenvaltioon opiskelemaan.
- (20) Liikkumisvapautteen voidaan tehdä yleisen järjestyksen tai turvallisuuden taikka kansanterveyden vuoksi rajoituksia, joista määrätään perustamissopimuksen 39 artiklan 3 kohdassa, 46 artiklan 1 kohdassa ja 55 artiklassa. Neuvoston direktiivissä 64/221/ETY ⁽³⁾ säädetään yleiseen järjestykseen ja turvallisuuteen sekä kansanterveyteen perustuvien, ulkomaalaisten erityiskohtelua koskevien erityisten toimenpiteiden yhteensovittamisesta.
- (21) Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön ja vapaata liikkuvuutta koskevan perusoikeuden mukaan olisi rajattava paremmin ne olosuhteet ja menettelylliset takeet, joiden mukaisesti voidaan tehdä unionin kansalaisen ja tämän perheenjäsenten maahantulon epäävä tai heidät karkottava päätös.

⁽¹⁾ EYVL L 142, 30.6.1970, s. 24.

⁽²⁾ EYVL L 14, 20.1.1975, s. 10.

⁽³⁾ EYVL 56, 4.4.1964, s. 850. Direktiiviä on viimeksi muutettu direktiivillä 75/35/ETY (EYVL L 14, 20.1.1975, s. 14).

- (22) Unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä karkottaminen yleisen järjestyksen tai turvallisuuden perusteella on ankara toimenpide ja voi vahingoittaa vakavasti henkilöitä, jotka perustamissopimuksen heille suomien oikeuksien ja vapauksien perusteella ovat kotoutuneet vastaanottavaan jäsenvaltioon. Tämän vuoksi olisi rajoitettava näiden toimenpiteiden soveltamisalaa siten, että otetaan huomioon asianomaisen henkilön kotoutumisen aste ja kielletään pysyvän oleskeluoikeuden saaneiden unionin kansalaisten tai heidän perheenjäsentensä sekä alaikäisten perheenjäsentensä karkottaminen.
- (23) Olisi myös täsmennettävä hallinnolliset menettelysäännöt, jotta voidaan varmistaa yhtäältä unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä korkeatasoinen suojelu tilanteissa, joissa heiltä evätään maahanpääsy tai oleskelulupa toisessa jäsenvaltiossa, ja toisaalta noudattaa periaatetta, jonka mukaan hallintoviranomaisten antamat asiakirjat on perusteltava asianmukaisesti.
- (24) Unionin kansalaisella ja hänen perheenjäsenillään on joka tapauksessa oltava oikeus hakea muutosta tuomioistuimelta, jos häneltä tai heiltä evätään maahanpääsy ja oleskeluoikeus toisessa jäsenvaltiossa; muutoksenhakedellytysten ja menettelyn suhteen heitä on kohdeltava tasavertaisesti jäsenvaltion omien kansalaisten kanssa.
- (25) Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti olisi vahvistettava karkotetuksi tulleen unionin kansalaisen tai hänen perheenjäsenensä oikeus tehdä uusi hakemus kohtuullisessa määräajassa viimeistään kahden vuoden kuluessa.
- (26) Koska tällä direktiivillä vahvistetaan liikkumisoikeuden harjoittamiselle uudet edellytykset, olisi kumottava tai poistettava ne voimassa olevat säännökset, jotka ovat tämän direktiivin vastaisia, salliin kuitenkin suotuisampien kansallisten säännösten soveltaminen.
- (27) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde

Tässä direktiivissä säädetään:

- a) edellytyksistä, joiden täyttyessä unionin kansalaiset ja heidän perheenjäsenensä voivat liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella;
- b) unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä pysyvästä oleskeluoikeudesta jäsenvaltioiden alueella;

- c) näitä oikeuksia koskevista rajoituksista, jotka perustuvat yleiseen järjestykseen, turvallisuuteen ja kansanterveyteen.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

1. "unionin kansalaisella" henkilöä, jolla on jonkin jäsenvaltion kansalaisuus;
2. "perheenjäsenellä":
 - a) puolisoa,
 - b) avopuolisoa, jos vastaanottavan jäsenvaltion lainsäädännössä avopuolisot rinnastetaan aviopuolisoihin, ja kyseisessä lainsäädännössä säädetyn edellytyksin,
 - c) unionin kansalaisen ja hänen puolisonsa tai b alakohdassa tarkoitetun avopuolionsa jälkeläisiä suoraan alenevassa polvessa,
 - d) unionin kansalaisen ja hänen puolisonsa tai b alakohdassa tarkoitetun avopuolionsa sukulaisia suoraan ylenevässä polvessa;
3. "vastaanottavalla jäsenvaltiolla" jäsenvaltiota, johon unionin kansalainen matkustaa harjoittaen liikkumis- tai oleskeluvapauttaan.

3 artikla

Henkilöt, joihin sovelletaan tämän direktiivin säännöksiä

1. Tätä direktiiviä sovelletaan kaikkiin unionin kansalaisiin, jotka matkustavat toiseen unionin jäsenvaltioon tai asuvat siellä, sekä heidän 2 artiklan 2 alakohdassa määriteltyihin perheenjäseniinsä, jotka seuraavat heitä tai liittyvät heidän seuraansa myöhemmin, näiden kansalaisuudesta riippumatta.

2. Jäsenvaltioiden on helpotettava muiden kuin 2 artiklan 2 alakohdassa tarkoitettujen perheenjäsentensä maahanpääsyä ja oleskelua, jos kyseinen henkilö on sellaisen unionin kansalaisen, joka on oleskeluoikeuden pääasiallinen haltija, huollettavana tai jos hän lähtömaassa asui samassa taloudessa hänen kanssaan; tämä ei estä sitä, etteikö asianomaisella voisi olla henkilökohtaista liikkumis- ja oleskeluoikeutta.

4 artikla

Syrjintäkielto

Jäsenvaltioiden on pantava tämän direktiivin säännökset täytäntöön ilman sukupuoleen, rotuun, ihonväriin, etniseen tai yhteiskunnalliseen alkuperään, geneettisiin ominaisuuksiin, kieleen, uskontoon tai vakaumukseen, poliittisiin tai muihin mielipiteisiin, kansalliseen vähemmistöön kuulumiseen, omaisuuteen, syntyperään, vammaan, ikään tai sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvaa syrjintää.

II LUKU

KUUDEN KUUKAUDEN LIIKKUMIS- JA OLESKELUOIKEUS

5 artikla

Oikeus maasta poistumiseen

1. Kaikilla unionin kansalaisilla on oikeus poistua jäsenvaltion alueelta toiseen jäsenvaltioon siirtymistä varten, kun heillä on mukanaan voimassa oleva henkilötodistus tai passi.

Perheenjäsenillä, joilla ei ole minkään jäsenvaltion kansalaisuutta ja jotka ovat unionin kansalaisen mukana tai liittyvät hänen seuraansa myöhemmin, on unionin kansalaisen oikeutta vastaava oikeus tässä asiassa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuilta henkilöiltä ei saa vaatia maastapoistumisviisumia eikä heille saa asettaa muuta vastaavaa velvollisuutta.

3. Jäsenvaltiot myöntävät tai uusivat kansalaisilleen henkilötodistuksen tai passin, jossa mainitaan erityisesti haltijan kansalaisuus.

4. Passin on oltava voimassa ainakin kaikissa unionin jäsenvaltioissa sekä niissä maissa, joiden kautta sen haltijan on kuljettava matkustaessaan toiseen jäsenvaltioon. Jos jäsenvaltion lainsäädännössä ei säädetä henkilötodistuksen myöntämisestä, passin voimassaoloajan on oltava sitä myönnettäessä tai uusittaessa vähintään viisi vuotta.

6 artikla

Kuuden kuukauden maahantulo- ja oleskeluoikeus

1. Jäsenvaltioiden on sallittava maahanpääsy unionin kansalaiselle ja hänen perheenjäsenilleen näiden kansalaisuudesta riippumatta, kun heillä on mukanaan voimassa oleva henkilötodistus tai passi.

Unionin kansalaiselle ei saa asettaa maahantuloa varten vaatimusta viisumista eikä muutakaan vastaavaa asiakirjaa.

2. Perheenjäseniltä, jotka eivät ole minkään jäsenvaltion kansalaisia, voidaan vaatia ainoastaan lyhytaikaiseen oleskeluun myönnetty viisumi asetuksen (EU) N:o 539/2001 säännösten mukaisesti. Jonkin jäsenvaltion myöntämä voimassa oleva oleskelulupa vastaa viisumia.

Jäsenvaltioiden on kaikin tavoin helpotettava näille henkilöille välttämättömien viisumien saantia. Nämä viisumit ovat maksuttomia.

3. Vastaanottava jäsenvaltio ei merkitse passiin maahantuloa tai maastapoistumisleimaa sellaiselle perheenjäsenelle, joka ei ole minkään jäsenvaltion kansalainen, sen jälkeen kun asianomainen on saanut oleskeluluvan.

4. Jos unionin kansalaisella tai hänen perheenjäsenellä ei ole vaadittuja matkustusasiakirjoja tai viisumia, asianomaisen jäsenvaltion on kaikin tavoin autettava heitä vaadittujen asiakirjojen hankkimisessa tai niiden toimittamisessa heille, tai muilla keinoin vahvistettava tai osoitettava, että heillä on oikeus vapaasti liikkua jäsenvaltioiden alueella, ennen kuin maahantulo voidaan kieltää.

5. Unionin kansalaisen oikeuteen tulla toisen jäsenvaltion alueelle sisältyy oikeus oleskella siellä enintään kuusi kuukautta, jos hänellä on voimassa oleva henkilötodistus tai passi. Jäsenvaltio voi ainoastaan vaatia asianomaista tekemään ilmoituksen maassa oleskelustaan määräajassa, jonka on oltava vähintään kaksi viikkoa. Velvollisuuden laiminlyönnistä määrättävien seurauksien on oltava syrjimättömiä ja oikeasuhteisia.

6. Artiklan 5 kohdan säännöksiä sovelletaan myös perheenjäseniin, joilla ei ole minkään jäsenvaltion kansalaisuutta ja jotka matkustavat unionin kansalaisen mukana tai seuraavat häntä myöhemmin. Jos heiltä vaaditaan viisumi, heidän on haettava oleskelulupakorttia 9 artiklan mukaisesti ennen kyseisen viisumin voimassaolon päättymistä.

III LUKU

YLI KUUSI KUUKAUTTA KESTÄVÄ OLESKELUOIKEUS

7 artikla

Oleskeluoikeuden edellytykset

1. Kaikilla unionin kansalaisilla on oikeus oleskella toisen jäsenvaltion alueella yli kuusi kuukautta,

a) jos hän harjoittaa taloudellista toimintaa palkattuna työntekijänä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana tai

b) jos hänellä on itseään ja perheenjäseniään varten riittävät varat, että he eivät oleskeluaikanaan joudu turvautumaan vastaanottavan jäsenvaltion sosiaaliturvajärjestelmään, ja sairausvakuutus kaikkien riskien varalta vastaanottavassa jäsenvaltiossa tai

c) jos hän on opiskelija, joka on hyväksytty osallistumaan ammatilliseen koulutukseen, tai

d) jos asianomainen on sellaisen unionin kansalaisen perheenjäsen, joka täyttää a, b tai c alakohdassa säädetyt edellytykset.

2. Oleskeluoikeus koskee myös unionin kansalaisen perheenjäseniä, jotka eivät ole minkään jäsenvaltion kansalaisia, kun nämä seuraavat unionin kansalaista vastaanottavaan jäsenvaltioon perheenyhdistämistä varten edellyttäen, että unionin kansalainen, jonka mukana he ovat tai jonka seuraan he liittyvät, täyttää 1 kohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitettut edellytykset.

8 artikla

Unionin kansalaisiin sovellettavat hallinnolliset muodollisuudet

1. Kun oleskelu kestää yli kuusi kuukautta, vastaanottava jäsenvaltio voi vaatia unionin kansalaisia rekisteröitymään toimivaltaisissa viranomaisissa.

2. Rekisteröintiä varten asetettavan määräajan on oltava vähintään kuusi kuukautta maahantulosta. Oleskeluoikeus todetaan tällöin antamalla asianomaiselle välittömästi rekisteröintitodistus, jossa mainitaan rekisteröidyn henkilön nimi ja osoite sekä rekisteröintipäivämäärä. Rekisteröintivelvollisuuden laiminlyönnistä voidaan määrätä seuraamuksia, joiden on oltava syrjimättömiä ja oikeasuhteisia.

3. Rekisteröintitodistuksen antamista varten jäsenvaltiot saavat vaatia 7 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettua unionin kansalaiselta ainoastaan, että tämä esittää voimassa olevan henkilötodistuksen tai passin sekä antaa ilmoituksen tai osoittaa valitsemallaan muulla vastaavalla tavalla, että hän täyttää 7 artiklan 1 kohdan a tai b alakohdassa esitetyt edellytykset.

4. Rekisteröintitodistuksen antamista varten jäsenvaltiot saavat vaatia 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua unionin kansalaiselta ainoastaan, että tämä esittää voimassa olevan henkilötodistuksen tai passin, todistuksen siitä, että hän on kirjoilla hyväksytyssä oppilaitoksessa osallistuakseen pääsääntöisesti ammatilliseen koulutukseen, ja että hän antaa ilmoituksen tai osoittaa valitsemallaan muulla vastaavalla tavalla, että hänellä on itseään ja perheenjäseniään varten riittävät varat, että he eivät oleskeluaikanaan joudu turvautumaan vastaanottavan jäsenvaltion sosiaaliturvajärjestelmään, ja sairausvakuutus kaikkien riskien varalta vastaanottavassa jäsenvaltiossa.

5. Jäsenvaltiot eivät saa vahvistaa riittäväksi katsomiensa varojen määrää.

6. Jotta unionin kansalaisen perheenjäsenille, jotka myös ovat unionin kansalaisia, voidaan antaa rekisteröintitodistus, jäsenvaltiot voivat pyytää esittämään seuraavat asiakirjat:

- a) voimassa oleva henkilötodistus tai passi;
- b) asiakirjatodiste sukulaisuussuhteesta;
- c) tarvittaessa sen unionin kansalaisen rekisteröintitodistus, jonka mukana asianomaiset henkilöt matkustavat tai jonka seuraan he myöhemmin liittyvät;

d) edellä 2 artiklan 2 alakohdan b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa todiste siitä, että kyseisessä säännöksessä tarkoitettujen edellytykset täyttyvät;

e) edellä 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa kotimai lähtömaan toimivaltaisen viranomaisen antama asiakirja, josta käy ilmi, että asianomainen on unionin kansalaisen huollettavana tai että hän on kyseisessä valtiossa asunut tämän kanssa samassa taloudessa.

7. Oleskelutodistusta ei voida kieltäytyä antamasta työntekijälle, joka on lopettanut toimintansa palkattuna työntekijänä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana:

- a) jos hän joutuu tilapäisesti työkyvyttömäksi sairauden tai tapaturman vuoksi;
- b) jos hän joutuu työttömäksi omasta tahdostaan riippumatta, ja tämä on todettu asianmukaisesti, ja ilmoittautuu toimivaltaiseen työvoimatoimistoon löytääkseen uuden työpaikan;
- c) jos hän joutuu työttömäksi omasta tahdostaan riippumatta alle vuoden kestäneen määräaikaisen työsuhteen päätyttyä ja ilmoittautuu toimivaltaiseen työvoimatoimistoon löytääkseen uuden työpaikan. Tällöin työntekijä säilyttää asemansa vähintään kuuden kuukauden ajan; jos hän on saanut oikeuden työttömyyskorvauksiin, asema säilyy näiden korvausten voimassaolon päättymiseen asti;
- d) jos hän aloittaa ammatillisen koulutuksen. Työntekijän aseman säilyttäminen edellyttää, että ammatillinen koulutus liittyy asianomaisen henkilön ammattitoimintaan, paitsi jos henkilö on ollut työttömänä omasta tahdostaan riippumattomista syistä.

9 artikla

Niihin perheenjäseniin, jotka eivät ole minkään jäsenvaltion kansalaisia, sovellettavat hallinnolliset muodollisuudet

1. Jäsenvaltioiden on myönnettävä oleskelulupakortti niille unionin kansalaisen perheenjäsenille, jotka eivät ole minkään jäsenvaltion kansalaisia, kun heillä on tarkoitus oleskella maassa yli kuusi kuukautta.

2. Oleskelulupakortin hakemista varten asetettavan määräajan on oltava vähintään kuusi kuukautta maahantulosta. Kun perheenjäseniltä vaaditaan viisumi, heidän on kuitenkin haettava oleskelulupakorttia ennen kyseisen viisumin voimassaolon päättymistä.

3. Oleskelulupakortin hankintavelvollisuuden laiminlyönnistä voidaan määrätä syrjimättömiä ja oikeasuhteisia seuraamuksia.

10 artikla

Oleskelulupakortin myöntäminen

1. Oleskeluoikeus todetaan sellaisten unionin kansalaisen perheenjäsenten osalta, jotka eivät ole minkään jäsenvaltion kansalaisia, myöntämällä heille viimeistään kolmen kuukauden kuluttua hakemuksen jättämisestä asiakirja nimeltä ”unionin kansalaisen perheenjäsenen oleskelulupakortti”. Todistus hakemuksen jättämisestä annetaan välittömästi. Myös tässä todistuksessa mainitaan, että hakija on unionin kansalaisen perheenjäsen.

2. Oleskelulupakortin myöntämistä varten jäsenvaltiot voivat vaatia esittämään samat asiakirjat kuin 8 artiklan 6 kohdan nojalla.

11 artikla

Oleskelulupakortin voimassaolo

1. Edellä 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun oleskelulupakortin on oltava voimassa vähintään viiden vuoden ajan myöntämisestä lukien.

2. Oleskelun keskeytyminen yhtäjaksoisesti alle kuuden kuukauden ajaksi tai tätä pidempi poissaolo toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa pätevistä syistä, erityisesti asevelvollisuuden suorittamista varten, vakavan sairauden tai raskauden ja synnytyksen vuoksi, opiskelun tai ammatillisen koulutuksen vuoksi tai työtehtäviä varten tapahtuvan siirron vuoksi toisen jäsenvaltion tai kolmannen maan alueelle, eivät vaikuta oleskelulupakortin voimassaoloon.

12 artikla

Perheenjäsenten oleskeluoikeuden säilyminen unionin kansalaisen kuoltua tai poistuttua jäsenvaltiosta

1. Unionin kansalaisen kuolema tai poistuminen vastaanottavan jäsenvaltion alueelta ei vaikuta hänen perheenjäsentensä, joilla on jonkin jäsenvaltion kansalaisuus, oleskeluoikeuteen, sanotun kuitenkin rajoittamatta toisen alakohdan soveltamista.

Kyseisten henkilöiden on ennen pysyvän oleskeluoikeuden saamista täytettävä 7 artiklan 1 kohdan a, b, c tai d alakohdassa säädetyt edellytykset.

2. Rajoittamatta toisen alakohdan soveltamista unionin kansalaisen perheenjäsenet, joilla ei ole minkään jäsenvaltion kansalaisuutta, eivät menetä oleskeluoikeuttaan unionin kansalaisen, jonka perheenjäseniä he ovat, kuoleman jälkeen.

Ennen kuin asianomaiset saavat pysyvän oleskeluoikeuden heidän oleskeluoikeuteensa sovelletaan edelleen edellytystä, jonka mukaan heidän on harjoitettava taloudellista toimintaa joko palkattuina työntekijöinä tai itsenäisinä ammatinharjoittajina tai heillä on oltava itseään ja perheenjäseniään varten riittävät varat siten, että he eivät joudu oleskelun aikana turvautumaan vastaanottavan jäsenvaltion sosiaaliturvajärjestelmään, ja saira-

usvakuutus kaikkien riskien varalta vastaanottavassa jäsenvaltiossa tai että he ovat nämä edellytykset täyttävän ja vastaanottavaan jäsenvaltioon jo muodostuneen perheen jäseniä.

Toisessa alakohdassa tarkoitetut varat katsotaan riittäviksi, jos ne ovat vähintään yhtä suuret kuin se määrä, jonka perusteella vastaanottava jäsenvaltio voi antaa toimeentulotukea omille kansalaisilleen. Jos tätä säännöstä ei voida jossain jäsenvaltiossa soveltaa, oleskelulupaa hakevan henkilön tulot ja varat katsotaan riittäviksi, jos ne ovat vähintään yhtä suuret kuin vastaanottavan jäsenvaltion sosiaaliturvajärjestelmän mukainen vähimmäiseläke.

3. Unionin kansalaisen lapset, jotka eivät ole minkään jäsenvaltion kansalaisia, eivät menetä oleskeluoikeuttaan unionin kansalaisen poistuttua jäsenvaltion alueelta, jos he asuvat vastaanottavassa jäsenvaltiossa ja ovat kirjoilla toisen tai ylemmän asteen oppilaitoksessa osallistuakseen opetukseen, ennen opintojensa päättymistä.

13 artikla

Perheenjäsenten oleskeluoikeuden säilyminen avioeron tai avioliiton peruuttamisen jälkeen

1. Avioero tai avioliiton peruuttaminen eivät vaikuta unionin kansalaisen perheenjäsenen oleskeluoikeuteen, jos heillä on jonkin jäsenvaltion kansalaisuus, sanotun kuitenkin rajoittamatta toisen alakohdan soveltamista.

Kyseisten henkilöiden on ennen pysyvän oleskeluoikeuden saamista täytettävä 7 artiklan 1 kohdan a, b, c tai d alakohdassa säädetyt edellytykset.

2. Unionin kansalaisen perheenjäsenet, joilla ei ole minkään jäsenvaltion kansalaisuutta, eivät menetä oleskeluoikeuttaan avioeron tai avioliiton peruuttamisen jälkeen, sanotun kuitenkin rajoittamatta toisen alakohdan soveltamista,

a) kun avioliitto on kestänyt avioeron tai avioliiton peruuttamisen edellyttämän oikeudellisen menettelyn alkuun mennessä vähintään viisi vuotta, joista yksi vuosi vastaanottavassa jäsenvaltiossa, tai

b) kun unionin kansalaisen lasten huolto on uskottu puolisolle, jolla ei ole minkään jäsenvaltion kansalaisuutta, puolisoiden keskinäisellä sopimuksella tai oikeuden päätöksellä tai

c) kun erityisen vaikea tilanne sitä edellyttää.

Ennen kuin kyseiset henkilöt saavat pysyvän oleskeluoikeuden heidän oleskeluoikeuteensa sovelletaan edelleen edellytystä, jonka mukaan heidän on harjoitettava taloudellista toimintaa joko palkattuina työntekijöinä tai itsenäisinä ammatinharjoittajina tai heillä on oltava itseään ja perheenjäseniään varten riittävät varat, niin että heistä ei aiheudu oleskelun aikana rasitusta vastaanottavalle jäsenvaltiolle, ja sairausvakuutus kaikkien riskien varalta vastaanottavassa jäsenvaltiossa tai että he ovat nämä edellytykset täyttävän ja vastaanottavaan jäsenvaltioon jo muodostuneen perheen jäseniä.

Toisessa alakohdassa tarkoitetut riittävät varat määritetään 12 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa.

IV LUKU

PYSYVÄ OLESKELUOIKEUS

I J a k s o

Oleskeluluvan myöntäminen

14 artikla

Unionin kansalaisiin ja heidän perheenjäseniinsä sovellettava yleissääntö

1. Kaikilla unionin kansalaisilla, jotka ovat asuneet laillisesti vastaanottavan jäsenvaltion alueella yhtäjaksoisesti neljä vuotta, on pysyvä oleskeluoikeus sen alueella. Tähän oikeuteen eivät vaikuta III luvussa säädetty edellytykset.

2. Edellä 1 kohdan säännöksiä sovelletaan myös perheenjäseniin, joilla ei ole minkään jäsenvaltion kansalaisuutta ja jotka ovat asuneet neljä vuotta yhdessä unionin kansalaisen kanssa vastaanottavassa jäsenvaltiossa.

3. Kun pysyvä oleskeluoikeus on saavutettu, se voidaan menettää ainoastaan olemalla yli neljä vuotta yhtäjaksoisesti poissa vastaanottavan jäsenvaltion alueelta.

15 artikla

Vastaanottavassa jäsenvaltiossa toimintansa päättäneitä työntekijöitä ja näiden perheenjäseniä koskevat poikkeukset

1. Poiketen siitä, mitä säädetään 14 artiklassa, oikeus oleskella pysyvästi vastaanottavan jäsenvaltion alueella ennen, kun neljän vuoden yhtäjaksoinen oleskelu on täyttynyt, on

a) palkatulla työntekijällä tai itsenäisellä ammatinharjoittajalla, joka päättäessään työskentelynsä, on saavuttanut kyseisen jäsenvaltion lainsäädännössä säädetyn vanhuuseläkkeeseen oikeuttavan iän tai joka päättää palkkatyön varhaiseläkkeelle siirtymisen vuoksi ja joka on työskennellyt tai harjoittanut toimintaansa siinä valtiossa vähintään viimeksi kuluneet 12 kuukautta sekä asunut siellä yhtäjaksoisesti vähintään kolme vuotta.

Jos tuon jäsenvaltion lainsäädäntö ei myönnä oikeutta vanhuuseläkkeeseen tietyille itsenäisten ammatinharjoittajien ryhmille, ikää koskeva vaatimus katsotaan täytetyksi, kun kyseinen henkilö on täyttänyt 60 vuotta.

b) palkatulla työntekijällä tai itsenäisellä ammatinharjoittajalla, joka asuttuaan kyseisen jäsenvaltion alueella yhtäjaksoisesti

yli kaksi vuotta lopettaa siellä toimintansa pysyvän työkyvttömyyden vuoksi.

Jos työkyvyttömyys johtuu työtapaturmasta tai ammattitaidista, joka oikeuttaa hänet eläkkeeseen, josta tuon valtion jokin laitos vastaa kokonaan tai osaksi, asumisen pituudelle ei aseteta mitään edellytyksiä.

c) palkatulla työntekijällä tai itsenäisellä ammatinharjoittajalla, joka työskennellyään tai harjoitettuaan toimintaansa kyseisen jäsenvaltion alueella ja asuttuaan siellä yhtäjaksoisesti kolme vuotta työskentelee tai harjoittaa toimintaansa toisen jäsenvaltion alueella ja jatkaa samalla asumistaan ensin mainitun jäsenvaltion alueella, jonne hän säännönmukaisesti palaa päivittäin tai vähintään kerran viikossa.

Edellä a ja b alakohdassa tarkoitettujen oikeuksien saamiseksi ne työssäolojaksot, jotka ovat täyttyneet toisen jäsenvaltion alueella, katsotaan täyttyneiksi asuinjäsenvaltion alueella.

Omasta tahdosta riippumattomat työttömyysjaksot, jotka toimivaltainen työvoimaviranomainen on asianmukaisesti kirjannut, tai ammatinharjoittamisen katkaisseet jaksot, jotka ovat aiheutuneet kyseisen henkilön omasta tahdosta riippumattomista syistä, sekä sairaudesta tai tapaturmasta johtuvat poissaolojaksot katsotaan työssäolojaksoksi.

2. Asumisen ja työnteon kestoajalle 1 kohdan a alakohdassa säädettyjä edellytyksiä ja asumisen pituudelle 1 kohdan b alakohdassa säädettyjä edellytyksiä ei sovelleta, jos työntekijän puoliso on kyseisen jäsenvaltion kansalainen tai on menettänyt tuon valtion kansalaisuuden mennessään naimisiin kyseisen henkilön kanssa.

3. Pysyvän oleskeluoikeuden 1 kohdan nojalla saaneen palkatun työntekijän tai itsenäisen ammatinharjoittajan perheenjäsenillä on kansallisuudestaan riippumatta pysyvä oleskeluoikeus vastaanottavassa jäsenvaltiossa.

4. Jos työntekijä kuolee ollessaan työelämässä ennen kuin hän on saanut 1 kohtaan perustuvan oikeuden oleskella pysyvästi vastaanottavan jäsenvaltion alueella, hänen perheenjäsenillään on kansallisuudestaan riippumatta oikeus oleskella pysyvästi kyseisen valtion alueella edellyttäen, että:

a) palkattu työntekijä tai itsenäinen ammatinharjoittaja on asunut tämän jäsenvaltion alueella yhtäjaksoisesti yhden vuoden ajan ennen kuolemaansa tai

b) hänen kuolemansa aiheutui työtapaturmasta tai ammattitaidista tai

c) kuolleen henkilön puoliso on menettänyt kyseisen valtion kansalaisuuden mennessään naimisiin kyseisen työntekijän kanssa.

16 artikla

Pysyvän oleskeluoikeuden myöntäminen perheenjäsenille, joilla ei ole minkään jäsenvaltion kansalaisuutta

Rajoittamatta 15 artiklan säännösten soveltamista unionin kansalaisen 12 artiklan 2 kohdassa ja 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuille perheenjäsenille, jotka täyttävät mainituissa kohdissa säädetyt edellytykset, myönnetään pysyvä oleskeluoikeus, kun he ovat asuneet vastaanottavassa jäsenvaltiossa yhtäjaksoisesti neljä vuotta maahantulonsa jälkeen.

II J a k s o

Hallinnolliset muodollisuudet

17 artikla

Pysyvä oleskelulupakortti

1. Jäsenvaltiot myöntävät pysyvän oleskeluoikeuden haltijoille pysyvän oleskelulupakortin kolmen kuukauden kuluessa hakemuksen jättämisestä. Pysyvä oleskelulupakortti on voimassa määräämättömän ajan. Kortti uusitaan ilman eri toimenpiteitä entisin edellytyksin joka kymmenes vuosi.

2. Pysyvän oleskelulupakortin hakemista varten asetettavan määräajan on oltava vähintään kaksi vuotta oikeuden myöntämisestä. Niiden perheenjäsenten, jotka eivät ole minkään jäsenvaltion kansalaisia, on kuitenkin jätettävä tämä hakemus ennen ensimmäisen oleskelulupakortin voimassaolon päättymistä.

Oleskelulupakortin hankintavelvollisuuden laiminlyönnistä voidaan määrätä syrjimättömiä ja oikeasuhteisia seuraamuksia.

3. Muualla asumisen jaksot, jotka ovat korkeintaan neljän vuoden pituisia, eivät vaikuta pysyvän oleskelulupakortin voimassaoloon.

18 artikla

Oleskelun yhtäjaksoisuus

1. Oleskelun yhtäjaksoisuus voidaan osoittaa millä tahansa asuinjäsenvaltiossa käytettävällä todistukseenolla. Siihen eivät vaikuta väliaikaiset poissaolot, jotka eivät ylitä yhteensä kuutta kuukautta vuodessa, eivätkä pitemmät poissaolot, jotka johtuvat pätevästä syystä, kuten asevelvollisuuden suorittamisesta, vakavasta sairaudesta, raskaudesta ja synnytyksestä, opiskelusta tai ammatillisesta koulutuksesta taikka työtehtävistä, toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa.

2. Oleskelun yhtäjaksoisuus keskeytyy aina, kun tehdään pätevä asianomaista koskeva karkottamispäätös, paitsi jos tämän toimenpiteen täytäntöönpanoa lykätään.

V LUKU

OLESKELUOIKEUTTA JA PYSYVÄÄ OLESKELUOIKEUTTA KOSKEVAT YHTEISET SÄÄNNÖKSET

19 artikla

Alueellinen kattavuus

Oleskeluoikeuden on oltava voimassa kyseisen jäsenvaltion koko alueella. Jäsenvaltiot voivat liittää oleskeluoikeuteen alueellisia rajoituksia ainoastaan, jos nämä rajoitukset koskevat myös kyseisen valtion omia kansalaisia.

20 artikla

Liitännäiset oikeudet

Unionin kansalaisen perheenjäsenillä, joilla on oleskeluoikeus tai pysyvä oleskeluoikeus jäsenvaltiossa, on kansalaisuudestaan riippumatta oikeus ryhtyä palkattuun työhön tai toimia itsenäisinä ammatinharjoittajina kyseisessä jäsenvaltiossa.

21 artikla

Tasavertainen kohtelu

1. Kaikkia vastaanottavan jäsenvaltion alueella asuvia unionin kansalaisia on kohdeltava jäsenvaltion kansalaisten kanssa tasavertaisesti perustamissopimuksen soveltamiseen kuuluvilla aloilla.

Tämä oikeus ulotetaan perheenjäseniin, joilla ei ole minkään jäsenvaltion kansalaisuutta mutta joilla on oleskeluoikeus tai pysyvä oleskeluoikeus.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, vastaanottavan jäsenvaltion ei ennen pysyvän oleskeluoikeuden myöntämistä tarvitse myöntää oikeutta sosiaaliavustuksiin muille kuin palkatuille työntekijöille tai itsenäisille ammatinharjoittajille ja heidän perheenjäsenilleen eikä elinkustannuksiin tarkoitettua tukea sellaisille oleskeluoikeuden haltijoille, jotka ovat tulleet kyseisen jäsenvaltion alueelle opiskelemaan.

22 artikla

Oleskeluasiakirjoja koskevat yleiset säännökset

1. Rekisteröintitodistus, todistus oleskelulupakorttia koskevan hakemuksen jättämisestä, perheenjäsenen oleskelulupakortti tai pysyvä oleskelulupakortti ei saa olla edellytys taloudellisen toiminnan harjoittamiseen, avustusten tai etuuksien saamiseen taikka hallinnolliseen toimenpiteeseen.

2. Kaikki 1 kohdassa mainitut asiakirjat annetaan maksutta tai maksusta, joka ei ole suurempi kuin kansalaisille myönnettävistä vastaavista asiakirjoista perittävät maksut.

23 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten tarkastukset

Jäsenvaltiot voivat tarkastaa, noudatetaanko jäsenvaltion lainsäädännöstä johtuvaa velvollisuutta, jonka mukaan on aina kyettävä esittämään rekisteröintitodistus tai oleskelulupakortti, jos vastaavasti tarkastetaan, noudattavatko jäsenvaltion omat kansalliset vastaavaa velvollisuutta, jonka mukaan on aina kyettävä esittämään henkilötodistus.

Jos velvollisuutta ei noudata, jäsenvaltiot voivat säätää seuraamuksista, jotka vastaavat jäsenvaltion omiin kansalaisiin sovellettavia seuraamuksia, kun nämä eivät pidä henkilötodistusta mukana.

24 artikla

Menettelylliset takeet

1. Rajoittamatta 15 artiklan säännösten soveltamista 28 ja 29 artiklassa säädettyjä menettelyjä sovelletaan soveltuvin osin kaikkiin vastaanottavan jäsenvaltion tekemiin unionin kansalaisista tai tämän perheenjäseniä koskeviin karkottamispäätöksiin.

2. Vastaanottava jäsenvaltio ei voi liittää maahantulokieltoa 1 kohdassa tarkoitettuun karkottamispäätökseen.

VI LUKU

MAAHANTULO- JA OLESKELUOIKEUDEN RAJOITTAMINEN YLEISEEN JÄRJESTYKSEEN TAI TURVALLISUUTEEN TAI KANSANTERVEYTEEN LIITTYVISTÄ SYISTÄ

25 artikla

Yleiset periaatteet

1. Tämän luvun säännöksiä sovelletaan päätöksiin, joilla unionin kansalaiselta tai hänen perheenjäseneltään, tämän kansalaisuudesta riippumatta, evätään maahanpääsy tai heidät karkotetaan jäsenvaltion alueelta ja jotka on tehty yleiseen järjestykseen tai turvallisuuteen tai kansanterveyteen liittyvistä syistä. Näihin perusteisiin ei saa vedota taloudellisten päämäärien vuoksi.

2. Yleisen järjestyksen tai turvallisuuden vuoksi käyttöön otettujen toimenpiteiden on perustuttava yksinomaan kyseisen henkilön omaan käyttäytymiseen. Rikostuomiot eivät ilman muuta saa olla perusteena tällaisille toimenpiteille.

Yksilön käyttäytymisen aiheuttaman uhan on oltava todellinen ja riittävän vakava yhteiskunnan perustavanlaatuiselle edulle. Yksittäisistä tapauksista irrotetut tai yleisestävät perustelut eivät ole sallittuja.

Yksilön käyttäytymistä ei voida pitää riittävän vakavana uhkana, jos kyseinen jäsenvaltio ei kohdistaisi omiin kansalaisiinsa samanlaisissa tapauksissa vakavia seuraamuksia.

3. Vastaanottavaan jäsenvaltioon saapumiseen ja rekisteröintitodistuksen tai oleskelulupakortin saamiseen käytetyn henkilötodistuksen tai passin voimassaoloajan päättymisen ei saa olla perusteena henkilön karkottamiselle alueelta.

4. Rekisteröintitodistuksen tai väliaikaisen oleskelulupakortin myöntämisen yhteydessä vastaanottava jäsenvaltio voi pidettäessä sitä välttämättömänä pyytää lähtöjäsenvaltiota ja tarvittaessa muita jäsenvaltioita antamaan tietoja unionin kansalaisen tai tämän perheenjäsenen mahdollisesta aikaisemmasta rikosrekisteristä. Tällaisten tiedustelujen tekeminen ei saa olla järjestelmällistä. Jäsenvaltion, jolta asiaa tiedustellaan, on annettava vastaus kahden kuukauden kuluessa.

5. Henkilötodistuksen tai passin myöntäneen jäsenvaltion on sallittava asiakirjan haltijan palata alueelleen ilman muodollisuuksia, vaikka asiakirja ei enää ole voimassa tai vaikka haltijan kansalaisuus on kiistanalainen.

26 artikla

Suoja karkottamista vastaan

1. Vastaanottavan jäsenvaltion on ennen yleiseen järjestykseen tai turvallisuuteen liittyviin syihin perustuvan karkottamispäätöksen tekemistä otettava huomioon se, kuinka kauan karkotuksen kohde on asunut sen alueella, tämän ikä, terveydentila, perhe- ja taloudellinen tilanne, kuinka hyvin asianomainen on kotoutunut vastaanottavaan jäsenvaltioon, ja yhteyksien määrä lähtömaahan.

2. Vastaanottava jäsenvaltio ei voi päättää yleiseen järjestykseen tai turvallisuuteen liittyvistä syistä karkottaa alueeltaan unionin kansalaisista tai tämän perheenjäsenistä, jolle on myönnetty oikeus oleskella pysyvästi jäsenvaltion alueella, tämän kansalaisuudesta riippumatta, tai alaikäistä perheenjäsenistä.

27 artikla

Kansanterveys

1. Maahanpääsy tai oikeus oleskella jäsenvaltion alueella voidaan evätä taudin tai vamman perusteella ainoastaan, kun kyseessä on jokin Maailman terveysjärjestön 25 päivänä toukokuuta 1951 antamassa kansainvälisessä terveysasetuksessa N:o 2 luetelluista karanteenin alaisista taudeista tai muista infektioitaudeista tai tarttuvista loistaudeista, jos niistä säädetään vastaanottavan maan kansalaisten suojelemiseksi annetuissa säädöksissä. Jäsenvaltiot eivät saa antaa uusia säännöksiä tai ryhtyä noudattamaan uusia käytäntöjä, jotka ovat rajoittavampia kuin ne, jotka ovat voimassa tämän direktiivin voimaantulopäivänä.

2. Taudit tai vammat, jotka ilmenevät asuinpaikan toimivaltaisen viranomaisen rekisteröinnin jälkeen tai kun ensimmäinen oleskelulupakortti on myönnetty, eivät oikeuta pysyvän oleskelulupakortin epäämiseen tai henkilön maasta karkottamiseen.

3. Jäsenvaltio voi vahvojen epäilyjen perusteella vaatia, että oleskeluoikeuden haltijoille tehdään maksuton lääkärintarkastus, jos he eivät ole todistaneet, että he eivät kärsi 1 kohdassa mainituista taudeista. Tällaisia lääkärintarkastuksia ei saa suorittaa järjestelmällisesti kaikille hakijoille.

28 artikla

Päätöksistä ilmoittaminen

1. Maahantulon kieltävästä päätöksestä tai karkottamispäätöksestä on ilmoitettava asianomaiselle siten, että hän ymmärtää päätöksen sisällön ja vaikutukset.

2. Asianomaiselle on ilmoitettava kirjallisesti häntä koskevasta päätöksestä, ja samalla hänelle on ilmoitettava täsmällisinä ja täydellisinä ne yleiseen järjestykseen tai turvallisuuteen tai kansanterveyteen liittyvät seikat, joihin hänen tapauksessaan tehty päätös perustuu, jollei tämä ole vastoin kyseessä olevan valtion turvallisuusetuja.

3. Tiedonannossa on mainittava, missä lainkäyttöelimestä asianomainen voi hakea päätökseen muutosta sekä missä ajassa tämä on tehtävä, ja tarvittaessa on mainittava aika, jonka kuluessa alueelta on poistuttava. Perustellusti kiireellisinä pidettäviä tapauksia lukuun ottamatta tämän ajan on oltava vähintään kaksi viikkoa, jos asianomainen ei ole rekisteröinyt asuinpaikkaansa toimivaltaisessa viranomaisessa tai jos asianomaiselle ei vielä ole myönnetty oleskelulupakorttia, ja kaikissa muissa tapauksissa vähintään yksi kuukausi.

29 artikla

Menettelylliset takeet

1. Jos on tehty maahantulon kieltävä päätös, karkottamis- tai rekisteröintitodistuksen, oleskelulupakortin tai pysyvän oleskelulupakortin epäävä päätös yleiseen terveyteen tai turvallisuuteen tai kansanterveyteen liittyvistä syistä, asianomaisella on oikeus hakea päätökseen muutosta vastaanottavan jäsenvaltion hallinto- tai oikeusviranomaiselta.

2. Haettaessa muutosta hallintoviranomaiselta, tämä ei tee asiassa päätöstä, muutoin kuin kiireellisessä tapauksessa, ennen kuin on saanut lausunnon vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta, joka ei saa olla sama kuin se, jolla on toimivalta tehdä 1 kohdassa tarkoitettut päätökset ja jonka luona asianomaisella on oikeus esittää puolustuksensa henkilökohtaisesti, paitsi jos tämä on vastoin kansallisia turvallisuus-

etuja, taikka oikeus käyttää avustajaa tai asiamiestä niin kuin kyseisessä jäsenvaltiossa sovellettavissa säännöksissä säädetään.

3. Jos tuomioistuimelle tehtävällä muutoksenhaulla ei ole lykkäävää vaikutusta, asiaa käsittelevän tuomioistuimen on välitoimia koskevan menettelyn mukaisesti voitava määrätä muutoksenhaun kohteena olevan päätöksen täytäntöönpanon keskeyttämisestä, kunnes asiasta tehdään lopullinen päätös.

4. Tuomioistuin tutkii päätöksen laillisuuden sekä suunnittelun toimenpiteen perusteena olevat tosiseikat ja olosuhteet. Tuomioistuin tutkii myös, onko päätös suhteeton 26 artiklassa esitettyihin vaatimuksiin nähden.

5. Jäsenvaltiot voivat kieltää asianomaiselta maahantulon oikeudenkäyntiin asti, mutta ne eivät kuitenkaan saa kieltää tätä olemasta henkilökohtaisesti paikalla, kun asiaa käsitellään kansallisessa tuomioistuimessa.

30 artikla

Maahantulokiellon voimassaolo

1. Jäsenvaltiot eivät saa antaa elinikäistä maahantulokielloa tässä direktiivissä tarkoitetuille henkilöille.

2. Henkilö, joka on karkotettu valtion alueelta yleiseen järjestykseen tai turvallisuuteen tai kansanterveyteen liittyvistä syistä, voi hakea uudelleen lupaa tulla maahan olosuhteisiin nähden kohtuullisessa määräajassa viimeistään kahden vuoden kuluttua yhteisön lainsäädännön mukaan pätevän karkottamis- tai karkottamis- tai karkottamis- tai karkottamis- tai karkottamis- päätöksen tekemisestä osoittamalla, että karkottamis- tai karkottamis- päätöksen perusteena olleet olosuhteet ovat muuttuneet.

Asianomaisen jäsenvaltion on tehtävä päätös uudesta hakemuksesta kolmen kuukauden kuluessa hakemuksen jättämisestä.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettulla henkilöllä ei ole oikeutta tulla kyseisen jäsenvaltion alueelle uuden hakemuksensa tutkimisen aikana.

31 artikla

Karkotus rangaistuksena tai rangaistukseen liittyvänä toimenpiteenä

1. Vastaanottava jäsenvaltio voi määrätä karkotuksen rangaistukseksi tai liiterangaistuksen vankeusrangaistukseen pätevästi ainoastaan 25, 26 ja 27 artiklan ja 30 artiklan 1 kohdan vaatimusten perusteella.

2. Jäsenvaltion on ennen karkotuksen täytäntöönpanoa varmistettava, että yleisen järjestyksen tai turvallisuuden uhka on edelleen todellinen, ja arvioitava, ovatko olosuhteet karkottamis- tai karkottamis- tai karkottamis- tai karkottamis- tai karkottamis- päätöksen tekemisen jälkeen muuttuneet.

VII LUKU

36 artikla

LOPPUSÄÄNNÖKSET

32 artikla

Julkisuus

Jäsenvaltiot jakavat tietoa unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeuksista ja velvollisuuksista tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvilla aloilla.

33 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä seuraamusjärjestelmästä, jota sovelletaan tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen ja toteutettava seuraamusten täytäntöönpanon varmistamiseksi kaikki tarvittavat toimenpiteet. Säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, suhteellisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä säännöksistä komissiolle viimeistään 37 artiklassa säädettyyn päivään mennessä ja ilmoitettava niiden muutokset mahdollisimman pian.

34 artikla

Suotuisimmat kansalliset säännökset

Tämän direktiivin säännökset eivät vaikuta sellaisiin jäsenvaltion lakeihin, asetuksiin tai hallinnollisiin määräyksiin, jotka ovat tässä direktiivissä tarkoitettujen henkilöiden kannalta edullisempia.

35 artikla

Poikkeus

1. Poistetaan asetuksen (ETY) N:o 1612/68 10 ja 11 artikla 1 päivästä heinäkuuta 2003.
2. Kumotaan direktiivit 64/221/ETY, 68/360/ETY, 72/194/ETY, 73/148/ETY, 75/34/ETY, 75/35/ETY, 90/364/ETY, 90/365/ETY ja 93/96/ETY 1 päivästä heinäkuuta 2003.

Kertomus

Komissio esittää viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2006 kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle tämän direktiivin soveltamisesta sekä mahdollisesti tarvittavat muutosehdotukset. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kertomuksen laatimiseksi tarvittavat tiedot.

37 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltiot vahvistavat ja julkaisevat tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät säännökset ennen 1 päivää heinäkuuta 2003. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä heinäkuuta 2003.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettuja kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

38 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

39 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Muutettu ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi sähköisen viestinnän verkkojen ja niihin liittyvien toimintojen käyttöoikeuksista ja yhteenliittämisestä ⁽¹⁾

(2001/C 270 E/24)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

KOM(2001) 369 lopull. — 2000/0186(COD)

(Komission esittämä 4 päivänä heinäkuuta 2001 EY:n perustamissopimuksen 250 artiklan 2 kohdan nojalla)

⁽¹⁾ EYVL C 365 E, 19.12.2000, s. 215.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

EUROOPAN PARLAMENTTI ja EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 95 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) [Sähköisen viestinnän verkkojen ja palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä ... päivänä ..kuuta ... annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä .../EY] säädetään yhteisön sähköisen viestinnän verkkoja ja palveluja koskevan sääntelyjärjestelmän tavoitteista, mukaan luettuina kiinteät televerkot ja matkaviestinverkot, kaapelitelevisioverkot, maanpäälliset radio- ja televisioverkot, satelliittiverkot ja Internet-verkot riippumatta siitä, käytetäänkö niitä puheen, telekopioiden, datan tai kuvien siirtoon. Tällaisille verkoille on voitu saada lupa jäsenvaltioilta [sähköisen viestinnän verkkoja ja palveluja koskevista valtuutuksista ... päivänä ..kuuta ... annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin .../EY] tai aikaisempien sääntelytoimenpiteiden mukaisesti. Tämän direktiivin säännöksiä sovelletaan niihin verkkoihin, joita käytetään yleisesti saatavilla olevien sähköisen viestinnän palvelujen kaupalliseen tarjontaan tai radio- ja televisiosignaalin siirtoon. Direktiiviä sovelletaan palveluntarjoajien välisiin käyttöoikeus- ja yhteenliittämisjärjestelyihin; sitä ei sovelleta verkkoihin, joita käytetään ainoastaan tietyn loppukäyttäjän tai suljetun käyttäjäryhmän saatavilla olevien viestintäpalvelujen tarjoamiseen, eikä siinä käsitellä loppukäyttäjien tai muiden sellaisten käyttäjien käyttöoikeusasioita, jotka eivät tarjoa yleisesti saatavilla olevia palveluja.

Ei muutoksia

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

Ei muutoksia

⁽¹⁾ EYVL C 123, 25.4.2001, s. 50.

⁽²⁾ EYVL C (Alueiden komitea ilmoitti 16.2.2001 päivätyllä kirjeellään, että se ei anna direktiivistä lausuntoa).

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

- (2) Käsitettä "käyttöoikeus" voidaan tulkita laajasti, joten sen käyttö tässä direktiivissä on tarpeen määritellä tarkasti riippumatta siitä, kuinka sitä on voitu käyttää yhteisön muissa säännöksissä. Käsite "operaattori" pitää sisällään verkon tai toimintojen hallinnan, mutta ei omistajuutta; verkko-operaattori voi omistaa perusverkon tai -toiminnot tai vuokrata ne osittain tai kokonaisuudessaan.
- (3) Televisiosignaalien lähetyksestä koskevien standardien käytöstä 24 päivänä lokakuuta 1995 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 95/47/EY⁽¹⁾ ei säädetä minkään tietyn digitaalitelevioliähetyksen siirtojärjestelmän käytöstä tai palveluvaatimuksista, ja tämä tarjosi markkinatoimijoille mahdollisuuden tehdä aloite ja kehittää soveltuvia järjestelmiä. Eurooppalaiset markkinatoimijat ovat digitaalisia televioliähetyksiä käsittelevän DVB-työryhmän (Digital Video Broadcasting Group) kautta kehittäneet joukon televioliähetyksen siirtojärjestelmiä, joita lähetystoiminnan harjoittajat ovat ottaneet käyttöön ympäri maailmaa; Euroopan telealan standardointilaitos ETSI on standardoinut nämä siirtojärjestelmät ja niistä on tullut kansainvälisen teleliiton ITUn suosituksia. Digitaalisen laajakuvatelevioliähetyksen osalta 16:9-kuvasuhde on laajakuvatelevioliähetyksen ja -ohjelmien viitemuoto, joka on nyt vakiintunut jäsenvaltioiden markkinoilla kehittyneiden televioliähetyksen käyttöönottoa Euroopassa koskevasta toimintasuunnitelmasta 22 päivänä heinäkuuta 1993 annetun neuvoston päätöksen 93/424/ETY seurauksena⁽²⁾.
- (4) Avoimilla kilpailumarkkinoilla ei saisi olla rajoituksia, jotka estävät yrityksiä neuvottelemasta keskenään käyttöoikeus- ja yhteenliittämisyjärjestelyistä ja erityisesti valtioiden rajat ylittävistä sopimuksista yhteisön perustamissopimuksen kilpailusääntöjen mukaisesti. Markkinoilla, joilla on jatkuvasti suuria eroja yritysten välisten neuvotteluasemien vahvuudessa ja joilla jotkin yritykset ovat palveluntarjonnassaan riippuvaisia muiden tarjoamista perusrakenteista, on tarpeen luoda puitteet markkinoiden toimivuuden varmistamiseksi. Kansallisilla sääntelyviranomaisilla olisi kaupallisten neuvottelujen epäonnistuessa oltava valtuudet varmistaa riittävät käyttöoikeudet ja yhteenliittäminen sekä palvelujen yhteentoimivuus loppukäyttäjien etujen turvaamiseksi. Tällaisia valtuuksia tarvittaisiin esimerkiksi, jos verkko-operaattorit rajoittaisivat kohtuuttomasti loppukäyttäjien valinnanvaraa Internet-portaalien ja -palvelujen käytössä. Kansallisten sääntelyviranomaisien olisi rajoitettava yhdenmukaistettujen sääntöjen käyttö sellaisiin aloihin, joilla kilpailuoikeuden mukaisilla jälkikäteen toteutettavilla korjaavilla toimilla ei päästä samoihin tuloksiin samassa ajassa.
- (4) Avoimilla kilpailumarkkinoilla ei saisi olla rajoituksia, jotka estävät yrityksiä neuvottelemasta keskenään käyttöoikeus- ja yhteenliittämisyjärjestelyistä ja erityisesti valtioiden rajat ylittävistä sopimuksista yhteisön perustamissopimuksen kilpailusääntöjen mukaisesti. Pyrittäessä tehokkaampiin ja todella yleiseuroopalaisiin markkinoihin, joilla vallitsee todellinen kilpailu ja kuluttajilla on enemmän kilpailukykyisiä palveluja valittavanaan, käyttöoikeus- tai yhteenliittämisyjärjestelyjä saavien yritysten olisi periaatteessa tehtävä tällaisia sopimuksia kaupalliselta pohjalta ja neuvoteltava niistä vilpittömässä mielessä. Markkinoilla, joilla on jatkuvasti suuria eroja yritysten välisten neuvotteluasemien vahvuudessa ja joilla jotkin yritykset ovat palveluntarjonnassaan riippuvaisia muiden tarjoamista perusrakenteista, on tarpeen luoda puitteet markkinoiden toimivuuden varmistamiseksi. Kansallisilla sääntelyviranomaisilla olisi kaupallisten neuvottelujen epäonnistuessa oltava valtuudet varmistaa riittävät käyttöoikeudet ja yhteenliittäminen sekä palvelujen yhteentoimivuus loppukäyttäjien etujen turvaamiseksi. Tällaisia valtuuksia tarvittaisiin esimerkiksi, jos verkko-operaattorit rajoittaisivat kohtuuttomasti

(1) EYVL L 281, 23.11.1995, s. 51.

(2) EYVL L 196, 5.8.1993, s. 48.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

loppukäyttäjien valinnanvaraa Internet-portaalien ja -palvelujen käytössä. Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi rajoitettava yhdenmukaistettujen sääntöjen käyttö sellaisiin aloihin, joilla kilpailuoikeuden mukaisilla jälkikäteen toteutettavilla korjaavilla toimilla ei päästä samoihin tuloksiin samassa ajassa.

(5) Kansalliset oikeudelliset tai hallinnolliset toimenpiteet, joilla käyttöoikeus- tai yhteenliittämisehdot ja -edellytykset kytketään yhteenliittämistä hakevan osapuolen toimintaan ja erityisesti sen osuuteen verkkorakenteisiin tehdyissä investoinneissa eikä tarjottaviin yhteenliittämistä tai käyttöoikeutta koskeviin palveluihin, voivat aiheuttaa markkinoiden vääristymistä ja olla siten ristiriidassa kilpailusääntöjen kanssa. Kansallisten sääntelyviranomaisten on joka tapauksessa otettava huomioon Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen ja ensimmäisen asteen tuomioistuimen oikeuskäytäntö, eivätkä ne saa vahvistaa perustamissopimuksen 81 artiklan 1 kohdan tai 82 artiklan vastaisia hinnoittelukäytäntöjä tai hintoja.

Ei muutoksia

(6) Yhteyttä omiin asiakkaisiinsa hallinnoivat verkko-operaattorit käyttävät asiakashallinnassaan asiakkaan yksilöiviä numero- tai osoitetunnisteita, jotka on valittu julkistetulta numero- tai osoitealueelta. Muiden verkko-operaattoreiden on kyettävä välittämään liikennettä näille asiakkaille, joten niiden on kyettävä liittämään verkkonsa yhteen suoraan tai välillisesti. Siksi nykyiset oikeudet ja velvoitteet neuvotella yhteenliittämisestä olisi säilytettävä. On myös tarkoituksenmukaista säilyttää aiemmin direktiivissä 95/47/EY säädetyt velvoitteet, joiden mukaan digitaali-televisiopalvelujen jakeluun käytettävien kaikkien sähköisen viestinnän verkkojen on sovelluttava laajakuvatelevisiopalvelujen ja -ohjelmien levitykseen, jotta käyttäjät saavat tällaiset ohjelmat siinä muodossa kuin ne on lähetetty.

(7) Direktiivillä 95/47/EY luotiin syntyvaiheessa olleelle digitaali-televisioalalle perussääntelyjärjestelmä, joka olisi säilytettävä, mukaan luettuna erityisesti velvoite myöntää ehdollisen pääsyn järjestelmien käyttöoikeuksia oikeudenmukaisiin, kohtuullisiin ja syrjimättömiin ehdoin. Tekniikan ja markkinoiden kehityksen takia näitä velvoitteita on tarkasteltava uudelleen säännöllisesti erityisesti sen toteamiseksi, onko perusteltua laajentaa velvoitteita koskemaan uusia yhdyskäytäviä, kuten sähköisiä ohjelmaoppaita (EPG) ja sovellusohjelmaliitäntöjä (API), Euroopan kansalaisten hyödyksi.

(7) Kilpailusäännöt eivät ehkä yksinään riitä varmistamaan kulttuurin monimuotoisuutta ja tiedotusvälineiden moniarvoisuutta digitaali-televisioalalla. Direktiivillä 95/47/EY luotiin syntyvaiheessa olleelle digitaali-televisioalalle perussääntelyjärjestelmä, joka olisi säilytettävä, mukaan luettuna erityisesti velvoite myöntää ehdollisen pääsyn järjestelmien käyttöoikeuksia oikeudenmukaisiin, kohtuullisiin ja syrjimättömiin ehdoin, jotta saatavilla olisi laaja valikoima palveluja ja ohjelmatarjontaa. Tekniikan ja markkinoiden kehityksen takia näitä velvoitteita on tarkasteltava uudelleen säännöllisesti erityisesti sen toteamiseksi, onko perusteltua laajentaa velvoitteita koskemaan uusia yhdyskäytäviä, kuten sähköisiä ohjelmaoppaita (EPG) ja sovellusohjelmaliitäntöjä (API), Euroopan kansalaisten hyödyksi.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

(8) Nykyisten sopimusten jatkuvuuden varmistamiseksi ja oikeudellisen tyhjiön välttämiseksi on tarpeen varmistaa, että televiestinnän yhteenliittämisestä soveltaen avoimen verkon tarjoamisen (ONP) periaatteita yleispalvelun ja yhteentoimivuuden varmistamiseksi 30 päivänä kesäkuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/33/EY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 98/61/EY⁽²⁾, 4, 6, 7, 8, 11, 12 ja 14 artiklassa vahvistetut käyttöoikeuksia ja yhteenliittämistä koskevat velvoitteet, avoimen verkon tarjoamisen (ONP) soveltamisesta puhelintoimintaan ja teleyleispalvelusta kilpailuympäristössä 26 päivänä helmikuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/10/EY⁽³⁾ 16 artiklassa säädetyt erityistä verkkoon pääsyä koskevat velvoitteet sekä avoimen verkon tarjoamisen soveltamisesta kiinteisiin johtoihin 5 päivänä kesäkuuta 1992 annetussa neuvoston direktiivissä 92/44/ETY⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission päätöksellä 98/80/EY⁽⁵⁾, säädetyt siirtokapasiteetin vuokraamista koskevat velvoitteet siirretään ensin uuteen sääntelyjärjestelmään, mutta niitä tarkastellaan välittömästi uudelleen vallitsevat markkinaolot huomioon ottaen. Tällaisen uudelleentarkastelun olisi koskettava myös niitä organisaatioita, jotka kuuluvat tilaajayhteyksien eriytetystä tarjoamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen soveltamisalaan. Uudelleentarkastelu olisi tehtävä kilpailuoikeuden menetelmiin perustuvaa taloudellista markkina-analyysiä käyttäen. Tavoitteena on vähitellen vähentää alakohtaisia sääntöjä kilpailun kehittyessä markkinoilla. Menettelyssä otetaan kuitenkin huomioon myös se mahdollisuus, että tekniikan kehittyminen tuottaa uusia pullonkauloja, jotka saattavat edellyttää sääntelyä esimerkiksi laajakaistaverkkojen alalla. Kilpailu saattaa hyvinkin kehittyä eri tahdissa eri markkinaloilla ja eri jäsenvaltioissa, ja kansallisten sääntelyviranomaisten on voitava lieventää velvoitteita niillä markkinoilla, joilla kilpailu tuottaa toivottuja tuloksia. Jotta samanlaisissa olosuhteissa toimivia markkinatoimijoita kohdeltaisiin samalla tavalla eri jäsenvaltioissa, komission olisi kyettävä varmistamaan tämän direktiivin säännösten yhdenmukainen soveltaminen. Yhteisö ja sen jäsenvaltiot ovat tehneet televerkkojen yhteenliittämistä koskevia sitoumuksia televiestinnän peruspalveluista tehdyn Maailman kauppajärjestön sopimuksen yhteydessä, ja näitä sitoumuksia on noudatettava.

⁽¹⁾ EYVL L 199, 26.7.1997, s. 32.

⁽²⁾ EYVL L 268, 3.10.1998, s. 37.

⁽³⁾ EYVL L 101, 1.4.1998, s. 24.

⁽⁴⁾ EYVL L 165, 19.6.1992, s. 27.

⁽⁵⁾ EYVL L 14, 20.1.1998, s. 27.

MUUTETTU EHDOTUS

(8) Nykyisten sopimusten jatkuvuuden varmistamiseksi ja oikeudellisen tyhjiön välttämiseksi on tarpeen varmistaa, että televiestinnän yhteenliittämisestä soveltaen avoimen verkon tarjoamisen (ONP) periaatteita yleispalvelun ja yhteentoimivuuden varmistamiseksi 30 päivänä kesäkuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/33/EY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 98/61/EY⁽²⁾, 4, 6, 7, 8, 11, 12 ja 14 artiklassa vahvistetut käyttöoikeuksia ja yhteenliittämistä koskevat velvoitteet, avoimen verkon tarjoamisen (ONP) soveltamisesta puhelintoimintaan ja teleyleispalvelusta kilpailuympäristössä 26 päivänä helmikuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/10/EY⁽³⁾ 16 artiklassa säädetyt erityistä verkkoon pääsyä koskevat velvoitteet sekä avoimen verkon tarjoamisen soveltamisesta kiinteisiin johtoihin 5 päivänä kesäkuuta 1992 annetussa neuvoston direktiivissä 92/44/ETY⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission päätöksellä 98/80/EY⁽⁵⁾, säädetyt siirtokapasiteetin vuokraamista koskevat velvoitteet siirretään ensin uuteen sääntelyjärjestelmään, mutta niitä tarkastellaan välittömästi uudelleen vallitsevat markkinaolot huomioon ottaen. Tällaisen uudelleentarkastelun olisi koskettava myös niitä organisaatioita, jotka kuuluvat tilaajayhteyksien eriytetystä tarjoamisesta 18 päivänä joulukuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2887/2000⁽⁶⁾ soveltamisalaan. Uudelleentarkastelu olisi tehtävä kilpailuoikeuden menetelmiin perustuvaa taloudellista markkina-analyysiä käyttäen. Tavoitteena on vähitellen vähentää alakohtaisia sääntöjä kilpailun kehittyessä markkinoilla. Menettelyssä otetaan kuitenkin huomioon myös se mahdollisuus, että tekniikan kehittyminen tuottaa uusia pullonkauloja, jotka saattavat edellyttää sääntelyä esimerkiksi laajakaistaverkkojen alalla. Kilpailu saattaa hyvinkin kehittyä eri tahdissa eri markkinaloilla ja eri jäsenvaltioissa, ja kansallisten sääntelyviranomaisten on voitava lieventää velvoitteita niillä markkinoilla, joilla kilpailu tuottaa toivottuja tuloksia. Jotta samanlaisissa olosuhteissa toimivia markkinatoimijoita kohdeltaisiin samalla tavalla eri jäsenvaltioissa, komission olisi kyettävä varmistamaan tämän direktiivin säännösten yhdenmukainen soveltaminen. Yhteisö ja sen jäsenvaltiot ovat tehneet televerkkojen yhteenliittämistä koskevia sitoumuksia televiestinnän peruspalveluista tehdyn Maailman kauppajärjestön sopimuksen yhteydessä, ja näitä sitoumuksia on noudatettava.

⁽¹⁾ EYVL L 199, 26.7.1997, s. 32.

⁽²⁾ EYVL L 268, 3.10.1998, s. 37.

⁽³⁾ EYVL L 101, 1.4.1998, s. 24.

⁽⁴⁾ EYVL L 165, 19.6.1992, s. 27.

⁽⁵⁾ EYVL L 14, 20.1.1998, s. 27.

⁽⁶⁾ EYVL L 336, 30.12.2000, s. 4.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

- (9) Direktiivissä 97/33/EY säädettiin joukosta velvoitteita, joita asetetaan merkittävässä markkina-asetuksessa oleville yrityksille ja jotka koskevat avoimuutta, syrjimättömyyttä, erillistä kirjanpitoa, käyttöoikeuksia ja hintavalvontaa, mukaan luettuna kustannuslähtöisyys. Tämä mahdollisten velvoitteiden joukko olisi säilytettävä, mutta ylisääntelyn välttämiseksi ne olisi lisäksi määriteltävä joukoksi enimmäisvelvoitteita, joita yrityksiin voidaan soveltaa. Poikkeustapauksissa, kansainvälisten sitoumusten tai yhteisön oikeuden noudattamiseksi, voi olla tarpeen asettaa kaikille yrityksille käyttöoikeuksia tai yhteenliittämistä koskevia velvoitteita, kuten tällä hetkellä on tehty digitaalitelevisiopalvelujen ehdollisen pääsyn järjestelmien osalta. Kaikissa tapauksissa sääntely on oikeutettua ainoastaan silloin, kun kilpailusääntöjen mukaisilla jälkikäteen toteutettavilla korjaavilla toimilla ei päästä toivottuihin tuloksiin yhtä nopeasti.
- (10) Käyttöoikeus- ja yhteenliittämisehtojen ja -edellytysten, myös hintojen, selkeys auttaa nopeuttamaan neuvotteluja, välttämään riitoja ja vakuuttamaan yritykset siitä, että palveluja ei tarjota syrjivän ehdoin. Teknisten liittäntöjen avoimuus ja selkeys voi olla erityisen tärkeää yhteentoimivuuden varmistamiseksi.
- (11) Syrjimättömyysperiaate varmistaa sen, että merkittävässä markkina-asetuksessa olevat yritykset eivät väärinä kilpailua varsinkaan sellaisissa tapauksissa, joissa ne ovat tarjontaketjun monessa osassa toimivia yrityksiä, jotka tarjoavat palveluja sellaisille kilpailijoille, joiden kanssa ne kilpailevat loppukäyttäjää lähempänä olevilla markkinoilla.
- (12) Erillisen kirjanpidon ansiosta sisäiset siirtohinnot saadaan tietoon ja kansalliset sääntelyviranomaiset voivat tarvittaessa tarkistaa syrjimättömyysvelvoitteiden noudattamisen. Tähän liittyen komissio antoi yhteenliittämisen hinnoittelusta vapautetuilla telemarkkinoilla (Osa 2: Erillinen kirjanpito ja kustannuslaskenta) 8 päivänä huhtikuuta 1998 suosituksen 98/322/EY ⁽¹⁾.
- (13) Velvoitetta antaa verkkorakenteiden käyttöoikeus voidaan perustella kilpailun lisäämisekin, mutta kansallisten sääntelyviranomaisten on tasapainotettava perusrakenteiden omistajan oikeudet hyödyntää perusrakenteita omaksi edukseen ja muiden palveluntarjoajien oikeudet käyttää toimintoja, jotka ovat olennaisia niiden tarjoamien kilpaillevien palvelujen tarjonnassa. Kansallisten sääntelyviranomaisten määräämä käyttöoikeuden pakollinen myöntäminen, mikä lisää kilpailua lyhyellä aikavälillä, ei saisi vähentää kilpailijoiden halukkuutta investoida vaihtoehtoisiin toimintoihin, mikä pitkällä aikavälillä varmistaa lisäkilpailun kehittymisen. Komissio on julkaissut asiaa koskevan tiedonannon ⁽²⁾ kilpailusääntöjen soveltamisesta telealan liittymäsopimuksiin.

Ei muutoksia

⁽¹⁾ EYVL L 141, 13.5.1998, s. 6.

⁽²⁾ EYVL C 265, 22.8.1998, s. 2.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

- (14) Hintavalvonta voi olla tarpeen, jos markkina-analyysi paljastaa kilpailun olevan riittämätöntä joillakin markkinoilla. Sääntely voi olla suhteellisen lievää, kuten velvoite, jonka mukaan operaattorin valintaan liittyvien hintojen on oltava kohtuullisia, kuten direktiivissä 97/33/EY säädetään, tai paljon raskaampaa, kuten velvoitteet, joiden mukaan hintojen on oltava kustannuslähtöisiä ja täysin perusteltavissa markkinoilla, joilla pelkkä kilpailu ei riitä estämään ylihinnottelua. Erityisesti merkittävässä markkina-asemassa olevien operaattorien olisi vältettävä hintapainostusta, jossa niiden vähittäishintojen ja samanlaisia vähittäispalveluja tarjoavilta kilpailijoilta veloittavien yhteensiittämishintojen ero ei ole riittävä varmistamaan kestävästä kilpailusta. Yhteensiittämistä vapautetuilla telemarkkinoilla (Osa 1: Yhteensiittämisen hinnoittelu) ⁽¹⁾ 8 päivänä tammikuuta 1998 annetussa komission suosituksessa 98/195/EY suositellaan pitkän aikavälin ennakoitujen keskimääräisten lisäkustannusten käyttöä yhteensiittämishintojen perustana yhteisössä tehokkuuden ja kestävästä kilpailun edistämiseksi.
- (15) Julkaisemalla tiedot jäsenvaltiot varmistavat, että markkinoilla toimivat yritykset ja mahdolliset markkinatulokkaat ymmärtävät oikeutensa ja velvoitteensa ja tietävät, mistä löytää merkitykselliset yksityiskohtaiset tiedot. Julkaiseminen kansallisessa virallisessa lehdessä auttaa asiasta kiinnostuneita muissa jäsenvaltioissa löytämään merkitykselliset tiedot.
- (16) Jotta komissio voisi todeta yhteisön oikeuden asianmukaisen soveltamisen, sen on tiedettävä, mitkä yritykset on nimetty merkittävässä markkina-asemassa oleviksi ja mitä velvoitteita kansalliset sääntelyviranomaiset ovat asettaneet yrityksille. Siksi tällaisten tietojen kansallisen julkaisemisen lisäksi on tarpeen, että jäsenvaltiot lähettävät nämä tiedot komissiolle.
- (17) Kun otetaan huomioon tekniikan ja markkinoiden kehitysvauhti, on tarkoituksenmukaista tarkastella uudelleen tämän direktiivin täytäntöönpanoa kolmen vuoden kuluessa sen voimaantulosta sen selvittämiseksi, päästäänkö sillä asetettuihin tavoitteisiin.
- (18) Koska tämän direktiivin täytäntöönpanon edellyttämät toimet ovat menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 annetun neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽²⁾ 2 artiklassa tarkoitettuja laajakantoisia toimenpiteitä, ne olisi hyväksyttävä kyseisen päätöksen 5 artiklassa säädettyä sääntelymenettelyä noudattaen,

⁽¹⁾ EYVL L 73, 12.3.1998, s. 42.

⁽²⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

SOVELTAMISALA, TAVOITE JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Soveltamisala ja tavoite

1. [Sähköisen viestinnän verkkojen ja palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä annetussa] direktiivissä säädetyissä puitteissa tällä direktiivillä yhdenmukaistetaan tapa, jolla jäsenvaltiot sääntelevät sähköisen viestinnän verkkojen ja niihin liittyvien toimintojen käyttöoikeuksia ja yhteenliittämistä. Tavoitteena on luoda sisämarkkinoiden periaatteiden mukainen sääntelyjärjestelmä verkkojen ja palvelujen tarjoajien välisille markkinoille, mikä johtaa kestäväan kilpailuun, palvelujen yhteentomivuuteen ja tuo kuluttajille hyötyjä.

2. Direktiivissä säädetään yleisiä viestintäverkkoja omistavien tai ylläpitävien yritysten ja näiden verkkojen tai niihin liittyvien toimintojen yhteenliittämistä ja/tai käyttöoikeuksia hakevien yritysten oikeuksista ja velvoitteista. Siinä asetetaan kansallisille sääntelyviranomaisille verkkojen käyttöoikeuksiin ja yhteenliittämiseen liittyviä tavoitteita ja säädetään menettelyistä sen varmistamiseksi, että kansallisten sääntelyviranomaisten asettamia velvoitteita tarkastellaan uudelleen ja tarvittaessa poistetaan, kun tavoitteet on saavutettu.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä sovelletaan [sähköisen viestinnän verkkojen ja palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä annetun] direktiivin sisältämiä määritelmiä soveltuvin osin.

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- a) "käyttöoikeudella" toimintojen ja/tai palvelujen asettamista toisen yrityksen saataville määritellyin ehdoin joko yksinoikeudella tai yleisellä oikeudella sähköisen viestinnän palvelujen tarjoamista varten. Se kattaa muun muassa: verkkoelementtien ja niihin liittyvien toimintojen ja palvelujen käyttöoikeuden, johon saattaa liittyä laitteiden langallinen tai langaton yhteenliittäminen johtimin ja ilman johtimia; fyysisten perusrakenteiden käyttöoikeuden, mukaan luettuina rakennukset, kaapelikanavat ja mastot; ohjelmistojen käyttöoikeuden, mukaan luettuina käyttötukijärjestelmät; numeronmuuntoa tai vastaavia toimintoja tarjoavien järjestelmien käyttöoikeuden; ja matkaviestintäverkkojen käyttöoikeuden erityisesti verkkovierailua varten; digitaalitelevisiopalvelujen
- a) "käyttöoikeudella" toimintojen ja/tai palvelujen asettamista toisen yrityksen saataville määritellyin ehdoin joko yksinoikeudella tai yleisellä oikeudella sähköisen viestinnän palvelujen tarjoamista varten. Se kattaa muun muassa: verkkoelementtien ja niihin liittyvien toimintojen ja palvelujen käyttöoikeuden, johon saattaa liittyä laitteiden yhteenliittäminen kiinteällä tai muulla tavalla, ja erityisesti tilaajayhteyksien ja tilaajayhteyden kautta tarjottavien palvelujen edellyttämien toimintojen ja palvelujen käyttöoikeuden; fyysisten perusrakenteiden käyttöoikeuden, mukaan luettuina rakennukset, kaapelikanavat ja mastot; ohjelmistojen käyttöoikeuden, mukaan luettuina käyttötukijärjestelmät; numeronmuuntoa tai vastaavia toimintoja tarjoavien järjestelmien käyttöoikeuden;

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

ehdollisen pääsyn järjestelmien käyttöoikeuden. Yhteenliittäminen on erityinen käyttöoikeuden tyyppi, joka toteutetaan yleisten verkkojen operaattoreiden kesken. Käyttöoikeudella ei tässä direktiivissä tarkoiteta loppukäyttäjien pääsyä järjestelmiin;

- b) "yhteenliittämisellä" saman tai eri yrityksen käyttämien sähköisen viestinnän yleisten verkkojen fyysistä ja loogista yhdistämistä, jotta yhden yrityksen käyttäjät voivat olla yhteydessä saman tai toisen yrityksen käyttäjien kanssa tai käyttää toisen yrityksen tarjoamia palveluja; palveluja voivat tarjota yhteenliittämisen osapuolet tai muut osapuolet, joilla on verkon käyttöoikeus;
- c) "operaattorilla" yritystä, jotka tarjoaa käyttöön, ylläpitää tai hallinnoi yleisesti saatavilla olevaa sähköisen viestinnän verkkoa tai siihen liittyvää toimintoa, kuten ehdollisen pääsyn järjestelmää, jonka avulla se voi rajoittaa palveluntarjoajien yhteyksiä loppukäyttäjiiin tai loppukäyttäjien valinnanvaraa palveluissa tai estää ne;
- d) "digitaalisella laajakuvatelevisiopalvelulla" televisiopalvelua, joka koostuu kokonaan tai osittain sellaisista ohjelmista, jotka on tuotettu ja muokattu näytettäväksi täyden korkeuden laajakuvamuodossa anamorfasta laajennusta käyttäen. Laajakuvatelevisiopalvelujen viitemuoto on 16:9-kuvasuhde;
- e) "loppukäyttäjällä" käyttäjää, joka ei tarjoa käyttöön yleisesti saatavilla olevia sähköisen viestinnän verkkoja tai palveluja;

II LUKU

KÄYTTÖOIKEUKSIEN JA YHTENLIITTÄMISEN SÄÄNTELYN
YLEISET PUITTEET

3 artikla

Käyttöoikeuksien ja yhteenliittämisen yleiset puitteet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että samassa jäsenvaltiossa tai eri jäsenvaltioissa olevilla yrityksillä ei aseteta rajoituk-

MUUTETTU EHDOTUS

kiinteän liikenteen verkkojen ja matkaviestintäverkkojen käyttöoikeuden erityisesti valtakunnallista tai kansainvälistä verkkovierailua varten; digitaali-televisiopalvelujen ehdollisen pääsyn järjestelmien ja sähköisten ohjelmaoppaiden käyttöoikeuden. Yhteenliittäminen on erityinen käyttöoikeuden tyyppi, joka toteutetaan yleisten verkkojen operaattoreiden kesken. Käyttöoikeudella ei tässä direktiivissä tarkoiteta loppukäyttäjien pääsyä järjestelmiin;

- b) "yhteenliittämisellä" saman tai eri yrityksen käyttämien sähköisen viestinnän yleisten verkkojen fyysistä ja loogista yhdistämistä, jotta yhden yrityksen verkon käyttäjät voivat olla yhteydessä saman tai toisen yrityksen verkon käyttäjien kanssa tai käyttää toisen yrityksen tarjoamia palveluja; palveluja voivat tarjota yhteenliittämisen osapuolet tai muut osapuolet, joilla on verkon käyttöoikeus;

Ei muutoksia

- f) "tilaajayhteydellä" yhteyttä, joka yhdistää tilaajan tiloissa olevan verkon liityntäpisteen ristikytkenätelineeseen tai vastaavaan kiinteän yleisen puhelinverkon verkkoelementtiin.

Ei muutoksia

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

sia, jotka estäisivät niitä neuvottelemasta keskenään käyttöoikeuksien ja/tai yhteenliittämisen teknisiä ja kaupallisia järjestelyjä koskevista sopimuksista yhteisön oikeuden mukaisesti. Käyttöoikeutta tai yhteenliittämistä hakevalla yrityksellä ei tarvitse olla valtuutusta siinä jäsenvaltiossa, jossa käyttöoikeutta tai yhteenliittämistä haetaan, jos se ei tarjoa palveluja kyseisessä jäsenvaltiossa.

2. Jäsenvaltiot eivät saa pitää voimassa oikeudellisia tai muita hallinnollisia ehtoja, joiden johdosta operaattorien on verkon käyttöoikeuden tai yhteenliittämisen sallimisen yhteydessä tarjottava eri yrityksille eri ehtoja ja edellytyksiä samoille palveluille, ja/tai joilla asetetaan velvoitteita, jotka eivät liity varsinaisesti tarjottaviin käyttöoikeus- ja yhteenliittämispalveluihin, sanotun kuitenkin rajoittamatta [yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisen viestinnän verkkojen ja palvelujen alalla ... päivänä ...kuuta ... annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston] direktiivin .../EY 26 artiklan soveltamista.

4 artikla

Yritysten oikeudet ja velvoitteet

1. Kaikilla yrityksillä, jotka ylläpitävät sähköisen viestinnän verkkoja yleisesti saatavilla olevien sähköisen viestinnän palvelujen tarjoamista varten, on oltava oikeus ja, vastaavan valtuutuksen omaavan toisen yrityksen sitä pyytäessä, velvoite neuvotella keskenään yhteenliittämisestä kyseessä olevien palvelujen tarjoamiseksi palvelujen tarjonnan ja yhteentoimivuuden varmistamiseksi koko yhteisössä.

2. Digitaali-televisiopalvelujen jakeluun käytettävien sähköisen viestinnän verkkojen on sovelluttava laajakuvatelevisiopalvelujen ja -ohjelmien levitykseen. Laajakuvatelevisiopalveluja ja -ohjelmia vastaanottavien ja edelleen jakelevien verkko-operaattoreiden on säilytettävä laajakuvamuoto.

MUUTETTU EHDOTUS

1. Kaikilla yrityksillä, jotka ylläpitävät [sähköisen viestinnän verkkoja ja palveluita koskevista valtuutuksista annetun] direktiivin .../EY mukaisen yleisvaltuutuksen nojalla sähköisen viestinnän verkkoja yleisesti saatavilla olevien sähköisen viestinnän palvelujen tarjoamista varten, on oltava oikeus ja, valtuutuksen missä tahansa jäsenvaltiossa omaavan toisen yrityksen sitä pyytäessä, velvoite neuvotella keskenään yhteenliittämisestä kyseessä olevien palvelujen tarjoamiseksi palvelujen tarjonnan ja yhteentoimivuuden varmistamiseksi koko yhteisössä.

Operaattorien on tarjottava käyttöoikeuksia ja yhteenliittämismahdollisuutta kansallisten sääntelyviranomaisten 5–8 artiklan nojalla tekemien päätösten mukaisin ehdoin.

Ei muutoksia

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

3. Kansallisten sääntelyviranomaisten on varmistettava, että yritykset, jotka saavat tietoja toiselta yritykseltä neuvotellessaan käyttöoikeus- tai yhteenliittämisyjärjestelyistä, käyttävät näitä tietoja ainoastaan siihen tarkoitukseen, johon niitä on annettu, ja pitävät luovutetut tai säilytetyt tiedot aina luottamuksellisina, sanotun kuitenkaan rajoittamatta [sähköisen viestinnän verkkoja ja palveluja koskevista valtuutuksista annetun] direktiivin 11 artiklan soveltamista. Tietoja ei saa välittää edelleen, varsinkin yrityksen muille osastoille, tytäryhtiöille tai yhteistyökumppaneille, joille tällaiset tiedot saattaisivat antaa kilpailuetua.

5 artikla

Kansallisten sääntelyviranomaisten toimivaltuudet ja velvollisuudet käyttöoikeus- ja yhteenliittämisasioiden osalta

1. Kansallisten sääntelyviranomaisten on [sähköisen viestinnän verkkojen ja palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä annetun] direktiivin 7 artiklan tavoitteisiin pyrkiessään edistettävä ja turvattava riittävä verkkojen käyttöoikeus ja yhteenliittäminen, sekä palvelujen yhteentoimivuus täyttäen velvollisuutensa tavalla, joka edistää tehokkuutta, kestävästä kilpailusta ja antaa mahdollisimman suuren hyödyn loppukäyttäjille.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisilla sääntelyviranomaisilla on toimivalta määrätä tämän direktiivin 6–13 artiklassa määriteltyjä velvoitteita operaattoreille, joiden on ilmoitettu olevan merkittävässä markkina-asemassa merkityksellisillä markkinoilla. Jos yritykset eivät pääse keskenään sopimukseen käyttöoikeus- ja yhteenliittämisyjärjestelyistä, jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisilla sääntelyviranomaisilla on toimivalta puuttua asiaan joko jommankumman osapuolen pyynnöstä tai omasta aloitteestaan ottaen huomioon [sähköisen viestinnän verkkojen ja palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä annetun] direktiivin 6, 7 ja 13–18 artiklan sisältämät tavoitteet ja menettelyt.

MUUTETTU EHDOTUS

Jäsenvaltioiden on annettava kansallisille sääntelyviranomaisille toimivaltuudet määrätä seuraamuksia, ellei tätä alakohtaa edeltävän alakohdan säännöksiä noudateta.

Ei muutoksia

1. Kansallisten sääntelyviranomaisten on [sähköisen viestinnän verkkojen ja palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä annetun] direktiivin 7 artiklan tavoitteisiin pyrkiessään kaikin kohtuullisiksi katsottavin toimin varmistettava tarvittaessa verkkojen eheys, edistettävä ja turvattava riittävä verkkojen käyttöoikeus ja yhteenliittäminen, palvelujen yhteentoimivuus sekä yleispalveluun kuuluviksi määriteltyjen palvelujen koko yhteyden kattavat liityntämahdollisuudet täyttäen velvollisuutensa tavalla, joka edistää tehokkuutta, kestävästä kilpailusta ja antaa mahdollisimman suuren hyödyn loppukäyttäjille.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisilla sääntelyviranomaisilla on toimivalta määrätä tämän direktiivin 6 artiklassa määriteltyjä velvoitteita ehdollisen pääsyn järjestelmien tarjoajille ja 7–13 artiklassa määriteltyjä velvoitteita operaattoreille, joiden on ilmoitettu olevan merkittävässä markkina-asemassa merkityksellisillä markkinoilla. Jos markkinoilla vallitsee kilpailu, verkkojen yhteenliittämisestä ja käyttöoikeuksista olisi periaatteessa sovittava asianomaisten yritysten välisin kaupallisin neuvotteluin. Jos yritykset eivät pääse keskenään sopimukseen käyttöoikeus- ja yhteenliittämisyjärjestelyistä, jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisilla sääntelyviranomaisilla on toimivalta puuttua asiaan joko jommankumman osapuolen pyynnöstä tai omasta aloitteestaan ottaen huomioon [sähköisen viestinnän verkkojen ja palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä annetun] direktiivin 6, 7 ja 13–18 artiklan sisältämät tavoitteet ja menettelyt.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

III LUKU

OPERAATTOREIDEN VELVOITTEET JA MARKKINOIDEN TARKASTELUA KOSKEVAT MENETTELYT

6 artikla

Ehdollisen pääsyn järjestelmät ja muut asiaan liittyvät toiminnot

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tarjottaessa digitaalitelevisiopalveluja katselijoille ehdollisen pääsyn järjestelmien avulla yhteisössä noudatetaan siirtotavasta riippumatta liitteessä I olevan I osan ehtoja.

2. Pääsyyn ja liitteen II osassa tarkoitettuihin muihin asiaan liittyviin toimintoihin liittyvät ehdot voidaan antaa

3. Markkinoiden ja tekniikan kehityksen perusteella liitettä voidaan muuttaa 14 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

7 artikla

Aikaisempien käyttöoikeus- ja yhteenliittämiselvoitteiden uudelleentarkastelu

1. Jäsenvaltioiden on pidettävä voimassa kaikki yleisesti saatavilla olevia sähköisen viestinnän palveluja tarjoavia yrityksiä koskevat direktiivin 97/33/EY 4, 6, 7, 8, 11, 12 ja 14 artiklan, direktiivin 98/10/EY 16 artiklan, direktiivin 92/44/EY 7 ja 8 artiklan velvoitteet ja tilaajayhteyksien eriytettyä tarjontaa käsittelevän asetuksen 3 artiklasta mukaiset käyttöoikeus- ja yhteenliittämiselvoitteet, jotka olivat voimassa ennen tämän direktiivin voimaantulopäivää, kunnes kyseisiä velvoitteita on tarkasteltu uudelleen ja asiasta on tehty päätös tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti.

2a. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos tietyillä markkinoilla todetaan [sähköisen viestinnän verkkojen ja palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä] annetun direktiivin 14 artiklan mukaisen markkina-analyysin perusteella vallitsevan todellinen kilpailu, kansalliset sääntelyviranomaiset poistavat kaikki operaattoreille kyseisillä markkinoilla 7–13 artiklan nojalla asetetut ennakkovelvoitteet.

Ei muutoksia

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tarjottaessa digitaalitelevisiopalveluja katselijoille ehdollisen pääsyn järjestelmien avulla yhteisössä noudatetaan siirtotavasta riippumatta liitteessä I olevan I osan ehtoja.

2. Markkinoiden ja tekniikan kehityksen mukaisesti komission on toteutettava toimet muuttaakseen liitteessä I olevan I osan sisältöä viestintäkomiteaa kuultuaan ja 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen ottaen erityisesti huomioon muut asiaan liittyvät toiminnot, kuten liitteessä I olevassa II osassa luetellut sekä uudet ja kehitteillä olevat asiaan liittyvät toiminnot.

3. Markkinoiden ja tekniikan kehityksen perusteella liitettä I voidaan muuttaa 14 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Ei muutoksia

1. Jäsenvaltioiden on pidettävä voimassa kaikki yleisesti saatavilla olevia sähköisen viestinnän palveluja tarjoavia yrityksiä koskevat direktiivin 97/33/EY 4, 6, 7, 8, 11, 12 ja 14 artiklan, direktiivin 98/10/EY 16 artiklan, direktiivin 92/44/EY 7 ja 8 artiklan velvoitteet ja metallisesta kierretystä parikaapelista koostuvien tilaajayhteyksien eriytettyä tarjontaa käsittelevän asetuksen (EY) N:o 2887/2000 3 artiklasta johtuvat käyttöoikeus- ja yhteenliittämiselvoitteet, jotka olivat voimassa ennen tämän direktiivin voimaantulopäivää, kunnes kyseisiä velvoitteita on tarkasteltu uudelleen ja asiasta on tehty päätös tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen velvoitteiden kannalta merkitykselliset markkinat sisällytetään ensimmäiseen merkityksellisiä tuote- ja palvelumarkkinoita koskevaan päätökseen, jonka komissio julkaisee [sähköisen viestinnän verkkojen ja palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä annetun] direktiivin 14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset tekevät välittömästi tämän direktiivin voimaantulon jälkeen ja sen jälkeen säännöllisesti markkina-analyysin [sähköisen viestinnän verkkojen ja palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä annetun] direktiivin 14 artiklan menettelyn mukaisesti sen määrittämiseksi, pidetäänkö kyseiset velvoitteet voimassa, muutetaanko niitä vai poistetaanko ne. Osapuolille, joita velvoitteiden muuttaminen tai poistaminen koskee, on ilmoitettava asiasta hyvissä ajoin.

8 artikla

Velvoitteiden asettaminen, muuttaminen tai poistaminen

1. Jos operaattorin katsotaan [sähköisen viestinnän verkkojen ja palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä annetun] direktiivin 14 artiklan mukaisesti suoritettuna markkina-analyysin perusteella olevan merkittävässä markkina-asemassa tietyillä markkinoilla, kansallisten sääntelyviranomaisten on asetettava tarpeen mukaan yksi tai useampi tämän direktiivin 9–13 artiklassa säädettyistä velvoitteista kilpailun vääristymisen välttämiseksi. Asetettavien yksittäisten velvoitteiden on oltava todetun ongelman luonteen mukaisia.

2. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 6 artiklan säännösten soveltamista, asettaa yrityksille, myös muille kuin merkittävässä markkina-asemassa oleville yrityksille, kansainvälisten sitoumusten noudattamiseksi 9–13 artiklassa säädettyjä yhteenliittämismuutoksia.

Komission suostumuksella poikkeustilanteissa kansalliset sääntelyviranomaiset voivat asettaa merkittävässä markkina-asemassa oleville yrityksille tämän direktiivin 9–13 artiklassa säädettyjä velvoitteita tiukempia käyttöoikeus- tai yhteenliittämismuutoksia, kunhan kaikki tällaiset velvoitteet ovat perusteltavissa tämän direktiivin 1 artiklan ja [sähköisen viestinnän verkkojen ja palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä annetun] direktiivin 7 artiklan tavoitteilla ja oikein suhteutettuja tavoitteeseen nähden.

MUUTETTU EHDOTUS

Ei muutoksia

Kansalliset sääntelyviranomaiset eivät saa asettaa tämän artiklan mukaisia velvoitteita, jos ne katsovat, että markkinoilla vallitsee todellinen kilpailu. Asian selvittämiseksi on suoritettava säännöllisesti markkina-analyysi. Tämän direktiivin 9–13 artiklassa säädettyjä velvoitteita voidaan asettaa ainoastaan yrityksille, joiden katsotaan olevan merkityksellisillä markkinoilla merkittävässä markkina-asemassa, sanotun kuitenkin rajoittamatta 2 kohdan soveltamista.

Ei muutoksia

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

3. Tämän artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan tapauksissa kansallisten sääntelyviranomaisten on [sähköisen viestinnän verkkojen ja palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä annetun] direktiivin 6 artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa säädettyjä menettelyjä noudattaen ilmoitettava komissiolle päätöksistään asettaa, muuttaa tai poistaa yrityksiä koskevia velvoitteita.

9 artikla

Avoimuutta koskeva velvoite

1. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat 8 artiklan mukaisesti asettaa verkkojen yhteenliittämistä ja/tai käyttöoikeuksia koskevia avoimuuteen liittyviä velvoitteita, joiden mukaan operaattoreiden on julkistettava määrätty tiedot, kuten tekniset eritelvät, verkon ominaisuudet, tarjonnan ja käytön ehdot ja edellytykset sekä hinnat.

2. Erityisesti tilanteessa, jossa operaattorilla on syrjimättömyyteen liittyviä velvoitteita, kansalliset sääntelyviranomaiset voivat vaatia yritystä julkaisemaan riittävästi eritellyn viitetarjouksen, joka sisältää tarjottavan palvelun eritellyn markkinoiden tarpeiden mukaisesti osatekijöihin ja siihen liittyvät ehdot ja edellytykset, mukaan luettuina hinnat.

3. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat tarkasti määrittellä julkistettavat tiedot, yksityiskohtaisuuden ja julkaisutavan.

2a. Tämän artiklan mukaisesti asetettavien velvoitteiden on oltava todetun ongelman luonteen mukaisia, oikein suhteutettuja ja perusteltuja [sähköisen viestinnän verkkojen ja palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä] annetun direktiivin 7 artiklassa säädettyjen tavoitteiden suhteen. Ennen tällaisten velvoitteiden asettamista on suoritettava kyseisen direktiivin 6 artiklan mukainen kuuleminen.

Kansallisten sääntelyviranomaisten on otettava huomioon kyseisen päätöksen vaikutukset kaikkiin markkinoilla toimiviin yrityksiin muun muassa kvantitatiivisten markkina-analysien avulla ja pyrittävä varmistamaan, että päätös ei vähennä investointeja ja vaikeuta uusien operaattoreiden asemaa ja markkinoille tuloa, mikä voisi haitata kestävästä kilpailusta suostuvan ympäristön jatkuvuutta.

3. Tämän artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan tapauksissa kansallisten sääntelyviranomaisten on [sähköisen viestinnän verkkojen ja palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä annetun] direktiivin 6 artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa säädettyjä menettelyjä noudattaen ilmoitettava komissiolle suunniteltavien päätöksistä asettaa, muuttaa tai poistaa yrityksiä koskevia velvoitteita.

3a. Ennen kuin kansalliset sääntelyviranomaiset poistavat tiettyä operaattoria koskevan velvoitteen, niiden on ilmoitettava tästä hyvissä ajoin sellaisille operaattoreille, joilla on yhteenliittämistä- ja käyttöoikeusjärjestelyjä kyseisen operaattorin kanssa, jotta ne voivat löytää vaihtoehtoisia palveluntarjoajia tai neuvotella uudelta pohjalta uuden kaupallisen sopimuksen.

Ei muutoksia

1. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat 8 artiklan mukaisesti asettaa verkkojen yhteenliittämistä ja/tai käyttöoikeuksia koskevia avoimuuteen liittyviä velvoitteita, joiden mukaan operaattoreiden on julkistettava määrätty tiedot, kuten tekniset eritelvät, verkon ominaisuudet (kuten tarkat tiedot verkkoihin mahdollisesti tehtävistä muutoksista), tarjonnan ja käytön ehdot ja edellytykset sekä hinnat, elleivät nämä tiedot ole luottamuksellisia.

Ei muutoksia

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

10 artikla

Syrjimättömyyttä koskeva velvoite

1. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat 8 artiklan mukaisesti asettaa verkkojen yhteenliittämistä ja/tai käyttöoikeuksia koskevia syrjimättömyyteen liittyviä velvoitteita.
2. Syrjimättömyyttä koskevilla velvoitteilla on varmistettava erityisesti, että operaattori soveltaa samankaltaisia ehtoja samankaltaisissa olosuhteissa samankaltaisia palveluja tarjoaviin muihin operaattoreihin ja tarjoaa palveluja ja tietoja muille samoilla ehdoilla ja samanlaatuisina kuin omille yksiköilleen, tytäryhtiöilleen tai kumppaneilleen.

11 artikla

Erillistä kirjanpitoa koskeva velvoite

1. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat 8 artiklan mukaisesti asettaa verkkojen yhteenliittämiseen ja/tai käyttöoikeuksiin liittyvän tietyn toiminnan erillistä kirjanpitoa koskevia velvoitteita.

Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat erityisesti vaatia tarjonnetakettun monessa osassa toimivaa yritystä saattamaan tietoon tukkuhintansa ja sisäiset siirtohintansa, jos markkina-analyysi osoittaa, että operaattori tarjoaa muille palveluntarjoajille välttämättömiä syöttötoimintoja kilpaillen niiden kanssa itse samoilla loppukäyttäjää lähempänä olevilla markkinoilla.

2. Avoimuutta koskevien velvoitteiden noudattamisen tarkastamisen helpottamiseksi kansallisilla sääntelyviranomaisilla on oltava valtuudet vaatia pyynnöstä toimittamaan kirjanpito-tietoja, mukaan luettuina tiedot kolmansilta osapuolilta saaduista tuloista.

Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat julkaista sellaiset tiedot, jotka edistävät avoimia ja kilpailuun perustuvia markkinoita kuitenkin niin, että kaupallisten tietojen luottamuksellisuutta koskevia kansallisia ja yhteisön sääntöjä noudatetaan.

3a. Tämän artiklan 3 kohdasta riippumatta, jos operaattorilla on metallisesta kierretystä parikaapelista koostuvien tilaajayhteysien eriytettyä tarjontaa koskevia 12 artiklasta johtuvia velvoitteita, kansallisten sääntelyviranomaisten on varmistettava, että kyseinen operaattori julkaisee viitetarjouksen, joka sisältää vähintään liitteessä II säädettyt tiedot. Liitettä II voidaan muuttaa markkinoiden ja tekniikan kehityksen perusteella noudattaen 14 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä.

Ei muutoksia

2. Avoimuutta koskevien velvoitteiden noudattamisen tarkastamisen helpottamiseksi kansallisilla sääntelyviranomaisilla on oltava valtuudet vaatia pyynnöstä toimittamaan kirjanpito-tietoja, mukaan luettuina tiedot kolmansilta osapuolilta saaduista tuloista. Kansallisilla sääntelyviranomaisilla on oltava valta määrätä kirjanpito-muoto, jossa nämä tiedot on esitettävä, sekä valta edellyttää tietojen tarkastamista määräämiensä sääntöjen mukaisesti.

Ei muutoksia

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

12 artikla

Erityisten verkkotoimintojen käyttöoikeuksia ja käyttöä koskevat velvoitteet

1. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat 8 artiklan mukaisesti asettaa operaattoreille velvoitteita myöntää erityisten toimintojen ja/tai niihin liittyvien palvelujen käyttöoikeuksia muun muassa silloin, kun kansalliset sääntelyviranomaiset katsovat, että käyttöoikeuden epääminen estäisi kestävien kilpailumarkkinoiden kehittymistä vähittäismyyntitasolla tai olisi loppukäyttäjien edun vastaista.

Operaattoreilta voidaan edellyttää muun muassa:

- a) tiettyjen verkkoelementtien ja/tai toimintojen käyttöoikeuden myöntämistä kolmansille;
- b) jo myönnettyjen toimintojen käyttöoikeuksien peruuttamatta jättämistä;
- c) tiettyjen palvelujen jälleenmyyntiä;
- d) teknisten liitäntöjen, yhteyskäytäntöjen tai muiden keskeisten, palvelujen yhteentoimivuuden kannalta välttämättömien tekniikoiden vapaiden käyttöoikeuksien myöntämistä;
- e) rinnakkain sijoittamisen tai muiden toimintojen yhteiskäyttötapojen, mukaan luettuina kaapelikanavien, rakennuksien tai mastojen käyttöoikeudet, tarjoamista;
- f) tiettyjen palvelujen, joita tarvitaan yhteyksien päästä päähän ulottuvien palvelujen yhteentoimivuuden varmistamiseksi käyttäjille, mukaan luettuina älyverkkopalveluihin tai matkaviestinverkkojen verkkovierailuihin liittyvät toiminnot, tarjoamista;
- g) käyttökijärjestelmien tai samankaltaisten ohjelmistojärjestelmien käyttöoikeuksien myöntämistä terveen kilpailun varmistamiseksi palvelujen tarjonnassa;
- h) verkkojen tai verkkotoimintojen yhteenliittämistä.

Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat liittää tällaisiin velvoitteisiin vilpittömyyttä, kohtuullisuutta, määräaikoja, avoimuutta ja/tai syrjimättömyyttä koskevia ehtoja.

1. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat 8 artiklan mukaisesti asettaa operaattoreille velvoitteita myöntää erityisten toimintojen ja/tai niihin liittyvien palvelujen käyttöoikeuksia muun muassa silloin, kun kansalliset sääntelyviranomaiset katsovat, että käyttöoikeuden epääminen tai käytännössä tähän johtavien kohtuuttomien ehtojen ja edellytysten soveltaminen estäisi kestävien kilpailumarkkinoiden kehittymistä vähittäismyyntitasolla tai olisi loppukäyttäjien edun vastaista.

Ei muutoksia

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

2. Asettaessaan 1 kohdassa tarkoitettujen velvoitteita kansallisten sääntelyviranomaisten on otettava huomioon erityisesti:

- a) kilpailevien toimintojen käytön tai asentamisen tekninen ja taloudellinen kannattavuus markkinoiden kehitysasteen kannalta katsottuna;
- b) ehdotetun käyttöoikeuden toteuttamiskelpoisuus suhteessa käytettävissä olevaan kapasiteettiin;
- c) toiminnon omistajan tekemät perusinvestoinnit ottaen huomioon investointeihin liittyvät riskit;
- d) tarve turvata kilpailu pitkällä aikavälillä;
- e) tarvittaessa asiaan liittyvät immateriaalioikeudet.

13 artikla

Hintasääntelyä ja kustannuslaskentaa koskevat velvoitteet

1. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat 8 artiklan mukaisesti asettaa hintasääntelyyn liittyviä velvoitteita, mukaan luettuina hintojen kustannuslähtöisyyttä ja kustannuslaskentaa koskevat velvoitteet, verkon tietyn tyyppisen yhteenliittämisen ja/tai käyttöoikeuden tarjonnassa, jos markkina-analyysi osoittaa, että todellisen kilpailun mahdollisesti puuttuessa tietty operaattori voisi pitää hintoja liian korkealla tasolla tai harjoittaa hintapainostusta loppukäyttäjien haitaksi.

Kansallisten sääntelyviranomaisten on otettava huomioon operaattorin tekemät investoinnit ja niihin liittyvät riskit.

2. Kansallisten sääntelyviranomaisten on varmistettava, että kaikki pakollisiksi määrättävät hinnoittelumenetelmät edistävät tehokkuutta ja kestävästä kilpailusta sekä tuovat kuluttajille mahdollisimman paljon hyötyjä.

MUUTETTU EHDOTUS

2. Harkitessaan 1 kohdassa tarkoitettujen velvoitteiden asettamista ja varsinkin arvioidessaan, ovatko kyseiset velvoitteet oikein suhteutettuja [sähköisen viestinnän verkkojen ja palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä] annetun direktiivin 7 artiklassa säädettyihin tavoitteisiin nähden, kansallisten sääntelyviranomaisten on otettava huomioon erityisesti seuraavat seikat:

- a) kilpailevien toimintojen käytön tai asentamisen tekninen ja taloudellinen kannattavuus markkinoiden kehitysasteen kannalta katsottuna ja kun otetaan huomioon kyseessä olevan yhteenliittämisen ja käyttöoikeuden tyyppi ja luonne;

Ei muutoksia

Kansallisten sääntelyviranomaisten on kuultava asianomaisia osapuolia ennen kuin ne tekevät päätöksiä käyttöoikeuksia koskevista velvoitteista. Osapuolille on annettava mahdollisuus esittää näkemyksensä edellä luetelluista seikoista. Päätöksensä julkaisemisen yhteydessä kansallisten sääntelyviranomaisten on ilmoitettava, miten osapuolia on kuultu ja miten niiden näkemykset on otettu huomioon.

Ei muutoksia

1. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat 8 artiklan mukaisesti asettaa hintasääntelyyn liittyviä velvoitteita, mukaan luettuina hintojen kustannuslähtöisyyttä ja kustannuslaskentaa koskevat velvoitteet, verkon tietyn tyyppisen yhteenliittämisen ja/tai käyttöoikeuden tarjonnassa, jos markkina-analyysi osoittaa, että markkinat tosiasiallisesti ja jatkuvasti toimivat puutteellisesti, ja tietty operaattori voi pitää hintoja jatkuvasti liian korkealla tasolla tai harjoittaa jatkuvaa hintapainostusta kilpailua estävällä tavalla loppukäyttäjien haitaksi.

Kansallisten sääntelyviranomaisten harjoittama hintasääntely ei saa vaikuttaa haitallisesti kilpailuun pitkällä aikavälillä eikä ehkäistä investointeja vaihtoehtoisin verkkorakenteisiin. Kansallisten sääntelyviranomaisten on otettava huomioon operaattorin tekemät investoinnit ja niihin liittyvät riskit.

Ei muutoksia

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

3. Jos operaattorien hinnoille on asetettu kustannuslähtöisyyttä koskeva velvoite, kyseisen operaattorin on osoitettava, että hinnat perustuvat kustannuksiin ja investoinneille saatavaan kohtuulliseen tuottoon. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat vaatia operaattoria toimittamaan täydelliset perustelut hinnoilleen ja vaatia tarvittaessa hintojen tarkistamista.

4. Jos jonkin kustannuslaskentajärjestelmän käyttäminen määrätään hintavalvonnan tukemiseksi pakolliseksi, kansallisten sääntelyviranomaisten on varmistettava, että kustannuslaskentajärjestelmästä julkistetaan kuvaus, josta käyvät ilmi vähintään kustannusten pääluokat ja säännöt, joiden mukaan kustannukset kohdennetaan. Hyväksytyin riippumattoman elimen on tarkastettava kustannuslaskentajärjestelmän noudattaminen. Noudattamisesta on julkaistava vuosittain lausunto.

IV LUKU

MENETTELYTAPASÄÄNNÖKSET

14 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa [sähköisen viestinnän verkkojen ja palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä annetun] direktiivin 19 artiklalla perustettu viestintäkomitea.

2. Viitattaessa tähän kohtaan sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 artiklassa säädettyä sääntelymenettelyä ja otetaan huomioon kyseisen päätöksen 7 ja 8 artikla.

3. Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa säädetty määräaika on kolme kuukautta.

15 artikla

Tietojen julkaiseminen ja saatavuus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yrityksille tämän direktiivin mukaisesti asetettavat erityisvelvoitteet julkaistaan ja kyseiset tuote-/palvelumarkkinat ja maantieteelliset markkinat yksilöidään. Niiden on varmistettava, että ajantasaiset tiedot ovat yleisesti ja helposti kaikkien osapuolten saatavilla.

MUUTETTU EHDOTUS

3. Jos operaattorien hinnoille on asetettu kustannuslähtöisyyttä koskeva velvoite, kyseisen operaattorin on osoitettava, että hinnat perustuvat kustannuksiin ja investoinneille saatavaan kohtuulliseen tuottoon. Selvittääkseen tehokkaan palveluntarjonnan kustannukset kansalliset sääntelyviranomaiset voivat edellyttää muun kuin yrityksen tavanomaisesti käyttämän kustannuslaskentajärjestelmän käyttöä. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat vaatia operaattoria toimittamaan täydelliset perustelut hinnoilleen ja vaatia tarvittaessa hintojen tarkistamista.

Ei muutoksia

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yrityksille tämän direktiivin mukaisesti asetettavat erityisvelvoitteet julkaistaan ja kyseiset tuote-/palvelumarkkinat ja maantieteelliset markkinat yksilöidään. Niiden on varmistettava, että ajantasaiset tiedot, elleivät ne ole luottamuksellisia ja erityisesti kuulu liiketalouden piiriin, ovat yleisesti ja helposti kaikkien osapuolten saatavilla.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kopio kaikista tällaisista julkaistuista tiedoista. Komissio julkaisee mainitut tiedot helposti saatavilla olevassa muodossa ja toimittaa ne tarvittaessa viestintäkomitealle ja korkean tason viestintäryhmälle.

Ei muutoksia

*16 artikla***Ilmoittaminen**

1. Kansallisten sääntelyviranomaisten on ilmoitettava komissiolle 31 päivään joulukuuta 2001 mennessä tässä direktiivissä säädetyistä tehtävistä vastaavat kansalliset sääntelyviranomaiset.

2. Kansallisten sääntelyviranomaisten on ilmoitettava komissiolle niiden operaattoreiden nimet, joiden katsotaan olevan merkittävässä markkina-asemassa tässä direktiivissä tarkoitettulla tavalla, ja niille tämän direktiivin mukaisesti asetetut velvoitteet. Kaikki muutokset, jotka vaikuttavat operaattoreille asetettuihin velvoitteisiin tai muutokset yrityksissä, joita tämän direktiivin säännökset koskevat, on ilmoitettava komissiolle viipymättä.

*17 artikla***Uudelleentarkastelu**

Komissio tarkastelee säännöllisesti uudelleen tämän direktiivin toimintaa ja antaa asiaa koskevan kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle ensimmäisen kerran viimeistään kolmen vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulopäivästä. Tätä tarkoitusta varten komissio voi pyytää jäsenvaltioilta tietoja, jotka niiden on toimitettava viipymättä.

*18 artikla***Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä**

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2001. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Kyseisissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niitä virallisesti julkaistaessa niihin on liitettävä tällainen viittaus. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettuihin kysymyksistä antamansa kansalliset säännökset sekä niihin myöhemmin tehtävät muutokset kirjallisina komissiolle.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

19 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

20 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

I LIITE

Ei muutoksia

KATSELIJOILLE YHTEISÖSSÄ TARJOTTAVIEN DIGITAALITELEVISIOPALVELUJEN KÄYTTÖOIKEUKSISSA ASETETTAVAT EHDOT**I osa – Ehdollisen pääsyn järjestelmien ehdot, joita sovelletaan 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti.**

Tarjottaessa digitaalitelevisiopalveluja katselijoille ehdollisen pääsyn järjestelmien avulla siirtotavasta riippumatta yhteisössä jäsenvaltioiden on 6 artiklan mukaisesti varmistettava, että seuraavia ehtoja noudatetaan:

- a) yhteisön markkinoilla ylläpidettävissä ehdollisen pääsyn järjestelmissä on oltava tarvittavat tekniset valmiudet kustannustehokkaaseen siirronvalvontaan, jonka avulla verkko-operaattorit pystyvät täydellisesti valvomaan paikallisella tai alueellisella tasolla tällaisia ehdollisen pääsyn järjestelmiä käytettäviä palveluja
- b) kaikkien ehdollisen pääsyn järjestelmien operaattoreiden, jotka tuottavat ja markkinoivat digitaalitelevisiopalvelujen käyttöoikeuspalveluja, on siirtotavasta riippumatta:
 - tarjottava kaikille lähetystoiminnan harjoittajille oikeudenmukaisin, kohtuullisin ja syrjimättömin ehdoin ja yhteisön oikeutta noudattaen teknisiä palveluja, joiden avulla katsojat voivat vastaanottaa lähetystoiminnan harjoittajien digitaalisesti lähettämiä palveluja palveluoperaattoreiden hallinnoimien dekodeereiden avulla, ja noudatettava yhteisön kilpailuoikeutta,
 - pidettävä erillistä kirjanpitoa toiminnastaan ehdollisen pääsyn tarjoajina.
- c) myöntäessään lisenssejä kuluttajalaitteiden valmistajille ehdollisen pääsyn tuotteiden ja järjestelmien teollisoikeuksien haltijoiden on varmistettava, että tämä tapahtuu oikeudenmukaisin, kohtuullisin ja syrjimättömin ehdoin. Tekniset ja kaupalliset tekijät huomioon ottaen oikeudenhaltijat eivät saa asettaa lisenssien myöntämiselle ehtoja, joilla kielletään, estetään tai hankaloitetaan sisällyttämästä samaan tuotteeseen:
 - yhteistä liitintää, joka mahdollistaa yhteyden useisiin muihin pääsyjärjestelmiin tai,
 - toiselle pääsyjärjestelmälle yksilöllisiä ominaisuuksia edellyttäen, että lisenssinsaaja noudattaa asiaan liittyviä ja kohtuullisia ehtoja ja varmistaa omalta osaltaan ehdollisen pääsyn järjestelmän operaattoreiden toimintojen turvallisuuden.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

II osa – Muut asiaan liittyvät toiminnot, jotka on otettava huomioon 6 artiklan 2 kohdan mukaisessa uudelleentarkastelussa.

— Sovellusohjelmaliitännöiden (API) käyttöoikeudet.

— Sähköisten ohjelmaoppaiden (EPG) käyttöoikeudet.

MUUTETTU EHDOTUS

— Selailujärjestelmien, esimerkiksi sähköisten ohjelmaoppaiden (EPG) käyttöoikeudet.

— Digitaalisten radiopalvelujen käyttöoikeudet.

LIITE II

VÄHIMMÄISLUETTELO ILMOITETTUIEN OPERAATTORIEN JULKAISEMAN, METALLISISTA KIERRETYISTÄ PARIKAAPPELEISTA KOOSTUVIEN TILAAJAYHTEYKSIEN ERIYTETTYÄ TARJONTAA KOSKEVAN VIITETARJOUKSEN SISÄLTÄMISTÄ TIEDOISTA**A. Metallisesta kierretystä parikaapelista koostuvien tilaajayhteyksien eriytetyn käytön edellytykset**

1. Verkon kohdat, joiden käyttöoikeutta tarjotaan erityisesti seuraavien seikkojen osalta:
 - (a) tilaajayhteyksien käyttöoikeus,
 - (b) metallisesta kierretystä parikaapelista koostuvien tilaajayhteyksien rinnakkaiskäytössä muuhun kuin puheensiirtoon käytettävien tilaajayhteyden taajuuksien käyttöoikeus.
2. Tiedot fyysisten liityntäpaikkojen sijainnista ⁽¹⁾ ja tilaajayhteyksien saatavuudesta liityntäverkon eri kohdissa.
3. Tilaajayhteyksille liittymiseen ja niiden käyttöön liittyvät tekniset ehdot, myös tilaajayhteyksien metallisten kierrettyjen parikaapeleiden tekniset ominaisuudet.
4. Tilaus- ja toimitusmenettelyt, käyttörajoitukset.

B. Rinnakkain sijoittaminen

1. Tiedot tarkoitukseen soveltuvista operaattorin laitetoiloista ⁽¹⁾.
2. Rinnakkain sijoittamisen vaihtoehdot 1 kohdassa tarkoitetuissa tiloissa (myös fyysinen rinnakkain sijoittaminen sekä mahdollisuuksien mukaan etäohjattu ja virtuaalinen rinnakkain sijoittaminen).
3. Laitteistovaatimukset: rinnakkain sijoitettaville laitteille mahdollisesti asetettavat rajoitukset.
4. Turvallisuusnäkökohdat: operaattorin laitetoiloissaan toteuttamat turvatoimet.

⁽¹⁾ Yleiseen turvallisuuteen liittyvistä syistä näiden tietojen saatavuus voidaan rajata koskemaan vain asian osapuolia.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

5. Kilpailevan operaattorin henkilöstön kulkuoikeuksiin liittyvät ehdot.
6. Turvallisuusstandardit.
7. Tilanjakamista koskevat säännöt silloin, kun rinnakkain sijoittamiseen käytettävää tilaa on vähän.
8. Ehdot, joiden mukaan käyttöoikeuden hakijat voivat tarkastaa fyysiseen rinnakkain sijoittamiseen tarjottavat laitetilat tai sellaiset laitetilat, joihin ei ole myönnetty lupaa rinnakkain sijoittamiseen kapasiteetin puutteen vuoksi.

C. Tietojärjestelmät

Ennakkotilauksia, palvelun toimittamista, tilauksia, ylläpitoa, korjauspyyntöjä ja laskutusta koskevien operaattorin tukijärjestelmien, tietojärjestelmien tai tietokantojen käyttöehdot.

D. Toimitusehdot

1. Palvelun tai toiminnon tarjontaa koskevaan pyyntöön vastaamiseen kuluva enimmäisaika; palveluntasitoumukset, vikatilanteiden korjausaika, menettelyt normaalin palvelutason palauttamiseksi ja palveluparametrien laatu.
 2. Vakiosopimusehdot ja tarvittaessa tiedot korvausvelvollisuudesta, ellei määräaikoja noudateta.
 3. Kunkin edellä luetellun ominaisuuden, toiminnon ja palvelun hinnat tai hinnoitteluperusteet.
-

Muutettu ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi sähköisen viestinnän verkkoja ja palveluja koskevista valtuutuksista ⁽¹⁾

(2001/C 270 E/25)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

KOM(2001) 372 lopull. — 2000/0188(COD)

(Komission esittämä 4 päivänä heinäkuuta EY:n perustamissopimuksen 250 (2) artiklan nojalla)

⁽¹⁾ EYVL C 365 E, 19.12.2000, s. 230.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

EUROOPAN PARLAMENTTI ja EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 95 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Sähköisen viestinnän sääntelyjärjestelmän vuoden 1999 uudelleentarkastelua koskeneen julkisen kuulemisen tulokset, joita käsiteltiin 26 päivänä huhtikuuta 2000 annetussa komission tiedonannossa ⁽¹⁾, vahvistivat tarpeen yhdenmukaistaa ja yksinkertaistaa sähköisen viestinnän palvelujen ja verkkojen tarjontaa koskevan markkinoille pääsyn sääntelyä kaikkialla yhteisössä.
- (2) Sähköisen viestinnän eri palvelujen ja verkkojen ja niissä käytettyjen tekniikoiden lähentyminen vaatii sellaisen valtuutusjärjestelmän perustamista, joka kattaa yhdenmukaisella tavalla kaikki samanlaiset palvelut riippumatta niissä käytetyistä tekniikoista.
- (3) Käyttöön olisi otettava mahdollisimman yksinkertainen järjestelmä sähköisen viestinnän palvelujen ja verkkojen tarjontaa varten, jotta voitaisiin edistää uusien sähköisen viestinnän palvelujen kehittymistä ja antaa palveluntarjoajille ja kuluttajille mahdollisuus hyötyä yhtenäismarkkinoiden tuomista mittakaavaeduista.

MUUTETTU EHDOTUS

Ei muutoksia

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

Ei muutoksia

- (1) Sähköisen viestinnän sääntelyjärjestelmän vuoden 1999 uudelleentarkastelua koskeneen julkisen kuulemisen tulokset, joita käsiteltiin 26 päivänä huhtikuuta 2000 annetussa komission tiedonannossa ⁽³⁾, sekä telealan sääntelypaketin viidettä ja kuudetta täytäntöönpanoraporttia koskevissa komission tiedonannoissa esitetyt tulokset vahvistivat tarpeen yhdenmukaistaa ja yksinkertaistaa sähköisen viestinnän palvelujen ja verkkojen tarjontaa koskevan markkinoille pääsyn sääntelyä kaikkialla yhteisössä.
- (2) Sähköisen viestinnän eri palvelujen ja verkkojen ja niissä käytettyjen tekniikoiden lähentyminen vaatii sellaisen valtuutusjärjestelmän perustamista, joka kattaa yhdenmukaisella tavalla kaikki toisiinsa verrattavissa olevat palvelut riippumatta niissä käytetyistä tekniikoista.
- (3) Käyttöön olisi otettava mahdollisimman yksinkertainen järjestelmä sähköisen viestinnän palvelujen ja verkkojen tarjontaa varten, jotta voitaisiin edistää uusien sähköisen viestinnän palvelujen sekä yleiseurooppalaisten viestintäverkkojen ja -palvelujen kehittymistä ja antaa palveluntarjoajille ja kuluttajille mahdollisuus hyötyä yhtenäismarkkinoiden tuomista mittakaavaeduista.

⁽¹⁾ EYVL C 123, 25.4.2001, s. 55.

⁽²⁾ EYVL C (Alueiden komitea ilmoitti 16.2.2001 päivätyllä kirjeellään, että se ei anna direktiivistä lausuntoa).

⁽³⁾ KOM(2000) 239.

⁽¹⁾ KOM(2000) 239.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

- (4) Näihin tavoitteisiin päästään parhaiten kaikkia sähköisen viestinnän palveluja ja verkkoja koskevalla yleisvaltuutuksella ilman kansallisten sääntelyviranomaisten nimenomaista päätöstä tai hallinnollista säädöstä, ja rajoittamalla mahdolliset menettelyjä koskevat vaatimukset ainoastaan ilmoitusvelvollisuuteen.
- (5) Yritysten yleisvaltuutukseen perustuvat oikeudet on syytä sisällyttää selkeästi tällaisiin valtuutuksiin, jotta voidaan varmistaa tasavertaiset toimintamahdollisuudet koko yhteisössä ja jotta valtioiden rajat ylittäviä yleisten viestinnän verkkojen yhteenliittämisneuvotteluja voidaan helpottaa.
- (6) Erityisoikeuksia saatetaan edelleen tarvita radiotaajuuksien ja kansalliseen numerointisuunnitelmaan sisältyvien numeroiden, myös lyhyiden numerotunnusten, käyttöön. Numeroiden käyttöoikeuksia voidaan myöntää myös euroopalaisesta numerointisuunnitelmasta, johon kuuluu esimerkiksi 3883-maatunnus, joka on varattu Euroopan radio-, tele- ja postihallintojen yhteistyökonferenssin (CEPT) jäsenmaille. Näitä käyttöoikeuksia saisi rajoittaa ainoastaan silloin, kun se on ehdottoman välttämätöntä radiotaajuuksien niukkuuden vuoksi tai niiden tehokkaan käytön varmistamiseksi.
- (7) Yleisvaltuutukseen ja yksittäisiin käyttöoikeuksiin olisi liitettävä ainoastaan sellaisia ehtoja, jotka ovat ehdottoman välttämättömiä yhteisön oikeuden mukaisten olennaisten vaatimusten ja velvoitteiden täyttymisen varmistamiseksi.
- (8) Yhteisön oikeuden mukaiset erityisvelvoitteet, joita asetetaan [sähköisen viestinnän verkkojen ja palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä . . . päivänä . . . kuuta . . . annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä . . . /EY] määritellyssä merkittävässä markkina-asetmassa oleville sähköisen viestinnän palvelujen ja verkkojen tarjoajille, olisi asetettava erillään yleisvaltuutuksen yleisistä oikeuksista ja velvoitteista.
- (9) Yleisvaltuutuksen olisi sisällettävä ainoastaan erityisesti sähköisen viestinnän alaa koskevia ehtoja. Siihen ei olisi liitettävä muun voimassa olevan kansallisen lainsäädännön mukaisesti jo sovellettavia ehtoja, jotka eivät koske erityisesti sähköisen viestinnän alaa.

Ei muutoksia

- (9) Yleisvaltuutuksen olisi sisällettävä ainoastaan erityisesti sähköisen viestinnän alaa koskevia ehtoja. Siihen ei olisi liitettävä muun voimassa olevan kansallisen lainsäädännön mukaisesti jo sovellettavia ehtoja, jotka eivät koske erityisesti sähköisen viestinnän alaa. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat kuitenkin antaa verkko-operaattoreille ja palveluntarjoajille tietoa muusta niiden liiketoimintaa koskevasta lainsäädännöstä esimerkiksi viittamalla siihen Internet-sivuillaan.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

(10) Jos radiotaajuuksien kysyntä tietyllä taajuusalueella ylittää saatavilla olevien taajuuksien määrän, tällaisten taajuuksien osoittamisessa käyttäjille olisi noudatettava tarkoituksemukaisia ja avoimia menettelyjä, jotta voitaisiin välttyä syrjinnältä ja varmistaa näiden niukkojen voimavarojen mahdollisimman tehokas käyttö.

Ei muutoksia

(11) Jos radiotaajuuksien yhdenmukaisesta osoittamisesta tietyille yrityksille on sovittu Euroopan tasolla, jäsenvaltioiden olisi tarkasti noudatettava tällaisia sopimuksia myöntäessään radiotaajuuksien käyttöoikeuksia kansallisesta taajuussuunnitelmastaan.

(12) Sähköisen viestinnän palvelujen ja verkkojen tarjoajat saattavat tarvita vahvistuksen yleisvaltuutuksen mukaisista oikeuksistaan, jotka liittyvät yhteenliittämiseen ja asennusoikeuksiin, varsinkin tukemaan niiden neuvotteluja alue- tai paikallisviranomaisten tai muissa jäsenvaltioissa toimivien palveluntarjoajien kanssa. Tätä tarkoitusta varten kansallisten sääntelyviranomaisten olisi toimitettava yrityksille tällainen vahvistus pyynnöstä tai ilman eri toimenpidettä vastauksena yleisvaltuutuksen mukaiseen ilmoitukseen.

(12a) Jos yritys katsoo, että sen hakemusta asennusoikeuksista ei ole käsitelty sähköisen viestinnän verkkojen ja palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä annetussa direktiivissä säädettyjen periaatteiden mukaisesti, tai hakemusta koskeva päätös viivästyy tarpeettomasti, yrityksellä olisi oltava oikeus valittaa tällaisista päätöksistä vai viiveistä kyseisen direktiivin mukaisesti.

(13) Yleisvaltuutuksen ehtojen täyttämättä jättämisestä johtuvien seuraamusten olisi oltava oikeassa suhteessa rikkomukseen. Erityistapauksia lukuun ottamatta olisi kohtuutonta poistaa oikeudet tarjota sähköisen viestinnän palveluja tai käyttää radiotaajuuksia tai numeroita sellaiselta yritykseltä, joka ei täytä yleisvaltuutuksen yhtä tai useampaa ehtoa. Tällä ei rajoiteta jäsenvaltioiden oikeutta ryhtyä kiireellisiin toimenpiteisiin, jos yleinen turvallisuus, kansanterveys tai muiden yritysten taloudellinen tai toiminnallinen etu on vakavasti uhattuna. Direktiivillä ei myöskään olisi rajoitettava yritysten oikeutta hakea toisiltaan vahingonkorvauksia kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

Ei muutoksia

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

(14) Raportointi- ja tiedonantovelvoitteiden asettaminen palveluntarjoajille saattaa aiheuttaa kohtuuttomasti työtä sekä yrityksille että kyseisille kansallisille sääntelyviranomaisille. Tästä syystä tällaisten velvoitteiden olisi oltava oikein suhteutettuja, puolueettomasti perusteltavissa ja ehdottoman välttämättömiä. Yleisvaltuutuksen tai käyttöoikeuksien kaikkien ehtojen täyttymisestä ei ole tarpeen vaatia säännöllisesti ja järjestelmällisesti todisteita. Yrityksillä olisi oltava oikeus tietää, mihin tarkoitukseen niiltä edellytettäviä tietoja käytetään. Tietojen toimittaminen ei saisi olla markkinoille pääsyn edellytys. Tällä direktiivillä ei olisi rajoitettava jäsenvaltioiden velvollisuuksia toimittaa tarvittavia tietoja yhteisön etujen valvomiseksi kansainvälisten sopimusten yhteydessä.

(15) Sähköisen viestinnän palvelujen tarjoajille voidaan asettaa hallinnollisia maksuja, joilla rahoitetaan kansallisten sääntelyviranomaisten toimintaa niiden hallinnoidessa valtuutusjärjestelmää ja myöntäessä käyttöoikeuksia. Tällaiset hallinnolliset maksut saisivat kattaa ainoastaan tällaisen toiminnan todelliset hallinnolliset kustannukset. Tästä syystä kansallisten sääntelyviranomaisten varainkeruun ja -käytön avoimuutta olisi lisättävä vuotuisilla selvityksillä kerättyjen hallinnollisten maksujen kokonaismäärästä ja aiheutuneista hallinnollisista kustannuksista. Näin yritykset voivat varmistua siitä, että hallinnolliset kustannukset ja perityt hallinnolliset maksut ovat tasapainossa. Hallinnolliset maksut eivät saisi olla markkinoille tulon este. Tästä syystä maksut olisi suhteutettava kyseisen yrityksen asianomaisten palvelujen liikevaihtoon hallinnollisen maksun kohdevuotta edeltävältä tilikaudelta. Pieniltä ja keskisuurilta yrityksiltä ei tulisi periä kyseisiä hallinnollisia maksuja.

(16) Hallinnollisten maksujen lisäksi radiotaajuuksien ja numeroiden käytöstä voidaan periä käyttömaksua niiden tehokkaan käytön varmistamiseksi. Tällaiset käyttömaksut eivät saisi hidastaa innovatiivisten palvelujen ja kilpailun kehittymistä markkinoilla.

(16) Hallinnollisten maksujen lisäksi radiotaajuuksien ja numeroiden käytöstä voidaan periä käyttömaksua niiden tehokkaan käytön varmistamiseksi. Tällaiset käyttömaksut eivät saisi hidastaa innovatiivisten palvelujen ja kilpailun kehittymistä markkinoilla. Jos asennusoikeuksiin ei aiemmin ole sovellettu maksua tai muita samaan lopputulokseen johtavia edellytyksiä, tätä käytäntöä olisi jatkettava.

(17) Jäsenvaltiot saattavat joutua muuttamaan yleisvaltuutuksiin ja käyttöoikeuksiin liittyviä oikeuksia, ehtoja, menettelyjä, hallinnollisia maksuja ja käyttömaksuja silloin kun se on puolueettomasti perusteltavissa. Muutossuunnitelmista olisi ilmoitettava asianmukaisesti ja hyvissä ajoin kaikille asianomaisille, jotta niillä olisi riittävät mahdollisuudet esittää näkemyksensä ehdotetuista muutoksista.

Ei muutoksia

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

- (18) Pyrkimys avoimuuteen edellyttää, että palveluntarjoajilla, kuluttajilla ja muilla asianomaisilla on helposti saatavillaan kaikki tiedot oikeuksista, ehdoista, menettelyistä, hallinnollisista maksuista, käyttömaksuista ja päätöksistä, jotka koskevat sähköisen viestinnän palvelujen tarjontaa, radiotaajuuksien ja numeroiden käyttöoikeuksia, kansallisia taa-juussuunnitelmia ja kansallisia numerointisuunnitelmia. Kansallisten sääntelyviranomaisten tärkeänä tehtävänä on tarjota tällaisia tietoja ja pitää ne ajan tasalla sekä tarjota keskitetysti kaikkea asennusoikeuksiin liittyviä tietoja silloin, kun niistä päättää jokin muu hallinnon taso.
- (19) Yhtenäismarkkinoiden toimintaa tämän direktiivin mukaisen kansallisten valtuutusjärjestelmien yhteydessä olisi seurattava. Tällaisen seurannan tulosten perusteella saattaa olla tarpeen ryhtyä pidemmälle meneviin yhdenmukais- tamistoimenpiteisiin, jos yhtenäismarkkinoiden esteet eivät poistu. [Sähköisen viestinnän verkkojen ja palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä] annettussa direktiivissä sää- detään tällaisissa toimenpiteissä noudatettavista menette- lyistä.
- (20) Tämän direktiivin voimaantulopäivänä voimassa olevien valtuutusten korvaaminen tämän direktiivin mukaisella yleisvaltuutuksella ja yksittäisillä käyttöoikeuksilla ei saisi lisätä nykyisen valtuutusjärjestelmän alaisuudessa toimi- vien palveluntarjoajien velvoitteita tai vähentää niiden oi- keuksia, paitsi silloin, kun näin vältetään kielteiset vaiku- tukset muiden yritysten oikeuksiin ja velvoitteisiin,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Soveltamisala ja tavoite

1. Tällä direktiivillä on tarkoitus toteuttaa sähköisen viestinnän palvelujen sisämarkkinat yhdenmukaistamalla ja yksinker- taistamalla valtuutussääntöjä ja -ehtoja sähköisen viestinnän palvelujen ja verkkojen tarjonnan helpottamiseksi kaikkialla yhteisössä.
2. Tätä direktiiviä sovelletaan kaikkiin sähköisen viestinnän palvelujen tai verkkojen tarjontaan liittyviin valtuutuksiin.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä sovelletaan [sähköisen viestinnän verkkojen ja palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä annetun] direktii- vin sisältämiä määritelmiä.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

3 artikla

Sähköisen viestinnän verkkoja ja palveluja koskevat yleisvaltuutukset

1. Jäsenvaltiot eivät saa estää yritystä tarjoamasta sähköisen viestinnän palveluja tai verkkoja paitsi silloin, kun niiden tarjonnan estäminen on tarpeen yleisen turvallisuuden tai kansanterveyden suojelemiseksi.

2. Sähköisen viestinnän palvelujen ja verkkojen tarjoajilta voidaan vaatia ainoastaan yleisvaltuutusta. Kyseisiltä yrityksiltä voidaan edellyttää ilmoitusta, mutta ei kansallisten sääntelyviranomaisten nimenomaista päätöstä tai muuta hallinnollista säädöstä ennen kuin valtuutukseen perustuvia oikeuksia voidaan alkaa käyttää. Yritys voi aloittaa kaupallisen toiminnan tehtyään ilmoituksen, tämän kuitenkaan rajoittamatta 5, 6 ja 7 artiklan käyttöoikeuksia koskevien säännösten soveltamista.

3. Tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa ilmoituksessa luonnollisten tai oikeushenkilöiden on ainoastaan ilmoitettava kansallisille sääntelyviranomaisille aikomuksestaan aloittaa sähköisen viestinnän verkkojen tai palvelujen tarjonta sekä toimittava vähimmäistiedot, jotka kansalliset sääntelyviranomaiset tarvitsevat voidakseen pitää rekisteriä sähköisen viestinnän palvelujen ja verkkojen tarjoajista. Tietoihin on sisällyttävä ainoastaan tarjoajan ja tarjoajan yhteyshenkilöiden yksilöimiseksi tarvittavat tiedot, tarjoajan osoite sekä lyhyt kuvaus tarjottavista palveluista.

4 artikla

Yleisvaltuutukseen perustuvien oikeuksien vähimmäismäärä

Tämän direktiivin 3 artiklan mukaisesti valtuutuksen saaneilla yrityksillä on oltava oikeus:

- a) tarjota julkisesti sähköisen viestinnän palveluja ja
- b) neuvotella [sähköisen viestinnän verkkojen ja niihin liittyvien toimintojen käyttöoikeuksista ja yhteenliittämisestä] ... päivänä ... kuuta ... annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin .../EY mukaisesti yhteenliittämisestä muiden yleisvaltuutuksen piiriin yhteisössä kuuluvien, yleisölle sähköisen viestinnän palveluja tarjoavien yritysten kanssa,

2. Sähköisen viestinnän palvelujen ja verkkojen tarjoajilta voidaan vaatia ainoastaan yleisvaltuutusta, joka on voimassa kaikkialla kyseisen jäsenvaltion alueella. Kyseisiltä yrityksiltä voidaan edellyttää ilmoitusta, mutta ei kansallisten sääntelyviranomaisten nimenomaista päätöstä tai muuta hallinnollista säädöstä ennen kuin valtuutukseen perustuvia oikeuksia voidaan alkaa käyttää. Yritys voi aloittaa kaupallisen toiminnan tehtyään ilmoituksen, tämän kuitenkaan rajoittamatta 5, 6 ja 7 artiklan käyttöoikeuksia koskevien säännösten soveltamista.

Ei muutoksia

Yrityksillä on yleisvaltuutuksen perusteella oltava oikeus:

- a) tarjota sähköisen viestinnän palveluja ja verkkoja,
- b) neuvotella [sähköisen viestinnän verkkojen ja niihin liittyvien toimintojen käyttöoikeuksista ja yhteenliittämisestä] ... päivänä ... kuuta ... annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin .../EY mukaisesti yhteenliittämisestä muiden yleisvaltuutuksen piiriin yhteisössä kuuluvien, yleisölle viestintäverkkoja tarjoavien yritysten kanssa,

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

- c) rakentaa sähköisen viestinnän verkkoja ja saada tarvittavat asennusoikeudet [sähköisen viestinnän verkkojen ja palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä annetun] direktiivin mukaisesti,
- d) saada mahdollisuus tulla nimetyiksi yleispalveluvelvoitteen kuuluvien palvelujen tarjoajiksi jäsenvaltion koko alueella tai joillakin sen alueilla [yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisen viestinnän verkkojen ja palvelujen alalla ... päivänä ... kuuta ... annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin .../.../EY] mukaisesti.

5 artikla

Oikeudet käyttää radiotaajuuksia ja numeroita

1. Mahdollisuuksien mukaan ja varsinkin silloin, kun haitallisten häiriöiden mahdollisuus on hyvin pieni, jäsenvaltiot eivät saa edellyttää yksittäistä radiotaajuuksien käyttö lupaa, vaan tällaisten radiotaajuuksien käyttöehdot on sisällytettävä yleisvaltuutukseen.

2. Jos radiotaajuuksien ja numeroiden käyttö edellyttää yksittäistä käyttö lupaa, jäsenvaltioiden on myönnettävä tällaiset luvat pyynnöstä kaikille yrityksille, jotka tarjoavat yleisvaltuutuksen mukaisia palveluja rajoittamatta kuitenkaan 6 ja 7 artiklan ja muiden tällaisten voimavarojen tehokkaan käytön varmistamiseen tähtäävien sääntöjen soveltamista [sähköisen viestinnän verkkojen ja palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä annetun] direktiivin mukaisesti.

Tällaiset käyttöoikeudet on myönnettävä selkein, syrjimättömin ja avoimin menettelyin. Käyttöoikeuksia myöntäessään jäsenvaltioiden on ilmoitettava [sähköisen viestinnän verkkojen ja palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä annetun] direktiivin 8 artiklan mukaisesti, voidaanko kyseiset oikeudet siirtää ja millä ehdoilla. Jäsenvaltioiden myöntäessä määräaikaista käyttöoikeuksia, kyseisen määräajan on oltava tarkoituksenmukainen tarjottavan palvelun kannalta.

3. Käyttöoikeuksia koskevat päätökset on tehtävä, niistä on tiedotettava ja ne on julkaistava mahdollisimman pian ja kahden viikon kuluessa siitä, kun toimivaltaiset viranomaiset ovat saaneet numeroita koskevan hakemuksen ja kuuden viikon kuluessa siitä, kun toimivaltaiset viranomaiset ovat saaneet radiotaajuuksia koskevan hakemuksen.

MUUTETTU EHDOTUS

- c) rakentaa sähköisen viestinnän verkkoja ja saada tarvittavia asennusoikeuksia koskeva hakemuksensa käsiteltäväksi [sähköisen viestinnän verkkojen ja palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä annetun] direktiivin 10 artiklan mukaisesti,

Ei muutoksia

Tällaiset käyttöoikeudet on myönnettävä selkein, syrjimättömin ja avoimin menettelyin. Käyttöoikeuksia myöntäessään jäsenvaltioiden on ilmoitettava [sähköisen viestinnän verkkojen ja palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä annetun] direktiivin 8 artiklan mukaisesti, voidaanko kyseiset oikeudet oikeudenhaltijan aloitteesta siirtää ja millä ehdoilla. Jäsenvaltioiden myöntäessä määräaikaista käyttöoikeuksia, kyseisen määräajan on oltava tarkoituksenmukainen tarjottavan palvelun kannalta.

3. Käyttöoikeuksia koskevat päätökset on tehtävä, niistä on tiedotettava ja ne on julkaistava mahdollisimman pian ja kahden viikon kuluessa siitä, kun toimivaltaiset viranomaiset ovat saaneet numeroita koskevan hakemuksen kokonaisuudessaan ja kuuden viikon kuluessa siitä, kun toimivaltaiset viranomaiset ovat saaneet radiotaajuuksia koskevan hakemuksen kokonaisuudessaan.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

4. Jäsenvaltiot eivät saa rajoittaa käyttöoikeuksien myöntämistä paitsi silloin kun tämä on tarpeen radiotaajuuksien tehokkaan käytön varmistamiseksi ja 7 artiklan mukaisesti. Jäsenvaltioiden on myönnettävä radiotaajuuksien käyttöoikeus aina kun ne ovat saatavilla.

6 artikla

Yleisvaltuutuksiin sekä radiotaajuuksien ja numeroiden käyttöoikeuksiin sisällytettävät ehdot

1. Sähköisen viestinnän palvelujen tai verkkojen tarjontaa koskevassa yleisvaltuutuksessa sekä radiotaajuuksien ja numeroiden käyttöoikeuksissa saa olla ainoastaan liitteessä olevassa A, B ja C osassa luetellut ehdot. Kyseisten ehtojen on oltava puolueettomasti perusteltavissa kyseisen palvelun kannalta sekä syrjimättömiä, oikein suhteutettuja ja selkeitä.

2. [Sähköisen viestinnän verkkojen ja niihin liittyvien toimintojen käyttöoikeuksista ja yhteenliittämisestä annetun] direktiivin 8 artiklan mukaisesti merkittävässä markkina-alueella oleville tai [yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisen viestinnän verkkojen ja palvelujen alalla annetun] direktiivin mukaisesti yleispalveluvelvoitteen alaisiksi nimetyille sähköisen viestinnän palvelujen tai verkkojen tarjoajille mahdollisesti asetetut erityisvelvoitteet on oikeudellisesti erotettava yleisvaltuutukseen perustuvista yleisistä oikeuksista ja velvoitteista. Järjestelmän avoimuuden saavuttamiseksi yritysten kannalta yleisvaltuutuksessa on viitattava niihin perusteisiin ja menettelyihin, joita sovelletaan määrättäessä tällaisia erityisvelvoitteita yksittäisille yrityksille.

3. Yleisvaltuutus saa sisältää ainoastaan kyseistä alaa koskevia ehtoja, jotka luetellaan liitteen A osassa, eikä siinä saa asettaa ehtoja, joita sovelletaan yrityksiin muun kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

4. Jäsenvaltiot eivät saa sisällyttää radiotaajuuksien tai numeroiden käyttöoikeuksien ehtoihin samoja ehtoja kuin yleisvaltuutuksiin.

7 artikla

Radiotaajuuksien käyttöoikeuksien rajoitetun myöntämisen menettely

1. Jos jäsenvaltio aikoo rajoittaa radiotaajuuksien käyttöoikeuksien myöntämistä, sen on

a) korostettava asianmukaisella tavalla tarvetta tarjota käyttäjille mahdollisimman suuri hyöty ja helpottaa kilpailun kehittymistä,

MUUTETTU EHDOTUS

4. Jäsenvaltiot eivät saa rajoittaa myönnettävien käyttöoikeuksien lukumäärää paitsi silloin kun tämä on tarpeen radiotaajuuksien tehokkaan käytön varmistamiseksi ja 7 artiklan mukaisesti. Jäsenvaltioiden on myönnettävä radiotaajuuksien käyttöoikeus aina kun ne ovat saatavilla.

Ei muutoksia

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

- b) annettava kaikille asianomaisille, myös käyttäjille ja kuluttajille, riittävä mahdollisuus ja vähintään 30 päivää aikaa esittää näkemyksensä mahdollisista rajoituksista,
- c) julkaistava käyttöoikeuksien myöntämisen rajoittamista koskeva päätöksensä perusteluineen,
- d) tarkasteltava rajoitusta uudelleen kohtuullisin väliajoin tai yritysten pyynnöstä, ja
- e) pyydettyä käyttöoikeuksia koskevia hakemuksia.

2. Jos jäsenvaltio toteaa, että radiotaajuuksien käyttöoikeuksia voidaan myöntää lisää, sen on julkistettava tämä tieto ja pyydettyä tällaisia oikeuksia koskevia hakemuksia.

3. Jos radiotaajuuksien käyttöoikeuksien myöntämistä on rajoitettava, jäsenvaltioiden on myönnettävä tällaiset oikeudet puolueettomin, syrjimättömin, yksityiskohtaisin, selkein ja oikein suhteutetuin perustein. Kaikissa tällaisissa valinnoissa on asianmukaisella tavalla korostettava tarvetta helpottaa kilpailun ja innovatiivisten palvelujen kehittymistä ja tarjota käyttäjille mahdollisimman suuri hyöty.

4. Jos käytetään vertailevia tarjousmenettelyjä, jäsenvaltiot voivat pidentää 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua enintään kuuden viikon määräaikaan tarpeen mukaan enintään kuudella kuukaudella varmistaakseen, että tällaiset menettelyt ovat tasapuolisia, kohtuullisia, selkeitä ja avoimia kaikille asianomaisille.

Nämä määräajat eivät rajoita radiotaajuuksiin tai kiertoratapaikoihin liittyvien kansainvälisten sopimusten soveltamista.

*8 artikla***Radiotaajuuksien käytön yhdenmukaistaminen**

Jos tiettyjen radiotaajuuksien käyttö on yhdenmukaistettu ja niihin liittyvistä käyttöehdoista ja menettelyistä on sovittu [radiotaajuushallinnon sääntelyjärjestelmästä yhteisössä ... päivänä ... kuuta ... tehdyn päätöksen .../EY] ja muiden yhteisön sääntöjen mukaisesti, jäsenvaltioiden on myönnettävä radiotaajuuksien käyttöoikeuksia sen mukaisesti. Jäsenvaltiot eivät saa soveltaa ehtoja, lisäperusteita tai menettelyjä, jotka saattaisivat rajoittaa, muuttaa tai viivästyttää radiotaajuuksien käytön yhdenmukaistamista sovitulla tavalla.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

9 artikla

Asennusoikeuksien ja yhteenliittämisoikeuksien käyttöä helpottavat ilmoitukset

Jäsenvaltioiden on viikon kuluessa yrityksen pyynnöstä annettava yritykselle ilmoitus, jossa vahvistetaan, että yrityksellä on yleisvaltuutuksen perusteella oikeus hakea asennusoikeuksia ja/tai neuvotella yhteenliittämisestä, ja jonka tarkoituksena on helpottaa näiden oikeuksien käyttöä muilla hallinnon tasoilla tai suhteissa muihin yrityksiin. Silloin kun se on tarkoituksenmukaista, tällainen ilmoitus voidaan myös antaa ilman eritoimenpiteitä vastauksena 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun ilmoitukseen.

10 artikla

Yleisvaltuutuksen tai käyttöoikeuksien ehtojen noudattaminen

1. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat 11 artiklan mukaisesti edellyttää yrityksiltä, jotka tarjoavat yleisvaltuutuksen piiriin kuuluvia sähköisen viestinnän palveluja tai verkkoja tai joilla on radiotaajuuksien tai numeroiden käyttöoikeuksia, tarvittavia tietoja tarkastaakseen, että yleisvaltuutuksen tai käyttöoikeuksien ehtoja noudatetaan.

2. Jos kansalliset sääntelyviranomaiset toteavat, ettei yritys täytä yhtä tai useampaa yleisvaltuutuksen tai käyttöoikeuksien ehtoa, niiden on ilmoitettava tästä yritykselle ja annettava sille kohtuullinen mahdollisuus esittää näkemyksensä tai korjata puutteet kuukauden tai muun kansallisten sääntelyviranomaisten ja kyseisen yrityksen sopiman määräajan kuluessa siitä, kun sääntelyviranomaiset ovat ilmoittaneet niistä yritykselle.

3. Jos kyseinen yritys ei korjaa puutteita 2 kohdassa tarkoitettun määräajan kuluessa, kansallisten sääntelyviranomaisten on toteutettava tarpeelliset ja oikein suhteutetut toimenpiteet puutteiden korjaamiseksi. Toimenpiteistä ja niiden perusteluista on ilmoitettava kyseiselle yritykselle viikon kuluessa niiden hyväksymisestä ja vähintään viikkoa ennen kuin ne tulevat voimaan.

2. Jos kansalliset sääntelyviranomaiset toteavat, ettei yritys täytä yhtä tai useampaa yleisvaltuutuksen tai käyttöoikeuksien ehtoa, niiden on ilmoitettava tästä yritykselle ja annettava sille kohtuullinen mahdollisuus esittää näkemyksensä tai korjata puutteet kuukauden tai muun kansallisten sääntelyviranomaisten ja kyseisen yrityksen sopiman määräajan kuluessa siitä, kun sääntelyviranomaiset ovat ilmoittaneet niistä yritykselle. Jos ehtojen noudattamatta jättäminen on toistuvaa, kansalliset sääntelyviranomaiset voivat lyhentää tätä määräaika.

Ei muutoksia

4. Jos yleisvaltuutuksen, käyttöoikeuksien tai erityisvelvoitteiden ehtojen noudattamatta jättäminen on ollut vakavaa ja jos 3 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden noudattamisen varmistamiseksi eivät ole tuottaneet tulosta, kansalliset sääntelyviranomaiset voivat estää yritystä jatkamasta sähköisen viestinnän palvelujen tai verkkojen tarjontaa, lykätä käyttöoikeuksien myöntämistä tai poistaa ne.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

4. Jos yleisvaltuutuksen tai käyttöoikeuksien ehtojen noudattamatta jättämisestä aiheutuu välitöntä ja vakavaa vaaraa yleiselle turvallisuudelle tai kansanterveydelle tai jos tällainen tilanne aiheuttaa vakavia taloudellisia tai toiminnallisia ongelmia muille sähköisen viestinnän palvelujen tai verkkojen tarjoajille tai käyttäjille, jäsenvaltiot voivat toteuttaa kiireellisiä väliaikais-toimenpiteitä tilanteen korjaamiseksi. Kyseiselle yritykselle on annettava sen jälkeen kohtuullinen mahdollisuus ilmaista kantansa ja ehdottaa ratkaisuja puutteiden korjaamiseksi.

5. Yrityksillä on oltava oikeus hakea [sähköisen viestinnän verkkojen ja palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä annetun] direktiivin 4 artiklassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti muutosta jäsenvaltioiden tämän artiklan mukaisesti toteutamiin toimenpiteisiin.

11 artikla

Yleisvaltuutuksen tai käyttöoikeuksien yhteydessä vaadittavat tiedot

1. Rajoittamatta muuhun kansalliseen lainsäädäntöön kuin yleisvaltuutukseen perustuvia raportointi- ja tiedonantovelvoitteita jäsenvaltiot eivät saa vaatia yrityksiltä yleisvaltuutuksen yhteydessä muita tietoja kuin niitä, jotka ovat kohtuullisia ja puolueettomasti perusteltavissa seuraavista syistä:

- a) tämän direktiivin liitteessä olevan A osan 1 ja 2 kohdan, B osan 6 kohdan ja C osan 5 kohdan ehtojen noudattamisen ja 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen velvoitteiden täyttämisen järjestelmällinen tarkastaminen;
- b) liitteessä olevien ehtojen noudattamisen tapauskohtainen tarkastaminen, jos asiasta on tehty valitus tai jos kansallisilla sääntelyviranomaisilla on muita syitä olettaa, ettei ehtoja noudateta;
- c) radiotaajuuksien käyttöoikeuksia koskeva vertaileva tarjousmenettely;
- d) palvelujen hintoja ja laatua vertailevien katsausten julkaiseminen kuluttajien hyödyksi;
- e) selkeästi määritellyt tilastolliset tarkoitukset;
- f) [sähköisen viestinnän verkkojen ja niihin liittyvien toimintojen käyttöoikeuksista ja yhteenliittämisestä] annetussa direktiivissä tai [yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisen viestinnän verkkojen ja palvelujen alalla annetussa] direktiivissä tarkoitetun markkina-analyysin tekeminen.

MUUTETTU EHDOTUS

5. Jos yleisvaltuutuksen tai käyttöoikeuksien ehtojen noudattamatta jättämisestä aiheutuu välitöntä ja vakavaa vaaraa yleiselle turvallisuudelle tai kansanterveydelle tai jos tällainen tilanne aiheuttaa vakavia taloudellisia tai toiminnallisia ongelmia muille sähköisen viestinnän palvelujen tai verkkojen tarjoajille tai käyttäjille, jäsenvaltiot voivat toteuttaa kiireellisiä väliaikais-toimenpiteitä tilanteen korjaamiseksi. Kyseiselle yritykselle on annettava sen jälkeen kohtuullinen mahdollisuus ilmaista kantansa ja ehdottaa ratkaisuja puutteiden korjaamiseksi.

6. Yrityksillä on oltava oikeus hakea [sähköisen viestinnän verkkojen ja palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä annetun] direktiivin 4 artiklassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti muutosta jäsenvaltioiden tämän artiklan mukaisesti toteutamiin toimenpiteisiin.

Ei muutoksia

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

Edellä 1 kohdan a, b, d, e, ja f alakohdassa tarkoitettuja tietoja ei saa vaatia ennen markkinoille tuloa tai markkinoille pääsyn edellytyksenä.

2. Aina kun jäsenvaltiot vaativat yrityksiltä 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja, niiden on ilmoitettava yrityksille kyseisten tietojen käyttötarkoitus.

12 artikla

Hallinnolliset maksut

1. Yleisvaluutuksen mukaisesti palvelua tarjoaville yrityksille asetetut hallinnolliset maksut on

a) määriteltävä niin, että ne kattavat kokonaisuudessaan ainoastaan sovellettavan yleisvaluutusjärjestelmän hallinnoinnista, valvonnasta ja toteuttamisesta sekä käyttöoikeuksien myöntämisestä aiheutuvat hallinnolliset kustannukset ja

b) jaettava yksittäisten yritysten kesken suhteessa kunkin yrityksen edellisen tilikauden liikevaihtoon, joka on kertynyt yleisvaluutuksen tai käyttöoikeuksien piiriin kuuluvista, maksuja perivän jäsenvaltion kansallisilla markkinoilla tarjottavista palveluista.

2. Yritykset, joiden vuotuinen liikevaihto 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen palvelujen osalta on alle 10 miljoonaa euroa, on vapautettava hallinnollisista maksuista.

3. Jos jäsenvaltiot perivät hallinnollisia maksuja, niiden on julkaistava vuosikatsaus hallinnollisista kustannuksistaan ja perittyjen hallinnollisten maksujen kokonaismäärästä. Jos perittyjen hallinnollisten maksujen kokonaismäärä ylittää hallinnolliset kustannukset, hallinnollisia maksuja on seuraavana vuonna tarkistettava asianmukaisesti.

13 artikla

Käyttöoikeuksia ja asennusoikeuksia koskevat maksut

1. Jäsenvaltiot voivat antaa toimivaltaisille viranomaisille mahdollisuuden asettaa radiotaajuuksien ja numeroiden käyttöoikeuksia tai asennusoikeuksia koskevia maksuja, joiden tarkoituksena on varmistaa näiden voimavarojen mahdollisimman tehokas käyttö. Näiden maksujen on oltava syrjimättömiä, selkeitä, puolueettomasti perusteltavissa ja tavoitteeseen nähden oikein suhteutettuja, ja niissä on erityisesti otettava huomioon tarve edistää uusien innovatiivisten palvelujen ja kilpailun kehittämistä.

3. Jos jäsenvaltiot perivät hallinnollisia maksuja, niiden on julkaistava riittävän yksityiskohtainen vuosikatsaus hallinnollisista kustannuksistaan ja perittyjen hallinnollisten maksujen kokonaismäärästä. Hallinnollisia maksuja on seuraavana vuonna tarkistettava perittyjen hallinnollisten maksujen kokonaismäärän ja hallinnollisten kustannusten erotuksen mukaisesti.

Ei muutoksia

1. Jäsenvaltiot voivat antaa toimivaltaisille viranomaisille mahdollisuuden asettaa radiotaajuuksien ja numeroiden käyttöoikeuksia tai asennusoikeuksia koskevia maksuja, joiden tarkoituksena on varmistaa näiden voimavarojen mahdollisimman tehokas käyttö. Näiden maksujen on oltava syrjimättömiä, selkeitä, puolueettomasti perusteltavissa ja tavoitteeseen nähden oikein suhteutettuja, eikä niillä saa vaikeuttaa pyrkimystä:

— varmistaa, että käyttäjille koituu mahdollisimman paljon hyötyä valinnanvaran lisääntymisestä, hintojen alentumisesta sekä laadun ja hinta/laatu-suhteen parantumisesta,

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

- varmistaa, ettei kilpailua sähköisen viestinnän alalla vääristetä tai rajoiteta,
- edistää innovaatioita ja tehokkaita investointeja alan perusrakenteisiin ja,
- välttää sisämarkkinoiden esteitä ja luoda tasavertaiset toimintaolosuhteet kaikkialle Euroopan unioniin.

2. Jos radiotaajuuksien käyttöoikeuksia jaetaan vertailevalla valintamenettelyllä ja niistä perittävät maksut koostuvat kokonaan tai osittain kertamaksusta, on sovellettava tarvittavia maksujärjestelyjä, jotta tällaiset maksut eivät käytännössä johda siihen, että valinta perustuu tekijöihin, jotka eivät liity tavoitteeseen varmistaa radiotaajuuksien mahdollisimman tehokas käyttö.

3. Jos kansalliset sääntelyviranomaiset aikovat ryhtyä tässä artiklassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin, niiden on tehtävä aiotuista toimenpiteistä ilmoitus [sähköisen viestinnän verkkojen ja palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä annetun] direktiivin .../EY 6 artiklan 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti.

14 artikla

Oikeuksien ja velvoitteiden muuttaminen

1. Jäsenvaltiot saavat oikeassa suhteessa muuttaa yleisvaltuuksiin, käyttöoikeuksiin ja asennusoikeuksiin liittyviä oikeuksia, ehtoja, menettelyjä, hallinnollisia maksuja ja käyttömaksuja silloin kun se on puolueettomasti perusteltavissa. Jäsenvaltioiden on asianmukaisesti ilmoitettava aikomuksestaan tehdä tällaisia muutoksia ja annettava asianomaisille, myös käyttäjille ja kuluttajille, riittävästi ja vähintään neljä viikkoa aikaa ilmaista kantansa ehdotettuihin muutoksiin

Ei muutoksia

1. Jäsenvaltiot saavat oikeassa suhteessa muuttaa yleisvaltuuksiin, käyttöoikeuksiin ja asennusoikeuksiin liittyviä oikeuksia, ehtoja, menettelyjä, hallinnollisia maksuja ja käyttömaksuja silloin kun se on puolueettomasti perusteltavissa. Jäsenvaltioiden on asianmukaisesti ilmoitettava aikomuksestaan tehdä tällaisia muutoksia ja annettava asianomaisille, myös käyttäjille ja kuluttajille, aiotun muutoksen taloudellisiin ja toiminnallisiin vaikutuksiin nähden riittävästi ja vähintään neljä viikkoa aikaa ilmaista kantansa ehdotettuihin muutoksiin [sähköisen viestinnän verkkojen ja palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä annetun] direktiivin .../EY 6 artiklan 1 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

2. Jäsenvaltiot eivät saa poistaa tai huomattavasti rajoittaa asennusoikeuksia ennen niiden voimassaoloajan päättymistä, ellei tämä ole välttämätöntä yleisen turvallisuuden tai järjestyksen ylläpitämiseksi. Tällaisissa tapauksissa sähköisen viestinnän verkkojen ja palvelujen kyseisten tarjoajien on saatava asianmukainen korvaus.

15 artikla

Tietojen julkistaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki yleisvaltuuksiin ja käyttöoikeuksiin liittyviä oikeuksia, ehtoja, menettelyjä, hallinnollisia maksuja, käyttömaksuja ja päätöksiä koskevat tiedot julkistetaan ja pidetään ajan tasalla niin, että ne ovat helposti kaikkien asianomaisten saatavilla.

Ei muutoksia

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

2. Jos asennusoikeuksia koskevista hallinnollisista maksuista, käyttömaksuista, menettelyistä ja ehdoista päätetään hallinnon eri tasoilla, jäsenvaltioiden on julkaistava ja pidettävä ajan tasalla rekisteriä kaikista tällaisista hallinnollisista maksuista, menettelyistä ja ehdoista niin, että tiedot ovat helposti kaikkien asianomaisten saatavilla.

16 artikla

Sisämarkkinoiden toiminta

Jos erot yleisvaltuutusta tai käyttöoikeuksia koskevissa kansallisissa maksuissa, menettelyissä tai ehdoissa luovat esteitä sisämarkkinoilla, komissio voi toteuttaa [sähköisen viestinnän verkkojen ja palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä annetun] direktiivin 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti toimenpiteitä tällaisten maksujen, menettelyjen tai ehtojen yhdenmukaistamiseksi.

Tällaisten esteiden yksilöimiseksi yhtenäismarkkinoilla komissio tarkastelee säännöllisesti uudelleen kansallisten valtuutusjärjestelmien toimintaa ja valtioiden rajat ylittävän palveluntarjonnan kehittymistä yhteisössä ja laatii asiasta kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

17 artikla

Voimassa olevat valtuutukset

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin voimaantulopäivänä voimassa olevat valtuutukset tämän direktiivin säännösten mukaisiksi 31 päivään joulukuuta 2001 mennessä.

2. Jos 1 kohdan soveltaminen vähentää voimassa oleviin valtuutuksiin sisältyviä oikeuksia tai lisää niihin sisältyviä velvoitteita, jäsenvaltiot voivat pidentää kyseisten oikeuksien ja velvoitteiden voimassaoloaikaa enintään 30 päivään kesäkuuta 2002 edellyttäen, että muiden yritysten yhteisön oikeuden mukaisia oikeuksia ei rajoiteta. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tällaisista pidennyksistä perusteluineen.

MUUTETTU EHDOTUS

2. Jos asennusoikeuksia koskevista hallinnollisista maksuista, käyttömaksuista, menettelyistä ja ehdoista päätetään hallinnon eri tasoilla, jäsenvaltioiden on julkaistava ja pidettävä ajan tasalla rekisteriä kaikista tällaisista hallinnollisista maksuista, menettelyistä, ehdoista ja asiasta vastaavien viranomaisten yhteystiedoista niin, että tiedot ovat helposti kaikkien asianomaisten saatavilla.

Ei muutoksia

3. Jos ennen tämän direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä on peritty hallinnollisia maksuja ajanjaksolta, joka päättyy direktiivin täytäntöönpanon määräajan jälkeen, direktiivin täytäntöönpanon määräajan jälkeen perittävistä maksuista on vähennettävä vastaava määrä.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

18 artikla

Ei muutoksia

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 31 päivään joulukuuta 2001 mennessä. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niitä virallisesti julkaistaessa niihin on liitettävä tällainen viittaus. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettuista kysymyksistä antamansa kansalliset säännökset sekä niihin myöhemmin tehtävät muutokset kirjallisina komissiolle.

19 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

20 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

LIITE

Tässä liitteessä on lueteltu kaikki ne 6 artiklan 1 kohdassa ja 11 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetut ehdot, joita saa sisällyttää yleisvaluutuksiin (A osa), radiotaajuuksien käyttöoikeuksiin (B osa) ja numeroiden käyttöoikeuksiin (C osa)

A. Yleisvaluutuksissa sallitut ehdot

1. Yleispalvelun rahoittamiseksi perittävät maksut [yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisen viestinnän verkkojen ja palvelujen alalla annetun] direktiivin mukaisesti.
2. Hallinnolliset maksut tämän direktiivin 12 artiklan mukaisesti.
3. Palvelujen yhteentoimivuus ja verkkojen yhteenliitettävyys [sähköisen viestinnän verkkojen ja niihin liittyvien toimintojen käyttöoikeuksista ja yhteenliittämisestä annetun] direktiivin mukaisesti.
4. Kansalliseen numerointisuunnitelmaan kuuluvien numeroiden saatavuus loppukäyttäjien kannalta [yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisen viestinnän verkkojen ja palvelujen alalla annetun] direktiivin mukaisesti.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

5. Ympäristöön liittyvät sekä kaupunki- ja aluesuunnittelun vaatimukset, mukaan luettuina ehdot yleisessä tai yksityisessä omistuksessa olevien maa-alueiden käytön sallimiselle sekä ehdot rinnakkain sijoittamiselle ja toimintojen yhteiskäytölle [sähköisen viestinnän verkkojen ja palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä] annetun direktiivin mukaisesti.
 6. Tiettyjä radio- ja televisiolähetysiksi koskevat siirtovelvoitteet [yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisen viestinnän verkkojen ja palvelujen alalla annetun] direktiivin mukaisesti.
 7. Erityisesti sähköisen viestinnän alaa koskeva henkilötietojen ja yksityisyyden suoja [henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla annetun] direktiivin mukaisesti.
 8. Erityisesti sähköisen viestinnän alaa koskevat kuluttajansuojasäännöt, mukaan lukien asiaa koskevat ehdot [yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisen viestinnän verkkojen ja palvelujen alalla annetun] direktiivin mukaisesti.
 9. Radio- ja televisiolähetysten sisältöä koskevat velvoitteet ja erityisesti alaikäisten suojelua koskevat säännökset televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 3 päivänä lokakuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/552/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/36/EY, 2 artiklan a kohdan 2 alakohdan mukaisesti.
 10. Tämän direktiivin 3 artiklan 3 kohdan mukaisessa ilmoitusmenettelyssä edellytettävät ja tämän direktiiviin 11 artiklassa mainittuihin muihin tarkoituksiin vaadittavat tiedot.
 11. Toimivaltaisten kansallisten viranomaisten mahdollisuus kuunnella viestintää [henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla annetun] direktiivin ja direktiivin 95/46/EY mukaisesti.
 12. Käyttöehdot hätätilanteissa hätäpalvelujen ja viranomaisten välisen viestinnän sekä suurelle yleisölle suunnattujen lähetysten mahdollistamiseksi.
 13. Toimenpiteet, joilla rajoitetaan kansalaisten altistumista sähköisen viestinnän verkoista aiheutuville sähkömagneettisille kentille yhteisön oikeuden mukaisesti.
- B. Radiotaajuuksien käyttöoikeuksissa sallitut ehdot
1. Taajuuksien käyttötarkoitus sekä tarjottavaa sisältöä koskevat ehdot.
 1. Taajuuksien käyttötarkoitus sekä tarvittaessa taajuuksien käyttö yksinomaan tietyn tyyppisen sisällön välittämiseen.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

2. Taajuuksien tehokas käyttö [sähköisen viestinnän verkkojen ja palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä annetun] direktiivin mukaisesti. 3. Haitallisten häiriöiden välttäminen. 4. Enimmäisvoimassaoloaika tämän direktiivin 5 artiklan mukaisesti. 5. Oikeuksien siirtomahdollisuus ja siirtämisen ehdot [sähköisen viestinnän verkkojen ja palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä annetun] direktiivin mukaisesti. 6. Käyttömaksut tämän direktiivin 13 artiklan mukaisesti. 7. Mahdolliset sitoumukset, jotka käyttöoikeuden saava yritys on tehnyt vertailevassa tarjousmenettelyssä.	Ei muutoksia
C. Numeroiden käyttöoikeuksissa sallitut ehdot	
1. Numeroiden käyttötarkoitus. 2. Numeroiden tehokas käyttö [sähköisen viestinnän verkkojen ja palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä annetun] direktiivin mukaisesti. 3. Numeron siirrettävyyttä koskevat vaatimukset [yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisen viestinnän verkkojen ja palvelujen alalla annetun] direktiivin mukaisesti. 4. Enimmäisvoimassaoloaika tämän direktiivin 5 artiklan mukaisesti. 5. Oikeuksien siirtomahdollisuus ja siirtämisen ehdot [sähköisen viestinnän verkkojen ja palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä annetun] direktiivin mukaisesti. 6. Käyttömaksut tämän direktiivin 13 artiklan mukaisesti.	5. Oikeuksien siirtomahdollisuus oikeudenhaltijan aloitteesta ja siirtämisen ehdot [sähköisen viestinnän verkkojen ja palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä annetun] direktiivin mukaisesti. Ei muutoksia
-

Muutettu ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi sähköisen viestinnän verkkojen ja palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä ⁽¹⁾

(2001/C 270 E/26)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

KOM(2001) 380 lopull. — 2000/0184(COD)

(Komission esittämä 4 päivänä heinäkuuta EY:n perustamissopimuksen 250 (2) artiklan nojalla)

⁽¹⁾ EYVL C 365 E, 19.12.2000, s. 198.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

EUROOPAN PARLAMENTTI ja EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

Ei muutoksia

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 95 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä,

Ei muutoksia

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Nykyinen telealan sääntelyjärjestelmä on luonut toimivat edellytykset telealan todelliselle kilpailulle siirryttäessä monopoliympäristöstä täyden kilpailun ympäristöön.

(2) Komissio antoi 10 päivänä maaliskuuta 1999 Euroopan parlamentille, neuvostolle, talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle tiedonnannon Televiestinnän, tiedotusvälineiden ja tietotekniikan lähentyminen sekä sen vaikutukset sääntelyyn – Vihreään kirjaan liittyneen julkisen kuulemisen tulokset ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EYVL C 123, 25.4.2001, s. 55.

⁽²⁾ EYVL C (Alueiden komitea ilmoitti 16.2.2001 päivätyllä kirjeellään, että se ei anna direktiivistä lausuntoa).

⁽¹⁾ KOM(1999) 108.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

- (3) Komissio antoi 10 päivänä marraskuuta 1999 Euroopan parlamentille, neuvostolle, talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle tiedonannon Radiotaajuuspolitiikan tulevat toimet – Vihreään kirjaan liittyneen julkisen kuulemisen tulokset ⁽¹⁾.
- (4) Komissio antoi 10 päivänä marraskuuta 1999 Euroopan parlamentille, neuvostolle, talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle tiedonannon Kohti sähköisen viestinnän perusrakenteiden ja niihin liittyvien palvelujen uutta järjestelmää – Vuoden 1999 viestintäalan uudelleentarkastelu ⁽²⁾. Tiedonannossa komissio tarkastelee uudelleen telealan nykyistä sääntelyjärjestelmää noudattaen velvoitetta, joka sisältyy telepalvelujen sisämarkkinoiden toteuttamisesta saamalla aikaan avoimen verkon tarjoaminen 28 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/387/ETY ⁽³⁾, sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/51/EY ⁽⁴⁾, 8 artiklaan. Siinä esitettiin julkista kuulemistä varten myös joukko ehdotuksia uudeksi sähköisen viestinnän perusrakenteiden ja niihin liittyvien palvelujen sääntelyjärjestelmäksi.
- (5) Komissio antoi 26 päivänä huhtikuuta 2000 Euroopan parlamentille, neuvostolle, talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle tiedonannon Vuoden 1999 viestintäalan uudelleentarkasteluun liittyneen julkisen kuulemisen tulokset ja uutta sääntelyjärjestelmää koskevat suuntaviivat ⁽⁵⁾. Tiedonannossa esitetään yhteenveto julkisesta kuulemisesta ja määrittellään joukko keskeisiä suuntaviivoja sähköisen viestinnän perusrakenteiden ja niihin liittyvien palvelujen uuden järjestelmän valmistelua varten.
- (6) Lissabonissa 23–24 päivänä maaliskuuta 2000 kokoontuneessa Eurooppa-neuvoston kokouksessa korostettiin niitä mahdollisuuksia, joita siirtyminen digitaaliseen tietotalouteen merkitsee kasvulle, kilpailukyvyllä ja työpaikkojen luomiselle. Kokouksessa korostettiin erityisesti, miten tärkeää on, että eurooppalaisilla yrityksillä ja kansalaisilla on mahdollisuus käyttää kohtuuhintaista ja ensiluokkaista viestintäinfrastruktuuria ja monipuolisia palveluja.

⁽¹⁾ KOM(1999) 538.

⁽²⁾ KOM(1999) 539.

⁽³⁾ EYVL L 192, 24.7.1990, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 295, 29.10.1997, s. 23.

⁽⁵⁾ KOM(2000) 239.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

- (7) Televiestinnän, tiedotusvälineiden ja tietotekniikan lähentymisen vuoksi kaikkien siirtoverkkojen ja -palvelujen tulisi kuulua samaan sääntelyjärjestelmään. Tämä sääntelyjärjestelmä koostuu tästä direktiivistä ja seuraavista neljästä muusta direktiivistä: sähköisen viestinnän verkkoja ja palveluja koskevista valtuutuksista annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi [..../. /EY], sähköisen viestinnän verkkojen ja niihin liittyvien toimintojen käyttöoikeuksista ja yhteenliittämisestä annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi [..../. /EY], yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisen viestinnän verkkojen ja palvelujen alalla annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi [..../. /EY] ja henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi [..../. /EY]; sääntelyjärjestelmään kuuluu lisäksi tilaajayhteyksien eriytetystä tarjonnasta annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus [(EY) N:o/. /.], jäljempänä ”järjestelmän muut säädökset”. Siirron sääntely on tarpeen erottaa sisällön sääntelystä. Tästä syystä tämä järjestelmä ei koske sähköisissä viestintäverkoissa sähköisen viestinnän palvelujen avulla tarjottujen palvelujen sisältöä, kuten ohjelmasisältöä, rahoituspalvelujen sisältöä ja tiettyjä tietoyhteiskunnan palveluja. Televisiolähetysten sisältöön sovelletaan televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 3 päivänä lokakuuta 1989 annettua neuvoston direktiiviä 89/552/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/36/EY⁽²⁾. Siirtojärjestelmien ja sisällön sääntelyn erottaminen toisistaan ei merkitse sitä, ettei niiden välisiä yhteyksiä olisi otettava huomioon.

- (8) Tämä direktiivi ei koske laitteita, jotka kuuluvat radio- ja telepäätelaitteista ja niiden vaatimustenmukaisuuden vastaavuorisesta tunnustamisesta 9 päivänä maaliskuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/5/EY⁽³⁾ soveltamisalaan, mutta kylläkin digitaalitelevisioon liittyviä kuluttajille tarkoitettuja laitteita.

⁽¹⁾ EYVL L 298, 17.10.1989, s. 23.

⁽²⁾ EYVL L 202, 30.7.1997, s. 60.

⁽³⁾ EYVL L 91, 7.4.1999, s. 10.

MUUTETTU EHDOTUS

- (7) Televiestinnän, tiedotusvälineiden ja tietotekniikan lähentymisen vuoksi kaikkien siirtoverkkojen ja -palvelujen tulisi kuulua samaan sääntelyjärjestelmään. Tämä sääntelyjärjestelmä koostuu tästä direktiivistä ja seuraavista neljästä muusta direktiivistä: sähköisen viestinnän verkkoja ja palveluja koskevista valtuutuksista annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi [..../. /EY], sähköisen viestinnän verkkojen ja niihin liittyvien toimintojen käyttöoikeuksista ja yhteenliittämisestä annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi [..../. /EY], yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisen viestinnän verkkojen ja palvelujen alalla annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi [..../. /EY] ja henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi [..../. /EY]; sääntelyjärjestelmään kuuluu lisäksi tilaajayhteyksien eriytetystä tarjonnasta annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus [(EY) N:o/. /.]⁽¹⁾, jäljempänä ”järjestelmän muut säädökset”. Siirron sääntely on tarpeen erottaa sisällön sääntelystä. Tästä syystä tämä järjestelmä ei koske sähköisissä viestintäverkoissa sähköisen viestinnän palvelujen avulla tarjottujen palvelujen sisältöä, kuten ohjelmasisältöä, rahoituspalvelujen sisältöä ja tiettyjä tietoyhteiskunnan palveluja, eikä se sen vuoksi rajoita tällaisiin palveluihin liittyviä toimenpiteitä, jotka toteutetaan yhteisön tasolla tai kansallisesti yhteisön oikeuden mukaisesti ja joiden tarkoituksena on edistää kulttuurista ja kielellistä monimuotoisuutta ja taata viestinnän moniarvoisuuden suojelu. Televisiolähetysten sisältöön sovelletaan televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 3 päivänä lokakuuta 1989 annettua neuvoston direktiiviä 89/552/ETY⁽²⁾, sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/36/EY⁽³⁾. Siirtojärjestelmien ja sisällön sääntelyn erottaminen toisistaan ei merkitse sitä, ettei niiden välisiä yhteyksiä olisi otettava huomioon erityisesti kilpailun, viestinnän moniarvoisuuden, kulttuurisen monimuotoisuuden ja kuluttajansuojan takaamiseksi.

- (8) Tämä direktiivi ei koske laitteita, jotka kuuluvat radio- ja telepäätelaitteista ja niiden vaatimustenmukaisuuden vastaavuorisesta tunnustamisesta 9 päivänä maaliskuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/5/EY⁽⁴⁾ soveltamisalaan, mutta kylläkin digitaalitelevisioon liittyviä kuluttajille tarkoitettuja laitteita. On tärkeää, että sääntelyviranomaiset edistävät verkko-operaattorien ja päätelaitteiden valmistajien yhteistyötä, jotta voitaisiin parantaa vammaisten mahdollisuuksia käyttää sähköisen viestinnän palveluja.

⁽¹⁾ EYVL L 336, 30.12.2000, s. 4.

⁽²⁾ EYVL L 298, 17.10.1989, s. 23.

⁽³⁾ EYVL L 202, 30.7.1997, s. 60.

⁽⁴⁾ EYVL L 91, 7.4.1999, s. 10.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

- (9) Tietoyhteiskunnan palvelut kuuluvat tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista 8 päivänä kesäkuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/31/EY⁽¹⁾ soveltamisalaan (direktiivi sähköisestä kaupankäynnistä).
- (10) Perustamissopimuksen 14 artiklan mukaisesti sisämarkkinat käsittävät alueen, jolla ei ole sisäisiä rajoja ja jolla sähköisen viestinnän palvelujen vapaa liikkuvuus taataan.
- (11) Sääntelytehtävien ja toiminnallisten tehtävien erottamisen periaatteen mukaisesti jäsenvaltioiden olisi taattava kansallisten sääntelyviranomaisten riippumattomuus niiden päätösten puolueettomuuden varmistamiseksi. Tämä riippumattomuuden vaatimus ei rajoita jäsenvaltioiden institutionaalista itsemääräämisoikeutta, perustuslaillisia velvoitteita eikä puolueettomuuden periaatetta suhteessa jäsenvaltioiden omistusoikeusjärjestelmiin, kuten perustamissopimuksen 295 artiklassa määrätään. Kansallisilla sääntelyviranomaisilla olisi oltava käytössään tarpeelliset voimavarat henkilöstön, asiantuntemuksen ja rahoituksen osalta niille määrättyjen tehtävien hoitamiseksi.
- (12) Kaikilla niillä, joita kansallisen sääntelyviranomaisen päätös koskee, olisi oltava oikeus hakea niihin muutosta jäsenvaltion perustamalta riippumattomalta elimeltä. Muutoksenhakuelimellä olisi oltava mahdollisuus käsitellä tapauksen tosiasia-aineistoa, ja muutoksenhaun ollessa vireillä olisi noudatettava kansallisten sääntelyviranomaisten päätöstä. Tämä muutoksenhakumenettely ei rajoita kansallisen oikeuden mukaisia oikeushenkilöiden tai luonnollisten henkilöiden oikeuksia.
- (13) Voidakseen hoitaa tehtäviään tehokkaasti kansallisten sääntelyviranomaisten on kerättävä tietoa yrityksiltä. Tällaisia tietoja saattaa olla tarpeen kerätä myös komission puolesta, jotta se voi täyttää yhteisön lainsäädännön mukaiset velvoitteensa. Tällaisten tiedonsaantipyyntöjen olisi oltava tarkoituksenmukaisia, eivätkä ne saisi aiheuttaa kohtuutonta taakkaa yrityksille. Kansallisten sääntelyviranomaisten keräämien tietojen olisi oltava yleisesti saatavilla, lukuun ottamatta tietoja luottamuksellisia. Kansallisilla sääntelyviranomaisilla olisi oltava samat tiedonvaihdon luottamuksellisuuteen liittyvät oikeudet ja velvollisuudet kuin "toimivaltaisilla viranomaisilla" 6 päivänä helmikuuta 1962 annetussa neuvoston asetuksessa N:o 17: perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklan ensimmäinen täytäntöönpanoasetus⁽²⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1216/1999⁽³⁾.

MUUTETTU EHDOTUS

Ei muutoksia

- (12) Kaikilla niillä, joita kansallisen sääntelyviranomaisen päätös koskee, olisi oltava oikeus hakea niihin muutosta jäsenvaltion perustamalta riippumattomalta elimeltä. Muutoksenhakuelimellä olisi oltava mahdollisuus käsitellä tapauksen tosiasia-aineistoa ja pääasia, ja muutoksenhaun ollessa vireillä olisi noudatettava kansallisten sääntelyviranomaisten päätöstä, ellei muutoksenhakualueen kiireellisistä ja pakottavista syistä päättä, että päätöksen täytäntöönpanoa on lykättävä. Tämä muutoksenhakumenettely ei rajoita kansallisen oikeuden mukaisia oikeushenkilöiden tai luonnollisten henkilöiden oikeuksia.
- (13) Voidakseen hoitaa tehtäviään tehokkaasti kansallisten sääntelyviranomaisten on kerättävä tietoa yrityksiltä. Tällaisia tietoja saattaa olla tarpeen kerätä myös komission puolesta, jotta se voi täyttää yhteisön lainsäädännön mukaiset velvoitteensa. Tällaisten tiedonsaantipyyntöjen olisi oltava tarkoituksenmukaisia, eivätkä ne saisi aiheuttaa kohtuutonta taakkaa yrityksille. Kansallisten sääntelyviranomaisten keräämien tietojen olisi oltava yleisesti saatavilla, lukuun ottamatta tietoja, jotka ovat liikesalaisuutta koskevan yhteisön ja kansallisen oikeuden mukaan luottamuksellisia. Kansallisilla sääntelyviranomaisilla olisi oltava samat tiedonvaihdon luottamuksellisuuteen liittyvät oikeudet ja velvollisuudet kuin "toimivaltaisilla viranomaisilla" 6 päivänä helmikuuta 1962 annetussa neuvoston asetuksessa N:o 17: perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklan ensimmäinen täytäntöönpanoasetus⁽²⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1216/1999⁽³⁾.

⁽¹⁾ EYVL L 178, 17.7.2000, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 13, 21.2.1962, s. 204.

⁽³⁾ EYVL L 148, 15.6.1999, s. 5.

⁽²⁾ EYVL L 13, 21.2.1962, s. 204.

⁽³⁾ EYVL L 148, 15.6.1999, s. 5.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

(14) On tärkeää, että kansalliset sääntelyviranomaiset kuulevat päätöksiä ehdottaessaan kaikkia asiaan liittyviä tahoja ja ottavat näiden näkemykset täysin huomioon ennen lopullisen päätöksen tekemistä. Jotta kansallisilla päätöksillä ei olisi haittavaikutuksia yhtenäismarkkinoiden tai perustamissopimuksen muiden tavoitteiden kannalta, kansallisten sääntelyviranomaisten olisi ilmoitettava tietyistä päätösehdotuksistaan myös komissiolle ja muiden jäsenvaltioiden kansallisille sääntelyviranomaisille lausuntomahdollisuutta varten ja jotta komissio voi tarvittaessa vaatia päätöksiin muutoksia tai päätösten voimaantumisen lykkäämistä. Tämä menettely ei rajoita ilmoitusmenettelyä, josta säädetään teknisistä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 22 päivänä kesäkuuta 1998 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 98/34/EY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 98/48/EY⁽²⁾, eikä perustamissopimuksen mukaisia komission erityisoikeuksia ryhtyä toimenpiteisiin, jos yhteisön lainsäädäntöä rikotaan.

(15) Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi toiminnassaan noudatettava yhdenmukaisia periaatteita ja pyrittävä samoihin tavoitteisiin. Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi toiminnassaan pyrittävä ainoastaan näihin tavoitteisiin ja noudatettava ainoastaan näitä periaatteita niiden hoitaessa tässä sääntelyjärjestelmässä säädettyjä tehtäviään.

(16) Radiotaajuudet ovat olennainen tekijä radioviestintään perustuissa sähköisen viestinnän palveluissa, ja silloin kun taajuudet liittyvät tällaisiin palveluihin, kansallisten sääntelyviranomaisten olisi varattava ja osoitettava taajuudet käyttäjille sekä selkeiden, syrjimättömien ja puolueettomien perusteiden mukaisesti. On tärkeää, että radiotaajuuksia hallinnoidaan mahdollisimman tehokkaasti ottaen huomioon tarve löytää tasapaino taajuuksien kaupallisen ja muun kuin kaupallisen käytön välillä. Radiotaajuuksien jälleenmyynti voi olla toimiva tapa tehostaa niiden käyttöä, kunhan on toteutettu riittävät varotoimenpiteet yleisen edun turvaamiseksi ja varsinkin tällaisen toiminnan avoimuuden ja viranomaisvalvonnan varmistamiseksi. Euroopan yhteisön radiotaajuuspolitiikan sääntelyjärjestelmästä ... päivänä ... kuuta ... annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä .../EY luodaan puitteet radiotaajuuksien käytön yhdenmukaistamiselle, ja kaikissa tämän direktiivin mukaisesti toteutettavissa toiminnoissa olisi pyrittävä helpottamaan kyseisen päätöksen soveltamisalaa kuuluvaa toimintaa.

MUUTETTU EHDOTUS

Ei muutoksia

(15) Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi toiminnassaan noudatettava yhdenmukaisia periaatteita ja pyrittävä samoihin tavoitteisiin ja tarvittaessa koordinoitava toimintaansa muiden jäsenvaltioiden sääntelyviranomaisten kanssa. Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi toiminnassaan pyrittävä ainoastaan näihin tavoitteisiin ja noudatettava ainoastaan näitä periaatteita niiden hoitaessa tässä sääntelyjärjestelmässä säädettyjä tehtäviään.

(16) Radiotaajuudet ovat olennainen tekijä radioviestintään perustuissa sähköisen viestinnän palveluissa, ja silloin kun taajuudet liittyvät tällaisiin palveluihin, kansallisten sääntelyviranomaisten olisi varattava ja osoitettava taajuudet käyttäjille toiminnassaan noudattamiensa yhdenmukaisten periaatteiden ja tavoittelemiensä yhteisten tavoitteiden sekä selkeiden, syrjimättömien ja puolueettomien perusteiden mukaisesti ottaen huomioon taajuuksien käyttöön liittyvät demokraattiset, yhteiskunnalliset, kielelliset ja kulttuuriset näkökohdat. On tärkeää, että radiotaajuuksia hallinnoidaan mahdollisimman tehokkaasti ottaen huomioon tarve löytää tasapaino taajuuksien kaupallisen ja muun kuin kaupallisen käytön välillä ja johdonmukaisesti koko Euroopan unionissa. Radiotaajuuksien jälleenmyynti voi olla toimiva tapa tehostaa niiden käyttöä, kunhan on toteutettu riittävät varotoimenpiteet yleisen edun turvaamiseksi ja varsinkin tällaisen toiminnan avoimuuden ja viranomaisvalvonnan varmistamiseksi. Euroopan yhteisön radiotaajuuspolitiikan sääntelyjärjestelmästä ... päivänä ... kuuta ... annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä .../EY luodaan puitteet radiotaajuuksien käytön yhdenmukaistamiselle, ja kaikissa tämän direktiivin mukaisesti toteutettavissa toiminnoissa olisi pyrittävä helpottamaan kyseisen päätöksen soveltamisalaa kuuluvaa toimintaa.

⁽¹⁾ EYVL L 204, 21.7.1998, s. 37.

⁽²⁾ EYVL L 217, 5.8.1998, s. 18.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

(17) Selkeisiin, puolueettomiin ja syrjimättömiin ehtoihin perustuva numerovarojen käyttömahdollisuus on keskeinen tekijä yrityksille, jotta ne voivat kilpailla sähköisen viestinnän alalla. Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi hallinnoitava kaikkia kansallisen numerointisuunnitelman osia, myös verkkojen osoitejärjestelmissä käytettyjä pistekoodoja. Silloin kun numerovarojen käyttöä on yhdenmukaistettava Euroopan yhteisössä, komission olisi tehtävä se toimeenpanovaltansa turvin. Loppukäyttäjien mahdollisuus käyttää kaikkia numerointivaroja yhteisössä on keskeinen edellytys Euroopan yhtenäismarkkinoille. Tähän olisi sisällyttävä ilmaisnumerot, lisämaksulliset numerot ja muut ei-maantieteelliset numerot paitsi silloin, kun vastaanottava tilaaja on kaupallisista syistä rajoittanut puhelua tietyltä maantieteelliseltä alueelta. Kunkin jäsenvaltion ulkopuolelta tulevista puheluista perittyjen hintojen ei tarvitse olla samoja kuin kyseisen jäsenvaltion sisältä soitettujen puhelujen hinnat. Euroopassa numeroinnille asetetut vaatimukset, tarve luoda yleiseurooppalaisia ja uusia palveluja sekä maailmanlaajuiset ja yhteisvaikutuksia hyödyntävät sähköisen viestinnän markkinat edellyttävät, että yhteisö yhdenmukaistaa kansalliset näkökannat perustamis-sopimuksen mukaisesti niissä kansainvälisissä järjestöissä ja elimissä, joissa numerointipäätöksiä tehdään.

Ei muutoksia

(18) Järjestelmien asennusoikeuksien myöntämiseen olisi sovellettava nopeita ja syrjimättömiä menettelyjä, jotta oikeudenmukaisen ja tehokkaan kilpailun edellytykset voivat täytyä. Tällä direktiivillä ei rajoiteta pakkolunastuksia koskevaa kansallista lainsäädäntöä.

(18) Järjestelmien asennusoikeuksien myöntämiseen olisi sovellettava nopeita ja syrjimättömiä menettelyjä, jotta oikeudenmukaisen ja tehokkaan kilpailun edellytykset voivat täytyä. Näiden oikeuksien käyttöehtojen olisi oltava puolueettomia, syrjimättömiä, oikein suhteutettuja ja selkeitä. Tällä direktiivillä ei rajoiteta pakkolunastuksia koskevaa kansallista lainsäädäntöä.

(19) Järjestelmien yhteiskäyttö voi olla hyvä ratkaisu kaupunkisuunnittelun, kansanterveyden tai ympäristönsuojelun kannalta, ja kansallisten sääntelyviranomaisten olisi kannustettava siihen vapaaehtoisin sopimuksin. Pakollinen järjestelmien yhteiskäyttö voi olla aiheellista tietyissä olosuhteissa, mutta sitä tulisi vaatia yrityksiltä vasta perusteellisen julkisen kuulemisen jälkeen.

Ei muutoksia

(20) Joissain olosuhteissa on asetettava ennakkosääntelyyn perustuvia velvoitteita kilpailun kehittämisen varmistamiseksi markkinoilla. Televiestinnän yhteenliittämisestä soveltaen avoimen verkon tarjoamisen (ONP) periaatteita yleispalvelun ja yhteentoimivuuden varmistamiseksi

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

30 päivänä kesäkuuta 1997 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 97/33/EY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 98/61/EY⁽²⁾, oleva merkittävän markkina-aseman määritelmä on osoittautunut ennakkovelvoitteiden kynnyksenä tehokkaaksi markkinoiden avaamisen alkuvaiheessa, mutta sitä on nyt muutettava monimutkaisempien ja dynaamisempien markkinoiden tarpeisiin, ja tästä syystä käsitettä ollaankin nyt muokkaamassa niin, että se perustuisi Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen ja Euroopan yhteisöjen ensimmäisen asteen tuomioistuimen oikeuskäytännössä määriteltyyn määräävyyden käsitteeseen. Paitsi silloin, kun se on pakollista Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden kansainvälisten velvoitteiden perusteella, ennakkosääntelyyn perustuvia velvoitteita tehokkaan kilpailun varmistamiseksi voidaan asettaa vain sellaisille yrityksille, jotka ovat rahoittaneet perusrakenteitaan erityis- tai yksinoikeuksien turvin aloilla, joilla markkinoille tulolle, ja erityisesti verkkojen rakentamiselle, on oikeudellisia, teknisiä tai taloudellisia esteitä, tai sellaisille yrityksille, jotka toimivat tarjontaketjun monissa osissa eli omistavat tai hallinnoivat palvelujen toimittamiseen asiakkaille tarvittavia verkkoja ja myös tarjoavat palveluja näissä verkoissa, joita niiden kilpailijoiden on kilpaillakseen välttämätöntä päästä käyttämään.

(21) On erittäin tärkeää, että tällaisia sääntelyyn perustuvia velvoitteita asetetaan vain silloin, kun kilpailu ei toimi ja ongelmaa ei voida ratkaista jäsenvaltioiden ja yhteisön kilpailuoikeuden keinoin. Tästä syystä on välttämätöntä, että komissio laatii yhteisön tason ohjeet, joita kansalliset sääntelyviranomaiset soveltavat niiden arvioidessa kilpailun toimivuutta tietyillä markkinoilla ja yritysten markkina-aseman merkittävyyttä. Näissä ohjeissa käsitellään myös syntymässä olevia uusia markkinoita, joilla käytännön markkinajohtajalla tulee todennäköisesti olemaan huomattava markkinaosuus, mutta joilla kyseiselle yritykselle ei pitäisi asettaa tarpeettomia velvoitteita. Kansallisten sääntelyviranomaisten on tehtävä yhteistyötä silloin, kun merkitykselliset markkinat ylittävät jäsenvaltioiden rajat.

(21) On erittäin tärkeää, että tällaisia sääntelyyn perustuvia velvoitteita asetetaan vain silloin, kun kilpailu ei toimi ja ongelmaa ei voida ratkaista jäsenvaltioiden ja yhteisön kilpailuoikeuden keinoin. Tästä syystä on välttämätöntä, että komissio laatii yhteisön tason ohjeet, joita kansalliset sääntelyviranomaiset soveltavat niiden arvioidessa kilpailun toimivuutta tietyillä markkinoilla ja yritysten markkina-aseman merkittävyyttä. Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi tarkasteltava, vallitseeko tietyillä tuote- tai palvelumarkkinoilla todellinen kilpailu tietyllä maantieteellisellä alueella, joka voi olla kyseisen jäsenvaltion koko alue tai sen osa. Todellista kilpailua analysoitaessa olisi arvioitava, onko kilpailuun perustuvilla markkinoilla edellytyksiä tulevaisuudessa eli ovatko mahdolliset todellisen kilpailun puutteet pysyviä. Näissä ohjeissa käsitellään myös syntymässä olevia uusia markkinoita, joilla käytännön markkinajohtajalla tulee todennäköisesti olemaan huomattava markkinaosuus, mutta joilla kyseiselle yritykselle ei pitäisi asettaa tarpeettomia velvoitteita. Komission olisi tarkasteltava ohjeita säännöllisesti uudelleen sen varmistamiseksi, että ne pysyvät tarkoituksenmukaisina nopeasti kehittyvillä markkinoilla. Kansallisten sääntelyviranomaisten on tehtävä yhteistyötä silloin, kun merkitykselliset markkinat ylittävät jäsenvaltioiden rajat.

⁽¹⁾ EYVL L 199, 26.7.1997, s. 32.

⁽²⁾ EYVL L 268, 3.10.1998, s. 37.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

- (22) Euroopan yhteisö ja sen jäsenvaltiot ovat tehneet standardeihin ja televerkkojen ja -palvelujen sääntelyyn liittyviä sitoumuksia Maailman kauppajärjestössä WTO:ssa.
- (23) Standardoinnin olisi jatkossakin oltava pääasiassa markkinälähtöistä. Tietyissä tapauksissa saattaa kuitenkin olla tarpeen edellyttää tiettyjen standardien noudattamista yhteisössä yhteentoimivuuden varmistamiseksi Euroopan yhteisönäis-markkinoilla. Kansallisella tasolla jäsenvaltioihin sovelletaan direktiivin 98/34/EY säännöksiä. Televisiosignaalien lähetystä koskevien standardien käytöstä 24 päivänä lokakuuta 1995 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 95/47/EY⁽¹⁾ ei säädetty minkään tietyn digitaalitelevisiolähetysten siirtojärjestelmän käytöstä tai palveluvaatimuksista. Eurooppalaiset yritykset ovat kehittäneet digitaalisia televisio-lähetyksiä käsittelevän DVB-työryhmän yhteydessä joukon televisiolähetysten siirtojärjestelmiä, jotka Euroopan telealan standardointilaitos (ETSI) on standardoinut ja joista on tullut kansainvälisen teleliiton (ITU) suosituksia.
- (24) Jos samassa jäsenvaltiossa toimivien yritysten välille syntyy riitoja tämän direktiivin tai järjestelmän muiden säästösten kattamilla aloilla, riidan osapuolten olisi voitava pyytää kansallisia sääntelyviranomaisia ratkaisemaan se. Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi voitava määrätä osapuolet noudattamaan tiettyä ratkaisua.
- (21a) Määrittäessään sitä, onko yritys merkittävässä markkina-
asemassa tietyillä markkinoilla, kansallisten sääntelyviranomaisten olisi perustettava arviointinsa komission ohjeisiin, joiden puolestaan olisi perustuttava Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen oikeuskäytäntöön.
- Ei muutoksia
- (23) Standardoinnin olisi jatkossakin oltava pääasiassa markkinälähtöistä. Tietyissä tapauksissa saattaa kuitenkin olla tarpeen edellyttää tiettyjen standardien noudattamista yhteisössä yhteentoimivuuden varmistamiseksi Euroopan yhteisönäis-markkinoilla. Kansallisella tasolla jäsenvaltioihin sovelletaan direktiivin 98/34/EY säännöksiä. Televisiosignaalien lähetystä koskevien standardien käytöstä 24 päivänä lokakuuta 1995 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 95/47/EY⁽¹⁾ ei säädetty minkään tietyn digitaalitelevisiolähetysten siirtojärjestelmän käytöstä tai palveluvaatimuksista. Eurooppalaiset yritykset ovat kehittäneet digitaalisia televisio-lähetyksiä käsittelevän DVB-työryhmän yhteydessä joukon televisiolähetysten siirtojärjestelmiä, jotka Euroopan telealan standardointilaitos (ETSI) on standardoinut ja joista on tullut kansainvälisen teleliiton (ITU) suosituksia. Mahdolliset päätökset tällaisten standardien tekemisestä pakollisiksi olisi tehtävä perusteellisen julkisen kuulemisen jälkeen. Tähän direktiiviin perustuvat standardointimenettelyt eivät rajoita direktiivin 1999/5/EY, tietyllä jännitealueella toimivia sähkölaitteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 19 päivänä helmikuuta 1973 annetun neuvoston direktiivin 73/23/ETY⁽²⁾ eivätkä sähkömagneettista yhteensopivuutta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 3 päivänä toukokuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/336/ETY⁽³⁾ säännösten soveltamista.
- Ei muutoksia

⁽¹⁾ EYVL L 281, 23.11.1995, s. 51.

⁽¹⁾ EYVL L 281, 23.11.1995, s. 51.

⁽²⁾ EYVL L 77, 26.3.1973, s. 29.

⁽³⁾ EYVL L 139, 23.5.1989, s. 19.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

- (25) Kansallisen tai yhteisön lainsäädännön antamien riidanratkaisukeinojen lisäksi tarvitaan yksinkertaista menettelyä sellaisten rajat ylittävien riitojen ratkaisemiseksi, jotka ovat yksittäisten kansallisten sääntelyviranomaisten toimivallan ulkopuolella. Tämän menettelyn, jonka mikä tahansa osapuoli voi panna vireille, mutta kaikkien osapuolten suostumuksella, olisi oltava nopea, hinnaltaan edullinen ja avoin. Jos komissio päättää perustaa työryhmän avustamaan rajat ylittävien riitojen ratkaisua, sen on varmistettava, että työryhmän jäsenet ovat riippumattomia asianomaisista osapuolista.
- (26) Olisi perustettava yksi ainoa komitea korvaamaan direktiivin 90/387/EY 9 artiklalla perustettu ONP-komitea ja toimilupakomitea, joka on perustettu telepalvelualan yleisten valtuutusten ja yksittäisten toimilupien yhteisistä puitteista 10 päivänä huhtikuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/13/EY⁽¹⁾ 14 artiklalla.
- (27) Kansallisilla sääntelyviranomaisilla ja kansallisilla kilpailuviranomaisilla olisi oltava oikeus vaihtaa tietoja, jotta ne voisivat tehdä mahdollisimman hyvää yhteistyötä.
- (28) Olisi perustettava kansallisista sääntelyviranomaisista koostuva korkean tason työryhmä. Työryhmän tärkeimpänä tehtävänä olisi oltava komission avustaminen sen varmistamassa tämän direktiivin ja järjestelmän muiden säädösten yhdenmukaisen soveltamisen jäsenvaltioiden välisen johdonmukaisuuden takaamiseksi. Yksittäisiä kysymyksiä, kuten kuluttajansuojaa varten voidaan perustaa asiantuntijaryhmiä.
- (28) Olisi perustettava kansallisista sääntelyviranomaisista koostuva neuvoo-antava työryhmä. Työryhmän tärkeimpänä tehtävänä olisi oltava komission avustaminen sen varmistamassa tämän direktiivin ja järjestelmän muiden säädösten yhdenmukaisen soveltamisen jäsenvaltioiden välisen johdonmukaisuuden takaamiseksi. Yksittäisiä kysymyksiä, kuten kuluttajansuojaa varten voidaan perustaa asiantuntijaryhmiä.
- (29) Tämän direktiivin säännöksiä olisi tarkasteltava säännöllisesti uudelleen erityisesti tekniikan ja markkinaolojen kehitykseen perustuvien muutostarpeiden selvittämiseksi.
- Ei muutoksia
- (30) Menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 annetun neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽²⁾ 2 artiklan mukaisesti tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavat toimenpiteet olisi hyväksyttävä tilanteen mukaan joko kyseisen päätöksen 3 artiklassa säädettyä neuvoo-antavaa menettelyä tai kyseisen päätöksen 5 artiklassa säädettyä sääntelymenettelyä noudattaen.

⁽¹⁾ EYVL L 117, 7.5.1997, s. 15.

⁽²⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

(31) Tavoitetta sähköisen viestinnän palvelujen, sähköisen viestinnän verkkojen ja niihin liittyvien järjestelmien yhdenmukaistetun sääntelyjärjestelmän luomisesta ei voida riittävällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden toimin, vaan se voidaan toimen laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla perustamissopimuksen 5 artiklassa tarkoitetun toissijaisuusperiaatteen ja suhteellisuusperiaatteen mukaisesti. Tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.

(32) Seuraavat direktiivit ja päätökset olisi kumottava:

- direktiivi 90/387/ETY,
- yhtenäisen Euroopan hätänumeron käyttöön ottamisesta 29 päivänä heinäkuuta 1991 tehty neuvoston päätös 91/396/ETY ⁽¹⁾,
- avoimen verkon tarjoamisen soveltamisesta kiinteisiin johtoihin 5 päivänä kesäkuuta 1992 annettu neuvoston direktiivi 92/44/ETY ⁽²⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission päätöksellä 98/80/EY ⁽³⁾,
- kansainväliseen puhelinverkkoon pääsyyn tarvittavan yhteisen tunnuksen käyttöönotosta yhteisössä 11 päivänä toukokuuta 1992 tehty neuvoston päätös 92/264/ETY ⁽⁴⁾,
- direktiivi 95/47/EY,
- direktiivi 97/13/EY,
- direktiivi 97/33/EY,
- henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta televiestinnän alalla 15 päivänä joulukuuta 1997 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/66/EY ⁽⁵⁾,
- avoimen verkon tarjoamisen (ONP) soveltamisesta puhelintoimintaan ja teleyleispalvelusta kilpailuympäristössä 26 päivänä helmikuuta 1998 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/10/EY ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ EYVL L 217, 6.8.1991, s. 31.

⁽²⁾ EYVL L 165, 19.6.1992, s. 27.

⁽³⁾ EYVL L 14, 20.1.1998, s. 27.

⁽⁴⁾ EYVL L 137, 20.5.1992, s. 21.

⁽⁵⁾ EYVL L 24, 30.1.1998, s. 1.

⁽⁶⁾ EYVL L 101, 1.4.1998, s. 24.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

SOVELTAMISALA, TAVOITE JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Soveltamisala ja tavoite

1. Tällä direktiivillä luodaan yhdenmukaistettu järjestelmä sähköisen viestinnän palvelujen, sähköisen viestinnän verkkojen ja niihin liittyvien toimintojen sääntelylle. Direktiivissä säädetään kansallisten sääntelyviranomaisten velvollisuuksista ja määritellään joukko menettelyjä, joilla varmistetaan, että sääntelyjärjestelmää sovelletaan yhdenmukaisesti kaikkialla yhteisössä.
2. Tällä direktiivillä ja järjestelmän muilla säädöksillä ei rajoiteta yhteisön oikeuden mukaisesti tai sen nojalla kansallisessa oikeudessa asetettuja velvoitteita, jotka koskevat sähköisen viestinnän verkkojen ja palvelujen avulla tarjottavia palveluja.
3. Tällä direktiivillä ei rajoiteta direktiivin 1999/5/EY säännösten soveltamista.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

a) "sähköisen viestinnän verkolla" siirtojärjestelmiä sekä soveltuvin osin kytkentä- tai reitityslaitteistoa ja muita välineitä, joilla voidaan siirtää signaaleja johtojen välityksellä, radioiteitse, optisesti tai muulla sähkömagneettisella tavalla, mukaan luettuina satelliittiverkot, kiinteät (piiri- ja pakettikytkentäiset, mukaan luettuna Internet) ja matkaviestinnän maanpäälliset verkot, radio- ja televisiolähetyskäytetyt verkot, sekä kaapelitelevisioverkot riippumatta siitä, minkä muotoista informaatiota niissä siirretään;	a) "sähköisen viestinnän verkolla" siirtojärjestelmiä sekä soveltuvin osin kytkentä- tai reitityslaitteistoa ja muita välineitä, joilla voidaan siirtää signaaleja johtojen välityksellä, radioiteitse, optisesti tai muulla sähkömagneettisella tavalla, mukaan luettuina satelliittiverkot, kiinteät (piiri- ja pakettikytkentäiset, mukaan luettuna Internet) ja matkaviestinnän maanpäälliset verkot, radio- ja televisiolähetyskäytetyt verkot, sähköverkkoa käyttävät järjestelmät sekä kaapelitelevisioverkot riippumatta siitä, minkä muotoista informaatiota niissä siirretään;
b) "sähköisen viestinnän palvelulla" korvausta vastaan suoritettuja palveluja, jotka koostuvat kokonaan tai pääosin signaalien siirtämisestä ja reitittämisestä sähköisen viestinnän verkoissa, mukaan luettuina tietoliikennepalvelut ja siirtopalvelut radio- ja televisio toiminnassa käytetyissä verkoissa, mutta lukuun ottamatta sähköisissä viestintäverkoissa sähköisen viestinnän palvelujen avulla tarjottuja sisältöpalveluja tai sisältöä toimituksellisessa valvonnassaan pitäviä palveluja;	Ei muutoksia

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

- c) "yleisellä viestinnän verkolla" sähköisen viestinnän verkkoa, jota käytetään ainoastaan tai pääasiallisesti yleisesti saatavilla olevien sähköisen viestinnän palvelujen tarjontaan;
- d) "niihin liittyvillä toiminnoilla" niitä sähköisen viestinnän verkkoon ja/tai sähköisen viestinnän palveluun liittyviä toimintoja, joiden hyödyntämismahdollisuus on edellytyksenä kilpailevien sähköisen viestinnän palvelujen tarjonnalle tasapuolisin ehdoin;
- e) "kansallisilla sääntelyviranomaisilla" elintä tai elimiä, joiden hoidettavaksi jäsenvaltio on antanut tässä direktiivissä tai järjestelmän muissa säädöksissä tarkoitettuja sääntelytehtäviä;
- f) "käyttäjällä" luonnollista tai oikeushenkilöä, joka käyttää tai pyytää käyttöönsä yleisesti saatavilla olevia sähköisen viestinnän palveluja;
- g) "kuluttajalla" luonnollista henkilöä, joka käyttää yleisesti saatavilla olevaa sähköisen viestinnän palvelua muuhun tarkoitukseen kuin liiketoimintaan tai ammatinharjoittamiseen;
- h) "yleispalvelulla" [yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisen viestinnän verkkojen ja palvelujen alalla annettussa] direktiivissä määriteltyä tietyn laatuista palvelukokonaisuutta, joka on kaikkien käyttäjien saatavilla riippumatta heidän maantieteellisestä sijainnistaan ja kansallisten erityisolojen perusteella kohtuulliseen hintaan;
- i) "tilaajalla" luonnollista tai oikeushenkilöä, joka on tehnyt sopimuksen yleisesti saatavilla olevien sähköisen viestinnän palvelujen tarjoajan kanssa näiden palvelujen toimittamisesta;
- j) "järjestelmän muilla säädöksillä" [sähköisen viestinnän verkkoja ja palveluja koskevista valtuutuksista annettua] direktiiviä 2000/. . /EY, [sähköisen viestinnän verkkojen ja niihin liittyvien toimintojen käyttöoikeuksista ja yhteenliittämisestä annettua] direktiiviä 2000/. . /EY, [yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisen viestinnän verkkojen ja palvelujen alalla annettua] direktiiviä 2000/. . /EY, [henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla annettua] direktiiviä ja [tilaajayhteyksien eriytetystä tarjonnasta annettua] asetusta (EY) N:o . . /. . . ;

- d) "niihin liittyvillä toiminnoilla" niitä sähköisen viestinnän verkkoon ja/tai sähköisen viestinnän palveluun liittyviä toimintoja, jotka mahdollistavat palvelujen tarjoamisen ja/tai tukevat sitä kyseisen verkon ja/tai palvelun kautta. Näihin sisältyvät ehdollisen pääsyn järjestelmät ja sähköiset ohjelmaoppaat;

Ei muutoksia

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

- k) "viestintäkomitealla" 19 artiklalla perustettua komiteaa;
- l) "korkean tason viestintätyöryhmällä" 21 artiklalla perustettua työryhmää;

- l) "neuvoa-antavalla viestintätyöryhmällä" 21 artiklalla perustettua työryhmää;
- m) "monikansallisilla markkinoilla" tuote- tai palvelumarkkinoita, jotka kattavat yhteisön maantieteellisesti kokonaan tai merkittävilta osin.

II LUKU

Ei muutoksia

KANSALLISET SÄÄNTELYVIRANOMAISET

3 artikla

Kansalliset sääntelyviranomaiset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikista tässä direktiivissä ja järjestelmän muissa säädöksissä kansallisille sääntelyviranomaisille osoitetuista tehtävistä vastaa toimivaltainen elin.

2. Jäsenvaltioiden on taattava kansallisten sääntelyviranomaisten riippumattomuus varmistamalla, että kansalliset sääntelyviranomaiset ovat oikeudellisesti erillisiä ja toiminnallisesti riippumattomia kaikista sähköisen viestinnän verkkoja, laitteita tai palveluja tarjoavista organisaatioista. Niiden jäsenvaltioiden, joilla on omistusosuuksia tai päätäntävaltaa sähköisen viestinnän verkkoja ja/tai palveluja tarjoavissa yrityksissä, on varmistettava, että sääntelytoiminta ja omistajuuteen tai päätäntävaltaan liittyvä toiminta erotetaan tosiasiallisesti ja rakenteellisesti täysin toisistaan.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset käyttävät toimivaltuuksiaan puolueettomasti ja avoimesti.

4. Jäsenvaltioiden on julkaistava tiedot kansallisille sääntelyviranomaisille kuuluvista tehtävistä helposti saatavilla olevassa muodossa varsinkin silloin, kun tehtävistä vastaa useampi kuin yksi elin. Jäsenvaltioiden on lisäksi julkaistava tiedot näiden viranomaisten keskinäisistä ja näiden viranomaisten sekä kansallisten kilpailulainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien viranomaisten ja kansallisten kuluttajalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien viranomaisten välisistä kuulemis- ja yhteistyömenettelyistä niitä yhteisesti koskevista kysymyksistä. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että eri viranomaisten tehtävissä ei esiinny päällekkäisyyksiä.

2. Jäsenvaltioiden on taattava kansallisten sääntelyviranomaisten riippumattomuus varmistamalla, että kansalliset sääntelyviranomaiset ovat oikeudellisesti erillisiä ja toiminnallisesti riippumattomia kaikista sähköisen viestinnän verkkoja, laitteita tai palveluja tarjoavista organisaatioista. Niiden jäsenvaltioiden, joilla on omistusosuuksia tai päätäntävaltaa sähköisen viestinnän verkkoja ja/tai palveluja tarjoavissa yrityksissä, on varmistettava, että sääntelytoiminta ja omistajuuteen tai päätäntävaltaan liittyvä toiminta erotetaan tosiasiallisesti ja rakenteellisesti täysin toisistaan. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset voivat toimia vapaasti ilman muun viraston tai elimen lupaa tai valvontaa ainoastaan tämän direktiivin 4 ja 6 artiklassa säädetyin poikkeuksin.

Ei muutoksia

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

5. Kansallisilla sääntelyviranomaisilla ja kansallisilla kilpailuviranomaisilla on oltava oikeus vaihtaa keskenään tietoja. Yhteistyön ja keskinäisen tiedonvaihdon helpottamiseksi kansallisilla sääntelyviranomaisilla on oltava samat tiedonvaihdon luotamuksellisuuteen liittyvät oikeudet ja velvollisuudet kuin "toimivaltaisilla viranomaisilla" asetuksessa N:o 17 tarkoitetussa merkityksessä.

6. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikista kansallisista viranomaisista, joille on osoitettu tämän direktiivin ja järjestelmän muiden säädösten mukaisia tehtäviä, sekä kyseisten viranomaisten vastuualueista.

4 artikla

Muutoksenhakuoikeus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisella tasolla on käytössä järjestelmä, jonka avulla käyttäjä tai sähköisen viestinnän verkkoja ja/tai palveluja tarjoava yritys voi hakea muutosta kansallisten sääntelyviranomaisten päätökseen erilliseltä elimeltä, joka on riippumaton julkishallinnosta ja kyseisen valtion kansallisista sääntelyviranomaisista. Muutoksenhakuelimen on voitava tarkastella päätöksenteossa noudatetun menettelyn lisäksi myös tapauksen tosiasia-aineistoa. Muutoksenhaun ollessa vireillä on noudatettava kansallisten sääntelyviranomaisten päätöstä.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että muutoksenhakuelinten tekemien päätösten täytäntöönpanoa voidaan tehokkaasti valvoa.

3. Ellei muutoksenhakuelin ole luonteeltaan tuomioistuin, sen on aina annettava päätökselleen kirjalliset perustelut. Tällaisessa tapauksessa päätös on voitava käsitellä uudelleen tuomioistuimessa.

4. Tällaisen muutoksenhakuelimen jäsenet on nimitettävä ja vapautettava tehtävistään samoin ehdoin kuin tuomioistuimen jäsenet niiltä osin kuin ehdot koskevat nimittävää tahoa, toimikautta ja erottamista. Ainakin tällaisen riippumattoman elimen puheenjohtajalla on oltava sama juridinen ja ammatillinen pätevyys kuin tuomioistuimen jäsenillä. Muutoksenhakuelimen on tehtävä päätöksensä kuultuaan kumpaakin osapuolta, ja päätöksen on kunkin jäsenvaltion määrittelemien keinoin oltava oikeudellisesti sitova.

MUUTETTU EHDOTUS

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisella tasolla on käytössä toimivat järjestelmät, joiden avulla käyttäjä tai sähköisen viestinnän verkkoja ja/tai palveluja tarjoava yritys, johon kansallisen sääntelyviranomaisen päätös vaikuttaa, voi hakea muutosta kyseiseen päätökseen erilliseltä elimeltä, joka on riippumaton julkishallinnosta ja kyseisen valtion kansallisista sääntelyviranomaisista. Muutoksenhakuelimen on voitava tarkastella päätöksenteossa noudatetun menettelyn lisäksi myös tapauksen tosiasia-aineistoa ja pääasiaa. Muutoksenhaun ollessa vireillä on noudatettava kansallisten sääntelyviranomaisten päätöstä, ellei muutoksenhakuelin kiireellisistä ja pakottavista syistä päättä, että päätöksen täytäntöönpanoa on lykättävä.

Ei muutoksia

3. Ellei muutoksenhakuelin ole luonteeltaan tuomioistuin, sen on aina annettava päätökselleen kirjalliset perustelut. Tällaisessa tapauksessa päätös on voitava käsitellä uudelleen EY:n perustamissopimuksen 234 artiklassa tarkoitetussa tuomioistuimessa.

4. Tällaisen muutoksenhakuelimen jäsenet on nimitettävä ja vapautettava tehtävistään samoin ehdoin kuin tuomioistuimen jäsenet niiltä osin kuin ehdot koskevat nimittävää tahoa, toimikautta ja erottamista. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että muutoksenhakuelimellä on tarvittava asiantuntemus, jotta se voi suorittaa tehtävänsä. Ainakin tällaisen riippumattoman elimen puheenjohtajalla on oltava sama juridinen ja ammatillinen pätevyys kuin tuomioistuimen jäsenillä. Muutoksenhakuelimen on oltava pätevä arvioimaan tapaukseen liittyviä taloudellisia kysymyksiä, sen on tehtävä päätöksensä kuultuaan kumpaakin osapuolta, ja päätöksen on kunkin jäsenvaltion määrittelemien keinoin oltava oikeudellisesti sitova.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

5 artikla

Tiedonvaihto

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset voivat edellyttää sähköisen viestinnän verkkoja ja palveluja tarjoavilta yrityksiltä kaikki tarvittavat tiedot, jotta ne voivat varmistua siitä, että yhteisön lainsäädäntöä noudatetaan. Kansallisten sääntelyviranomaisten pyytämien tietojen on oltava tarkoituksenmukaisia tähän tavoitteeseen nähden. Kansallisten sääntelyviranomaisten on esitettävä perustelut pyynnölleen.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset toimittavat pyynnöstä komissiolle tiedot, joita se tarvitsee suorittaessaan yhteisön perustamissopimuksen mukaisia tehtäviään. Komission pyytämien tietojen oltava tarkoituksenmukaisia tehtävien suorittamiseen nähden. Silloin kun se on tarkoituksenmukaista, komissio asettaa yksille kansallisille sääntelyviranomaiselle toimitettavat tiedot myös muiden kyseisen tai muun jäsenvaltion vastaavien viranomaisten saataville. Silloin kun tiedot on toimitettu luottamuksellisina, komission ja kyseisten kansallisten sääntelyviranomaisten on säilytettävä tietojen luottamuksellisuus.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset julkaisevat tietojen saatavuutta koskevien kansallisten sääntöjen mukaisesti nämä tiedot, jos ne edistävät avoimia ja kilpailuun perustuvia markkinoita kuitenkin niin, että kaupallisten tietojen luottamuksellisuutta koskevia kansallisia ja yhteisön sääntöjä kunnioitetaan.

4. Kansallisten sääntelyviranomaisten on julkistettava 3 kohdassa tarkoitettujen tietojen yleistä saatavuutta koskevat ehdot, joihin kuuluvat myös tiedonsaantiin liittyvät ohjeet ja menettelyt. Kaikki päätökset tietojen saannin epäämisestä on perusteltava ja julkistettava.

Ei muutoksia

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset voivat edellyttää sähköisen viestinnän verkkoja ja palveluja tarjoavilta yrityksiltä kaikki tarvittavat tiedot, jotta ne voivat varmistua siitä, että yhteisön lainsäädäntöä noudatetaan. Kansallisten sääntelyviranomaisten pyytämiä tietoja saa käyttää vain tässä yhteydessä ja tämän tehtävän suorittamiseen, ja niiden on oltava tarkoituksenmukaisia tähän tavoitteeseen nähden. Kansallisten sääntelyviranomaisten on esitettävä perustelut pyynnölleen.

1a. Jäsenvaltioiden on myös annettava kansallisille sääntelyviranomaisille valtuudet määrätä oikeasuhteisia seuraamuksia tietojen toimittamatta jättämisestä tai puutteellisesta toimittamisesta ja suorittaa kaikki tarvittavat yritysten tarkastukset. Tarvittaessa kansalliset sääntelyviranomaiset saavat valtuuttaa virkamiehensä suorittamaan tarkastuksia yritysten toimitiloissa.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset toimittavat pyynnöstä komissiolle tiedot, joita se tarvitsee suorittaessaan yhteisön perustamissopimuksen mukaisia tehtäviään. Jos toimitetuissa tiedoissa viitataan tietoihin, joita yritykset ovat aiemmin toimittaneet kansallisen sääntelyviranomaisen pyynnöstä, kyseisille yrityksille on ilmoitettava tästä. Komission pyytämiä tietoja saa käyttää vain tässä yhteydessä ja näiden tehtävien suorittamiseen, ja niiden oltava tarkoituksenmukaisia tehtävien suorittamiseen nähden. Tarvittavissa määrin komissio asettaa yksille kansallisille sääntelyviranomaiselle toimitettavat tiedot myös muiden kyseisen tai muun jäsenvaltion vastaavien viranomaisten saataville. Silloin kun tiedot on toimitettu luottamuksellisina, komission ja kyseisten kansallisten sääntelyviranomaisten on säilytettävä tietojen luottamuksellisuus.

Ei muutoksia

4. Kansallisten sääntelyviranomaisten on julkistettava 3 kohdassa tarkoitettujen tietojen yleistä saatavuutta koskevat ehdot, joihin kuuluvat myös tiedonsaantiin liittyvät ohjeet ja menettelyt. Kaikki päätökset tietojen saannin epäämisestä on perusteltava asianmukaisesti ja julkistettava.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

6 artikla

Kuulemismenettelyt ja avoimuus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset antavat asiaan liittyville tahoille mahdollisuuden esittää kohtuullisessa ajassa lausuntonsa toimenpiteistä, jotka kansalliset sääntelyviranomaiset aikovat toteuttaa tämän direktiivin tai järjestelmän muiden säädösten mukaisesti. Kansallisten sääntelyviranomaisten on julkaistava tiedot kansallisista kuulemismenettelyistään.

2. Jos kansalliset sääntelyviranomaiset aikovat toteuttaa toimenpiteitä tämän direktiivin 8 artiklan tai 14 artiklan 4 ja 5 kohdan nojalla tai [sähköisen viestinnän verkkojen ja niihin liittyvien toimintojen yhteenliittämisestä ja käyttöoikeuksista] annetun direktiivin 2000/.../EY 8 artiklan 2 kohdan nojalla, niiden on toimitettava toimenpideluonnos perusteluineen komissiolle ja muiden jäsenvaltioiden kansallisille sääntelyviranomaisille. Muille kansallisille sääntelyviranomaisille on annettava mahdollisuus esittää lausuntonsa kyseisille sääntelyviranomaisille 1 kohdan mukaisesti määritellyssä määräajassa.

3. Kyseisten kansallisten sääntelyviranomaisten on otettava muiden kansallisten sääntelyviranomaisten lausunnot mahdollisimman laajasti huomioon ja toimitettava lopullinen toimenpideluonnos viipymättä komissiolle.

4. Toimenpide tulee voimaan kuukauden kuluttua 3 kohdassa tarkoitetun luonnoksen toimittamisesta komissiolle, ellei komissio ole ilmoittanut kyseisille kansallisille sääntelyviranomaisille epäilevänsä toimenpiteen yhteensopivuutta yhteisön oikeuden ja erityisesti tämän direktiivin 7 artiklan säännösten kanssa. Jälkimmäisessä tapauksessa toimenpiteen täytäntöönpano siirtyy kahdella kuukaudella. Näiden kahden kuukauden kuluessa komissio tekee asiasta lopullinen päätöksensä ja vaatii tarvittaessa kyseisiä kansallisia sääntelyviranomaisia muuttamaan toimenpideluonnosta tai pidättymään toimenpiteen täytäntöönpanosta. Jos komissio ei ole tehnyt asiassa päätöstä tämän ajan kuluessa, kansalliset sääntelyviranomaiset voivat toteuttaa toimenpideluonnoksen mukaisen toimenpiteen.

MUUTETTU EHDOTUS

Ei muutoksia

1. Tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitettuja tapauksia lukuun ottamatta jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset antavat kaikille asiaan liittyville tahoille mahdollisuuden esittää kohtuullisessa ajassa lausuntonsa toimenpiteistä, jotka kansalliset sääntelyviranomaiset aikovat toteuttaa tämän direktiivin tai järjestelmän muiden säädösten mukaisesti. Kansallisten sääntelyviranomaisten on julkaistava tiedot kansallisista kuulemismenettelyistään. Kansallisten sääntelyviranomaisten on annettava kuulemismenettelyn tulokset yleisesti saataville, ellei kyse ole tiedoista, jotka ovat liikesalaisuutta koskevan yhteisön ja kansallisen oikeuden mukaan luottamuksellisia. Jäsenvaltion on perustettava keskitetty tiedotusjärjestelmä, jossa on tiedot kaikista meneillään olevista kuulemisista.

2. Jos kansalliset sääntelyviranomaiset aikovat toteuttaa toimenpiteitä tämän direktiivin 8 artiklan 3–5 kohdan tai 14 artiklan 4 ja 5 kohdan nojalla tai [sähköisen viestinnän verkkojen ja niihin liittyvien toimintojen yhteenliittämisestä ja käyttöoikeuksista] annetun direktiivin 2000/.../EY 8 artiklan 2 kohdan nojalla, niiden on toimitettava toimenpideluonnos perusteluineen komissiolle ja muiden jäsenvaltioiden kansallisille sääntelyviranomaisille. Muille kansallisille sääntelyviranomaisille on annettava mahdollisuus esittää lausuntonsa kyseisille sääntelyviranomaisille 1 kohdan mukaisesti määritellyssä määräajassa.

Ei muutoksia

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

5. Jos kansalliset sääntelyviranomaiset poikkeustilanteissa katsovat, että kilpailun turvaamiseksi ja kuluttajien etujen suojaamiseksi tarvitaan kiireellisiä toimenpiteitä ilman 1–4 kohdassa säädettyä menettelyä, ne voivat toteuttaa tarvittavat toimenpiteet välittömästi. Niiden on viipymättä ilmoitettava toimenpiteistä perusteluineen komissiolle ja muiden jäsenvaltioiden kansallisille sääntelyviranomaisille. Komissio tarkastaa tällaisten toimenpiteiden yhteensopivuuden yhteisön oikeuden ja erityisesti tämän direktiivin 7 artiklan säännösten kanssa. Komissio vaatii tarvittaessa kansallisia sääntelyviranomaisia muuttamaan kyseisiä toimenpiteitä tai luopumaan niistä.

6. Komission pidättyminen ryhtymästä 4 ja 5 kohdan mukaisiin toimenpiteisiin ei millään lailla rajoita sen oikeuksia ryhtyä yhteisön perustamissopimuksen 226 artiklan nojalla toimenpiteisiin kansallisten sääntelyviranomaisten päätösten tai toimenpiteiden osalta.

III LUKU

KANSALLISTEN SÄÄNTELYVIRANOMAISTEN
VELVOLLISUUDET

7 artikla

Toimintapoliittiset tavoitteet ja sääntelyperiaatteet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tässä direktiivissä ja järjestelmän muissa säädöksissä määriteltyjä sääntelytehtäviään hoitaessaan kansalliset sääntelyviranomaiset toteuttavat kaikki kohtuulliset toimenpiteet, joilla pyritään ainoastaan 2–4 kohdassa säädettyihin tavoitteisiin. Toimenpiteiden on oltava tarkoituksenmukaisia kyseisiin tavoitteisiin nähden.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset pyrkivät kaikin tavoin välttämään sitoutumista yksittäisiin tekniikoihin niiden suorittaessa tässä direktiivissä ja järjestelmän muissa säädöksissä säädettyjä sääntelytehtäviä ja varsinkin terveen kilpailun varmistamiseen tähtäviä sääntelytehtäviä; toisin sanoen sääntelyviranomaiset eivät saa edellyttää tai syrjiä tietyn tyyppisen tekniikan käyttöä.

2. Kansallisten sääntelyviranomaisten on edistettävä avoimia ja kilpailuun perustuvia sähköisen viestinnän verkkojen, sähköisen viestinnän palvelujen ja niihin liittyvien toimintojen markkinoita

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tässä direktiivissä ja järjestelmän muissa säädöksissä määriteltyjä sääntelytehtäviään hoitaessaan kansalliset sääntelyviranomaiset toteuttavat kaikki kohtuulliset toimenpiteet, joilla pyritään ainoastaan 2–4 kohdassa säädettyihin tavoitteisiin, ja pidättyvät kaikista toimenpiteistä, jotka olisivat ristiriidassa näiden tavoitteiden kanssa tai rajoittaisivat tai vääristäisivät niitä. Toimenpiteiden on oltava tarkoituksenmukaisia kyseisiin tavoitteisiin nähden.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tässä direktiivissä ja järjestelmän muissa säädöksissä säädettyjä sääntelytehtäviä ja varsinkin terveen kilpailun varmistamiseen tähtäviä sääntelytehtäviä suorittaessaan kansalliset sääntelyviranomaiset asettavat etusijalle toimenpiteet, joissa ei sitouduta yksittäisiin tekniikoihin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tarvetta päästä oikein suhteutettuihin yleishyödyllisiin tavoitteisiin ja varmistaa niukkojen voimavarojen tehokas käyttö.

Ei muutoksia

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

a) varmistamalla, että käyttäjille koituu mahdollisimman paljoa hyötyä valinnanvaran lisääntymisestä, hintojen alentumisesta, laadun parantumisesta ja hinta/laatu-suhteen kohentumisesta, b) varmistamalla, ettei kilpailua sähköisen viestinnän alalla vääristetä tai rajoiteta, c) edistämällä tehokkaita investointeja alan perusrakenteisiin ja ja d) varmistamalla radiotaajuuksien tehokas varaaminen ja osoittaminen eri käyttötarkoituksiin. 3. Kansallisten sääntelyviranomaisten on myötävaikutettava sisämarkkinoiden kehittymiseen a) poistamalla jäljellä olevat esteet sähköisen viestinnän verkkojen, niihin liittyvien toimintojen ja sähköisen viestinnän palvelujen Euroopan laajuiselta tarjonnalta, b) edistämällä Euroopan laajuisten verkkojen luomista ja kehittämistä ja yleiseurooppalaisten palvelujen yhteentoimivuutta ja c) varmistamalla että vastaavissa olosuhteissa sähköisen viestinnän verkkoja ja palveluja tarjoavien yritysten välillä ei esiinny syrjintää. 4. Kansallisten sääntelyviranomaisten on edistettävä eurooppalaisten kansalaisten etuja a) varmistamalla, että kaikilla kansalaisilla on käytettävissään kohtuuhintainen yleispalvelu, joka määritellään [yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisen viestinnän verkkojen ja palvelujen alalla annetussa] direktiivissä 2000/. . /EY, b) varmistamalla kuluttajille hyvä suoja heidän asioidessaan yritysten kanssa erityisesti siten, että käytettävissä on yksinkertaisia ja edullisia riidanratkaisumenettelyjä, c) varmistamalla korkeatasoinen henkilötietojen ja yksityisyyden suoja,	a) varmistamalla, että käyttäjille, mukaan luettuina vammaiset, koituu mahdollisimman paljoa hyötyä valinnanvaran lisääntymisestä, hintojen alentumisesta, laadun parantumisesta ja hinta/laatu-suhteen kohentumisesta, Ei muutoksia c) edistämällä tehokkaita investointeja alan perusrakenteisiin ja helpottamalla uusien innovatiivisten palvelujen markkinoille pääsyä ja Ei muutoksia c) varmistamalla johdonmukaisen sääntelykäytännön kehitys koko Euroopan unionissa siten, että vastaavissa olosuhteissa sähköisen viestinnän verkkoja ja palveluja tarjoavien yritysten välillä ei esiinny syrjintää riippumatta siitä, missäpäin Euroopan unionia ne toimivat. Ei muutoksia b) varmistamalla kuluttajille hyvä suoja heidän asioidessaan yritysten kanssa erityisesti siten, että käytettävissä on yksinkertaisia ja edullisia riidanratkaisumenettelyjä, jotka toteuttaa asianomaisista osapuolista riippumaton elin, Ei muutoksia

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

- d) edellyttämällä yleisesti saatavilla olevien sähköisen viestinnän palvelujen hinnoilta ja ehdoilta selkeyttä ja
- e) ottamalla huomioon erityiskäyttäjryhmien, etenkin vammaisten, tarpeet.

8 artikla

Radiotaajuuksien hallinta

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sähköisen viestinnän palveluissa niiden alueella käytettyjä radiotaajuuksia hallinnoidaan tehokkaasti. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset noudattavat radiotaajuuksia varatesaan ja tiettyyn käyttöön osoittaessaan puolueettomia, selkeitä, syrjimättömiä ja oikein suhteutettuja perusteita.

2. Kansallisten sääntelyviranomaisten on edistettävä radiotaajuuksien käytön yhdenmukaistamista yhteisössä ja otettava samalla huomioon tarve varmistaa niiden tehokas käyttö.

3. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat 7 artiklan tavoitteisiin pyrkiessään käyttää taajuuksien huutokauppoja tai hallinnollista hinnoittelua.

4. Jäsenvaltiot voivat antaa yrityksille mahdollisuuden käydä kauppaa muiden yritysten kanssa radiotaajuuksien käyttöoikeuksista ainoastaan silloin, kun kansalliset sääntelyviranomaiset ovat myöntäneet yrityksille kyseisten taajuuksien käyttöoikeudet huutokaupalla. Tehtäessä päätöksiä tiettyjen taajuusalueiden käyttöoikeuksien kaupan sallimisesta on noudatettava 6 artiklassa säädettyä menettelyä.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tietyn yrityksen aikomuksesta kaupata radiotaajuuksien käyttöoikeuksia ilmoitetaan taajuuksien osoittamisesta vastaaville kansallisille sääntelyviranomaisille ja että mahdollinen kauppa toteutetaan kyseisten viranomaisten luvalla ja valvonnassa. Kansallisten sääntelyviranomaisten on varmistettava, että asiaan liittyvät tahot ovat tietoisia aiotusta radiotaajuuksien käyttöoikeuksien kaupasta, jotta niillä on mahdollisuus esittää tarjouksensa kyseisistä käyttöoikeuksista. Kansallisten sääntelyviranomaisten on varmistettava, että tällaisella kaupalla ei vääristetä kilpailua. Jos tiettyjen radiotaajuuksien käyttö on yhdenmukaistettu [radiotaajuushallinnon sääntelyjärjestelmästä yhteisössä] tehdyllä päätöksellä 2000/. . /EY tai muulla yhteisön toimenpiteellä, tällaisella kaupalla ei saa muuttaa kyseisten taajuuksien käyttötarkoitusta.

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sähköisen viestinnän palveluissa niiden alueella käytettyjä radiotaajuuksia hallinnoidaan tehokkaasti 7 artiklassa asetettujen tavoitteiden mukaisesti. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset noudattavat radiotaajuuksia varatesaan ja tiettyyn käyttöön osoittaessaan puolueettomia, selkeitä, syrjimättömiä ja oikein suhteutettuja perusteita.

Ei muutoksia

4. Jäsenvaltiot voivat antaa yrityksille mahdollisuuden siirtää radiotaajuuksien käyttöoikeuksia muille yrityksille. Tehtäessä päätöksiä tiettyjen taajuusalueiden käyttöoikeuksien siirron sallimisesta on noudatettava 6 artiklassa säädettyä menettelyä.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tietyn yrityksen aikomuksesta siirtää radiotaajuuksien käyttöoikeuksia ilmoitetaan taajuuksien osoittamisesta vastaaville kansallisille sääntelyviranomaisille ja että mahdollinen siirto toteutetaan kyseisten viranomaisten etukäteisluvalla ja valvonnassa. Kansallisten sääntelyviranomaisten on varmistettava, että asiaan liittyvät tahot ovat tietoisia aiotusta radiotaajuuksien käyttöoikeuksien siirrosta, jotta niillä on mahdollisuus esittää tarjouksensa kyseisistä käyttöoikeuksista. Kansallisten sääntelyviranomaisten on varmistettava, että tällaisella siirrolla ei vääristetä kilpailua. Jos tiettyjen radiotaajuuksien käyttö on yhdenmukaistettu [radiotaajuushallinnon sääntelyjärjestelmästä yhteisössä] tehdyllä päätöksellä 2000/. . /EY tai muulla yhteisön toimenpiteellä, tällaisella siirrolla ei saa muuttaa kyseisten taajuuksien käyttötarkoitusta.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

6. Taajuuksien käyttöoikeuksien myöntämistä koskevissa päätöksissä on noudatettava 6 artiklassa säädettyä menettelyä.

Ei muutoksia

*9 artikla***Numerointi, nimeäminen ja osoitteiden antaminen**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset valvovat kaikkien kansallisten numerovarojen varaamista ja osoittamista tiettyyn käyttöön ja kansallisen numerointisuunnitelman hallinnointia. Jäsenvaltioiden on varmistettava kaikille yleisesti saatavilla oleville sähköisen viestinnän palveluille riittävä määrä numeroita ja numerointialueita.

2. Kansallisten sääntelyviranomaisten on varmistettava, että numerointisuunnitelmia ja -menettelyjä sovelletaan kaikkia yleisesti saatavilla olevien sähköisen viestinnän palvelujen tarjoajia yhdenvertaisesti kohtelevalla tavalla. Jäsenvaltioiden on erityisesti varmistettava, että yritys, jolle on myönnetty numerointialueita, ei syrji muita sähköisen viestinnän palveluntarjoajia niiden palvelujen käyttöön tarvittavien numeroiden osalta.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset numerointisuunnitelmat ja niihin tehtävät lisäykset ja muutokset julkaistaan, ja julkaisemista voidaan rajoittaa ainoastaan valtion turvallisuuden perusteella.

4. Kansallisten sääntelyviranomaisten on tuettava numerointivarojen käytön yhdenmukaistamista yhteisössä silloin kun se on tarpeen yleiseurooppalaisten palvelujen edistämiseksi. Tällaisessa yhdenmukaistamisessa on noudatettava 19 artiklan 2 kohtaa.

5. Kansallisten sääntelyviranomaisten on varmistettava, että käyttäjät voivat muista jäsenvaltioista käyttää niiden alueella käytössä olevia muunlaisia kuin maantieteellisiä numeroita paitsi silloin, kun vastaanottava tilaaja on kaupallisista syistä rajoittanut tietyltä maantieteelliseltä alueelta tulevia puheluja.

6. Palvelujen täydellisen maailmanlaajuisen yhteentoimivuuden varmistamiseksi Euroopan yhteisö toteuttaa kaikki tarvittavat toimet, jotta jäsenvaltioiden näkemyksiä koordinoidaan kansainvälisissä järjestöissä ja elimissä, joissa tehdään päätöksiä sähköisen viestinnän verkkojen ja palvelujen numerointiin, nimeämiseen ja osoitteisiin liittyvissä kysymyksissä.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

10 artikla

Asennusoikeudet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että menettelyt, joilla myönnetään oikeuksia asentaa järjestelmiä yksityis- tai valtionomisteisen omaisuuden yhteyteen, ovat kaikkien yleisesti saatavilla olevia sähköisen viestinnän verkkoja tarjoavien yritysten käytettävissä selkein ja yleisesti saatavilla olevin ehdoin ja edellytyksin, joita sovelletaan syrjimättömästi ja viivytyksettä.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että silloin kun paikallisviranomaisilla on omistusosuuksia tai päätäntävaltaa sähköisen viestinnän verkkoja ja/tai palveluja tarjoavissa yrityksissä, asennusoikeuksien myöntämisestä vastaavat toiminnot erotetaan rakenteellisesti tehokkaasti omistajuuteen ja päätäntävaltaan liittyvistä toiminnoista.

11 artikla

Rinnakkainsijoittaminen ja järjestelmien yhteiskäyttö

1. Jos sähköisen viestinnän verkkoja tarjoavalla yrityksellä on kansallisen lainsäädännön mukaan oikeus asentaa järjestelmiä yksityis- tai valtionomisteisen omaisuuden yhteyteen, tai mahdollisuus hyödyntää erityistä omaisuuden pakkolunastus- tai käyttöönottomenettelyä, kansallisten sääntelyviranomaisten on edistettävä tällaisten järjestelmien tai tällaisen omaisuuden yhteiskäyttöä erityisesti silloin, kun muilla yrityksillä ei ympäristönsuojeluun, kansanterveyteen, yleiseen turvallisuuteen tai kaupunkisuunnittelun ja maankäytön tavoitteisiin liittyvistä syistä ole muita käytännön vaihtoehtoja.

2. Rinnakkainsijoittamiseen ja järjestelmien yhteiskäyttöön liittyvät sopimukset edellyttävät yleensä asianomaisten osapuolten välistä kaupallista ja teknistä sopimusta. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat puuttua asiaan riitojen ratkaisemiseksi 17 artiklassa säädettyllä tavalla.

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että menettelyt, joilla myönnetään oikeuksia asentaa järjestelmiä yksityis- tai valtionomisteisen omaisuuden yhteyteen, ovat kaikkien yleisesti saatavilla olevia sähköisen viestinnän verkkoja tarjoavien yritysten käytettävissä kohtuullisin, selkein ja yleisesti saatavilla olevin ehdoin ja edellytyksin, joita sovelletaan syrjimättömästi ja viivytyksettä. Yksittäisen jäsenvaltion on varmistettava, että asennusoikeuksiin liittyviä menettelyjä ja edellytyksiä sovelletaan johdonmukaisesti koko sen alueella.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että silloin kun viranomaisilla on omistusosuuksia tai päätäntävaltaa sähköisen viestinnän verkkoja ja/tai palveluja tarjoavissa yrityksissä, asennusoikeuksien myöntämisestä vastaavat toiminnot erotetaan rakenteellisesti tehokkaasti omistajuuteen ja päätäntävaltaan liittyvistä toiminnoista.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että käytössä on toimivat järjestelyt, joiden avulla yritykset voivat valittaa asennusoikeuksien myöntämisestä koskevista päätöksistä tai tällaisten päätösten kohtuuttomasta viivästyisestä elimelle, joka on riippumaton asianomaisista osapuolista.

Ei muutoksia

1. Jos sähköisen viestinnän verkkoja tarjoavalla yrityksellä on kansallisen lainsäädännön mukaan oikeus asentaa järjestelmiä yksityis- tai valtionomisteisen omaisuuden yhteyteen, tai mahdollisuus hyödyntää erityistä omaisuuden pakkolunastus- tai käyttöönottomenettelyä, kansallisten sääntelyviranomaisten on edistettävä tällaisten järjestelmien tai tällaisen omaisuuden yhteiskäyttöä.

Ei muutoksia

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

3. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat vaatia sähköisen viestinnän verkkoa hallinnoivaa yritystä tarjoamaan järjestelmien tai omaisuuden yhteiskäyttömahdollisuutta (myös fyysistä rinnakkainsijoittamista) vasta riittävän sellaisen julkisen kuulemisvaiheen jälkeen, jonka aikana kaikille asiaan liittyville tahoille on annettava mahdollisuus esittää näkemyksensä asiasta. Tällaiset järjestelyt voivat sisältää järjestelmien tai omaisuuden yhteiskäytöstä aiheutuvien kustannusten jakamista koskevia sääntöjä.

12 artikla

Erillinen kirjanpito ja tilinpäätökset

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava yrityksiä, jotka tarjoavat yleisiä viestinnän verkkoja tai yleisesti saatavilla olevia sähköisen viestinnän palveluja ja joilla on erityis- tai yksinoikeuksia palvelujen tarjoamiseen muilla aloilla samassa tai toisessa jäsenvaltiossa

- a) pitämään erillistä kirjanpitoa sähköisen viestinnän verkkojen tai palvelujen tarjontaan liittyvän toiminnan osalta siinä laajuudessa, kuin vaadittaisiin, jos kyseistä toimintaa harjoittaisi oikeudellisesti itsenäinen yhtiö, jotta voitaisiin yksilöidä kaikki meno- ja tuloerät sekä niiden laskentaperuste ja käytetyt yksityiskohtaiset kohdentamismenetelmät, jotka liittyvät niiden sähköisen viestinnän verkkoihin tai palveluihin liittyvään toimintaan, mukaan luettuna eritelty selvitys kiinteistä varoista ja rakenteellisista kustannuksista, tai
- b) erottamaan sähköisen viestinnän verkkojen tai palvelujen tarjontaan liittyvä toiminta rakenteellisesti muista toiminnoista.

Jäsenvaltio voi päättää olla soveltamatta tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja vaatimuksia sellaisiin yrityksiin, joiden sähköisen viestinnän verkkojen tai palvelujen tarjontaan liittyvä liikevaihto tässä jäsenvaltiossa on alle 50 miljoonaa euroa.

2. Yleisiä viestintäverkkoja tai yleisesti saatavilla olevia sähköisen viestinnän palveluja tarjoavien yritysten on toimitettava niiden kansallisille sääntelyviranomaisille talouttaan koskevia tietoja heti pyydettyä ja riittävän yksityiskohtaisesti. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat julkaista nämä tiedot, jos ne edistävät avoimia ja kilpailuun perustuvia markkinoita kuitenkin noudattaen kaupallisten tietojen luottamuksellisuutta koskevia kansallisia ja yhteisön sääntöjä.

MUUTETTU EHDOTUS

3. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat vaatia sähköisen viestinnän verkkoa hallinnoivaa yritystä tarjoamaan järjestelmien tai omaisuuden yhteiskäyttömahdollisuutta (myös fyysistä rinnakkainsijoittamista) erityisesti silloin, kun muilla yrityksillä ei ympäristönsuojeluun, kansanterveyteen, yleiseen turvallisuuteen tai kaupunkisuunnittelun ja maankäytön tavoitteisiin liittyvistä syistä ole muita käytännön vaihtoehtoja, ja vasta riittävän sellaisen julkisen kuulemisvaiheen jälkeen, jonka aikana kaikille asiaan liittyville tahoille on annettava mahdollisuus esittää näkemyksensä asiasta. Tällaiset järjestelyt voivat sisältää järjestelmien tai omaisuuden yhteiskäytöstä aiheutuvien kustannusten jakamista koskevia sääntöjä.

Ei muutoksia

3. Yleisiä viestintäverkkoja tai yleisesti saatavilla olevia sähköisen viestinnän palveluja tarjoavien yritysten laatimat tilinpäätökset on annettava riippumattoman tilintarkastajan tarkastettavaksi ja julkaistava. Tilintarkastus tapahtuu asiaankuuluvien kansallisten ja yhteisön sääntöjen mukaisesti.

Tätä vaatimusta sovelletaan myös 1 kohdan a alakohdassa vaadittuun erilliseen kirjanpitoon.

IV LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

13 artikla

Merkittävässä markkina-asetmassa olevat yritykset

1. Silloin kun kansallisten sääntelyviranomaisten on järjestelmän muiden säädösten mukaan määriteltävä, ovatko tietyt operaattorit merkittävässä markkina-asetmassa, sovelletaan 2 ja 3 kohtaa.

2. Tietyn yrityksen katsotaan olevan merkittävässä markkina-asetmassa, jos sillä on yksin tai yhdessä muiden kanssa sellaista taloudellista vaikutusvaltaa, jonka turvin se voi toimia huomattavassa määrin kilpailijoista, asiakkaista ja lopulta kuluttajista riippumattomasti.

3. Jos yritys on tietyillä markkinoilla merkittävässä markkina-asetmassa, sen voidaan katsoa olevan merkittävässä markkina-asetmassa myös näihin tiiviissä yhteydessä olevilla muilla markkinoilla, jos näiden markkinoiden väliset yhteydet mahdollistavat toisilla markkinoilla saavutetun merkittävän markkina-asetman hyödyntämisen toisilla markkinoilla siten, että kyseisen yrityksen markkina-asema vahvistuu.

14 artikla

Markkina-analyyseissä noudatettava menettely

1. Kuultuaan kansallisia sääntelyviranomaisia korkean tason viestintätyöryhmässä komissio tekee jäsenvaltioille osoitetun päätöksen merkityksellisistä tuote- ja palvelumarkkinoista (jäljempänä "päätös"). Päätöksessä yksilöidään ne sähköisen viestinnän tuote- ja palvelumarkkinat, jotka ominaisuuksiensa perusteella saattaisivat edellyttää järjestelmän muissa säädöksissä säädettyjen sääntelyllisten velvoitteiden asettamista, mutta tällaisia markkinoita voidaan määrittellä myös kilpailulainsäädännön mukaisesti erityistapauksissa. Komissio julkaisee myös markkina-analyysien suorittamisesta ja merkittävän markkina-asetman määrittämisestä ohjeet (jäljempänä "ohjeet").

1. Julkisen kuulemisen jälkeen ja kuultuaan kansallisia sääntelyviranomaisia neuvoo-antavassa viestintätyöryhmässä komissio tekee jäsenvaltioille osoitetun päätöksen merkityksellisistä tuote- ja palvelumarkkinoista (jäljempänä "päätös"). Päätöksessä yksilöidään ne sähköisen viestinnän tuote- ja palvelumarkkinat, jotka ominaisuuksiensa perusteella saattaisivat edellyttää järjestelmän muissa säädöksissä säädettyjen sääntelyllisten velvoitteiden asettamista, mutta tällaisia markkinoita voidaan määrittellä myös kilpailulainsäädännön mukaisesti erityistapauksissa. Komissio julkaisee myös markkina-analyysien suorittamisesta ja merkittävän markkina-asetman arvioinnista ohjeet (jäljempänä "ohjeet"), joiden on oltava Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisia.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

Komissio voi päätöksessään yksilöidä myös monikansallisia markkinoita. Tällaisten markkinoiden tapauksessa kansallisten sääntelyviranomaisten on yhdessä suoritettava markkina-analyysi ja päätettävä 2, 4 ja 5 kohdassa tarkoitettujen sääntelyyn perustuvien velvoitteiden asettamisesta yhteensovitettulla tavalla.

Ei muutoksia

Kansallisten sääntelyviranomaisten on pyydettävä komissiolta lupa ennen kuin ne käyttävät päätöksen markkinamääritelmistä poikkeavia määritelmiä tai ennen kuin ne asettavat alakohtaisia sääntelyyn perustuvia velvoitteita muilla kuin päätöksessä yksilöidyillä markkinoilla.

Komissio tarkistaa päätöstä säännöllisesti.

Komissio tarkistaa päätöstä ja ohjeita säännöllisesti.

2. Kahden kuukauden kuluessa päätöksen tai sen tarkistuksen tekemisestä kansallisten sääntelyviranomaisten on komission ohjeiden mukaisesti suoritettava analyysi päätöksessä yksilöidyistä tuote- ja palvelumarkkinoista. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset kilpailuviranomaiset osallistuvat kaikilta osin kyseisen analyysin suorittamiseen. Kansallisten sääntelyviranomaisten analyysit kaikista eri markkinoista on julkaistava.

Ei muutoksia

3. Jos kansallisten sääntelyviranomaisten on [yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisen viestinnän verkkojen ja palvelujen alalla annetun] direktiivin 2000/.../EY 16, 25 tai 27 artiklan tai [sähköisen viestinnän verkkojen ja niihin liittyvien toimintojen yhteenliittämisestä ja käyttöoikeuksista annetun] direktiivin 2000/.../EY 7 tai 8 artiklan nojalla tehtävä päätös siitä, asettavatko, pitävätkö voimassa tai poistavatko ne tietyt yrityksiä koskevia velvoitteita, niiden on 2 kohdassa tarkoitettujen analyysin ja edellä tarkoitettujen ohjeiden perusteella määriteltävä, vallitseeko päätöksessä yksilöidyillä markkinoilla todellinen kilpailu tietyllä maantieteellisellä alueella.

4. Jos kansalliset sääntelyviranomaiset toteavat, että kyseisillä markkinoilla vallitsee todellinen kilpailu, ne eivät saa asettaa järjestelmän muissa säädöksissä säädettyjä alakohtaisia velvoitteita. Jos alakohtaisia sääntelyyn perustuvia velvoitteita sovelletaan, niiden on poistettava tällaiset yrityksille kyseisillä markkinoilla asetetut velvoitteet. Niille osapuolille, joita velvoitteiden poistaminen koskee, on ilmoitettava asiasta hyvissä ajoin.

5. Jos kansalliset sääntelyviranomaiset toteavat edellä tarkoitettujen ohjeiden mukaisesti, ettei päätöksessä yksilöidyillä markkinoilla vallitse todellinen kilpailu tietyllä maantieteellisellä alueella, niiden on asetettava järjestelmän muissa säädöksissä säädettyjä alakohtaisia velvoitteita tai pidettävä tällaiset velvoitteet edelleen voimassa.

6. Tämän artiklan 4 ja 5 kohdan mukaisia toimenpiteitä toteutettaessa on noudatettava 6 artiklassa säädettyä menettelyä.

15 artikla

Standardointi

1. Komissio laatii ja julkaisee *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* luettelon standardeista ja/tai eritelmistä, jotka toimivat perustana sähköisen viestinnän verkkojen, sähköisen viestinnän palvelujen ja niihin liittyvien toimintojen yhdenmukaisen tarjonnan edistämiseksi. Komissio voi 19 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen tarvittaessa pyytää eurooppalaisia standardointi-elimä laatimaan standardeja.

2. Jäsenvaltioiden on edistettävä 1 kohdassa tarkoitettujen standardien ja/tai eritelmien käyttöä palvelujen, teknisten rajapintojen ja/tai verkkotoimintojen tarjoamiseksi siinä määrin kuin se on ehdottoman välttämätöntä yhteentoimivuuden varmistamiseksi ja käyttäjien valintamahdollisuuksien lisäämiseksi.

Niin kauan kuin standardeja ja/tai eritelmiä ei ole julkaistu 1 kohdan mukaisesti, jäsenvaltioiden on edistettävä ETSIn tai CEN/Cenelecin kaltaisten eurooppalaisten standardointielinten hyväksymien standardien ja/tai eritelmien käyttöä.

Jos tällaisia standardeja ja/tai eritelmiä ei ole, jäsenvaltioiden on edistettävä kansainvälisen teleliiton (ITU), kansainvälisen standardointijärjestön (ISO) tai kansainvälisen sähköteknisen standardointijärjestön (IEC) antamien kansainvälisten standardien tai suositusten käyttöä.

Jos kansainvälisiä standardeja on olemassa, jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki kohtuullisiksi katsottavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ETSIn tai CEN/Cenelecin kaltaiset eurooppalaiset standardointielimet käyttävät niitä tai niiden asiaan liittyviä osia perustana standardeja kehittäessään, lukuun ottamatta tilanteita, joissa tällaiset kansainväliset standardit tai niiden asiaan liittyvät osat olisivat tehottomia.

3. Jos 1 kohdassa tarkoitettuja standardeja ja/tai eritelmiä ei ole noudatettu riittävän hyvin palvelujen yhteentoimivuuden takaamiseksi yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa, kyseisten standardien ja/tai eritelmien noudattaminen voidaan tehdä pakolliseksi 4 kohdan mukaisesti, jos tämä on ehdottoman välttämätöntä yhteentoimivuuden takaamiseksi ja käyttäjien valinnanvapauden lisäämiseksi.

4. Jos komissio aikoo säätää tiettyjen standardien ja/tai eritelmien noudattamisen pakolliseksi, se julkaisee asiasta ilmoituksen *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* ja pyytää kaikkia asiaan liittyviä tahoja esittämään asiasta näkemyksensä. Komissio säätää 19 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen asiaan liittyvien standardien noudattamisen pakolliseksi viittaamalla niihin pakollisina standardeina 1 kohdassa tarkoitettua standardi- ja/tai eritelmäluettelossa.

3. Jos 1 kohdassa tarkoitettuja standardeja ja/tai eritelmiä ei ole noudatettu riittävän hyvin tai jos palvelujen yhteentoimivuutta ei voida taata yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa, kyseisten standardien ja/tai eritelmien noudattaminen voidaan tehdä pakolliseksi 4 kohdan mukaisesti, jos tämä on ehdottoman välttämätöntä yhteentoimivuuden takaamiseksi ja käyttäjien valinnanvapauden lisäämiseksi.

Ei muutoksia

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

5. Jos komissio katsoo, että 1 kohdassa tarkoitetut yhdenmukaistetut standardit ja/tai eritelmät eivät enää edistä sähköisen viestinnän palvelujen yhdenmukaista tarjontaa, se poistaa 1 kohdassa tarkoitettua standardi- ja/tai eritelmäluettelosta kyseiset viittaukset 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

6. Jos komissio katsoo, että 4 kohdassa tarkoitetut yhdenmukaistetut standardit ja/tai eritelmät eivät enää edistä sähköisen viestinnän palvelujen yhdenmukaista tarjontaa, se poistaa 1 kohdassa tarkoitettua standardiluettelosta viittaukset kyseisiin standardeihin ja/tai eritelmiin 19 artiklan 3 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

16 artikla

Yhdenmukaistamistoimenpiteet

1. Komissio voi tarvittaessa antaa 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen jäsenvaltioille suosituksia. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset ottavat nämä suositukset toiminnassaan huomioon mahdollisimman laajasti. Jos kansalliset sääntelyviranomaiset päättävät olla noudattamatta suositusta, niiden on julkaistava perustelut päätökselleen.

2. Jos komissio esimerkiksi toteaa, että jäsenvaltioiden sääntelyn eroavaisuudet muodostavat esteen Euroopan yhtenäismarkkinoille, tai jos korkean tason viestintäryhmä pitää sitovaa yhdenmukaistamistoimenpidettä tarpeellisenä, komissio voi 19 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toteuttaa sitovia yhdenmukaistamistoimenpiteitä.

17 artikla

Yritysten välinen riidanratkaisu

1. Tämän direktiivin tai järjestelmän muiden säädösten soveltamisalaan kuuluvissa, sähköisen viestinnän verkkoja tai palveluja yksittäisessä jäsenvaltiossa tarjoavien yritysten välisissä riita-asioissa kyseisten kansallisten sääntelyviranomaisten on jommankumman osapuolen pyynnöstä tehtävä kahden kuukauden kuluessa sitova päätös riita-asian ratkaisemiseksi. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki osapuolet tekevät riittävästi yhteistyötä kansallisten sääntelyviranomaisten kanssa.

MUUTETTU EHDOTUS

5. Jos komissio katsoo, että 1 kohdassa tarkoitetut yhdenmukaistetut standardit ja/tai eritelmät eivät enää edistä sähköisen viestinnän palvelujen yhdenmukaista tarjontaa tai että ne eivät enää vastaa kuluttajien tarpeita tai haittaavat tekniikan kehitystä, se poistaa 1 kohdassa tarkoitettua standardi- ja/tai eritelmäluettelosta kyseiset viittaukset 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

6. Jos komissio katsoo, että 4 kohdassa tarkoitetut yhdenmukaistetut standardit ja/tai eritelmät eivät enää edistä sähköisen viestinnän palvelujen yhdenmukaista tarjontaa tai että ne eivät enää vastaa kuluttajien tarpeita tai haittaavat tekniikan kehitystä, se poistaa 1 kohdassa tarkoitettua standardiluettelosta viittaukset kyseisiin standardeihin ja/tai eritelmiin 19 artiklan 3 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Ei muutoksia

2. Jos komissio esimerkiksi toteaa, että jäsenvaltioiden sääntelyn eroavaisuudet muodostavat esteen Euroopan yhtenäismarkkinoille, komissio voi 19 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toteuttaa tarvittavat tekniseen täytäntöönpanoon liittyvät toimenpiteet. Komissio voi kuulla neuvoantavaa viestintäryhmää sen näkemyksistä tässä asiassa.

Ei muutoksia

1. Tämän direktiivin tai järjestelmän muiden säädösten soveltamisalaan kuuluvissa, sähköisen viestinnän verkkoja tai palveluja yksittäisessä jäsenvaltiossa tarjoavien yritysten välisissä riita-asioissa kyseisten kansallisten sääntelyviranomaisten on jommankumman osapuolen pyynnöstä tehtävä kahden kuukauden kuluessa sitova päätös riita-asian ratkaisemiseksi. Poikkeuksellisissa olosuhteissa ja asianomaisten osapuolten suostumuksella päätöstä voidaan lykätä kahdella kuukaudella tästä määräajasta. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki osapuolet tekevät riittävästi yhteistyötä kansallisten sääntelyviranomaisten kanssa. Mahdollisissa velvoitteissa, jotka kansallinen sääntelyviranomainen asettaa yritykselle riita-asian ratkaisemisessa, on noudatettava tämän direktiivin ja järjestelmän muiden säädösten säännöksiä.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

2. Riitoja ratkaistessaan kansallisten sääntelyviranomaisten on otettava huomioon muun muassa seuraavat tekijät:

- a) käyttäjien edut,
- b) osapuolia mahdollisesti koskevat sääntelyyn perustuvat velvoitteet tai rajoitukset,
- c) pyrkimys edistää innovatiivisten palvelujen tarjontaa markkinoilla ja tarjota käyttäjille laaja valikoima sähköisen viestinnän palveluja kansallisella ja yhteisön tasolla,
- d) mahdollisuudet käyttää tarvittaessa teknisesti ja kaupallisesti kannattavia vaihtoehtoja pyydyille palveluille tai toimintoille,
- e) tarve ylläpitää sähköisen viestinnän verkkojen toimintavarmuutta ja palvelujen yhteentoimivuutta,
- f) esitetyn pyynnön luonne verrattuna sen täyttämiseksi käytävissä oleviin voimavaroihin,
- g) osapuolten markkina-asema,
- h) yleinen etu (esimerkiksi ympäristönsuojelu, kansanterveys ja yleinen turvallisuus),
- i) kilpailun edistäminen,
- j) tarve ylläpitää yleispalvelua.

Ei muutoksia

3. Kansallisten sääntelyviranomaisten päätös on julkaistava. Osapuolille on esitettävä päätöksen täydelliset perustelut.

4. Tämän artiklan 1–3 kohdassa tarkoitettu menettely ei estä osapuolia hakemasta vahingonkorvauksia kansallisissa tuomioistuimissa.

18 artikla

Rajat ylittävien riita-asioiden ratkaisu

1. Tämän artiklan 2–5 kohdassa säädettävän menettelyn on oltava käytettävissä tämän direktiivin tai järjestelmän muiden säädösten soveltamisalaan kuuluvissa, eri jäsenvaltioista tulevien osapuolten välisissä rajat ylittävissä riita-asioissa, jotka eivät kuulu yhden yksittäisen jäsenvaltion kansallisten sääntelyviranomaisten toimivaltaan.

2. Mikä tahansa osapuoli voi antaa riidan kyseisten kansallisten sääntelyviranomaisten käsiteltäväksi. Kansallisten sääntelyviranomaisten on koordinoitava toimintaansa riidan ratkaisemiseksi 17 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

3. Jos riitaa ei ratkaista kahden kuukauden kuluessa sen saattamisesta kyseisten kansallisten sääntelyviranomaisten käsiteltäväksi, mikä tahansa osapuoli voi kaikkien osapuolten suostumuksella ja toimittamalla pyynnöstä jäljennökset kaikille osapuolille pyytää komissiolta päätöstä asiassa. Hyväksyessään kyseisen menettelyn käynnistämisen osapuolet pidättyvät kansallisen tason oikeustoimenpiteistä.

4. Komission vastaanotettua 3 kohdassa tarkoitetun pyynnön se tutkii tapauksen ja tekee päätöksensä, oman harkintansa mukaan asiantuntijaryhmää kuultuaan, kolmen kuukauden kuluessa. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki osapuolet noudattavat päätöstä kaikilta osin.

5. Ellei 4 kohdassa tarkoitettua päätöstä tehdä, osapuolet voivat vapaasti ryhtyä kansallisen tason oikeustoimenpiteisiin.

*19 artikla***Viestintäkomitea**

1. Komissiota avustaa viestintäkomitea, joka koostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana toimii komission edustaja.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 3 artiklassa säädettyä neuvoo-antavaa menettelyä kyseisen päätöksen 7 ja 8 artiklan mukaisesti.

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 artiklassa säädettyä sääntelymenettelyä kyseisen päätöksen 7 ja 8 artiklan mukaisesti.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika on kolme kuukautta.

*20 artikla***Tiedonvaihto**

1. Komissio ilmoittaa tarvittaessa viestintäkomitealle verkkooperaattorien, palveluntarjoajien, käyttäjien, kuluttajien, laitevalmistajien ja ammattiyhdistysten edustajien kanssa käytyjen säännöllisten neuvottelujen tuloksista.

2. Viestintäkomitean on sähköistä viestintää koskevien yhteisön periaatteiden mukaisesti edistettävä jäsenvaltioiden välistä sekä jäsenvaltioiden ja komission välistä tietojen vaihtoa sähköisen viestinnän verkkoihin ja palveluihin liittyvien sääntelytoimien tilanteesta ja kehityksestä.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

21 artikla

Korkean tason viestintätyöryhmä**Neuvoa-antava viestintätyöryhmä**

1. Perustetaan korkean tason viestintätyöryhmä. Työryhmä on luonteeltaan neuvoa-antava ja toiminnassaan itsenäinen.

1. Perustetaan neuvoa-antava viestintätyöryhmä. Työryhmä on luonteeltaan neuvoa-antava ja toiminnassaan itsenäinen.

2. Työryhmä koostuu kansallisten sääntelyviranomaisten nimeämistä edustajista. Työryhmä valitsee puheenjohtajansa. Komissio huolehtii työryhmän sihteeristötehtävistä. Työryhmä laatii oman työjärjestyksensä, jonka komissio hyväksyy.

Ei muutoksia

3. Joistakin 4 kohdassa tarkoitetuista tehtävistä voivat huolehtia tarkoitusta varten perustetut asiantuntijaryhmät. Työryhmän ja asiantuntijaryhmien toimintaan on tarvittaessa kutsuttava mukaan kansallisten kilpailuviranomaisten ja muiden asiaan liittyvien viranomaisten edustajia.

3. Joistakin 4 kohdassa tarkoitetuista tehtävistä voivat huolehtia tarkoitusta varten perustetut asiantuntijaryhmät. Työryhmän ja asiantuntijaryhmien toimintaan voidaan tarvittaessa kutsua mukaan kansallisten kilpailuviranomaisten ja muiden asiaan liittyvien viranomaisten edustajia.

4. Työryhmän ja/tai asiantuntijaryhmien on:

Ei muutoksia

a) tutkittava kaikki tämän direktiivin ja järjestelmän muiden säädösten mukaisesti toteutettujen kansallisten toimenpiteiden soveltamista koskevat kysymykset niin, että edistetään toimenpiteiden yhdenmukaista soveltamista jäsenvaltioissa,

b) hyväksyttävä yhteisön lainsäädännön yksityiskohtaista soveltamista koskevat yhteisesti sovitut kannat niin, että edistetään yleiseurooppalaisia palveluja,

c) annettava komissiolle neuvoja sen laatiessa 14 artiklassa tarkoitettua päätöstä merkityksellisistä tuote- ja palvelumarkkinoista,

d) käsiteltävä jäsenvaltioiden, kansallisten sääntelyviranomaisten, yritysten tai käyttäjien esille tuomia kysymyksiä, ja ehdotettava tarvittaessa ratkaisuja,

e) ilmoitettava komissiolle mahdollisista vaikeuksista tämän direktiivin ja järjestelmän muiden säädösten täytäntöönpanossa,

f) hyväksyttävä jäsenvaltioissa sovellettavaksi työryhmän, asiantuntijaryhmien tai muiden asiaan liittyvien tahojen laatimia käytäntösääntöjä yhteisön lainsäädännön soveltamiseen liittyvistä kysymyksistä tällä alalla,

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

g) seurattava toimintaa kaikkialla yhteisössä ja tiedotettava siitä, varsinkin yksittäisiä sääntelykysymyksiä koskevista kansallisista kuulemismenettelyistä ja niitä seuraavista kansallisten sääntelyviranomaisten päätöksistä, mikäli se on tarkoituksenmukaista, tietokannan avulla.

5. Työryhmän on ilmoitettava komissiolle kaikista jäsenvaltioiden lainsäädännön tai käytänteiden välisistä eroavaisuuksista, jotka todennäköisesti tulevat vaikuttamaan sähköisen viestinnän verkkojen tai palvelujen markkinoihin yhteisössä. Työryhmä voi omasta aloitteestaan antaa lausuntoja tai suosituksia kaikista sähköisen viestinnän verkkoihin tai palveluihin liittyvistä kysymyksistä yhteisössä.

6. Työryhmän lausunnot ja suositukset on toimitettava komissiolle ja viestintäkomitealle. Komissio ilmoittaa työryhmälle toimenpiteistä, joihin se mahdollisesti ryhtyy sen lausuntojen ja suositusten perusteella.

7. Työryhmän ja asiantuntijaryhmien on mahdollisimman laajasti otettava huomioon asiaan liittyvien tahojen, kuten kuluttajien, käyttäjien, verkko-operaattorien, palveluntarjoajien, laitevalmistajien ja asianomaisten yhteisön tasoisten järjestöjen näkemykset.

8. Työryhmän on laadittava toiminnastaan ja asiantuntijaryhmien toiminnasta vuosikertomus Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle. Vuosikertomus on julkistettava.

22 artikla

Tietojen julkistaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ajantasaiset tiedot tämän direktiivin ja järjestelmän muiden säästösten soveltamisesta ovat yleisesti ja helposti kaikkien asiaan liittyvien tahojen saatavilla. Jäsenvaltioiden on julkaistava virallisessa lehdessään ilmoitus siitä, miten ja missä tiedot julkaistaan. Ensimmäinen tällainen ilmoitus on julkaistava ennen 1 päivää tammikuuta 2002, ja sen jälkeen ilmoitus on julkaistava aina kun sen sisältämiin tietoihin tulee muutoksia.

MUUTETTU EHDOTUS

5. Työryhmän on ilmoitettava komissiolle kaikista jäsenvaltioiden lainsäädännön tai käytänteiden välisistä eroavaisuuksista, jotka todennäköisesti tulevat vaikuttamaan sähköisen viestinnän verkkojen tai palvelujen markkinoihin yhteisössä, ja kiinnitettävä erityistä huomiota tarpeeseen kehittää monikan-sallisia palveluja ja korjata erot jäsenvaltioiden kansallisten sääntelyjärjestelmien välillä. Työryhmä voi omasta aloitteestaan antaa lausuntoja tai suosituksia kaikista sähköisen viestinnän verkkoihin tai palveluihin liittyvistä kysymyksistä yhteisössä.

Ei muutoksia

7. Työryhmän ja asiantuntijaryhmien on mahdollisimman laajasti otettava huomioon asiaan liittyvien tahojen, kuten kuluttajien, käyttäjien, verkko-operaattorien, palveluntarjoajien, laitevalmistajien ja asianomaisten yhteisön tasoisten järjestöjen näkemykset. Tätä varten työryhmän ja asiantuntijaryhmien on annettava asianosaisille mahdollisuus antaa lausuntonsa ehdotetuista toimituksista kohtuullisen ajan kuluessa.

Poistetaan

Ei muutoksia

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle jäljennös kaikista tällaisista ilmoituksista niiden julkaisuajankohtana. Komissio toimittaa tiedot tarpeen mukaan viestintäkomitealle ja korkean tason viestintäryhmälle.

23 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio tarkastelee säännöllisesti uudelleen tämän direktiivin toimintaa ja antaa asiaa koskevan kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle ensimmäisen kerran viimeistään kolmen vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulopäivästä. Tätä tarkoitusta varten komissio voi pyytää jäsenvaltioilta tietoja, jotka niiden on toimitettava viipymättä.

V LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

24 artikla

Kumoaminen

Kumotaan seuraavat direktiivit ja päätökset 1 päivästä tammi-kuuta 2002 seuraavasti:

- direktiivi 90/387/ETY;
- päätös 91/396/ETY;
- direktiivi 92/44/ETY, 3, 4, 6, 7, 8 ja 10 artiklaa lukuun ottamatta;
- päätös 92/264/ETY;
- direktiivi 95/47/EY;
- direktiivi 97/13/EY;
- direktiivi 97/33/EY, 4, 6, 7, 8, 11, 12 ja 14 artiklaa lukuun ottamatta;
- direktiivi 97/66/EY;
- direktiivi 98/10/EY, 16 ja 17 artiklaa lukuun ottamatta;

25 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2001. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

MUUTETTU EHDOTUS

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle jäljennös kaikista tällaisista ilmoituksista niiden julkaisuajankohtana. Komissio toimittaa tiedot tarpeen mukaan viestintäkomitealle ja neuvola-antavalle viestintäryhmälle.

Ei muutoksia

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettua kysymyksistä antamansa kansalliset säännökset sekä niihin myöhemmin tehtävät muutokset kirjallisina komissiolle.

26 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenäkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

27 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

LIITE

LUETTELO ENSIMMÄISEEN TUOTE- JA PALVELUMARKKINOITA KOSKEVAAN KOMISSION PÄÄTÖKSEEN SISÄLLYTETTÄVISTÄ MARKKINOISTA (14 ARTIKLA)**1. Yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisen viestinnän verkkojen ja palvelujen alalla annetussa direktiivissä [...] tarkoitettut markkinat**

16 artikla (vähittäishintoja koskeva sääntely) ja 25 artiklan 2 kohta (operaattorin valinta)

— yleisen puhelinverkon kiinteässä liityntäkohdassa olevan liittymän ja sen käyttömahdollisuuden tarjonta

27 artikla (kiinteät yhteydet)

— kiinteiden yhteyksien tarjonta loppukäyttäjille

2. Sähköisen viestinnän verkkojen ja niihin liittyvien toimintojen käyttöoikeuksista ja yhteenliittämisestä annetussa direktiivissä [...] tarkoitettut markkinat

7 artikla – Aiemmassa sääntelyjärjestelmässä määritellyt markkinat, joilla veloitteita olisi tarkistettava

Yhteenliittäminen (direktiivi 97/33/EY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 98/61/EY)

— puhelinliikenteen välittäminen lähdeverkkona toimivassa yleisessä kiinteässä puhelinverkossa

— puhelinliikenteen välittäminen kohdeverkkona toimivassa yleisessä kiinteässä puhelinverkossa

— kauttakulupalvelut yleisessä kiinteässä puhelinverkossa

— puhelinliikenteen välittäminen lähdeverkkona toimivassa yleisessä matkaviestintäverkossa

— puhelinliikenteen välittäminen kohdeverkkona toimivassa yleisessä matkaviestintäverkossa

— kiinteiden yhteyksien yhteenliittäminen (lyhyen matkan yhteyksien yhteenliittäminen)

Verkon käyttöoikeudet ja käyttöoikeudet erityisehdoin (direktiivi 97/33/EY, direktiivi 98/10/EY)

— yleisen kiinteän puhelinverkon käyttöoikeus, mukaan luettuna tilaajayhteyksien eriytetty käyttöoikeus

— yleisen matkaviestintäverkon käyttöoikeus, mukaan luettuna operaattorin valintamahdollisuus

Kiinteän siirtokapasiteetin tukkumyynti (direktiivi 92/44/EY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 97/51/EY)

— kiinteän siirtokapasiteetin tukkumyynti muille sähköisen viestinnän verkkojen tai palvelujen tarjoajille

3. Tilaajayhteyksien eriytetystä tarjonnasta annetussa asetuksessa [...] tarkoitettut markkinat

— eriytetyillä (kuparijohtimiin perustuvilla) tilaajayhteyksillä tarjotut palvelut

Muutettu ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yhteisössä jäsenvaltion alueelle tai sen alueelta taikka yhden tai useamman jäsenvaltion alueen kautta tapahtuvan maanteiden tavaraliikenteen markkinoille pääsystä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 881/92 muuttamisesta yhdenmukaisen kuljettajatodistuksen osalta ⁽¹⁾

(2001/C 270 E/27)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

KOM(2001) 373 lopull. — 2000/0297(COD)

(Komission esittämä 5 päivänä heinäkuuta 2001 EY:n perustamissopimuksen 250 artiklan 2 kohdan nojalla)

⁽¹⁾ EYVL C 96 E, 27.3.2001, s. 207.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

Ei muutoksia

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 71 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Yhteisössä jäsenvaltion alueelle tai sen alueelta taikka yhden tai useamman jäsenvaltion alueen kautta tapahtuvan maanteiden tavaraliikenteen markkinoille pääsystä 26 päivänä maaliskuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 881/92 ⁽¹⁾ mukaan yhteisön sisäiset kuljetukset vapautetaan määrällisistä rajoituksista muun muassa myöntämällä yhdenmukainen yhteisön lupa.
- (2) Käytössä ei ole yhteisön luvan kaltaista yhdenmukaista asiakirjaa, jolla todistettaisiin, että kuljettajilla on oikeus kuljettaa ajoneuvoja, joita käytetään yhteisön lupaa edellyttävissä kansainvälisissä kuljetuksissa, ja tästä on aiheutunut vakavia valvontaan liittyviä ongelmia valvontaelimille.
- (3) Jäsenvaltioiden valvontaelinten on (yhdenmukaisen kuljettajatodistuksen puuttuessa) mahdotonta tarkastaa, onko kuljettajalla, joka kuljettaa ajoneuvoa kansainvälisessä kuljetuksessa, jota varten vaadittavan yhteisön luvan on myöntänyt jokin toinen jäsenvaltio, oikeus toimia kuljettajana kyseisen toisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaan.

⁽¹⁾ EYVL L 95, 9.4.1992, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirjalla.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

- (4) Näiden valvontaan liittyvien vaikeuksien takia kuljettajien työsuhteen laatu tarkastetaankin yleensä ainoastaan niissä jäsenvaltioissa, joihin työnantajana oleva liikenteenharjoittaja on sijoittautunut.
- (5) Se, että kuljettajien työsuhteen laatua ei ole mahdollista tarkastaa sijoittautumisjäsenvaltion ulkopuolella, on johtanut markkinatilanteeseen, jossa kuljettajia käytetään sääntöjen vastaisesti ja pelkästään liikenteenharjoittajan sijoittautumisjäsenvaltion ulkopuolella tapahtuvia kansainvälisiä kuljetuksia varten, jolloin rikotaan tarkoituksellisesti sen sijoittautumisjäsenvaltion kansallista lainsäädäntöä, joka on myöntänyt liikenteenharjoittajalle yhteisön luvan.
- (6) Niissä tapauksissa, joissa tällaisia sääntöjen vastaisessa työsuhteessa olevia kuljettajia käytetään, he työskentelevät usein huonoissa työolosuhteissa ja huonoilla palkoilla, mikä puolestaan antaa aihetta vakavaan huoleen liikenneturvallisuudesta.
- (7) Tällainen kansallisen lainsäädännön järjestelmällinen rikominen on johtanut siihen, että kilpailu tällaisia toimintatapoja käyttävien liikenteenharjoittajien ja ainoastaan laillisessa työsuhteessa olevia kuljettajia käyttävien liikenteenharjoittajien välillä on vääristynyt vakavasti.
- (8) Jäsenvaltioiden toimivaltaisten elinten on mahdotonta valvoa sääntöjen vastaisesti käytettävien kuljettajien työolosuhteita.
- (9) Jäsenvaltiot pystyvät tarkastamaan, ovatko kuljettajat laillisessa työsuhteessa tai kuljetuksesta vastaavan liikenteenharjoittajan käyttöön laillisesti asetettuja, ainoastaan, jos käytössä on yhdenmukainen asiakirja tätä varten.
- (10) Tämä asetus ei vaikuta jäsenvaltioiden ja yhteisön lainsäädäntöön ja määräyksiin, jotka koskevat liikkumista, asumista ja pääsyä palkatuksi työntekijäksi.
- (11) Kun otetaan huomioon perustamissopimuksen 5 artiklassa esitetyt toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteet, asetusehdotuksen tavoitteita, eli yhdenmukaisen kuljettajatodistuksen käyttöönottoa, ei voida riittävällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden toimin, vaan ne voidaan tämän asetuksen laajuuden ja vaikutusten takia saavuttaa parhaiten yhteisön tasolla. Tämä asetus rajoittuu näiden tavoitteiden saavuttamisen edellyttämiin vähimmäistoimenpiteisiin eikä sisällä muita kuin tämän tarkoituksen kannalta välttämättömiä toimenpiteitä.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

(12) Jäsenvaltiot tarvitsevat aikaa uuden kuljettajatodistuksen painattamiseen ja jakamiseen, ja tätä asetusta on ryhdyttävä soveltamaan vasta, kun jäsenvaltioilla on ollut riittävästi aikaa toteuttaa sen täytäntöönpanon edellyttämät toimenpiteet.

(13) Olisi erityisesti vahvistettava, että jäsenvaltiot voivat edellyttää ajoneuvon, jolle ne antavat todistetun jäljennöksen yhteisön luvasta, olevan rekisteröity kyseisen jäsenvaltion alueella.

(14) Asetus (ETY) N:o 881/92 on muutettava vastaavasti,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (ETY) N:o 881/92 seuraavasti:

1. Lisätään 2 artiklaan seuraava luetelmakohta:

— 'kuljettajalla': henkilöä, joka kuljettaa ajoneuvoa tai joka on kyseisen ajoneuvon kyydissä ollakseen tarvittaessa käytettävissä ajoneuvon kuljettamista varten;"

2. Muutetaan 3 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Kansainvälisiä kuljetuksia varten vaaditaan yhteisön lupa sekä kuljettajatodistus, paitsi jos kuljettaja ja yhteisön luvan haltija ovat sama henkilö."

b) Lisätään 3 kohta seuraavasti:

"3. Jäsenvaltio myöntää 6 artiklan mukaisesti kuljettajatodistukset jokaiselle liikenteenharjoittajalle

— jolla on yhteisön lupa ja

— joka pitää kyseisessä jäsenvaltiossa laillisessa työsuhhteessa kuljettajia tai käyttää kuljettajia, jotka on laillisesti asetettu sen käyttöön kyseisen jäsenvaltion lainsäädäntöä ja määräyksiä noudattaen."

MUUTETTU EHDOTUS

(12) Jäsenvaltiot tarvitsevat aikaa uuden kuljettajatodistuksen painattamiseen ja jakamiseen, ja tätä asetusta on ryhdyttävä soveltamaan vasta, kun jäsenvaltioilla on ollut riittävästi aikaa toteuttaa sen täytäntöönpanon edellyttämät toimenpiteet. Kuljettajatodistuksen käyttöönotosta aiheutuvan hallinnollisen työtaakan keventämiseksi asetuksen soveltaminen olisi rajoitettava sen ensimmäisten kahden soveltamisvuoden aikana ainoastaan kuljettajiin, jotka ovat jonkin kolmannen maan kansalaisia. Tämän ajanjakson jälkeen asetuksen soveltamisala ulotetaan koskemaan kaikkia kuljettajia kansalaisuudesta riippumatta.

Ei muutoksia

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

3. Korvataan 4 artikla seuraavasti:

"4 artikla

1. Edellä 3 artiklassa tarkoitettu yhteisön lupa korvaa sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten myöntämän asiakirjan, joka osoittaa, että liikenteenharjoittajalle on myönnetty pääsy maanteiden kansainvälisen tavaraliikenteen markkinoille, jos tällainen asiakirja on olemassa.

Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa kuljetuksissa lupa korvaa myös sekä sellaiset yhteisön luvat että jäsenvaltioiden keskenään vaihtamat kahdenväliset luvat, jotka ovat tarpeen tämän asetuksen voimaantuloon asti.

2. Edellä 3 artiklassa tarkoitettulla kuljettajatodistuksella todistetaan, että kuljettaja, joka kuljettaa kansainvälisessä kuljetuksessa käytettävää ajoneuvoa yhteisön luvan turvin, on sijoittautumisjäsenvaltion määräysten ja sääntöjen mukaan laillisesti oikeutettu kuljettamaan kyseistä ajoneuvoa kyseisessä sijoittautumisjäsenvaltiossa."

4. Muutetaan 5 artikla seuraavasti:

a) Lisätään 5 kohta seuraavasti:

"5. Yhteisön lupa myönnetään viideksi vuodeksi, ja se on uusittavissa."

5. Korvataan 6 artikla seuraavasti:

"6 artikla

1. Edellä 3 artiklassa tarkoitettujen kuljettajatodistuksen myöntävät sen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, johon kuljetusyritys on sijoittautunut.

2. Jäsenvaltioiden on myönnettävä yhteisön luvan haltijalle pyynnöstä kuljettajatodistus jokaista kuljettajaa kohti, joka on kyseisen jäsenvaltion määräysten ja sääntöjen mukaisesti laillisessa työsuhteessa yhteisön luvan haltijaan tai asetettu laillisesti tämän käyttöön. Kussakin kuljettajatodistuksessa todistetaan, että todistuksessa mainittu kuljettaja on oikeutettu kuljettamaan todistuksen myöntäneessä jäsenvaltiossa ajoneuvoa sen yhteisön luvan haltijan lukuun, jolle kuljettajatodistus on myönnetty.

3. Kuljettajatodistuksen on oltava liitteessä III olevan mallin mukainen, ja mainitussa liitteessä vahvistetaan myös todistuksen käytön edellytykset. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet kuljettajatodistusten väärentämisen estämiseksi.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

4. Kuljettajatodistus kuuluu liikenteenharjoittajalle, joka antaa sen todistuksessa mainitun kuljettajan käyttöön tämän kuljettaessa kansainvälisessä kuljetuksessa käytettävää ajoneuvoa ja käyttäessä kyseiselle liikenteenharjoittajalle myönnettyä yhteisön lupaa. Kuljettajatodistuksesta on säilytettävä oikeaksi todistettu jäljennös liikenteenharjoittajan tiloissa. Kuljettajatodistus on vaadittaessa esitettävä tarkastusviranomaiselle.

5. Kuljettajatodistus myönnetään sen myöntävän jäsenvaltion määräämäksi ajaksi, joka voi olla enintään viisi vuotta. Kuljettajatodistus on voimassa ainoastaan niin kauan kuin sen myöntämisedellytykset täyttyvät. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että liikenteenharjoittaja palauttaa kyseiset todistukset viipymättä myöntäville viranomaisille, kun nämä edellytykset eivät enää täyty.”

6. Korvataan 7 artikla seuraavasti:

”7 artikla

1. Yhteisön lupahakemusta jätettäessä, ja enintään viiden vuoden kuluttua luvan myöntämisestä ja sen jälkeen vähintään viiden vuoden välein, sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava täyttääkö liikenteenharjoittaja tai täyttääkö tämä edelleen edellä 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut edellytykset.

2. Sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on tarkastettava säännöllisesti, täyttyvätkö 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut kuljettajatodistuksen myöntämisedellytykset edelleen.”

7. Korvataan 8 artikla seuraavasti:

”8 artikla

1. Jos 3 artiklan 2 kohdassa tai vastaavasti 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut edellytykset eivät täyty, sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on evättävä yhteisön luvan tai vastaavasti kuljettajatodistuksen myöntäminen tai uudistaminen perustellulla päätöksellä.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on peruutettava yhteisön lupa tai kuljettajatodistus, jos luvanhaltija:

- ei enää täytä 3 artiklan 2 kohdassa tai vastaavasti 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja edellytyksiä,
- on antanut virheellisiä tietoja yhteisön luvan tai kuljettajatodistuksen myöntämiseen tarvittavien tietojen osalta.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

3. Kuljetussäännösten vakavien rikkomisten tai toistuvien vähäisempien rikkomisten vuoksi rikkomisiin syyllistyneen liikenteenharjoittajan sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat ottaa pois väliaikaisesti tai osittain yhteisön luvan oikeiksi todistetut jäljennökset sekä ottaa pois määrääjäksi kuljettajatodistuksia. Näistä seuraamuksista päätetään yhteisön luvan haltijan tekemien rikkomisten vakavuuden sekä tämän hallussa olevien oikeiksi todistettujen kansainvälistä liikennettä koskevien jäljennösten kokonaismäärään perusteella.

4. Jos kuljettajatodistuksia käytetään väärin siten, että syyllistytään vakaviin rikkomisiin tai toistuviin vähäisempiin rikkomisiin, sen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten, johon tällaisiin rikkomisiin syyllistynyt liikenteenharjoittaja on sijoittautunut, on sovellettava tarkoituksenmukaisia seuraamuksia; ne voivat esimerkiksi:

- keskeyttää kuljettajatodistusten myöntämisen,
- peruuttaa kuljettajatodistuksia,
- asettaa kuljettajatodistusten myöntämiselle lisäedellytyksiä väärinkäytön ehkäisemiseksi,
- ottaa pois väliaikaisesti tai osittain yhteisön luvan oikeiksi todistetut jäljennökset.

Näistä seuraamuksista päätetään yhteisön luvan haltijan tekemien rikkomisten vakavuuden perusteella.”

8. Korvataan 9 artikla seuraavasti:

”9 artikla

1. Jäsenvaltioiden on taattava, että yhteisön luvan hakija tai haltija voi valittaa kaikista sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten tekemistä luvan epäämistä tai peruuttamista koskevista päätöksistä.

2. Jäsenvaltioiden on taattava, että yhteisön luvan haltija voi valittaa kaikista sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten tekemistä kuljettajatodistuksen epäämistä tai peruuttamista taikka kuljettajatodistusten myöntämiselle asetettavia lisäedellytyksiä koskevista päätöksistä.”

9. Lisätään tämän asetuksen liite liitteeksi III.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

2 artikla

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle toimenpiteistä, jotka ne toteuttavat tämän asetuksen täytäntöön panemiseksi.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan kuluttua sen voimaantulosta

Sitä sovelletaan kuuden kuukauden kuluttua sen voimaantulosta kaikkiin kuljettajiin, jotka ovat jonkin kolmannen maan kansalaisia.

Sitä sovelletaan kolmenkymmenen kuukauden kuluttua sen voimaantulosta kaikkiin kuljettajiin kansalaisuudesta riippumatta.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Ei muutoksia

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

LIITE

"LIITE III

EUROOPAN YHTEISÖ

(a)

(Vaaleanpunainen paperi – koko DIN A4)

(Todistuksen ensimmäinen sivu)

(Teksti todistuksen myöntävän jäsenvaltion yhdellä tai useammalla virallisella kielellä)

Todistuksen myöntävä valtio
Valtion kv. tunnus ⁽¹⁾

Toimivaltaisen viranomaisen tai elimen nimi

KULJETTAJATODISTUS N:o ...**toisen lukuun harjoitettavaa maanteiden kansainvälistä tavaraliikennettä varten**Kuljettaja ⁽²⁾

.....

saa kuljettaa todistuksen myöntäneessä jäsenvaltiossa liikenteenharjoittajan ⁽³⁾

.....

puolesta ajoneuvoa, jota käytetään toisen lukuun harjoitettavassa maanteiden kansainvälisessä tavaraliikenteessä millä tahansa reitillä toisen lukuun tehdyillä matkoilla tai matkojen osilla yhteisön alueella, siten kuin 26 päivänä maaliskuuta 1992 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 881/92 säädetään.

Erityiset huomautukset:

.....

Tämä todistus on voimassa päivästä kuuta päivään kuuta

Myönnetty (paikka) päivänä kuuta

.....
(4)

⁽¹⁾ EU:n jäsenvaltioiden kansainväliset tunnuksukset ovat: (A) Itävalta, (B) Belgia, (DK) Tanska, (D) Saksa, (GR) Kreikka, (E) Espanja, (F) Ranska, (FIN) Suomi, (IRL) Irlanti, (I) Italia, (L) Luxemburg, (NL) Alankomaat, (P) Portugali, (S) Ruotsi, (UK) Yhdistynyt kuningaskunta.

⁽²⁾ Kuljettajan henkilötiedot: sukunimi, etunimet, syntymäaika ja -paikka, kansallisuus, passin numero.

⁽³⁾ Liikenteenharjoittajan nimi tai toiminimi ja täydellinen osoite.

⁽⁴⁾ Todistuksen myöntävän toimivaltaisen viranomaisen tai elimen allekirjoitus ja leima.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

(Todistuksen toinen sivu)

(Teksti todistuksen myöntävän jäsenvaltion yhdellä tai useammalla virallisella kielellä)

YLEISET MÄÄRÄYKSET

Tämä todistus myönnetään yhteisössä jäsenvaltion alueelle tai sen alueelta taikka yhden tai useamman jäsenvaltion alueen kautta tapahtuvan maanteiden tavaraliikenteen markkinoille pääsystä 26 päivänä maaliskuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 881/92, sellaisena kuin se on muutettuna, mukaisesti.

Todistuksessa vahvistetaan, että siinä mainitulla kuljettajalla on oikeus kuljettaa kansainvälisissä kuljetuksissa käytettävää ajoneuvoa ⁽¹⁾ todistuksen myöntäneessä jäsenvaltiossa sellaisen liikenteenharjoittajan puolesta, jolle on myönnetty 26 päivänä maaliskuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 881/92 mukainen yhteisön lupa.

Kuljettajatodistus kuuluu liikenteenharjoittajalle, ja tämä antaa sen todistuksessa mainitun kuljettajan käyttöön tämän kuljettajan kuljettaessa kansainvälisessä kuljetuksessa käytettävää ajoneuvoa ja käyttäessä kyseiselle liikenteenharjoittajalle myönnettyä yhteisön lupaa. Kuljettajatodistusta ei voi siirtää toiselle kuljettajalle. Kuljettajatodistus on voimassa ainoastaan niin kauan kuin sen myöntämisedellytykset täyttyvät, ja liikenteenharjoittajan on palautettava se viipymättä myöntäville viranomaisille, kun nämä edellytykset eivät enää täyty.

Kuljettajatodistuksen myöntäneen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi peruuttaa todistuksen, erityisesti jos liikenteenharjoittaja:

- ei ole noudattanut kaikkia todistuksen käytön edellytyksiä,
- on antanut vääriä tietoja todistuksen myöntämistä tai sen voimassaolon jatkamista varten.

Liikenteenharjoittajan on säilytettävä oikeaksi todistettu jäljennös todistuksesta.

Alkuperäinen todistus on pidettävä mukana ajoneuvossa, ja kuljettajan on vaadittaessa esitettävä se toimivaltaiselle tarkastusviranomaiselle.

⁽¹⁾ 'Ajoneuvolla' tarkoitetaan jäsenvaltiossa rekisteröityä moottoriajoneuvoa tai ajoneuvoyhdistelmää, josta ainakin moottoriajoneuvo on rekisteröity jäsenvaltiossa ja joita käytetään yksinomaan tavaroiden kuljetukseen.

MUUTETTU EHDOTUS

LIITE

"LIITE III

EUROOPAN YHTEISÖ

(a)

(Vaaleanpunainen paperi – koko DIN A4)

(Todistuksen ensimmäinen sivu)

(Teksti todistuksen myöntävän jäsenvaltion yhdellä tai useammalla virallisella kielellä)

Todistuksen myöntävä valtio
Valtion kv. tunnus ⁽¹⁾

Toimivaltaisen viranomaisen tai elimen nimi

KULJETTAJATODISTUS N:o ...

toisen lukuun harjoitettavaa maanteiden kansainvälistä tavaraliikennettä varten

Kuljettaja ⁽²⁾

.....

saa kuljettaa todistuksen myöntäneessä jäsenvaltiossa liikenteenharjoittajan ⁽³⁾

.....

puolesta ajoneuvoa, jota käytetään toisen lukuun harjoitettavassa maanteiden kansainvälisessä tavaraliikenteessä millä tahansa reitillä toisen lukuun tehdyillä matkoilla tai matkojen osilla yhteisön alueella, siten kuin 26 päivänä maaliskuuta 1992 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 881/92 säädetään.

Erityiset huomautukset:

.....

Tämä todistus on voimassa päivästä kuuta päivään kuuta

Myönnetty (paikka) päivänä kuuta

.....
(4)

(1) EU:n jäsenvaltioiden kansainväliset tunnuksat ovat: (A) Itävalta, (B) Belgia, (DK) Tanska, (D) Saksa, (GR) Kreikka, (E) Espanja, (F) Ranska, (FIN) Suomi, (IRL) Irlanti, (I) Italia, (L) Luxemburg, (NL) Alankomaat, (P) Portugali, (S) Ruotsi, (UK) Yhdistynyt kuningaskunta.

(2) Kuljettajan henkilötiedot: sukunimi, etunimet, syntymäaika ja -paikka, kansalaisuus, passin numero, ajokortin numero ja sosiaaliturvatunnus.

(3) Liikenteenharjoittajan nimi tai toiminimi ja täydellinen osoite.

(4) Todistuksen myöntävän toimivaltaisen viranomaisen tai elimen allekirjoitus ja leima.

MUUTETTU EHDOTUS

(Todistuksen toinen sivu)

(Teksti todistuksen myöntävän jäsenvaltion yhdellä tai useammalla virallisella kielellä)

YLEISET MÄÄRÄYKSET

Tämä todistus myönnetään yhteisössä jäsenvaltion alueelle tai sen alueelta taikka yhden tai useamman jäsenvaltion alueen kautta tapahtuvan maanteiden tavaraliikenteen markkinoille pääsystä 26 päivänä maaliskuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 881/92, sellaisena kuin se on muutettuna, mukaisesti.

Todistuksessa vahvistetaan, että siinä mainitulla kuljettajalla on oikeus kuljettaa kansainvälisissä kuljetuksissa käytettävää ajoneuvoa ⁽¹⁾ todistuksen myöntäneessä jäsenvaltiossa sellaisen liikenteenharjoittajan puolesta, jolle on myönnetty 26 päivänä maaliskuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 881/92 mukainen yhteisön lupa.

Kuljettajatodistus kuuluu liikenteenharjoittajalle, ja tämä antaa sen todistuksessa mainitun kuljettajan käyttöön tämän kuljettajan kuljettaessa kansainvälisessä kuljetuksessa käytettävää ajoneuvoa ja käyttäessä kyseiselle liikenteenharjoittajalle myönnettyä yhteisön lupaa. Kuljettajatodistusta ei voi siirtää toiselle kuljettajalle. Kuljettajatodistus on voimassa ainoastaan niin kauan kuin sen myöntämisedellytykset täyttyvät, ja liikenteenharjoittajan on palautettava se viipymättä myöntäville viranomaisille, kun nämä edellytykset eivät enää täyty.

Kuljettajatodistuksen myöntäneen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi peruuttaa todistuksen, erityisesti jos liikenteenharjoittaja:

- ei ole noudattanut kaikkia todistuksen käytön edellytyksiä,
- on antanut vääriä tietoja todistuksen myöntämistä tai sen voimassaolon jatkamista varten.

Liikenteenharjoittajan on säilytettävä oikeaksi todistettu jäljennös todistuksesta.

Alkuperäinen todistus on pidettävä mukana ajoneuvossa, ja kuljettajan on vaadittaessa esitettävä se toimivaltaiselle tarkastusviranomaiselle.

⁽¹⁾ 'Ajoneuvolla' tarkoitetaan jäsenvaltiossa rekisteröityä moottoriajoneuvoa tai ajoneuvoyhdistelmää, josta ainakin moottoriajoneuvo on rekisteröity jäsenvaltiossa ja joita käytetään yksinomaan tavaroiden kuljetukseen.

Ehdotus neuvoston asetukseksi toimenpiteistä, joita yhteisö voi toteuttaa polkumyynnitoimenpiteitä ja tukien vastaisia toimenpiteitä koskevan WTO:n riitojenratkaisuelimen hyväksymän raportin johdosta

(2001/C 270 E/28)

KOM(2001) 379 lopull. — 2001/0146(ACC)

(Komission esittämä 5 päivänä heinäkuuta 2001)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 133 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvosto otti 22 päivänä joulukuuta 1995 annetulla asetuksella (EY) N:o 384/96 ⁽¹⁾ käyttöön yhteisen järjestelyn polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojaautumisessa.
- (2) Neuvosto otti 6 päivänä lokakuuta 1997 annetulla asetuksella (EY) N:o 2026/97 ⁽²⁾ käyttöön yhteisen järjestelyn muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojaautumisessa.
- (3) Maailman kauppajärjestön (WTO) perustamisesta tehdyn Marrakeshin sopimuksen mukaisesti tehtiin riitojen ratkaisusta annettuja sääntöjä ja menettelyjä koskeva sopimus (DSU). DSU:n nojalla perustettiin riitojenratkaisuelin (DSB).
- (4) On otettava käyttöön erityisiä säännöksiä, jotta yhteisö voisi tarpeen mukaan saattaa asetuksen (EY) N:o 384/96 tai asetuksen (EY) N:o 2026/97 nojalla toteutetun toimenpiteen yhdenmukaiseksi DSB:n hyväksymään raporttiin sisältyvien suositusten ja ratkaisujen kanssa.
- (5) Yhteisön toimielimet saattavat pitää aiheellisena kumota tai muuttaa asetuksen (EY) N:o 384/96 tai asetuksen (EY) N:o 2026/97 nojalla toteutetut toimenpiteet, mukaan lukien toimenpiteet, joista DSU ei ole antanut ratkaisua, tai ottaa niiden osalta käyttöön muita erityisiä toimenpiteitä DSB:n hyväksymään raporttiin sisältyvien oikeudellisten tul-

kintojen huomioon ottamiseksi. Lisäksi yhteisön toimieli- millä olisi oltava tarvittaessa mahdollisuus kyseisten toimenpiteiden soveltamisen keskeyttämiseen tai tarkasteluun.

- (6) Asian vireillepanemiselle DSU:n nojalla ei ole asetettu mää- räaikoja. DSB:n hyväksymiin raportteihin sisältyvillä suosituksilla on vaikutuksia ainoastaan tuleviin toimiin. Tämän johdosta on aiheellista täsmentää, että mikäli toisin ei sää- detä, tämän asetuksen nojalla toteutettavilla toimenpiteillä on oikeusvaikutuksia niiden voimaantulosta alkaen, ja tä- män vuoksi niiden perusteella ei palauteta ennen kyseistä ajankohtaa kannettuja tulleja,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Aina kun DSB hyväksyy raportin neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96, neuvoston asetuksen (EY) N:o 2026/97 tai tämän asetuksen nojalla toteutetusta yhteisön toimenpiteestä, jäljempänä "kiistanalainen toimenpide", neuvosto voi sen jäl- keen, kun asiasta on kuultu neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 15 artiklan tai neuvoston asetuksen (EY) N:o 2026/97 25 artiklan nojalla perustettua neuvoa-antavaa komiteaa, jäljempänä "neuvoa-antava komitea", toteuttaa yksin- kertaisella enemmistöllä komission ehdotuksen perusteella yh- den tai useamman seuraavista asianmukaisiksi katsomistaan toimenpiteistä:

- a) kiistanalaisen toimenpiteen kumoaminen tai muuttaminen tai,
- b) kulloinkin asianmukaisiksi katsottujen erityisten toimenpi- teiden käyttöönotto.

2. Edellä olevan 1 kohdan nojalla toteutettavien toimenpitei- den vuoksi komissio voi pyytää asianomaisilta osapuolilta kiis- tanalaisen toimenpiteen käyttöönottoon johtaneessa tutkimuk- sessa saatujen tietojen täydentämiseksi tarvittavia tietoja.

3. Sikäli kuin on aiheellista suorittaa tarkastelu ennen 1 kohdan mukaisten toimenpiteiden toteuttamista tai niitä toteu- tettaessa, komissio panee tarkastelun vireille kuultuaan asiasta neuvoa-antavaa komiteaa.

⁽¹⁾ EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1, sellaisena kuin asetus on viimeksi muu- tettu asetuksella (EY) N:o 2238/2000 (EYVL L 257, 11.10.2000, s. 2).

⁽²⁾ EYVL L 288, 21.10.1997, s. 1.

4. Sikäli kuin on aiheellista keskeyttää kiistanalaisen tai muutetun toimenpiteen soveltaminen, neuvosto myöntää yksinkertaisella enemmistöllä sen jälkeen, kun asiasta on kuultu neuvoo-antavaa komiteaa, komission ehdotuksen perusteella luvan soveltamisen keskeyttämiseen rajoitetuksi ajanjaksoksi.

2 artikla

1. Mikäli neuvosto katsoo aiheelliseksi, se voi myös toteuttaa minkä tahansa 1 artiklan 1 kohdassa mainitun toimenpiteen DSB:n hyväksymään raporttiin sisältyvien muuta kuin kiistanalasta toimenpidettä koskevien oikeudellisten tulkintojen huomioon ottamiseksi.

2. Edellä olevan 1 kohdan nojalla toteutettavien toimenpiteiden vuoksi komissio voi pyytää asianomaisilta osapuolilta muun kuin kiistanalaisen toimenpiteen käyttöönottoon johtaneessa tutkimuksessa saatujen tietojen täydentämiseksi tarvittavia tietoja.

3. Sikäli kuin on aiheellista suorittaa tarkastelu ennen 1 kohdan mukaisten toimenpiteiden toteuttamista tai niitä toteutettaessa, komissio panee tarkastelun vireille kuultuaan asiasta neuvoo-antavaa komiteaa.

4. Sikäli kuin on aiheellista keskeyttää muun kuin kiistanalaisen tai muutetun toimenpiteen soveltaminen, neuvosto myöntää yksinkertaisella enemmistöllä sen jälkeen, kun asiasta on kuultu neuvoo-antavaa komiteaa, komission ehdotuksen perusteella luvan soveltamisen keskeyttämiseen rajoitetuksi ajanjaksoksi.

3 artikla

Jollei toisin säädetä, tämän asetuksen nojalla toteutettavilla toimenpiteillä on oikeusvaikutuksia niiden voimaantulosta alkaen, eikä niiden perusteella palauteta ennen kyseistä ajankohtaa kannettuja tulleeja.

4 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan raportteihin, jotka DSB on hyväksynyt 1 päivän tammikuuta 2001 jälkeen.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Ehdotus neuvoston direktiiviksi edellytyksistä, joiden täyttyessä kolmansien maiden kansalaiset voivat matkustaa vapaasti jäsenvaltioiden alueella enintään kolmen kuukauden ajan, erityisen matkustusluvan käyttöön ottamisesta ja maahantulon edellytysten vahvistamisesta enintään kuuden kuukauden matkaa varten

(2001/C 270 E/29)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

KOM(2001) 388 lopull. — 2001/0155(CNS)

(Komission esittämä 10 päivänä heinäkuuta 2001)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 62 artiklan 3 alakohdan ja 63 artiklan 3 alakohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvan alueen toteuttamiseksi asteittain hyväksytään EY:n perustamissopimuksen 61 artiklan nojalla toimenpiteitä henkilöiden vapaan liikkuvuuden takaamiseksi perustamissopimuksen 14 artiklan mukaisesti yhdessä suoraan niihin liittyvien, ulkorajoilla tehtäviä tarkastuksia, turvapaikkaa ja maahanmuuttoa koskevien rinnakkaistoimenpiteiden kanssa.
- (2) EY:n perustamissopimuksen 61 artiklan a) alakohdassa viitataan erityisesti toimenpiteisiin niiden edellytysten vahvistamiseksi, joiden mukaisesti kolmansien maiden kansalaiset voivat matkustaa vapaasti jäsenvaltioiden alueella enintään kolmen kuukauden ajan.
- (3) Eräät kolmansien maiden kansalaisten liikkumista koskevat edellytykset kuuluvat nyt Schengenin säännöstöön, joka on sisällytetty Euroopan unionin säännöstöön.
- (4) Perustamissopimuksen 62 artiklan 3 alakohdassa tarkoitettut toimenpiteet korvaavat Euroopan unionin säännöstöön sisällytetyn Schengenin säännöstöän asianomaiset säännökset. Tässä direktiivissä säädetään kolmansien maiden kansalaisten liikkumisen edellytysten yhdenmukaistamisesta kaikilta osin. Näin ollen on korvattava asiaa koskevat Schengenin säännöstöän määräykset.
- (5) Tässä direktiivissä on näin ollen aiheellista vahvistaa edellytykset, joiden täyttyessä kolmansien maiden kansalaiset voivat liikkua vapaasti jäsenvaltioiden alueella enintään kolmen kuukauden ajan riippumatta siitä, vaaditaanko heiltä viisumi tai onko heillä oleskelulupa.
- (6) Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdystä yleissopimuksessa säädetään myös mahdollisuudesta pidentää oleskelua yhden jäsenvaltion alueella yli kolmen kuukauden määräajan poikkeustapauksessa tai ennen yleissopimuksen voimaantuloa tehdyn kahdenvälisen sopimuksen määräyksiä soveltamalla.
- (7) Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut kahdenväliset viisumivapaus sopimukset eivät enää Amsterdamin sopimuksen voimaantulon jälkeen voi olla perusteena yli kolmen kuukauden oleskelulle alueella ilman sisärajoja lyhytaikaiseen oleskeluun sovellettavan viisumivapausjärjestelyn nojalla.
- (8) Olisi kuitenkin vahvistettava edellytykset, joiden täyttyessä kolmansien maiden kansalaiset voivat tulla alueelle ilman sisärajoja yli kolmen mutta alle kuuden kuukauden ajaksi siten, että he viiptyvät yhdessä jäsenvaltiossa enintään kolme kuukautta.
- (9) Olisi näin ollen otettava käyttöön erityinen matkustuslupa kolmansien maiden kansalaisille (riippumatta siitä, vaaditaanko heiltä viisumi), jotka aikovat oleskella kahden tai useamman jäsenvaltion alueella enintään kuusi kuukautta kahdentoista kuukauden ajanjaksoa kohti ensimmäisestä maahantulopäivästä lukien siten, että he oleskelevat yhden jäsenvaltion alueella enintään kolme kuukautta.
- (10) Tanskan kannalta tässä direktiivissä on kyse Schengenin säännöstöän kehittämistä siinä merkityksessä kuin siitä määrätään Amsterdamin sopimukseen liitettyssä Tanskan asemaa koskevassa pöytäkirjassa. Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan kannalta tässä direktiivissä on kyse Schengenin säännöstöän kehittämistä siinä merkityksessä kuin siitä määrätään Euroopan unionin neuvoston sekä Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan välillä 17 päivänä toukokuuta 1999 tehdystä sopimuksessa⁽¹⁾. Kyseisessä sopimuksessa määrättyjen menettelyjen päättyttyä tähän direktiiviin perustuvat oikeudet ja velvoitteet koskevat myös näitä kahta valtiota.
- (11) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet.

⁽¹⁾ Euroopan unionin neuvoston sekä Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan välisen, viimeksi mainittujen osallistumisesta Schengenin säännöstöän täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen tehdyn sopimuksen 1 artiklan nojalla tätä ehdotusta käsittelee sopimuksen 4 artiklan mukaisesti sekakomitea.

(12) Suunnitellun toiminnan tavoitetta, joka on niiden edellytysten vahvistaminen, joiden täytyessä kolmansien maiden kansalaiset voivat liikkua vapaasti jäsenvaltioiden alueella, ei voida riittäväällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden toimin, vaan se voidaan toiminnan vaikutusten ja laajuuden vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Kyseisessä artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Aihe

Tämän direktiivin tavoitteena on säätää edellytyksistä, joiden täytyessä

- kolmansien maiden kansalaiset, jotka oleskelevat laillisesti jonkin jäsenvaltion alueella, voivat liikkua vapaasti muiden jäsenvaltioiden alueella enintään kolmen kuukauden ajan,
- kolmansien maiden kansalaiset, jotka aikovat matkustaa kahden tai useamman jäsenvaltion alueella enintään kuuden kuukauden ajan, voivat saada erityisen matkustusluvan, jonka perusteella he voivat tulla jäsenvaltioiden alueelle siellä matkustamista varten.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

”Kolmannen maan kansalaisella” henkilöä, joka ei ole Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu Euroopan unionin kansalainen.

”Yhtenäisellä viisumilla” Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen 10 artiklassa ja 11 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua viisumia.

”Oleskeluluvalla” jäsenvaltion viranomaisten myöntämää asiakirjaa tai lupaa, jonka perusteella henkilöllä on oikeus oleskella kyseisen jäsenvaltion alueella ja joka on merkitty yhteisen konsuliohjeiston⁽¹⁾ liitteessä 4 sekä yhteisen käsikirjan liitteessä 11 olevaan luetteloon.

3 artikla

Soveltamisala

- Tämä direktiivi ei vaikuta:
 - unionin kansalaisten liikkumisvapautta koskeviin oikeuksiin, jotka on myönnetty sellaisille kolmansien maiden kansalaisille, jotka ovat unionin kansalaisen perheenjäseniä,

⁽¹⁾ EYVL L 239, 22.9.2000, s. 317, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 24 päivänä huhtikuuta 2001 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2001/329/EY (EYVL L 116, 26.4.2001).

- oikeuksiin, jotka on myönnetty sellaisille kolmansien maiden kansalaisille ja heidän perheenjäsenilleen heidän kansalaisuudesta riippumatta, joilla on yhteisön ja sen jäsenvaltioiden ja asianomaisten maiden välillä tehtyjen sopimusten perusteella jäsenvaltioon tulon ja siellä oleskelun osalta samat oikeudet kuin unionin kansalaisilla.

2. Tämä direktiivi ei vaikuta kolmansien maiden kansalaisiin sovellettaviin yhteisön oikeuden tai kansallisen lainsäädännön säännöksiin, jotka koskevat:

- pitkäaikaista oleskelua ja
- pääsyä palkkatyöhön tai itsenäiseksi ammatinharjoittajaksi sekä näiden toimien harjoittamista.

4 artikla

Syrjintäkielto

Jäsenvaltioiden on pantava tämän direktiivin säännökset täytäntöön ilman sukupuoleen, rotuun, ihonväriin, etniseen tai yhteiskunnalliseen alkuperään, geneettisiin ominaisuuksiin, kieleen, uskontoon tai vakaumukseen, poliittisiin tai muihin mielipiteisiin, kansalliseen vähemmistöön kuulumiseen, omaisuuteen, syntyperään, vammaan, ikään tai sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvaa syrjintää.

II LUKU

EDELLYTYKSET, JOIDEN TÄYTTYESSÄ VOI MATKUSTAA ENINTÄÄN KOLMEN KUUKAUDEN AJAN

5 artikla

Kolmansien maiden kansalaiset, joilta vaaditaan viisumi

1. Kolmansien maiden kansalaiset, joilla on yhtenäinen viisumi, voivat liikkua vapaasti kaikkien jäsenvaltioiden alueella viisumin voimassaolon ajan, jos he täyttävät seuraavat edellytykset:

- heillä on ulkorajojen ylittämiseen tarvittava matkustusasiakirja tai -asiakirjat,
- heillä on viisumi, joka on voimassa koko suunnitellun oleskelun keston ajan,
- he esittävät tarvittaessa asiakirjat, joilla osoitetaan suunnitellun oleskelun tarkoitus ja edellytykset, ja heillä on toimeentuloon tarvittavat varat ottaen huomioon sekä suunnitellun oleskelun keston että lähtömaahan paluun tai kauttakulmatkan sellaiseen kolmanteen maahan, jonne heidän pääsynsä on taattu, tai he kykenevät hankkimaan laillisesti nämä varat,

- heitä ei ole määrätty maahantulokieltoon,

e) heidän ei katsota voivan vaarantaa minkään jäsenvaltion yleistä järjestystä, kansallista turvallisuutta tai kansainvälisiä suhteita.

2. Edellä olevan 1 kohdan säännöksiä ei sovelleta kolmansien maiden kansalaisiin, joiden viisumin voimassaoloa on alueellisesti rajoitettu Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen 3 luvun määräysten mukaisesti.

6 artikla

Kolmansien maiden kansalaiset, joilta ei vaadita viisumia

1. Kolmansien maiden kansalaiset, joilta ei vaadita viisumia, voivat liikkua vapaasti kaikkien jäsenvaltioiden alueella enintään kolme kuukautta kuuden kuukauden ajanjaksoa kohti, jos he täyttävät 5 artiklan 1 kohdan a), c), d) ja e) kohdassa tarkoitetut edellytykset.

2. Edellä olevan 1 kohdan säännökset eivät estä jäsenvaltiota poikkeustapauksessa pidentämästä kolmannen maan kansalaisen oleskelua kyseisen jäsenvaltion alueella yli kolmeen kuukauteen.

7 artikla

Kolmansien maiden kansalaiset, joilla on oleskelulupa

1. Kolmansien maiden kansalaiset, joilla on jonkin jäsenvaltion myöntämä voimassa oleva oleskelulupa, voivat liikkua vapaasti myös muiden jäsenvaltioiden alueella enintään kolmen kuukauden ajan, mikäli heillä on mukanaan oleskelulupa ja he täyttävät 5 artiklan 1 kohdan a), c) ja e) alakohdassa säädetyt edellytykset eivätkä ole kyseisen jäsenvaltion kansallisessa maahantulokieltoluettelossa.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan myös kolmansien maiden kansalaisiin, joilla on jonkin jäsenvaltion myöntämä väliaikainen oleskelulupa ja saman jäsenvaltion myöntämä matkustusasiakirja.

3. Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen 18 artiklan säännösten soveltamista rajoittamatta 1 kohtaa sovelletaan myös kolmansien maiden kansalaisiin, joilla on jonkin jäsenvaltion myöntämä pitkäaikaista oleskelua varten myönnetty viisumi. Liikkumisvapaus koskee näitä kolmansien maiden kansalaisia vasta sen jälkeen kun oleskelulupahakemus on jätetty siihen jäsenvaltioon, joka on myöntänyt pitkäaikaista oleskelua varten myönnettävän viisumin. Hakemuksen jättäminen vahvistetaan siten, että hakemuksen vastaanottanut viranomainen kiinnittää matkustusasiakirjaan tätä koskevan leiman.

4. Kun jäsenvaltio aikoo myöntää oleskeluluvan kolmannen maan kansalaiselle, joka on määrätty maahantulokieltoon, sen on neuvoteltava etukäteen määräyksen antaneen jäsenvaltion kanssa ja otettava huomioon sen edut. Oleskelulupa voidaan myöntää ainoastaan painavista syistä, erityisesti humanitaarisista tai kansainvälisiin velvoitteisiin tai yhteisön oikeuteen perustuvista syistä.

Jos oleskelulupa myönnetään, maahantulokiellon määränneen jäsenvaltion on peruutettava kieltö. Sen sijaan se voi merkitä

kyseisen kolmannen maan kansalaisen kansalliseen maahantulokieltoluetteloon.

5. Jos kolmannen maan kansalainen, jolla on jonkin jäsenvaltion myöntämä voimassa oleva oleskelulupa, määrätään maahantulokieltoon, maahantulokiellon määräävä jäsenvaltio neuvottelee oleskeluluvan myöntäneen jäsenvaltion kanssa selvittääkseen, onko oleskeluluvan peruuttamiselle riittäviä perusteita.

Jos oleskelulupaa ei peruuteta, maahantulokiellon määränneen jäsenvaltion on peruutettava kieltö. Sen sijaan se voi merkitä kyseisen kolmannen maan kansalaisen kansalliseen maahantulokieltoluetteloon.

III LUKU

ERITYINEN MATKUSTUSLUPA

8 artikla

Edellytykset

1. Kolmansien maiden kansalaiset voivat tulla jäsenvaltioiden alueelle matkustaakseen siellä enintään kuusi kuukautta kahdentoista kuukauden ajanjaksoa kohti ensimmäisestä alueellutopäivästä lukien siten, että he viipyvät yhden jäsenvaltion alueella enintään kolme kuukautta, jos he täyttävät seuraavat edellytykset:

- heillä on jonkin jäsenvaltion myöntämä voimassa oleva erityinen matkustuslupa,
- he täyttävät 5 artiklan 1 kohdan a), c), d) ja e) alakohdassa tarkoitetut edellytykset.

2. Edellä olevan 1 kohdan säännökset eivät estä jäsenvaltiota poikkeustapauksessa pidentämästä kolmannen maan kansalaisen oleskelua kyseisen jäsenvaltion alueella yli kolmeen kuukauteen.

9 artikla

Myöntäminen

1. Jäsenvaltioiden diplomaatti- ja konsuliviranomaiset myöntävät kolmannen maan kansalaiselle pyynnöstä erityisen matkustusluvan ennen jäsenvaltioiden alueelle tuloa, jos asianomainen täyttää 5 artiklan 1 kohdan a), c), d) ja e) alakohdassa säädetyt edellytykset.

2. Erityinen matkustuslupa voidaan myöntää yhtä tai useampaa jäsenvaltioiden alueelle tuloa varten.

3. Erityistä matkustuslupaa ei voida myöntää rajalla.

4. Matkan pääkohteena olevalla jäsenvaltiolla on toimivalta myöntää erityinen matkustuslupa. Jos matkan pääkohdetta ei voida määrittää, viisumin myöntäminen kuuluu sen jäsenvaltion diplomaatti- tai konsuliedustustolle, jonka alueelle ulkomaalainen ensiksi saapuu.

5. Erityistä matkustuslupaa koskevasta hakemuksesta on Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen 17 artiklan 2 kohdan määräyksen mukaisesti neuvoteltava etukäteen jäsenvaltioiden kanssa, jos samaa menettelyä sovellettaisiin asianomaisen henkilön tekemään viisumihakemukseen.

10 artikla

Myöntämistä koskevat yksityiskohtaiset säännöt

1. Erityistä matkustuslupaa ei saa kiinnittää matkustusasiakirjaan, jonka voimassaoloaika on päättynyt.

2. Matkustusasiakirjan voimassaoloajan on oltava erityisen matkustusluvan voimassaoloaikaa pidempi, ottaen huomioon myös matkustusluvan käyttöaika. Kolmannen maan kansalaisen on voitava palata lähtömaahansa tai päästä kolmanteen maahan matkustusasiakirjan voimassaoloaikana.

3. Erityistä matkustuslupaa ei saa kiinnittää matkustusasiakirjaan, jota mikään jäsenvaltio ei hyväksy tai jonka vain yksi jäsenvaltio hyväksyy. Jos ainoastaan kaksi tai useampi jäsenvaltio hyväksyy matkustusasiakirjan, siihen kiinnitetty erityinen matkustusasiakirja on rajoitettava koskemaan tätä jäsenvaltiota tai näitä jäsenvaltioita.

11 artikla

Kaava

1. Jäsenvaltioiden myöntämä erityinen matkustuslupa on vakiokaavan mukainen tarra, joka on soveltuvin osin asetuksessa (EY) N:o 1683/1995⁽¹⁾ vahvistettujen sääntöjen ja turvaominaisuuksien mukainen.

2. Tähän tarkoitukseen käytettävässä yhtenäisessä mallissa on kohdassa 11 "viisumityyppi" tunnuskirjain "E" ja sen jälkeen maininta "matkustuslupa".

12 artikla

Yhteisen konsuliohjeiston soveltaminen

1. Tämän direktiivin 11 artiklan 2 kohdan ja 18 artiklan säännösten soveltamista rajoittamatta sovelletaan erityisen matkustusluvan myöntämiseen soveltuvin osin yhteisen konsuliohjeiston sekä sen liitteiden 1, 5, 7, 9, 10, 11, 12, 13, 14 ja 15 säännöksiä.

2. Erityisen matkustusluvan myöntämisestä peritään sama maksu kuin yhteisen konsuliohjeiston liitteessä 12 tarkoitettua, useampaa kuin yhtä maahantuloa varten myönnetyn ja vuoden voimassa olevan viisumin myöntämisestä.

IV LUKU

YHTEISET SÄÄNNÖKSET

13 artikla

"Erityisen matkustusluvan" suhde "edellytyksiin, joiden täyttyessä voi matkustaa enintään kolmen kuukauden ajan"

Erityistä matkustuslupaa ei voida yhdistää II luvun mukaisesti tapahtuvaan liikkumisvapauden harjoittamiseen, jotta voitaisiin välttää se, että yhteenlaskettu läsnäoloaika jäsenvaltioiden alueella ylittää kuuden kuukauden enimmäismäärän kahdentoista kuukauden ajanjaksoa kohti.

14 artikla

Ilmoittautumisvelvollisuus

1. Jäsenvaltiot voivat vaatia tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvia henkilöitä ilmoittautumaan seitsemän työpäivän kuluessa maahantulosta jäsenvaltioiden alueella toimivalle viranomaiselle.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 1 kohdassa tarkoitettua ilmoittautumista koskevat edellytykset ja yksityiskohtaiset säännöt sekä niihin myöhemmin tehtävät muutokset. Komissio julkaisee nämä tiedot *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

15 artikla

Maasta poistaminen

1. Kun kolmannen maan kansalainen ei täytä tai ei enää täytä joko lyhytaikaista oleskelua tai erityistä matkustuslupaa varten asetettuja edellytyksiä, hänen on poistuttava viipymättä jäsenvaltioiden alueelta.

Jos tällaisella kolmannen maan kansalaisella on toisen jäsenvaltion myöntämä voimassa oleva oleskelulupa tai väliaikainen oleskelulupa tai pitkäaikaista oleskelua varten myönnetty kansallinen viisumi, hänen on siirryttävä viipymättä kyseisen jäsenvaltion alueelle.

2. Jos tällainen kolmannen maan kansalainen ei poistu vapaaehtoisesti tai jos voidaan olettaa, että hän ei tee sitä, tai jos hänen välitön poistumisensa on välttämätöntä kansalliseen turvallisuuteen tai yleiseen järjestykseen liittyvistä syistä, hänet on poistettava sen jäsenvaltion alueelta, jolla hänet on otettu kiinni, kyseisen jäsenvaltion kansallisessa laissa säädetyin edellytyksin. Jos tämä laki ei salli maastapoistamista, kyseinen jäsenvaltio voi sallia asianomaisen jäädä alueelleen.

3. Asianomainen voidaan poistaa lähtömaahan tai mihin tahansa muuhun maahan, jonne hänen on mahdollista päästä erityisesti yhteisön tai jäsenvaltioiden ja kyseisen kolmannen maan välillä tehtyjen takaisinotto sopimusten määräysten mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 164, 14.7.1995, s. 1.

4. Edellä olevan 3 kohdan säännökset eivät estä 1 kohdan toisen alakohdan säännösten, turvapaikkaoikeutta koskevien säännösten, palauttamiskieltoon liittyviä jäsenvaltioiden velvollisuuksia koskevien säännösten soveltamista eivätkä Genevessä 28 päivänä heinäkuuta 1951 tehdyn pakolaisten oikeusasemaa koskevan yleissopimuksen, sellaisena kuin se on muutettuna New Yorkissa 31 päivänä tammikuuta 1967 tehdyllä pöytäkirjalla, soveltamista eivätkä ne estä jäsenvaltioiden velvollisuutta ottaa vastaan tai ottaa takaisin asianomaisten säännösten perusteella turvapaikanhakijaa, jonka hakemuksen käsittely on kesken ja joka on luvattomasti toisessa jäsenvaltiossa.

V LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

16 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän direktiivin mukaisesti annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista, ja niiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne pannaan täytäntöön. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on annettava nämä säännökset tiedoksi komissiolle viimeistään 21 artiklassa mainittuna päivänä ja niiden muutokset viipymättä.

17 artikla

Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen muuttaminen

Muutetaan Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehty yleissopimus seuraavasti:

1. Korvataan 18 artikla seuraavasti:

”18 artikla

1. Viisumi pidempää kuin kolmen kuukauden oleskelua varten on kansallinen viisumi, jonka kukin jäsenvaltio myöntää oman lainsäädäntönsä mukaisesti. Tällaisen viisumin haltijalla on lupa kulkea muiden jäsenvaltioiden alueen kautta päästäkseen viisumin myöntäneen jäsenvaltion alueelle, paitsi jos hän ei täytä 5 artiklan 1 kohdan a), d) ja e) alakohdassa tarkoitettuja maahantuloedellytyksiä tai jos hänet on merkitty sen jäsenvaltion kansalliseen maahantulo-kieltoluetteloon, jonka alueen kautta hän haluaa kulkea.”

2. Poistetaan ja korvataan 19–23 artikla ja 25 artikla.

18 artikla

Yhteisen konsuliohjeiston muuttaminen

Muutetaan yhteinen konsuliohjeisto tämän direktiivin liitteen I mukaisesti.

19 artikla

Yhteisen käsikirjan muuttaminen

Muutetaan yhteinen käsikirja tämän direktiivin liitteen II mukaisesti.

20 artikla

Kumoaminen

Kumotaan neuvoston asetus (EY) N:o 1091/2001.

21 artikla

Täytäntöönpano

Jäsenvaltiot vahvistavat ja julkaisevat tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät säännökset ennen [. . .]. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä [. . .] alkaen.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

22 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

23 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu jäsenvaltioille Euroopan yhteisön perustamissopimuksen mukaisesti.

LIITE I

Muutetaan yhteinen konsuliohjeisto seuraavasti:

1. Lisätään I osan 1 kohtaan seuraava kohta:

"Pitkäaikaista oleskelua varten myönnetyn viisumin haltija voi kuitenkin matkustaa jäsenvaltioiden alueella vapaasti enintään kolmen kuukauden ajan sen jälkeen, kun hän on jättänyt oleskelulupahakemuksensa siihen jäsenvaltioon, joka on myöntänyt pitkäaikaista oleskelua varten myönnetyn viisumin."

2. Korvataan I osan kohta 2.2 seuraavasti:

"Viisumi yli kolme kuukautta kestävää oleskelua varten on kansallinen viisumi, jonka kukin jäsenvaltio myöntää oman lainsäädäntönsä mukaisesti.

Tätä viisumia voidaan käyttää yhtenäisenä kauttakulkuviisumina kauttakulkua varten, jonka kesto on enintään viisi päivää maahantulopäivästä lukien, jolloin viisumin haltija voi kulkea toisen Schengen-valtion kautta viisumin myöntäneen sopimuspuolen alueelle, jos hakija täyttää maahantuloedellytykset eikä häntä ole merkitty sen jäsenvaltion tai niiden jäsenvaltioiden kansalliseen maahantulokieltoluetteloon, jonka/joiden alueen kautta hän aikoo kulkea.

Pitkäaikaista oleskelua varten myönnetyn viisumin haltija voi kuitenkin matkustaa jäsenvaltioiden alueella vapaasti enintään kolmen kuukauden ajan sen jälkeen, kun hän on jättänyt oleskelulupahakemuksensa siihen jäsenvaltioon, joka on myöntänyt pitkäaikaista oleskelua varten myönnetyn viisumin. Hakemuksen jättäminen vahvistetaan siten, että hakemuksen vastaanottanut viranomais kiinnittää asianomaisen kolmannen maan kansalaisen matkustusasiakirjaan tätä koskevan leiman."

3. Lisätään I osan 2 kohtaan seuraava kohta:

"2.5. Erityinen matkustuslupa: Erityinen matkustuslupa, jonka perusteella kolmannen maan kansalainen voi päästä jäsenvaltioiden alueelle muuta syytä kuin maahanmuuttoa varten. Erityinen matkustuslupa on tarkoitettu keskeytymättömään oleskeluun tai useisiin peräkkäisiin oleskeluihin, joiden yhteenlaskettu kesto on enintään kuusi kuukautta kahdentoista kuukauden ajanjaksoa kohti ensimmäisestä maahantulopäivästä lukien. Yhden jäsenvaltion alueella voidaan oleskella enintään kolme kuukautta.

Erityisen matkustusluvan myöntämiseen sovelletaan soveltuvin osin yhteisen konsuliohjeiston ja sen liitteiden 1, 5, 7, 9, 10, 11, 12, 13, 14 ja 15 säännöksiä.

Erityinen matkustuslupa voidaan myöntää yhtä tai useampaa maahantuloa varten."

4. Lisätään IV osaan seuraava teksti:

"Erityinen matkustuslupa voidaan myöntää vain jos seuraavissa artikloissa säädetyt edellytykset täyttyvät:

9 artikla

1. Jäsenvaltioiden diplomaatti- ja konsuliviranomaiset myöntävät kolmannen maan kansalaiselle pyynnöstä erityisen matkustusluvan ennen jäsenvaltioiden alueelle tuloa, jos asianomainen täyttää 5 artiklan 1 kohdan a, c, d ja e alakohdassa säädetyt edellytykset.

5 artikla

1. Kolmansien maiden kansalaiset, joilla on yhtenäinen viisumi, voivat liikkua vapaasti kaikkien jäsenvaltioiden alueella viisumin voimassaolon ajan, jos he täyttävät seuraavat edellytykset:

- a) heillä on ulkorajojen ylittämiseen tarvittava matkustusasiakirja tai -asiakirjat,
- b) heillä on viisumi, joka on voimassa koko suunnitellun oleskelun keston ajan,
- c) he esittävät tarvittaessa asiakirjat, joilla osoitetaan suunnitellun oleskelun tarkoitus ja edellytykset, ja heillä on toimeentulon tarvittavat varat ottaen huomioon sekä suunnitellun oleskelun keston että lähtömaahan paluun tai kauttakulkumatkan sellaiseen kolmanteen maahan, jonne heidän pääsynsä on taattu, tai he kykenevät hankkimaan laillisesti nämä varat,
- d) heitä ei ole määrätty maahantulokieltoon,
- e) heidän ei katsota voivan vaarantaa minkään jäsenvaltion yleistä järjestystä, kansallista turvallisuutta tai kansainvälisiä suhteita."

LIITE II

Muutetaan yhteistä käsikirjaa seuraavasti:

1. Lisätään I osan 1.1 kohtaan seuraava kohta:

"Henkilö, jolla on erityinen matkustuslupa ja joka on tullut jäsenvaltion alueelle laillisesti sen ulkorajan kautta, voi matkustaa vapaasti kaikkien jäsenvaltioiden alueella enintään kuuden kuukauden ajan kahdentoista kuukauden ajanjaksoa kohti siten, että hän oleskelee yhden jäsenvaltion alueella enintään kolme kuukautta."

2. Lisätään I osan 3 kohdan viimeiseen kohtaan seuraava luettelukohta:

"— erityinen matkustuslupa"

3. Lisätään I osan 3.3.1 kohtaan seuraava kohta:

"Pitkäaikaista oleskelua varten myönnetyn viisumin haltija voi kuitenkin matkustaa jäsenvaltioiden alueella vapaasti enintään kolmen kuukauden ajan sen jälkeen, kun hän on jättänyt oleskelulupahakemuksensa siihen jäsenvaltioon, joka on myöntänyt pitkäaikaista oleskelua varten myönnetyn viisumin. Hakemuksen jättäminen vahvistetaan siten, että hakemuksen vastaanottanut viranomainen kiinnittää asianomaisen kolmannen maan kansalaisen matkustusasiakirjaan tätä koskevan leiman."

4. Lisätään I osaan seuraava kohta:

"3.4. Erityinen matkustuslupa:

Erityisen matkustusluvan haltija voi matkustaa vapaasti jäsenvaltioiden alueella enintään kuuden kuukauden ajan siten, että hän oleskelee yhden jäsenvaltion alueella enintään kolme kuukautta, jos hän täyttää edellytykset, jotka vahvistetaan niistä edellytyksistä, joiden täytyessä kolmansien maiden kansalaiset voivat matkustaa vapaasti jäsenvaltioiden alueella enintään kolmen kuukauden ajan, erityisen matkustusluvan käyttöön ottamisesta ja maahantulon edellytysten vahvistamisesta enintään kuuden kuukauden matkaa varten, annetun direktiivin 8 artiklassa.

8 artikla

1. Kolmansien maiden kansalaiset voivat tulla jäsenvaltioiden alueelle matkustaakseen siellä enintään kuusi kuukautta kahdentoista kuukauden ajanjaksoa kohti ensimmäisestä alueelletulopäivästä lukien siten, että he viiptyvät yhden jäsenvaltion alueella enintään kolme kuukautta, jos he täyttävät seuraavat edellytykset:

— heillä on jonkin jäsenvaltion myöntämä voimassa oleva erityinen matkustuslupa,

— he täyttävät 5 artiklan 1 kohdan a, c, d ja e alakohdassa tarkoitetut edellytykset.

2. Edellä olevan 1 kohdan säännökset eivät estä jäsenvaltiota poikkeustapauksessa pidentämästä kolmannen maan kansalaisen oikeutta oleskella kyseisen jäsenvaltion alueella yli kolme kuukautta.

5 artikla

1. Kolmansien maiden kansalaiset, joilla on yhtenäinen viisumi, voivat liikkua vapaasti kaikkien jäsenvaltioiden alueella viisumin voimassaolon ajan, jos he täyttävät seuraavat edellytykset:

a) heillä on ulkorajojen ylittämiseen tarvittava matkustusasiakirja tai -asiakirjat,

b) heillä on viisumi, joka on voimassa koko suunnitellun oleskelun keston ajan,

c) he esittävät tarvittaessa asiakirjat, joilla osoitetaan suunnitellun oleskelun tarkoitus ja edellytykset, ja heillä on toimeentuloon tarvittavat varat ottaen huomioon sekä suunnitellun oleskelun keston että lähtömaahan paluun tai kauttakulkumatkan sellaiseen kolmanteen maahan, jonne heidän pääsynsä on taattu, tai he kykenevät hankkimaan laillisesti nämä varat,

d) heitä ei ole määrätty maahantulokieltoon,

e) heidän ei katsota voivan vaarantaa minkään jäsenvaltion yleistä järjestystä, kansallista turvallisuutta tai kansainvälisiä suhteita."

5. Lisätään II osan 5 kohtaan 5.7 kohta:

"5.7. Erityistä matkustuslupaa ei voida myöntää rajalla."

Ehdotus neuvoston asetukseksi Euroopan talousyhteisön ja Madagaskarin demokraattisen tasavallan hallituksen välisen Madagaskarin rannikon edustalla harjoitettavasta kalastuksesta tehdyssä sopimuksessa määrättyjen kalastusmahdollisuuksien ja taloudellisen korvauksen vahvistamista 21 päivän toukokuuta 2001 ja 20 päivän toukokuuta 2004 väliseksi ajaksi koskevan pöytäkirjan tekemisestä

(2001/C 270 E/30)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

KOM(2001) 409 lopull. — 2001/0161(CNS)

(Komission esittämä 18 päivänä heinäkuuta 2001)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

2 artikla

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan yhdessä sen 300 artiklan 2 kohdan ja 3 kohdan ensimmäisen alakohdan kanssa,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan talousyhteisön ja Madagaskarin demokraattisen tasavallan välisen Madagaskarin rannikon edustalla harjoitettavaa kalastusta koskevan sopimuksen ⁽¹⁾ mukaisesti sopimuspuolet ovat neuvottelleet sopimukseen tehtävistä muutoksista tai lisäyksistä sopimuksen liitteenä olevan pöytäkirjan soveltamisajan päättyessä.
- (2) Näiden neuvottelujen tuloksena 12 päivänä maaliskuuta 2001 parafoitiin uusi pöytäkirja, jolla vahvistetaan edellä mainitussa sopimuksessa määrätty kalastusmahdollisuudet ja taloudellinen korvaus 21 päivän toukokuuta 2001 ja 20 päivän toukokuuta 2004 väliseksi ajaksi.
- (3) On yhteisön edun mukaista hyväksyä tämä pöytäkirja.
- (4) On aiheellista määrittää jäsenvaltioiden kalastusmahdollisuuksien jakautuminen kalastussopimuksen yhteydessä käytettävän kalastusmahdollisuuksien perinteisen jaon perusteella,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Hyväksytään yhteisön puolesta Euroopan talousyhteisön ja Madagaskarin demokraattisen tasavallan hallituksen välisessä Madagaskarin rannikon edustalla harjoitettavaa kalastusta koskevassa sopimuksessa määrättyjen kalastusmahdollisuuksien ja taloudellisen korvauksen vahvistamisesta 21 päivän toukokuuta 2001 ja 20 päivän toukokuuta 2004 väliseksi ajaksi tehty pöytäkirja.

Pöytäkirjan teksti on tämän asetuksen liitteenä.

Jaetaan pöytäkirjassa vahvistetut kalastusmahdollisuudet jäsenvaltioiden kesken seuraavasti:

a) nuottaa käyttävät tonnikala-alukset:

Espanja: 18 alusta

Ranska: 20 alusta

Italia: 2 alusta

b) pintasiima-alukset:

Espanja: 23 alusta

Ranska: 10 alusta

Portugali: 7 alusta

Jos jonkin jäsenvaltion lisenssihakemukset eivät täytä pöytäkirjassa vahvistettuja kalastusmahdollisuuksia kokonaan, komissio voi ottaa huomioon jonkin toisen jäsenvaltion lisenssihakemukset.

3 artikla

Tämän pöytäkirjan nojalla kalastavien jäsenvaltioiden on ilmoitettava kaikkien Madagaskarin kalastusvyöhykkeellä pyytämien kalakantojen saaliiden määrät komissiolle 14 päivänä maaliskuuta 2001 annetussa komission asetuksessa N:o 500/2001 ⁽²⁾ säädettyjen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.

4 artikla

Neuvoston puheenjohtajalla on oikeus nimetä henkilöt, joilla on valtuudet allekirjoittaa sopimus yhteisöä sitovasti.

5 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

⁽¹⁾ EYVL L 73, 18.3.1986, s. 26.

⁽²⁾ EYVL L 73, 15.3.2001, s. 8.

PÖYTÄKIRJA

Euroopan talousyhteisön ja Madagaskarin demokraattisen tasavallan välisessä Madagaskarin rannikon edustalla harjoitettavasta kalastuksesta tehdyssä sopimuksessa määrättyjen kalastusmahdollisuuksien ja taloudellisen korvauksen vahvistamisesta 21 päivän toukokuuta 2001 ja 20 päivän toukokuuta 2004 väliseksi ajaksi

1 artikla

Sopimuksen 2 artiklan mukaisesti myönnetään 21 päivästä toukokuuta 2001 alkaen kolmeksi vuodeksi lisenssit, jotka oikeuttavat kalastustoimintaan Madagaskarin kalastusvyöhykkeellä, 40:lle nuottaa käyttävälle tonnikalan pakastusalukselle ja 40:lle pintasiima-alukselle.

Lisäksi yhteisön pyynnöstä muihin luokkiin kuuluville kalastusaluksille voidaan myöntää tiettyjä oikeuksia sopimuksen 9 artiklassa tarkoitetun sekakomission määrittämin edellytyksin.

2 artikla

1. Sopimuksen 7 artiklassa tarkoitetun taloudellisen korvauksen määräksi vahvistetaan 825 000 euroa vuodessa (josta 308 000 euroa viimeistään kunkin vuoden 1 päivänä syyskuuta maksettavana rahallisenä korvauksena ja 517 000 euroa tämän pöytäkirjan 3 artiklassa tarkoitettuihin toimiin).

2. Tämä taloudellinen korvaus kattaa 11 000 tonnin vuotuiset tonnikalasaaliit Madagaskarin vesillä; jos yhteisön alusten Madagaskarin vesillä pyytämät tonnikalasaaliit ylittävät tämän määrän, edellä mainittua summaa nostetaan samassa suhteessa.

3. Tämä taloudellinen korvaus maksetaan Madagaskarin viranomaisten ilmoittamalle tilille valtionkassaan.

3 artikla

1. Edellä olevan 2 artiklan 1 kohdassa määrätyn taloudellisen korvauksen määrästä rahoitetaan seuraavat toimet siten, että vuosittain käytetään 517 000 euroa seuraavan erittelyn mukaisesti:

- a) 80 000 euroa Madagaskarin sellaisten tieteellisten ohjelmien rahoitukseen, joiden tarkoituksena on parantaa tietämystä kalavarosta niiden kestävän hoidon turvaamiseksi;
- b) tällä summalla voidaan Madagaskarin hallituksen pyynnöstä kattaa erityisesti mainitun tietämyksen lisäämiseen sekä kalavarojen hoidon parantamiseen tarkoitettujen kansainvälisten kokousten kustannuksia;
- c) 267 000 euroa kalastuksen valvonta-, tarkastus- ja seuranta-järjestelmän tukemiseen;
- d) 100 000 euroa stipendien ja harjoittelujaksojen rahoittamiseen ja merimieskoulutuksen tukemiseen;
- e) 70 000 euroa perinteisen kalastuksen kehittämisen tukemiseen.

2. Edellä a, b ja d kohdassa tarkoitetut määrät annetaan kalastuksesta vastaavan ministeriön käyttöön viimeistään jokaisen vuoden 30 päivänä marraskuuta ja ne maksetaan Madagaskarin toimivaltaisten viranomaisten pankkitileille.

3. Edellä c kohdassa tarkoitetut summat annetaan kalastuksesta vastaavan ministeriön haltuun ja maksetaan sitä mukaa kuin niitä käytetään kyseisen ministeriön ilmoittamille pankkitileille.

4. Madagaskarin toimivaltaiset viranomaiset toimittavat Euroopan yhteisöjen komissiolle vuosikertomuksen viimeistään 3 kuukauden kuluttua siitä, kun pöytäkirjan tekemisestä on kulunut yksi vuosi, edellä 1 kohdassa määrättyihin toimiin myönnettyjen varojen käytöstä sekä näiden toimien täytäntöönpanosta ja saavutetuista tuloksista. Euroopan yhteisöjen komissio pidättää itsellään oikeuden pyytää kalastuksesta vastaavalta ministeriöltä lisätietoja. Euroopan yhteisöjen komissio voi tarkastella uudestaan kyseisiä maksuja näiden toimien tosiasiallisen täytäntöönpanon mukaan ja sitten kun Madagaskarin toimivaltaisia viranomaisia on kuultu sekakomitean puitteissa.

4 artikla

Jos yhteisö jättää suorittamatta jonkin tämän pöytäkirjan 2 ja 3 artiklassa määrättyistä maksuista, kalastussopimuksen soveltaminen voidaan keskeyttää.

5 artikla

Jos jokin vaikea tilanne, luonnon aiheuttamia tilanteita lukuun ottamatta, estää kalastustoiminnan harjoittamisen Madagaskarin yksinomaisella talousvyöhykkeellä, Euroopan talousyhteisö voi keskeyttää taloudellisen korvauksen maksamisen sen jälkeen kun sopimuspuolet ovat neuvotelleet asiasta etukäteen.

Taloudellisen korvauksen maksamista jatketaan, kun tilanne on normalisoitunut ja sopimuspuolet ovat yhdessä sopineet, että kalastustoimintaa voidaan jatkaa.

6 artikla

Kumotaan Euroopan talousyhteisön ja Madagaskarin demokraattisen tasavallan hallituksen välisen Madagaskarin rannikon edustalla harjoitettavaa kalastusta koskevan sopimuksen liite ja korvataan se tämän pöytäkirjan liitteellä.

7 artikla

Tämä pöytäkirja tulee voimaan päivänä, jona se allekirjoitetaan. Sitä sovelletaan 21 päivästä toukokuuta 2001.

LIITE

YHTEISÖN ALUSTEN MADAGASKARIN KALASTUSVYÖHYKKEELLÄ HARJOITTAMAA KALASTUSTA KOSKEVAT EDELLYTYKSET**1. Lisenssihakemusta ja lisenssien myöntämistä koskevat muodollisuudet**

Lisenssit, jotka oikeuttavat yhteisön alukset kalastamaan Madagaskarin vesillä, haetaan ja myönnetään seuraavan menettelyn mukaisesti:

a) Euroopan yhteisöjen komissio esittää Madagaskarilla olevan edustajansa välityksellä Madagaskarin viranomaisille samanaikaisesti:

- varustamon vähintään kaksikymmentä päivää ennen voimassaolokauden toivottua alkamispäivää tekemän lisenssihakemuksen jokaisesta aluksesta, joka haluaa harjoittaa tämän sopimuksen mukaista kalastustoimintaa,
- vuotuisen ennakkolupahakemuksen pääsystä Madagaskarin aluevesille; tämä lupa on voimassa lisenssin keston ajan.

Hakemus on tehtävä Madagaskarin tätä tarkoitusta varten laatimalla lomakkeella, jonka malli on lisäyksessä 1; siihen on liitettävä tosite varustamon maksamasta ennakkomaksusta;

b) Lisenssi myönnetään tietylle alukselle, eikä sitä voi siirtää toiselle alukselle.

Euroopan yhteisöjen komission pyynnöstä aluksen lisenssi voidaan kuitenkin ylivoimaisen esteen sattuessa korvata uudella toiselle alukselle myönnettävällä lisenssillä, jolla on samanlaiset ominaisuudet kuin edellisellä aluksella. Korvattavan aluksen varustajan on palautettava peruutettu lisenssi Madagaskarin merikalastuksesta vastaavaan ministeriöön Euroopan yhteisöjen komission Madagaskarin edustuston välityksellä.

Uudesta luvasta tulee käydä ilmi:

- myöntämispäivä,
- se, että uudella lisenssillä kumotaan ja korvataan toiselle alukselle myönnetty lisenssi.

Mitään sopimuksen 5 artiklassa määrättyä maksua ei tarvitse maksaa jäljellä olevalta voimassaoloajalta;

- c) Madagaskarin viranomaiset toimittavat lisenssin Euroopan yhteisöjen komission Madagaskarilla olevalle edustajalle;
- d) lisenssi on säilytettävä pysyvästi aluksella; kun Madagaskarin viranomaiset ovat saaneet Euroopan yhteisöjen komission niille osoittaman ilmoituksen ennakkomaksun maksamisesta, alus lisätään luetteloon kalastukseen oikeutetuista aluksista, joka lähetetään Madagaskarin kalastuksen valvonnasta vastaaville viranomaisille. Lisenssin alkuperäiskappaletta odotettaessa on mahdollista saada faksijäljennös myönnetystä lisenssistä; tämä jäljennös on säilytettävä aluksella;
- e) tonnikala-alusten varustamoilla on oltava Madagaskarilla edustaja;
- f) Madagaskarin viranomaiset toimittavat ennen sopimuksen voimaantuloa kaikki maksujen ja ennakkojen maksamisessa käytettäviin pankkitileihin liittyvät tiedot.

2. Lisenssien voimassaoloaika ja maksaminen

- a) Poiketen siitä, mitä sopimuksen 4 artiklan 4 kohdassa säädetään, lisenssit ovat voimassa vuoden. Ne voidaan uusia.
- b) Maksu on 25 euroa Madagaskarin lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä pyydettyä tonnia kohti. Lisenssin saaminen edellyttää sen antamista edeltävää maksua Madagaskarin valtionkassaan: nuottaa käyttävien tonnikala-alusten osalta ennakko on 2 500 euroa vuodessa alusta kohden, yli 150 bruttokasteritonin vetoisten pintasiima-alusten osalta 1 500 euroa ja alle 150 bruttokasteritonin vetoisten pintasiima-alusten osalta 1 100 euroa vuodessa. Nämä ennakkoiden määrät vastaavat 100 tonnin, 60 tonnin ja 44 tonnin vuosittaisista saaliista maksettavaa korvausta Madagaskarin kalastusvyöhykkeellä.

3. Saalisilmoitukset ja maksujen tilitys

- a) Alusten, joilla on lupa kalastaa Madagaskarin kalastusvyöhykkeellä sopimuksen mukaisesti, on toimitettava saalisilmoitukset Madagaskarin kalastuksen valvontakeskukselle Euroopan yhteisöjen komission Madagaskarin lähetystön kautta seuraavaa menettelyä noudattaen:

Nuottaa käyttävien tonnikala-alusten ja pintasiima-alusten on pidettävä lisäyksessä 2 olevan mallin mukaista kalastuspäiväkirjaa jokaisesta Madagaskarin kalastusvyöhykkeellä vietetystä kalastusjaksosta. Lomakkeet on lähetettävä edellä tarkoitetuille toimivaltaisille viranomaisille viimeistään kunkin vuoden 30 päivänä syyskuuta.

Nämä lomakkeet on täytettävä selkeästi ja aluksen päällikön on allekirjoitettava ne. Kaikkien lisenssin saaneiden alusten on täytettävä lomakkeet myös siinä tapauksessa, että ne eivät ole kalastaneet.

- b) Jos näitä määräyksiä ei noudateta, Madagaskarin viranomaisilla on oikeus peruuttaa määräyksiä rikkovan aluksen lisenssi siihen asti, kun vaadittu muodollisuus on täytetty. Tästä on viipymättä ilmoitettava Euroopan yhteisöjen komission Madagaskarin edustustolle.
- c) Euroopan yhteisöjen komissio vahvistaa kunkin kalastusvuoden maksujen tilityksen jokaisen kalenterivuoden lopussa ottaen huomioon edellä 2 kohdan b alakohdassa mainitut ennakot ja maksut. Tämä tilitys laaditaan saalistilityksen perusteella, joka on tehty kunkin varustajan laatimien saalisilmoitusten perusteella. Saalistietojen tarkistuksessa toimivaltaisten tieteellisten tutkimuslaitosten, joita ovat esimerkiksi Institut de Recherche pour le Développement (IRD), Institut Océanographique Espagnol (IEO) ja Unité Statistique Thonière d'Antsiranana (USTA), on vahvistettava saaliiden tilitys.

Euroopan yhteisöjen komission vahvistama maksujen tilitys toimitetaan Madagaskarin kalastuksen valvontaviranomaisille vahvistusta varten. Näillä on 30 päivän määräaika ilmoittaa mahdollisesta vastauksestaan.

Tämän määräajan kuluttua maksujen tilitys lähetetään varustamoille.

Ristiriitatapauksessa sopimuspuolet neuvottelevat keskenään lopullisen tilityksen laatimiseksi, joka sitten toimitetaan varustajille.

Varustamojen on suoritettava mahdolliset lisämaksut Madagaskarin kalastusviranomaisille 30 päivän kuluessa siitä, kun ne ovat saaneet tiedon tilityksestä.

Jos lopullisessa maksujen tilityksessä vahvistettu summa on pienempi kuin 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettu ennakko, erotusta ei palauteta varustamoille.

4. Tiedonannot

Aluksen päällikön on ilmoitettava vähintään kaksikymmentäneljä tuntia ennakoon Madagaskarin kalastuksen valvontakeskukselle radiolla (kaksoistaajuus 8755 Tx 8231 Rx USB) tai faksilla (N:o (261) 20-22 49014) aikomuksestaan mennä aluksellaan Madagaskarin kalastusvyöhykkeelle tai poistua sieltä.

Ilmoittaessaan aikomuksestaan poistua Madagaskarin kalastusvyöhykkeeltä hänen on ilmoitettava myös arvio siellä saaduista saaliista.

Radioviesti on annettava Madagaskarilla sovellettavina työaikoina ja -päivinä.

5. Tarkkailijat

Nuottaa käyttävien tonnikala-alusten ja pintasiima-alusten on Madagaskarin kalastuksesta vastaavan ministeriön pyynnöstä otettava alukselle tarkkailija, joka on samassa asemassa kuin aluksen päällystö. Kalastuksesta vastaava ministeriö vahvistaa tarkkailijan aluksellaoloajan; tämä aika ei kuitenkaan yleensä saa kestää kauemmin kuin tarkkailijan tehtävien suorittaminen edellyttää. Tarkkailijoiden erityistehtävät on määritelty lisäyksessä 3.

Kalastuksesta vastaava ministeriö, jota edustaa kalastuksen valvontakeskus, määrittelee alukselle nousua koskevat edellytykset.

Varustamon tai sen edustajan on ilmoitettava kalastuksen valvontakeskukselle vähintään kahta päivää ennen saapumisestaan Madagaskarin satamaan.

Varustamo maksaa Madagaskarin hallitukselle (kalastuksen valvontakeskukselle) edustajansa välityksellä 17 euron suuruisen maksun jokaiselta päivältä, jonka tarkkailija on viettänyt nuottaa käyttävällä tonnikala-aluksella tai pintasiima-aluksella.

Madagaskarin lastausataman lähestymiskulut ovat Madagaskarin hallituksen vastuulla. Varustamo vastaa tarkkailijan matkakuluista Madagaskarin ulkopuolella.

Aluksille otettuja tarkkailijoita voi olla jopa 30 prosentilla Madagaskarin alueella toimivista yhteisön aluksista. Tarkkailijan aluksellaoloaika riippuu mainitun vyöhykkeen vuorovesistä.

Jos tarkkailija ei ilmesty sovittuun paikkaan sovittuna aikana tai sitä seuraavien kahdenoista tunnin kuluessa, varustamo vapautuu ilman eri toimenpiteitä velvollisuudestaan ottaa kyseinen tarkkailija alukselle. Jos laivan lähtö viivästyy, varustamon on vastattava tarkkailija majoitus- ja ylläpitokustannuksista siihen asti, kunnes hän pääsee tosiasiallisesti alukselle.

6. Merimiesten miehistöön ottaminen

Nuottaa käytäville tonnikala-aluksille ja pintasiima-aluksille on otettava vähintään 40 madagaskarilaista merimiestä koko Madagaskarin kalastusvyöhykkeellä vietetyn kalastusvuoden ajaksi. Aluksella olevan merimiehen palkka vahvistetaan yhteisestä sopimuksesta varustamoiden edustajien ja kyseisten merimiesten välillä. Palkkaan on kuuluttava sosiaaliturvaetuudet.

Näiden merimiesten palvelukseen ottamista koskevat sopimukset tehdään varustamon edustajan ja kyseisten merimiesten välillä.

Jos koko nuottaa käyttävien tonnikala-alusten ja pintasiima-alusten laivasto ei pysty ottamaan alukselle 40:ää merimiestä, varustamoiden on maksettava ottamatta jätetyille merimiehille korvaus, jonka tason sekakomitea vahvistaa sopimuksen 9 artiklan mukaisesti ja joka määräytyy kalastusvuoden keston mukaan; tämä summa käytetään Madagaskarin kalastajien koulutukseen ja se on maksettava tilille, jonka numero toimitetaan varustamon edustajille.

7. Kalastusvyöhykkeet

Kalastusvyöhykkeet, joille yhteisön aluksilla on pääsy, ulottuvat Madagaskarin lainkäyttövaltaan kuuluvalla alueella 12 meripeninkulman päähän rannikosta.

Jos kalastuksesta vastaava ministeriö päättää ottaa käyttöön kokeellisia välineitä kalaparvien kokoamiseen, se ilmoittaa asiasta Euroopan yhteisöjen komissiolle sekä kyseisten alusten edustajille ja tarkentaa näiden alueiden tarkan maantieteellisen sijainnin.

Kolmannestakymmenennestä tätä ilmoitusta seuraavasta päivästä alkaen on kiellettyä tulla lähemmäksi kuin 1,5 meripeninkulman etäisyydelle näistä välineistä. Myös tällaisten välineiden käytöstä poistamisesta on viipymättä ilmoitettava samoille osapuolille.

8. Satamalaitteiden käyttö

Madagaskarin viranomaiset päättävät sopimuksen käyttäjien kanssa satamalaitteiden käytön edellytyksistä.

9. Kalastukseen liittyvät tarkastukset ja valvonta

Lisenssillä kalastavien alusten on Madagaskarin tasavallan asianmukaisesti valtuuttaman sallittava kalastustoiminnan tarkastamisesta ja valvonnasta vastaavan edustajan tulo aluksille ja helpotettava tarkastusten sujumista.

Sopimuksen puitteissa kalastaviin yhteisön aluksiin sovelletaan satelliittiseurantaa sopimuspuolten yhteisesti määritettävien edellytysten mukaisesti.

10. Jälleenlaivaukset

Jos kalaa jälleenlaivataan, nuottaa käyttävien tonnikalan pakastusalusten on luovutettava Madagaskarin kalastuksesta vastaavien viranomaisten osoittamalle yritykselle tai laitokselle kalat, joita ne eivät itse pidä.

11. Palvelujen tarjoaminen

Madagaskarin kalastusalueella toimivien yhteisön varustamojen on pyrittävä käyttämään yksinomaan Madagaskarissa tarjottuja palveluja (vedenalaiset puhdistukset, huolto, polttoainetäydennykset, lähetykset jne.).

12. Menettely aluksen pysäyttämisen yhteydessä

a) Tiedonannot

Kalastuksesta vastaava Madagaskarin ministeriö ilmoittaa 48 tunnin kuluessa edustustolle ja lippujäsenvaltiolle jokaisesta kalastussopimuksen mukaisesti kalastavien yhteisön kalastusalusten pysäyttämisestä Madagaskarin kalastusvyöhykkeellä sekä toimittaa lyhyen selvityksen pysäyttämiseen johtaneista olosuhteista ja syistä. Edustustolle ja lippujäsenvaltiolle tiedotetaan myös aloitetuista menettelyistä ja toteutetuista seuraamuksista.

b) Pysäyttämisen selvittäminen

Kalastusta koskevan lainsäädännön mukaisesti rikkomiset on mahdollista sovittaa:

- joko sovintomenettelyllä, jolloin sakon suuruus määrätään säännösten mukaisesti Madagaskarin lainsäädännössä säädetyn vähimmäis- ja enimmäismäärän rajoissa,
- tai oikeudellisella menettelyllä Madagaskarin lainsäädännön mukaisesti siinä tapauksessa, että asiaa ei ole pystytty ratkaisemaan sovittelumenettelyn avulla

c) Alus päästetään lähtemään ja se saa miehistöineen poistua satamasta, kun:

- sovittelumenettelystä johtuvat velvoitteet on täytetty ja niistä on esitetty tosite
- tai, oikeuskäsittelyn ollessa kesken, heti kun on esitetty todistus pankkitakauksen jättämisestä.

Lisäys 1

LISENSSIHAKEMUSLOMAKE

1. Uusi hakemus tai uusiminen:
2. Aluksen nimi ja lippuvaltio:
3. Voimassaoloaika: (mistä) (mihin)
4. Laivanvarustajan nimi:
5. Laivanvarustajan osoite:
.....
6. Rahtaaajan nimi ja osoite, jos eri kuin 4 ja 5 kohdassa:
.....
.....
7. Madagaskarin virallisen edustajan nimi ja osoite:
.....
.....
8. Aluksen päällikön nimi:
9. Alustyyppi:
10. Rekisterinumero:
11. Aluksen ulkoiset tunnusmerkit:
12. Rekisteröintimaa ja -satama:
13. Aluksen kokonaispituus ja leveys:
14. Aluksen bruttovetoisuus:
15. Pääkoneen merkki ja teho:
16. Jäädysteho (t/p):
17. Lastitilojen kapasiteetti (m³):
18. Radiokutsutunnus ja -taajuus:
19. Muut tiedonsiirtolaitteet (teleksi, faksi):
20. Kalastuksen apuvälineet:
.....
21. Miehistön lukumäärä kansallisuuksittain:
.....
22. Kalastuslisenssin numero (jos kyse on uusimisesta, lisenssi ohessa):
.....

Minä allekirjoittanut,, vakuutan, että edellä olevat tiedot ovat paikkansapitäviä ja sitoudun noudattamaan niitä.

.....
(Varustajan leima ja allekirjoitus)

.....
(Päiväys)

Lisäys 3

TARKKAILIJOIDEN ALUKSELLE OTTAMINEN

Kalastamaan oikeutettujen tonnikala-alusten ja pintasiima-alusten on otettava alukselle kalastuksen valvontakeskuksen tarkkailija, jolla on ammattikortti ja merenkulkukirja. Kalastuksen valvontakeskus vahvistaa tarkkailijan aluksellaoloajan; tämä aika ei kuitenkaan yleensä saa kestää kauemmin kuin tarkkailijan tehtävien suorittaminen edellyttää.

Aluksella tarkkailija:

1. tekee havaintoja, kirjaa ja raportoi alusten kalastustoiminnasta;
2. tarkistaa kalastusta harjoittavien alusten sijainnin;
3. ottaa näytteitä biologisiin tarkoituksiin tieteellisten ohjelmien mukaisesti;
4. laatii luettelon käytetyistä pyydyksistä;
5. kerää kalastusvyöhykettä koskevat saalistiedot aluksellaoloaikanaan;
6. huolehtii kaikin mahdollisin tavoin siitä, että hänen alukseen tulonsa ja siellä olonsa ei keskeytä tai haittaa kalastustoimintaa;
7. on vahingoittamatta mainitulla aluksella olevia varusteita ja laitteistoja sekä kunnioittaa kaikkien alusten asiakirjojen luottamuksellisuutta;
8. laatii vuorovesiraportin, joka toimitetaan Madagaskarin kalastuksen valvontakeskukseen ja jonka kopio toimitetaan Euroopan yhteisöjen komission lähetystöön.

Tässä yhteydessä varustajan tai aluksen kapteenin on:

1. sallittava tarkkailijan nousu alukselle tämän tehtävien suorittamiseksi ja annettava tämän viipyä aluksella hakemuksessa täsmennetty aika;
2. annettava käyttöön työtila, jossa on pöytä ja riittävä valaistus;
3. annettava omaamansa tiedot Madagaskarin kalastusvyöhykkeen kalastustoiminnasta;
4. ilmoitettava aluksen sijainti (pituus- ja leveyspiiri);
5. lähetettävä ja vastaanotettava viestejä aluksella olevien tiedonsiirtolaitteiden avulla tai sallittava niiden lähettäminen ja vastaanottaminen;
6. annettava pääsy kaikkiin aluksen osiin, joissa on kalastukseen, jalostukseen tai välivarastointiin liittyvää toimintaa;
7. sallittava näytteiden ottaminen;
8. antaa käyttöön näytteille soveltuvat välivarastot, rajoittamatta aluksen varastointikapasiteettia;
9. autettava tutkimaan ja mittamaan aluksella olevia pyydyksiä;
10. sallittava tarkkailijan aluksellaoloaikana saamien näytteiden ja asiakirjojen vieminen alukselta;
11. jos tarkkailija on aluksella yli neljä tuntia peräkkäin, varmistettava hänelle samantasoinen majoitus ja ylläpito kuin päällystöllä.

Ehdotus neuvoston direktiiviksi säästöjen korkojen muodossa tuottamien tulojen tosiasiallisen vähimmäisverotuksen varmistamisesta yhteisössä

(2001/C 270 E/31)

KOM(2001) 400 lopull. — 2001/0164(CNS)

(Komission esittämä 19 päivänä heinäkuuta 2001)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 94 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Perustamissopimuksen 67 artiklan täytäntöönpanosta 24 päivänä kesäkuuta 1988 annettu neuvoston direktiivi 88/361/ETY⁽¹⁾ on mahdollistanut yhteisössä tapahtuvien jäsenvaltioissa asuvien henkilöiden välisten pääomanliikkeiden, suorat sijoitukset mukaan luettuina, täydellisen vapauttamisen vuodesta 1990 lähtien. Nykyään pääomien vapaa liikkuvuus kuuluu perustamissopimuksen 56–60 artiklan piiriin.
- (2) Velkasitoumusten koroista kertyvät säästötulot ovat kaikkien jäsenvaltioissa asuvien osalta verotettavaa tuloa.
- (3) Perustamissopimuksen 58 artiklan 1 kohdan nojalla jäsenvaltioilla on oikeus soveltaa niitä verolainsäädäntönsä säännöksiä, joiden mukaan verovelvollisia kohdellaan eri tavoin heidän asuinpaikkansa tai heidän pääomansa sijoituspaikan perusteella, sekä toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta estetään erityisesti verotusta koskevien kansallisten lakien ja asetusten rikkominen.
- (4) Väärinkäytöksiä tai petoksia estämään tarkoitettujen jäsenvaltioiden verolainsäädännön säännökset eivät perustamissopimuksen 58 artiklan 3 kohdan mukaan saa olla keino mielivaltaiseen syrjintään taikka 56 artiklassa tarkoitettujen pääomien tai maksujen vapaan liikkuvuuden peiteltyä rajoittamista.
- (5) Säästöjen korkojen muodossa tuottamien tulojen verotusta ja erityisesti kussakin jäsenvaltiossa muille kuin siellä asuville maksettujen korkojen kohtelua koskevien kansallisten järjestelmien yhteensovittamisen puuttuessa jäsenvaltioiden asukkaiden on nykyään usein mahdollista välttyä muussa kuin asuinjäsenvaltiossa saatujen korkojen kaikelta verotukselta.
- (6) Tämä mahdollisuus verojen välttämiseen johtaa jäsenvaltioiden välisten pääomanliikkeiden vääristymiin, jotka eivät ole yhteensopivia sisämarkkinoiden kanssa.
- (7) Ecofin-neuvoston 1 päivänä joulukuuta 1997 julkaisemien päätelmien mukaisesti komissio antoi 20 päivänä touko-

kuuta 1998⁽²⁾ ehdotuksen neuvoston direktiiviksi säästöjen korkojen muodossa tuottamien tulojen tosiasiallisen vähimmäisverotuksen varmistamisesta yhteisössä.

- (8) Tästä direktiiviehdotuksesta käytiin tiiviitä keskusteluja sekä poliittisella että teknisellä tasolla heinäkuusta 1998 lähtien, mutta se ei saanut jäsenvaltioiden yksimielistä tukea.
- (9) Näin ollen tämä direktiivi perustuu Santa Maria da Feirassa 19 ja 20 päivänä kesäkuuta 2000 kokoontuneessa Eurooppa-neuvostossa ja myöhemmin 26 ja 27 päivänä marraskuuta 2000 kokoontuneessa Ecofin-neuvostossa saavutettuun yhteisymmärrykseen.
- (10) Tämän direktiivin tavoitteena on varmistaa, että toisessa jäsenvaltiossa olevista säästöistä kertyviä korkotuloja voidaan verottaa tehokkaasti veronmaksajan asuinvaltiossa sen oman kansallisen lainsäädännön mukaisesti.
- (11) Direktiivin soveltamisala rajoittuu korkoihin, joita yhteen jäsenvaltioon sijoittautunut maksuasiamies maksaa toisessa jäsenvaltiossa asuville yksityishenkilöille tosiasiallisina edunsaajina.
- (12) Koska jäsenvaltiot eivät kansallisten säästötulojen verotusjärjestelmien yhteensovittamisen puutteen vuoksi pysty riittävällä tavalla saavuttamaan direktiivin tavoitetta, eli toisesta jäsenvaltiosta saatavien säästötulojen tosiasiallista vähimmäisverotusta yhteisössä, ja tavoite voidaan näin ollen saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa määritellyn toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Samassa artiklassa määritellyn suhteellisuusperiaatteen mukaisesti direktiivissä rajoitutaan tavoitteiden saavuttamiseksi tarvittaviin vähimmäistoimiin menemättä pidemmälle kuin tavoitteiden saavuttamisen kannalta on välttämätöntä.
- (13) Maksuasiamies on taloudellinen toimija, joka maksaa korkotuotot tai varmistaa niiden maksamisen tosiasialliselle edunsaajalle; määritelmään ei sisälly pankin tai rahoituslaitoksen hoitama maksun vastaanottaminen tosiasiallisen edunsaajan tilille.
- (14) Korkojen käsitteen ja maksuasiamiesjärjestelmän määrittelyssä on tarpeen mukaan tukeuduttava arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 20 päivänä joulukuuta 1985 annettuun neuvoston direktiiviin 85/611/ETY⁽³⁾.

⁽²⁾ EYVL C 212, 8.7.1998, s. 13.

⁽³⁾ EYVL L 375, 31.12.1985, s. 3.

⁽¹⁾ EYVL L 178, 8.7.1988, s. 5.

- (15) Direktiivin soveltamisala olisi rajoitettava velkasitoumusten korkojen muodossa tuottamien säästötulojen verotukseen jättäen ulkopuolelle eläke- ja vakuutusetuksien verotuksen.
- (16) Korkotulojen tosiasiallisen vähimmäisverotuksen varmistamisen tavoite voidaan saavuttaa jäsenvaltioiden välisen korkojen maksua koskevan tietojenvaihdon avulla.
- (17) Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten keskinäisestä avusta välittömien ja välillisten verojen alalla 19 päivänä joulukuuta 1977 annetussa neuvoston direktiivissä 77/799/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirjalla, luodaan jäsenvaltioille perusta verotusta koskevaan tietojenvaihtoon, ja sitä on yleissääntönä sovellettava myös tämän direktiivin mukaiseen tietojenvaihtoon.
- (18) Tässä direktiivissä tarkoitettuja korkoja koskevien tietojen automaattinen vaihtaminen jäsenvaltioiden välillä on jäsenvaltiosta toiseen maksettavien korkotulojen tosiasiallisen vähimmäisverotuksen varmistamisen ehdoton edellytys.
- (19) Sen vuoksi on tärkeää säätää, että tämän direktiivin mukaisesti tietoja vaihtavat jäsenvaltiot eivät voi enää vedota direktiivin 77/799/ETY 8 artiklassa tarkoitettuun mahdollisuuteen rajoittaa tietojenvaihtoa.
- (20) Saadakseen lisäaikaa lainsäädäntönsä mukauttamiseen Belgia, Luxemburg ja Itävalta vapautetaan velvollisuudestaan osallistua direktiivin edellyttämään tietojenvaihtoon seitsemän vuoden siirtymäkauden ajan direktiivin voimaantulosta lähtien, mutta muiden jäsenvaltioiden olisi toimitettava niille kyseiset tiedot.
- (21) Tämän siirtymäkauden ajan näiden kolmen jäsenvaltion on varmistettava säästöjen korkojen muodossa tuottamien tulojen tosiasiallinen vähimmäisverotus perimällä niistä lähdeveroa.
- (22) Näiden jäsenvaltioiden on siirrettävä suurin osa mainitusta lähdeverosta saamistaan tuloista koron tosiasiallisen edunsaajan asuinvaltiolle.
- (23) Näiden jäsenvaltioiden on säädettävä menettelystä, joka antaa toisessa jäsenvaltiossa asuville tosiasiallisille edunsaajille mahdollisuuden välttää lähdevero, valtuuttamalla maksuasiamiehensä ilmoittamaan maksetut korot tai esittämällä asuinvaltionsa toimivaltaisen viranomaisen myöntämä todistus.
- (24) Tosiasiallisen edunsaajan asuinvaltion on estettävä tässä direktiivissä säädetyin menettelyin mukaisesti perityn lähdeveron mahdollisesti aiheuttama korkotulojen kaksinkertainen verotus; sen on toteutettava tämä myöntämällä vero-
- hyvitystä lähdeverona maksetun määrän verran sen alueella kyseisistä koroista perittävän veron määrään asti ja palauttamalla liikaa peritty lähdevero tosiasialliselle edunsaajalle.
- (25) Markkinoiden vääristymisen estämiseksi direktiiviä ei siirtymäkauden aikana sovelleta korkoihin, joita maksetaan kotimaisista tai kansainvälisistä obligaatioista tai muista siirtokelpoisista velkakirjalainoista, joiden listalleottoesitteet on vahvistettu ennen 1 päivää maaliskuuta 2001 tai, listalleottoesitteen puuttuessa, jotka on laskettu liikkeeseen ennen kyseistä päivämäärää.
- (26) Säännöksissä on annettava lähdeveroa periville jäsenvaltioille mahdollisuus vapauttaa joukkovelkakirjoja liikkeeseen laskevien kansainvälisten järjestöjen puolesta toimivat maksuasiamiehet velvollisuudestaan perii lähdeveroa tällaisille velkasitoumuksille maksetuista koroista, silloin kun tällainen velvollisuus olisi vastoin jäsenvaltioiden asianomaisten järjestöjen kanssa tekemiä sopimuksia.
- (27) Tämä direktiivi ei saa estää jäsenvaltioita perimästä alueellaan syntyvistä koroista muita kuin tässä direktiivissä tarkoitettuja lähdeveroja.
- (28) Komission on esitettävä kolmen vuoden välein kertomus tämän direktiivin toiminnasta ja tehtävä neuvostolle tarvittaessa ehdotuksia direktiivin muuttamiseksi, jotta varmistetaan säästöjen tuottamien tulojen parempi tosiasiallinen verotus ja kilpailun vääristymien estäminen.
- (29) Tässä direktiivissä kunnioitetaan erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustettuja perusoikeuksia ja periaatteita,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

JOHDANTOSÄÄNNÖKSET

1 artikla

Tavoite

1. Tämän direktiivin tavoitteena on varmistaa, että säästöistä kertyviä korkotuloja, joita jäsenvaltiossa maksetaan toisessa jäsenvaltiossa asuville yksityishenkilöille tosiasiallisina edunsaajina, voidaan verottaa tehokkaasti viimeksi mainitun jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että niiden alueelle sijoittautuneet maksuasiamiehet toteuttavat tämän direktiivin täytäntöön panemiseksi tarvittavat toimet riippumatta korkoon oikeuttavan velkasitoumuksen liikkeeseenlaskijan sijoittautumispaikasta.

⁽¹⁾ EYVL L 336, 27.12.1997, s. 15.

2 artikla

Tosiasiallisen edunsaajan määritelmä

1. Tässä direktiivissä "tosiasiallisella edunsaajalla" tarkoitetaan kaikkia luonnollisia henkilöitä, joille maksetaan korkoja tai joiden hyväksi korkojen maksu varmistetaan, jolleivät he pysty todistamaan, etteivät ole saaneet korkoa omaan lukuunsa. Tosiasiallisena edunsaajana ei pidetä henkilöä, joka

- a) toimii 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna maksuasiamiehenä, tai
- b) toimii oikeushenkilön, yritysverotuksen yleisten käytäntöjen mukaisesti voitoistaan verotettavan yhteisön, neuvoston direktiivissä 85/611/ETY tarkoitettun yhteissijoitusyrityksen tai tämän direktiivin 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettun yhteisön lukuun; viimeksi mainitussa tapauksessa hänen on lisäksi ilmoitettava kyseisen yhteisön nimi ja osoite korkoa maksavalle taloudelliselle toimijalle, jonka puolestaan on ilmoitettava tiedot sijoittautumisvaltiolleen, tai
- c) toimii toisen henkilön eli tosiasiallisen edunsaajan valtuuttamana; tällöin hänen on ilmoitettava tosiasiallisen edunsaajan henkilöllisyys maksuasiamiehelle 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

2. Jos maksuasiamiehellä on hallussaan tietoja, joiden perusteella on syytä olettaa, että henkilö, jolle korko maksetaan tai jonka puolesta koron maksaminen varmistetaan, ei ole tosiasiallinen edunsaaja, sen on ryhdyttävä kohtuullisiin toimiin tosiasiallisen edunsaajan henkilöllisyyden selvittämiseksi 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Mikäli maksuasiamies ei pysty määrittämään tosiasiallisen edunsaajan henkilöllisyyttä, sen on kohdeltava koron saajaa tosiasiallisena edunsaajana.

3 artikla

Tosiasiallisen edunsaajan henkilöllisyys ja asuinpaikka

1. Jokaisen jäsenvaltion on omalla alueellaan otettava käyttöön tarvittavat menettelyt, joiden avulla maksuasiamiehen on mahdollista määrittää tosiasialliset edunsaajat ja heidän asuinpaikkansa tämän direktiivin soveltamista varten, sekä varmistettava niiden täytäntöönpano.

Näiden menettelyjen on täytettävä 2 ja 3 kohdassa määritellyt vähimmäisvaatimukset.

2. Tosiasiallisen edunsaajan henkilöllisyyden määrittämisessä on noudatettava seuraavia vähimmäisvaatimuksia:

- a) ennen direktiivin voimaantuloa syntyneissä sopimussuhteissa maksuasiamiehen on määritettävä tosiasiallisen edunsaajan henkilöllisyys, johon sisältyy nimi ja osoite, käytännöllä tietoja, jotka sillä on hallussaan erityisesti sen sijoittautumisvaltiossa voimassa olevien säästöjen ja neuvoston direktiivin 91/308/ETY⁽¹⁾ perusteella,

- b) direktiivin voimaantulopäivänä tai sen jälkeen syntyneissä sopimussuhteissa maksuasiamiehen on määritettävä tosiasiallisen edunsaajan henkilöllisyys, johon sisältyy nimi, osoite ja verotustunnistenumero tai muu tunnistenumero tai niiden puuttuessa syntymäaika ja -paikka.

3. Tosiasiallisen edunsaajan asuinpaikan määrittämisessä tämän direktiivin soveltamista varten on noudatettava seuraavia vähimmäisvaatimuksia:

- a) ennen tammikuun 1 päivää 2001 syntyneissä sopimussuhteissa maksuasiamiehen on selvitettävä tosiasiallisen edunsaajan asuinpaikka käyttämällä tietoja, jotka sillä on hallussaan erityisesti sen sijoittautumisvaltiossa voimassa olevien säästöjen ja direktiivin 91/308/ETY perusteella,
- b) direktiivin voimaantulopäivänä tai sen jälkeen syntyneissä sopimussuhteissa maksuasiamiehen on määritettävä tosiasiallisen edunsaajan asuinpaikka seuraavan menettelyn mukaisesti:
 - i) jos yhteisön passin tai muun vastaavan virallisen asiakirjan esittävä henkilö ilmoittaa asuvansa kolmannessa valtiossa, hänen asuinpaikkansa näytetään toteen sen kolmannen valtion, jonka henkilö ilmoittaa asuinpaikakseen, toimivaltaisen viranomaisen antamalla kotipaikkatodistuksella,
 - ii) kaikissa muissa tapauksissa asuinpaikaksi katsotaan se valtio, jossa tosiasiallisella edunsaajalla on pysyvä osoite.

- c) Tammikuun 1 päivän 2001 ja direktiivin voimaantulon välisenä aikana syntyneissä sopimussuhteissa maksuasiamiehen on tarkistettava tosiasiallisen edunsaajan asuinpaikka direktiivin voimaantulopäivänä tai sen jälkeen syntyneitä sopimussuhteita varten säädetyn menettelyn mukaisesti.

4 artikla

Maksuasiamiehen määritelmä

1. Tässä direktiivissä "maksuasiamiehellä" tarkoitetaan kaikkia taloudellisia toimijoita, jotka maksavat korkoa tai varmistavat korkojen maksamisen suoraan tosiasialliselle edunsaajalle. Maksuasiamies voi olla joko korkoa tuottavan velkasitoumuksen tehnyt velallinen tai toimija, jonka tehtäväksi velallinen tai tosiasiallinen edunsaaja on antanut koron maksun tai sen maksamisen varmistamisen.

2. Jäsenvaltioon sijoittautunut yhteisö, jolle korkoa maksetaan tai jolle koron maksaminen varmistetaan tosiasiallisen edunsaajan hyväksi, katsotaan myös maksuasiamieheksi tällaisen maksusuorituksen tai varmistuksen saatuaan, edellyttäen että kyseessä ei ole:

⁽¹⁾ EYVL L 166, 28.6.1991, s. 77.

- a) oikeushenkilö,
- b) yritysverotuksen yleisten käytäntöjen mukaisesti voitoistaan verotettava yhteisö,
- c) direktiivissä 85/611/ETY tarkoitettu yhteissijoitusyritys.

Artiklan tämän kohdan nojalla maksuasiamieheksi katsottavalle toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneelle yhteisölle korkoa maksavan tai korkojen maksamisen varmistavan taloudellisen toimijan on ilmoitettava yhteisön nimi, osoite sekä maksettujen tai varmistettujen korkojen yhteissumma sijoittautumisvaltionsa toimivaltaiselle viranomaiselle, joka välittää tiedot kyseisen yhteisön sijoittautumisvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.

3. Artiklan 2 kohdassa tarkoitettu yhteisö voi kuitenkin halutessaan tulla kohdelluksi tämän direktiivin soveltamista varten direktiivin 85/611/ETY mukaisena yhteissijoitusyrityksenä. Tämän vaihtoehdon käyttämisestä kyseisen yhteisön on ilmoitettava sijoittautumisvaltiolle.

Jäsenvaltioiden on laadittava tämän vaihtoehdon käyttämistä koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

4. Kun korkoa maksava taloudellinen toimija ja 2 kohdassa tarkoitettu yhteisö ovat sijoittautuneina samaan jäsenvaltioon, kyseisen jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että yhteisö noudattaa maksuasiamiehenä toimiessaan tämän direktiivin säännöksiä.

5 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen määritelmä

Tässä direktiivissä "toimivaltaisella viranomaisella" tarkoitetaan:

- a) jäsenvaltioiden osalta kaikkia jäsenvaltioiden komissiolle ilmoittamia viranomaisia, ja
- b) kolmansien maiden osalta kahden- tai monenvälisten verosopimusten nojalla toimivaltaisia viranomaisia tai tällaisten puuttuessa verotukseen liittyviä kotipaikkatodistuksia myöntäviä viranomaisia.

6 artikla

Korkojen määritelmä

1. Tässä direktiivissä "koroilla" tarkoitetaan:

- a) kaikenlaisiin velkasitoumuksiin liittyviä maksettuja tai tilille kirjattuja korkoja riippumatta siitä, onko niiden vakuutena kiinnitys ja liittyykö niihin oikeus osuuteen velallisen voitosta, ja erityisesti valtioiden liikkeeseen laskemien arvopapereiden ja joukkovelkakirjojen tuottoa mukaan luettuina niihin liittyvät emissiovoitot ja palkkiot; maksun viivästyimestä maksettavia sakkomaksuja ei pidetä korkoina,
- b) a alakohdassa tarkoitettujen velkasitoumusten myynnin, takaisinoston tai lunastuksen yhteydessä kertyneitä tai pääomitettuja korkoja,

- c) tuloja, joita jakavat joko suoraan tai 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun yhteisön välityksellä

- i) direktiivissä 85/611/ETY tarkoitettut yhteissijoitusyritykset,
- ii) 4 artiklan 3 kohdassa mainittua vaihtoehtoa käyttäneet yhteisöt sekä
- iii) 7 artiklassa tarkoitettun alueen ulkopuolelle sijoittautuneet yhteissijoitusyritykset,

- d) seuraavassa mainittujen yritysten tai yhteisöjen osakkeiden tai osuuksien myynnin, takaisinoston tai lunastuksen yhteydessä realisoituneita tuloja, jos kyseiset yritykset tai yhteisöt ovat sijoittaneet yli 40 prosenttia varoistaan a alakohdassa tarkoitettuihin velkasitoumuksiin tai muihin tässä alakohdassa määriteltyihin osakkeisiin tai osuuksiin:

- i) direktiivissä 85/611/ETY tarkoitettujen yhteissijoitusyritysten,
- ii) 4 artiklan 3 kohdassa mainittua vaihtoehtoa käyttäneiden yhteisöjen ja
- iii) 7 artiklassa tarkoitettun alueen ulkopuolelle sijoittautuneiden yhteissijoitusyritysten.

2. Kun maksuasiamies ei 1 kohdan c) alakohdan osalta pysty selvittämään, mikä osa tuloista on peräisin korkomaksuista, tulot katsotaan kokonaisuudessaan koroiksi.

3. Kun maksuasiamiehellä ei 1 kohdan d) alakohdan osalta ole tietoa siitä, kuinka suuri prosenttiosuus varoista on sijoitettu velkasitoumuksiin tai kyseisessä alakohdassa määriteltyihin osakkeisiin tai osuuksiin, prosenttiosuuden katsotaan olevan yli 40 prosenttia.

4. Kun 1 kohdassa määritelty korko maksetaan tai kirjataan 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun yhteisön tilille, se katsotaan kyseisen yhteisön suorittamaksi korkomaksuksi, ellei kyseinen yhteisö ole käyttänyt 4 artiklan 3 kohdassa annettua mahdollisuuttaan.

5. Artiklan 1 kohdan b) ja d) alakohdan osalta jäsenvaltioille annetaan mahdollisuus vaatia alueelleen sijoittautuneita maksuasiamiehiä vuotuistamaan korot tietyille ajanjaksolle, joka ei saa olla pitempi kuin yksi vuosi, ja kohdella tällaisia vuotuistettuja korkoja direktiivissä tarkoitettuna korkomaksuna, vaikka kyseisenä ajanjaksona ei olisikaan toteutettu myynti-, takaisinostotai lunastustapahtumia.

6. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan c) ja d) alakohdassa säädetään, jäsenvaltioilla on mahdollisuus jättää korkojen määritelmän ulkopuolelle kyseisissä alakohdissa mainitut, niiden alueelle sijoittautuneilta yrityksiltä tai yhteisöiltä saadut tulot siinä tapauksessa, että asianomaiset yhteisöt eivät ole sijoittaneet yli 15:tä prosenttia varoistaan 1 kohdan a) alakohdassa tarkoitettuihin velkasitoumuksiin.

Jäsenvaltion päätös käyttää tätä mahdollisuutta sitoo myös muita jäsenvaltioita.

7. 10 artiklassa mainitun siirtymäkauden päätyttyä 1 kohdan d) alakohdassa ja 3 kohdassa mainittu prosenttiosuus on 15 prosenttia.

8. 1 kohdan d) alakohdassa ja 6 kohdassa mainitut prosenttirajat määritetään asianomaisen yrityksen tai yhteisön julkistamissa rahaston säännöissä tai yhtiöjärjestyksessä esitetyn investointiohjelman perusteella tai sellaisten puuttuessa asianomaisen yrityksen tai yhteisön varojen todellisen rakenteen perusteella.

7 artikla

Alueellinen soveltamisala

Tätä direktiiviä sovelletaan maksuasiamiehen, joka on sijoittautunut alueelle, jossa sovelletaan perustamissopimusta sen 299 artiklan nojalla, maksamiin korkoihin.

II LUKU

TIETOJENVAIHTO

8 artikla

Maksuasiamiehen ilmoitusvelvollisuus

1. Vähimmäistietoihin, jotka maksuasiamiehen on ilmoitettava sijoittautumisvaltionsa toimivaltaiselle viranomaiselle, on sisällyttävä:

- a) tosiasiallisen edunsaajan henkilöllisyys ja asuinpaikka 3 artiklan mukaisesti määritettynä,
- b) maksuasiamiehen nimi ja osoite,
- c) tosiasiallisen edunsaajan tilinumero tai sellaisen puuttuessa korkoon oikeuttavan velkasitoumuksen tunnistetiedot, ja
- d) korkoa koskevat tiedot tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti.

2. Maksuasiamiehen on ilmoitettava korosta vähintään seuraavat tiedot:

- a) mikäli koron maksu on tapahtunut 6 artiklan 1 kohdan a) alakohdan mukaisesti: maksetun tai tilille kirjatun koron määrä,
- b) mikäli koron maksu on tapahtunut 6 artiklan 1 kohdan b) tai d) alakohdan mukaisesti: joko mainituissa alakohdissa tarkoitettujen koron tai tulojen määrä tai myynnin, takaisinoston tai lunastuksen yhteydessä kertynyt koko määrä,
- c) mikäli koron maksu on tapahtunut 6 artiklan 1 kohdan c) alakohdan mukaisesti: joko kyseisessä alakohdassa tarkoitettujen tulojen määrä tai jaettu kokonaismäärä,
- d) mikäli koron maksu on tapahtunut 6 artiklan 4 kohdan mukaisesti: kullekin 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen yhteisön 1 artiklan 1 kohdassa ja 2 artiklan 1 kohdassa asetettujen ehdot täyttävälle osakkaalle kuuluva korko-osuus,

e) kun jäsenvaltio on käyttänyt 6 artiklan 5 kohdassa säädettyä mahdollisuuttaan: vuotuistetun koron määrä.

9 artikla

Automaattinen tietojenvaihto

1. Maksuasiamiehen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava 8 artiklassa tarkoitettujen tosiasiallisen edunsaajan asuinvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.

2. Tietojenvaihdon on tapahduttava automaattisesti ja vähintään kerran vuodessa, kuuden kuukauden kuluessa maksuasiamiehen jäsenvaltion verovuoden päättymisestä, kaikista vuoden aikana maksetuista koroista.

3. Direktiivin 77/799/ETY⁽¹⁾ 8 artiklaa ei sovelleta tämän luvun mukaisesti annettaviin tietoihin.

III LUKU

SIIRTYMÄSÄÄNNÖKSET

10 artikla

Siirtymäkausi

Tämän direktiivin voimaantulon jälkeen alkavan seitsemän vuoden siirtymäkauden aikana Belgia, Luxemburg ja Itävalta ovat vapautettuja velvollisuudestaan soveltaa II luvun säännöksiä, ellei 13 artiklan 1 kohdasta muuta johdu.

Muiden jäsenvaltioiden on kuitenkin toimitettava niille tietoja II luvun mukaisesti.

11 artikla

Lähdevero

1. 10 artiklassa tarkoitettujen siirtymäkauden ajan Belgia, Luxemburg ja Itävalta varmistavat säästöjen korkojen muodossa tuottamien tulojen tosiasiallisen vähimmäisverotuksen perimällä 15 prosentin lähdeveroa siirtymäkauden ensimmäisten kolmen vuoden ajan ja 20 prosentin lähdeveroa lopun kauden ajan.

2. Maksuasiamiehen on kannettava lähdeveroa seuraavasti:

- a) mikäli koron maksu on tapahtunut 6 artiklan 1 kohdan a) alakohdan mukaisesti: maksetun tai tilille kirjatun koron määrästä,
- b) mikäli koron maksu on tapahtunut 6 artiklan 1 kohdan b) tai d) alakohdan mukaisesti: joko mainituissa alakohdissa tarkoitetuista koroista tai tuloista tai perimällä tulojen saajan maksettavaksi jäävä vaikutuksiltaan vastaavansuuruinen vero myynnin, takaisinoston tai lunastuksen yhteydessä kertyneestä koko tuotosta,

⁽¹⁾ EYVL L 336, 27.12.1977, s. 15.

- c) mikäli koron maksu on tapahtunut 6 artiklan 1 kohdan c) alakohdan mukaisesti: kyseisessä kohdassa tarkoitetuista tuloista,
- d) mikäli koron maksu on tapahtunut 6 artiklan 4 kohdan mukaisesti: kullekin 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun yhteisön 1 artiklan 1 kohdassa ja 2 artiklan 1 kohdassa asetetut ehdot täyttävälle osakkaalle kuuluvista tuloista,
- e) mikäli jäsenvaltio on käyttänyt 6 artiklan 5 kohdassa säädettyä mahdollisuuttaan: vuotuistetun koron määrästä.

3. 2 kohdan a) ja b) alakohdan tapauksessa lähdeveroa peritään määräsuhteessa velkasitoumuksen hallussapitoaikaan.

Jos maksuasiamies ei pysty hallussaan olevien tietojen perusteella määrittelemään hallussapitoaika, sen on oletettava tosiasiallisen edunsaajan olleen velkasitoumuksen haltija koko sen voimassaolon ajan, ellei tämä pysty esittämään todisteita hankinta-ajankohdasta.

4. Maksuasiamiehen jäsenvaltion määräämä lähdevero ei estä tosiasiallisen edunsaajan jäsenvaltiota perimästä korkotuloista tuloeroa kansallisen lainsäädäntönsä nojalla, jollei perustamissopimuksen noudattamisesta muuta johdu.

12 artikla

Verotulojen jakojärjestelmä

11 artiklan mukaisesti lähdeveroa perivien jäsenvaltioiden on pidettävä 25 prosenttia näistä verotuloista itsellään ja siirrettävä 75 prosenttia koron tosiasiallisen edunsaajan asuinvaltiolle. Siirron on tapahduttava kuuden kuukauden kuluessa maksuasiamiehen jäsenvaltion verovuoden päättymisestä.

Lähdeveroa perivien jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet verotulojen jakojärjestelmän asianmukaisen toiminnan varmistamiseksi.

13 artikla

Poikkeukset lähdeverojärjestelmään

1. 11 artiklan mukaisesti lähdeveroa perivien jäsenvaltioiden on järjestettävä jompikumpi seuraavista menettelyistä sen varmistamiseksi, että tosiasiallisella edunsaajalla on mahdollisuus pyytää vapautusta lähdeverosta:

- a) menettely, joka antaa tosiasialliselle edunsaajalle mahdollisuuden nimenomaisesti valtuuttaa maksuasiamies ilmoittamaan tiedot II luvun mukaisesti, jolloin valtuutus on voimassa kolme vuotta ja kattaa kaikki kyseisen maksuasiamiehen edunsaajalle maksamat korot; tällaisessa tilanteessa sovelletaan 9 artiklan säännöksiä,
- b) menettely, jolla varmistetaan, että lähdeveroa ei peritä, kun tosiasiallinen edunsaaja pystyy esittämään maksuasiamiehelle asuinvaltionsa toimivaltaisen viranomaisen nimelleen laatiman todistuksen, jonka sisällöstä säädetään tarkemmin tämän artiklan 2 kohdassa.

2. Tosiasiallisen edunsaajan pyynnöstä hänen asuinvaltionsa toimivaltainen viranomainen antaa todistuksen, josta käyvät ilmi seuraavat tiedot:

- a) tosiasiallisen edunsaajan nimi, osoite ja verotustunnistenumero tai muu tunnistenumero tai niiden puuttuessa syntymäaika ja -paikka,
- b) maksuasiamiehen nimi ja osoite,
- c) tosiasiallisen edunsaajan tilinumero tai sellaisen puuttuessa velkasitoumuksen tunnistetiedot.

Todistus on voimassa kolme vuotta, edellyttäen että tiedot, joiden perusteella todistus on annettu, eivät ole vanhentuneet. Todistus on myönnettävä kaikille sitä pyytävälle tosiasiallisille edunsaajille kahden kuukauden kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.

14 artikla

Kaksinkertaisen verotuksen estäminen

1. 10 artiklassa tarkoitetun siirtymäkauden ajan tosiasiallisen edunsaajan asuinvaltion on estettävä 11 artiklassa tarkoitetun lähdeveron perimisestä mahdollisesti aiheutuva kaksinkertainen verotus tämän artiklan 2 ja 3 kohdan säännösten mukaisesti.

2. Jos tosiasiallisen edunsaajan saamista koroista on peritty lähdevero maksuasiamiehen jäsenvaltiossa, edunsaajalle myönnetään hänen omassa asuinjäsenvaltiossaan verohyvitystä lähdeverona maksetun määrän verran sen alueella kyseisistä koroista kansallisen lainsäädännön nojalla perittävän veron määrään asti. Silloin kun perityn lähdeveron määrä on suurempi kuin maksettavat verot, asuinjäsenvaltio palauttaa erotuksen suoraan tosiasialliselle edunsaajalle.

3. Jos tosiasialliselle edunsaajalle maksetuista koroista on 10 artiklassa tarkoitetun lähdeveron lisäksi peritty muun tyyppisiä lähdeveroja ja asuinvaltio myöntää tällaisista lähdeveroista verohyvitystä kansallisen lainsäädäntönsä tai kaksinkertaista verotusta koskevien verosopimusten perusteella, tällainen lähdevero on hyvitetty ennen 2 kohdassa säädetyn menettelyn soveltamista.

15 artikla

Siirtokelpoiset velkakirjalainat

1. 10 artiklassa tarkoitetun siirtymäkauden ajan kotimaisia ja kansainvälisiä obligaatioita ja muita siirtokelpoisia velkakirjalainoja, jotka on ensimmäistä kertaa laskettu liikkeeseen ennen 1 päivää maaliskuuta 2001 tai joiden alkuperäisen listalleottoesitteen neuvoston direktiivissä 80/390/ETY⁽¹⁾ tarkoitetut toimivaltaiset viranomaiset tai kolmannen valtion vastaavat viranomaiset ovat hyväksyneet ennen kyseistä päivämäärää, ei katsota 6 artiklan 1 kohdan a) alakohdassa tarkoitetuiksi velkasitoumuksiksi, edellyttäen että kyseisistä siirtokelpoisista velkakirjalainoista ei toteuteta lisäanteja 1 päivänä maaliskuuta 2002 tai sen jälkeen.

(¹) EYVL L 100, 17.4.1980, s. 1.

Jos edellä mainituista valtion tai muun julkisyhteisön liikkeen laskemista siirtokelpoisista velkakirjalainoista järjestetään lisäanti 1 päivänä maaliskuuta 2002 tai sen jälkeen, koko anti, sekä alkuperäinen että mahdollinen lisäanti, katsotaan 6 artiklan 1 kohdan a) alakohdassa tarkoitetuksi velkasitoumukseksi.

Jos muu kuin edellisessä virkkeessä tarkoitettu liikkeeseenlaskija toteuttaa lisäannin edellä mainituista siirtokelpoisista velkakirjalainoista 1 päivänä maaliskuuta 2002 tai sen jälkeen, tällainen lisäanti katsotaan 6 artiklan 1 kohdan a) alakohdassa tarkoitetuksi velkasitoumukseksi.

2. Mikään tässä artiklassa säädetystä ei estä jäsenvaltioita verottamasta 1 kohdassa tarkoitetuista siirtokelpoisista velkakirjalainoista saatavia tuloja kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti.

16 artikla

Kansainväliset järjestöt

10 artiklassa tarkoitettun siirtymäkauden ajan 11 artiklan mukaista lähdeveroa perivät jäsenvaltiot voivat vapauttaa velkasitoumuksia liikkeeseen laskevien kansainvälisten järjestöjen puolesta toimivat maksuasiamiehet velvollisuudesta periä lähdeveroa tällaisille velkasitoumuksille maksettavasta korosta, mikäli tällainen velvollisuus olisi vastoin kyseisten jäsenvaltioiden asianomaisten kansainvälisten järjestöjen kanssa tekemiä sopimuksia.

IV LUKU

MUUT SÄÄNNÖKSET JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

17 artikla

Muut lähdeverot

Tämä direktiivi ei estä jäsenvaltioita kantamasta muun tyyppisiä lähdeveroja kuin 11 artiklassa mainitut oman kansallisen lainsäädäntönsä tai kaksinkertaista verotusta koskevien verosopimusten mukaisesti.

18 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2004.

Kansallisissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niitä virallisesti julkaistaessa niihin on liitettävä viittaus tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tästä viipymättä komissiolle sekä toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle. Samalla jäsenvaltioiden on toimitettava vastaavuustaulukko, jossa esitetään tämän direktiivin jokaista artiklaa vastaavat kansalliset säännökset.

19 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio esittää kolmen vuoden välein neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin toiminnasta. Näiden kertomusten perusteella komissio tekee neuvostolle tarvittaessa ehdotuksia direktiivin muuttamiseksi, jotta varmistetaan säästöjen tuottamien tulojen parempi tosiasiallinen verotus ja estetään kilpailun vääristyminen.

20 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

21 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Ehdotus neuvoston asetukseksi vuoteen 1999 asti Marokon kalastussopimuksen alaisina olleiden alusten ja kalastajien toimintasuunnan muuttamisen edistämiseksi

(2001/C 270 E/32)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

KOM(2001) 384 lopull. — 2001/0163(CNS)

(Komission esittämä 20 päivänä heinäkuuta 2001)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 36 ja 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

- 1) Euroopan yhteisön ja Marokon kuningaskunnan välinen merikalastussuhteita koskeva sopimus, jäljempänä "Marokon kalastussopimus", raukesi 30 päivänä marraskuuta 1999. Tämän vuoksi merkittävä määrä kyseisen sopimuksen nojalla toimineita yhteisön aluksia joutui tuona ajan-kohtana lopettamaan kalastustoimintansa.
 - 2) Asianomaisille kalastajille ja alusten omistajille on myönnetty tästä syystä kalatalouden ohjauksen rahoitusvälineestä (KOR) asetuksen (EY) N:o 2792/1999 ⁽¹⁾ 16 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädettyjä korvauksia asetuksessa (EY) N:o 1227/2001 ⁽²⁾ vahvistettujen poikkeusedellytysten mukaisesti.
 - 3) On perusteltua edistää asianmukaisilla yhteisön tason toimenpiteillä komission 18 päivänä lokakuuta 2000 hyväksymien, kyseisten alusten toimintasuunnan muuttamissuunnitelmien ⁽³⁾ toteuttamista.
 - 4) On tarpeen helpottaa alusten toiminnan pysyvää lopettamista, olipa kyse alusten romuttamisesta tai niiden siirrosta kolmanteen maahan, myös yhteisyritysten yhteydessä. Tämän lisäksi on aiheellista helpottaa pyydysten korvaamista,
- 5) Tämän vuoksi on tarpeen poiketa eräistä asetuksen (EY) N:o 2792/1999 säännöksistä.
 - 6) Nizzan Eurooppa-neuvoston päätelmien ⁽⁴⁾ hengessä Euroopan unionin on osoitettava kyseisille jäsenvaltioille yhteisvastuullisuuttaan ja myönnettävä ylimääräisiä määrärahoja Berliinin Eurooppa-neuvoston 25 päivänä maaliskuuta 1999 vahvistamien Euroopan unionin talousarvion rahoitusnäkymien otsakkeessa 2 käytettävissä olevien määrien lisäksi.
 - 7) Tämän vuoksi olisi säädettävä yhteisön erityistoimesta, jonka mukaan kyseiset määrärahat käytetään toimintasuunnan muuttamista koskevien suunnitelmien toteuttamiseen osittain ottaen huomioon, että kyseisten suunnitelmien muut osat on toteutettava KOR:sta myönnettävän tuen avulla.
 - 8) On aiheellista suunnata erityistoimeen käytettävissä olevat täydentävät määrärahat toisaalta laivaston rakenteelliseen uudistamiseen ja toisaalta kalastajien varhaiseläkkeeseen tai kalastajien toiminnan suuntaamiseen muuhun kuin merikalastukseen osana yksilöllisiä tai kollektiivisia henkilösuunnitelmia.
 - 9) On varmistettava, että erityistoimi on johdonmukainen kalastusalan rakennepolitiikan yleisten periaatteiden kanssa. Erityisesti on vältettävä ristiriitaisuuksia KOR:n määrärahojen toteuttamista koskevien säännösten kanssa. On myös säädettävä hallinnon toimintajärjestelmästä, joka on mahdollisimman lähellä asetuksella (EY) N:o 1260/1999 ⁽⁵⁾ vahvistettua yhteisön rakennerahastojen vastaavaa järjestelmää.
 - 10) Alusten, joiden on harjoitettava toimintaansa kansainvälisillä vesillä tai kolmannen maan vesillä, on noudatettava täysimääräisesti kalavarojen säilyttämistä koskevaa kansainvälistä lainsäädäntöä ja erityisesti Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimusta sekä FAO:n toimintasääntöjä.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 2792/1999, annettu 17 päivänä joulukuuta 1999, kalatalousalan rakenteellisia toimia koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja edellytyksistä (EYVL L 337, 30.12.1999, s. 10).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1227/2001, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2001, kalatalousalan rakenteellisia toimia koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja edellytyksistä annetun asetuksen (EY) N:o 2792/1999 tietyistä säännöistä poikkeamisesta (EYVL L 168, 23.6.2001, s. 1).

⁽³⁾ Marokon vesillä pyytävien Espanjan ja Portugalin alusten toimintasuunnan muuttamista koskevista suunnitelmista 18 päivänä lokakuuta 2000 tehdyt komission päätökset C(2000) 3059 ja C(2000) 3060.

⁽⁴⁾ Asiakirja SN 400/00 (Puheenjohtajan päätelmät), kohta 59.

⁽⁵⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1260/1999, annettu 21 päivänä kesäkuuta 1999, rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä (EYVL L 161, 26.6.1999, s. 1).

11) Kalastuksesta riippuvaisten rannikkoalueiden sosiaali- ja talouselämän monipuolistaminen kuuluu luonteeltaan aluekehitystä koskevien yhdenmukaisesti toimenpideohjelmien ja Espanjan ja Portugalin tavoitteen 1 mukaisiin yhteisön tukikehyksiin liittyvien monialueohjelmien soveltamisalaa, ja siihen saadaan rahoitusta Euroopan aluekehitysrahastosta, Euroopan sosiaalirahastosta ja Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston ohjausosastosta. Näin ollen kyseistä monipuolistamista varten ei ole perusteltua ehdottaa erityisiä tukitoimenpiteitä,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO

YLEISTÄ

1 artikla

1. Kalastajiin ja sellaisten alusten omistajiin, joille on myönnetty vuosina 2000 ja 2001 asetuksen (EY) N:o 2792/1999 16 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisia korvauksia toiminnan tilapäisestä lopettamisesta vähintään yhdeksän kuukauden yhteenlasketuksi ajaksi sen vuoksi, että Marokon kalastussopimusta ei uudistettu, voidaan soveltaa poikkeuksellisia tukitoimenpiteitä tässä asetuksessa säädetyin edellytyksin ja rajoituksin.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kolmen kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta luettelo aluksista, ilmoittaen niiden sisäinen numero, sekä kalastajista, jotka täyttävät 1 kohdassa tarkoitetut edellytykset.

II OSASTO

POIKKEUSTOIMENPITEET

2 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 2792/1999 säännöksistä poiketen 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen alusten omistajille myönnetään julkista tukea seuraavien yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti:

a) myönnettäessä julkista tukea aluksen romuttamiseen,

i) 7 artiklan 5 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja asteikkoja korotetaan 20 prosenttia;

ii) 10 artiklan 3 kohdan b alakohdan ii alakohdan ja liitteessä III olevan 1.1 kohdan a alakohdan säännöksiä ei sovelleta;

b) myönnettäessä palkkio aluksen pysyvistä siirrosta kolmannen maahan, myös yhteisyritysten yhteydessä,

i) 7 artiklan 5 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja asteikkoja korotetaan 20 prosenttia;

ii) 10 artiklan 3 kohdan b alakohdan ii alakohdan ja liitteessä III olevan 1.1 kohdan a alakohdan säännöksiä ei sovelleta;

iii) 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu alusten vähimmäisikä alennetaan viiteen vuoteen; 7 artiklan 5 kohdan a alakohdassa tarkoitettuna viitepalkkiona on 5–9 -vuotiaiden alusten osalta kuitenkin 10–15 -vuotiaisiin aluksiin sovellettava palkkio. Mainitusta palkkiosta vähennetään osa aluksen rakentamiselle ja/tai nykyaikaistamiselle aiemmin myönnetyn tuen määrästä; tämä osa lasketaan pro rata temporis kymmenen vuotta (rakentamistuen tapauksessa) tai viisi vuotta (nykyaikaistamistuen tapauksessa) ennen aluksen pysyvää siirtämistä;

c) aluksen siirtyessä pysyvästi muuhun kalastustoimintaan, mikä edellyttää kalastustekniikan muutosta, pyydysten korvaamiseen voidaan myöntää aluksen nykyaikaistamiseksi julkista tukea seuraavien poikkeusedellytyksin:

i) liitteessä III olevan 1.4 kohdan viimeistä alakohtaa ei sovelleta;

ii) 9 artiklan 4 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja asteikkoja korotetaan 30 prosenttia;

iii) 10 artiklan 3 kohdan a alakohdan säännöksiä ei sovelleta.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja poikkeussääntöjä sovelletaan ainoastaan sellaisiin palkkioihin ja julkisiin tukiin, jotka on myönnetty 6 artiklassa mainittujen viranomaisten 1 päivän heinäkuuta 2001 ja 31 päivän joulukuuta 2002 välisenä aikana tekemällä hallinnollisella päätöksellä.

3. Toiminnan pysyvästä lopettamisesta maksettavaa palkkiota tai aluksen nykyaikaistamiseen myönnettävää julkista tukea koskevan, tarvittaessa 1 kohdassa tarkoitettujen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti tehdyn hallinnollisen päätöksen tekopäivästä alkaen alusten omistajat eivät ole enää oikeutettuja saamaan 1 artiklassa mainittuja korvauksia toiminnan tilapäisestä lopettamisesta.

Jos mainitut korvaukset on maksettu ennakolta, mahdolliset liिकासuoritukset vähennetään toiminnan pysyvään lopettamiseen myönnettävästä palkkiosta tai kyseisen aluksen nykyaikaistamiseen myönnettävästä tuesta.

III OSASTO

ERITYISTOIMI

3 artikla

1. Otetaan käyttöön yhteisön erityistoimi, jäljempänä ”tämä toimi”, jonka tarkoituksena on saattaa päätökseen rakennerahojen tukitoimien osana toteutetut toimet jäsenvaltioissa, joille on aiheutunut ongelmia sen vuoksi, että Marokon kalastussopimusta ei uusittu.

2. Tämä toimi
- a) on varattu yksinomaan 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille alusten omistajille ja kalastajille;
- b) koskee
- i) asetuksen (EY) N:o 2792/1999 7 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä alusten poistamiseksi pysyvästi kalastustoiminnasta,
- ii) saman asetuksen 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja alusten nykyaikaistamistoimenpiteitä, ja
- iii) saman asetuksen 12 artiklan 3 kohdan a ja c alakohdassa tarkoitettuja sosiaalis-taloudellisia toimenpiteitä;
- c) edellyttää asetuksen (EY) N:o 1260/1999 12 artiklassa tarkoitettujen edellytysten soveltamista.
3. Tähän toimeen sisältyviin eri toimenpiteisiin myönnetyn yhteisön tuen määrä, ilmoitettuna prosenttiosuuksina 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kokonaismäärästä, on seuraava:

- a) alusten romuttaminen ja alusten siirtäminen lopullisesti muuhun kuin kalastuskäyttöön: vähintään 40 prosenttia kokonaismäärästä,
- b) alusten siirtäminen pysyvästi kolmanteen maahan, myös yhteisyritysten yhteydessä, ja alusten nykyaikaistaminen: vähintään 28 prosenttia kokonaismäärästä,
- c) sosiaalis-taloudelliset toimenpiteet: vähintään 32 prosenttia kokonaismäärästä.

4 artikla

1. Tämän toimen toteuttamiseen sovelletaan soveltuvin osin ja tämän asetuksen II osastossa vahvistetuin edellytyksin ja rajoituksin asetuksen (EY) N:o 2792/1999 säännöksiä erityisesti seuraavien seikkojen osalta:

- a) tuen myöntämistä koskevan hallinnollisen päätöksen määräpäivä,
- b) tukijärjestelmien tiedoksiantaminen,
- c) kalastajien ja alusten tukikelpoisuusperusteet,
- d) kullekin kalastajalle ja alukselle myönnettävän palkkion enimmäismäärä,
- e) tietyn aluksen nykyaikaistamiseen myönnettävään julkiseen tukeen oikeutettujen menojen enimmäismäärä,
- f) yhteisön rahoitusosuuden ja asianomaisten jäsenvaltioiden julkisen (kansallisen, alueellisen ja muun) rahoituksen enimmäismäärät.

2. Jos tämän toimen yhteydessä kuitenkin myönnetään palkkio yhteisyrityksen perustamiseksi, hallintoviranomaisen on maksettava hakijalle koko palkkion määrä aluksen yhteisyritykselle siirron yhteydessä hakijan esitettyä todisteet siitä, että pankkitakaus, jonka määrä on 40 prosenttia palkkiosta, on asetettu.

3. Tämän toimen yhteydessä kalastustoiminnan pysyvästi lopettamisesta maksettavia palkkioita ja alusten nykyaikaistamiseen myönnettävää julkista tukea pidetään asetuksen (EY) N:o 2792/1999 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna julkisena tukena.

Tämän toimen mukaisesti poistettu kalastuskapasiteetti otetaan huomioon osana asianomaisten jäsenvaltioiden asetuksen (EY) N:o 2792/1999 7 artiklassa tarkoitettua pyyntiponnistusten säätelyä.

Tämän toimen yhteydessä alusten nykyaikaistamiseen myönnettävään julkiseen tukeen sovelletaan asetuksen (EY) N:o 2792/1999 9 artiklan säännöksiä.

Tämän toimen täytäntöönpanoa varten 1 artiklassa tarkoitetuilla korvauksilla katsotaan olevan sama tarkoitus kuin asetuksen (EY) N:o 2792/1999 12 artiklan 3 kohdan a ja c alakohdassa tarkoitetuilla sosiaalis-taloudellisilla toimenpiteillä.

4. Tämän toimen yhteydessä maksettuja palkkioita tai julkisia tukia ei voi kumuloida samaan tarkoitukseen myönnetyn muun palkkion tai julkisen tuen kanssa tai varsinkaan asianomaisissa jäsenvaltioissa rakennerahastojen yhteydessä maksetun palkkion tai julkisen tuen kanssa.

Asianomaisten jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tämän kohdan säännösten noudattamisen edellyttämät toimenpiteet ja ilmoitettava niistä komissiolle kolmen kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta.

5 artikla

1. Tähän toimeen myönnetyn yhteisön osuuden määrä vahvistetaan vuoden 2002 talousarvio menettelyssä. Se jaetaan seuraaviin prosenttiosuuksiin:

- a) Espanja: 94,6 prosenttia,
- b) Portugali: 5,4 prosenttia.

2. Komissio huolehtii 1 kohdassa tarkoitettujen yhteisön osuuden suorittamisesta maksusitoumusten mukaisesti, ja maksu osoitetaan 6 artiklassa tarkoitettulle maksuviranomaiselle.

Komissio sitoo kaikki asiaa koskevat määrärahat 1 päivästä tammikuuta 2002 alkaen ja viimeistään kolmen kuukauden kuluessa tämän asetuksen antamisesta ja joka tapauksessa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2002.

3. Mikäli budjettivarat antavat myöten, komissio suorittaa maksut seuraavasti:

- a) Ennako, jonka suuruus on enintään 20 prosenttia 1 kohdassa tarkoitetuista määristä, maksetaan 2 kohdassa tarkoitettujen sitomisen yhteydessä.
- b) Välimaksut maksetaan jäsenvaltion pyynnöstä tosiasiallisesti toteutuneiden ja 6 artiklassa tarkoitettujen maksuviranomaisen todistamien menojen korvaamiseksi.

Edellä a alakohdassa ja tässä alakohdassa tarkoitettujen maksujen kokonaiskertymä voi olla enintään 80 prosenttia 1 kohdassa tarkoitetuista määristä.

- c) Loppumaksu suoritetaan jäsenvaltion pyynnöstä tämän toimen loppuun saattamisen jälkeen, jos
 - i) maksuviranomainen on toimittanut komissiolle ilmoituksen tosiasiallisesti suoritetuista maksuista,
 - ii) komissiolle on jätetty täytäntöönpanoa koskeva loppukertomus ja komissio on hyväksynyt sen,
 - iii) jäsenvaltio on lähettänyt komissiolle asetuksen (EY) N:o 1260/1999 38 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettua ilmoituksen.

4. Tämän toimen yhteydessä yhteisön rahoitusta voidaan myöntää maksuihin, jotka lopullinen tuensaaja on tosiasiallisesti suorittanut 1 päivästä heinäkuuta 2001 alkaen. Menojen tukikelpoisuus päättyy 31 päivänä joulukuuta 2003.

Loppumaksun maksamista koskeva pyyntö on jätettävä komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2004.

5. Väli- ja loppumaksujen maksamista koskevat pyynnöt on laadittava asetuksen (EY) N:o 438/2001⁽¹⁾ liitteessä II esitetyn mallin mukaisesti.

Niiden perusteeksi on toimitettava atk-muotoinen selvitys toimen edistymisestä asetuksen (EY) N:o 366/2001⁽²⁾ liitteessä I olevan mallin mukaisesti.

6 artikla

Tämän toimen täytäntöönpanemiseksi hallintoviranomaisten ja Espanjan ja Portugalin kalastuksen hyväksi toteutettavien rakennerahastojen tukitoimien yhteydessä toimivien maksuviranomaisien on huolehdittava kaudella 2000–2006 näille viranomaisille asetuksen (EY) N:o 1260/1999 asianmukaisissa säännöksissä vahvistetuista tehtävistä.

Jollei tästä asetuksesta johtuvista säännöksistä muuta johdu, sovelletaan asetuksen (EY) N:o 1260/1999 31 ja 33–39 artiklan säännöksiä sekä johdettua oikeutta.

7 artikla

Komissio vahvistaa tarvittaessa tämän asetuksen soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt asetuksen (EY) N:o 2792/1999 23 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Tätä varten komissiota avustaa asetuksen (EY) N:o 1260/1999 51 artiklassa perustettu kalastus- ja vesiviljelyalan komitea.

IV OSASTO

LOPPUSÄÄNNÖKSET

8 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

⁽¹⁾ Komission asetus (EY) N:o 438/2001, annettu 2 päivänä maaliskuuta 2001, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä rakennerahastoista myönnettävän tuen hallinto- ja valvontajärjestelmien osalta (EYVL L 63, 3.3.2001, s. 21).

⁽²⁾ Komission asetus (EY) N:o 366/2001, annettu 21 päivänä helmikuuta 2001, neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2792/1999 määritettyjen toimien täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä (EYVL L 55, 24.2.2001, s. 3).

Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi rajatylittävistä euromääräisistä maksuista

(2001/C 270 E/33)

KOM(2001) 439 lopull. — 2001/0174(COD)

(Komission esittämä 9 päivänä elokuuta 2001)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 95 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Rajojen yli suoritettavista tilisiirroista 27 päivänä tammikuuta 1997 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/5/EY⁽¹⁾ pyrittiin parantamaan rajatylittäviä tilisiirtopalveluja ja erityisesti niiden tehokkuutta. Tavoitteena oli, että kuluttajat ja pk-yritykset voisivat tehdä nopeammin, turvallisemmin ja edullisemmin tilisiirtoja yhteisön eri maiden välillä. Tällaiset tilisiirrot ja rajatylittävät maksut ovat yleensä vielä varsin kalliita kotimaisiin maksutapahtumiin verrattuna.
- (2) Pienistä maksuista sisämarkkinoilla 31 päivänä tammikuuta 2000 annetussa komission tiedonannossa Euroopan parlamentille ja neuvostolle⁽²⁾, komission tiedonannosta 26 päivänä lokakuuta 2000 annetussa Euroopan parlamentin päätöslauselmassa ja keinoista talouden toimijoiden tukemiseksi euroon siirtymisessä 4 päivänä heinäkuuta 2001 annetussa Euroopan parlamentin päätöslauselmassa sekä rajatylittävien maksupalvelujen kehittämisestä syyskuussa 1999 ja syyskuussa 2000 annetuissa Euroopan keskuspankin kertomuksissa on kaikissa korostettu kiireellistä tarvetta tehokkaisiin parannuksiin tällä alalla.
- (3) Euroseteleiden ja -kolikoiden käyttöönottoon liittyvistä valmisteluista 3 päivänä huhtikuuta 2001 annetussa komission tiedonannossa Euroopan parlamentille, neuvostolle, talous- ja sosiaalikomitealle, alueiden komitealle ja Euroopan keskuspankille⁽³⁾ todetaan, että komissio kehottaa pyrkimään kaikkiin keinoihin siihen, että rajatylittävien maksujen kustannukset lähestyisivät maiden sisäisiä maksuja 1 päivänä tammikuuta 2002.
- (4) Rajatylittävien maksujen määrä kasvaa jatkuvasti sisämarkkinoiden toteutumisen edetessä. Euron käyttöönotolla on

lisäksi helpotettu maksuja tällä alueella, jolla ei ole sisäisiä rajoja.

- (5) Jos rajatylittävistä euromääräisistä maksuista perittävät palvelumaksut säilyvät korkeampina kuin kotimaisista maksuista perittävät, tämä vähentää kuluttajien ja yritysten luottamusta euroon. Sisämarkkinoiden toiminnan edistämiseksi on tarpeen varmistaa, että rajatylittävistä ja jäsenvaltion sisäisistä euromääräisistä maksuista perittäviä palvelumaksuja kohdellaan samalla tavoin.
- (6) Elektronisesti suoritettaviin rajatylittäviin euromääräisiin maksuihin, joiden arvo on enintään 50 000 euroa, olisi sovellettava samansuuruisten palvelumaksujen periaatetta 1 päivästä tammikuuta 2002. Rajojen yli suoritettaviin tilisiirtoihin ja sekkeihin olisi sovellettava ylimääräistä siirtymäkautta 1 päivään tammikuuta 2003, jotta tarvittavat infrastruktuurit ja edellytykset voidaan toteuttaa.
- (7) Asiakkaille on annettava tietoja perittävistä palvelumaksuista ja niiden muutoksista, jotta he voivat arvioida rajatylittävien maksujen aiheuttamia kustannuksia. Tämä koskee myös tapauksia, joissa rajatylittävään euromääräiseen maksutapahtumaan liittyy muu valuutta kuin euro.
- (8) On myös tärkeää säätää parannuksista, joiden avulla maksulaitosten on helpompi suorittaa rajatylittäviä maksuja. Tältä osin olisi edistettävä standardointia ja erityisesti kansainvälisen tilinumeron (International Bank Account Number, IBAN) ja pankkitunnuksen (Bank Identifier Code, BIC) käyttöä, jotka ovat tarpeen käsiteltäessä rajojen yli suoritettavia tilisiirtoja automatisoidusti. Näiden tunnusten mahdollisimman laaja-alaista käyttöä pidetään olennaisena. Lisäksi olisi poistettava muut ylimääräisiä kustannuksia aiheuttavat toimenpiteet, jotta asiakkailta rajatylittävistä maksuista perittäviä palvelumaksuja voidaan pienentää,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asiasisältö ja soveltamisala

Tässä asetuksessa säädetään rajatylittävistä euromääräisistä maksuista sen varmistamiseksi, että näistä maksuista peritään samat palvelumaksut kuin kotimaisista euromääräisistä maksuista.

⁽¹⁾ EYVL L 43, 14.2.1997, s. 25.

⁽²⁾ KOM(2001) 36 lopullinen.

⁽³⁾ KOM(2001) 190 lopullinen.

Asetusta sovelletaan yhteisössä suoritettaviin rajatylittäviin euromääräisiin maksuihin, joiden arvo on enintään 50 000 euroa.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- a) "Rajatylittäville maksuilla"
- i) "rajojen yli suoritettavalla tilisiirrolla" maksumääräyksen antajan toimeksiannosta jäsenvaltiossa sijaitsevan laitoksen tai laitoksen sivukonttorin kautta tehtyä rahansiirtoa saajalle toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevaan laitokseen tai laitoksen sivukonttoriin; maksumääräyksen antaja ja saaja voivat olla yksi ja sama henkilö;
- ii) "rajatylittäväällä elektronisella maksutapahtumalla"
- muita kuin laitosten toimeksiannosta tehtyjä ja niiden toteuttamia elektronisen maksuvälineen avulla suoritettuja varojen siirtoja;
- elektronisen maksuvälineen avulla suoritettuja käteisen nostoja ja elektronisen rahan tallennus- ja käyttövälineiden lataamista (ja purkamista) käteis- ja pankkiautomaateissa liikkeeseenlaskijan tai sellaisen laitoksen tiloissa, jonka on sopimuksen mukaisesti hyväksyttävä kyseinen maksuväline;
- iii) "rajatylittäville sekeillä" yhtäläisestä sekkilaista 19 päivänä maaliskuuta 1931 tehdyssä Geneven yleissopimuksessa tarkoitettuja sekkejä, joita käytetään rajatylittäviin suoriin yhteisössä;
- b) "elektronisella maksuvälineellä" etämaksuvälinettä ja elektronisen rahan tallennus- ja käyttövälinettä, jonka avulla sen haltija voi toteuttaa yhden tai useamman elektronisen maksutapahtuman;
- c) "etämaksuvälineellä" välinettä, jonka avulla haltija voi saada yhteyden tilillään jossakin laitoksessa oleviin varoihin ja jonka avulla maksu voidaan suorittaa maksun saajalle; väline edellyttää tavallisesti henkilökohtaista tunnuslukua ja/tai muuta vastaavaa henkilöllisyyden todistamista. Etämaksuvälineet kattavat erityisesti maksukortit (riippumatta siitä, ovatko ne luotto-, pankki- vai maksuaikakortteja) sekä puhelin- ja kotipankkisovellukset;
- d) "elektronisen rahan tallennus- ja käyttövälineellä" ladattavaa maksuvälinettä, olipa kyseessä arvokortti tai tietokoneen muisti, johon kirjataan varoja elektronisesti;
- e) "laitoksella" tarkoitetaan luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka toimintaansa harjoittaessaan suorittaa rajatylittäviä maksuja;
- f) "perittäville palvelumaksuilla" tarkoitetaan kaikentyyppisiä laitoksen rajatylittäviin maksutapahtumista perimiä mak-

suja, lukuun ottamatta valuuttakauppaan liittyvistä operatioista perittäviä maksuja.

3 artikla

Rajatylittäviin maksuista perittävät palvelumaksut

- Laitosten on perittävä rajatylittäviin euromääräisistä elektronisista maksutapahtumista, joiden arvo on enintään 50 000 euroa, 1 päivästä tammikuuta 2002 alkaen samoja palvelumaksuja kuin vastaavista sen jäsenvaltion sisäisistä maksutapahtumista, jossa kyseisen rajatylittävän elektronisen maksutapahtuman suorittavan laitoksen toimipaikka sijaitsee.
- Laitosten on perittävä rajojen yli suoritettavista euromääräisistä tilisiirroista ja sekeistä, joiden arvo on enintään 50 000 euroa, 1 päivästä tammikuuta 2003 alkaen samoja palvelumaksuja kuin vastaavista sen jäsenvaltion sisäisistä tilisiirroista ja sekkimaksutapahtumista, jossa kyseisen rajojen yli suoritettavan tilisiirron tai rajatylittävän sekin suorittavan laitoksen toimipaikka sijaitsee.

4 artikla

Palvelumaksujen avoimuus

- Laitoksen on annettava asiakkaalleen helposti ymmärrettävässä muodossa joko kirjallisesti tai tarvittaessa sähköisesti ennakkotietoja, jotka koskevat rajatylittäviin maksuista ja laitoksen toimipaikan sijaintijäsenvaltiossa suoritetuista kotimaanmaksuista perittäviä palvelumaksuja.
- Kaikki palvelumaksujen muutokset on annettava 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla tiedoksi ennen niiden soveltamista.
- Jos laitokset perivät palvelumaksuja vaihdettaessa ulkomaanvaluuttaa euroiksi tai euroja ulkomaanvaluutaksi, niiden on annettava asiakkaalleen
 - ennakkotietoja valuutanvaihtomaksuista, joita ne aikovat soveltaa, ja
 - erityistietoja valuutanvaihtomaksuista, joita on sovellettu.

5 artikla

Rajatylittäviä maksuja helpottavat toimenpiteet

- Laitoksen on asiakkaan pyynnöstä ilmoitettava hänen kansainvälinen tilinumeronsa (IBAN, International Bank Account Number) ja laitoksen pankkitunnus (BIC, Bank Identifier Code).
- Rajojen yli suoritettavissa tilisiirroissa asiakkaan on pyynnöstä ilmoitettava saajan IBAN ja saajan BIC siirron suorittavalle laitokselle.
- Laitoksen on merkittävä asiakkaan tiliotteisiin hänen IBAN ja BIC.

4. Kaikkien toimittajien, jotka aikovat myydä tavaroita tai palveluja rajojen yli yhteisön asiakkaille, on ilmoitettava IBAN ja BIC.

6 artikla

Jäsenvaltioiden velvoitteet

1. Jäsenvaltioiden on poistettava viimeistään 1 päivästä tammikuuta 2002 enintään 12 500 euron rajatylittäviä maksuja koskevat kansalliset vaatimukset, jotka koskevat maksuasetilastointia varten tehtäviä ilmoituksia. Määrä korotetaan 50 000 euroon 1 päivästä tammikuuta 2004 alkaen.

2. Jäsenvaltioiden on poistettava viimeistään 1 päivästä tammikuuta 2002 saajan vähimmäistietoja koskevat kansalliset vaatimukset, jotka estävät maksutapahtuman välittömän suorittamisen.

7 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.